

109 MSS

109

MSS

109

109

page 38 • complete
10 X 6

۱۔ پیش پیمان
۲۔ گمرو نانک صاحب کی ۴۔ بھنگسم بان
۳۔ سامندریک کرنٹ کی تائیس

(۱)

۴۔ راجہ جیون وراجہ بکرماجیت کی کہتا
۵۔ لکھو وکیش کی کہتا

۶۔ مہاراجے سری رام چندر جی کے

By Ganga Ram

سمت بکرماجیت وراجہ بکرماجیت کی کہتا

آسن دیوی راتر لکھو وکیش

248

220

280

280

280

੧॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਸ੍ਰੀਗਣੇ ਸਾਇਨਮਹਿ ॥
 ਸਤਿਚਿਤ ਆਤਮਾਏਨਮਹਾ ॥ ਅਥ ਬਿਸਨਪੁਰ
 ਫਲਿਖਯੇਤਾ ॥ ਧ੍ਰਮਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਧ੍ਰਮਰਮੈ ਤ੍ਰੈ ਕੇ ਕੇਹੈ ॥
 ਕਿਹੈ ਮੈ ਤ੍ਰੈ ਧਰਿ ਜੇਤੁ ਏਹਿ ਧਰੇ ਸਕਰੇਹੀ ॥ ਅੰਬੁਤਸਮਾਨ
 ਹੈ ॥ ਸੋਮਨਕੇ ਪਾਤਰ ਸੇਈ ਚਿਹਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇਨਾਗਾਇਓ ਸੇਭਿ
 ਨੇਹੀ ॥ ਤਿਸਕਾਤਿ ਆਗੁ ਕਰਗਾ ॥ ਅਰੁ ਐਸੇ ਨਹੈ ਇਜੇ ਏਕ
 ਕਾਨਕਰਸੂ ਵਣਕਰਗਾ ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰੇ ਕਾਨਸੇ ਨਿਕਾਸਦੇ
 ਵੈ ॥ ਇਸਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਮਿ ਧਨਹੈ ਇਗਾ ॥ ਅਥ ਕਥਾ ਧ੍ਰੁਪਦੀ
 ਕਹੈਹੈ ਤ੍ਰੈ ਸੂਰੁ ਵਰਸੂ ਭੂਮਨਿਤਗਬਿਕੈ ॥ ਚਿਤਾਨਧਾਦਅ
 ਰੁਪਿ ਆਬਤਦੋਨੇ ਭਾਈਗਾ ਜੇਕੇ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਜੇ ਚਿਦੇ ਅਰੁ
 ਅਸਤਲੇ ਤਿਨਾਂ ਕਾਗਜੁ ਬਾਗ ॥ ਚਿਤਾਨਧਾਦਕੀ ਦੇਇਸਤੀ
 ਸ੍ਰੀ ॥ ਏਕਕਾਨਾਂ ਅੰਸਰੂਪਾ ॥ ਦੂਸਰੀ ਕਾਨਾਂ ਮੁਸੁਨੀਤਕਾ ॥ ਮੁਨੀਤ
 ਤੇ ਧ੍ਰੁਪਦਾਂ ਮਾਓ ਪੁਤ੍ਰ ਚਿਤਪਤ੍ਰ ਪੁਆ ॥ ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪਿਅ
 ਗਾਥਾ ॥ ਏਕਦਿਨ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘਾ ਸਨਧਰ ਬੈਠਾਥਾ ॥ ਧ੍ਰੁਪ
 ਆਇ ਕਰਗਾਜਾ ਕੀਰੋ ਦਬਿਕੇ ਬੈਠਾਥਾ ॥ ਸਰੂਪ ਜੇਗਾਜ
 ਕੇ ਨਿਕਟ ਬੈਠੀ ਸ੍ਰੀ ॥ ਜਬ ਧ੍ਰੁਪਦ ਕੇਗਾਜਾ ਕੀਰੋ ਦਮੈ ਦੇਕਾ ॥
 ਮਤਸਰਕੀ ਅਗਨਿ ਉਸਕੈ ਮਨ ਬਿਕੇ ਜਲ ਚਿਠੀ ॥ ਅਰੁ
 ਧ੍ਰੁਪਦ ਕੇਗਾਜੇਗਾਜਾ ਕੀਰੋ ਦਤੇ ਨਿਕਸਜਾਹਿ ॥ ਨਹੀਤੇ
 ਪ੍ਰਾਣਤੇ ਰੇਜਾਹਗੇ ॥ ਅਰੁ ਜੇਤੇਗੀ ਇਛਾ ਰਾਜਾ ਕੀਰੋ ਦ
 ਬੈਠੈ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਤਚਿਮੇ ਰੇ ਚਿਦਗਬਿਕੇ ਆਵਤਾ ॥ ਅਰੁ
 ਐਸੀ ਏਕਹਾਥ ਕੀ ਧ੍ਰੁਪਦ ਕੇ ਮੁਖਧਰ ਲਗਾਈ ॥ ਜੇਧ੍ਰੁ

ਹਮਰੁ ਛੋਹੇ ਇਕ ਰਿਧਰਤੀ ਚੁੰਧ ਰਿਗਿ ਤ੍ਰਯੰਗਾ ਸੁਹਰੁ
 ਨਕਰਤਾ ਮਾਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟ ਆਇਆ ਜਬ ਮਾਤਾ ਧੂਹ ਕੀ
 ਅਹਿ ਅਵਸਥਾ ਦੇਖੀ ਤਬ ਧੁਛਾ ਕਿਯੋ ਧੁੜਤੀ ਅਹਿ
 ਅਵਸਥਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰੁਈਐ ਤਬ ਧੂਹ ਬਿਰਥਾ ਸਰਬ
 ਧੂਗਟ ਕਰੀ ਤਬ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਕਿਯੋ ਧੁੜ ਸਰੂਪ ਤਾ ਤੁਝ ਕੇ ਸ
 ਚਕਰਾਏ ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਨੀਚ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਜੇ ਮੇਰੇ ਚਿਦਰਬਿ
 ਘੇ ਆਇਆ ਨਹੀ ਤੇ ਉਸ ਕੇ ਚਿਦਰਬਿ ਘੇ ਆਵਤਾ ਅ
 ਥਕੁ ਧਰੀਏ ਕਿ ਆਹਤਾਏ ਯੇ ਧੁੜ ਗਾਜ ਅਸਨ ਅਰੁ
 ਤ ਅਰੁ ਅਸੁ ਅਰੁ ਹਸਤੀ ਉਸ ਕੇ ਧੂਪ ਤਾਏ ਜੇ ਧੁਨ ਰੂਪ
 ਹੋਇ ਤਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਸਨੀ ਹੋ ਅਰੁ ਕੁਛੁ ਮਤ ਕਹਾ ਕਿ ਸਕਾਂ ਰਨ ਤੇ
 ਜੇ ਰਖ ਅਰੁ ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਧਰਮ ਸਹੀ ਰਹੇਐ ਤਾਂ ਤੇ ਸੋ ਕਨਕ
 ਗਾ ਅਰੁ ਭਜਨ ਨਾਂਗਾ ਇਤੁ ਕਾ ਕਹ ਜੇ ਸਹੀ ਰ ਅਰੁ ਅਸਹੀ
 ਰ ਕੇ ਬੇਧਨ ਅਰੁ ਕਤ ਹੋਗਾ ਤਬ ਧੂਹ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਕੋ ਧਕਾ
 ਤਿ ਆਗੁ ਕੀਤਾ ਅਰੁ ਵਹੀ ਕਰਤਾ ਹੋ ਜਾਂ ਤੇ ਸਹੀ ਰ ਅਰੁ
 ਮਾਂ ਨੇ ਤੇ ਛੁਟੇ ਅਰੁ ਧੂਮਾਰ ਬ ਕੇ ਧੁਹ ਚ ਅਥ ਚਾਂ ਨਾਰ
 ਜ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਨਿਵਰਤ ਰੁਈਐ ਏਤਾਂ ਬਚਨ ਕਹ ਕਰ ਪ੍ਰ
 ਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ਅਰੁ ਬਨ ਬਿਕੇ ਗਾਇਆ ਸੋ ਬਨ ਕੇ
 ਸਾਥਾ ਮਾਂ ਨੇ ਸੁਰਗਾਥਾ ਧੂਮਾਰ ਕਹਾ ਹੋ ਮੈਂ ਤੇ ਧੂਹ ਬਚਨ ਮਾ
 ਤਾ ਕੇ ਸੇ ਅਤੀਤ ਹੁੰ ਆ ਅਰੁ ਮੈਂ ਤੁਸੁ ਬਿਕੇ ਕਛੁ ਵੇਗਾ ਗਨ
 ਹੀ ਦੇਖਤਾ ਤਬ ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਸੁਕਿ ਧੂਹ ਕੀ ਨਿਅੰਤੀ ਕਿਸੀ
 ਨੇ ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੀਆ ਤਾਂ ਤੇ ਕੇ ਸੇ ਤਿ ਆਗੀ ਹੋਵੇ ਸੁਹਰੁ
 ਧੂਮਾਰ ਕਹਾ ਜਬ ਬਨ ਬਿਕੇ ਗਾਇਆ ਤਬ ਏ ਕਠ ਚਿ
 ਰ ਮੈਂ ਧੁਹ ਚਾਜ ਹਾਸ ਧਤਾ ਤਬ ਏ ਕਠ ਚਿ ਤੁਮੈਂ ਧੁਹ ਚਾ

ਕਹਾ

੨

ਕਹਿ

ਜਗਸਧਤਿਗਿਧਿਥੁਮਾਂਕੇਦੁਤਬੈਠੇਥੋਯੁਹਉਨਕਉਦੇ
 ਥਕਰਿਭੈਭੈਤਿਕਰਤਭੁਇਆਅਰੁਜੈਮੈਉਤਾਂਨਪਾਦਰਾ
 ਜੇਕਾਦੁਸਰੇਅਰੁਮੁਥੁਕਵੈਗਗਉਪਜਿਆਯੋਨਾਨਾਂਗਇ
 ਦੁਭੁਜਨਕਾਮਾਰਗਮੁਥੁਉਪਦੇਸਕਰਗਾਤਬਰਿਕੁਕੁਕਾਤੁ
 ਤੇਯਾਂਚਥਕਕਾਥਾਲਕੁਯੋਵੈਗਗਕਾਕਾਰਨੁਕਿਆਯੋ
 ਤੁਥੁਕਉਜੇਗਕੇਜੇਗਨਹੀਦੇਖਤੋਜੇਤੁਥੁਨਅਥੀਸੀਸਾਰ
 ਕਾਸੀਤਉਸਨਨਹੀਦੇਕਾਤਬਧੂਕਰਾਜੇਮੁਥੁਕਉਉਪਦੇ
 ਸੁਨਕਰਗੁਗੇਤਉਧ੍ਵਾਣਕਾਤਿਅਗਿਕਰੇਗਾਤਬਰਿ
 ਥੇਨੇਥੀਚਾਰਕੀਆਜੇਅਚਰਜਨਹੀਜਉਅਧਨੀਪ੍ਰਤੀ
 ਤੇਤਚਲੈਨਹੀਤੋਗੋਬਿੰਦਕੇਧਾਵੈਥਹੁਤ੍ਤਰਿਕੁਕੁਕਾਧ੍ਵੁਹ
 ਤੇਗਕਿਆਧ੍ਵਜਨਯੋਤਬਧੂਕਰਚਾਹਤਾਤੋਐਸੇਧਦਕੇਧ
 ਹੁਚੈਜਹਾਂਐਰਕਈਨਧਹੁਚਿਆਯੋਤਬਮਰੀਚੰਨਕਹਾਏ
 ਧੁਤ੍ਤਭੁਜਨਗੋਬਿੰਦਕਾਕਰਗਾਜੇਕਾਮਨਾਂਤੇਗੀਧੁਰਨਹੋਇਗੀ
 ਅਰੁਐਸਾਕੇਨਹੈਜੇਆਧਤਿਅਗਿਕਰਿਸਰਨਿਰੋਬਿੰ
 ਦਕੀਆਇਆਹੋਇਅਰੁਜੇਕਛੁਚਾਹਨਾਂਕਰੇਅਵਰੁਨਧ੍ਵ
 ਧਤਿਹੋਇਤਬਅੰਤ੍ਰੇਕਹਾਏਧ੍ਵਜੇਸਭੁਤੇਉਪਰਯੋਮ
 ਨਤੇਥਾਮਨਾਂਉਗਾਇਕਰਿਉਸਕਉਤਹਾਂਠੇਰਦੇਯਾਅਰਮ
 ਨਕੇਉਸਸਾਥਿਜੇਜਾਕਛੁਚਾਏਗਾਸੇਧਾਵੈਗਾਥਹੁਤ੍ਤ
 ਅੰਗਾਂਗੇਨਕਹਾਵਹੁਜੇਤੇਰੇਮਨਬਿਖੇਵਿਆਧਕਏਜਾਂਤੁ
 ਜੇਥੁਹਿਮਾਂਅਰੁਚੀਟੀਵਿਖੇਵਹੀਯੋਅਰੁਜੇਚਾਂਹਨਾਂਉਚ
 ਧਦਵੀਕੀਗਾਧਤਾਏਤਉਪਾਹੀਵੀਚਾਰਕਰਜੇਸਭੁਵਹੀ
 ਯੋਥਹੁਤ੍ਤਰਿਕਰਤਕਰਾਜੇਜਗਾਧਰਕਅਤਮਾਂਭੁਜਨਿ
 ਕਰਿਧ੍ਵਸੀਨਕਰੇਤਉਧ੍ਵਨਕਾਂਮਹੋਇਥਹੁਤ੍ਤਧੁਲਹਿਕ

ਜਾਨੇ ਤੁਝ ਕੇ ਚਾਹਨਾ ਪੈ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਦ ਤੇ ਚੁੰਚੇ ਹੋਵੇ ਤਉ ਜੇ ਸਰਨੰ
 ਗਤਿ ਜਗ ਕੀ ਪੈ ਤਿਸ ਕਉ ਚਿਤ ਕਰਾ ਥਹੁ ਜਿਵ ਸਿਸ੍ਰ ਕਾ ਜੇ
 ਪੁਰਨ ਹੋਵਣ ਕਾ ਮਨ ਲੇ ਕਪਹ ਲੇ ਕ ਕਾ ਪਾਧੀ ਪੈ ਜੇ ਪਰ ਮੇਸ੍ਰ
 ਸੇ ਮਗਨ ਹੋਇ ਪੁਤ੍ਰ ਆਧੇ ਕਾਤਿ ਆਉ ਕਰਨਾ ਗਇ ਤੁਸੀਂ ਪੀਤ
 ਕਰਾ ਤਬ ਧੂਹ ਕਹਾਉ ਸਕਉ ਕਿਉ ਕਹਿ ਚਿਤ ਕਰੇ ਤਬ ਚਿ
 ਕਰੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਮਨ ਕੇ ਪਾਧ ਤਿਵਿਸ ਟਕੇ ਸੇ ਉਠਾਇ। ਕਿਸ ਕਾਰ
 ਨੇ ਤੇ ਜੇ ਜਗਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਜਗਿ ਆਸਾ ਵਿਕੇ ਟਾਹੀ ਕਰਤ ਵਹੈ। ਅ
 ਰੁਪੀ ਛੇ ਭੁਗਵਾਨ ਵਿਕੇ ਲੀਨ ਹੋਵੈ। ਪਰੇ ਜਨ ਟਾਹਿ ਜੇ ਮਨ ਕ
 ਉਦਾਸ ਨ ਤੇ ਨ ਵਿਰਤਿ ਕਰ ਕਰੇ ਗਾਇੰਦ ਸਾਥ ਜੇ ਜਾ ਭੁਜਨ ਅ
 ਰੁਤ ਪਾਸਿ ਆਉ ਪੈ ਜੇ ਜਾਨੇ ਵਹੀ ਪੈ। ਜਬ ਤੈਨੇ ਐਸੀ ਤਪਸਿ
 ਆ ਕਰੀ ਤਬ ਗਾਇੰਦ ਤੁਝ ਪਰ ਪਰਸਿਨ ਹੋਇ ਗਾ। ਅਰੁ ਵਹੁ ਪੁ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਿ ਲੇ ਕੀ ਬਿਕੇ ਦਰ ਲਿਭੈ। ਸੇ ਤੁਝ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹੋਇ ਗਾ।
 ਧੂਹ ਟਾਹਿ ਬਚਨ ਸੁਵਨ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਰੁ ਮਨ ਬਿਕੇ ਇਸ ਬਿਤ ਕਰ
 ਕਰਿ ਉਹ ਤੇ ਉਠ ਚਲਾ। ਅਰੁ ਆਹਿ ਬਿਰਖਾਲੇ ਗੀਨੇ ਉਤਾਨ ਪਾ
 ਦਿਸੇ ਕਰੀ। ਜੇ ਧੂਹ ਸਰਬ ਤਿ ਆਗ ਕਰਿ ਬਨ ਕਉ ਗਾਇ ਆਪੈ।
 ਤਉ ਗਾ ਜਾ ਆਗਿ ਵਾਨੀ ਆ ਕੇ ਆਗਿ ਆ ਕਰਤ ਭਉਇ ਆ। ਜੇ
 ਬੇਗਾਹੀ ਧੂਹ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਹੇ ਜੇ ਤਿ ਅ ਅੰ ਸਗਾ ਜਾ
 ਕਾਲੇਹਿ ਅਰੁ ਤਿ ਆਗਾ ਕਾਤਿ ਆਉ ਕਰਾ ਧੂਹ ਸੁਵਨ ਕਰੇ ਨ
 ਇਸ ਬਾਤ ਕੇ ਸੇ ਅਚਰ ਜੁਮੇ ਰਹਾ। ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਪੁਆ ਜੇ ਅ
 ਬਹੀਏ ਕਚਰਨ ਭੁਗਵਾਨ ਕੇ ਮਾਗਾ। ਬਿਕੇ ਮੈ ਗਾ ਕਾਪੈ। ਅਰੁ
 ਤਿ ਅ ਅੰ ਸਗਾ ਜਾ ਕਾ ਦੇ ਤੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਿ ਆ ਕਰਨਾ ਪੈ ਕੇ ਵਿ
 ਦਕਾ ਦਰਸਨਿ ਕਰੇ ਗਾ। ਬਹੁ ਜਗਾ ਜੇ ਕਹ ਅਰਧ ਗਾਜ ਦੇ ਤੈ
 ਤਉ ਭੀ ਮਾਨਾ। ਬਹੁ ਜਮਨ ਕੇ ਤੀਰ ਪਰ ਆਇ ਕਰਿ ਇਸ
 ਬਿਤ ਕਰੀ। ਤਪਸਿ ਆਲਾ ਗਾ ਕਰੇ ਨ। ਅਰੁ ਅਹੀ ਨਿਸਚਾ ਕੀ

ਸ

ਅਜੇਸਕਲਵਿਸਵਿਕੈਏਕਵਿਨ⁺ਅਤਮਸਹੁਧੈਯਾ। ਬਹੁਤ੍ਰਧੁ
 ਹਕੇਤਧਕੇਥੇਸੇਧਿਕਵੀਦੁਕਤਭੁਈ। ਕਿਸਕਾਂਗਨਤੇਜੇਧੁ
 ਹਥੇਹਜਿਸਾਗੀਦੇਹਕਾਥਾਵੇਧਾਂਵਕੇਅਗੁਠੇਧਰਿਧਾਗਾਥਾ। ਤੇ
 ਤੇਧਹਾਜ਼ਿਅਰੁਅਕਾਸਿਅਥਜਲੁਅਗਨਸਗੀਕੰਧਮਾਂਨਹੁਏ
 ॥ ਬਹੁਜ਼ਿਧਿਕਵੀਰਭਿਕਾਰੁਧਧਾਰਕਰਿਨਿਕਟਿਇੰਦਰਕੇਜ
 ਇਕਰਿਬਿਰਥਾਧੁਪਕੇਤਧਕੀਧੁਗਟਕਰੀ। ਇੰਦ੍ਰਦੇਵਤਿਅ
 ਸਿਜੁਗਤਿਅਚਰਜਮਾਂਨਭਇਆ। ਅਰੁਕਹਾਜੇਚਿਧਚਰੁਕਰਹੁ
 ॥ ਧੁਪਕਚਿਧਿਅਨਤੇਨਿਕਾਸੀਐ। ਬਹੁਜ਼ਗਾਛਸੇਕਚਿਥੁਲਾਥਿ
 ਕਰਿਆਗੀਆਕਰੀ। ਜੇਇਸਥਾਲਕਕੇਧਿਅਨਤੇਨਿਕਾਸੀ॥
 ਗਾਛਸਇੰਦ੍ਰਕੀਆਗੀਆਧਾਇਕਰਿਧੁਪਕੇਨਿਕਟਆਏ। ਅਰੁ
 ਚਿਸੀਸਮੇਥਿਕੇਸੁਨੀਤਮਾਤਾਧੁਪਕੀਭੀਅੰਨਧਹੁਚੀ। ਅਰੁਰੁਦ
 ਨਲਾਗੀਕਰੇਨ। ਅਰੁਕੇਧੇਧੁਤ੍ਰਗਾਥਸਅੰਨਧਹੁਚੇਯੈ। ਅਰੁਅ
 ਥਹੀਤੁਥੇਕੰਧਕੰਧਕਰਤੇਯੈ। ਅਧਨੇਜੀਵਕਾਵੇਗੀਕਿਓਹੁਆ
 ਯੈ। ਅਰੁਮੁਥਕੇਕਿਓਦੁਕਦੇਤਯੈ। ਸਿਸਾਰਤੇਧਦਰਥੁਤੀਧਾ
 ਇਆਯੈਮੈਨੇ। ਮੇਗਤਿਆਗਮਤਕਰੇ। ਅਰੁਧਾਂਚਵਰਥਕੀਅ
 ਵਸਥਾਵਿਕੇਐਸੀਕਰਨਿਤਧਸਿਆਕਿਅਜੇਗੀਯੈ। ਅਹਿਸਮਾਂ
 ਕੇਲਨੇਕਾਯੈ। ਕਸਟਕਾਨਹੀ। ਜੇਤੁਇਸਤਧਸਆਕਾਤਿਆਰੁ
 ਨਕਰੇਗਾ। ਤਾਂਜੁਮੈਧਾਵੇਕਾਤਿਆਗਕਰੇਗੀ। ਧਾਸਰਮੈਤੇਕੇਕ
 ਹਾਕਿਯੈਮੈਤੇਮਾਤਾਧੁਪਕੀਅਤਦੀਨਤਾਧੁਗਟਕਰੀ। ਅਰੁਧੁ
 ਹਕੇਕਛੁਧਵੇਸਨਹੁਆ। ਕਿਸਕਾਂਗਨਤੇਜੇਓਹੁਧੁਪਨਥਾਗਹਿ
 ਆ। ਬਹੁਜ਼ਮਾਤਾਨੇਕਹਾਏਕਜੇਗਾਕਸਤੇਰੇਸੀਸਧੁਰਥਾਏਯੈ
 ॥ ਅਰੁਚਾਹਤੇਯੈਜੇਤੁਥੇਕੰਧਨਾਸਕਰੇ। ਏਤਾਵਚਨਿਕਹਿਕਰਿਸੁ
 ਨੀਤਚਲਤੀਰਹੀ। ਅਰੁਗਾਥਸੇਨੇਅਧਨੇਮੁਖਤੇਅਗਾਨਿਨਿ

ਕਾਲ ਕਰ ਅਰੁ ਆਇੰ ਪੈ ਕਲੈ ਕਰ ਬਹੁਤ ਭੈ ਦਿਖਾਇਆ॥
 ਅਰੁ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਕੇ ਅਹੁ ਜਗੈ ਕੇ ਕੀਏ॥ ਅਰੁ ਕਹਿ ਤੇ ਥੇ
 ਇਸ ਬਾਲ ਕਰੈ ਪਹਾਰ ਨਾਨੀ॥ ਜੇਗਾਏ॥ ਪਰੁ ਇਸ ਤੇ ਭੀ
 ਧੁੰਭੈ ਸਾਨਹੁ ਆ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੇ ਧੁੰਭ ਅਗਨੈ ਬਿਖੇਨ ਬਾ॥
 ਅਰੁ ਜਾਨਤਾ ਬਾਜੇਗੁ ਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਏਕ ਬਿਸਨੀਯੈ॥ ਉਸ ਤੇ
 ਭਿੰਨ ਕੋਨੇਯੈ॥ ਜੇ ਉਸ ਤੇ ਭੈ ਕਰਉ॥ ਬਹੁ ਜਗਾ ਅਸਧੂ ਹਕੇਨਿ
 ਕਟ ਗਏ॥ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੈ ਤਉ ਧੁੰਭ ਨਹੀ॥ ਭੁਗਵਾਨ ਥੈ ਰਾਏ
 ਭੁਗਵਾਨ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕੰਧਵਾਨ ਹੁੰਦੇ॥ ਅਰੁ ਭੈ ਦਿਖਾਵੇ ਕਾਬ
 ਲਿਨ ਰਹਾ॥ ਬਹੁ ਜਗਿ ਇੰਦ੍ਰ ਪਾਹਿ ਜਾਇ ਕਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੀ॥
 ਬਹੁ ਜਗਿ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵਤਿ ਜੇ ਸਿੰਘਾਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇਨਿ ਕਟਿ ਆਇ ਕਰਿ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰਿ ਸਾਧਲੇ ਕਰ ਪੀਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੇਨ ਜਗਾ ਬਿਸਨ ਕੰਧ
 ਸਥਾਨ ਪੈ ਤਹਾ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਤਤਲਾ ਕੇ ਕਰਨੇ॥ ਕਿਹੇ ਸੀਏ
 ਵਨਿ ਮਹਾਂ ਦੇਵਨਿ ਤਾਪੁ ਤਤਪਸਿ ਆਧੂ ਹਕੀ ਬਛਤੀ ਜਾਤੀਯੈ॥
 ਹਮਨ ਹੀ ਜਾਨ ਤੇ ਐਸੀ ਤਪਸਿ ਆਕਨਿ ਜੇ ਕਰਤਾਯੈ ਕਿ ਆਚਾ
 ਹਤਾਯੈ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਹਮਾਰੀ ਸਮਝ ਸੋਨ ਹੀ ਆਵਤੀ॥
 ਤਤੇ ਉਸ ਕੇ ਤਪ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਹਮਾਰੇ ਮਨ ਬਿਖੇ ਬਾਨ ਕੀਨਿ ਆਈਏ
 ਠੀਯੈ॥ ਯਹਿ ਭਉ ਹਮਾਰਾ ਸਿਟਾਵਾ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕਉ ਧਿਆਨ ਤੇ
 ਨਿਕਾਸੇ॥ ਬਹੁ ਜਗਿ ਬਿਸਨ ਆਗਿ ਆਕਰੀ॥ ਕਿਹੇ ਦੇਵਤਾ ਤੁਮਨਿ ਹ
 ਚਿੰਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਆਯੋ ਆਪਨੀ ਠਉ ਜਗਿ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਇਸ ਬਿਤ ਹੋਵੇ
 ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਮਨ ਬਿਖੇ ਭੈ ਮਤਿ ਕਰਹਾ ਧੁੰਭ ਕੇ ਤਮਾਰੇ ਪਦ ਬਿਖੇ
 ਸਾਧ ਕਛੁ ਪਰੇ ਜਨਨਾ ਹੀ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਵਹੁੰਦਾ ਹਤਾਯੈ ਸੇ ਐ ਜਾਨਤਾ
 ਹੀ ਜਾਤਾਯੈ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ ਪ੍ਰਗਨ ਕਾ ਮਨ ਕਰਤਾਯੈ॥ ਬਹੁ ਜਗਿ
 ਵਤਾ ਆਯੋ ਆਪਨੀ ਠਉ ਜਗਿ ਬਿਖੇ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਚਤੁਰ ਬੁਜ
 ਸਿਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦਮ ਗੰਧਾਰ ਬਿਖੇ ਗਰਜ ਅਰੁ ਜੁਧ ਕੇਨਿ ਕ

ਟਾਇਹਿ ਸਭਿ ਤਹੁ ਆਮਰੁ ਕਹਾ ਕਿਹੈ ਪੁਤ੍ਰੈ ਨਹੀਂ ਤੇਰੀ ਤਪਸ
 ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਹੁ ਆਹੀ ਕਿਉਂ ਜੇ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸਮਾਨ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ
 ਇਕਰਮ ਨਮੋਹੇ ਸਾਥ ਜੋ ਜਿ ਆਮਰੁ ਅਸੈ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤਬ ਧੁੰਤਿ
 ਬਚਨਿ ਸੁਹਕ ਰਿਨੇ ਤੇ ਕੇਲੇ ਦੇਖੇ ਤਉ ਜਿਸ ਕਾਇ ਅਨ ਕਰਤਾ
 ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨੇਤ੍ਰ ਕੇ ਅਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੇ ਕ੍ਰਪਾ ਤਤੁ
 ਇਆ ਜੇ ਮਤੁ ਵਾਲਾ ਸਾਹਿਬਾਇ ਆਮਰੁ ਬਹੁਤ ਬੀਚਾਰ ਲਾਗ
 ਕਰੇਨ ਜਹਿ ਉਥੇ ਲਕ ਕਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਟ ਪੜ੍ਹਾਨਾ ਹੀ ਨਗਾਇ
 ਟਕੀ ਉਸਤਤ ਕੈ ਸੇ ਕਰਉ ਬਹੁਤ ਅਧਨ ਮਨਿ ਬਿਖੇ ਮੁਰਖਤਾ
 ਰਕ ਰਿਗੇ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸਰਨ ਪੜ੍ਹਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਪ੍ਰਨਾਹੀ ਜੇ
 ਕਰੁ ਪੈ ਮੈ ਤੁਹੀ ਪਾਯਾ ਸਰਮੇ ਤੇ ਕੇ ਕਹੈ ਹੈ ਕਿਹੈ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਅਹੀ
 ਉਸਤਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਪੈ ਜੇ ਮੈ ਨਹੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪੈ ਤਬ ਧੁੰਤ ਕਹਾ
 ਹੋ ਬਿਸਨ ਸਰੁਤੁ ਹੀ ਪੈ ਅਰੁ ਮੁਠੇ ਕੇ ਚਾਹਨ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤ ਕੀ
 ਪੈ ਅਰੁ ਹੋ ਬਾਲ ਕ ਮੁਰਖ ਹੋਤੁ ਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕਹਾ ਤਬ ਬਿਸ
 ਨ ਦੇਵ ਸਿਖ ਕੇ ਆਗਿ ਅਕਰੀ ਜੇ ਤੁਧੁ ਹੋ ਕੇ ਕੇ ਠਿ ਬਿਖੇ ਇਸ
 ਬਿਤ ਹੋ ਜੇ ਮੇਰੀ ਉਸਤਤ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਸਿਖਨੇ ਅਸੇ ਹੀ ਕੀ
 ਆਮਰੁ ਤਬ ਧੁੰਤ ਦੇ ਨੇ ਕਰਿ ਜੇ ਤੇ ਕੇ ਉਸਤਤ ਲਾਗਾ ਕਰਨੇ
 ਕਿਹੈ ਜਨਾਹ ਦਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਲੇ ਕਰਿ ਪਾਓ ਬੁਤ ਅਰੁ ਬੀਨੇ ਗੁ
 ਫਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜਿਸ ਤੇ ਬੁਤ ਅਰੁ ਗੁਣ ਚਿਯ ਜੈ ਹੈ ਸਿਭਿ ਤੁ
 ਮਿਹੀ ਪੈ ਤੁਮ ਕਉ ਮੇਰੀ ਭੈ ਭੈ ਉਤਿ ਹੈ ਤੁਮ ਕੈ ਸੇ ਹੋ ਧੁੰਤ ਅ
 ਰੁਨਿ ਰਮ ਲਿਕਾ ਹੀ ਅੰ ਅਰੁ ਪੈ ਤੁਮ ਕਉ ਤੁਮ ਬਿਨ ਕਉ
 ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਸਭ ਨਿਤੇ ਜਾਨ ਨਿਹਾਰੇ ਹੈ ਅਰੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚੇ
 ਅਰੁ ਸਭ ਕੇ ਬੀਚ ਅਕਾਸ ਕੀ ਨਿਆਈ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਪ

ਰਮੇਸਰਤੁਸਕਕਹਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸਕੁਸਾਗੀਵਿਸਕਾ
ਅਧਿਸਟਾਇੰਦੀਚਿਪ੍ਰਗਟਿਅਰੁਗਪਤਕਾਤੁਹੀਹੈ॥ ਅ
ਧਿਕਚਿਅਧਿਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਆਪਕੇਆਪਛੁਛਤਾਹੈ॥
ਲਥਾਇਅਰੁਚਚਿਗਓਕਚਿਤੇਰੇਬਿਖੇਮਾਰਗੁਨਹੀ॥ ਪ
ਰਮਾਤਮਾਤੁਸੁਕਚਿਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਜਿਸਕੋਜੋਗੀਧਿਆਨਿ
ਬਿਖੈਚਿਤਵਤੇਹੈ॥ ਸੇਮੈਨੇਪ੍ਰਗਟਿਆਕੇਦੇਖਾਹੈ॥ ਹੇਰੁਗ
ਵਤਿਯਾਹੀਸਗੀਨੇਤੁਅਰੁਸੁਵਨਅਰਨਾਸਕਾਅਰੁਕਰਣ
ਅਰੁਚਰਨਿਜੇਦੇਖੀਤੇਹੈ॥ ਨਿਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਹੈ॥ ਮੁਸ਼ਿਕੋਨਿ
ਜੇਚੈਹੁਆਹੈਜੁਗਪਤਪ੍ਰਗਟਿਤੁਮਹੀਹੈ॥ ਸੁਰਜਕੇਪ੍ਰਕਾਸਕੇ
ਨਿਆਈਸਭਿਵਿਖੇਪ੍ਰਕਾਸਕੇਹੈ॥ ਸੁਬਾਵੇਆਪਕੇਹੈ॥ ਮੈ
ਮੁਰਖਤੁਏਕਈਚਿਰਕੇਜਤਾਥਾ॥ ਨਥਾਜਾਨਤਾਜੁਤੁਮਨਿ
ਵੇਖੇਛੁਪਾਹੁਆਥਾ॥ ਹੇਅਦਵੈਮਾਨੁਕਅਰੁਦੇਵਤਾਤੁਹੀਹੈ॥
ਅਸਥਾਵਰਜਗਮਰੁਪਤੇਗਾਹੀਹੈ॥ ਤੁਸ਼ਿਕੋਕਿਅਕਹੈ॥
ਬੁਗਤਅਰੁਸੁਗਤਅਰੁਸੁਮਗਤਨਾਮੁਤੇਗਾਹੈ॥ ਬੁਗਤਕ
ਹੀਐਜਿਸਤੇਜਗਤੁਹੈ॥ ਅਰੁਸੁਗਤਕਹੀਐਆਪੇਆਪਹੈ॥
ਅਰੁਸੁਮਗਤਅਕਾਸਕੀਨਿਆਈਵਿਆਪਕਬ੍ਰਹਮਾਤੇਲੋਕ
ਚਿਬੀਟੀਪਾਰਿਜੀਤਿਸਭਿਤੁਮਹੀਹੈ॥ ਨਾਮਰੁਪਕਾਪਰਕਾਸ
ਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਸਰੁਤੁਹੀਹੈ॥ ਜਬਿਤੁਹੀਹੈਤੇਤੁਸ਼ਿਕੋਕਿਅਕਹੈ॥
ਜੇਕਛੁਮੇਗਾਯੋਜਨਥਾਸੇਸਿਧਹੁਆਜੇਤੁਸ਼ਿਕਚਿਨੇਤੁਹਸਾਥ
ਦੇਖਆ॥ ਤਬਬਿਸਨਕਹਾਧੂਹਿਤੇਰੀਤਪਸਿਆਪਰਨਿ
ਰੁਈ॥ ਜੇਮੇਗਤੁਸ਼ਿਕਚਿਦਰਸਨਿਹੁਆ॥ ਅਬਜੇਤੇਰੀਤਿ
ਛਾਹੈਇਸਪੁਰਨਕਹੈ॥ ਤਬਪੂਰਨੇਕਹਾਤੁਸ਼ਿਕੋਕਿਅਕਾਮਾ
ਹੈ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਏਕਤੁਹੀਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਮੇਰੀਟਿਛਾਹੈਸੁਹੁ
ਜਾਨਤਾਹੈ॥ ਪਰਦਸਟਗਵਹੋਜੁਤੁਸ਼ਿਕਿਨਾਤੁਸ਼ਿਕੇਮਾ
ਹੈ॥ ਤੇਰੇਪ੍ਰਤਾਪਕਹਿਇੰਦ੍ਰਤੇਨਲੋਕਕਾਗਜਾਹੈ॥ ਅ
ਰਮੈਨੇਤੁਸੁਕਚਿਦੇਖਾਹੈ॥ ਮੁਸ਼ਿਕਚਿਇੰਦ੍ਰਸਾਥਿਕਿ

ਆਪੋਰੇਜੈਗੈ। ਮੁਠਿਕੋਮਾਤਿਪਿਤਾਸੰਜੁਗਾਤਐਸੀਰਓਰ
 ਦੇਵਹੁਜਹਾਸਦਾਰਹੋਗਿਜੇਨਹੀ। ਬਿਸਨਕਹਾਜੇਤੇਹੀਚਾਹ
 ਨਹੈਸੇਤੁਝੈਪ੍ਰਾਪਤਿਰੁਈ। ਅਗਲੇਜਨਮਬਿਖੈਤੁਬ੍ਰਹਮਣ
 ਕਾਪੁਤਬਾ। ਅਰੁਮੁਠਿਬਿਨਾਐਰਕੇਤਬਾਜਾਨਤਾ। ਅਰੁਮ
 ਤਾਪਿਤਾਕੀਸੇਵਾਤੈਨੇਤੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਕਰੀਹੈ। ਸੇਅਚਿਧਬਾ
 ਲਕਅਰੁਜੇਬਨਿਜਲਿਪ੍ਰਵਾਹਿਕੀਨਿ। ਆਈਬੀਤਗਏ। ਬਹੁ
 ਰਤੈਨੇਸਰੀਰਕਾਤਿਆਗਕੀਆ। ਅਰੁਚਾਹਨਾਭੁਗਕੀਤੇਰੇ
 ਮਨਿਵਿਖੇਗੈ। ਇਸਕਾਰਨਤੇਰਾਜੇਕਰਹਿਦਿਖੇਜਨਮਲੀਜ
 ਹੈ। ਅਰੁਬ੍ਰਹਮੇਰੀਤਪਸਿਆਕਾਭੀਤੇਰੇਮਨਿਵਿਖੇਧਾ। ਚਿ
 ਜਕਵਹੁਰੀਉਮਲਕਜਾਹੁਆ। ਜੇਮੁਠਿਕੋਤੈਨੇਪਾਇਆ।
 ਅਬਿਪ੍ਰਿਥਵੀਉਪਰਹੁ। ਅਰੁਜੇਬਨਿਅਵਸਥਾਕੇਭੁਗਭੁ
 ਗਿ। ਅਰੁਤੁਝਿਕੋਐਸੀਸੁੰਦਰਤਾਈਸੈਨੇਦਈਹੈਜੇਐਸਾ
 ਸੁੰਦਰਆਗੇਕੋਉਨਹੀਹੁਆ। ਅਰੁਤੇਰਾਦਰਸਨਸਭੁਲੇਕ
 ਹੁਕਚਿਅਵਸਥਾਗਹੋਗਾ। ਅਗਤਿਆਗਸਰੀਰਧਾਰੀਚਿ
 ਕਚਿਅਵਸਥਾ। ਜਬਤੁਇਸਸਰੀਰਕਾਤਿਆਗਕਰੇਗਾ
 ਤਬਅਟਲਪਦਵੈਤੁਝਿਕਚਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਗੀ। ਜਬਿ
 ਲਗਾਪ੍ਰਿਥਵੀਅਕਸਸਹੈਤਬਲਗਹੋਗਾ। ਅਰੁਨਗਿਜੇ
 ਗਾ। ਅਰੁਅੰਰਜੇਕਿਛੁਤੇਹੀਇਛੁਹੈਸੇਮਾਗਿ। ਜਤੁਝੁਕੇਮ
 ਦੇਵੇਗਾ। ਹੇਪ੍ਰਕਮਨਕੇਮੇਰੇਸਾਕਮਗਨਿਕਰਿ। ਜਿਸਕਾਮਨ
 ਮੇਰੇਸਾਕਮਗਨਹੈਸੇਬਹੁਜਸੇਸਾਗਿਬਿਖੇਨਹੀ। ਆਵਤਾ। ਕਿ
 ਉਜੇਵਹੁਰੁਪਮੇਗਾਹੈ। ਅਰੁਤੁਝੈਸੀਰਉਜਗੇਗਾ। ਜੇਸੂਰ
 ਜਅਰੁਨਛੁਤੁਝੁਕਚਿਬੰਦਨਾਕਰੇਗਾ। ਅਰੁਤੇਹੀਠਉਜਸੁ
 ਰਜਤੇਆਦਲੇਕਰਿਜੇਬ੍ਰਸਣੇਹਾਰੇਚਿਰਧਿਕੇਹੈ। ਤਿਨਮੇ
 ਉਪਰਿਹੋਇਗੀ। ਜਬਿਲਗਿਪ੍ਰਿਥਵੀਅਰੁਜਲਅਰੁਅ
 ਗਨਨਾਸਨਾਹੈਦੇਤਬਲਗਿਉਸਿਠਉਜ਼ਾਬਿਖੈਰਹੈਗਾ। ਧੀ
 ਛੇਮੁਠਿਬਿਖੇਲੀਨਹੈਹਿਗਾ। ਪ੍ਰਹਜਨਾਰਦਨਬਿਸੁਸੇਐ

ਅਰ

ਸੀਠਉ ਜੁਧਾਇ ਕਰਿ ਹਉ ਮੈ ਕੇ ਅਹੰਕਾਰ ਮੈ ਬੰਧੁ ਆਜੇ ਮੈ ਸਭੁ ਤੇ
ਉਚਾਯੋ ਜਬਿ ਐਸੇ ਉਸ ਕੇ ਮਨਿ ਬਿਕੇਧੁ ਗਾਟਿ ਧੁਆਤ ਬਬੁ
ਜੁ ਬੀਚਾਰ ਕੀ ਆਜੇ ਮੈ ਧੁੰਧੁ ਨਹੀ। ਭੁਲੀਧੁ ਕਾਰ ਬੀਚਾਰ ਕਰਿ ਕੇ
ਬਿਸਨ ਸੇਧ ਸੀਨ ਕਰਤ ਭਉ ਆਜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਕਾਮਨ
ਮੇਰੀ ਧੁਰਨ ਭਈ। ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬਿਖੇਏ ਕਸਿ ਦੇਹੁ ਪੈ। ਜੇ ਮੈ ਜਾਨੈ
ਤੁਮ ਕੇ ਨਹੀ ਅਰੁ ਮੈ ਕਉਨ ਹੋ। ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਿਦਾਇ
ਆ ਭਈ ਪੈ। ਤਬ ਬਿਸੁ ਕਹਾਏ ਧੁੰਧੁ ਤਉ ਫਿਕੇ ਧੁੰਧੁ ਉਨ ਕੇ ਦੇਸੇ
ਕਿ ਆਧਰੇ ਜਨ ਪੈ। ਤੈਨੇ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਮਾਗੀ। ਜੇ ਦੀਨੀ ਪੈ। ਤ
ਬਿਧੁੰਧੁ ਕਹਾ ਅਚਰ ਜੁਹੈ ਜੇ ਮੈ ਪੈ ਨਹੀ ਤਾਪਦਵ ਸੇ ਕਿ ਆਧ
ਰੇ ਜਨ ਪੈ। ਯਹਿ ਬਤ ਉਜੇ ਤੁਮ ਕੇ ਨਹੀ। ਤਬ ਬਿਸੁ ਉਤੇ ਗਿਦ
ਆਜੁ ਤੈਨੇ ਐਸਾ ਧੁੰਧੁ ਸੀਨ ਕੀ ਆਪੈ। ਸੇ ਉਤਰ ਦੇਵ ਉਤ ਉਅਰ
ਮੈ ਅਰੁ ਪਦਵੀ ਤੀਨੇ ਨਾਮ ਹੋਤੇ ਪੈ। ਤਬਿ ਧੁੰਧੁ ਹਿਕ ਹਾਜੇ ਕਛੁ ਹੋ
ਇਸੇ ਹੋਇ ਪਰੁ ਤੁਮਿ ਕਹੇ ਜ ਕਉਨ ਹੋ। ਤਬ ਬਿਸੁ ਕਹਾ ਮੈ ਆਦੁ
ਐਤੀ ਹੋ। ਮੁਠਿ ਬਿਨਾਂ ਐਰ ਕੇਈ ਨਹੀ। ਤਬ ਧੁੰਧੁ ਹਿਕ ਹਾਮੇਰੀ ਕ
ਛੁ ਕਾਮਨਾ ਧੁਰਨ ਨਿਭਈ। ਯਹੀ ਭੁਗਮਿ ਕਰਿ ਨਿਹ ਚਾਰੀ ਆਜੇ
ਬਿਸੁ ਮੁਠਿ ਕਉ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਦੀਨੀ ਪੈ। ਬਿਸੁ ਕਹਾਏ ਧੁੰਧੁ ਹਿਕ
ਟਲ ਪਦਵੀ ਕਾਤਿ ਆਗਾਮ ਤਿਕਰਹੀ। ਕਿਉ ਜੇ ਗਿਅੰਨੀ ਕਉ
ਜੇ ਸੀਠਉ ਜੁ ਮਿਲੇ ਪੈ ਤਾਂ ਸੇਧੁ ਸੀਨ ਪੈ। ਬਹੁ ਜੁ ਧੁੰਧੁ ਕਹਾ ਜਬ ਸਰ
ਬਤੁ ਮਹੀ ਹੋਤ ਉਗਿਅੰਨੀ ਅਗਿਅੰਨੀ ਕਾਹਾ ਹੋ। ਕਹੇ ਜੇ ਮੈ ਮੁ
ਲਹੀ ਕਛੁ ਹੋ ਅਬਦਾਨ ਹੀ। ਜਬ ਹਉ ਹੀ ਨਹੀ ਤਉ ਬਿਰਥਾ
ਤਧ ਸਿ ਆ ਕਰੀ ਪੈ। ਅਰੁ ਬਿਰਥਾ ਸਟਕੀ ਆਪੈ। ਤਬ ਬਿਸੁ
ਕਹਾ ਜੇ ਕਰਮ ਕਾ ਮਨਾ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਹੋਤਾ ਹੋ। ਅਵਿਦਿ ਆਅ
ਧੁ ਛਾਂਨਣੇ ਅਧੇਨ ਸਰੁ ਪਕੇ ਸੋ ਹੋਤਾ ਹੋ। ਅਰੁ ਕਰਮ ਜੇ ਅਵਿ
ਦਿ ਆਸੇ ਹੁਆ ਹੋਇ ਉਮਿ ਕਾ ਕਿ ਆਧਾ ਛਿਤ ਉਹੈ। ਜਿਸ
ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਤੈਨੇ ਤਧ ਸਿ ਆ ਕਰੀ ਥੀ ਸੇ ਧੁਰਨ ਭਈ।

ਕਿਉ ਜੇ ਤੈਨੇ ਆ ਅਚਾਹ ਨ ਕਰੀਐ। ਤਾ ਬਿਧੂ ਹਿ ਕਹਾ ਅਚਰ ਜੁ ਹੈ
ਜੁ ਮੈ ਮੁਰਖ ਗਿਆਨ ਨੇ ਤੈ ਸੇ ਅੰਧ ਤਉ ਨਿਮੁ ਸੁ ਕਉ ਕੁਧਿ ਬਿਖੇਰ
ਲਾਏ। ਅਰੁ ਜੇ ਤੁਹੀ ਬਾਤ ਉਮਾ ਸ੍ਰਿ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਕਹਾ ਜੁ ਹੈ ਧੂਰ
ਮੈਂ ਹੋ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਹੋ ਧੂਰ ਮੈਂ ਨੇ ਤੁਸੁ ਕਉ ਕਛੁ ਨਹੀ ਈਆ। ਤੈ
ਨੇ ਜੇ ਕਛੁ ਧਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਅਧਨੀ ਚਾਹਨ ਤੇ ਧਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ
ਜਾਤਾ ਹੋਇ। ਇਸ ਤੇ ਰੇ ਧੂ ਸਿਨ ਕਉ ਤਰੁ ਤੁਸੁ ਕਉ ਸਿਤ ਦੇ ਹਿਰੇ
। ਤਬ ਧੂਰ ਜਾਤੁ ਮ ਕਉ ਨਹੀ ਕਹਤੇ। ਤਬ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਮੈ ਕਿ
ਆ ਕੋ ਹੋ। ਤੇ ਰੇ ਧੂ ਸਿਨ ਬਿਖੇ ਮੈਂ ਅਰੁ ਤੈ ਅਰੁ ਕਿਲੇ ਕੀ ਹੋ ਨਹੀ।
ਤਬ ਧੂਰ ਕਹਾ ਤੁਮ ਜਾਵਹਾ। ਅਰੁ ਸਿਤ ਮੁਸੁ ਕਉ ਮਿਲਹਿ। ਬਹੁ
ਜਿ ਬਿਸਨ ਅੰਤਰ ਧੀ ਆਨਹੁ ਆ। ਅਰੁ ਧੂਰ ਬੀ ਚਾਰ ਕਰਨੇ ਲ
ਗਾ। ਜੁ ਮੈ ਕਿ ਆ ਕਰੇ ਕਹਾ ਜਵੇ ਵਹੁ ਕੋ ਨ ਸੀਠ ਉਰੇ ਜਹਾ ਸਿ
ਤ ਹੋ ਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਿਤ ਹੁ ਕੋ ਕਿ ਆ ਧਰਨ ਨੇ ਮੈ ਰੇ ਸਾਥਾ। ਵਹੁ ਅ
ਚਾਹ ਹੈ। ਉਨ ਕਾ ਸੀਗ ਮੁਸੁ ਕਉ ਤਉ ਹੋਇ ਜਉ ਆਧ ਬੀ ਅਚ
ਹੋ ਵਉ। ਬਹੁ ਜਾਹੀ ਨਿਹ ਚਾ ਕੀ ਆ ਜੇ ਨਾਗਾਇਣ ਬਿਨ ਅੰ
ਕੋਈ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਜੇ ਸਰਬ ਵਹੀ ਹੈ ਤਉ ਲੋਕ ਧਰ ਲੋਕ ਸੇ ਕਿ ਅ
ਧੂ ਜਨੁ ਹੈ। ਮੈਂ ਨੇ ਸਮ ਸੁ ਹੋ ਜੁ ਸਹੀਰ ਅਨਿਤ ਹੈ ਮੇਗਾਇ ਸਸੈ ਕਿ ਅ
ਸਨ ਬਿਧੈ ਹੈ। ਅੰ ਮੈ ਬੀ ਚਾਰ ਤਾ ਬਾਤ ਤੀਨ ਸਿਤ ਭੁਏ। ਧੂ ਸਰ ਮੈ
ਤੇ ਕੋ ਕੋ ਹੈ। ਕਿਹੈ ਮੈ ਤੇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਹੁ ਸਿਤ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਕੋ। ਸੇ
ਜਾਨ ਜੇ ਮੈ ਹੀ ਬਾਤ ਬਾ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕੋ ਸੇ ਜਾਨੇ ਜੇ ਤੀਨ ਧੂ ਸਰ ਬੇ।
ਤੁ ਤਉ ਏ ਕੋ ਤੀਨ ਕਿਉ ਹੋ ਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਧੂ ਸਰ ਕਹਾ ਮੁਸੁ ਕੋ ਨਿ
ਰਬਿ ਧਾ ਗਿਆਨ ਤਾ ਹੈ। ਅਬ ਵਾ ਬਿਧੈ ਹੈ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੀਨਿ ਰਬ
ਧੈ ਹੈ। ਅਬ ਕਥਾ ਧੂਰ ਕੀ ਕਹਾ। ਧੂ ਸਰ ਕਹਾ ਕਥਾ ਧੂਰ ਕੀ
ਅਹੀ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੁ ਕੋ ਕਹੈ ਹੈ। ਵਿਆ ਕਰਨਾ ਬਿਖੇ ਧੂ ਜਨਿ ਹਰੇ
ਕਉ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਸਚਾ ਕਰੇ ਜੇ ਤੇ ਰੇ ਬਿਨਾਂ ਅੰ ਰੋ ਕੋਈ

ਨਹੀਂ ਪਰ ਤੁਰ ਪਈ ਹੈ ਅਧ ਤੇ ਆਪ ਆਪ ਨੇ ਬੀਚ ਕਹਿਤਾ ਹੈ। ਜੁ
 ਬ੍ਰਹਿਮੁ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇ ਚਾਹੇ ਬੇਦ ਕਹਤੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਮਾ ਜੇ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਿਮੁ ਹੈ॥
 ਧ੍ਰੁਮਰ ਕਹਾ ਤੁਕੋ ਸੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੁ ਬ੍ਰਹਿਮੁ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾ ਸਰਬ ਬਿਅੰ
 ਧੀ ਹੈ। ਧ੍ਰੁਮਰ ਕਹਾ ਜੇ ਵਚਨ ਤੇ ਰਾਹ ਸੇ ਨੇ ਜੇ ਗਏ। ਆਵੇ ਅਰੁ ਸਭਿ
 ਏ ਅਰ ਕਾ ਮਨ ਕੇ ਆਵੇ ਬਿਖੈ ਬੰਧ ਹੈ। ਅਰਿ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਸਰ
 ਬ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਇਸੀ ਕਾਰਨਿ ਕ
 ਹਿਤਾ ਹੈ। ਜੁ ਚਾਹਨਾ ਵਿਖੈ ਭੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਤੇ ਕਿਉ ਕਹਿ
 ਤਾ। ਤਬ ਧਰਾ ਸਰਕਾ ਜਬ ਲਗਾ ਜੀ ਵਤਾ ਨਾ। ਅਰੁ ਮਰਕਰ
 ਨਾ ਜੀਵੈ। ਤਬ ਲਗਿ ਅੰਬੁ ਤਨਿ ਹੁੰਦੇ ਕਾਨ ਪੀਵੈ। ਚਾਹੇ ਜੁ ਜੀ
 ਵਤਾ ਭੀ ਹੋ ਅਰੁ ਗਿਆਨਿ ਭੀ ਪਾਵੇ ਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋਨਾ। ਮੈਂ ਤੇ ਅਗਨਿ
 ਗਿਆਨ ਕੀ ਸੀਸ ਅਰੁ ਚਰਨ ਕਚਿ ਨਹੀਂ ਦੇਖਤੀ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਤੇ
 ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੁ ਸਗੀਰ ਲਕੜੀ ਕੀ ਪੁਤਲੀ ਕਿਨਿ ਆਈ ਹੈ। ਚਿਧ
 ਹੋਇ ਸਕੇ ਤੁਚਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਨੀਚੇ ਇਸਕੇ ਰੁਪ ਰਹੈ। ਅਰੁ ਅਸਤ ਹੈ।
 ਪਰਾਸਰਨੇ ਕਹਾ ਅਥਿਤ ਕਿਤੇ ਨੇ ਰੁਪਰ ਅਰੁ ਮਾਸ ਤੇ ਰੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀਂ
 ਉਠਾਈ। ਮਨ ਸੇ ਭੁਜਨਿ ਰੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਹਾ ਜੇ ਮਨਿ ਉਜਲਿ ਹੋਇ॥
 ਮਾਨਸ ਸਗੀਰ ਬਹੁ ਜਨਹੀਂ ਆਵਤਾ। ਜੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਜਿਸ
 ਕਉ ਯਹਿ ਚਿੰਤਾ ਮਣਿ ਹਾਥਿ ਆਈ ਹੈ। ਅਰੁ ਵਹੁ ਸਦਾ ਉਤਪਤਿ
 ਕਰਨੇ ਪੀਤ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇ ਕਹਿ ਬਿਖਿਯੋ ਕੇ ਸੈ ਮਗਨ ਹੈ। ਜਬ ਜਨਮ
 ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਤਚਿ ਸੁੰਦਰ ਇਸਤੀ ਜੇ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਵੈ ਅੰ
 ਸੇ ਹੀ ਭੁਜਨਿ ਤੇ ਬੋ ਮੁਖਿ ਰਹਿਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਚਿੰਤਾ ਸੈ ਅਭਿ ਆਸੁ ਕਰ
 ਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਅਚਿਰ ਚਿਤ ਵਨੀ ਨਗਾਇਣ ਸੇ ਕਪਟ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਹਿ
 ਤਾ ਹੈ ਏਤੀ ਅਚਿਧ ਸੈ ਨੇ ਭੁਜਨ ਨਗਾਇਣ ਕਾ ਕੀ ਆ ਹੈ। ਪਰੁ ਦਰ
 ਸਨਿ ਨਾ ਦੇਖਿਆ। ਹੇ ਮੁਜ਼ਬੀ ਚਾਰ ਕੇ ਨੇ ਤਹੁ ਤੇ ਅੰਧਿਯੋ ਬਿੰਦੁ
 ਏ ਕਉ ਕਿਉ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ। ਜੁ ਅਭਿ ਆਸ ਤੇ ਰਾਉ ਪਜਾ
 ਵਹੁ ਸਾਖਿ ਇਤੀ ਚਿਕੇ ਬਿਖੈ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਅਧਨੇ ਕਚਿ ਤੇ
 ਨੇ ਪ੍ਰਤਿਭੁ ਅਗਨਿ ਬਿਖੈ ਜਲਾਇ ਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਚਿਨਿ ਕੀ ਮਿਗਤਿ

ਪੀਛੇ ਬੀਚਾਰ ਕੀ ਆਜੁ ਭਲੀ ਕੁੰਤ ਸੇ ਸੁਖ ਭੋਗੇ ਗਾਧ ॥
 ਹੁਣੇ ਨੇ ਯਹਿ ਨਾ ਬੀਚਾਰਾ ਜਬ ਵਹੁ ਨਾ ਹੋਤ ਓਸ ਹੀ ਗਮੇਰ ॥
 ਕਬਿਹੁ ਜੈ ਗਾਧੇ ਮੈ ਤੇ ਤੇ ਨੇਰੀ ਫੁਲ ਭਰਮ ਮਨਿ ਵਿਖੈ ਪਾ
 ਰਿਆਹੈ ॥ ਜੇ ਧਰੀ ਮਨਿ ਓਹ ਅਰ ਬੇਦ ਬਹੁਤ ਪਜਾਹੈ ॥
 ਰਿਪ ਜਿਨ ਤੇ ਗਇਸ ਨੀ ਮਤ ਹੋ ॥ ਜੇ ਲੋਕ ਜਾਨੈ ਕੇ ਮੈ ਤੇ ਪਰ
 ਮਹਿ ਸਹੈ ॥ ਜੇ ਜਿਸ ਵਿਖੈ ਮਨ ਅਗ ਜਿਹ ਵਾਕੈ ਮਾਰਗੁ ਨ
 ਹੀ ਤਿਸ ਕੀ ਤੀਕਿਆ ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਭਗਵਾਨ ਅਰੁ ਬੇਦ ਕਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਵਾਸਿ ਤਉ ਸਠ ਓਹ ਦ੍ਰਿਸਟ ਲਗਾਈ ਹੋ ॥ ਜੁ
 ਦੈ ਤਕ ਓਹ ਮਾਰਗੁ ਨ ਹੀ ॥ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਹੈ ਜੇ ਮੈ ਸਦਾ ਕੁ
 ਜਨ ਸੰਤ ਕਾ ਕਰਤ ਹੋ ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਸਹੂਧਾ ਬਿਖੈ ਨੀ
 ਸਚਾਹੈ ਕਹਿਣਾ ਓਸ ਕਾ ਚੁਧਿ ਹੋ ॥ ਜੇ ਮੈ ਜਨ ਭਰਖ ਅਰੁ ਪ੍ਰ
 ਲਾਇ ਅਰੁ ਸਕਿ ਦੇਵ ਜੁ ਅਪਣੇ ਪਛੁ ਨ ਏ ਵਿਖੈ ਲਜਾ ਤੇ ਨੀ
 ਲਜ ਭੁਏ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਫੁਲੇ ਪਹਿਰ ਵੇਤੇ ਨ ਗਨਿ ਹੋ ਤਿ ਭੁਏ ਹੋ ॥
 ਉਨ ਹੁਨੇ ਜੇ ਕੁਛ ਕਾਹੁ ਸੁਜੇ ਗਥਾ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕਥਾ ਪ੍ਰ
 ਕੀ ਕਹੋ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਕਥਾ ਪ੍ਰਕੀਯੀ ਹੋ ਜੇ ਨੀ ਹਚਾ ਕ
 ਹੋ ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜੇ ਸਾਹਿਬ ॥ ਉਸ ਨੇ ਲਜਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅੰਗ
 ਜਾਤ ਕੀ ਏ ਕੀ ਬਾਰਤਿ ਆਗ ਕਰ ਕਹਿਹੋ ॥ ਬਿੰਦੁ ਰੁਪ ਭੁਏ
 ਆਗ ਤੇ ਹੀ ਕਿਆ ਸਕਤਿ ਹੋ ਜੇ ਉਸ ਜੇ ਸਾਹਿਬ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹ
 ਮੈ ਉਸ ਜੇ ਸਾਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਤੁਮ ਕਥਾ ਉਸ ਕੀ ਕਹੋ ॥ ਪਰਾਸ
 ਰ ਕੇ ਕਹਾ ਜਬ ਉਸ ਜੇ ਸਾਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ਤਉ ਉਸ ਕੇ ਕਰਮ ਸੁ
 ਫੁਲੇ ਸੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੋ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਜਾਨਾਹੈ ਜੇ ਸ
 ਤਿ ਭਾਗੇ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਾਗਿਆ ਸੀ ਸੇਵ ਕਥਾ ਮਾਰ ਬੇ
 ਪਾਵਤਾਹੈ ॥ ਤੁਮ ਸੁਫੁਲੇ ਉਸ ਜੇ ਸਾਹਿਬ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ
 ਤੇ ਕਹਾ ਏ ਤੇ ਜਾਣਤਾਹੈ ਜੁ ਚਾਹਨਾ ਅਤੀਤ ਹੋ ਏ ਕੀ ਰਖ
 ਤਾਹੈ ॥ ਪਰ ਅੰਸੀ ਅਤੀਤ ਹੋ ਜੇ ਏਹਿ ਸੁਭੀ ਭੇਖ ਸਹੀਰ

ਸੋਧ ਹਰਨਾਹੈ ਸੋਧ ਖਈ ਪਰਤ ਰਹੇਗਾ ਅਰਥਿ ਧਵੀਤ
 ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਾ ਅਰੁ ਸਰਬ ਕਰਤ ਹੋਸਿ ਹਰ ਕਰਮ
 ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਯਹਿ ਬਾਹਰ ਕਾਸਗਾ ਲਿਖਿ ਆਗ ਕਰੈਗਾ
 ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਬਿਖੈ ਤਿਸ ਤਿ ਆਗ ਕਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਬਢੈਗਾ
 ਜੇ ਮੈਨੇ ਯਹਿ ਸਰਬ ਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁਸੁ
 ਸੁਕ ਚਿ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੁ ॥ ਜੁ ਦੇਵਰਿ
 ਅ ਅਰੁ ਗਾਜ ਰਿਖ ਜਾਣੈ ਜੁ ਮੈ ਤੇ ਪਗ ਸਰ ਕਾ ਚੈ ॥ ਪਗ ਸ
 ਰ ਕਹਾ ਯਹਿ ਜੇ ਸਰੀ ਸਰੀ ਅਤੀ ਤ ਦੇਖਤਾ ਹੋ ॥ ਤਿ ਜੇ ਸਾਹਿ
 ਮੈ ਤੁਝਿ ਕੋ ਚੇਲਾ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਇਨ ਅਤੀ ਤੁਝੇ ਤੇ ਤੁਧਾ ਛਿ
 ਜੇ ਕਿਸ ਤੇ ਅਤੀ ਤੁਝੇ ਹੋ ॥ ਕਹੇ ਕੋ ਜੇ ਕੁਟ ਬਤੇ ਅਤੀ ਤੁਝੇ ਹੋ ॥
 ਕਹੇ ਤੇ ਜੇ ਅਹਿ ਕਾਰ ਦੇਹ ਕੇ ਮੈ ਰਹੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁ ਤੀਨੁ ਹੁਣੁ
 ਤੇ ਅਤੀ ਤੁਝੇ ਇਸੇ ਥੀ ਅਤੀ ਤੁਝੇ ॥ ਤਬ ਪਗ ਸਰ ਕਹਾ ਤੀਨੁ ਹੁ
 ਣੁ ਤੇ ਸਰੀ ਰ ਚਿ ਤੁਧਾ ਤਿਹੈ ॥ ਤੈਨੋ ਕਿਸ ਕ ਚਿ ਬਿਨਾ ਸਰੀ ਰ ਦੇ
 ਖਿ ਆਹੈ ॥ ਜੁ ਇਸ ਕ ਚਿ ਅਤੀ ਤ ਜਾਨਾਹੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜਿਸ ਨੇ
 ਗਿ ਆਨਿ ਅਗਿ ਆਨਿ ਬਿਖੈ ਸਰੀ ਰ ਅਰਿ ਮਾਨ ਕ ਚਿ ਜਲਾਇ ॥
 ਹੋਵਹੀ ਅਤੀ ਤੁਝੇ ॥ ਪਗ ਸਰ ਕਹਾ ਵਹੁ ਜੇ ਜਲਾਹੈ ਉਸ ਕੀ ਕਹੁ
 ਗਾ ਖਿ ਪਤੀ ਹੋਇਹੀ ਸੋ ਮਾਝਿ ਕ ਚਿ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ॥ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਪਰ
 ਤੀ ਤ ਕਰ ਜੇ ਅਤੀ ਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਸਰੂਹੀ ਤੁਜਨ ਰਿਹਸਤਿ
 ਕਾ ਕਰਤੇ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸਾ ਕਿਸੀ ਕ ਚਿ ਤੁਜਨਿ ਬਿਸਨ ਕਾ ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੋ
 ਸੋ ਬਿਸਨ ਭੀ ਰਿਹਸਤਿ ਹੋ ॥ ਉਸ ਕਾ ਚੇਲਾ ਕੈਸੇ ਅਤੀ ਤੁਝੇ ਹੋਇ
 ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸਨਿ ਜਾਸੀ ਕਹਿ ਤਾਹੈ ਮੈ ਸਿਵ ਕੋ ਜਾਨਤਾ ਹੋ ॥
 ਤ ਚਿ ਵਹੁ ਭੀ ਰਿਹਸਤਿ ਹੋ ਕੈਸੇ ਅਤੀ ਤੁਝੇ ਵੈਗਾ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਭੀ
 ਰਿਹਸਤਿ ਹੋ ਜੁ ਤੁਮੇ ਗਾ ਚੇਲਾ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਅਤੀ ਤੁਝੇ ਵੈਗਾ ॥
 ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈਨੇ ਜਾਨਾਹੈ ਜੁ ਤੈਨੇ ਆਪ ਕ ਚਿ ਸਰੂ ਤੇ ਚਿ
 ਜਾਣਾਹੈ ॥ ਪਗ ਸਰ ਕਹਾ ਐਸੇ ਹੀ ਮਨਿ ਅਹਿ ਕਾਰੀ ਹੋ ॥ ਮੈ

ਤੇ ਕਹਾ ਅਥਿਯਾਹੀ ਓਧਾਉ ਜੇ ਬਸਤ ਜਲਾਵੇ ਅੰਗਨਗ
 ਨਿਹੋਵੇ। ਪਗਸਰਕਹ ਜੇ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਯੋ। ਮੈ ਤੇ ਐਸੇ ਹੀ ਕੇ
 ਆ ਅਰੁ ਕਹਾ ਅਥਿਏ ਕ ਕਧੀ ਨ ਹੀ ਰਹੀਐ। ਪਗਸਰਕਹ
 ਏਸ ਕ ਚਿਥੀ ਜਲਾਉ। ਮੈ ਤੇ ਏਸ ਕ ਚਿਥੀ ਜਲਾਉ ਆ।
 ਪਗਸਰਕਹ ਤੇ ਨੇ ਭੇਖ ਬਾਹਿਰ ਕਾ ਜਲਾਉ ਆ। ਪਰ ਬ
 ਸਤੁਰ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨ ਕਾ ਪਹਿਰਾ ਹੁ ਆਯੋ। ਅਗਨ ਵਹੀਐ
 ਜੁ ਏਸ ਤੇ ਨਾਨਕੋ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤਾ ਤੇ ਦੇਹ ਕ ਚਿ ਅਗਨਿ ਵਿਖੇ
 ਜਲਾਵੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਨਿਹੋਵੇ। ਪਗਸਰਕਹ ਤੇ ਨੇ ਭੁਲੇ
 ਸਮਝੀਐ ਦੇਹਿ ਕ ਚਿ ਜਲਾਉ ਜੇ ਨਗਨਿ ਹੋਵੇ। ਮੈ ਤੇ ਓਨਿ
 ਖੜਾ ਹੁ। ਅਰੁ ਲਕੜੀ ਏ ਕਰੀ ਕਰੀ। ਪਗਸਰਕਹ
 ਲਕੜੀ ਤੇ ਬੋੜੀਐ। ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਤੇ ਗਮੇ ਟਾਯੋ। ਜਲੇ ਗ
 ਨਹੀ। ਰੇ ਮੁਰਖਿ ਜੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨਾਸ ਤੇ ਨਗਨੇ ਹੋਤ ਚਿ ਸਭੀ ਖੜੇ
 ਨਾਸ ਹੋਤੇ। ਕਿਉ ਨਗਨੇ ਹੋਤੇ। ਜੇ ਤੁਝ ਕੋ ਇਛਾ ਨਗਨਿ
 ਹੋਵੇ ਕੀ ਪੈਤ ਚਿ ਗੁਰੁ ਅਰੁ ਤਿਆਗੁ ਨ ਕਰਗਾ। ਜਗਾ ਗੁਰਿ
 ਤੁ ਅਰੁ ਤਿਆਗੁ ਨਹੀ ਤਗਾ ਆਧਿ ਹੀ ਆਧਿਐ। ਉਨ ਨਗਨੇ
 ਸੇ ਮੈ ਏ ਕਹੀਐ। ਜੇ ਦੇਹਿ ਦਿਸਟਿ ਮਾਨ ਕ ਚਿ ਤੇ ਨੇ ਅਗਨਿ
 ਬਿਖੇ ਜਲਾਉ ਆ। ਅਰੁ ਚਾਹਨਾ ਲੇ ਕਧ ਹਲੇ ਕ ਕੀ ਆਸ
 ਨ ਤੇ ਨਾਸ ਨ ਭੁਈ ਆ। ਤੇ ਜਲੇ ਤੇ ਕਿਆ ਸਿਧ ਭੁਏ ਆ।
 ਨਗਨ ਵਹੀਐ ਜੇ ਸਰੀਰ ਹੋਤੇ ਲੇ ਕਧ ਹਲੇ ਕ ਕੀ ਤੇ ਛੁਟੈ। ਅ
 ਬ ਕਥਾ ਧੁੰਹ ਕੀ ਸੁਣਾ। ਇਨ ਬਾਤ ਕੇ ਕਹਿਏ ਕਾ ਪਰ ਜਨੁ ਮੇਰ
 ਯਹਿ ਪੈ ਜੁ ਅਪਨੇ ਸਰੁਪ ਕ ਚਿ ਜਾਣੈ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜ ਬਯਹਿ
 ਦੇਹਿ ਨਾਸ ਭੁਏ ਆ ਬਹੁ ਜਿਯਾ ਬਿਨ ਹੀ ਆਵਤਾ। ਮਾਨੁ ਖ ਦੇਹ
 ਕ ਚਿ ਦਰਲੇ ਭੁਜਾਨ ਕਰਿ ਭੁਜਨੇ ਗ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰਗਾ। ਅਰੁ ਜੇ ਧੁ
 ਹੈ ਭੁਜਨੇ ਗ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕ ਚਿ ਨ ਸਾਯੋ। ਜੇ ਯਹੀ ਪੈ ਜੇ ਗੋ ਵਿੰਦ ਵਿ
 ਤੇ ਕ ਅੰਗ ਕੇ ਈ ਨਾਹੀ। ਅਰੁ ਜਿਸ ਕੋ ਸਾਚੁ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇ ਗ
 ਵਿੰਦ ਸੇ ਪਰਤੀਐ। ਏਸ ਨਾਨਕ ਅਰੁ ਤਰਪਾਇ ਅਰੁ ਖਾਂਡਾ ਨਿਸ
 ਚੇ ਕਰ ਭੁਜਨੇ। ਜੁ ਸਰਬ ਵਹੀਐ। ਜੁ ਤੇ ਗਾਏ ਰੇ ਜਨੁ ਨਗਨ

ਰੇਵੇਕਾਹੰਤਚੁਸੁਖਮੁਅਹਿਕਾਰਕਾਤਿਅਗੁਕਰੁਅਰੁਜਾਂਤੁਜਨ
 ਮੈਹੰਨਕੋਈਮੇਗਾਯੋਮਰਣਅਰੁਜਨਮੁਲੈਣਸੁਛਮੁਅਹਿਕਾਰ
 ਤੇਯੋਅਰੁਜੇਦੁਛੈਸੁਖਮੁਅਹਿਕਾਰਕਿਅਯੋਯੋਤਚਿਜਾਂਤੁਗੇ
 ਵਿੰਦਕਛੁਐਰਿਭਿੰਨਜਾਂਤਨਾਚਾਹੀਐਜੁਤੀਭਰਮੁਅਰੁਪਰੀ
 ਤਸਰੀਰਕੀਤਿਅਗੁਕਰੁਗੇਵਿੰਦਸੇਮਿਲਗੁਮੈਝੇਕਯਾਕਥਾ
 ਧੂਰਕੀਕਯੋਯਾਸਰਕਯਾਕਥਾਧੂਰਕੀਸੇਤੁਛੈਕਿਅਗੁਕਰੁ
 ਯੋਯਾਧਸਰੀਰਕੇਭਰਮੁਬਿਕੇਬੰਧਯੋਯੋਅਰੁਕਯਾਤਾਹੈਜੁਕ
 ਥਾਧੂਰਕੀਸੁਣਕਾਰਿਸਾਂਤਹੋਵੇਸੇਨਹੀਹੋਨੇਕੀਅਰੁਜੇਭਰਮੁ
 ਕਾਤਿਅਗੁਕਰੇਤਚਿਤੁਹੀਧੂਰਹੋਵੈਮੈਝੇਕਯਾਕਥੇਭਰਮੁ
 ਨਿਵਰਤਿਹੋਇਸੇਕਯੋਯਾਸਰਕਯਾਧਾਹੀਉਧਾਵੈਜੁਅ
 ਤੀਤਹੋਤਿਨਿਰਥਾਣਪਦਤੁਛੈਕਥਾਧਾਤਿਹੋਵੈਤਬਮੈਝੇ
 ਕਯਾਕਿਉਛੀਲਕਰਿਤੇਹੋਜੋਕਛੁਕਯੋਸੁਕਰਤਾਹੋਯਾਸ
 ਰਕਯਾਮੈਅਤੀਤਨਹੀਅਰੁਕਈਗੰਡਕਮੰਡਲਨਹੀਲੀਅ
 ਯਾਅਰੁਸੀਨਿਆਸੀਨਾਥੈਗਾਗੀਹੋਮੈਝੇਕਯਾਮੈਕਿਅਕਰਿ
 ਅਰੁਕਯਾਜਾਵੈਯਾਸਰਕਯਾਕਰੁਕਛੁਨਹੀਅਰੁਤੀਤਹੋ
 ਮੈਝੇਕਯਾਤੁਮਕ੍ਰਿਧਾਕਰਿਅਤੀਤਕਰੁਯਾਧਾਸਰਕਯਾ
 ਜੇਸੀਸਅਰੁਦਝੀਤੋਗੀਮੁੰਡਤਾਹੋਤਚਿਬਹੁਤਿਉਧਾਜਿਅ
 ਵੈਗੀਅਰੁਮੰਤੁਭੀਨਹੀਜਾਨਤਾਜੇਤੁਛੈਸਿਖਾਵੈਨਖਅਰੁ
 ਸਿਖਾਸਦਾਬਛਤੇਹੋਅਰੁਮੈਕਛੁਨਹੀਜਾਣਤਾਮੈਝੇਕਯਾਮੁ
 ਤਿਕੋਜੇਗਾਹੈਜੁਥੈਅਰੁਕੇਸਨਕਦਾਵੈਗਾਧਾਸਰਕਯਾਤੁ
 ਕਿਆਕਰਹਿਯਾਹਿਯਾਧਸੇਯਾਧਪੜਾਹੋਤਾਹੋਮੈਝੇਕਯਾਕ
 ਤਾਹੋਧਾਸਰਕਯਾਹਾਰਮਤਅਰੁਅਤੀਤਹੋਮੈਝੇਕਯਾਅਚ
 ਰਜੁਹੋਅਤੀਤਹੋਤਾਹੋਤਚਿਕਰਤੇਨਹੀਅਰੁਕਹਿਤੇਹੋਅ
 ਤੀਤਹੋਤਾਹੋਕਿਆਕਰੋਧਾਸਰਕਯਾਜੇਅਤੀਤਹੋਗਾ

ਤਉ ਅਰੀ ਕਾਰ ਤੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖੈ ਚਿਯ ਜੈ ਗਾਗਾ ਜੁ ਮੈ ਨ ਸਭ ਕਛੁ ਤਿਆਗਿ
 ਆਪੈ ॥ ਮੁਝ ਪਰ ਈ ਸਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਗਾ ॥ ਅਰੁ ਧਰਮ ਸਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ ॥
 ਜੇ ਤੁਝ ਕਉ ਚਾਹਨਾਇ ਨਹੁ ਪਦਵੀ ਚਿਕੀ ਪੈ ਜੇ ਜੁਗਤਿ ਬਿਖੈ ਜੇ ਸੁਖ
 ਨਿਸਮਾਨ ਪੈ ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਬਡਾ ਕਹੈ ਮੈ ਅਤੀਤ ਹੋ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾਇ ਨ ਬਾਤ
 ਤੇ ਅਚਾਹੇ ਪਾਯੀ ਚਾਹਿਤ ਹੋ ॥ ਜੁ ਅਧਨ ਸਭੁ ਧੁਕਦਾਵਾ ਧੁ
 ਸਰ ਕਹਾਤੀ ॥ ਤਾਗਿ ਆਨ ਕੋ ਬੇਜਨੀ ਸਕਤਾ ॥ ਧੁ ਕੀ ਨਿਅੰ
 ਈ ਧਾਂਚ ਬਲ ॥ ਕਾਹੇ ਹੁ ਧਾਵਨਾ ਸਭੁ ਕਾ ਕਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੁ
 ਕਾਹੈ ॥ ਮੈ ਧੀ ॥ ਨਹੀ ਹੋ ਜੁ ਤੁਝ ਕੋ ਮੁਲਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਮਝਾਵੇ
 ॥ ਪਰ ਬਿਰਥਾ ॥ ਅਹੀ ਪੈ ਜੁ ਤੁਹੀ ਪੈਨ ਅਰੋ ਬਿਖੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ
 ਚਰਜ ਦੇਹੁ ਜੇ ਬ੍ਰਹਿਮ ਚਾਰੀ ਹੋਵੇ ॥ ਧੁ ਸਰ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਕਾ
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਤੇ ਪੈ ॥ ਜੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰੇ
 ਹੁਧੀ ਤੀਤੇ ਆਦੇ ਕਰਿ ਬਸ ਝੁਧ ਹੋ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕਹੇ ਜੁ
 ਲੀਧੁ ਕਾਰ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ॥ ਜੁ ਬ੍ਰਹਿਮ ਚਾਰੀ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਤੇ ਪੈ ॥ ਧੁ ਸ
 ਰ ਕਹਾਵਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਪੈ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਵੇਤ ਕਰ
 ਧਮ ਚਰਜ ਨਹੀ ਭਰਮ ਹੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪੈ ਤਉ ਤਿਸ ਬਿਖੈ
 ਚਾਗਿ ਕਿਆ ਪੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਲਾਜੀ ॥ ਧੁ ਬਾਜੇ ਜੇ ਤੁਝ ਬ੍ਰਹਮ ਚ
 ਹੀ ਕਰੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕਛੁ ਚਿਯ ਦੇ ਸੁਕਰ ਹੁ ਧੁ ਸਰ ਕਹਾ ਮੈ ਸੁਤਾ
 ਕੀ ਨਹੀ ਦੇਖਤਾ ॥ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਹੋ ਕਿਸ ਕੋ ਚਿਯ ਦੇ ਸਕਰੇ ਮੈ ਤੇ
 ਕਹਾ ਕਥਾ ॥ ਸਤਾ ਮਲ ਕੀ ਕਹੇ ਜੁ ਕੇ ਸਾਖਾ ॥ ਧੁ ਸਰ ਕਹਾਵਹੀ
 ਹਸਤਾ ਮਲੁ ਪੈ ॥ ਧੁ ਆਪ ਹੀ ਅਧਨਾਂ ਗਾਇਓ ॥ ਅਰ ਨਹੀ ॥ ਮੈ
 ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੋ ਤੁਝ ਤੇ ਭਉ ਚਿਯ ਸਿਆਪੈ ॥ ਜੇ ਇਸੀ ਛਿਨ ਮੁਝ ਕੋ
 ਤੁਸਮ ਕਰੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ ਧੁ ਸਰ ਕਹਾ ਤੁਝ ਏਕ ਕਿਆ ਪੈ ॥ ਮੈ
 ਨ ਸਾਹੇਜ ॥ ਤੁਸਮ ਕੀ ਆਪੈ ॥ ਅਰੁ ਸਕਤ ਗਾਥਾ ਤੇ
 ਜੇ ਸਰ ਬਰਜ ਲਾਵੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਅਬ ਜਧੁ ਸਿਨ ਧੁਛ ਗਾ ਸੇਵ
 ਨਤਾ ਕਰ ਧੁਛ ਗਾ ॥ ਧੁ ਸਰ ਕਹਾ ਕਥਾ ਟੀ ਚਿਕੀ ਨਿਅੰ ਈਥੈ

3 ਮਤਿ ਕੇਗੇ। ਐਸੇ ਕਰਿ ਜੇ ਜੀਵ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਨਾ ਕਾਤਿ ਆਗ
 ਹੋਇ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁ ਏਹ ਕਾਮ ਮੁਸੈ ਹੋ ਸਕੈ ਉਕਰੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕ
 ਹਾ ਤੁਸੈ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤੁਸੈ ਵਿਤਕ ਕਉ ਨਹੀ ਏਹ ਸੇਭੇ ਹੋਵੈ। ਮੈ
 ਤੇ ਕਹਾ ਜੇ ਦੇ ਨੇਪਾ ਦਿਖਰਮਾਨ ਗਾਥੇ ਹੋਤ ਉਕੇ ਸੇ ਤਿ ਆਗੇ।
 ਅਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਪੈ ਜੀ ਨਹੀ ਤਉ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਤਿ ਆਗੇ। ਪ੍ਰਾਸ
 ਰ ਕਹਾ ਦੇ ਨੇਤਰੀ ਅਵਿਦਿ ਆਤੇ ਉਪ ਜੈ। ਜਬ ਨਿਸਰੂਪ ਕੇ
 ਪਛਾਣੇ ਤਉ ਨਾ ਸੋਹਿ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜਉ ਅਪਨੀ ਆ ਦੇ ਆਤੇ ਉਪ
 ਜੈ। ਤੇ ਮੁਸੈ ਕੇ ਕਿਆ ਘਾਟਾ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਅ ਘਾਟਾ ਜੇ ਅ
 ਪੇਰੀ ਨਿਸਾਖਿ ਕੇ ਰਜ ਪਉ ਸੋ ਪਿਲ ਚੇ ਅਰਸਰਧ ਜਨੇ। ਮੈ ਤੇ ਕਹ
 ਅਵਿਦਿ ਆ ਕਰਿ ਮੈ ਰਜ ਕੇ ਸਰਧਿ ਜਾਨਿ ਮਾਂ। ਤੇ ਮੁਸੈ ਕੇ ਕ
 ਛੁ ਦੁਖ ਨ ਪਹੁਚਿ ਆ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਅ ਹੀ ਦੁਖ ਹੋ। ਜੁ ਤੇ ਨੇ ਜਾ
 ਨਾ ਜੁ ਮੁਸੈ ਕੇ ਸਰਧ ਕਾਟਾ। ਐਸੇ ਹੀ ਪੈ ਆਪ ਅਰੁ ਜੀਵ ਅਰੁ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਕਹਿ ਤਾਹੋ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੇ ਰੇ ਕਹੇ ਤੇ ਜਾਨੀ ਤਾਹੋ ਜੇ ਕਛੁ ਤਿ ਅ
 ਰੁ ਕਰੇ ਅਰੁ ਕਛੁ ਹੋਵੇ। ਜਬ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੁਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਆਜੁ
 ਕਛੁ ਉਪਾਦ ਬਤਾਵਹਾ ਤਬ ਤੁਮ ਹੁਕਹਾ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਹੋ। ਅ
 ਬ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੁ ਕਛੁ ਕਾਂਹ ਜੁ ਕਛੁ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਅ ਹੀ ਕ
 ਰਜ ਮੈ ਅਰਨ ਤੁ ਅਰਨ ਜੀਵ ਅਰਨ ਬ੍ਰਹਮ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੀਵ ਤ
 ਕੇ ਅਹੀ ਕਾਗ ਬੇਖੇ ਬੇਖੇ ਹੋ ਕੇ ਸੇ ਕਹੇ ਜੁ ਜੀਵ ਨਹੀ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਸਰ
 ਕਹਾ ਜੀਵ ਕਾਰੁ ਪਕਿ ਆਹੋ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੀਵ ਕਾਰੁ ਪਮੈ ਨੇਨ
 ਹੀ ਦੇਖਾ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜੀਵ ਕਾਰੁ ਪਨਹੀ ਦੇਖਾ ਤੇ ਉਸ ਕਾ
 ਤੇ ਨੇਨਾ ਮੁਕੇ ਸੇ ਗਾਧਾ ਹੋ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਸੁਟਿ ਕਰਿ ਕਹਿ ਤਾਹੋ।
 ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜਿਸ ਤੇ ਤੇ ਨੇ ਸੁਣਾਹੈ ਉਸ ਤੇ ਪਛਾ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਉ
 ਸਭੀ ਸੁਟਿ ਕਰਿ ਕਹਾ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਸਰੁ ਸੁਟਿ ਕਰਿ ਕਹਿ
 ਤੇ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੁਲ ਕੇ ਨਹੀ ਜਾਣੇ। ਅਰੁ ਤੁਸੈ ਕੇ ਇਹੁ ਦੇਖਣੇ

ਕੀਯੋ॥ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਖਿ ਕਢਿ ਚਿਦਾਸੀ ਉ
 ਧਾਜਿਆ ਹੋ॥ ਚਾਹਤ ਹੋ ਜੁ ਚਿਦਾਸੀ ਹੋਵੇ॥ ਧਰਾ ਸਰਕ
 ਹਾਜਿ ਨ ਅਰੁ ਤਬ ਨ ਹੁਇ ਘੋ ਬਹੁਤ ਫਿਰਤੇ ਹੋ॥ ਤਚਿਰੁ
 ਉਨ ਕੀ ਧੰਕ ਤਵਿ ਘੋ ਧੁਵੇ ਸਕਗਾ॥ ਹੋ ਕਪਟੀ ਮਨ ਕਥਿ ਮਾ
 ਇਆ ਅਰੁ ਧੁ ਚਿਦਾਸਕਗਾ॥ ਧਰ ਲੋਕ ਹੁਨੇ ਜੋ ਇਸ ਤੀ
 ਅਰੁ ਧੁ ਰਖਾ॥ ਰੁਗੁ ਹਸਤਿ ਸਮਸ਼੍ਰਾ ਹੋ ਸੋ ਸੁਠ ਸਮਸ਼੍ਰਾ ਹੋ॥
 ਰਿਹਸਤੀ॥ ਗੀਰ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੋ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਅਹਿ ਕਾਰ ਸਗੀਰ
 ਕੇ ਮੋਖਿ ਧੋ॥ ਈ ਰਿਹਸਤੀ॥ ਅਰੁ ਅਤੀਤ ਵਹੁ ਹੋ ਜੁ ਭਗਵਾ
 ਨ ਬਿਨਾ ਅਹਿ ਰੋਨ ਜਾਨੇ॥ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਚਾਹਨਾ ਕਾਮਨਾ ਸਿਸਾ
 ਰ ਕੀ ਆਬਿਖੋ॥ ਸੋ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਹੀ ਰਾਖਤਾ॥
 ਅਰੁ ਜੇਨਾ ਮਰੂਪ ਕੇ ਬਿਧਨ ਤੇ ਛੁਟਾ ਹੋ ਚਿ ਸਕ ਚਿ ਸੁਖ ਰੂਪ ਹੋ॥
 ਜਬ ਤੇ ਦਨਾ ਮਰੂਪ ਰੂਪ ਕਾ ਨਿਵਰਤੁ ਭਾਇਆ॥ ਤਬ ਜੀਵਨਾ
 ਅਰੁ ਮਰਨਾ ਰੁਮ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੋ॥ ਕਿਉ ਜੁਨਾ ਮਰੂਪ ਸੁਪਰਕਾਸਨ ਹੋ
 ਹੋ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਖਤੇ ਹੋ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਸ ਬਿਖੈ ਮਗਨ ਹੋ ਜੁ ਯੁ
 ਅਹਿ ਕਾਰ ਚ ਚਿਦਾਸੀ ਮੈ ਰਾਲਤਾ ਹੋ॥ ਸਿਤ ਯਹੀ ਉਪਦੇਸਕ ਰਤੇ ਹੋ
 ਜੁਨਾ ਮਰੂਪ ਤਿਆਗ ਕਗਾ॥ ਅਰੁ ਆਦ ਅੰਤ ਨਗਾਇ ਤੁ ਕੋ ਦੇਖਾ॥
 ਜੁ ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਅੰਤ ਰਬਾ ਹਰ ਕੀ ਆਹੋ ਤੇ ਹੀ ਜ
 ਬਨਾ ਮਰੂਪ ਕਾ ਤੇ ਨੇਤਿਆਗ ਕੀਆ॥ ਯਹਿ ਸਕੁ ਹੀ ਕੰਮ ਤੇ ਰਹਿ
 ਜਾਤੀਆ ਹੋ॥ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਰਾਹ ਜਬਾਤ ਤੇ ਪਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ ਹੋ॥ ਕਹੁ ਜੁ
 ਨਤਨ ਪਰਾਸਰ ਅਰਨ ਮੈ ਤੇ ਏਕ ਨਗਾਇਤ ਹੀ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਅਤੀਤ ਹੋ॥ ਮੈ ਤੇ
 ਕਹਾਤੁ ਮਐਸਾ ਕਛੁ ਕਹਤੇ ਹੋ ਜੇ ਸਬਿਖੈ ਅਤੀਤ ਅਰੁ ਰਿਹਸਤ
 ਦੇ ਨੋਨ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੁ ਅਤੀਤ ਹੋ॥ ਧਰਾ ਸਰਕ ਹਾ
 ਹੀ ਅਤੀਤ ਹੋਵਾ ਹੋ॥ ਜੋ ਗੋਬਿੰਦ ਹੋ ਅਚਿਰ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਜਬ ਤੇ ਨੇਐ
 ਸੇ ਜਾਨਾ ਤਬ ਕੋ ਸੇ ਅਤੀਤ ਅਰੁ ਕਹਾ ਰਿਹਸਤਾ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜਬ
 ਮੈ ਮੂਲ ਆਪ ਹੀ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤ ਚਿਕਿ ਆਹੋਵਾ॥ ਧਰਾ ਸਰਕ ਹਾ ਜੁ
 ਅਤੀਤ ਨਹੀ ਹੋ ਤਾ ਤਚਿ ਕਾਲ ਦੁਖ ਦੇਵੇਗਾ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਖਿ ਕੋ

ਕਾਲਕਾਰੀਭੈਨਰਗਾਜਾਨਾਹੈਜੁਸਰਬਨਗਇਤਹੈ। ਜਬਨਾ
 ਮਰੂਪਮੇਰੇਮਨਤੇਨਾਸਹੁਏਤਚਿਕਾਲਗੀਨਾਮਰੂਪਹੈਤਤੇਕਹਾ
 ਹੋ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਤੁਭੀਧੂਹੁਆ। ਧੂਹਕੀਕਥਾਤੁਸੁਵਨਕਰ
 ॥ ਤਬਮੈਤੇਕਹਾਅਤੀਤਹੋਤਾਹੋ। ਅਧਨਾਭੇਖਮੁਫੁਕੋਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਦੀਜੀਐ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਅਤੀਤਬਿਖੈਭੇਖਤਹੀਹੈ। ਜੇਕੋ
 ਈਭੇਖਤੇਅਤੀਤਹੈਵਹੀਅਤੀਤਹੈ। ਮੈਤੇਕਹਾਧਾਧੂਹਕੀਕ
 ਹੋ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਤੁਫਿਕੋਨਿਹਚੈਨਈ। ਤੁਫਿਕੋਨਿਹਚੈਨਈ। ਰੁਸਮਕਰਣ
 ਜੋਗਹੈ। ਮੈਤੇਕਹਾਮੈਤਚਿਨਹੀਈਸੁਰਹੈ। ਕਿਸਈਸਰਕੇਜ
 ਲਾਵਤਾਹੈ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਕਿਸਕੀਸਕਤਿਹੈ। ਨਈਸਰਕੇਜ
 ਲਾਵੈ। ਮੈਤੇਕਹਾਤੋਕਥਾਧੂਹਕੀਕਹੋ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਧੂਹਕੇ
 ਆਸੁਮਵਿਖੈਤੀਨਸੰਤਅਪਤਕਾਮਅਪਤਕਾਮਕਹੀਐ। ਏਜ
 ਅਚਾਹਿਆਇਧਾਪਤਿਭੁਏ। ਮੈਤੇਕਹਾਅਚਾਹਥੇਤਚਿਕੋਨਪ੍ਰੇਜ
 ਨਿਕਰਿਗਜਪੁਤਕੋਨਿਕਟਆਏ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਐਸੇਮਤਿਕਪ
 ਸੀਤਹੋਕੋਗਜਪੁਤਕੋਨਿਕਟਪ੍ਰੇਜਨਨਥਾ। ਇਸੀਥਾਤਪਰਤੁਧੂ
 ਕੋਏਕਕਥਾਸੁਨਵੇਹੋ। ਜਜ਼ਭਰਥਤਪਸਿਅਇੰਦ੍ਰਕੀਕਰੇ
 ਲਾਗਾ। ਜੁਗਾਜਿਦੇਵਤਿਯੋਕਹੈ। ਤਿਸਨਿਮਤਜਬਤੀਨਮਾਸ
 ਤਪਸਿਅਕਰਬੀਤੇਤਬਇੰਦ੍ਰਕਓਦੇਖਕਰਹਸਾ। ਤਬਜਜ਼
 ਭਰਥਇੰਦ੍ਰਕਓਦੇਖਕਰਹਸਾ। ਅਰਧੁਛਾਹੋਇੰਦ੍ਰਤੁਕਚਿਨਹੈ।
 ਅਰਧੁਛਾਪਰਜੁਦਿਆਲਹੁਆਹੈ। ਸੋਕਿਅਦੇਵਗਾ। ਤਬ
 ਇੰਦ੍ਰਕਹਾਮੇਰੇਨਮਿਤਤੇਨੈਅਸੀਕਰਨਿਤਪਸਿਅਕਰੀਹੈ। ਅ
 ਰਜਬਆਏਆਹੋਇਤਬਪੁਛਤਾਹੈਜੁਤੁਕਚਿਨਹੈ। ਜੇਤੇਹੀਇ
 ਛਾਹੋਇਸਦੇਵੋ। ਜਜ਼ਭਰਥਕਹਾਤੁਫੁਕਚਿਅਪਨੀਸਕਤ
 ਦੇਨੀਕੀਹੈ। ਅਥਵਾਕਿਸੀਅਚਿਰਤੇਦਿਲਾਵਤਾਹੈ। ਇੰਦ੍ਰਕ
 ਹਾਮਫੁਮੈਸਕਤਨਹੀ। ਪਾਰਥੁਹਮਾਜੀਪਾਸਥਨਤੀਕਰਚਿ
 ਗਾ। ਜੇਤੇਹੀਇਛਾਹੈਸੋਦੇਵੋ। ਤਬਜਜ਼ਭਰਥਕਹਾਮੇਰਾਤੁਧੂ
 ਸੋਪ੍ਰੇਜਨਨਰਗਾ। ਅਥਬ੍ਰਹਮਾਕੀਤਪਿਸਿਅਕਰੇਗਾ। ਬਹੁਜ

ਸੁਮੇਰ ਕੀ ਗਫਾ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਤਪਸਿਆ ਲਾਗਾ ਕਰ
 ਨੇ। ਜਬ ਚਾਰ ਮਾਸ ਬੀਤੇ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਦਰਸਨ ਦੀ ਆਸ ਅਰੁ ਕਹਾ
 ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਧੀ ਨਿਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਤਤੈ ਨੈ ਕਰਨਿ ਤਪਸਿਆ ਕਰੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁ
 ਭਿ ਪਰਦਿ ਆਲਹੁ ਆਹੁ। ਜੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਕੁਛੁ ਮਾਰਾ। ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਾਕ
 ਹਾ ਤੇਰੇ ਨਿਕਟ ਤੈ ਕਮੰਡਲ ਵਿਤੇ ਕਾ ਅਭਿਰਕਛੁ ਦੇਖਤਾ ਨਹੀ। ਕਹਾ
 ਤੇ ਦੇਵੈ ਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਜੇ ਚਾਹੈ ਅਰੁ ਮੈ ਕਹੈ ਤੂੰ ਸੇਹੀ ਹੋਇ। ਪਰਦੈ
 ਸਰਬ ਕਾ ਮਨ ਬਿਸਨ ਪੈ। ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਾਕਹਾ ਸੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਜਨ ਨਾਰ
 ਹਾ। ਬਿਸਨ ਪੈ। ਮਾਰੇ ਗਾ। ਬਹੁ ਜੜ੍ਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਦਰਸਨ ਮੇਰਾ ਨਿ
 ਹਟ ਲੁਨਹੀ। ਕੁਛੁ ਮਾਰਾ। ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਾਕਹਾ ਕਹੈ ਜੁ ਬਿਸਨ ਕਠਿ ਦੇਖੈ।
 ਜਬ ਚਿਸ ਕੇ ਦੇਖੈ ਗਾ ਜੇ ਇਛਾ ਹੋਇ ਚੀ ਸੇ ਉਸੀ ਸੇ ਮਾਰੇ ਗਾ। ਤਬ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਆ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਬਦ੍ਰ ਕਾ ਆਸੁ ਮਾ ਵਿਖੈ ਜਾਹੈ।
 ਅਰੁ ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕਠਿ ਪਾੜਿ ਜਾ ਬਿਸਨ ਕਾ ਦਸਨ ਹੋਵੈ। ਬਹੁ ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਾ
 ਬਦ੍ਰ ਕਾ ਆਸੁ ਮਾ ਵਿਖੈ ਗਾਇ ਆ। ਅਰੁ ਖਟ ਮਾਮਤਪਸਿਆ ਕਰੀ। ਤਬ
 ਬਿਸਨ ਚੜ੍ਹ ਭੁਜ ਗਾਰ ਜੜ੍ਹ ਅਰੁ ਜ ਦਰਸਨ ਦੀ ਆ। ਅਰੁ ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਾਕਠਿ
 ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁ ਤਹੁ ਸਾ। ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਾਕਠਿ ਠਿਕ ਰਿਤੈ ਤੈ ਕਰੀ। ਅਰੁ ਟੁਜਾ
 ਬੇਦੋ ਉਤਿ ਕਰੀ। ਤਬ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਕੁਛੁ ਮਾਰਾ। ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਾਕਹਾ ਮਾ
 ਗੇ ਗਾ ਤਬ ਕਹਾ ਤੇ ਦੇਵੈ ਗਾ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਆਪ ਸੇ ਦੇਵੈ ਗਾ। ਅਭਿਰਕਠਿ
 ਨਹੀ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਹੋ। ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਾਕਹਾ ਇੰਦ੍ਰ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਠਿ ਤੇ ਸਕਤ
 ਨਹੀ। ਤੁਝਿ ਕੋ ਕਿਉ ਕਰਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਵਹੁ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਕਾ ਗਿਆ
 ਨ ਨਹੀ ਗਏ। ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤੇ। ਅਰੁ ਮੈ ਜਾਨਤਾ ਹੋ। ਤਾਤੇ
 ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਹੋ। ਮੁਝਿ ਵਿਖੈ ਦੈਤ ਨਹੀ। ਸਾਰੀ ਵਿਸਥਿਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰਾ
 ਹੈ। ਤਾਤੇ ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਾਕਹਾ ਮੇਰਾ ਤੁਝਿ ਸੋਕਿਆ ਪ੍ਰਜਨ ਪੈ। ਮੈਂ ਨੈ ਭੀ ਅਪਨਾ
 ਸਰੂਪ ਜਾਨਾ ਪੈ। ਜੁ ਮੈਂ ਹੀ ਹੋ। ਜਹਾ ਤੇ ਆਇ ਆਹੈ ਤਾਹਾ ਤੇ ਜਾਇ। ਬਿਸ
 ਨ ਕਹਾ ਜੁ ਜਾਨਾ ਬਾਰ ਚਿਦੇਤੀ ਤਪਸਿਆ ਅਰੁ ਕਸਟ ਤੈ ਨੈ ਕਿਉ ਕੀ ਆ।
 ਤਬ ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਾਕਹਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦਾਤ ਵਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਕਰਤਾ ਬਾ। ਪਰਦੇ
 ਖਿ ਆਹੈ ਜੇ ਏਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਨਾ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕਈ ਦੇਤਾ ਹੈ ਨਾ ਕਈ ਲੇਤਾ
 ਹੈ। ਤਾਤੇ ਮੈਂ ਜਬ ਸੰਤ ਚਿਕਾਹ ਨਾਈ ਸੁਰ ਕੀ ਨਹੀ ਤਾਤੇ ਲੁਠਾ ਕਰਤੀ

ਨਲੋਕ ਕਾਹੇ॥ ਤਚਿਗਤੇ ਕੇ ਪਤ੍ਰ ਸੇਕਿਆ ਪਰ ਜਨਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹ ਕ
 ਹੇ ਵਹੁ ਸੀਤ ਕਿਉ ਕਰਗਏ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਅਪਤ ਕਾ ਮਸਿਤ ਅਪਨੇ
 ਸਰੂਪ ਪਹਿ ਆਏ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਸਰੂਪ ਤਚਿਏ ਕਹੀਹੈ॥ ਏਕਤਾ ਵਿਖੈ ਆ
 ਵਣਾ ਜਾ ਵਣਾ ਕੈ ਸੇਹਤਾਹੈ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਏਸ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਰ ਏਕ ਕਥਾ
 ਸੁਵਨ ਕਹਾ॥ ਅਹੁ ਨਿਹੈ ਚੈ ਕਹੁ ਜੁ ਆ ਵਣਾ ਜਾ ਵਣਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਬਿਖੈ
 ਹੈ॥ ॥ ਕਥਾ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕੀ ਸੁਵਨ ਕਹਾ॥ ਏਸੇ ਬਾਸ ਦੇਵ
 ਤਪਸਿਆ ਕੇ ਨਸਿਤ ਬਦੁ ਕਾ ਆਸੁ ਮਵਿਖੈ ਆਹਿ॥ ਏਕ ਗਥਾ ਵਿ
 ਖੈ ਰੰਗ ਅਰਏ ਕਹਾ ਬਵਿਖੈ ਕਸੰਡ ਲਥਾ॥ ਮੈ ਹਸਾ ਰੂਪ ਛਾ ਕਿਰੂ
 ਪ ਮੇਰੇ ਤੁਝਿ ਸੇਕਿ ਸੀਸੈ ਅਹੁ ਕਿਸੀ ਕਚਿਤੁ ਸੁਖੈ ਵੇਖੈ ਰੰਗ ਗਥਾ
 ਲੈਣ ਤੇਕਿ ਆਪੋਰ ਜਨਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਤੁਹੈ ਵੇਗੀਹੈ॥ ਮੈ
 ਸਰਬ ਸਿਵ ਦੇਖਤਾਹੈ॥ ਅਰਬ ਯਹਿ ਜੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਹੋ॥ ਅਰਤੁ ਕ
 ਹਿਤਾਹੈ ਜੁ ਕਛੁ ਕਹੁ ਤਚਿ ਸਿਵ ਰੂਪ ਹੋਵੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਝਿ ਕਚਿਤੁ ਰੰਗ ਦੇਣਾ
 ਬਹੁ ਜਿ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਕਸੰਡ ਲਕਾਹੈ ਕਚਿਲੀ ਆ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਗਥਿ
 ਦਵ ਤੇ ਕਜੇ ਮਨ ਪਰਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਪੋਤਾਹੈ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਕਹਿਤਾਹੈ
 ਸਰਬ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਤਚਿ ਸਿਵ ਕੋ ਪੋਤਾਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਕਰ
 ਮੋ ਕਾ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਜੇ ਐਸਾ ਕਹਾ ਤੇਕਿ ਆਪਟਤਾਹੈ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਕਹ
 ਤੇ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਅਹੁ ਕਹਾ ਜਾਹਿ ਗਾ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਨਾ ਕਹੀਸੇ ਆਇ
 ਆਨਾ ਕਹੀ ਜਾਵੇ ਗਾ॥ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਨੇ ਦੇਖਾਹੈ ਜੁ ਤੁ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਵਾ
 ਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਤੇ ਕਵਨਿਹੈ॥ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਸਿਵ ਏਕ ਹੈ
 ਏਕੇ ਦੇਇਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੰਨੀਹੁ ਆਮੈ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਸਿਵ ਹੈ ਤਚਿ ਆਵ
 ਣਾ ਅਹੁ ਤਪਸਿਆ ਤੇਕਿ ਆਪੋਰ ਜਨਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਜਨ ਸਿਵ ਹੈ ਤ
 ਚਿ ਆਵਣਾ ਅਹੁ ਤਪਸਿਆ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਦਵੈ ਤਨ ਹੀ॥ ਯਹਿ ਸ
 ਰੀਰ ਪੰਚਿ ਭੂਤ ਕਾਹੈ॥ ਤਚਿ ਦੇਖੁ ਪੰਚ ਭੂਤ ਕਹਾ ਗਏ॥ ਅਹੁ ਕਹਾ ਆ
 ਏ॥ ਜਿਉ ਹੈ ਤਿਉ ਹੀ ਹੈ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਨਿਸਚਾ ਕਰ ਆਕਰ ਆਵਣਾ ਅਰਜਾ
 ਵਣਾ ਭੀ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਸੁਣ ਉਨਹੁ ਤੀਨ ਸੀਤ ਹੁ ਮੈ ਏਕ ਮੈਥਾ॥ ਦੁਸ
 ਰਾ ਅਭਿਯੁਤ ਦਤਾ ਤੇ॥ ਤੀਸਰਾ ਵਾਸ ਦੇਵਾ॥ ਯੁਕਤਿ ਕਟ ਗਏ॥ ਉਸਨੇ ਦੇ
 ਖਾ ਜੁ ਸੰਤ ਆਏਹੈ॥ ਦੇਖ ਕਰ ਆਗੇ ਦਚਿਤੁ ਕਰਿ ਆਇ ਆ ਅਰਮੇਲ ॥

ਮੈਂ ਨੇ ਕਹਾਏ ਧੁੰਡਾਂ ਜਾਨਾ ਹੈ ਧੁੰਡਾਂ ਸੀਤ ਹੈ। ਤਰਿ ਮਸੀਤ ਨਹੀ। ਜੁ ਸੀਤ ਹੈ
ਤੇ ਤਰਿ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਮਾਰਾ ਤੇ। ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸਮਝੋ ਤੁਮ ਕਰਿ ਸੀਤ ਕਹ
ਤੇ ਹੈ। ਤਬ ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਝੈ ਤਰਿ ਸੁਧਰਾ ਅਰਮੁਰ ਕਰਾਹਾ ਹੈ।
ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ ਤੁ ਕਵਨ ਹੈ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਤੁ ਹੈ। ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ ਮੈ ਕਵਨ ਹੈ।
ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਤੁ ਮੈ ਹੈ। ਬਹੁ ਜੁ ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ ਤੁ ਕਵਨ ਹੈ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਮੈ ਹੈ
ਹੈ। ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ ਜੁ ਹੈ ਤਰਿ ਰੂਪ ਤੇ ਗਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਜੁ ਰੂਪ ਤੇ
ਹੈ। ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ ਮੈ ਰੂਪ ਕਿਆ ਹੈ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਜੁ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਧੁੰਡਾਂ
ਹਵਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਮਚਰ ਜਮਾਨ ਹੁਆ। ਜੁ ਮੈ ਕਿਆ ਕਹੈ ਤੁ ਸਨੀ ਕੁਇਆ।
ਤਬ ਅਚਿਧੂਤ ਕਹੈ ਆਤੁ ਸਨੀ ਮਤਿ ਹੈ। ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ ਤੁ ਪ੍ਰਸਿਨ ਚਲਤਾ ਨ
ਹੈ। ਅਵਧੂਤ ਕਹੈ ਆਇ ਸੀ ਕਾਰਨੇ ਤੇ ਤੈ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਚਾਹੀ ਕੀ।
ਜੁ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਅਟਲ ਹੋਗਾ। ਤੁ ਆਪ ਅਰ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਥੀ ਤੁ ਫਿਰੇ
ਲਾਜੇ ਨਿ ਆਈ। ਹੇ ਮੁਜ਼ ਕਬੀ ਤੈ ਸੁਣਾ ਹੈ ਜੁ ਆਤਮਾ ਸਹੁ ਆਹੈ। ਅ
ਰ ਜੇ ਕਹੈ ਦੇਹਿ ਨਸੀ ਹੈ ਤਰਿ ਜਾਣੁ ਜੁ ਬਸਤੁ ਪਗਾਣਾ ਉਤਾਰ ਕਰਨਾ ਆਪ
ਹਿਰੀਤਾ ਹੈ। ਤੈ ਤੈ ਸੇ ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ ਕਰਿ ਤਿਆਗ ਕਰ ਕੁ ਅਚਿਰ ਸਰੀਰ
ਲੇਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕੁਇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੇ ਧੁੰਡਾਂ ਮੈ ਨਹੀ ਚਾਹੈ ਤੈ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ
ਸਦਾ ਰਹੈ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੇ ਅਥਨਾ ਸੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਖੇ ਕਦੁ ਕਰ ਤਬ ਨਹੀ
ਜੁ ਉਸਿ ਕਰਤ ਵਿਸੇ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਕੀ ਜੀ ਐ। ਸੇ ਆਪ ਸੇ ਆਪ ਹੈ। ਜਚਿਓ
ਸਰਤੁ ਪਗਾਣਾ ਆਲਹੁ ਆ ਤਚਿ ਤੁਨੇ ਕਿਆ ਸਾਗਾ। ਯਹਿ ਅਟਲਿ
ਪਦਵੀ ਮੈ ਸੇ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਏ ਕਨਗਾ ਹਵਿ ਕੀ। ਏ ਕਪਰ ਬਤੁ ਹੋਇ ਅਰ ਉਸ ਕੀ
ਏ ਕਸਿ ਕਰਾਵਿ ਏ ਕੁਮੰਦਰੁ ਬਨਾਈ ਐ। ਤਚਿ ਕਿਆ ਵਸੇ ਕਿਤਾ ਭਈ
ਤਚਿ ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ ਕਹੈ ਸਰੂਪ ਕਰਿ ਕੈ ਸੇ ਪਾਵਚਿ। ਅਚਿਧੂਤ ਕਹਾ ਜਚਿ ਨਿਸੇ
ਮਾਰਗ ਤੈ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ ਉਸੀ ਮਾਰਗਿ ਆਤਮਾ ਕਰਿ ਛੁਡਾ
ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ ਹੁਮਾਰਗਾ ਮੁਠੁ ਕਰਿ ਬਤਾਵਹਾ। ਅਵਧੂਤ ਤੁ ਸਨੀ ਕੁਇਆ।
ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਯਹੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਜੁ ਆਤਮਾ ਵਿਰੇ ਕਰਿ ਨਹੀ। ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ
ਮਾਰਗ ਕਹੈ ਜਾ ਤੇ ਨਿਸ ਚਾਹੈ। ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਤਿਸਿੰਗ ਸੀਤ
ਹੁਕਾ ਜੇ ਰਿਆਨ ਕਾਰਿ ਆਤਾ ਹੈ। ਦੁਤੀ ਏਵਚਨ ਵੇਦ ਸਾਸਤਰ ਕੇ ਸੁਨਨੇ। ਅ
ਰ ਉਨਿ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨੀ। ਅਰੁ ਥੀ ਚਾਰ ਕਰਨਾ। ਕਿਹੇ ਸਰੀਰ ਜੇ ਜੇ ਜੇ
ਜੇ ਹੈ। ਏਸ ਵਿਖੇ ਚੇਤਨ ਕੈ ਨਹੀ। ਜੇ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਕਾਰਿ ਆਤਾ ਹੈ। ਹੇ
ਧੁੰਡਾਂ ਤੁ ਕਰਿ ਨਹੀ। ਜਜ਼ ਹੈ ਅਥਵਾ ਚੇਤਨਾ। ਧੁੰਡਾਂ ਕਹਾ ਜਾਣੀਤਾ ਹੈ ਜੁ ਚੇ

ਤਨਹੈ॥ ਅਰਜਚੇਤਨਹੋਤਚਿਕਿਆਹੈ॥ ਵੇਦਕਹਾਸਤਿ
 ਚਿਤਅਨੰਦਹੈ॥ ਧ੍ਰੁਹਕਹਾਮੁਸ਼ਕਚਿਵੈਗਾਗਉਪਦੇਸਕਹੁ॥ ਵਾਸ
 ਦੇਵਕਹਾਤੁਸਨੀਭਉਏਆ॥ ਤਬਮੈਨੇਕਹਾਯਹੀਬੈਰਯਾਹੈ॥ ਜੁਧ੍ਰੁ
 ਨਹੀ॥ ਜਬਤੁਨਹੀਤਚਿਰੁਰਮਕਿਆਕਰਤਾਹੈ॥ ਧ੍ਰੁਹਕਹਾਮੈਨਹੀ
 ਤਤੁਕੋਨਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਜੁਮੈਹੈ॥ ਧ੍ਰੁਹਕਹਾਜੁਧ੍ਰੁਹਚਿਮੈਕੈਸੇਨਹੀ
 ਹੈ॥ ਤਬਮੈਨੇਕਹਾਜੁਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਤਬਧ੍ਰੁਹਕਹਾਜੁਤੁਅਦੁਤੀਹੈਤ
 ਚਿਮੈਭੀਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਤਬਮੈਨੇਕਹਾਅਬਕਹੁਅਲਪਦਵੀਕੈਸੇ
 ਹੈ॥ ਤਬਧ੍ਰੁਹਕਹਾਕਹਣਮਾੜਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਕਿਉਗਾਨਾਕਹੀਤੇਨੇ
 ਅਰਹਮਤੀਨੋਹਮੇਜੁਹਮਕਿਆਕਰਨੇਅਏਹੈ॥ ਆਹਮਾਤਚਿਆਧਿ
 ਸਿਉਆਪਹੈ॥ ਤਾਤੇਧ੍ਰੁਹਕਚਿਕਿਆਕਹੈ॥ ਤਬਧ੍ਰੁਹਕਹਾਯੋਧਗਸ
 ਰਮੁਸ਼ਕਚਿਏਛਾਮੁਕਤਕੀਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਬਾਸਨਾਕਾਤਿਆਹੁਕਹਾ॥
 ਧ੍ਰੁਹਕਹਾਬਾਸਨਾਭੁਤਕੀਨਿਆਈਹੈ॥ ਮਨਕਚਿਧਕੜਾਹੈ॥ ਮੰਤ੍ਰਚਿਧ
 ਦੇਸਕਹਾਮੈਨੇਕਹਾਬੈਰਾਗਕਹਾ॥ ਜੁਮੈਨਹੀਹੈ॥ ਜਬਤੁਨਹੀਤਬ
 ਬਾਸਨਾਕਹਾਹੈ॥ ਤਬਧ੍ਰੁਹਕਹਾਜੁਬੈਰਾਗਕਿਆਹੈ॥ ਹੇਮੈਤ੍ਰੇਮੈਨੇਐ
 ਸਾਬੈਰਾਗਭ੍ਰੁਹਕਚਿਕਹਾਜੇਉਸਕਾਚਿਮਤੁਨਗਾਧਰਤੁਸ਼ਕੈ
 ਨਹੀਕਹਤਾ॥ ਕਿਉਜੇਤੁਮੇਰਾਸਿਖਨਹੀ॥ ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਇਸੀਕਾਰਨੇ
 ਨਹੀਕਹਤਾ॥ ਜੁਮੈਨੇਕਛੁਤਪਸਿਆਨਹੀਕਹੀ॥ ਧਗਸਰਕਹਾਤੁ
 ਬ੍ਰਹਮਨਇਸਨਮਿਤਮਨਮਹਿਦਇਆਮਾਵਤੀਹੈ॥ ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਮੁ
 ਸ਼ਕਚਿਬ੍ਰਹਮਨਜਾਨਤੇਹੈ॥ ਤਚਿਤੁਭੀਬ੍ਰਹਮਨਿਹੋਇਗਾ॥ ਧਗਸਰ
 ਕਹਾਇਸੀਕਾਰਨਤੇਕਹਿਤਾਹੈਜੁਤੁਮੇਰਾਸਿਖਨਹੀਸੁਸ਼੍ਰੇਸਮਾਨ
 ਤਾਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਬਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਤੁਕਚਿਨਹੈ॥ ਧਗਸਰਕਹਾਤੁਕਿ
 ਆਜਾਨੈ॥ ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਜੁਤੁਅਵਿਦਿਆਅਹਿਕਾਰਚਿਮੈਕੈਬੀ
 ਧਹੈ॥ ਧਰਕਥਾਧ੍ਰੁਹਕੀਜਵਨਕਹਾਧ੍ਰੁਹਕਹਾਬਾਸਨਾਕੈਸੇਤਿਅ॥
 ਗਕਰੇ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਤਿਆਗਾਬਾਸਨਾਕਾਯਹੀਹੈ॥ ਜੁਏਕਅਦੁਤੀ
 ਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਧ੍ਰੁਹਕਹਾਜੇਗੋਬਿੰਦਹੈਤਚਿਮੈਕਚਿਨਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਜੁਧ੍ਰੁਤੀ
 ਤਕਰਜੇਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਧ੍ਰੁਹਕਹਾਜੇਗੋਬਿੰਦਹੈਤਚਿਮੈਭੁਜਨਤੇਕਿ
 ਆਪਰੇਜਨਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਨਭੁਜਨਕਰਨਤਪਸਿਆਕਰਯਹੀਜਾ

ਚੁਸਰਬਮੈਂਹੀ ਯੁੱਗਸੰਤ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕਿਸਕਾ
ਗਨਤੇ ਜੁਆਪਣੇ ਚਮੰਗਨਹੈ ਏਕਸਮੇ ਮੁਝਕੈ ਸਿਵ ਕਹਾਤੁ ਠਿਕ
ਓਗਜਤਿ ਲੋਕੀਕਾ ਤਹੈ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁਲੇਵੇਗਾ ਤਓਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ
ਤਖਸਿਵਕਹਾਤੇ ਮਨਿ ਬਿਖੇਕੋ ਓਚਾਗਨਾਹੈ ਗੀ ਜੁਚਾਹੈ ਸੇਈ ਹੋਇ
ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁਮੈਈ ਪੁਰਹੋਵੇਗਾ ਤਓਤੁਮਤੀਨੇ ਦੇਵਤਾ ਕਓਮਤਸਹੋਇ
ਗੀ ਜੁਪਰਾਸ ਰਮੇਸੁਰਸਿਸਾਰਕਾਰੁਇਆਹੈ ਤਾਂਤੇ ਮੁਝਿਕਓ
ਜਲੇਣੇ ਤੇਕਿਅ ਰਿਜਨਹੈ ਯੁੱਗਕਹਾਹੈ ਪਰਾਸਰ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਤੁਮੁ
ਸਿਮੇਲੇਇਮੇ ਕਹਾਮੁਝਕੈਕਿਆਪਰਿਜਨਹੈ ਜੁਬਧਹੋਵੇ ਯੁੱਗਕਹਾ
ਕਬੀਇਸਸੇਫੁਰੇਗਾ ਬਹੁਜ ਅਵਧੁਤਕੈਕਹਾਤੁਲੇ ਅਵਧੁਤਕਹਾ
ਮੁਝਕੈਇਛਾਨਹੀ ਬਹੁਜਵਾਮਦੇਵਕਓਕਹਾਤੁਲੇਇ ਵਾਮਦੇਵਕਹਾ
ਯਹਿਨੀਚਖਧਤੁਮਹੀਹੀਕੋਹੈ ਜਬਏਕਸਿਵਹੀਹੈ ਚਲਅਗੁਇਸਥਿਤ
ਦੋਨੋਕੋਰੁਸਮਕਰਸਹੀਰਪਰਮਲੀਹੈ ਯੁੱਗਬਨਵਿਕੈਕਮੁਲਯੋਰੀਨਿ
ਆਈਬਨਿਵਿਕੈਪਕਾਰਤਾਬਾਜੁਯਹੈ ਅਟਲ ਪਦਵੀਕੋਈਲੇਵੇ
ਪਤ੍ਰਘਾਸਉਸਥਨਕੋਬੋਲੇਕਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਗੋਬਿੰਦਹੈ ਚਲਿਕ
ਹਾਹੈਜੁਇਸਥਿਤਲੇਵੇ ਯੁੱਗਮੁਰਤਕੀਨਿਆਈਬਿਸੁਧਹੋਇਕਰਿਪ੍ਰ
ਬਵੀਪਰਪੜਾ ਮੈਨੇਕਹਾਹੈ ਯੁੱਗਜਨਜੁਹੈਸੇਮੈਨਹੀ ਜਬਤੁਨਹੀਤੇ
ਅਟਲ ਪਦਵੀਕਹਾਹੈ ਅਚਤੁਗੋਬਿੰਦਹੀਹੈ ਯੁੱਗਕਹਾਹੈ ਪਰਮੰਗਕਿ
ਹੈ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੈ ਯੁੱਗਕਹਾਤੁਕਵਨਹੈ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤੁ ਬਹੁ
ਜੁਪੁੰਅਪਨੇਵਿਖੇਲੀਨਹੁਆ ਮੈਨੇਕਹਾ ਅਵਧੁਤਯਹਿਬਾਲਕਮੁਆ
ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਜਿਸਨੇਸੇਰੇਵਚਨਥੁਪਕੇਸੁਵਣਸੇਸੁਣੇਹੇਵਹੀਵਤਾ
ਨਹੀਹੋਗਾ ਵਾਮਦੇਵਕਹਾਤੈਨੇਕਾਮਬੁਰਾਕੀਆਹੈ ਜੋਰਾਜਪੁਤਕੈਮਾ
ਗਾਹੈ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਹਾਜਪੁਤਕਹਾਹੈ ਸਿਵਰੁਪਹੈ ਬਹੁਜਜੈਸੇਅ
ਪਨੀਇਛਾਸੇਆਏਬੇਹਮਿਤੈਸੇਹੀਗਛੁਤਿਰੁਏ ਮੈਤੋਕਹਾਹੈ ਪਰਾਸ
ਰਮੁਝਕਓਇਛਾਮੁਕਤਿਕੀਹੈ ਜੋਬੰਧਨਰੁਮਸਿਸਾਰਕੇਸੇਮੁਕਤਿ
ਹੋਵੇ ਪਰਾਸਰਕਹਾਤੁਠਿਕਓਮੁਕਤਿਹੋਵੇਣਾਕਰਨਿਹੈ ਕਿਉਜੁ
ਬੁਧਤੇਹੀਪੁਰਾਨਅਰੁਸਾਸਤੁਅਰੁਗੁਰਬਿਖੇਨਿਸਚਾਕੀਆਹੈ ਅ
ਰਪੁਰਾਣਸਾਸਤੁਬੀਰੁਮਹੈ ਅਰੁਕਾਰਨਬਿਧਕਾਹੈ ਕਿਉਕਰਮੁਕਤਿ
ਹੋਹੈ ਮੈਤੋਕਹਾਹੈਗੁਰੇਆਗੇਸੁਣਿਨਾਸਾਸਤੁਕਮੈਨੈਤਿਆਗ

ਰੀਆ॥ ਅਰੁਰਾਰੇ ਕੇ ਬਚਨ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇ ਗਾ॥ ਅਰੁਇਨਇੰਦੀ
 ਕੇ ਬਿਧੇ ਗਾ॥ ਅਰੁਆਇਧਧਲੇ ਗਾ॥ ਧਾਉਤੇ ਆਦਰੁ ਪੈਇੰਦੀ
 ਆਤਿਨੇ ਕੋ ਕਾਟੇ ਗਾ॥ ਪਰਾਸਰਕਾ ਅਸੇ ਮਤਿ ਕਹਾ॥ ਕਿਉ ਜੁਇਸ
 ਤੇ ਭੀ ਮੁਕਤ ਦੁਹਲੀ ਭੁਯੈ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਕਰ ਦੇਖ ਅਰੁ ਸੁਵਟੁ ਕਰਿ ਸੁਇ
 ਅਰਜਿਹਵਾਸੇ ਬਚਨ ਕਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਚਾਹੈ ਸੋ ਕਹਾ॥ ਰਾਮ ਅੰਤਹ ਕਰਨ ਕ
 ਰਕਿ ਸੀਬਾਤ ਸੇਬੀਧਨਹੇ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਬੀਚਾਰ ਕਰ ਮੁਲ ਦੇਹ ਕਾ ਕਵ
 ਨਿਵਸਤਹੈ॥ ਤੁਚਾਹੈ ਅਰੁ ਮਾਸਹੈ॥ ਅਰੁ ਧੁਪੁਰੁ ਅਰੁ ਅਸਤ ਅਰੁ
 ਮਿਖਿ ਅਰੁ ਮਜਾ ਸੋ ਰੁਰਿ ਆਹੁ ਆਹੈ॥ ਨਿਸਚੇ ਰੰਗ ਬਿਸਟਾਰੀਹੈ॥
 ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸਗੀਰ ਕੇ ਵਿਸਟਾ ਕਹਿਤੇ ਹੋ॥ ਕਬੀ ਸਗੀਰ ਕ ਚਿਤੁ ਮਉ
 ਨੇ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਮੈ ਨੀਤੀ ਕਾਇਆ॥ ਪਰਤੁ ਸਦਾ ਅ
 ਤਾਹੈ ਜੁਇ ਸੀਵੇ ਕੈ ਬਿਧੇ ਹੋ॥ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਤੀਨ ਪਰਕਾਰ ਹੋ॥ ਮਿਰਾਖਾ
 ਟਾਕਟ ਕਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਵਨ ਕਹਾ॥ ਜੁ ਸਰਬ ਬਿਖੈ ਭੋਗ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇ ਮੀਠੇ ਹੋ
 ਤੇ ਹੋ॥ ਬਹੁ ਜਬ ਧਨਾਸ ਅਰੁ ਮਿਰਤ ਕੁਟ ਬੀਯੋ ਕੀ ਹੋਤੀ ਹੋ॥ ਤਬ
 ਕਟਾਹੋਤਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਅਪਣੇ ਸਗੀਰ ਕ ਚਿ ਦੁਖ ਕੁ ਸਟ ਆਇ ਬਣੁ ਤ
 ਹੋ॥ ਤਬ ਕਟ ਕਹੋਤਾ ਹੋ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਅਟਿ ਆਇ ਕਟ ਕਹੋਇ॥ ਜਾਤੀ ਹੋ॥
 ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਕਿਸ ਕੋ ਐਸੀ ਅਵਸਥਾ ਬਣੈ॥ ਜੁ ਪਰਾਲੁ ਭੁਧ ਕਰ ਦੁਖ ਸਗੀਰ
 ਕ ਚਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਅਰੁ ਵਹਿ ਆਪੋ ਕੇ ਸਗੀਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਨ ਕਰ ਸੋ ਕਰਨਿ
 ਕਰੈ॥ ਤਉ ਜਾਨਣਾ ਜੁਗਿ ਆਨੀਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਨੀਦੀਹੈ॥ ਤਤੁ ਯਹਿ ਹੋਤੁ
 ਵਿਸਨ ਭਿੰਨ ਨਦੇਖਾ॥ ਅਰੁ ਨਾ ਸੁਣਾ॥ ਅਰੁ ਨਾ ਕਹਾ॥ ਜੁ ਏਕ ਆਤਮਾ ਅਦੁ
 ਤੀ ਹੋ॥ ਜੋ ਯਹਿ ਭਜਨ ਅੰਤਹਿ ਕਰਨਿ ਬਿਖੈ ਕਰੈ ਗਾ॥ ਤਉ ਆਪਿ ਭੁਕ
 ਵ੍ਰਤਿ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਤਸੇ ਭੁਜਨ ਕਹਾ॥ ਜੁ ਦੁਵੇਤ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ
 ਜੇ ਕਛੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕਥਾ ਬਿਖੈ ਕਹੋ॥ ੨॥ ੧॥

ਕਥਾ ਵੇਸਵਾਰੀ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਏਕ ਸਮੇ ਹਮ ਤੀਨ ਅਤੀਤ ਬਝ ਕਾ
 ਆਸੁ ਮਥਿ ਕੋਇ ਸਭਿ ਤਰੁਏ॥ ਪਰਤੀਨ ਦੇਖਣੇ ਸੋ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਅਰੁ ਅੰਤ
 ਰਤੀਨੇ ਮੈ ਏਕਾ॥ ਏਕ ਮੈ ਕਾਦੁ ਸਗਾ ਅਵਪੁਤ ਤੀ ਸਗਾ ਜੜੁ ਭੁਰਥਾ ਅ
 ਪਸ ਬੀਚ ਬੈਠੇ ਹਸਤੇ ਬੋ॥ ਜੇ ਕਹੈ ਕਿਉ ਹਸਤੇ ਤੇ ਬੋ॥ ਸੋ ਕਾਰਣ

ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ॥ ਕਹਣੇ ਤੇ ਜਾਣਾ ॥ ਜੈਸੇ ਕੁਰਾਵਾ ਨ ਕਹਤੀ ਹੈ ॥
 ਤੇ ਸੇਹੀ ਕੁਰਮ ਹੈ ॥ ਏਸੀ ਕਰਨ ਤੇ ਬੇਸਵਾਹੁ ਏਹੀ ਹੈ ॥ ਜੁਦੁ ਅੰਤ ਲੇਕਰ
 ਬਚਨ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ ॥ ਅਵਧੂਤ ਤੁਕੈ ਸੇ ॥ ਦਿਸਟਾਲ ਛੇ
 ਅਰਬ ਚਨੇ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ॥ ਬੀਚਾਰ ਕਰਏ ਬਤੀ ॥ ਤਉ ਤੁ ਅਵ
 ਧੂਤ ਨਹੀ ॥ ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਨਿਆਈ ਬਚਨ ਮਤ ਕਰੁ ਜੇ ਸਕਲ
 ਪਦੁ ਕਠਿਓ ਏਕੁ ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਏਹੀ ॥ ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ ਜੁ ਅਚਰਜੁ
 ਹੈ ॥ ਕੇਤੇ ਪੁਰਖ ਮੁਖ ਮੈ ਕੁਰਾ ਕਰਤੇ ਕਹਾ ॥ ਅਰੁ ਸਹੀਰ ਕਧੋ ਏਹੀ ਮੈ
 ਨੇ ॥ ਪਰਦੇ ਖਿਆ ਜੁ ਕਛੁ ਪਾਏ ਆਨ ਗਾਏ ਆ ॥ ਤੇ ਜੁ ਪਦੁ ਅਹਿਕਾਰ
 ਕਰ ਕਧੋ ਏਹੀ ਆਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਕੀ ਆ ॥ ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਕਧੋ ਬੇ
 ਸਵਾ ਕਹਾ ਬਤਾਉ ਜੇ ਨਗਾ ਏਹੁ ਕਠਿਓ ॥ ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਜਹਿ ਗਿਆ
 ਨਿਸੁਗਾ ਮਿਧੈ ॥ ਯਹੀ ਦਿਸਟਿ ਮਾਨ ਕਰਨ ਗਾਏ ਏਹੁ ਕਠਿ ਜਾਣਾ ॥ ਬੇਸਵਾ ਕ
 ਹਾ ਏਸ ਬਚਨ ਪਰ ਕੈ ਸੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਜੁ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟਿ
 ਹੋਤਾ ਥਾ ॥ ਅਰੁ ਦੁਸਰਾ ਆਵਤਾ ਥਾ ॥ ਤਉ ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਸੰਕਿਆ ਲਿਆ
 ਵਤਾ ਥਾ ॥ ਜੇ ਏਕ ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕੈ ਸੇ ਜਾਣੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜ ਬਿਦਿਸਟ ਮਾਨਿ
 ਵਿਖੇ ਹੈ ਤਕਾ ਸਨਿ ਬਿਧਨ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਜਗਾ ਏਕ ਤਾ ਕਾ ਭੀ ਸਨ ਬਿਧਨ ਹੀ
 ਉਸ ਕਠਿ ਕੈ ਸੇ ਦੇਖੀਏ ॥ ਅਰੁ ਕਠਿਓ ਦੇਖੀ ॥ ਤੁ ਅਵਧੂਤ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਪਰ
 ਸਰ ਕਹਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਬੇਸਵਾ ਕਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸੁਧ ਗਈ ॥ ਤਬ ਜਜ਼ ਕੁਰਖ
 ਕਹਾ ॥ ਬੇਸਵਾ ਜੇ ਕਹਤੀ ਹੈ ਸੋ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਹੈ ॥ ਜੁ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟਾ ਅਰ ਦਰਸਨ ਅਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੀ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੇਖਾ ਤਉ ਆਪ ਕਠਿ ਦੇ
 ਖਾਨ ਅਚਿਰ ਕੋ ॥ ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ ਤੁ ਭੀ ਜਜ਼ ਕੁਰਖ ਨਹੀ ॥ ਦੇਖਣਾ ਤਿਧੀ ਬਿ
 ਨਾਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਅਰੁ ਬੇਦੁਰੀ ਕਾ ਹੀ ਆਹੈ ॥ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਏਕ ਅਰੁ ਦੇਨ ਹੀ ॥ ਤਬ
 ਜਜ਼ ਕੁਰਖ ਕਹਾ ਤਿਧੀ ਆਤਮਾ ਸੇ ਭਿੰਨ ਕਹਾ ॥ ਬੇਸਵਾ ਤੇਰੀ ਬੁਧ ਯਸੁ ਦੇ
 ਜੇਗਾ ॥ ਜੇ ਭਿੰਨ ਅਰੁ ਸੀਸੁ ਗਤ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ॥ ਕਿਉ ਅਕਾਰ ਧਰਮ ਸਰਾ ਹੈ ॥ ਰੁਦ
 ਨ ਕਰੁ ॥ ਜਜ਼ ਕੁਰਖ ਤੁ ਸਨੀ ਕਹਾ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਨੇ ਭੀ ਕਛੁ ਨਿਕਹਾ ॥ ਕਿਸ ਕਾਰ
 ਨ ਤੇ ਜੁ ਵੇਸਵਾ ਨਗਾ ਏਹੁ ਕਠਿ ਅਰੁ ਦੇਰੁ ॥ ਹਿਥੀ ਤੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁ ਸਨੀ ਹੋਵਨਾ
 ਕੁਲਾ ਥਾ ॥ ਅਰੁ ਦੁਹੇ ਨੇ ਲਜਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰੁ ਦਨ ਲਾਗੇ ਕਰਨੇ ॥ ਤਬ
 ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹੀ ਮਤ ਹੁ ਕਿਉ ਰੁਦਨ ਕਰਤੇ ॥ ਹਸਣਾ ਅਰੁ ਰੋਣੁ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ॥

ਕਛੁਨਾਨ... ਯੋਜਨਾਸਤੇਥੋ॥ ਮੈਂ ਤੇ ਜਾਨਿਹਯੋਜਨਾਸਤੇਥੋ॥
 ਹਸਤੇਥੋ॥ ਤਾਤੇਤਸਥੀਮੁਹਥਥੋ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਾਹਮਾਰੇਹਸਤੇਥੋ॥ ਮੁਕਥ
 ਸੁਘਜਦੇਨੋਨਥੋ॥ ਐਸੀਅਵਸਥਾਵਿਖੈਏਕਵੇਸਵਾਅਵਤਿਭੁਈ॥
 ਜੋਹਿਮਾਲੇਬਿਖੈਗਲਨੇਚਲੀਥੀ॥ ਉਸਠਿਜਕੇਬਸਨੇਬਾਲਿਯੋਕੋਪੁ
 ਛਤਭੁਈ॥ ਜੋਕੋਈਈਹਾਸਿਤੁਵੀਹੈ॥ ਉਨਕਹਾਨਗਰਤੇਬਾਹਰਕੇਤੇਏ
 ਕਪਰਮਹਿਸਇਸਥਿਤਭੁਈਹੈ॥ ਯਹਿਬਚਨਸੁਣਕਰਪ੍ਰਸੰਨਿਭੁਈ॥
 ਅਹੁਨਿਕਟਿਹਮਾਰੇਆਈ॥ ਅਹੁਦੇਖਾਜੁਹਮਹਸਤੇਥੋ॥ ਕਹੁਜਮੈਨੇਸ
 ਰਬਕਾਮੋਕਾਤਿਆਗਕਰਿਕਰਿਤੁਮਾਗੀਸਰਨਆਈਹੋ॥ ਮੇਰੀਗਥਿਯ
 ਕਰੋ॥ ਅਹੁਹਮਹਸਤੇਥੋ॥ ਤਬਥੋਸਵਾਕਹਾਜੁਤੁਮਹੁਸਰੀਰਪਰਵਿਸਟ
 ਕਰਿਮੁਫੁਕੇਵੇਸਵਾਜਾਨਾਹੈ॥ ਸੋਤਓਮੇਰੀਵਿਸਟਿਵਿਖੈਭੁਗਮਹੁਆ
 ਹੈ॥ ਮੈਨੇਦੇਖਾਹੈਜੁਸੁਪਨਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਅਹਿਕਾਰਸੁਰੁਅਸੁਰੁਇਸਸੀਰਕਾਮ
 ਨਾਤੇਪ੍ਰਗਟਹੋਤਾਹੈ॥ ਸੋਮੈਨੇਮਨਕਓਇਨਤੇਓਗਾਇਆਹੈ॥ ਜੁਪੁਛਮਨਿ
 ਕਿਆਹੈ॥ ਸੋਯਹੀਹੈਜੁਸੀਕਲਪਕੀਆਹੈ॥ ਜੁਮੈਵੇਸਵਾਹੋ॥ ਅਹੁਤੁਮਪੁ
 ਰਖਹੋ॥ ਪਰਮਨਵਸਨਹੀਅਵਤਾ॥ ਤਿਸਕਾਉਪਾਉਕਹੋ॥ ਜਿਸਤੇਬ
 ਸਹੋਇ॥ ਅਹੁਹਮਹਸਤੇਥੋ॥ ਵੇਸਵਾਕਹਾਹੋਅਵਪੁਤਤੇਗਗਰਹੋ॥ ਕਿ
 ਉਮੇਰੇਸਾਬਬਚਨਹੀਕਰਤਾ॥ ਤਬਅਵਪੁਤਕਹਿਅਕਿਆਪੁਛਤੇ
 ਹੈ॥ ਵੇਸਵਾਕਹਾਮੇਰੀਇਛਾਹੈ॥ ਜੁਭਜਨਨੋਗਥਿੰਦਕਾਕਰੋ॥ ਭਜਨਕਾਨ
 ਰੁਪਨਕਰਾ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਤੇਨੇਆਪਹੀਕਹਾਹੈ॥ ਜੋਮੈਰੁਗੁਰੁਤੇਗਾ
 ਤਾਤੇਮੈਕਿਆਉਪਦੇਸਕਰੋ॥ ਮੈਤੁਫਿਕੋ॥ ਥੋਸਵਾਕਹਾਮੁਫੁਕੇਏਤੀਸ
 ਕਤਿਹੈ॥ ਜੁਤੁਫਿਕਓਸਿਖਅਹੁਆਪਕੋਗੁਰੁਜਾਣਤੀਹੋਵੇ॥ ਅਹੁਜੁ
 ਪੁਛੈਜੁਐਸੇਨਹੀਜਾਣਤੀਤਓਤੇਨੇਕਿਆਕਹਾਜੁਮੈਤੇਗਗਰਹੋ॥ ਤ
 ਉਨਿਹਚਾਕਰੁਜੁਏਹਬਾਤਕਹਣਮਾਤ੍ਰਹੀਹੈ॥ ਪਰਮਾਨੁਕਛੁਨਹੀ॥
 ਅਵਪੁਤਕਹਾਜੁਕਹਣਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਤਓਤੇਨੇਕਹਣਾਪ੍ਰਮਾਨਕਿਓਕੀ
 ਆਗਾਥੋਸਵਾਕਹਾਜੋਸੇਮ੍ਰਿਗਤਿਸਨਾਕੇਜਲਕਓਪ੍ਰਮਾਣਕਹੀਏਅਵ
 ਪੁਤਕਹਾਇਸਥਿਥੈਭੁਗਮਹੁਆ॥ ਵੇਸਵਾਕਹਾਭੁਗਵਨਾਵਿਖੈਜੋ
 ਕਹਣਾਹੈਭੁਗਮੁਹੈ॥ ਅਹੁਜੋ ਥੀਚਾਰਦੇਖਤੀਹੈ॥ ਤਓਭੁਗਵਾ
 ਨਬਿਨਾਅੰਰਕਛੁਨਹੀ॥ ਭਰਮਕਹਾਹੈਜੋਕਛੁਪੈਸੁਸਰਬਸਿਵਹੀ

ਤਾਤੇਹਸ 'ਤੇ ਕਾਤਿਆਗ ਕਰਣਾ ਅਰੁ ਦੁਨ ਕਰਣ ਜੋਗ ਨਹੀ ਹੈ॥
 ਬੇਸਵਾਹ ਸੀ ਅਰ ਬੇਸਵਾ ਨੈ ਐਸਾ ਭਾਤ ਮਨਿ ਧੁਵ ਕੀ ਆ ਜੋ ਅਰਿ
 ਆਨੀ ਕੇ ਰਿਦੇ ਪਰ ਸਿਖ ਆਤਿ ਕਾਰ ਹੋਵੈ॥ ਜੋ ਨਗ ਇਤ ਵਿਤ ਕੇ ਐਰ
 ਕੁਛ ਨਹੀ॥ ਬਹੁ ਜ ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ ਮੁਝ ਮੈ ਐਸਾ ਨਿਹ ਚਾਹੈ ਜੁਨ ਮੈ ਹੋਨ ਸਿ
 ਸਾਰ ਹੋ॥ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਆਤਮਾ ਹੋ॥ ਕਾਰਨ ਨ ਵਿਰਤ ਕਰਨੇ ਆਪੇ ਕਾ
 ਅਰ ਸਿਸਾਰ ਕਹਾ ਜਾਵੈ॥ ਜੋ ਸੇ ਜਗ ਨਮ ਧ ਸਾਗ ਰੋਕੇ ਹੋਇ॥ ਅਰ ਕਾ
 ਗ ਜਗ ਜਤੇ ਉਰੇ ਜੁ ਕਿਸੀ ਰਿਓ ਕੋ ਜਾਵੈ॥ ਜਬ ਚਾਰੇ ਰਿਜਲ ਹੀ
 ਦੇਖਤਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਕੋ ਉਰ ਰਿਗ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ॥ ਜੁਤਾ ਬਿਸਮ ਕਰੇ॥
 ਤਉ ਬਹੁ ਜ ਅਪਨੀ ਰਿਓ ਆਇ ਬੈਠਤਾ॥ ਤੈਸੀ ਚਿਤਾ ਹੋ॥ ਜੁ
 ਬਿਖਿਆ ਸੇ ਸਾਰ ਕੀ ਆ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਉਰਤਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਸਿਸਾਰ ਨਾਮ ਰੂਪ
 ਯਹੀ ਹੋ॥ ਜਬ ਨਾਮ ਰੂਪ ਮਿਖਿਆ ਜਾਨਤ ਬਿਕਰਾ ਜਾਵੈ॥ ਤਬ ਪਰ
 ਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਰਿਕਾ ਜੁਤਤ ਅਰ ਥਾਯਹੀ ਹੈ॥ ਜੁ ਏਕ ਆਤਮਾ ਹੋ॥ ਜਹੀ
 ਅਰੁ ਪਰਾਸਰ ਪਰ ਮਗਤ ਹੋ॥ ਬਹੁ ਜ ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ ਜਿਤ ਸਮੇ ਚਾਹ
 ਨਾ ਭੁਗਵਾਨ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਰੁਈ॥ ਉਸ ਸਮੇ ਬੇਸਵਾ ਪਦਿ ਨਾ ਸਕੁਇ
 ਆ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੋ ਗੋਬਿੰਦ ਵਿਤ ਕੇ ਜੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇ ਆਵੀ
 ਮਲਨ ਤਾ ਹੋ॥ ਜੋ ਮੁਜ ਹੋ ਸਈ ਇਸ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਤਾ॥ ਅਰ ਜੋ ਬੀਚਾਰ
 ਵਾਨ ਹੋ ਸੋ ਕਬਹੂੰ ਇਸ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਤੁਭੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਿ
 ਸਾਰ ਕੀ ਕਰ ਕਹਤਾ ਹੋ॥ ਜੁ ਮੈ ਪ੍ਰਾਸਰ ਹੋ॥ ਪਰ ਜਾਣੁ ਜੁ ਮਲੀਨਤਾ ਅਰ ਕਿ
 ਰਮ ਅਰੁ ਰਸਮ ਵਹੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਮੈ ਨੇ ਕਾਹਾ ਬੇਸਵਾ ਕਹਤੀ ਹੈ ਜੁ ਆਤਮਾ
 ਏਕ ਹੀ ਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਮਲੀਨਤਾ ਅਰੁ ਕਿਰਮ ਅਰੁ ਰਸਮ ਭੀ ਤੁਹੀ ਹੈ॥ ਸੋ ਕ
 ਹਾ ਹੋ॥ ਤਬ ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਪਦ ਅਪਦ ਦੋ ਨਹੀ॥ ਤਬ ਮੈ ਨੇ
 ਕਹਾ ਜੁਤੁ ਭਿ ਬਿਖੈ ਨਹੀ ਤਉ ਤੁਭਿ ਬਿਨਾ ਅਚਿਰ ਕੋ ਨਹੀ॥ ਜੁ ਚਿਸ ਬਿ
 ਖੈ ਹੈ॥ ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ ਤੁਭਿ ਕਓ ਪਦ ਅਪਦ ਕੈ ਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇ ਹੈ॥ ਮੈ
 ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਸੇ ਤੁਭਿ ਕਓ ਮਲੀਨਤਾ ਅਰੁ ਕਿਰਮ ਅਰੁ ਰਸਮ ਅਰੁ ਰਸਮ
 ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਈ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਜ ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ ਤੁਪਰਮ ਹੀ ਸਹੈ॥ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਐ
 ਸੇ ਮਤਿ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਕਲਪ ਨਾਨਹੀ॥ ਜਹਿ ਕਲਪ ਨਾ ਤੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੈ॥
 ਜੁ ਆਪ ਕੋ ਜਾਨਾ ਹੈ॥ ਜਾਹਿ ਅਰ ਸਰੀਰ ਆਪ ਨੇ ਕਓ ਜਲਾਇ॥ ਜੋ ਪ
 ਰਮ ਹੀ ਸਦੇ ਬਿਖੈ ਹੈ ਤੈਨੇ॥ ਅਰ ਆਪ ਕੋ ਬੇਸਵਾ ਜਾਨਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਤੁਭੁ ਕੋ
 ਨਾਮ ਅਰੁ ਰੂਪ ਕਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨ ਵਿਰਤ ਰੁਈ॥ ਤਬ ਚਿਤ

ਅਹਿ ਸੁਧ ਬੀਤ ਚਿਹਿ ਮਾਲੇ ਬਿਖੇ ਸਰੀਰ ਕਓ ਜਲਾ ਵੇਨੇ ਕਿਉ
 ਆਈ ਬੀ। ਜੇ ਇਸ ਤੇ ਰੇ ਮਨਿ ਵੇਖੇ ਚਿਧਾ। ਤਓ ਏਤੀ ਅਓਧ
 ਕਾਹੇ ਕਓ ਇਸ ਨਾਮ ਕਓ ਅਧਨੇ ਓਧ ਰਾਇ ਜਤਾ ਕੀ ਆਤੈ ਨਾ ਆਪ
 ਹੀ ਨਾਮ ਰਾਖਿ ਆਹੈ ਅਰ ਆਪ ਹੀ ਤਿਸ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਹੀ। ਅਰੁ ਬ
 ਹੁ ਜਤ ਰਤੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਹਿ ਅਰੁ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਜਲਾ। ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ
 ਹਿ ਮੈ ਕਛੁ ਪਰ ਜਨੁ ਨ ਹੀ ਰਾਖਤੀ। ਜਲਾਣਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਸੇ
 ਹੋਇਗਾ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੇ ਬੇਸਵਾ ਨਾਮ ਸਨ ਕੇ ਨਗਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾ
 ਹੈ। ਹਿ ਮੈ ਜਨੀ ਜਲਤਾ। ਅਬ ਵਾਹਿ ਆਨ ਅਗਨੁ ਜੇ ਜਲੈ। ਮੈਂ ਨੇ
 ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਅਤੀ ਤਨ ਹੀ ਜੇ ਇਹੁ ਨਾਮ ਨ ਵਿਰਤ ਕਰੇ। ਅਰੁ ਸਤਿ ਚਿ
 ਤ ਅਨੰਦ ਕਰੇ। ਕਿਉ ਚੁਹਿ ਰਿਸਤ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਦੁਖ ਤੇ ਅਬ ਵਾਬੀ
 ਚਾਰ ਤੇ ਓਦਾਸ ਹੋਇ ਕਰਿ ਅਤੀ ਤ ਕੇ ਨਿਕਟ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅ
 ਤੀ ਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਵਹੁ ਅਤੀ ਤ ਓਸ ਕਾ ਨਾਮ ਅਓਰ ਗਾਖਤਾ ਹੈ। ਸੇ
 ਮੈ ਅੰਸਾਨ ਹੀ ਹੈ। ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ ਅਬ ਵਾਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਨਾਮ ਕਲ
 ਪਤਿ ਹੈ। ਮੈਂ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਵਚਨ ਮੈ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਸੇ ਸਰਬ ਕਲਪ ਤਰੁ
 ਮ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਨ ਨ ਹੀ। ਇਸ ਬਚਨ ਕੇ ਸੁਣ ਕਰਿ ਵੇਸਵਾ ਅਚਰਜ ਮ
 ਨ ਰੁਈ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਮੈ ਆਪ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਹੈ। ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਓਹ ਬੇਸਵਾ ਕਿ
 ਚਿੰਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਇਸ ਕਰਤ ਵਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰ ਕੇ ਮੁਲ ਅਧਨੇ ਕ
 ਓਪਾਧ ਤਿਰੁਈ। ਅਰੁ ਸ੍ਰਿ ਬਿਖੇ ਕਛੁ ਪਰੇ ਵੇ ਸਨ ਹੀ ਦੇਖਤਾ।
 ਮੇਰੀ ਯਹੀ ਇਹੁ ਹੈ ਜੁ ਅਹਿ ਕਾਰ ਤੇ ਗਨਾਸ ਹੋਈ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁ ਮੇਰ
 ਅਹਿ ਕਾਰ ਕਹੁ ਸੇ ਨ ਵਿਰਤ ਨ ਹੀ ਹੋਤਾ। ਤੁਮ ਕਾਰ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇ ਹੀ
 ਕਾਰ ਨਿਵਰਤ ਕਰੇ। ਜੁ ਕਾਰ ਕੇ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਸੇ ਹੀ ਕਾਰਨਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ।
 ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਕਹੁ ਅਹਿ ਕਾਰ ਤੇ ਗਨਾਸੁ ਕਰੇ ਕਿ ਅਧਨਾ ਕਰੇ। ਮੈ ਤੇ
 ਕਹਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਮੇਰਾ ਨ ਵਿਰਤ ਕਰੇ। ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਤੇ ਰ
 ਹੈ। ਮੈ ਕੈ ਸੇ ਨ ਵਿਰਤ ਕਰੇ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁ ਤੁ ਅਹਿ ਕਾਰ ਮੇਰਾ ਨਿਵਰਤ
 ਨ ਹੀ ਕਰ ਸਕਤਾ ਤਚਿ ਆਪ ਕੇ ਅਚਾਰ ਜਕੈ ਸੇ ਮਾਨਾ ਹੈ। ਪਰਾਸ
 ਰ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਆਸਾਰਾ ਖੁ ਅਰੁ ਬਚਿਨ ਮਤਿ ਕਹਾ। ਅਰੁ
 ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਮਤਿ ਪੁਛਹੁ। ਅਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੇ ਸੇ ਸਤਿ ਜਾਣਾ। ਤਬ
 ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜ ਬਲਗਾ ਮੇਰਾ ਸੀ ਦੇਹੁ ਤੇ ਬਲਗਾ ਤੁਸੀ ਨ ਹੀ ਹੋਵੇ

ਅਰੁਜੋਮੁ ^{ਕਿ}ਕਿਉ ^{ਕੈ}ਦੇ ^{ਕੈ}ਦੇ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਰਗ ^{ਕੈ}ਵਤਾ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ਤਚਿਰ
 ਤਾਗੀਨੀ॥ ਜਬਮੈ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਯਹਿ ^{ਕੈ}ਬਚਨ ^{ਕੈ}ਕਹੀਆ॥ ਤਬਿ ^{ਕੈ}ਪਰਾਸਰ
 ਮੈ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਕੈਸਾ ^{ਕੈ}ਥਾ ^{ਕੈ}ਥਾ ^{ਕੈ}ਕਜਕ ^{ਕੈ}ਰਿ ^{ਕੈ}ਤਲੀ ^{ਕੈ}ਪਰ ^{ਕੈ}ਕਾਰ ^{ਕੈ}ਸਾ ^{ਕੈ}ਸਨਾ ^{ਕੈ}ਕ
 ਗੀ॥ ਤਬਮੈ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਹਸਾ ^{ਕੈ}ਅਰੁ ^{ਕੈ}ਕਹਾ ^{ਕੈ}ਯਹਾ ^{ਕੈ}ਸਰ ^{ਕੈ}ਦੈ ^{ਕੈ}ਤਰੀ ^{ਕੈ}ਅਪ ^{ਕੈ}ਨੇ ^{ਕੈ}ਦੇ ^{ਕੈ}ਹਕੇ
 ਰੁਖ ^{ਕੈ}ਵੀ ^{ਕੈ}ਚਾ ^{ਕੈ}ਨਾ ^{ਕੈ}ਨੀ॥ ਤਾ ^{ਕੈ}ਤੁ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਸੇ ^{ਕੈ}ਸਾ ^{ਕੈ}ਸਨਾ ^{ਕੈ}ਕਰ ^{ਕੈ}ਤਾ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ਮੈ ^{ਕੈ}ਤ
 ਚਿ ^{ਕੈ}ਮੈ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਨਾ ^{ਕੈ}ਮ ^{ਕੈ}ਮਾ ^{ਕੈ}ਤਰੀ ^{ਕੈ}ਨੀ॥ ਤਾ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਮ ^{ਕੈ}ਤਿ ^{ਕੈ}ਮਾ ^{ਕੈ}ਗਾ॥ ਤਬ ^{ਕੈ}ਪਰਾਸ
 ਰ ^{ਕੈ}ਕਹਾ ^{ਕੈ}ਤੁ ^{ਕੈ}ਧੈ ^{ਕੈ}ਕਿ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਮ ^{ਕੈ}ਫੁ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ਤੁ ^{ਕੈ}ਫੁ ^{ਕੈ}ਕਿ ^{ਕੈ}ਅ ^{ਕੈ}ਥੁ ^{ਕੈ}ਹੀ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਮਿ ^{ਕੈ}ਕਰ ^{ਕੈ}ਤਾ
 ਹੋ॥ ਤਬ ^{ਕੈ}ਮੈ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਕਹਾ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਹੀ ^{ਕੈ}ਸਰ ^{ਕੈ}ਨੀ॥ ਮੇ ^{ਕੈ}ਰੀ ^{ਕੈ}ਰ ^{ਕੈ}ਥਿ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਕਰ ^{ਕੈ}ਯਹਾ ^{ਕੈ}ਸਰਿ
 ਕਹਾ ^{ਕੈ}ਤੁ ^{ਕੈ}ਫਿ ^{ਕੈ}ਕਿ ^{ਕੈ}ਨਿ ^{ਕੈ}ਚਾ ^{ਕੈ}ਨੀ॥ ਜਿ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਕਿ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਮ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਥਿ ^{ਕੈ}ਥੈ ^{ਕੈ}ਨਿ ^{ਕੈ}ਸ
 ਚਾ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ਜੇ ^{ਕੈ}ਦੇ ^{ਕੈ}ਹਾ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ਤਿ ^{ਕੈ}ਉ ^{ਕੈ}ਰੀ ^{ਕੈ}ਨਿ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਦੈ ^{ਕੈ}ਕਾ ^{ਕੈ}ਤਿ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਗੁ ^{ਕੈ}ਨੀ ^{ਕੈ}ਕਰ ^{ਕੈ}ਤਾ॥
 ਧੀ ^{ਕੈ}ਨ ^{ਕੈ}ਹੈ ^{ਕੈ}ਦੁ ^{ਕੈ}ਦੈ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਪ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਤੁ ^{ਕੈ}ਫਿ ^{ਕੈ}ਥੁ ^{ਕੈ}ਹ ^{ਕੈ}ਮ ^{ਕੈ}ਦੁ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਤਿ ^{ਕੈ}ਅ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਲਾ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ਜੁ ^{ਕੈ}ਧਿ ^{ਕੈ}ਤ
 ਨੈ ^{ਕੈ}ਤਿ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਕਿ ^{ਕੈ}ਕਈ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਕਾਰ ^{ਕੈ}ਸਾ ^{ਕੈ}ਸਨਾ ^{ਕੈ}ਕਰੀ॥ ਧ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਨਿ ^{ਕੈ}ਚੇ ^{ਕੈ}ਤਿ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਗੁ ^{ਕੈ}ਨੀ ^{ਕੈ}ਕੈ
 ਆ॥ ਤਬ ^{ਕੈ}ਮੈ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਕਹਾ ^{ਕੈ}ਜੁ ^{ਕੈ}ਬਿ ^{ਕੈ}ਰ ^{ਕੈ}ਥਾ ^{ਕੈ}ਬਾ ^{ਕੈ}ਕੀ ^{ਕੈ}ਮੁ ^{ਕੈ}ਫਿ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਹਿ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਗਾ ^{ਕੈ}ਟਿ ^{ਕੈ}ਕਰਾ॥ ਜੁ
 ਕੈ ^{ਕੈ}ਸੇ ^{ਕੈ}ਗੁ ^{ਕੈ}ਫਿ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ੧ ॥ ੨॥ ਕ ^{ਕੈ}ਥਾ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਹ ^{ਕੈ}ਲਾ ^{ਕੈ}ਦ ^{ਕੈ}ਕੀ॥ ੨॥
 ਤੇ ^{ਕੈ}ਮੈ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਥਾ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਹ ^{ਕੈ}ਲਾ ^{ਕੈ}ਦ ^{ਕੈ}ਕੀ ^{ਕੈ}ਕਹਿ ^{ਕੈ}ਤਾ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ਤੁ ^{ਕੈ}ਸੁ ^{ਕੈ}ਵ ^{ਕੈ}ਨ ^{ਕੈ}ਕਰਾ॥ ਦਿ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਉ
 ਦਰ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਦੇ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਉ ^{ਕੈ}ਏ॥ ਏ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਹ ^{ਕੈ}ਰਿ ^{ਕੈ}ਨਾ ^{ਕੈ}ਫੁ ^{ਕੈ}ਸਿ ^{ਕੈ}ਅ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਦੁ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਗਾ ^{ਕੈ}ਹ ^{ਕੈ}ਰਿ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਸ
 ਸ ^{ਕੈ}ਥ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਤਿ ^{ਕੈ}ਜੁ ^{ਕੈ}ਗ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਦਿ ^{ਕੈ}ਥੈ ^{ਕੈ}ਥੈ॥ ਹ ^{ਕੈ}ਰਿ ^{ਕੈ}ਨ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਕਉ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਬ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਗ ^{ਕੈ}ਵਾ ^{ਕੈ}ਨ ^{ਕੈ}ਥੈ ^{ਕੈ}ਗ
 ਹਿ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਧਾ ^{ਕੈ}ਰ ^{ਕੈ}ਕਰ ^{ਕੈ}ਨਾ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਕੀ ^{ਕੈ}ਆ॥ ਤਿ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਧੀ ^{ਕੈ}ਫੁ ^{ਕੈ}ਹ ^{ਕੈ}ਰਿ ^{ਕੈ}ਨ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਥੈ ^{ਕੈ}ਤਿ ^{ਕੈ}ਲੇ
 ਕੀ ^{ਕੈ}ਕਾ ^{ਕੈ}ਗ ^{ਕੈ}ਜੁ ^{ਕੈ}ਕਰ ^{ਕੈ}ਤਾ ^{ਕੈ}ਥਾ॥ ਜੁ ^{ਕੈ}ਫਿ ^{ਕੈ}ਦੁ ^{ਕੈ}ਜ ^{ਕੈ}ਮ ^{ਕੈ}ਅ ^{ਕੈ}ਗ ^{ਕੈ}ਨ ^{ਕੈ}ਜ ^{ਕੈ}ਲ ^{ਕੈ}ਦੈ ^{ਕੈ}ਦੁ ^{ਕੈ}ਕੁ ^{ਕੈ}ਥੈ ^{ਕੈ}ਉ
 ਸ ^{ਕੈ}ਕੀ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਗਿ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਮੈ ^{ਕੈ}ਥੈ॥ ਅ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਗ ^{ਕੈ}ਜ ^{ਕੈ}ਗ ^{ਕੈ}ਕਾ ^{ਕੈ}ਦੇ ^{ਕੈ}ਵ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਲੇ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਥੈ॥ ਸੇ ^{ਕੈ}ਦੁ
 ਲੇ ^{ਕੈ}ਤਾ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ਦੇ ^{ਕੈ}ਵ ^{ਕੈ}ਤਾ ^{ਕੈ}ਉ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਭੈ ^{ਕੈ}ਕਰ ^{ਕੈ}ਸੂ ^{ਕੈ}ਰ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਤਿ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਗ ^{ਕੈ}ਕਰ ^{ਕੈ}ਹਿ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਥੈ
 ਧ ^{ਕੈ}ਰ ^{ਕੈ}ਹਿ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ਅ ^{ਕੈ}ਰ ^{ਕੈ}ਹ ^{ਕੈ}ਰਿ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਜੈ ^{ਕੈ}ਮੈ ^{ਕੈ}ਦ ^{ਕੈ}ਰ ^{ਕੈ}ਅ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਨਾ ^{ਕੈ}ਥਾ ^{ਕੈ}ਏ ^{ਕੈ}ਆ
 ਥਾ ^{ਕੈ}ਸੇ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਸੇ ^{ਕੈ}ਥਾ ^{ਕੈ}ਜਿ ^{ਕੈ}ਲਾ ^{ਕੈ}ਏ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਫੁ ^{ਕੈ}ਟ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਕੀ ^{ਕੈ}ਅ ^{ਕੈ}ਰ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਨੈ ^{ਕੈ}ਕੀ ^{ਕੈ}ਅ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਧਾ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਅ
 ਅ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਫੁ ^{ਕੈ}ਲਿ ^{ਕੈ}ਅ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਭੀ ^{ਕੈ}ਸੂ ^{ਕੈ}ਰ ^{ਕੈ}ਨ ^{ਕੈ}ਅ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਨਾ ^{ਕੈ}ਲਾ ^{ਕੈ}ਲ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਥੈ॥ ਉ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਰਿ
 ਹ ^{ਕੈ}ਥਿ ^{ਕੈ}ਥੈ ^{ਕੈ}ਉ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਤਿ ^{ਕੈ}ਭੁ ^{ਕੈ}ਏ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਹਿ ^{ਕੈ}ਲਾ ^{ਕੈ}ਦ ^{ਕੈ}ਨਾ ^{ਕੈ}ਮੁ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਹੁ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਹੈ॥ ਜ
 ਬ ^{ਕੈ}ਅ ^{ਕੈ}ਦ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਥਾ ^{ਕੈ}ਥਾ ^{ਕੈ}ਲ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਥ ^{ਕੈ}ਤੀ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਥੀ॥ ਤ ^{ਕੈ}ਬ ^{ਕੈ}ਉ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਥਿ ^{ਕੈ}ਦ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਜ
 ਨੈ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਨ ^{ਕੈ}ਮਿ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਗੁ ^{ਕੈ}ਰ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਨਿ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਟ ^{ਕੈ}ਭੈ ^{ਕੈ}ਥਾ॥ ਏ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਦਿ ^{ਕੈ}ਨ ^{ਕੈ}ਹ ^{ਕੈ}ਰਿ ^{ਕੈ}ਨ ^{ਕੈ}ਕ ^{ਕੈ}ਸ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਮ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਧ
 ਨ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਥਾ॥ ਅ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਧ ^{ਕੈ}ਹਿ ^{ਕੈ}ਲਾ ^{ਕੈ}ਦ ^{ਕੈ}ਕੈ ^{ਕੈ}ਥੁ ^{ਕੈ}ਲਾ ^{ਕੈ}ਏ ^{ਕੈ}ਆ॥ ਅ ^{ਕੈ}ਰੁ ^{ਕੈ}ਕਹਾ ^{ਕੈ}ਗ ^{ਕੈ}ਹ ^{ਕੈ}ਤੇ ^{ਕੈ}ਜੈ
 ਕੁ ^{ਕੈ}ਫੁ ^{ਕੈ}ਸਿ ^{ਕੈ}ਥ ^{ਕੈ}ਆ ^{ਕੈ}ਲੀ ^{ਕੈ}ਜੈ ^{ਕੈ}ਸੇ ^{ਕੈ}ਸੁ ^{ਕੈ}ਦਾ ^{ਕੈ}ਏ॥ ਧ ^{ਕੈ}ਹਿ ^{ਕੈ}ਲਾ ^{ਕੈ}ਦ ^{ਕੈ}ਕਹਾ ^{ਕੈ}ਹੈ ^{ਕੈ}ਧਿ ^{ਕੈ}ਤ ^{ਕੈ}ਤੁ

ਉਤ

ਸੁਵਨਕੁਰੋ। ਅਰਮਨਕਓਇਕਤਕਰਿ। ਯਹਿਜੇਸਰਬਜਕ
 ਤਵਿਸਟਅਰੁਸੁਨਨਮਹਿਅਵਤਾਹੈਸੁਪਨਕੀਨਿਆਈਅਸ
 ਤਿਅਰੁਰੁਸਮਜਾਨਕਰਏਕਅਦੁਤੀਬਿਸਨਹੈ। ਉਸਕੋਪਛਾਨ
 ਹੈ। ਜੁਸਰਬਵਹੀਹੈ। ਹਰਿਨਿਕਸਪਯਹਬਚਨਸੁਨਕਰਕੋਪਵ
 ਨਿਵਾਕੋਹੋਇਕਰਨੇਤਰਕਤਿਕੀਏ। ਅਰੁਸੁਕਾਚਾਰਜਜੁਉਸ
 ਕਾਰੁਰੁਥਾ। ਉਸਕੋਕਹਾ। ਕਿਹੋਬ੍ਰਹਮਣਾਇਸਪੁਤਕਓਕਿਆ
 ਸਿਖਆਦੀਨੀਹੈ। ਬਿਸਨਜੁਹਮਾਰੀਜਾਤਕਾਘਾਤੀਹੈਤਿਸ
 ਕਓਚਿਤਾਕਰਤਾਹੈ। ਅਰਮੈਜੋਪਰਮੇਸਰਤਿਲੋਕੀਕਾਹੋਤਿ
 ਸਕਓਬਿਸਾਰਤਾਹੈ। ਸੁਕਾਚਾਰਜਕਹਾਹੈਤੈਤਇੰਦੁਕਰਪਵਾ
 ਨਿਹੋਤਾਹੈਮਤਿਕੋਹੋਗਾ। ਮੈਇਸਬਾਲਕਕੋਇਸਬਾਤਤੇਫੋਕੋ
 ਜੁਤੁਫਿਰੀਕੋਜਾਣੈਹਰਿਨਿਕਸਪਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੋਕਹਾਜੇਸੁਕੁ
 ਆਗਿਆਕਰੈਉਸੀਪਰਪਰਤੀਤਕਹਾ। ਨਹੀਤੋਤੇਗਨਾਸਹ
 ਏਗਾ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹਾਹੈਪਿਤਾਕਓਨਹੈਜੁਮੇਗਾਘਾਤਕਰੈ। ਹ
 ਥਿਆਕਰਤਾਨਾਸਕਰਤਾਏਕਆਤਮਾਹੀਬਿਸਨਹੈ। ਅਰੁਸਾ
 ਰੇਜਗਤਿਵਿਖੋਅਕਾਸਕੀਨਿਆਈਬਿਆਪਕੋਉਸਕੋਕੋਨਸ
 ਰੈਕਓਨਦੁਖਦੇਵੈ। ਤਬਹਰਨਕਸਪਕਹਾਹੈਜੀਰਨਜੀਵਨਕੇ
 ਵਹੁਕਓਨਸਾਬਿਸਨਹੈ। ਜੋਬਾਰਿਬਾਰਿਉਸਕਾਨਾਮਲੇਤਾਹੈ।
 ਪਰਮੇਸਰਤਿਲੋਕੀਦਾਮੈਹੈ। ਅਰੁਸਰਬਮੁਖੁਸੇਪ੍ਰਗਟਹੁਏਹੈ
 ਮਾਫਿਬਿਨਾਤੁਫਿਨੇਕਿਸਕਾਨਿਹਚਾਕੀਆਹੈ। ਤਬਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਕਹਾਹੈਪਿਤਾਬਿਸਨਅਗੋਚਰਹੈ। ਚਖਤੇਅਰੁਸੁਵਣਕੇਸੁਨ
 ਏਤੇਜੋਗੀਸੁਰਉਸਕਓਪਰਮਪਦਭੁਗਵਾਨਕਹਤੇਹੈ। ਹਰਿ
 ਨਕਸਪਕਹਾਹੈਬਾਲਕਮੁਜ਼ਤੇਨੇਜੁਵਿਕੇਕਮੇਗੇਕਿਸੀਅਓ
 ਰਪਰਨਿਹਚਾਕੀਆਹੈਸੋਕਹਾਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹਾਮੈਅਰੁਤੇ
 ਹੋਹੀਨਹੀ। ਮੁਲਅਰਸਾਰਵਹੀਹੈ। ਹਰਨਕਸਪਕਹਾਹੈਸੁਰ
 ਥਿਮੈਜਾਨਤਾਹੈ। ਜੁਪਾਧੇਤੇਰੇਮਨਿਕੋਮਲੀਨਕੀਆਹੈ।
 ਸਤਿਕਹਿਤੇਹੈਜੁਬ੍ਰਹਮਅਰਬਿਸਨਅਰੁਮਹੇਸਪ੍ਰਵਣਤੇ
 ਉਤਪਤਿਹੁਏਹੈ। ਤਾਤੇਜੜਹੈਆਤਮਾਚੇਤਨਿਹੈ। ਤੁੰਕਹ
 ਤਾਜੁਭੁਗਵਾਨਹੈ। ਭੁਗਵਾਨਮਾਇਆਕੋਕਹਿਤੇਹੈ। ਅਰੁ

ਆਪਕਓਤਿਆਗਕਰਮਾਇਆਬਿਖੇਲੀਨਹੁਆ। ਤਫ਼ਕੇਮਾ
 ਰਨਾਹੀਜੋਗਯੋ। ਆਗਿਆਕਰੀਜੇਇਸਪਾਧੀਕੋਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟਤੇ
 ਦੂਰਕਰਹੁ। ਅਰੁਗੁਰਕੇਰਿਹੁਦਿਖੇਲੇਜਾਵਹੁ। ਬਹੁਜੁਅਧੇਨਸਾ
 ਲਬਿਖੇਲੈਗਏ। ਜਬਕੇਤਕਦਿਨਬੀਤੇਤਬਬਹੁਜੁਬਲਾਇਆ
 ਅਰੁਪੁਛਾਕਹੁਕਿਆਪਜਾਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਹਾਕਿਆਕਹੈਜੇਪ੍ਰ
 ਧਾਨਿਪੁਰਖਿਬਿਸਨਸੁਬਦਿਆਪਕਹੈ। ਅਰੁਪੁਰਨਹੈ। ਅਰਸੁ
 ਬਇੰਦ੍ਰੀਯੋਅਰੁਭੁਤੇਕਾਕਰਨਹੈ। ਤਬਹਰਿਨਕਸਪਕਹਾਹੈਗਏ
 ਸੋਹ੍ਰਧੁਅਚਵਹੁ। ਇਸਬਾਲਕਕਾ। ਅਰੁਘਾਤਕਰਹੁਜੁਚਾਹਨਾਜੀ
 ਵਨੇਕੀਨਹੀਗਏਤਾ। ਅਰੁਕਾਲਨੇਇਸਕੋਘੇਗਏ। ਅਰੁਅਪਨੇ
 ਰਮੇਸੇਫਿਗਏ। ਇਸਕਾਘਾਤਕਰਨਾਹੀਧਰਮਹੈ। ਹਮਾਹੀਜਾਤ
 ਬਿਖੇਯਾਹਿਅਗਨਿਉਤਪਤਿਹੁਈਹੈ। ਤਬਪਰਸਰਕਹਾਹੈਮੈਰੇ
 ਜੇਤਾਤ੍ਰਾਸੁਪਹਿਲਾਦਕਓਹੁਆ। ਜੇਤੁਫਿਕਓਹੋਈਤੇਤਾਤਕਾਲ
 ਹੀਕਹਤਾਜੁਬ੍ਰਹਮਨਹੀਹੈਮੈਰੇਕਹਾਓਸਕਓਕਿਆਗੁਣਹੁਅ
 ਸਾਸਨਾਦੇਖੀਅਗਨਨਾਮਪਾਇਆ। ਪਰੁਕਿਉਨਹੋਇਜੁਆਪਕੋ
 ਤਿਆਗਕਰਿਦੁਸਰੇਕਓਅਪਨੇਉਪਰਾਇਸਬਿਤਕੀਆ। ਪਰਸ
 ਰਕਹਾਹੈਮੈਰੇਦਸਸਹਿਸ੍ਰਗਜਾਕੀਆਗਿਆਤੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਓਸ
 ਜਨਾਲਾਹੋਕਰਨੇ। ਅਨਹੁਦਾਤਿਉਸਕੇਸਰੀਰਕਓਲਗਾਏ। ਤਾਤ
 ਕਾਲਿਹੀਬਿਸੁਧਕੁਏ। ਅਰੁਜਾਨਤਿਕੁਏਜੁਨਾਪ੍ਰਹਲਾਦਅਰਨਿਸ
 ਰਪਏਕਓਤਿਨਬਿਸਨਹੀਹੈ। ਜਬਵਹੀਹੈਤਾਤੇਕਾਟਨਾਦੇਤਹੁਸਾਰਕੇ
 ਸਰੀਰਕਓਕਿਆਕਰੈ। ਤਬਤਿਨਹੁਹਰਿਨਕਸਪਕਓਕਹਾ। ਜੁਅੰਰ
 ਕਾਮਹਮਕਓਆਗਿਆਕਰੇਸੋਕਰਹਗੇ। ਪਰਪ੍ਰਹਲਾਦਕੇਕਾਮਬਿ
 ਖੇਹਮਸਮਰਬਨਹੀ। ਜਬਚਾਹਤੇਹੈਪ੍ਰਹਲਾਦਕੇਕਾਟੈ। ਤਬਆ
 ਰਾਮਨਕਾਪਣੇਲਾਗੇਹੈ। ਅਰੁਜੇਤੁਮਜਾਣੇਯਾਹਿਬਾਲਕਹੈ। ਅਰੁ
 ਤੁਚਾਇਸਕੀਕੋਮਲਹੈ। ਤਓਇਸਕੀਦੇਹੀਪਾਥਰਤੇਵੀਕਓਠੇਰਹੈ।
 ਬਹੁਜੁਹਰਨਕਸਪਕਹਾ। ਮਾਤੇਹਸਤਿਗਿਰਸਮਾਨਜਿਨਕੇਦੇਹੈ
 ਸੋਲੈਆਵਹੁ। ਜੇਇਸਕਾਪ੍ਰਹਾਰਕਰਹਾ। ਅਰੁਪ੍ਰਹਲਾਦਕਓਸੰਰਸ
 ਬਿਪਕੜਕਰਦਾਤਉਸਕੀਛਾਤੀਧਰਦੀਏ। ਅਰੁਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਤੇ
 ਅਰੁਗਦਾਹਾਬਿਖੇਲੈਕਰਾ। ਅਰੁਪ੍ਰਹਲਕਹਤਾਥਾ। ਜੁਯਹ

ਆਇਯ ਅਰਗ ਕਸ ਅਰਮੈ ਸੁਬਏ ਕਬਿਸਨਹੈ॥ ਏਹੇ ਗਾਥੇ ਸੇਖੰਡੇ ਕਿ
 ਉਨ ਗਨ ਕਰਤੇਹੈ॥ ਜੁਦੁ ਐਤਹੈ ਨਹੀ॥ ਕੇਤੀ ਸਾਸਨਾ ਕਾਖ ਸੇਕਗੀ॥ ਧ
 ਰਪੁ ਹਲਾਦਿ ਨਿਹਚੇ ਤੇ ਨਚਲਾ॥ ਜੈ ਸਾਖਾ ਤੈ ਸਾਰਗਾ॥ ਬਹੁ ਜੁਗਰਨ ਕ
 ਸਪਕਹਾਹੇ ਪੁਹਲਾਦਿ ਨੀਚ ਬੁਧਿਕੋ ਤਿਆਗਿ ਅਹੁਵੈ ਹੀ ਕੇਧੰਧਨ ਜ
 ਏ॥ ਅਬਭੀਤੇ ਗਾਕਛੁ ਨਹੀਗਾਇਆ॥ ਤੁਝਿ ਕਓ ਨਿਰਕੁਓ ਕੋਰੇਗਾ
 ਪੁਹਲਾਦਿ ਕਹਾਮੈ ਤਓ ਮੂਲ ਨਹੀਜੇਹੈ ਸੇਵਹੀਹੈ॥ ਤਬਹਰਨ ਕਸ
 ਪਕਹਾਜੁ ਸਰਬਲੇ ਆਵਹਾ॥ ਜਬਲ ਆਏ ਤਬ ਪੁਹਲਾਦ ਜੁਸਹੀ
 ਰਤੇ ਮੁਕਤਬਾ॥ ਸਰਪਓ ਕਓ ਭੀ ਬਿਸਨ ਜਾਨਤੁ ਰੁਇਆ॥ ਜੈਸੇ ਸ
 ਹੀਰਮੇਰੇ ਬੀਚ ਸੁਰਜਵਹੁ ਅਬਨਾਸੀ ਪ੍ਰਕਾਸਕਹੇਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਸਰਪ
 ਅਹੁਬਿਛੁਹੈ॥ ਤਤੇ ਸਰਪਵਹੀਹੈ॥ ਜਬ ਸਰਪ ਭੁਜਨਹੈ ਬਿੰਦ
 ਕਾ ਕਰੇਬਾ॥ ਅਹੁ ਜਾਨਤਾ ਬਾਹਾ ਬੀਕਹਾਹੈ॥ ਗੋਬਿੰਦਹੀਹੈ॥ ਗਾਥੀਇ
 ਆਕਲਹੈ ਇਕਰਗੁਰਿਗਾਏ॥ ਬਹੁ ਜੁਗਰਨ ਕਸਪਕਹਾਇ ਸਕਓ ਅ
 ਗਨਵੀਚ ਜਲਾਵਹੁ॥ ਤਬ ਟੀਧ ਨਿਬਹੁਤ ਏਕਗਾਕਹਾ॥ ਪੁਹਲਾਦ
 ਕਓ ਬੀਚਡਾਲ ਕਰ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇਦਈ॥ ਜਬ ਚਾਰਓਰਤੇ ਅ
 ਗਨ ਪ੍ਰਬਲ ਜਲਤਰੁਈ॥ ਅਹੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਅਗਨ ਕੇ ਕਿਰਮਕੀਨਿ
 ਆਈ ਬੀਚਥੈ ਠਾਥਾ॥ ਅਰਕਹੈ ਥਾਕਿਹੈ ਪਿਤਾਯਾਹਿ ਅਗਨ ਅਰਪ
 ਓਨ ਮੁਝੈ ਸੇਮਿਤ ਭਾਉਸੇ ਆਏਹੈ॥ ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਹੁ ਅਗਨ ਅਰਪ
 ਓਨ ਮੈਹੀਹੈ॥ ਮੁਝਿ ਕਓ ਕੈਸੇ ਜਲਾਵੈ॥ ਅਹੁ ਸੂਤਸਾਖਕਹੀਹੈ॥ ਜੇ
 ਭਗਵਾਨ ਅਰਜਨ ਕਓਕਹਾਹੈ॥ ਜੁਆਤਮੁ ਆਇਯਹੁ ਕਓਕਾਇਅ
 ਨਹੀਜਾਤਾ॥ ਅਰ ਅਗਨਸੇ ਨਹੀਜਲਤਾ॥ ਯਹਿ ਅਗਨ ਅਹੁ
 ਟੀਧਨ ਮੁਝਕਓ ਕਮਲਸਾਮਾਨਹੈ॥ ਹਰਨ ਕਸਪਦੇਖਾ ਜੁਟੀਧਨਿ
 ਸਭਿ ਭੁਸਮਹੁਆ॥ ਅਹੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਓਕਾਤਿ ਉਰਗਾ॥ ਤਬ ਸੰ
 ਡਾ ਅਹੁ ਮਰਕਾ ਸੁਕਾ ਚਾਰਜ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰਹੁ ਕੈਸੇ ਨੈਨਕੀਆ॥ ਜੁਏ ਸ
 ਕੇ ਅਗਨਤੇ ਨਿਕਾਸੇ॥ ਅਹੁ ਸਾਮਦਾਮ ਰੰਡੇਦਕਹਾ॥ ਉਨਹੁਨੇ ਪ੍ਰਿ
 ਥਮੇ ਸਮਕੀਆ॥ ਅਹੁ ਹਰਨ ਕਸਪਕਹਾਇ ਸਬਾਲ ਕੇ ਅਪਰਾਧ
 ਖਿਮਾਕਹਾ॥ ਜੁਬਾਲ ਕਹੁਤੇ ਭੁਲਾ॥ ਅਹੁ ਬਡਿਯੇ ਤੇ ਖਿਮਾ॥
 ਤੇਤੀ ਆਈਹੈ॥ ਅਬਹਮਇਸਕਓ ਐਸਾ ਪ੍ਰਬੋਧਕਹਾਹੈ॥

ਜੁ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਵਿਖੈ ਹੋ ਗਏ ਅਰਬੁ ਜੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਿਹ
 ਚਾਪਗਨਿ ਲਿਆਵੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਹ ਬਾਲਕੁ ਜੁ ਬਹੁ ਜੁ ਜਨ ਬਿਸਾਨਿ
 ਕਾਰੈ॥ ਤਬ ਅਪਨੇ ਸੁਆਸੁ ਰੀ ਅਗਨ ਸਾਥੈ ਸਕ ਚਿ ਜਲਾਵ
 ਹਰੇ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਅਗਨ ਤੇ ਨਿਕਾਲ ਕਰਹਾਰ ਪਹਿਲੈ ਗਏ॥ ਹਰ
 ਉਪਦੇਸਲਾਗੇ ਕਰਨੇ॥ ਜੁ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਜੁ ਕਿਛੁ ਪਿਤਾ ਆਗਿ ੦
 ਕਰੇ ਸੋ ਮਾਨਿ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾਏ॥ ਹਰ ਤੁਝ ਕਉ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਚ
 ਹੀਏ॥ ਸੁਝ ਕਹਾਏ॥ ਅਰਬ ਕਾ ਮੇ ਬਯਾਹੀ॥ ਜੇਗਰ ਅਰ
 ਪਿਤਾ ਕੀ ਆਗਿ ਆਮੈ ਰਹੀ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾਏ॥ ਕਹੀ ਆਤਮਾ
 ਗੋ ਬਿੰਦੈ॥ ਦੁਸਰਾ ਕਉ ਨਹੀ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਸੁਝ ਕੀ ਕਾਰਜ ਕਉ
 ਏਆ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਅਪਨੇ ਸਾਲ ਕੇ ਬਾਲ ਕੇ ਕਹਾਏ॥ ਹਰ ਅਪ
 ਨੇ ਜੇ ਕਛੁ ਮੈ ਕਹਤਾ ਹੋ ਸੇ ਨਿਹ ਚੈ ਕਰੇ॥ ਅਰਮੇਗ ਕਹਾਮਾਨੇ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰ
 ਤੀ ਕਉ ਜੁ ਵਹੀ॥ ਹਮ ਅਰੁ ਤੁਮ ਪੈ ਨਹੀ॥ ਤਬ ਬਾਲਕੁ ਕਹਾ॥ ਬਾਲਕ ਅ
 ਵਸ ਬਾਉ ਪਗਤ ਜੇ ਬਨ ਅਵਸਥਾ ਆਵੈ॥ ਤਬ ਰੁਜਤ ਕਰੇਗੇ॥ ਏਸ ਅਵ
 ਸਥਾ ਵਿਖੈ ਹਮ ਕੋ ਕਛੁ ਮਤਿ ਕਹਾ॥ ਜੁ ਸਮਾ ਬਿਸਾਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕਾਏ॥ ਪ੍ਰਹ
 ਲਾਦ ਕਹਾਏ॥ ਬਾਲਕੁ ਪ੍ਰਥਮੈ ਜਨਮ ਲੈਣਾ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਬਾਲਕੁ ਹੋਵਣਾ॥
 ਬਹੁ ਜੁ ਜੇ ਬਨ ਕਾ ਆਵਣਾ॥ ਯਹਿ ਸਰਬ ਅਵਸਥਾ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪੈ ਸੁਖ ਨਹੀ
 ਤਾ ਤੇ ਬੀਚਾਰ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਖਹਾ॥ ਜੇ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਕਿਆ ਦੁਖ ਪੈ॥
 ਬਹੁ ਜੁ ਬਾਲਕੁ ਪਤ ਕਿਆ ਦਿਆ ਪੈ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਜੇ ਬਨ ਕਿਆ ਪੈ॥ ਜੇ ਬਨ ਬਨ
 ਅਵਸਥਾ ਆਵੈ॥ ਪੈ॥ ਤਬ ਅੰਗ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਕੇ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਤੇ॥ ਅਰੁ
 ਹਮਾਰਾ ਸੇ ਮਨ ਕਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਤੇ॥ ਕਾਨਹੁ ਤੇ ਸਬਦ ਨੇਰੁ ਤੇ ਦੇਖਣਾ
 ਅਰੁ ਪਾਰਣ ਸੇ ਤੀਝ ਪਣਾ ਸੁਰੀਯ ਤਾ ਕਾ॥ ਕਿਸੀ ਸਮੇ ਜਾਤੀ ਪਾਵਤਾ
 ਪੈ॥ ਜਬ ਅੰਤ ਜੇ ਬਨ ਕੇ ਜਗ ਆਵਤੀ॥ ਤਬ ਨਿਰਾਸ ਹੋਤਾ॥ ਅਰੁ ਐਧ
 ਬੀਤੀ ਕਾ ਪਛਤਾ ਉਕਹਿਤਾ॥ ਜੁ ਜਾਇਗਾ ਏ ਮੈ ਨੇ ਕਛੁ ਨਹੀ ਕੀਆ॥ ਅਰੁ ਨਿ
 ਬਲਾਹੇ॥ ਕਛੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਆਵਤਾ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਜਰ ਕੇ ਉਪਗਤ ਮ੍ਰਿਤ ਪੈ॥ ਸਿਸਾਰ
 ਤੇ ਪਛਤਾ ਉਲੈ ਜਾਤਾ॥ ਜਬ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਬ ਵਿਖੈ ਹੋਤੇ॥ ਅਰਜਨਰ
 ਅਗਨ ਕੀ ਆਚਲ ਗਤੀ॥ ਤਬ ਕਹਿਤਾ॥ ਯਹਿ ਕਿਆ ਦੁਖ ਪੈ॥ ਜੁ ਮੈ
 ਨੇ ਆਪ ਕੇ ਸਹੀਰਮਾਨਾ॥ ਅਰੁ ਆਵਾਗਾਵਨ ਮੇ ਪਜਾਹੇ॥ ਜੁ ਅਬ ਏਸ ਦੁਖ
 ਸੋਛੁ ਏ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਜੁ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਗੋ ਬਿੰਦ ਤੇ ਵਿਤੇ ਕਜਾਨੇ॥
 ਜਬ ਉਦਰ ਤੇ ਸਮਾਧਾਇ ਨਿਕਸਿਆ॥ ਤਬ ਕਹਣ ਲਾਗਾ ਬਾਲਕੁ॥ ਜੇਵ
 ਹੋ ਬਿਰਧੋ ਐਸੀ ਆਰਬ ਲਾਬੀ ਤਗਈ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭ ਜਨਨਾਧਾਇਆ॥

ਜੇ ਆਦ ਅੰਤ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਸੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੋ ਵੇ
 ਗਾ। ਜੈ ਸੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਮਣਹਾ ਥਲਾਹੇ। ਅਰੁ ਕੀਚ ਮੈਂਡਾ ਲਦੇ ਹੀ। ਤੈ ਸੇ
 ਹੀ ਮਾਨਸ ਦੇਇਆਈ। ਅਰੁ ਇਸ ਕੀ ਬਡਿਆਈ ਨਿਜਾ ਨੀ। ਰਉਸ ਗੀਰ
 ਪਾਵਣ ਤੇ ਕਿਆ ਲਾਰੁ ਰਉਆ। ਰੁਖ ਅਰੁ ਪਿਆਸ ਅਰੁ ਸੀਤ ਉਸਨ
 ਕਾ ਜਾਨਣਾ ਯਹਿ ਸਰਬ ਰੇਹਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਨਹੀ ਜਾਨਤੇ ਜੁਮੁਲਾ ਇਸ ਕਾ ਕੀ
 ਆਹੈ। ਮਾਸ ਅਰੁ ਤੁਚਾ ਅਰੁ ਅਸਤ ਅਰੁ ਮਜਾ ਅਰੁ ਰੁਧਾ। ਰੇਬਾਲ ਕਹੁ
 ਅਹੀ ਕਾਰ ਸਗੀਰ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਿ ਬਿਸਨ ਕੇ ਪਛਾਣੇ। ਜੁ ਅੰਤ ਅਰ
 ਬਾਹਰ ਵਹੀ ਹੈ। ਨਪਿਤਾ ਹੈ ਨ ਪੁਤਰ ਹੈ। ਨ ਵਰਨਾ ਨ ਆਸੁ ਮਨਿ ਬਾਲਕ
 ਹੈ। ਨਿਜੇ ਬਨਾ। ਨ ਜਗਾ। ਯਹਿ ਅਵਸਥਾ ਸਰਬ ਸਗੀਰ ਕੀ ਆਹੈ। ਆਤ
 ਮਾਇ ਨ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਸਿਉ ਧ੍ਰੁਕਾਸ ਹੈ। ਸਗੀਰ ਕੀ ਪਿਤਰ ਬੀ
 ਪਿਕਰ ਪਰਪਰ ਛੁਤ ਨਹੀ ਭਾਸਤਾ। ਜੈ ਸੇ ਇਸ ਫਟਿ ਬਿਖੇ ਅਨੇਕ ਵ
 ਰਨ ਭਾਸਤੇ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਵਿਖੇ ਵਰਨ ਕੇਈ ਨਹੀ। ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਆਤਾ ਵਿਖੇ
 ਹਿਦਿਸਟ ਮਾਨ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਸੁਓ ਧ੍ਰੁਕਾਸ ਹੈ। ਯਹਿ ਨਾਮ ਰੁਪ ਰੁਮ ਹੈ।
 ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰੀ ਹੈ। ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਬੀਧ ਨ ਮੈਧ ਜਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਬਾ
 ਲ ਕਹੁ ਜੋਗ ਹੈ। ਜੇ ਅਬ ਹੀ ਨਗਾਇਣ ਪਰਾਇਣ ਹੋਵੇ। ਅਰੁ ਨਿਰਚਾ ਕ
 ਰਹੁ। ਜੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੈ ਜੋ ਬਨ ਅਰਾਜਗ ਨਹੀ ਇਨ੍ਹ ਸਰਬ ਅਵਸਥਾ ਤੇ
 ਨਿ ਆਗਾ ਸਾਛੀ ਰੁਪ ਹੈ। ਜਬ ਯਹਿ ਨਿਰਚਾ ਦੇਖਹੁਗੇ। ਆਪ ਤੇ ਆਪਿ
 ਬਿਸਨ ਰੁਪ ਹੋਵਹੁਗੇ। ਅਰੁ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਬੀਧ ਨ ਤੇ ਜੁਰੁ ਮੁਰੁਪ ਹੈ। ਮੁਕਤ
 ਹੋ ਕਰਤੀ ਨੇ ਜੁ ਅਚਰ ਜੁ ਹੈ ਸੁ ਅਧ ਆਤਮ ਅਦ ਭੂਤ ਕ ਅਧ ਦੇਵ ਕ ਗਇਨ
 ਤੇ ਛੁਟੇਗੇ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁ ਯਹਿ ਸਕਲ ਉਧਾਧ ਸਗੀਰ ਕੀ ਹੈ। ਜਬ ਸ
 ਗੀਰ ਅਰੁ ਮਾਨ ਸਿਟ ਗਾਇਆ। ਤਬ ਸਰਬ ਉਧਾਧ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਹੈ।
 ਤਾਂ ਤੇ ਬੀਚਾਰ ਦੁਐਤ ਕਾ ਮਨ ਤੇ ਤਿ ਆਗ ਕੇਗੇ। ਜੋ ਕੁਛੁ ਦੇਖਹੁ ਅਰਜਾ
 ਨ ਹੋ ਸੇ ਬਿਸਨ ਹੀ ਜਾਣੇ। ਜੇ ਸਰਬ ਵਹੀ ਹੈ। ਦੁਸਰਾ ਕੇਈ ਨਹੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਨਿ
 ਰਚਾ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਜਾਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਕਰਿ ਬਹੁ ਜਸਿ ਸਾਰ ਵਿਖੈ ਆਵਾਗ ਓ
 ਨ ਨਹੀ। ਤਬ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾਹੇ ਮੈਂ ਤੇ ਤਿਸ ਸਮੈ ਬਿਖੈ ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜ ਆਵ
 ਵਤਿ ਰਉਆ। ਦੇਖੈ ਤਉ ਸਰਬ ਬਾਲਕ ਅਧੇਨ ਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਯਹੀ ਕਹ
 ਤੇ ਹੈ ਜੁ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨੇ। ਯਹਿ ਅਵਸਥਾ ਬਾਲਕ ਕਹੁ ਕੀ ਦੇਖ ਕਰਾ। ਹਰਿ
 ਨ ਕਸਪ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਕਰ ਪਕਾਰ ਕਰੀ। ਤਬ ਰਾਖਸ ਆਗੇ ਤੇ ਬਿਸੇਖ
 ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਨ ਹੁਆ। ਅਰੁ ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜ ਸਾਧ ਅਧੇਨ ਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਆਇਆ
 ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੁ ਬਾਲਕ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ। ਸਗੀਰ ਤੀਨੋ ਕਾਲ ਨਹੀ। ਏਕ ਆਤ

ਮਾਹੀਏ॥ ਉਸਰਚਿਗਠਿਰਕਰਅਪਨੇਅਸਥਾਨਵਿਖੈਆਵਤਿਕੁਇਆਪਰ
 ਗ੍ਰੀਬੀਚਾਰਕਰਨੇਲਾਗਾ॥ ਜੁਇਸਥਾਲਕਕਭਿਚਿਨਿਓਇਕਰਮਾਗੀਏ॥ ਤ
 ਬਮੈੜੇਕਹਾਪ੍ਰਸਿਨਿਕੀਆ॥ ਕਿਹੇਪਰਾਸਰਤੁਕਓਨਹੈ॥ ਅਰੁਕਿਆਵਸਤਿ
 ਹੈ॥ ਜੁਕਰਤਾਹੈਸਰੀਰਕੁਰਮੁਹੈ॥ ਤਬਪਰਾਸਰਕਹਾਅਚਰਜਿਪ੍ਰਸਿਨਿਕੀਅ
 ਤੈਨੇਕਿਸੀਪੰਡਤਤੇਪੁਛਾ॥ ਜੁਤਫਿਧਹਿਪ੍ਰਗਟਿਕਰੇ॥ ਮੈਤੋਪੰਡਤਨਹੀਏ॥
 ਮੈੜੇਕਹਾਪੰਡਤਨਹੀਤੋਮੁਜਿਹੋਇਗਾ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਮੁਜ਼ਹੀਨਹੀ॥ ਮੈੜੇ
 ਕਹਾਤੋਕਓਨਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਵਹੁਜੇਕਹਿਤਾਹੈਕਓਨਹੈ॥ ਮੈਵਹੀਏਪ
 ਰਾਸਰਕਹਾਤੁਹੀਏ॥ ਮੈੜੇਕਹਾਮੈਤਓਮੋਮਕੀਨਿਆਈਪਘਰਿਹਹਿਏ॥
 ਕਛੁਮੇਰੇਬਚਾਰਮਨਹੀਆਵਤਾ॥ ਨਹੀਜਾਨਤਾਜੁਕਓਨਹੈ॥ ਪਰਬਾਰਤਾਤੁ
 ਮਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਕਹਾ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਤਬਹਰਨਕਸਪਹਸੇਈਯੋਕਕਹਾ॥
 ਜੇਪੁੜਨੇਮੇਰੀਆਗਿਆਭੰਗਕਰੀਏ॥ ਜਬਇਸਕਓਭੋਜਨਦੇਵੇਤਬਿ
 ਬਿਅਮਿਲਾਇਕਰਿਦੇਵੇ॥ ਜੇਤਾਤਕਾਲਹੀਬਿਨਸਿਜਾਈ॥ ਹਸੇਈਓਨੇਅ
 ਸੇਹੀਕੀਆ॥ ਜਬਪ੍ਰਹਲਾਦਭੋਜਨਕਰਨੇਖੈਗਾ॥ ਭੁਜਨਗੇਬਿੰਦਕਾਕਰੇਖਾ
 ਜੇਭੋਜਨਬੀਬਿਸਨੀਏ॥ ਅਚਿਰਕਓਨਹੀ॥ ਵਹੁਅਨੀਤਿਬਿਸਨਕੇਮਨਿਵਿਖੇ
 ਥਾ॥ ਬਿਅਜੇਖਾਈਬੀਪ੍ਰਵੇਸਕਰਤੁਨਿਰੁਈ॥ ਏਹਅਵਸਥਾਦੇਖਕਹਿਰ
 ਸੇਈਭੈਮਾਨਹੁਏ॥ ਹਰਿਨਕਸਪਜੀਗਾ॥ ਜੁਇਨਹੁਬਿਖਨਿਦੀਆ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਕਹਾਹੈਮੈੜੇਜੁਤਫਿਕਓਬਿਖਦੇਵੇ॥ ਤਓਤੁਤਾਤਕਾਲਹੀਕਹੇਜੁਬ੍ਰਹ
 ਮਨਿਹੀਏ॥ ਧੀਨਿਹੈਵਹੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਜਾਨੇਮਨਅਰਜੀਵਸੇਗੇਬਿੰਦਸਾਬਿ
 ਪ੍ਰੀਤਕਰੀਪ੍ਰਹਲਾਦਹਰਿਨਕਸਪਕਹਾਖਾਮੈਥਾ॥ ਤੇਰੀਬੁਧਾਮੈਭੇਦਪਜਾ
 ਥਾ॥ ਜੁਤੈਨੇਮੈੜੇਅਰੁਪ੍ਰਹਲਾਦਿਸਮਝਾਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਗ੍ਰੀਤੇਰਾ
 ਮਨਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਨਿਆਈਸੁਪਨਹੁਆ॥ ਤਫਿਧਕੰਡੀਕਾਦਰਸਨਿਦੇ
 ਖਾਧਾਧਏ॥ ਮੈੜੇਕਹਾਸਤਿਅੰਸਇਤੇਪਾਖੀਡੀਬਿਖੇਕਿਆਹੋਇਗ
 ॥ ਜੁਸਕਲਵਿਸਅਧਤੇਓਤਪਤਿਕਰੀਏ॥ ਅਰੁਕਹਿਤਾਹੈਜੁਮੈਨਹੀ
 ਏ॥ ਅਰੁਸਰਬਕਰਮਸਰੀਰਕੇਕਰੇਵੇ॥ ਅਰੁਇੰਦ੍ਰਓਕੇਭੋਗਦੇਤਾ
 ਏ॥ ਅਰੁਲੇਤਾਏ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਅਨੰਦਤੇਅਨੰਦਬਿਖੇਏ॥ ਅਰੁਕਹਿਤਾਹੈਜੁ
 ਜੀਵੇਏ॥ ਅਰੁਏਕਪਾਖੰਡਐਰਬਡਾਏ॥ ਜੁਹੋਆਪਅਰੁਤਤਪਦਅਰੁ
 ਤੁੰਪਦਅਰੁਅਸਪਦਕੇਕਲਪਤਾਏ॥ ਤਾਂਤੇਜਾਨਤਾਹੈਜੁਮੇਰੇਦਰਸਨਤੇ
 ਤੁਫੇਕੇਪਾਪਹੋਇ॥ ਪਰਤੁਲਜਾਮਾਨਨਹੋਇਗਾ॥ ਜੁਤੁਮੇਗਾਤਿਆਰੁਕਰੇ
 ਗਾ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਮੁਹਰਨਕਸਪਸੁਕਾਚਾਰਜਕੇਖੁਲਾਇਕਰਕਹਾ॥

ਜੁਥੇਗੀ ਇਸ ਬਾਲ ਕਰਾਨ ਸੁਕਰਗਾ ਅਰੁ ਛੀਲ ਨ ਕਰਗਾ ਤਬ ਸੁਕਰੁ ਪ੍ਰੀ
 ਲਾਵ ਕੇ ਕਰਾ ਜੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਗਾ ਤਿਲੇ ਕੀ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟੈ। ਤੁਝ ਕੇ ਅਭਿ
 ਹਸੇ ਤੀ ਕਿਆ ਕਾਮੈ। ਧਿਤ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਸਹਨ ਲੇ ਕਰਾ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸਤ੍ਰਕ
 ਮਿਤ੍ਰ ਤਤਿ ਆਗ ਕਰਾ ਨਹੀ ਤਉ ਨਾ ਸੋਹੇ ਹਿਗਾ। ਪਰਮ ਹਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ।
 ਜੇ ਕਦੁ ਆਗਿ ਆ ਕਰੇ ਭੰਗ ਮਤੁ ਕਰਾ ਪ੍ਰਾਸਰੇ ਮੈ ਤੇ ਤੁਝੀ ਭੈਮਾਨੇ ਹਰ
 ਅੰਸੇ ਜੋ ਤੇ। ਸੁਕ੍ਰੇ ਕਸ ਕਤਿ ਗਧਤਾ ਬਾ। ਅਰੁ ਮੈ ਸਹਿ ਸੁਸਕਤ ਗਧਤ
 ਹੇ। ਅਰੁ ਸੁਕ੍ਰੇ ਨੇ ਮੁਖ ਸੇ ਸਿਖਾ ਲੀ ਆਇ। ਮੈ ਤੇ ਕਰਾ ਅਹਿ ਭੀ ਤੇ ਨੇ ਸੁਕ੍ਰੇ ਕਉ
 ਪਦੇ ਸਕੀ ਆਖਾ। ਜੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਰਾ ਬਾ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰਾ ਅਹਿ ਗਿਆਨ
 ਜੁਮੈ ਸੁਕ੍ਰੇ ਕਰਾ ਤਾ ਬਾਵੁ ਪਰਤੀਤ ਨ ਬਾ ਕਰਤਾ। ਕਿਸ ਕਰਨ ਤੇ ਜੁਭਿ
 ਸਕਾ ਮਨ ਕਾ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਚਤੁਰ ਬਾ। ਜਬ ਮੈ ਕਹਿਤਾ ਬਾ। ਜੁਨਿਰ ਬਾਂਝ
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਮਝਾ। ਤਬ ਕਹਿਤਾ ਬਾ ਮੈ ਇਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਨਹੀ ਕਰਤਾ। ਮੁ
 ਫ੍ਰੇ ਕੇ ਵੀ ਵਿਦਿ ਆਸਿਖਾਵੁ। ਜਾਂ ਤੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਜੀਲਾਵੇ। ਅਰੁ ਕਿ
 ਸੀ ਕੋ ਕਾਲ ਵਸ ਕਰੇ। ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਤੁਝ ਅੰਸੇ ਗਰੇ ਤੇ ਭੈ ਕਰਾ। ਮੈ ਤੇ ਕਰਾ ਮੈ ਕਿ
 ਉਭੈ ਕਰੇ। ਤੁਮੇ ਗਰਾ ਹੋ। ਤੁਝ ਬਿਖੇ ਜੀਵਨ ਅਰੁ ਮਾਰਨ ਦੇ ਨੇ
 ਹੀ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰਾ ਨਿਅੰਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਗਿ ਆ ਕਰੇ। ਜੁਗਰ ਅਤੀ
 ਤ ਅਰੁ ਗਜਾ ਅਰੁ ਸਿੰਘ ਅਰੁ ਸਹਧਾ ਇਨੇ ਤੇ ਭੈਮਾਨ ਨਹੀ ਜੋਗੇ
 ਨ ਜਾਨੀ ਮੈ ਜੁਮੇ ਰੇ ਮਿਤ੍ਰੇ। ਤੁਮੁ ਫ੍ਰੇ ਕੇ ਕਿਆ ਜਾਨਤਾ ਹੈ। ਜੁਮੈ ਕੋ
 ਨੇ। ਜੁਕ੍ਰੇ ਤੇ ਤੁਝ ਅਥਹੀ ਨ ਸੋਹੇ ਇਜਾਇ। ਮੈ ਤੇ ਕਰਾ ਮੈ ਤੇ ਰਿਸਰਨ
 ਛਿਮਾਂ ਕਰੁ ਅਰੁ ਕਥਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ਕਰਾ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰਾ ਤੁਮੇ ਗਧਤ
 ਯੋ। ਰਿਸਤ ਕਰਾ। ਅਰੁ ਸੁਨਾ। ਤਬ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸੁਕ੍ਰੇ ਕਰਾ। ਕਿਹੇ ਮਹਾਂ
 ਨਭਾਵੁ ਗਰਜਾ ਤਿਹ ਮਾਰੀ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟੀ ਨਿਚੈ। ਅਰੁ ਤੁਝਿ ਚਕ੍ਰੇ ਪੈ
 ਅਰੁ ਤਿਲੇ ਕੀ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਕੈ ਸੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇ। ਅਰੁ ਤੇ
 ਨੇ ਕਰਾ ਪਿਤਾ ਗਰਸ ਮਾਨੈ। ਤੁਝੁ ਠਕਹਿਤਾ ਹੈ। ਕਹੈ ਤੇ ਜੁਭਿ ਸਤ
 ਕਥਾਵੇ ਅਰੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ਪਰੇ ਜਨੈ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰਾ ਤੇ ਕਦੁ ਨਹੀ
 ਜੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਅਤਿ ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਗਾ। ਤੇ ਪਿਤਾ ਪਾ
 ਲਨਾ ਇੰਦ੍ਰਿਓ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਤੇ ਰੀਖੁ ਪਿਥਿ ਬੇਭੇਦ ਪੜਾਏ। ਜੁ
 ਪਿਤਾ ਕੇ ਗਰਸ ਮਾਨ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਕਹੈ ਵਿਖਾਇਤਾ ਮਿਤ੍ਰ ਤੇ ਛਰ
 ਇਸ ਕਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਵਚਨ ਤੇ ਗੁਰੀ ਸਤਿ ਹੈ। ਜੁਪਿਤਾ ਗਰਸ ਮ

ਨੂੰ ਪਾਧਰਧਿਤਾ ਕਾਧਿ ਆਨ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਨਾਹ ਦਨ ਦਿ
 ਤੇ ਕਮ ਚਿਰ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜਾਨਤਾ। ਅਰਤੁ ਕਹਿਤ ਹੈ ਜੁ ਅਨਿਤ ਭੁਗ
 ਵਾਨ ਸੇਤੁ ਸੁ ਕੋ ਕਿਆ ਧੋਰੇ ਜਨੁ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਮਾਦ ਕੋ ਜਾਨਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ
 ਅੰਮੈ ਨਹੀਂ ਕਹਤਾ। ਸੁ ਕਰਤੁ ਸਨੀ ਹੋ ਕਰ ਬਹੁ ਜੁ ਕਹਾਂ ਤੁ ਭਜਨ
 ਗੋ ਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਤੇ ਕਿਆ ਧੋਰੇ ਜਨ ਗਾਥਾ ਹੈ। ਅਰਿ ਕਿਆ ਧੁਰ
 ਨਾ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਤੇ ਗੀ ਇਹੁ ਹੋਇ ਸੇ ਤੇ ਗਾਧਿਤਾ ਭੀ ਸਕਤ ਗਾਥਤ
 ਹੈ। ਜੁ ਦੇਵੈ। ਮਹੀ ਚਤੇ ਜੁ ਆਦ ਲੇ ਭਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਸੇ ਭੀ ਚਾਰ
 ਧਿਧਾਰ ਬਾਨ ਮਿਤੇ ਹੈ। ਤਬ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾਤੁ ਸੁ ਕੋ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਹਿ ਕਰ
 ਨ ਕੀ ਸੁਧਨੀ। ਧਿਆਨ ਅਰਭੁ ਜਨ ਤੇ ਅਹਿ ਜੁ ਮੂਲ ਅਧਨੇ ਕੋ ਧਾ
 ਵੇ। ਜਬ ਤਤ ਪ੍ਰਾਧਤ ਭੁਇਆ ਤਬ ਸਰਬ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਾ। ਸਿਧਤ
 ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਭਜਨ ਤੇ ਪਾਈਤਾ ਹੈ। ਅਰਭੁ ਜਨਿ ਕਿਆ ਹੈ। ਜੁ ਪ੍ਰਹਣ
 ਏ ਕਨਗਾ ਇਹੁ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਬ ਸੁਕ੍ਰ ਕਹਾਤੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ਤੁ ਸੁ ਕਹਿ
 ਵਹੁ ਜਮਾ ਭੂਲ ਗਇਆ। ਜੁ ਅਗਨ ਬਿਖੇ ਜਲ ਤਾ ਕਾ। ਅਹੁ ਮੈਂ ਨੇ
 ਤੇਰੀ ਗਥਿ ਆਕਰੀ। ਅਰੁ ਅਬ ਬਹੁ ਜੁ ਅੰਮੈ ਕਹਿਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁ
 ਸੁ ਕੋ ਜਾਨਤਾ ਕਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਆਗਿਆ ਕਰਤਾ ਤੁ ਜਲ ਜਾ
 ਤਾ। ਅਬ ਜੇ ਕਹਿਤਾ ਹੋਨ ਮਾਨੇਗਾ। ਤੇ ਤੁ ਸੁ ਕੋ ਤਤ ਕਾਲੀ ਨਾਮ
 ਕਰੇਗਾ। ਤਬ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾਨ ਕਈ ਨ ਕਿਸੀ ਕੋ ਜਲਾਇ
 ਨ ਸਕਤਾ ਹੈ। ਨਮਾਹ ਸਕਤਾ ਹੈ। ਗਥਿ ਆ ਅਰੁ ਨਾ ਸਕਰ
 ਤਾ ਸਾਚੇ ਜਗਤ ਕਾ ਏਕ ਬਿਸੁ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤਬ ਸੁਕ੍ਰ ਕੋ ਪ
 ਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਅਗਨਿ ਨਿਕਾਸੀ। ਜੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੋ ਜਲਾ
 ਵੇ। ਜਬ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਦੇਖਾ ਜੁ ਸੁ ਕੋ ਜਲਾਵਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਬੇਨਤੀ ਕ
 ਰੀ ਕਿਹੇ ਅੰਤ ਬਿਸਨੁ ਸੁ ਕਹਿ ਇਸ ਬ੍ਰਹਿਮਣ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕਰਾ
 ਬਹੁ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈਂ ਚਿਲਟੀ ਸਮਝੀ ਹੈ। ਜਬ ਸਕਲ ਇਸਟ ਮਾਨ
 ਬਿਖੇ ਏਕ ਜਗਤ ਗਾਥਿ ਸੁ ਗਾਹੁ ਰਨੈ ਹੈ। ਤਬ ਬ੍ਰਹਿਮਣ ਬਿ
 ਕੇਦੁ ਅੰਤ ਕਹਾ ਹੈ। ਅਹੁ ਜੇ ਬਿਸਨੇ ਤੇ ਚਿਕਿਆ ਭੁਤਿ ਹੈ। ਬ
 ਹੁ ਜੁ ਸੁਕ੍ਰ ਸੁ ਆਸ ਅਗਨਿ ਸਿਜੁ ਗਤਿ ਨਿਕਾਲਾ। ਬਹੁ ਜੁ ਅੰ
 ਤਿ ਰਿਲੇ ਜਾਇ ਨ ਸਕਾ। ਅਰੁ ਜਾਨਤੁ ਭੁਇਆ ਜੁ ਅਬ ਜੀਵਨਾ
 ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿ ਸਕਾਰਣ ਤੇ ਜੁ ਜੀਵਣਾ ਸੁ ਆਸ ਸਚਿ ਹੈ। ਸੇਤ

ਤੇਰਾ

ਜਿਸਦੀ

ਕਰਮ

ਲੇਨਹੀਜਾਤਾਤਤੇਮਨਕਰਿਧ੍ਰਿਲਾਟਕੀਸਰਨਆਇਆਮੁ
 ਹੁਬੇਨਹੀਕਰਤਭਇਯਾਅਰੁਕਹਿਤਭਇਆਜੁਮੈਪ੍ਰੋਹਤਿਬ੍ਰਹ
 ਮਹਿ। ਤੁੰਚਹਜੀਹੋ। ਅਰਬਲਾਬਿਧਯੋਹੋ। ਹੇਮੈਤੈਜੈਸੇਪਾਰਿਲੇਕੁ
 ਧਮੈਕਾ। ਤਬਅਵਸਥਾਉਸਕੀਅੰਤਕਾਲਕੋਧਹੁਚੀ। ਤਬਅਵਸ
 ਥਾਅੰਤਕਾਲਕੋਧਹੁਚੀ। ਤਬਉਸਤਤਲਾਗਾਕਰਨੇ। ਅਰੁਧ
 ਹਿਲਾਟਦੋਨੋਅਵਸਥਾਵਿਖੇਏਕਸਮਾਨਥਾ। ਜੈਸੇਮੈਕੇਬੀਤੁਸੁ
 ਕਉਮਾਰਤਾਹੋ। ਅਰੁਕਈਕਹਿਤਾਹੋਤੁਮੇਗਧੁੜੇ। ਮੈਤੈਕਹ
 ਤੈਨੇਆਪਕਉਅਉਰੋਕੀਨਿਆਈਜਾਨਾਹੈ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਮੈ
 ਅਉਰੋਕੀਨਿਆਈਨਹੀਕਹਿਤਾਹੋ। ਜੁਭਜਨਕਰਅਥਵਉਧ
 ਨਾਕਗਾਮੈਤੈਕਹਾਜੁਕਛੁਕਰੇਤਉਕਾਰਜਮੇਰਾਕੈਸਾਹੋਇ। ਅਰੁਮੁ
 ਲਕੈਕੈਸੇਪਹੁਚੇ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਤੈਆਪਹੀਮੁਲਹੈ। ਧ੍ਰਾਜਨਸੇਕਿਆ
 ਧ੍ਰਾਜਨਰਖਤਾਹੈ। ਧਰਭੀਕਹਿਤਾਹਉਜੁਨਬਲਗਨਗਾਂਇਏਵਿਤੈਕ
 ਜੁਭਰਮਬੁਧਕੈਸੇਮਾਨਾਹੈ। ਤਿਆਗਕਰੇ। ਮੁਲਕਾਪਾਦਨਾਂਕਠਨੈ
 ॥ ਤਬਮੈਤੈਕਹਾਜੁਆਗੀਆਜੁਭਗਤਿਕਿਆਹੈ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਜੁਭ
 ਗਤਿਯਹੀਹੈ। ਜੁਆਪਅਦਵੈਤਹੋਵੈ। ਇਸਕੈਅਭੇਦਿਭਗਤਿਕਹ
 ਤੈਕਹੈ। ਇਸਤੇਭਿੰਨਕਛੁਮਤਕਰਹਾ। ਤਬਮੈਤੈਕਹਾਧ੍ਰਿਲਾਟਿ
 ਚਲਿਤਕਹਾ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਧ੍ਰਿਪ੍ਰਿਲਾਟਚਲਿਤਹੈ। ਜੁਆਤ
 ਮਾਂਬਿਨਕੈਅਉਰੋਕੀਨਹੀ। ਇਸਬਿਨਾਐਰਚਲਿਤਅਰੁ
 ਕਹਿਨਹੀਜਾਨਤਾਹੋ। ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਜੁਪ੍ਰਤਨਹੀ। ਮੈਤੈਕਹਾ
 ਜੁਪ੍ਰਤਿਨਹੀਤਉਮੁਜ਼ਹੋਇਗਾ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਧ੍ਰਿਤਨਹੀਤ
 ਉਮੁਜ਼ਕਹਾਤੇਹੋਇ। ਮੈਤੈਕਹਾਦੇਜੇਨਹੀਤਉਕਿਆਹੈ। ਧ੍ਰਾ
 ਸਰਕਹਾਯਹੀਹੈ। ਤਬਮੈਤੈਕਹਾਆਦਿਅੰਤਿਤੇਰਾਕਛੁਜਾ
 ਨੀਤਾਨਾਂਹੀ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਮੇਹੀਆਦਚਾਰੇਬੇਦਅਰੁਬ੍ਰਹਿ
 ਮਾਭੀਨਹੀਜਾਨਤੇਕਿਸਕਾਰਨਤੇਜੁਸਭਕੀਆਦਹੋ। ਤਾਂ
 ਤੇਤੁਕਿਆਜਾਣੇ। ਮੈਤੈਕਹਾਅਤੀਤਹੋਤਾਹੋ। ਧ੍ਰਾਸਰਕ
 ਹਾਜੁਧ੍ਰਾਹਿਚਿਤਦਨਾਂਤੈਕਹੀਹੈਤਉਤੁੰਧੀਨਹੈ। ਕਿਉਜੁ
 ਮਨੁਖਸਹੀਗਬਿਖੇਭੁਜਨਹੋ। ਬਿੰਦਨਾਂਕਰੇਤਉਧਛੁ
 ਤਉਰੈਮੈਆਪਯਹੀਚਾਹਤਾਹੋ। ਜੁਸਭਹੀਅਤੀਤ
 ਹੋ। ਮੈਤੈਕਹਾਮੁਸ਼ਕਉਆਸੁਮਬਤਾਇ। ਜੇਤਾਂਮੈਪ੍ਰ

ਵੇਸਕਰੇ। ਪ੍ਰਸਰਕਹਾਡੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾ ਜਬਲਗਬੁਰ
ਮਚਰਜਮਰਬਾਨਪਰਸਤਨਹੋਵੈ। ਸੰਨਿਆਸਕੈ ਸੇਲੇਵੈ। ਪਰਮੇਨੇ
ਜਾਂਨਾਂਹੋ ਜੁਪ੍ਰੇਜਨਸੰਨਿਆਸਕਾਧੀਹੈ ਜੁਸਰਬਕਰਮੇਕਾਤਿਆਗੁ
ਕਰੇ। ॥ ਪਰਤਿਆਗੁਕਰਮਕਾਕਰਮਾਥਿਨਾਂਨਹੀਹੋਤਾ। ਪ੍ਰਸਰ
ਕਹਾਚਿਤਵਨਿਜੁਤੇਨੇਚਿਤਵੀਹੈ। ਜੁਅਤੀਤਹੋਵੈ। ਤਿਸਕਾਤਿਆ
ਗੁਕਰਮ। ਜੁਧੀਕਰਮਕਰਮੇਕਾਨਾਂਸੁਹੈ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾਜੁਇਨਕਾਨਾਂ
ਸੁਕਰੇ। ਤਉਬਹੁਜਕਿਆਕਰੇ। ਪ੍ਰਸਰਕਹਾਜੁਤੁਅਤੀਤਹੋਤੈ
ਜਾਨੈ। ਮੈਂ ਜੋਮੇਰੀਸਰਨਹੈ। ਅਰੁਜਬਲਗਕਟੈਬਮੈਖਚਤਹੈ
ਤਬਲਗਤੇਗਮੁਫ਼ਕੈਬਿਸੁਸਨਾਹੀ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾਜੁਕਹਿਤਹੈ
ਅਤੀਤਹੈ। ਅਤੀਤਹੋਵੈਤੈਕਹਤਹੈ ਜੁਸੰਨਿਆਸੀਹੋ। ਮੇਰੇਨਿਕ
ਟੇਕਥਿਆ। ਅਰੁਏਕਜਗੀਧਵੀਤਹੈ। ਸੋਤੁਚਾਹਿਤਹੈ ਜੁਇਸਕ
ਤਿਆਗਕਰੇ। ਤਿਅਵਸਕਰਹਾਅਇਅਹੈ। ਪ੍ਰਸਰਕਹਾਸਾ
ਚੁਕਹੁਧਹਿਬੁਧਕਹਾਤੁਪਾਈਹੋਤੈਨਾ। ਜਾਨੀਤਹੈਅਥਹੀਤਿਲੇ
ਕੀਤੇਉਡਜਾਤਹੈ। ਹੇਮੈਂ ਤੇ ਜਿਤਸਮੇਗਿਹਸਾਤਿਮੁਕਤਕੇਨਮਿਤ
ਅਤੀਤਕੇਨਿਕਟਜਾਤਹੈ। ਤਬਵਹੁਆਗੇਤੇਕਹਿਤਹੈਅਤੀ
ਤਹੈ। ਤਬਵਹੁਪੁਛਤਹੈ ਜੁਗਿਹਸਤਕੇਤਿਆਗਿਅਰਤੀਤਕੇ
ਹੋਵੈਤੈਮੁਫ਼ਕੈਕਿਆਲਾਭਹੋਇਗਾ। ਵਹੁਕਹਿਤਹੈਆਪਤੇਆ
ਪਬਗਵਾਨਦੇਖੈਗਾ। ਵਹੁਤੇਸੇਹੀਕਰਤਹੈ। ਪਰਵਹੁਵੀਚਾਰਨ
ਹੀਕਰਤਾ। ਜੁਅਤੀਤਭੀਹੀਨੈਬੁਗਵਾਨਨਹੀਦੇਖਾ। ਤਉਮੈਕਹਾ
ਤੇਦੇਖੈਗਾ। ਪਰਜਨਚਿਸਅਤੀਤਕਾਧਹਿਹੈ ਜੁਧਹਿਅਤੀਤਹੈ
ਇਗਾ। ਅਰੁਲੇਕਕਹੈਹੈਜੁਅਮਕੇਕਾਸਿਖਹੈ। ਹੇਮੈਂ ਤੇਜੁਤੁਭੀ
ਚਾਹਤਹੈ। ਤਿਐਸਾਅਤੀਤਹੋਹਾ। ਤਬਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾਮੈਕੁਛੁਨਹੀ।
ਕਰਤਾ। ਜੇਗਕਰਤਾਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਜੁਯੇਗਤੇਮਨਅਰਦਿਤਅਰਕ
ਮਨਾਂਜਲਜਾਤੇਹੈ। ਅਰੁਜੇਗਾਬਿਸਟਜੇਤੇਗਾਧਿਤਾਮਾਂਹੈ। ਵਹੁਭੀ
ਜੇਗਉਧਦੇਸਕਰਤਾਹੈ। ਪ੍ਰਸਰਕਹਾਇਸਤੇਕਿਆਭਲਾਹੈ।
ਜੇਗਕਕਜੇਸਰੀਰਤੇਗਾਸਦਾਰਹੈ। ਪਰਏਹੁਸਰੀਰਨਰਕਕਾਮ
ਦਰਹੈ। ਜੇਧਾਪੀਹੈਨਰਕਉਸਕੈਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ। ਤੁਭੀਧਾਪੀਹੈਜਗ
ਕਰਾ। ਅਰੁਸਦਾਨਰਕਬਿਖੇਰਹਾ। ਹੇਮੈਂ ਤੇਜਬਚਾਹਨਾਂਸਿਟਗ
ਈ। ਸਰੀਰਹਿਅਤੇਅਰਨਰਹਾਂਤੈਕਿਆ। ਅਰਜੇਚਾਹਨਾਂ

ਏਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀ ਹੈ। ਤਦਿਸਹਿਸਾਹੀਵਿਸਸਹੀਰਤੇਗਾਹੈ। ਅ
 ਬਤਕਤੁ ਚਾਹਨਾਜਹੀਰਕੀਨਿਅਈਤਿਆਗਤਾ। ਤਦੁਹਕਰਾ।
 ਤੇਸਹੀਰਗਾਰਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਕਰਾਤੁਧੁਕਓਕਰਤਾਹੈ। ਅਤੀਤਕਰਾ।
 ਤੇਕਰਤਾਨਹੀ। ਤੇਕਿਆਕਰਾ। ਪਰਸਰਕਰਾਏਤੇਅਤੀਤੁ
 ਹੈ। ਇਨਤੇਕਿਸਕਾਧੰਥਲੇ। ਅਰੁਅਤੀਤਹੈ। ਜਬਅਤੀਤਹੈ
 ਵੈਗਾ। ਤਬਮਨਿਥਿਥੇਅਹੀਕਾਰਸੋਜਲੇਗਾ। ਜਬਜਲੇ
 ਲਾਗਾਤਬਸੁਖਕੈਸੇਧਾਵੈਗਾ। ਜੇਕੁਜਨਗੋਬਿੰਦਕਾਕ
 ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਕਰਾਤਾਤੇਕਿਆਕਰਾ। ਪਰਸਰਕਰਾਯਹਿਕਰਜੁ
 ਅਤੀਤਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਕਰਾਅਤੀਤਕਾਧਰਮਕਰਾ। ਪਰਸਰਕਰਾ
 ਮੈਂ ਅਥਿਤਕਾਅਤੀਤਨਹੀਹੁਆ। ਤੁਧੁਕਓਅਤੀਤਪਰਮ
 ਆਕਰਾ। ਅਤੀਤਮੈਂ ਕਰਤੇਹੈ। ਜੁਗਿਹਤਿਆਗਕਰਅਤੀਤ
 ਹੋ। ਯਹੀਅਤੀਤਕਾਧਰਮਹੈ। ਅਰੁਮੈਂਨਹੀਮਾਨਤਾ। ਅਤੀਤਦ
 ਹੀਹੈ। ਜੁਸੁਖਮਅਰਅਸਲੁ। ਤੇਅਤੀਤਰੁਇਆਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਕ
 ਰਾਸੁਖਮਅਰਅਸਲੁਕਿਓਹੈ। ਤਬਪਰਸਰਕਰਾਇਸਥੁ
 ਲਯਹਿਹੈ। ਜੁਪਿਤਅਰੁਮਾਤਾਅਰੁਪੁਤ੍ਰਅਰੁਮਿਤ੍ਰਅਰੁਸਤ੍ਰ।
 ਜਬਇਨਕਾਤਿਆਗਕਰਅਤੀਤਹੋਤਾਹੈ। ਤਬਸੁਖਮਮੈਂਬਿਧਹੋਤ
 ਹੈ। ਕਰਤਾਜੁਮੈਂਪਰਮਤਿਆਗੀਹੈ। ਵਾਰਵਪਦਾਰਥਕਾਤਿ
 ਆਗਕੀਆ। ਮੈਂਨੇ। ਗੋਬਿੰਦਪਰਉਪਕਾਰਕੀਆਹੈ। ਅਬਜੇ
 ਕਹੋਕਿਸੀਕਓਪੁਤ੍ਰਹੋਇ। ਤਦਿਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੇਕਹੋਤਦਿਮਰ
 ਜਾਇਤਦਿਮਰਜਾਤਾਹੈ। ਮੁਧੁਕੈਪਰਮਤਪਸੀਕਹੋਹੈ। ਜਬਸ
 ਹੀਰਕਾਤਿਆਗਕਰੇਗਾ। ਤਬਸੁਰਗਿਥਿਥੇਜਾਵਓਗਾ।
 ਤਤੇਹੋਮੈਂ ਤੇਇਸਕਓਚਾਹਿਸਰੁਪਕੀਮਿਟਗਈ। ਅਰੁਇਨਹੁ
 ਸੁਕਾਵਹਾਵੈਥੇਬਿਧਭੁਇਆਹੈ। ਜੇਤੁਧੁਕੈਆਸਾਅਤੀਤਹੈ
 ਤੇਕੇਚਾਯਾਹੈ। ਤਦਿਕੁਲੀਬਾਤਹੈ। ਕਾਮਨਾਲੇਕਪੁਲਕਕੀਅ
 ਤੁਧੁਕਓਪਾਧਿਹੋਤੀਆਹੈ। ਪਰਜਾਨਤਾਹੈਮੈਂਜਤੈਨੇਆ

ਰਬਲਾਰਿਖੋਪੁਤ੍ਰੇਮੈਬਤਾਈਹੈ॥ਉਸਕਾਗਤੇਤੇਰੇਮਨਮੈਓ
ਪਜੀਹੈ॥ਜੁਅਤੀਤਹੋਵਾ॥ਪਰਜੇਤੇਰਿਖਪੁਤ੍ਰਦੇਖਤਾਹੈ॥
ਹੀਕਾਰਮੈਪੜੇਜਲਤੇਹੈ॥ਕੋਈਕਹਤਾਹੈਰਿਅਨੀਹੈ॥ਕੋਈਕਹ
ਤਾਹੈਮੈਤਪਸੀਹੈ॥ਸਭੀਫੁਠੇਹੀਕਾਰਬਿਖੈਬੀਧਹੈ॥ਨਿਰਬਕਾਰ
ਜੁਅਤਮਾਹੈ॥ਤਿਸਤੇਦੁਰਪਰੇਹੈ॥ਤਾਂਤੇਤੁਭੀਅਤੀਤਕਿਉਨਹੀ
ਹੋਤਾ॥ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਕਿਰਪਾਨਿਧਿਹੈਕਹੁਸਿਸਾਰਤੇਕੈਸੇਛੁਟਾਪਾ
ਸਕਹਾਰੋਬਿੰਦਕਹੁਸਿਸਾਰਕਹਾਹੈ॥ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਇਸਕੋਹਿਏਕਾ
ਕਰਤਵਿਕਿਆਹੈ॥ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਕਰਤਵਯਹੀਹੈਜੁਕਰਨਾਕੁਛਨ
ਹੀ॥ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਤਤਬਪ੍ਰਸਿਨਹੋਹਾ॥ਜਬਕਹੈਕੈਸਰਬਗੋਬਿੰਦਹੈ॥
ਪਰਸਰਕਹਾਮੈ॥ਉਸਕਹਾਤੇਪ੍ਰਸਿਨਨਹੀ॥ਹੋਤਾਹੈ॥ਤਬਤੇਨੇ
ਆਪਕੋਜਾਨਾਅਰੁਰੁਗਵਾਨਕਹਾ॥ਅਰੁਬੈਕੁੰਠਿਗਾਇਆ॥ਤਤੇ
ਕਿਆਸਿਧੁਗਾਇਆ॥ਪਰਆਪਕੋਨਿਜਾਨਾ॥ਅਰੁਕਹਾਮੈਆਪਅ
ਨੰਤਹੈ॥ਜੈਸੇਜਬਤੇਨੇਜਾਨੈਹੈਜੁਮੈਸਿਤਹੈ॥ਤਾਂਤੇਜੁਸੂਰੂਪਹੈਤ
ਓਸਿਤਅਰੁਅਸਿਤਕਹਾਹੈ॥ਅਬਪ੍ਰਗਲਾਦਿਚਲਿਤਸੁਣਿ॥
ਸੁਕ੍ਰਾਚਾਰਜਜੀਵਪ੍ਰਗਲਾਦਤੇਛੁਰਾਇਕਰਨਿਕਸਗਾਇਆ॥
ਤਬਹਰਨਕਸਪਪੁਤ੍ਰਕਓਛੁਲਾਇਕਰਕਹਾ॥ਤੇਰੇਪਾਕਿਆਸ
ਕਾਤਿਹੈ॥ਜੁਕਿਸੀਉਪਾਇਮਾਰਿਆਨਹੀਜਾਤਾ॥ਯਹਿਮੰਤ੍ਰਕ
ਹਾਤੇਸਿਖਾਹੈ॥ਪ੍ਰਗਲਾਦਪਿਤਾਕੇਚਰਨਚੁਬਕਰਉਤਰਦੀ
ਆ॥ਜੈਮੈਕੋਈਮੰਤ੍ਰਨਹੀਪੜਾ॥ਜੁਯਹਿਪ੍ਰਤਾਪਹੈਜੁਸੂਬਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਿਬਿਖੈਏਕਬਿਸਨਕਓਸਮਝਦੇਖਾਹੈ॥ਅੰਤਮਾਕਓਤਿ
ਆਗਕਰਮੈਕੰਨਸਾਮੰਤ੍ਰਪੜਾਹੈ॥ਸਕਲਵਿਸਵਿਖੈਏਕਅਰੁ
ਮਾਕਓਜਾਨਕਰਾ॥ਤੀਨਤਾਪਜਾਤੇਸਕਲਸਕਲਜਗਤਤਪ
ਹੈਤਾਂਤੇਛੁਟਾ॥ਕਾਹੇਤੇਜਾਨੇਸਾਰਗ੍ਰਿਹਣਕੀਆਹੈ॥ਉਸਕਓਅ
ਸਾਰਜੁਹੈਫੁਠਕਿਆਦੁਖਦੇਸਕਤਾਹੈ॥ਹਰਨਕਸਪਯਹਿਬ
ਚਨਿਸੁਨਕਰਅਤਿਅੰਤਰੂਪਵਾਨਹੁਆ॥ਅਰੁਨੇਤ੍ਰਹਾਬਿਖੈਤਿ
ਸਰਹੋਤਗੁਇਆ॥ਅਰੁਜਗਾਬੈਠਾਥਾਵਹੁਠਓਰਪ੍ਰਥੀਤਿ
ਸਓਜੋਜਾਨਓਰੀਥੀ॥ਕਹਾਜੁਪ੍ਰਗਲਾਦਕਓਈਹਾਤੇਨੇਚੇ
ਰਾਲਦੇਵਹੁ॥ਗਾਥਸੇਨੇਐਸੇਹੀਕੀਆ॥ਰਿਜਨੇਕੈਸਮੇਪ੍ਰ
ਗਲਾਦਕੈਸਨਬਿਖੈਯਹਿਬੀਚਾਰਆਇਆ॥ਜੁਜਨਾਰਦ

ਨਿਬਿਖੈ ਅਓਰ ਕੁਛੁ ਨਹੀ॥ ਇਸ ਬੀਚਾਰੈ ਸਕਰਿ ਕੁਛੁ ਸੁਮ
 ਨਾਗੁ ਇਆ ਬੁਝੁ ਜਗਪਸੇ ਦੇਖਾ ਜੁਈ ਹਾਰੇ ਗਿਜਾਵੈ॥ ਇਸ
 ਕਓ ਕੁਛੁ ਸਮਰੈ ਰੁਇਆ॥ ਤਾਤੇ ਉਸ ਕੋ ਪਹੁ ਬਕੀ ਸਿ
 ਖਰਪਰ ਲੈ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਤਹਾ ਤੇਰਾ ਲਈਆ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
 ਕੰਪਵਾਨ ਰੁਈ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਰੁਗਤ ਮੇਰੇ ਉਪਗਰਿਜਤਾ
 ਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਚਾਹ ਜੁਦੇ ਨੇਹਾ ਬੋਵਿਖੈ ਲੇਵੈ॥ ਕੇਸਵ ਬਿਸਨਤ
 ਗਵਾਨ ਜੀਅਪਣੇ ਹਾਥ ਪਰਲੀਆ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰਬਾਧ
 ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਓ ਯਹਿ ਮੇਰੀ ਅਸਾਨਤ ਹੈ॥ ਰੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਗਾਖੀਯੋ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੋ ਕੇ ਆਗਿ ਆਕਰੀ ਜੁ ਕੁਛੁ ਮਾਂਗੁ॥
 ਜੇ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਵੈ ਸੇ ਦੇਵ ਓ॥ ਪ੍ਰਯਾ ਦ ਕਹਾਵਹੁ ਸੇ ਵਕਤ
 ਏਗਾ॥ ਜੁ ਅਪਨੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਕੁਛੁ ਮਾਂਗੇਗਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁਦ
 ਹੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਚਾਹੇ ਜੇ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਕਾਨਾ ਸੁਕਰੇ॥
 ਤਉ ਮੁਝ ਕੋ ਲਜਾ ਆਵਤੀ ਹੈ॥ ਕਿਉ ਜੇ ਅਸਥਾਵਰ ਜੇ
 ਗਮ ਸਰਬਤੁ ਹੀ ਹੈ॥ ਪਰਨ ਕਜ ਪਕਹਾ ਹੈ॥ ਓਸ ਰਓਰ ਹਰਨ ਕ
 ਸਪਹੇ ਇਕਰ ਕਹਤਾ ਹੈ ਬਿਸਨ ਮਤ ਕਹਾ॥ ਅਰੁ ਏਹਾ ਬਿਸਨ
 ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਹੀ ਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਤੁਝ ਕਓ ਨੀ ਕੇ ਪਹਿ
 ਚਾਣਨਾ ਹੈ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਯਹੀ ਮਾਂਗੇ ਹੈ॥ ਜੁਤ ਫਿਰਿ ਨਾ ਕਿਸੀ ਅੰ
 ਰੋ ਕੋ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੇ ਮੇਰਾ ਤੁਝ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਹੈ॥ ਤਉ ਮੈ
 ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਗਪਤਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਸਰਬਤੁ ਹੀ ਹੈ॥ ਤਉ ਤੇਰਾ ਉ
 ਪਕਾਰ ਕਿਸ ਪੈ ਹੈ॥ ਜਬ ਬਿਸਨ ਦੇਖਾ ਜੁ ਕੁਛੁ ਨਹੀ ਮਾਂਗਤਾ
 ਅਚਾਹ ਹੈ॥ ਤਉ ਆਗਿ ਆਕਰੀ ਜੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੁ ਦਓ॥ ਤਬ ਪ੍ਰ
 ਹਲ ਕੋ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੁ ਦਰਬਹੁ ਜਬੇ ਲੇਵੇ ਕਤੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸੁ ਪਜਾਹੇ
 ॥ ਅਰੁ ਹਰਨ ਸਪ ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਰੁਏ॥ ਅਰੁ ਸੇਰੁਗਨਾ ਮੇਰਾ ਪਸ
 ਕਓ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਆਗਿ ਆਕਰੀ॥ ਜੇ ਯਹਿ ਬਾਲ ਕਰਿ
 ਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀ ਸਰਤਾ॥ ਕਿਸ ਕਾਰੈ ਤੇ ਜੁ ਰੁਜਨ ਮਾਏ ਕਾਰ
 ਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਤਾਤੇ ਮਾਏ ਆਕੇ ਪ੍ਰ
 ਰਾਵ ਕਰ ਇਸ ਕੀ ਗਧਿ ਆਹੇਤੀ ਹੈ॥ ਚਾਹੀਏ ਜੁ ਇਸ ਕਓ ਮੈ
 ਤੁਹ ਮਾਧੁ ਕਰਨਾ ਸੁਕਰੀਏ॥ ਸੇਰੁਗਨੇ ਸਹਿ ਸੁਓ ਪਾਇ ਕੀਏ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੇ ਜਲਾਵੇ। ਪਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹੁ ਜਾਨ ਤਨ ਭੁਇਅ ॥ ੧੨ ॥
 ਅਰੁ ਕਹਤਾ ਬਾਹੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਪੁਰਨ ਏਕ ਆਤਮਾ ਬਿਸਨਹੈ। ਤਬ ਮ
 ਧਰੁ ਦਨ ਭਗਵਾਨ ਚਕ੍ਰ ਸੁਦਰਸਨਿ ਕਥਿ ਆਗਿਆ ਕਰੀ। ਜੁ ਪ੍ਰਹ
 ਲਾਦ ਕੀ ਗਥਿ ਆਕਰੇ। ਅਰੁ ਸੇ ਕੁਰਕਾ ਸੀਸ ਕਾਟਾ। ਸੁਦਰਸਨ
 ਚਕ੍ਰ ਤੈਸੇ ਹੀ ਕੀਆ। ਹਰਨ ਕਸਪ ਯਾਹਿ ਅਵਸਥਾ ਦੇਖ ਕਰ ਦਿਤ
 ਮੁਰਤ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਦੇਖ ਕਰ ਬਿਸਮੈ ਭੁਇਆ। ਅਰੁ ਕਹਾਇ ਸਕ
 ਚਿ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟ ਸੇ ਦਰ ਕਰਹੁ। ਅਸਰ ਨਿਕੇ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਜੁ ਪ੍ਰਹ
 ਲਾਦਿ ਕਥਿ ਸੁਕਾਇ ਦੇਵਹੁ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਭੁਗਵਾਨ ਕੀ ਸਗਨਿ ਬਿ
 ਖੈ ਬਾ। ਉਸ ਕਉ ਕਹੁ ਕਸਟ ਨਿ ਭੁਇਆ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਹ ਸੇ ਭੁਗ
 ਕਰ ਸੁਕਰਾ ਚਾਰ ਜ ਕੋ ਪਰਮੇ ਹੀ ਗਾਇਆ। ਅਰੁ ਹਰਨ ਕਸਪ ਪੀਛੇ
 ਪੜਾ। ਅਰੁ ਫੇਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਅਰੁ ਕੇ ਸੇ ਸੈਧ ਕੜ ਕਰ ਸਾਸਨਾ ਬ
 ਹੁਤ ਕਰੀ। ਅਰੁ ਦੁਹ ਅਪਨੀ ਪਰ ਤੀਤ ਪਰ ਨਿਹ ਚਲ ਰਹਾ। ਪ੍ਰਹ
 ਲਾਦ ਦਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਜਾਨ ਬਾ। ਜੁ ਭੁਗਵਾਨ ਵਿਤੈ ਕ ਅਵਰ ਕ
 ਛੁਨਹੀ। ਤਬ ਹਰਨ ਕਸਪ ਕੇ ਗਥ ਬਿਖੇਰ ਦਾ ਬੀ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਥਿ
 ਮਾਰੀ। ਸੋ ਕ ਦਾਸ ਤਿਧੀ ਭੁਟੀ। ਤਬ ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜ ਕਹਾ। ਹੋ ਹਰਨ
 ਕਸਪ ਏਹੀ ਸਾਸਨਾ ਤੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਥਿ ਕਰੀ। ਪਰ ਉਸ ਕਉ ਕਹੁ ਬਿਧ ਪਾਨ
 ਭੁਇਆ। ਜੇ ਸੇ ਕਾ ਤੈਸਾ ਰਹਾ। ਇਸੇ ਤਤ ਕੇ ਪਾਇਆ। ਅਥ ਇਸ ਕੀ ਸ
 ਸਨਾ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੇਗਾ। ਤਬ ਲਗਾਇ ਸਕੇਨਾ ਸ ਕਰਨੇ ਕਾਤਿ ਆਗਨ
 ਕਰੇਗਾ। ਗਜਾ ਤਿਲ ਕੀ ਕਾਮੇ ਹੋ। ਮੁਠਿ ਬਿਨਾ ਇਸੇ ਨੇ ਕਸ ਕਥਿ ਦੇਖਾ
 ਹੈ। ਜੇ ਕਹਤਾ ਹੈ ਬਿਸਨਹੀ ਹੈ। ਜਾ ਕੁਤ ਸੁਪਨਿ ਸੇਖੇ ਪਤ ਤੀਨੇ ਮੈ ਉਤਪ
 ਤਿ ਕੀ ਆਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸੁਕੁ ਸੇ ਨਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤਾ ਤੈ ਮੁਠਿ ਕੇ
 ਜਾਣੁ ਤਾ। ਅਰੁ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਥਿ ਕਹਾ ਕਿਹੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਅਪਨੇ ਪਰਮ ਕਾਤਿ
 ਆਗ ਕਰਨਾ। ਅਰੁ ਆਰ ਕੇ ਜਾਨਣਾ ਯਾਹਿ ਕਥਿ ਮਾਰਗਾ ਹੈ। ਤੈ ਜੇ ਗਰ
 ਤੇ ਪੜਾ ਹੈ ਸੇ ਮੁਠਿ ਕੇ ਕਹਾ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਦੇ ਨੇਹ ਬੰਨੇ ਕਰ ਚਿਤ ਰਈ ਆ
 ਮੈ ਜੇ ਪੜਾ ਹੋ ਸਭੀ ਉਪ ਦੇਸ ਗਰ ਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈ ਨੇ ਸਾਗਰਿ ਹੁਕੀ ਆ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਅਸਾਰ ਬਾਸੇ ਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਹੈ। ਜੇ ਤਾ ਕਥਿ ਸਨੇ ਮੁਠਿ ਉ
 ਪ ਦੇਸ ਕੀ ਆਹੈ ਜੁ ਅਕਥ ਪਰਮ ਕਾਮ ਮੇਖ ਪਰਮੇ ਸੁਕ ਹੈ। ਪਰ ਮੈ ਨੇ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟ ਪਰਮਾ ਰਬ ਪਰ ਕਰੀ ਹੈ। ਜੁ ਜਨਾਰਨ ਬਿਨਾ ਕੁਛੁ ਨਹੀ। ਅਰੁ

ਜੇਵਹੀਹੈਤਚਿਮਝਕਓਚਾਰਪਦਾਰਥਸੈਕਿਆਪਰੋਜਨਹੈ॥ਤੰ०
 ਤੇਤੁਰੀਨਿਨਿਚੈਕਰਜਾਨਾ॥ਜੁਮੈਅਰਨਤੁਏਕਬਿਸਨਹੈ॥ਅਵਿਦਿ
 ਆਕਾਤਿਆਕਾਕਗਾਅਰੁਵਿਦਾਵਿਖੇਲੀਨਹੈ॥ਅਰਸਰੀਰ
 ਪੰਚਿਤੁਤਕਕੋਮਿਥਿਆਜਾਨਾ॥ਅਰੁਵਹੁਜੁਈਸੁਰਹੈਉਸਕਓਨਿ
 ਤਚੈਕਰਾ॥ਤਬਪਿਤਾਕਹਿਆਗਜਤ੍ਰਿਲਕੀਕਾਤੁਝਕਓਦੇਤਾ
 ਤੁਰੁਜਾਨਈਸਕਕਾਨਾਕਰਾ॥ਅਰਆਪਕੋਨਿਪਛਾਣਾ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਕਹਾਗਜਤੇਅਰਸੁਬਤੇਉਲਿਘਕਰਿਗੋਬਿੰਦਕੋਚਾਹਾਹੈਮੈਨੋ॥ਗ
 ਜਲੈਕਰਉਸਕਓਤਿਆਰੋ॥ਤਉਲਜਤਹੋਵੋ॥ਪਿਤਾਨਿਯਚੈ
 ਕਰਜੁਉਸਥਾਵਰਜੇਗਮਥਿਕੋਏਕਬਿਸਨਆਤਮਾਹੈ॥ਜੁਸਮ
 ਹੈ॥ਅਰੁਨਿਰਬਾਨਅਰਚੇਤਨਅਨਿਤਹੈ॥ਯਹਸਾਰਾਸੰਸਾਰਉਸ
 ਤੇਪ੍ਰਗਟਿਭੁਇਆਹੈ॥ਜਿਸਨੇਐਸਾਜਾਨਾਹੈਸੋਕੁਰਤੁਰੁਪਹੈ॥
 ਪਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈੜੇਤੈਨੇਐਸਾਮੁਝੇਕਬੀਨਹੀਕੀਆ॥ਜੁਮੇਰ०
 ਮਨਪ੍ਰਸੰਨਿਹੋਤਾ॥ਤੁਝਬ੍ਰਹਮਣਤੇਵਹਿਗਸਥਪੁਤ੍ਰਪੈਨਹੈ॥ਮੈੜੇਕ
 ਹਾਹੋਗੁਰੋਪ੍ਰਹਲਾਦਦਰਸਨਸੈਕਹਤਾਥਾ॥ਪਰਸੁਖਨਥਾਰਾਥ
 ਤਾ॥ਕਾਹੇਤੇਜੁਸਿਤਸਰਬਥਿਖੇਸਮਹੈ॥ਤਾਤੇਪਿਤਾਕੋਭਿੰਨਜਾਨਣਾ
 ਅਰੁਕਹਣਾਭਗਵਾਨਹੈ॥ਅਰਸਿਤਹੁਕਾਮਾਰਗੁਨਹੀ॥ਜੋਨਿਰਅਰੁ
 ਮਾਨਅਰਸਮਦਰਸੀਹੈ॥ਉਸਕਓਪਰਮਸੁਖਹੈ॥ਹੋਗੁਰੁਜੁਮੈਕਹੋ
 ਅਦੁਤੀਹੋਤਉਲਜਤਹੋਵੋ॥ਕਿਸਕਾਰਣਤੇਕਹਣਤੇਆਰੋਨਥਾ
 ਜੋਅਥਕਹੋ॥ਅਰਜੋਕਹੋਸਕਲਬਿਸਨਰੁਪਸੇਰਾਹੈ॥ਤਉਆਤ
 ਮਾਥਿਖੇਬਿਸੁਕਹਾਹੈ॥ਜੋਸੈਕੋਈਜਲਵਿਖੁੰਤਰੇਗਾਅਰੁਬੁਦਬੁ
 ਦਾਮਾਨੈ॥ਪਰਵੀਚਾਰਮਾਨਤਾਹੈਜਉਲਹੀਹੈ॥ਤੁਰੇਗਾਅਰੁਬੁ
 ਦਿਬੁਦੇਕਹਾਹੈ॥ਪਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈੜੇਤੁਪਰਮਹੰਸਦਿਸਟਆਵਤਾ
 ਹੈ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਕੀਕਥਾਸੁਣਨਕਰਾ॥ਤਬਪ੍ਰਹਲਾਦਪਿਤਾਕਓਕੁਰਾ
 ਹਾਹੋਪਿਤਾਯਹਿਸਭੀਦੇਵਤਾਅਰੁਮਾਨੁਖਅਰਸਰਪਅਰੁਗਾਖਸਜੇ
 ਕੁਛੁਦਿਸਟਮਾਨਹੈ॥ਏਕਆਨੰਦਬਿਸਨਜਾਣਾ॥ਜਬਤੈਨੇਐਸਾਨੀ
 ਹਚਾਕੀਆ॥ਤਬਵਹੁਅਚਿੰਤਤੁਝਿਪਰਦਿਆਲਹੋਉਗਾ॥ਹਰ
 ਨਕਸਧਯਹਬਚਨਸੁਣਕਰਆਰੋਤੇਰੀਵਸੇਖਕ੍ਰੋਧਵਾਨਭਾਇਅ०

ਅਰੁ ਚੋ ਕੀਤੇ ਉਠਕਰ ਐਸੀ ਆਗੇ ਤੇ ਪੁਸਤਕਾਗੀ ਮਾਨਚ ਸਸਾਰ ਕਰਿਮ
 ਰਤਾਹੈ ॥ ਹਾਥ ਪੁਰਲਾਦ ਕਾ ਅਪਨੋ ਹਾਥ ਸੇਧ ਕਜ ਕਰਾ ਜੈ ਸੇਹ ਦੁ
 ਪਰਲੇ ਕਵਿਖੈ ਚਾਹਨਹੈ ਤੀਹੈ ॥ ਜੇ ਸਸਾਰ ਕਾ ਨਾਸ ਕਰੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਪੁਰਲਾ
 ਦ ਕੇ ਚਾਹਨਾ ਕੀ ਨਾਸ ਕਰੈ ॥ ਰਾਹ ਅਰ ਕੇਤ ਕਰਾ ਜੁ ਪੁਰਲਾਦ ਕੇ ਬਾਧੈ
 ਅਰੁ ਸਮੁੰਦ ਬਿਖੈ ਡਾਲੈ ॥ ਜੁ ਇਸ ਉਪਾਇ ਬਿਨਾ ਨਾਸਹੈ ਤਾਹੈ ॥ ਯਹ
 ਅਭਾਗ ਮਾਇ ਕੇ ਬਿਖੈ ਲੀਨਹੈ ॥ ਮੈਨੇ ਇਸ ਕਰਿਨਾਸ ਬਿਖੈ ਛੀਲ ਕਰੀ
 ਹੈ ॥ ਜੁ ਕਈ ਇਸ ਚਾਹਨਾ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰੈ ॥ ਪਰ ਇਸ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਮਿ
 ਤਨੇ ਘੋਗਾਹੈ ॥ ਆਪੁਰੀ ਪਾਪੀਹੈ ॥ ਅਰੁ ਭੁਜਨ ਭੀ ਪਾਪੀ ਕਾ ਕਰਤਾਹੈ ॥
 ਬਹੁਜਨ ਗਾਥ ਸੇ ਬੋਗੀ ਸਿਗਲ ਰਾਹੀ ਪੁਰਲਾਦ ਕੇ ਗਲ ਅਰੁ ਭੁਜਾ ਬਿ
 ਖੈ ਬਾਧ ਕਰਾ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਕੀ ਆਗਿ ਆ ਬਿਖੈ ਸਮੁੰਦ ਬਿਖੈ ਡਾਲਾ ॥
 ਪਰਾਸਰ ਕਰਾਹੈ ਮੈ ਤੇ ਜੇ ਕਰਯਾ ਤਿਅਵਸਥਾ ਤੁਛ ਕਰਿ ਹੋਇ ॥ ਤਓ ਕਿਹੁ
 ਕਹੈ ਅਰ ਕਿ ਆਕਰੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੇਗੈ ਬਿੰਦ ਭੁਜਨ ਬਿਖੈ ਯਾਹਿ ਦੁਖੈ ॥
 ਤਓ ਮੈਨਾ ਮੁਓ ਸਕਾ ਕਈ ਨਿਰਸਥਿਤ ਪਰਲਿ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਪਰਾਸਰ
 ਕਰਾਹੈ ਸਰਖ ਜੇ ਚਾਹੈ ਜੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਪਾਵੈ ਗਾਰਸਾ ਬਹੀ ਚਾਹ ਕਾ ਮਨ
 ਕੀ ਗਾਥੈ ਤਓ ਕਰਨਹੈ ॥ ਪੁਰਲਾਦ ਕਰਿ ਭੁਗਵਾਨ ਦੇਖ ਦਾਬਾ ॥ ਜੁ ਅ
 ਪਣੇ ਕਹਣੇ ਪਰਨਿਹ ਚਲੈ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਇਸ ਬਾਤ ਪਰਏ ਕ ਇਸ ਤੀਰਿ
 ਖਕੀ ਸੇ ਮੁਏ ਪ੍ਰੀਤ ਬੀ ॥ ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਪੁਰਬ ਤੈਨੇ ਆਪਹੀ ਕਰਾਹੈ ॥
 ਸੋਨਰ ਕਮੈ ਜਾਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਬ ਕਹਤਾਹੈ ਜੁ ਰਿਖ ਕੀ ਇਸ ਤੀਰੇ ਸੇ
 ਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੀ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਰਾ ਜੁ ਸਾਚਹੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਪਰਾਈ ਇਸ ਤੀਰੇ
 ਓੜ ਦੇਖਤਾਹੈ ॥ ਉਸ ਕੀ ਯਹੀ ਬਾਤਹੈ ॥ ਪਰ ਮੁਫੁ ਕਰਿ ਪਰਾਇ
 ਸੁਖੀ ॥ ਯਹੀ ਬਿਆਸ ਜੁ ਮੁਫੁ ਸੇ ਉਤਪਤਿ ਭਾਇਆਹੈ ॥ ਸੋ ਇਸ ਤੀ
 ਵਿਆਹੀ ਹੁਤੀ ਸੈਨ ਬਾ ॥ ਪਰ ਅਪਰ ਤੇਰੀ ਦਿਸੁ ਮੈਹੈ ॥ ਅਹਿ ਕਾਰਸ
 ਗੀਰ ਕਾ ਮੁਫੁ ਵਿਖੈ ਨਹੀ ॥ ਆਪ ਸੇ ਆਪਹੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਜੀਵਹੈ ਉਸ ਕਰਿ
 ਕਾਲ ਤੇ ਭੁੰਹੈ ॥ ਮੈ ਤਓ ਜੀਵਨਹੈ ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਤੇ ਪਰਮ ਗਾਇ ਕੇ ਚਿਤ
 ਰਾਪਤ ਸਿਧ ਗਤ ਭੁਜ ਸਮਕਰੈ ॥ ਮਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਰੁ ਬੁਧ ਪੁਰਸਾ ॥ ਅ
 ਰੁ ਚਿਤ ਵਿਸਨ ਅਰੁ ਦੁਹੀ ਕਾਰਹੈ ॥ ਸੋ ਇਨ ਕਰਿ ਮੈਨੇ ਉਪਤ ਕੀ
 ਆਹੈ ॥ ਮੁਫੁ ਕੇ ਕਿਸੀ ਸੈ ਕਬ ਭੁਓਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਮੁਫੁ ਤੇ ਵਿਸੇਖ

ਜੇ ਪਰਾਈ ਇਸ ਤੀਰੇ ਪਰਾਇ ਸਟਾਕ ਕਰਤਾਹੈ ॥

ਕਉਨਹੀ॥ ਜੀਕੇ ਦੇਖਣ ਕੇਨਮਿਤੰ ਦਾ ਜਾਤਾ ਥਾ॥ ਏਕਦਿਨ ਅ
 ਰਧਰੇ ਨਵਿਐ ਉਸਕੇ ਦੇਖਣੇ ਕੀਚਾਗਾ ਉਧਜੀ॥ ਅਰੁ ਆਪਣੇ ਅ
 ਸਥਾਨ ਤੇ ਉਹਿ ਚਲਾ॥ ਮੇਘ ਕੀ ਬੁੰਦ ਪਜੈ ਬੀ॥ ਅਰੁ ਨਿਸਾਮ ਹਾ ਕਰ
 ਥੀ॥ ਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਿਤ ਕਾ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਅਗਾਥਾ॥ ਮਾਰਗ ਕੇ ਮਧਿ ਸਰ
 ਘ ਮੇਰੇ ਪਗ ਸੇ ਲਿਪਟਾ॥ ਮੈਨੇ ਜਾਨਾ ਜੁ ਮਿਤਨੇ ਮੁਝੇ ਘੇਰਾ ਹੋ॥ ਉ
 ਸ ਸਰਧ ਕਥਿ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਅਸੀਨਿ ਸਕਾਰੀ ਬਿਥੈ ਤੇਰੇ ਨਮਿਤ ਚਲਾ
 ਤੇ॥ ਮੁਝੇ ਅਪਨੇ ਗਹਿਲੇ ਚਲਾ॥ ਹੇ ਮੈਰੇ ਗਹਿਪ੍ਰੀਤ ਮਕਾਰੀ ਗਾਰੇ
 ਪਰ ਲੇਤੀ ਰਬ ਪਰਥਾ॥ ਅਰੁ ਗਾਗਾ ਸਮੁੰਦ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤਰੰਗ
 ਮਾਰੇ ਥੀ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਿਖੈ ਗੋਧ ਦਕੀ ਨਿਆਈ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟ ਮੇਰੇ ਮੈ ਆਈ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਸਰਧ ਕੀ ਨਵ ਕਾ ਕਰਧਾ ਰਗਾਇਆ॥
 ਜਬ ਤੀਰ ਬਪਰਧ ਹੁਚਾ ਤਬ ਦੇਖੈ ਉਸ ਤੀਰ ਬਪਰ ਤਪਸੀ ਬੈ
 ਠੇ ਤਪ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਰਖੀ ਸੁਰ ਚਿਧੁ ਛੁਆ ਤੁ ਕਉਨ ਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ
 ਅਮ ਕੇ ਰਿਖੀ ਸੁਰ ਕੀ ਇਸਤੀ ਹੈ॥ ਵਹੁ ਅਪਨੀ ਰਥ ਤੇ ਚਿਠੇ॥ ਅਰੁ
 ਕਹਿਣੇ ਲਾਗੇ ਅਸੀ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਬਿਥੈ ਤੁ ਕਹਾ ਥੀ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਕੀ
 ਸੀ ਚਿਨ ਥੀ॥ ਰੇਖ ਕੀ ਇਸਤੀ ਜਨਹੇ॥ ਅਰੁ ਰੇਖ ਕੀ ਇਸਤੀ
 ਕੇ ਨਿਕਟ ਗਈ ਥੀ॥ ਤਬ ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਵਹੁ ਤੈ ਇਸਤੀ ਨਹੀ॥ ਕਉ
 ਜਾਣ ਕਰਨੈ ਹਾਗੇ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਪੁਛਾ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਕਹਾ ਜਣੇ ਕੀ ਹੈ॥
 ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਰੇਖ ਕੀ ਇਸਤੀ ਪਾਸ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਉਹਿ ਕਰ
 ਸਭੀ ਨਿੰਦ ਉਠੇ॥ ਅਰੁ ਮੁਝਿ ਕਉ ਲਾਤੇ ਅਰੁ ਮੁਸਟੇ ਕਰ ਰੁਲੀ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਸਾਸਨ ਕਰੀ॥ ਪਰ ਮੁਝ ਕਉ ਵਹੁ ਸਾਸਨ ਪਹੁੰਚੇ ਪਰ ਕਾਰ
 ਭੇਜ ਥੀ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਉਸ ਸਮੇ ਮੈ ਪਰਾਸਰਨ ਥਾ॥ ਜਬ ਭੁਲੇਖ
 ਰ ਕਾਰ ਉਨਹੁ ਦੇਖਾ ਜੁ ਪਰਾਸਰ ਬਿਸ ਸੁਕਾ ਪੜੇ ਹੈ॥ ਕਹਿਨੇ ਲਾਗੇ
 ਐਸੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਐਸਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਸੇਭ ਉਠਿਆ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕੇ
 ਉਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਕਿਸ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ॥ ਤਿਨਹੁ ਯਹੀ ਜਾਨਾ ਜੁ ਪਰਾਸ
 ਰਨਹੀ॥ ਕਉ ਚਲਿ ਤੇ ਜੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਠਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਅਗਨਿ ਜ
 ਲਾਉ ਕਹਿ ਮੁਝਿ ਕਉ ਅਗਨਿ ਬਿਥੈ ਡਾਲਾ॥ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ ਜਲਾ
 ਪਰ ਮੈਨੇ ਕਉ ਨਿਜਾਨਾ॥ ਉਸ ਸਮੇ ਬਿਥੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨ ਪਹੁੰਚਾ॥

ਜਬਿਉਸਕਓਮੈਨੇਦੇਖਾਤਬਦਾਹੰਗਨਕੀਮੁਫੁਮੰਪ੍ਰਵੇਸਕੀਅ
 ਤਬਉਸਤੀਕਹਾਤੇਹੀਕਿਆਅਵਸਥਾਹੈ॥ਤਬਮੈਨੇਕਹਾਜੁ
 ਮੂਲਤੇਮੈਕੁਛਨਹੀ॥ਜੇਹੈਸੇਤੁਹੀਹੈ॥ਜਬਸਹੀਰਤਿਆਗਕ
 ਰੋਗਾਪਰਤੇਗਤਿਆਗਨਹੀਕਰਤਾ॥ਜਬਉਸਨੇਕਹਾਸਹੀਰ
 ਨਿਹੋਇਗਾ॥ਤਓਮੁਫੁਕਓਕਿਆਕਰੋਗਾ॥ਤਬਮੈਨੇਕਹਾਤੇਹੈ
 ਮਨਿਬਿਖੈਪ੍ਰਵੇਸਨਕਰੋਗਾ॥ਹੇਮੈਤੇਤੇਨੇਐਸੀਪ੍ਰੀਤਕਹੀਹੈ॥
 ਕਿਨਮੈਤੇਕਹਾਤੁਫੁਕਓਸੁਬਖੁਧਦੇਖਤਾਹੈ॥ਪਰਸਰਕਹਾਅਬ
 ਪ੍ਰਯੁਲਾਦਿਕੀਸੁਵਨਕਹਾ॥ਜਬਗਥਸੀਪ੍ਰਯੁਲਾਦਕਓਗਾਬਪਾ
 ਉਬਾਂਧਕਰਿਸਮੁੰਦਵਿਖੈਡਾਲਾ॥ਤਸਮੁੰਦਕੇਪਵਨਹੁਆ॥
 ਅਰੁਪ੍ਰਯੁਲਾਦਿਕਓਮਧਅਪਣੇਲੈਜਾਇਕਰਅਪਨੇਸੀਸਪਰ
 ਖੋਗਾਥਸਯਹਅਵਸਥਾਦੇਖਕਰਹਰਨਕਸਵਪਹਿਆਇ
 ਕਰਪ੍ਰਗਟਕਰੀ॥ਜੁਵਹੁਭੁਬਤਾਨਹੀ॥ਹਰਨਕਸਵਕਹਾਜੇਉ
 ਸਕੇਸਿਲਾਪ੍ਰਗਰਕਰੇ॥ਜੁਭੁਬਜਾਇ॥ਤਬਸਿਲਾਲੇਕਰ
 ਪ੍ਰਯੁਲਾਦਕੇਲਾਗੇਮਾਰਨੇ॥ਅਰੁਪ੍ਰਯੁਲਾਦਿਸੁਅਸਤਤਚਿ
 ਤੇਸੇਉਸਤਤਗੇਬਿੰਦਕੀਕਰੇਬਾ॥ਕਿਹੇਕਮਲਨੈਨਹੋਉਤਪਤ
 ਵਿਸਕੇਕਰਤੇਹੋਬ੍ਰਹਮਰੂਪਤੁਮਕਓਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ਤੇਹੀਬ੍ਰਹ
 ਮਹੋਇਕਰਿਸਿਸਾਰਕੋਉਤਪਤਿਕੀਆਹੈ॥ਅਰੁਵਿਸਨਹੋਇਕ
 ਰਵਯਾਲਨਾਕਹੀਹੈ॥ਅਰੁਰਵਹੋਇਕਰਸਿਘਾਰਕਰੇਹੈ॥
 ਦੇਵਤਾਅਰਮਾਨਸਅਰੁਪੰਛੀਅਰੁਸਰਪਸੀਪ੍ਰਥਾਅਰੁਪਿਸਾਚ
 ਅਰੁਗਥਸਅਰੁਚਓਪਾਇ॥ਅਰਿਪੰਚਤਤਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਅਰ
 ਸਮਸਰਬਤੁਹੀਹੈ॥ਅਰਸਰਬਸੇਸਮਹੈ॥ਹੇਪ੍ਰਮਣੀਸੂਰ
 ਬਾਰਬਾਰਤੁਫੁਕਓਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ਜਾਨੇਤੁਫੁਕਓਰਿਆਨਕੇ
 ਨੇਤ੍ਰਹੁਸੇਨਹੀਦੇਖਾ॥ਸੋਧਜਾਅਵਤਾਰੇਕੀਕਰਤਾਹੈ॥ਪਰਮ
 ਰਥਨਹੀਪਾਇਆ॥ਕਾਹੈਤੇਜਸਰਬਵਿਸਨਪ੍ਰਗਨਹੈ॥ਉਸ
 ਵਿਸਨਕਓਨਮਸਕਾਰਕਰੇਹੈ॥ਜੇਯਹਿਜਗਤਿਜਿਸਤੇਹੈ॥
 ਅਰੁਸਰਬਵਹੀਹੈ॥ਅਰੁਵਹਿਮੈਹੀਹੈ॥ਅਰੁਸਰਬਤੁਇੰਦ੍ਰੀ
 ਤੇਹੈ॥ਅਰਿਗਪਤਿਪ੍ਰਗਟਿਏਕਹੀਪ੍ਰਗਤਨਹੈ॥ਅਰੁਅੰ
 ਮਤੁਹੈ॥ਅਰੁਸੁਦੇਵਹੈ॥ਆਤਮਾਪਰਮਾਤਮਾਮੁਫੁਹੀਕੇਕ

ਹਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਨਾਮ ਸੇ ਗਯੋ॥ ਕਿਸ ਕਰਨ ਤੇ ਜੁ ਪੁਰ
 ਨਿਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਹੈ ਮੈ ਤੇ ਪੁ
 ਹਲਾਦਿ ਐਸੀ ਉਸਤਤ ਵਿਸਨ ਕੀ ਕਹੀ॥ ਅਰੁ ਦੁਜਾਣਾ ਦੁਹ
 ਵਿਸਨ ਆਤਮਾ ਮੈ ਹੈ॥ ਵਿਸਨ ਵਿਖੈ ਮਿਲ ਗਇਆ॥ ਮੈ ਤੇ
 ਕਹਾ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਸਨ ਕੋ ਜਾਨਾ ਦੁਹ ਬਿਸਨ ਮੈ ਮਿਲਾ॥ ਅਰੁ ਜਿ
 ਸਨੇ ਨ ਜਾਨਾ ਦੁਹ ਵਿਸਨ ਮੈ ਭਿਨ ਹੈ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ
 ਮਿਲਣਾ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਅਪਨੇ ਵਿਖੈ ਜਾਨਣਾ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੇ ਜਾਨਾ
 ਤੇ ਮਿਲਾ॥ ਨਹੀ ਤੇ ਭਿਨ ਹੁਆ॥ ਕਿਉ ਕਹਿ ਤੇ ਜੇ ਸਰਬ ਆ
 ਤਮਾ ਹੈ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਜੁ ਮੈ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਅਥਵ
 ਕੋਉ ਸੋ ਤਾ ਹੈ॥ ਗਿਆਨ ਸਕਤ ਈਸ਼ਵਰ ਕੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਗਿ
 ਆਨ ਸਕਤ ਜੀਵ ਕੀ ਹੈ॥ ਸੋ ਦੋਨੋ ਕਹਿਣ ਸਾਧ ਹੈ॥ ਕਹਾ ਰਿਸ
 ਨ ਅਗਿਆਨਾ॥ ਏਕ ਨਿਜ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਜਬ ਤਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਇ
 ਆ॥ ਤਬ ਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਨਾ ਸਕੁਏ
 ॥ ਜੈਸੇ ਜਬ ਅਗਨ ਲਾਗਤੀ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਗਿਲਾ ਸੁਕਾ ਸੋ ਨ ਜ
 ਲਾਵਤੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਪੁਹਲਾਦਿ ਬੀਚਾਰ ਜੀਵ ਈਸਟ ਕੇ ਤੇ ਭਿਲ
 ਪਕਰ ਮੁਲ ਕੋ ਪਹੁਚਾਥਾ॥ ਸਿਗਲ ਜੇ ਹਾਥ ਅਰਪਾਉ ਅ
 ਅਰੁ ਸਿਗਲ ਉਸ ਕੇ ਗਲ ਖੋਸੇ ਦੁਟ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਗਾਥ ਸਾਸਿ
 ਲਾਮਾਰ ਤੇ ਖੋਸੇ॥ ਜਲ ਅਪਨੀ ਸਕਤ ਸੇ ਬਾਹਰ ਭਾਲ ਦੇ ਤਾਥ
 ਪੁਹਲਾਦਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੀ ਪਰ ਵਿਸ਼ੁ ਕਰਤਾ ਥਾ॥ ਆਪ ਹੀ ਕੋ
 ਦੇਖ ਦਾਥਾ॥ ਅਰੁ ਕਹਿ ਤਾਥਾ ਕਿਹੇ ਪਰਮਾਰਥ ਰੂਪ ਤੁਝਿ
 ਕੋ ਨ ਸਕਾ ਰਹੈ॥ ਏਹ ਜਗਤਿ ਗੁਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਤੁਹੀ ਹੈ॥ ਕਿ
 ਸਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁ ਤੁਝਿ ਬਿਨਾ ਅਚਿਰ ਕੋ ਭਿਨ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਕਹੁ ਤੁ
 ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕੈਸੇ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਝ ਸੇ ਮ
 ਤਿ ਪੁਛਾ॥ ਉਸਤਤ ਤਬ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਬ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ॥ ਮੈ ਦੁ
 ਐ ਤਨਹੀ ਦੇਖਤਾ॥ ਉਸਤਤ ਨਿੰਦਾ ਕੀ ਆਕੋਰੇ॥ ਜੇ ਪੁ
 ਹਿਲਾਦਿ ਕੀ ਨਿਅਈ ਮੁਝ ਕਓ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਉਪਜੈ॥
 ਤਓ ਕਹਿ ਓਗਾਏ ਕਾ ਅਤਮਾ ਹੈ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਤੇਹੀ
 ਕਿਆ ਸਕਤਿ ਹੈ॥ ਜੁ ਦੁਖਿ ਬਿਖੈ ਕਹੈ ਏਕ ਆਤਮਾ ਹੈ॥

ਉਸਸਮੇਵਿਖੇਕਲੇਸਹੀਕਾਭੁਜਨਕਰੈ॥ਅਰਅਬਮੈਤੇਰਸ॥
 ਸਕਰੈ॥ਸਿਸਾਰਬਿਖੈਐਸਾਕੋਈਦਿਸਦਨਹੀਆਵਤਾਜੁ
 ਤੁਝਿਤੇਮੁਝਕਉਛੁਰਾਵੈ॥ਹਰਨਕਸਵੰਓਰੁਗਵਨਇਸੀਕ॥
 ਹਨਤੇਮਾਗਹੈ॥ਜੁਨਿੰਦਾਕਰਤਾਥਾ॥ਅਰੁਪ੍ਰਹਲਾਦਕੋਛੁਰਾ
 ਏਆਹੈ॥ਅਰੁਮੈਜੁਨਿੰਦਾਉਸਤਤਕਿਸੀਕੀਨਹੀਕਰਤਾ॥ਜੁ
 ਤੁਝਿਤੇਛੁਰਾਵੈਗਾ॥ਅਰੁਮੁਝਿਕਉਮਾਰੈਗਾ॥ਤਾਤੇਤੁਝਿ
 ਕਉਅਬਹੀਰਸਮਕਰੈਚੈ॥ਮੈਤੋਕਹਾਜੁਤੁਝਿਕਉਮੈਐਸਾਜਾ
 ਨਤਹਉਤਉਤੇਰੈਸਿਗਤਿਨਕਰਤਾ॥ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਜੁਕੋਈ
 ਸਿੰਘਤੇਛੁਰਾਚਾਹੈਸੁਕਰਨਿਐ॥ਪਰਹੇਪਰਾਸਰਆਪਹੀ
 ਮਾਰਅਰਆਪਹੀਖਾਹੈ॥ਪਰਾਸਰਕਹਾਮੈਬ੍ਰਹਮਰਾਖਸਤ
 ਨਹੀ॥ਤੁਝਿਕਉਖਾਵੈ॥ਗੋਬਿੰਦਕੋਚਿਤਕਰੈ॥ਅਰੁਕਲਪ
 ਲਛੁਰਾ॥ਕਧਾਪ੍ਰਹਲਾਦਕੀਸ਼ਵਨਕਹਾ॥ਜਬਪ੍ਰਹਲਾਦਿ
 ਐਸੀਉਮੈਤੋਕਰੀ॥ਤਬਬਿਸਨਿਅਰੁਜੁਆਵਤਿਉਏਆ॥ਜ
 ਬਪ੍ਰਹਲਾਦਦੇਖਾਤਬਉਠਿਖਜਾਹੁਆ॥ਅਰੁਦੇਨੋਗਬਜੇਜੁਕਰ
 ਨਮਸਕਾਰਕੀਆ॥ਅਰੁਉਸਤਤਲਾਗੇਕਰੇ॥ਕਿਹੇਮਹਾਦੇਵ
 ਮੁਝਿਪਰਪ੍ਰਸੰਨਹੈ॥ਅਰੁਇਨਦੁਖਤੇਮੁਕਤਕਰੇ॥ਤੇਗਦਰਸ
 ਨਮੁਝਲੋਧਰੀਕਉਅੰਮ੍ਰਤਸਮਾਨਹੈ॥ਜੇਤਾਤੁਝਕਉਨੇਤਕਰਿਦੇ
 ਕੋਹੈ॥ਅਘਾਵਤਾਨਹੀ॥ਬਿਸਨਕਹਾਹੇਪ੍ਰਹਲਾਦਿਮੈਤੁਝਿਪ
 ਰਿਦਿਆਲਹੈਉਐਹੈ॥ਜੇਤੇਰੀਇਛੁਹੈਦੈਸੋਮਾਗਾ॥ਤਬਪ੍ਰਲਾਦ
 ਕਹਾਹੇਜਨਾਰਦਨਜੀਅਚਿਤਾ॥ਏਹਮਾਰੈਜੋਜਹਾਜਨਮਪ॥
 ਵੇਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਮੇਰੇਤੇਨਜਾਇ॥ਅਰੁਜਿਸਠੈਰਬਿਖੈਹੈਤੁਝਿਬਿ
 ਨਾਅਚਿਰਕੰਨਜਾਨੈਜੇਸੇਬਿਖਈਬਿਖਯਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਰਾਖਤੇ
 ਹੈ॥ਤੇਸੇਹੀਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਮੇਰੇਮਨਤੇਨਵਿਰਤਹੈਉ॥ਅਰੁਇਸਤੇਵ
 ਤੋਕੋਜੇਕੁਛੁਅਚਿਰਚਾਹੈਸੋਭੀਦੇਵਉ॥ਤਬਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹਾਜੁ
 ਪਤਾਮੇਰੇਨੇਅਵਿਦਿਆਕਰੀਹੈਦੁਐਤਾਦਿਜੁਕੀਆਹੈ॥ਸੋਕਿ
 ਪਾਕਰਖਿਮਾਕਰਾਉਸਨੇਤਉਮੇਰੇਮਾਰਨੇਨਮਿਤਬਹੁਤਉਪਾ
 ਏਕੀਆਹੈ॥ਪਰਯਹਿਕਾਕਜਪ੍ਰੀਤਤੇਰੇਚਰਨਕਮਲੇਕੀ

ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇਗੇ। ਅਰੁ ਤੁਝ ਕਉ ਜਾਨੇ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ
 ਪ੍ਰਿਤ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਉਸ ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਚਿਹਾ। ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਲੀਨ ਕੀ ਅ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਆਜਿ ਮੈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਰੁਇ ਆਹੈ। ਬਿਸਨ
 ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮੇਰੀ ਰੁਗਤਿ ਬਿਖੇ ਦ੍ਰਿੜਹੈ। ਰੁਇ ਆਹੈ। ਤੁਝਿ ਕੋ ਨਿ
 ਰਬਾ ਫੁਟਿ ਦੀਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਤੁਮੇਰੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾਹੈ। ਤਉ
 ਚਾਹੈ ਜਪਿ ਤਾਮੇਰਾ ਮਾਰੀਏ ਨਾਹੀ। ਤੁਝ ਸਾਥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇਹੈ। ਅ
 ਰੁਯਹਿ ਜਾਨੈ ਜੁ ਮੈ ਬਿਸਨ ਹੋ। ਅਰੁ ਜੇ ਤੁਝ ਪ੍ਰਫੁੱਤ ਕਉ ਨਹੈ। ਮੈ ਆ
 ਤਮ ਸਰੂਪਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੁ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਤੇ ਏਕ ਮਨ ਹੋਇ
 ਕਰ ਕਹਾ ਜੁ ਤੂੰ ਕੋ ਨਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਜੇ ਬਡਿਯੇ ਤੇ ਨਿਹਚਾਰ
 ਇਐ ਆਹੈ ਸੋਯਹੀਹੈ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਅਰੁ ਸਰਬ ਜਗਤ ਬਿਖੇ
 ਏਕ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੁਝ ਕੋ ਯਹਿ ਨਿਹਚਾ ਦ੍ਰਿੜ
 ਰੁਇ ਆਹੈ। ਜੁ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨਹੈ। ਤਉ ਪਿਤਾ ਨੇ ਤੁਝ ਕਉ ਏਤਾ ਦੁ
 ਖਿਦੀਆ। ਉਸ ਕੇ ਨਾਵਰਤ ਕਾ ਉਧਾਇ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਤਾ।
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਉਤਪਤਿ ਅਰੁ ਸੰਘਾਰ ਕਰਮ ਤੇ ਗਈਹੈ। ਅ
 ਰੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਹੈ। ਤਬ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟ ਆਵਤਾਹੈ ਤਉ
 ਕਿਆ ਕਹਤਾਹੈ। ਆਤਮ ਸਰੂਪਹੈ। ਅਰੁ ਜਬ ਪਿਤਾ ਦੁਖ ਦੇਤਾ
 ਹੈ। ਤਬ ਕਹਿਤਾਹੈ ਜੁ ਬਿਸਨਹੈ। ਜੁ ਯਹਿ ਬਾਤ ਕਿਆਹੈ। ਪ੍ਰ
 ਹਲਾਦ ਕਹਾ ਜੁ ਸਰਬ ਆਤਮਾਹੈ। ਉਹ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਕਹਾਹੈ। ਬਿ
 ਸਨ ਕਹਾ ਜੁ ਤੁਝ ਕਉ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨਿ ਹੋ ਚਾਹੈ। ਤਉ ਪਿਤਾ ਤੇਰੇ
 ਤੁਝ ਕੋ ਯਹਿ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇਹੈ। ਜੁ ਸਰਬ ਆਤਮਾਹੈ। ਤੁੰ ਕਿਉ
 ਹੀ ਮਾਨਤਾ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੁਕੇ ਅਰਬਾ ਜੇ
 ਏਸ ਬਾਤ ਕਉ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਉ। ਤਉ ਆਗਿਆ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੁਕੀ ਮਿਟ
 ਜਾਤੀਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੁ ਕਛੁ ਮਾਰਾ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਦੇਵ ਦੁ
 ਪਰਮ ਏਹ ਕਹਾਹੈ। ਅਰੁ ਲੇਵਣ ਜੀਵ ਕਹਾਹੈ। ਮੈ ਏਨੇ ਪਦੇ ਤੇ ਸਕ
 ਤਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਤੁਝਿ ਤੇ ਕਿਆ ਮਾਗੇ। ਤੁੰ ਕਿਆ ਦੇਵੈਗਾ। ਤਬ ਬਿਸ
 ਨ ਜਾਣੁ ਜੁ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਅਚਾਰੀਹੈ। ਨਿਹੰਸੇ ਰੁਇ ਆਹੈ। ਤਬ

ਕਹਾ ਜਲ ਅਰ ਅਗਨ ਕੋ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰੀ ਹੈ ॥ ਜੁ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਗਧਿਆ
 ਕਰੀ ॥ ਅਰੁ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਕਿਸੀ ਕੀ ਸਕਤਿ ਨਹੀ
 ਜੁ ਮੇਰੀ ਗਧਿਆ ਕਰੀ ॥ ਮੈਂ ਜੇ ਰਬ ਬਿਖੈ ਏਕ ਪੁਰ ਨਿਆ ਤੁਮਾ ਦੇਖਾ
 ਹੈ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਅੰਤਿ ਧਿਆਨ ਤੇ ਤਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਜਾਤਾ
 ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਇਸੀ ਨਿਮਿਤਤੁ ਜਨ ਅਭਿਤਾਰ ਚਿਕਾਨ ਹੀ ਕਰਤ
 ਜੇ ਕਬੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਅਰ ਕਬੀ ਅਨਿ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪਾਇਓ ਆਤ
 ਮਾਤੇ ਭਿਨ ਜੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤ ਫੁਹੈ ॥ ਨਿਸਚਾਨ ਕਰੇ ਗਾਧਾਰ ਜੇ ਆਏ ਤੇ ਕ
 ਫੁ ਆਤਮ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪਣ ਕਰੇ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੁਧੁ ਕਢਿ ਆਤਮ ਧਰ
 ਮ ਤੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਆਤਮ ਮੈਂ ਤੇ ਮੁਧੁ ਕਢਿ ਪ੍ਰ
 ਜਨ ਨਹੀ ਤਭਿ ਕਿਸ ਕਢਿ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਿਸਨ ਅਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਗਈ
 ਆ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਜਲ ਤੇ ਨਿਕ ਸਿਕਰਿ ਧਿਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟ ਆਇਆ ॥
 ਤਬ ਹਰਨ ਕਸਪ ਅਚਰ ਜਮਾਨੁ ਭੁਇਆ ॥ ਜੇਯਹਿ ਪ੍ਰਜਲ ਤੇ ਭੀ
 ਜੀਵਤਾ ਹੀ ਨਿਕਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਵਾਨਿ ਹੋਇ ਕਰ ਦੇ ਨੇ ਗਧ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕੇ ਸੀ
 ਗਲ ਸਾਥ ਬਾਂਧੇ ॥ ਐਸੀ ਗਧ ਕੀ ਚਿਸ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰ ਲਗਾਈ ਜੁ ਬੇਸੁਪ
 ਹੁਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਰੇ ਅਗਾਹੁ ਤੁਮਾ ਪਾਤਮ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਤਾ
 ਹੋ ਬਿਸਨ ਹੈ ॥ ਬਿਸਨ ਤੁਧੁ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭੁਇਆ ਹੈ ॥ ਤੁਧਿ ਕੋ ਲਜਨ
 ਹੀ ਆਵਤੀ ਆਤਮ ਮੈਂ ਹੈ ॥ ਤੁਧੁ ਨੇ ਮੁਧਿ ਕੋ ਬਿਨ ਕਿਸ ਕਢਿ ਬਿਚਾ
 ਗਾ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾ ਹੋ ਪਿਤਾ ਆਤਮਾ ਅਚਿਤੁ ਬਿਸਨ ਕਢਿ ਕਹਿ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਕਹਾ ਜਲਿ ਬਿਖੈ ਤੁੰ ਬਿਸਨ ਕੋ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਬਾ ਜੁ
 ਮੈ ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਬ ਕਹਾ ਤਾਹੈ ਬਿਸਨ ਹੈ ॥ ਦੁ ਐ ਤ ਕੋ ਇਸ ਬਿਤ
 ਕਰਨਾ ਕਿਆ ਜੇਗਾ ਹੈ ॥ ਚਿਸ ਸਮੈ ਬਿਖੈ ਤੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਹੁਆ ॥ ਅਰੁ ਅਬ ਕਹਾ ਤਾਹੈ ਬਿਸਨ ਹੈ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਤ ਬੀਚਾਰ ਜੇ ਸਰ
 ਬ ਹੋਤਾ ਤਉ ਸੂਬ ਚਤਰ ਭੁਜ ਜਨ ਮਤੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾ ਹੋ ਪਿਤਾ
 ਜਬ ਮੈ ਬਿਸਨ ਸੇ ਸੰਬਾਦ ਕਰਤਾ ਥਾ ॥ ਤਬ ਤੁੰ ਕਹਾ ਥਾ ॥ ਤਬ ਹਰ
 ਨ ਕਸਪ ਕਹਾ ਤੁੰ ਅਗਿ ਬਿਸਨ ਅਰੁ ਸੰਬਾਦ ਤੀ ਨੇ ਹੀ ਮੈ ਥਾ ॥ ਕਿਸ
 ਕਾਰ ਨਿਤੇ ਜੁ ਸੂਬ ਬਿਖੈ ਪੁਰਨ ਹੈ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਆਤਮਾ ਬਿਨ

ਅਚਿਰ ਕਾਧਿ ਆਨੁ ਸਤੁ ਕਰਾ ਜੋ ਆਤਮਾ ਹੈ ਤੋ ਕਿਉ ਬਿਸਨ ਕੋ ਅਰੋਪਤ
 ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ਕਰਾ ਜੋ ਐਸੇ ਨ ਕਹੈ ਤਉ ਰੁਗਵਾਨ ਅਰਸਿ ਤੋ ਕਉ ਬਿਨ ਜਾ
 ਨੈ ਅਕੁ ਯੋਜਨ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣੇ ਕਾ ਯਹਿ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਦ ਕਾ ਨਾਸ ਨਿਹਾਇ ॥
 ਅਰਹੇ ਪਿਤਾ ਤੁਧ ਰਮਾਤ ਮਾਹੈ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਕਹਾ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਕੋ ਮੈਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ਕਹਾ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹਿਣੇ ਅਰੁ ਸੁਨਣੇ
 ਅਰਦੇਖਣੇ ਮੈ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਏਕ ਚਿਤ ਬਿਸਨ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਪ੍ਰਿਥ
 ਵੀ ਅਰਜਲ ਅਰ ਅਗਨ ਅਰ ਪਚਿਨ ਅਰ ਅਕਾਸ ਸਰਬ ਬਿਸਨ ਹੈ ॥
 ਹਰਨ ਕਸਪ ਕੋ ਪਵਾਨ ਭੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਅਬਹੀਤੇ ਨਾਸ ਕਰੇ ਹੈ ॥
 ਕਹੁਨ ਗਾਇਣ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ਕਹਾ ਅਬਤ ਕਿਤੇ ਨੇਨ ਗਾਇਣ ਕੋ
 ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਜੁਏ ਤੀਸਾ ਸਨਾ ਮੁਝ ਕਉ ਕਰਤਿ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਵਹ ਮੇਰੀ ਰ
 ਛਾ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਾ ਵਿਤੁ ਛਾਤ ਹੈ ॥ ਜਗਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਤਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ॥
 ਹਰਨ ਸਪ ਦੇਨੇ ਗਾ ਬਿਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ਕੇ ਥਾਪ ਕਰ ਬਡੇ ਬੰਸ ਸੇ ਲਟਕਾ
 ਏਆ ॥ ਅਰੁ ਖੰਡਿ ਆਨਗਨ ਕਰਿ ਕਹਾ ਕਹੈ ਨ ਗਾਇ ਬਤਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾ
 ਦਿ ਕਹਾ ਛੁਪਾਇ ਤੇ ਬਤਾਵੇ ॥ ਮੁਝ ਮੈ ਅਰੁ ਤੁਝ ਮੈ ਅਰੁ ਖੰਡੇ ਮੈ ਵਹੀ
 ਹੈ ॥ ਅਚਿਕ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਕਹਾ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਤਉ ਕਿਉ ਨ
 ਹੀ ਨਿਕਸਤਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰੁਗਮ ਹੀ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ਕਹਾ ਜਬ ਮੁਖ ਵਹੀ ਹੈ ਤ
 ਓ ਯਹਿ ਬੰਸ ਜਾ ਸੇ ਮੁਝੈ ਵਾਧਾ ਹੈ ਸੋ ਵਹੀ ਹੈ ॥ ਯਹਿ ਬਚਨ ਜਬ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾ
 ਦਿ ਕੀਆ ॥ ਤਬਿ ਸਬਦ ਰੀਰੀ ਹੋਤ ਭੁਇਆ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਭੀ ਸਬਦ
 ਸੁਣ ਕਰਿ ਸਬਦ ਕਰਤਿ ਭੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕਉ ਕਹਾ ਆਜ
 ਤੈਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੀਆ ॥ ਦੇਖੀਏ ਮੁਝ ਕਉ ਕਿਆ ਕ
 ਰੇ ॥ ਜੋ ਸਰੀਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰੇ ਤਉ ਭੈ ਮਾਨੈ ਵਹੁ ਸੇ ਸਰੀਰ ਬਿਨਾ ਜਾਨੈ ॥
 ਅਰੁ ਵਹੁ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਆਤਮਾ ਕਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਉ ਨਾਸ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਦ ਕਹਾ ਅਬੀ ਕਛੁ ਬਿਗਨਾ ਨਹੀ ॥ ਅਹਿਕਾਰ ਸਰੀਰ ਕਾ ਤਿ
 ਆਗ ਕਰ ਅਰੁ ਕਹੁ ਬਿਸਨ ਹੈ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਕਹਾ ਆਜ ਕਾ ਮਨਾ
 ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ॥ ਜੁ ਸਤ੍ਰਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਇਆ ਏ ਆਹੈ ॥ ਅਬ ਪੀਤ

ਦੇਵਣਾਸੁਰਮਤੁਨੀ॥ ਬਹੁਜਸੀਧਿਆਮੈਜੈਸੇਹਵਪੁਕਬਤੇਓ
 ਦੇਹੋਇ॥ ਤੈਸੇਨਰਸਿੰਘਰੂਪਧੰਤੁਤੇਨਿਕਸਾ॥ ਅਰਧੈਰਚਿਕੇਈਦੁ
 ਨਧਰੁਸੇਚਿਦਰਹਰਨਕਸਪਕਾਛਜਾ॥ ਬਹੁਜਮੈਸੀਅਵਸਥਾਬਿਖੇ
 ਬਿਸਨਕੇਹਾਥਮੈਆਪਕੇਛਰਾਉਕਰਿ॥ ਧੰਤੁਹਾਥਲੈਕਰਸੁਨਮਖ
 ਬਿਸਨਕੇਦਚਿਜਾ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜੇਤਾਕੁਛੁਤੁਫਿਬਿਖੇਬਲੁਪੈਸੇਮੁਧਿ
 ਬਿਖੇਲਗਾਇ॥ ਤਬਹਰਨਕਸਪਕੇਤਕਮਸਟਬਿਸਨਕੇਸਹਿਰਪਰਲ
 ਗਾਈ॥ ਬਹੁਜਬਿਸਨਉਸਕੈਧਕੜਕਰਸਿਰਉਸਕਾਕੋਡੇਪਰਗਾਖਕ
 ਰਿਜੀਵਉਸਕਾਛਿਨਕੀਆ॥ ਅਰੁਬਹਮਾਤੇਆਦਿਲੇਕਰਦੇਵਤਾਨੇ
 ਧੁਹਧੈਕੀਬਰਖਾਕਰੀ॥ ਅਰੁਉਸਤਤਕਰੀ॥ ਅਰਕਹਾਜਬਕਥਦੇ
 ਤਹੁਕਰਹਮਕਚਿਕਸਟਥਾਪੈ॥ ਤੁਮਹਮਾਰੇਰਛਕਰੁਏਹੋਅਰਦੇਵਹੁ
 ਧੁਹਲਾਦਕੇਕਹਾ॥ ਜੇਕੁਗਵਾਨਕੋਕੂਪਕਿਸਪਰਹੈ॥ ਤੁਫਿਬਿਨਾਅੰਰ
 ਤੇਕੋਚਿਨੀ॥ ਤਬਕੁਗਵਾਨਧੁਹਲਾਦਿਕੋਦੋਨੋਤੁਜਾਬਿਖੇਲੇਕਰਾ
 ਮੁਖਮੈਜੁਰੁਪਗਲਿਪਟਾਥਾ॥ ਮਾਥਾਧੁਹਲਾਦਿਕਾਚੁਬਨਕੀਆ॥ ਅਰੁ
 ਆਗਿਆਕਰੀਜੁਗਾਜਕਰਾਧੁਹਲਾਦਕਾਊਸਰਾਜਸੇਮੇਰੀਚ
 ਹਨਾਨੀ॥ ਮੁਫਿਕੋਸੁਗਾਜਕਰਾ॥ ਬਹੁਜਬਿਸਨਅੰਤਾਪਿਆਨਭਉ
 ਆ॥ ਅਰੁਧੁਹਲਾਦਿਬਿਸਨਕੀਆਗਿਆਤੇਪਿਤਾਕੀਰਚਿਰਗਾਜ
 ਆਸਨਪਰਥੈਗਾ॥ ਧਰਾਸਰਕਹਾਹੋਬ੍ਰਹਮਨਿਕਥਾਧੁਹਲਾਦਕੀਤੁ
 ਸੁਕੋਭਿਨਭਿਨਸ੍ਵਦਕਰਾਈਯੈ॥ ਪਰਤੁਫਿਕਚਿਕਿਆਲਾਕੁਰੁਏ
 ਆ॥ ਤੈਨੇਏਕਕਾਨਕਰਿਸ੍ਵਨਕਰੀ॥ ਅਰੁਦਸਰੇਕਾਨਸੇਨਿਕਾਸਦਈ
 ਤਭੇਕਹਿਣਾਮੇਗਾਤੁਫਿਕਚਿਅਕਾਰਥਭਾਉਆ॥ ਮੈੜੇਕਹਾਇਸਕ
 ਥਾਕੇਸ੍ਵਦਤੇਜਾਨਾਜੁਪ੍ਰਮਾਤਮਾਬਿਨਾਅੰਰਕਛੁਨੀ॥ ਪ੍ਰਸਾਰਕ
 ਹਾਥੈਮਾਨਹੈ॥ ਜੇਮਾਏਆਬਿਸਨਕੀਬਲਵਾਨਹੈ॥ ਜੇਬ੍ਰਹਮਾਦਕਚਿ
 ਥਿਧਨਹੀਸਕਤੇ॥ ਮੈੜੇਕਹਾਜਬਰੇਬਿੰਦਕੇਸਰੂਪਬਿਖੇਦਿਨਨਿ
 ਸਚਾਕੁਏਆ॥ ਜੁਉਸਬਿਨਾਅਚਿਰਕੋਈਨਹੀ॥ ਤਚਿਮਾਏਆਤਕ
 ਕਿਆਰਗਾਧਰਾਸਰਕਹਾਤੇਨੇਨਹੀਸਮਸ੍ਵਾਮਾਏਆਬਿਸਨਕੀ

ਬਾਜੀਗਰਹੈ॥ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇ ਸੁਣ ਜਬ ਧੁਹਲਾ ਦਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਗਜਠ ਚਿਹਰਾ
 ਰਬੈਗਾ॥ ਤਬ ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜਧੁਹਲਾ ਦਿਕੈ ਕਹਾ ਸਾ ਚੁਕਹੁ ਜਧਿ ਤਾ
 ਕੇ ਨਮਿਤ ਤੈਨੇ ਬਿਸਨ ਕੇ ਕਹਾ ਬਾ॥ ਕਿ ਅਬ ਵਾ ਬਿਸਨੇ ਆਪਹੀ ਮਾਗ
 ਆਪੁਹਿਲਾ ਦਿਕਹਾ ਮੈਨਹੀ ਕਹਾ॥ ਉਸ ਜੇ ਕੁਛ ਕੀ ਆਹੈ ਸੋ ਅਪਨੀ ਟਿ
 ਛਾ ਸੇ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਮੁਢਿ ਕਥਿਧਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾ ਸਕੀ ਏ ਛਾਨਾ ਬੀ॥ ਤਬ ਸੁਕਾ
 ਚਾਰ ਜਕਹਾ ਤੇਰਾ ਜੀਵਨਾ ਮਿਤ ਤੇ ਵੀ ਬੁਰਾਹੈ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਪਿਤਾ ਕਾ
 ਬਦਲਾ ਵੈਰੀ ਸੋ ਨਿਲੇਵੈ॥ ਜਿਕਿ ਛੁਕਾਵੈ ਅਰੁ ਪੀਵੈ ਤੁਝਿ ਪਰ ਅਰੁ
 ਪਹੈ॥ ਧੁਹਲਾ ਦਿਕਹਾ ਕਿਸ ਕੀ ਸਕਤਿਹੈ॥ ਜੇਹੋ ਬਿੰਦ ਸੋ ਸਮਤ ਕ
 ਹੇ॥ ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜਕਹਾ ਗੋਬਿੰਦ ਕਹਾਹੈ॥ ਤੇਰੇ ਨਿਸਚੇ ਬਿਖੇ ਪਵੇ ਸਕੀ
 ਆ॥ ਨਹੀ ਤੇ ਵਹੁਨਾ ਮਰੁਪ ਤੇ ਨਿ ਆਹਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਖੇ
 ਲਿਖਾਹੈ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਕਾ ਬਦਲਾ ਨਿਲੇਵੈ॥ ਤੇ ਜੇ ਕੁਛ
 ਕਰਤਾਹੈ ਸੋ ਅਜੇਗਾਹੈ॥ ਧੁਹਲਾ ਦਿਕਹਾ ਪਹਿਲੇ ਤੁੰ ਕਹਤਾ ਬਾ॥ ਜੇ
 ਹੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਭੁਜਨ ਕਰੁ॥ ਅਰੁ ਅਬ ਕਹਿਤਾਹੈ ਉਸ ਕਥਿ ਮਾਗਾ ਜਬ
 ਉਸ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਕੀ ਸਕਤ ਹਰਨ ਕਸਪ ਸੋ ਨ ਰੁਣੀ॥ ਤਥਿ ਮੈਂ ਕਿ ਅਜੇਹਾ
 ਤਬ ਸੁਕਾ ਕਹਾ ਪਿਤਾ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੀ ਬੀ॥ ਅਰੁ ਤੁਝਿ
 ਕਥਿ ਆਤਮ ਸਕਤਿਹੈ॥ ਤੁਝਿ ਤੇ ਯਹਿਕਾ ਮਸਿਧਹੈ ਏਗਾ ਪਰਾਸ
 ਰਕਹਾਹੈ ਮੈਂ ਤੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਐਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਬਜਗਿ ਆਸਾ ਬਿਖੇ॥ ਪਿ
 ਤਾ ਜੀਨੇ ਉਸ ਕੋ ਕਠਿਨ ਸਾਸਨਾ ਕਰੀ॥ ਅਰੁ ਧੁਹਲਾ ਦਿਪ੍ਰਤੀਤ ਤੇ ਨ ਟਿ
 ਗਾ॥ ਅਰੁ ਕਿਚਿਤ ਸਗਾ ਸੁਕਾ ਕੇ ਸੋਏ ਤਨਾ ਉਸ ਕੇ ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਏ ਪਜੀ॥
 ਕਿਜੇ ਆਗਿ ਆਕਰੇ ਤਥਿ ਸਕਤ ਰਾਖਤਹੈ॥ ਬਦਲਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਬਿ
 ਸਨ ਸੋ ਲੇਵੈ॥ ਅਗਏ ਸੀ ਪਜੀ ਬਿਸਨ ਕਾ ਨਾਸ ਕਰੇ॥ ਬਹੁੜ ਆਗਿ
 ਆਕਰੀ ਰਾਖ ਸਿਏ ਕਠੇ ਕੁਏ॥ ਅਰੁ ਪਾਚ ਜੇ ਜਨਨ ਗਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਜ
 ਏ ਉਤਗਾ॥ ਬਿਸਨ ਅੰਤ ਜਾਮੀਨੁ ਧੁਹਲਾ ਦਿਸਤਿ ਬੁਧਿਕਾਤਿ ਆਗ
 ਕਰ ਕਰ ਬੁਧਿ ਬਿਖੇ ਏ ਸਾ ਬਿਤੁ ਭਾਇ ਆਹੈ॥ ਪਰਿ ਕਿ ਆਕਰੇ ਕੁਸਿਰ

ਐਸੇ ਹੀ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਬਿਸਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਬੁਢਾ ਭਇਆ। ਮਹਾ ਰਿਸਲ ਕੰਜੀ
ਹਾਥ ਮੈਂ ਕੰਧਤਾ ਆਇਆ। ਅਰੁ ਪੁਛੁ ਜੁਇ ਪੁਸਪਾਂ ਮਿਕੈ ਸੀ। ਲੋਕ ਹੁਕ
ਹਾਥ ਹਿਲਾ ਦਿਕੈ ਬਿਸਨ ਸਾਥ ਜੁਪ ਕੀਇ ਛੁਹੈ। ਆਗੇ ਤੈ ਮਤ ਆਉ। ਕਾ
ਹੇ ਤੇ ਜੋ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਕੋ ਕਉ ਦਲੋ। ਅਰੁ ਆਗੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਣਿ ਲੇਤ ਓ ਅਸੁਰ
ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਸੁਣਹੈ ਜੁ ਪੁਰਲਾ ਦਿ ਦੀਨਹੁ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਪਰ ਦਿ
ਆਲਹੈ। ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਥਾ ਅਬ ਨਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੋ ਕਿ ਆਉ
ਹੈ। ਬੁਢਾ ਹੋ ਸਹੀ ਰਪ ਰਮਾ ਸਨਹੀ। ਅਰਜਾਨ ਤਹੈ ਜੋ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਨਾ ਸੋਹਤ
ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਭੁਭੈ। ਬੁਢਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਭੁਭੈ। ਉਨਹੁ ਕਹੁ ਨ ਕਹਾ। ਅਰੁ ਪੁ
ਹਿਲਾ ਦਕੈ ਨਿਕਟਿ ਗਏ। ਆਜੁ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਆਇਆ ਹੈ। ਪੁਛੁ ਤੁ ਕਉ ਨਹੈ। ਅ
ਰੁ ਕਿਸ ਕਾਮ ਕਉ ਆਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਕਹਾ ਤੇ ਹੀ ਸਰਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਰੁ
ਈਸਰ ਕੇ ਅਨਿਸਾਹੈ। ਆਇਸੈ ਦੁਖਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਰ ਬਕਲ ਮੇਰਾ ਸਕੀ ਆਉ।
ਮੈਂ ਨੇ ਜਾਨਾ ਹੈ। ਯਹਿ ਬੁਧਿ ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਹੈ। ਪੁਰ ਕਹੁ ਉਸ ਕੀ ਰਥਿ ਰਤੇ ਨੇ ਕਉ
ਨ ਸੀ ਬੀਚਾਰੀ ਹੈ। ਤੁੰ ਜੁ ਸੈਨਾ ਸਿਜੁ ਗਤਿ ਜੁ ਪਕੈ ਨਿਮਤਿ ਰਿਹਤੇ ਨ ਕਸਾ
ਹੈ ਦੁਹੁ ਕਹਾ ਹੈ। ਜੁ ਹਮ ਭੀ ਜੁ ਪਕਰ ਨੇ ਚਲੈ। ਅਰੁ ਬਦਲਾ ਬਡੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ
ਕੇ ਲੇਵੇ। ਪੁਰਲਾ ਦਕਹਾ ਰਥਿ ਉਸ ਕੀ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ। ਜੁ ਕਹਾ ਹੈ ਅਰਿ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਦੁਹਸਾ ਕਹਾ ਜੈ ਸੇ ਮੈ ਮੁਰਖ ਬਾ। ਤੈ ਸਾਹੀ ਤੁ ਫਿਕਰਿ ਦੇਖਾ। ਪਰ ਕਹੁ ਜੁ
ਉਸ ਕਉ ਦੇਖੈ ਤਉ ਬਦਲਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਹਾਲੇਵੈ। ਪੁਰਲਾ ਦਕਹਾ ਲੇਵੈ। ਬ੍ਰ
ਹਮ ਦੁਕਹਾ ਮੈਂ ਨੇ ਕੋ ਸੇ ਜਾਨੈ। ਪ੍ਰਥਮੇ ਮੁਝੈ ਦਿਖਾਇ। ਯਹਿ ਲਕੜੀ ਜੁ ਮੇ
ਰੇ ਹਾਥ ਹੈ ਪ੍ਰਥਵੀ ਪਰ ਭਾਰਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਕਉ ਠਾਇ ਕਰ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਦੇਵੈ।
ਤਉ ਜਾਨੈ ਜੁ ਯਹਿ ਕਾਮ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਇਗਾ। ਪੁਰਲਾ ਦਿ ਕਹਾ ਨੀ ਬੀਬਾਤ
ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਪ੍ਰਥਵੀ ਪਰ ਲਕੜੀ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਪੁਰਲਾ ਦਿਚਾ ਤਾ ਜੁ ਉ
ਠਾਵੈ। ਜੇ ਤਾ ਬਲ ਲਗਾਇਆ ਉਠਾਇ ਨਿਸਕਾ। ਅਰਜਾਨ ਜੁ ਬਿਸਨ
ਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਕੇ ਚਰਨੇ ਪਰ ਸੀ ਸਰਾਖਾ। ਅਰੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ। ਤੁਮਾਰੇ
ਸਰਨ ਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖਿ ਆਕਰੋ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੁਮ ਫਿਰ ਪਰ ਪਿਮਾ ਕਰੁ ਜੁ
ਮੇਰੇ ਮਾਰਨੇ ਕੀਇ ਛੁਕਰੀ ਹੈ। ਤੈ ਪੁਰਲਾ ਦਿ ਕਹਾ ਮੈਂ ਨਿਰ ਅਪਰਾਧ ਹੋ
ਇਹ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਕਾ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਏਸੀ ਕਾਰਨ ਕਹਾ ਹੈ। ਜੁ ਗੁਰ
ਦੇ ਅਕਰ ਕਰੀਏ। ਅਰੁ ਗੁਰ ਵਹੁ ਹੈ ਜੁ ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਬਿਗਾ ਅਨਸੇ ਸਪ
ਨ ਹੈ। ਪੁਰਲਾ ਦਿ ਕਹਾ ਐਸਾ ਗੁਰ ਕਹਾ ਤੇ ਪਾਵੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਏਕੀ
ਤੁਹੁ ਪਮੇਰਾ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਨਿਕਟ ਤੇ ਰੇ ਆਵੈਗਾ। ਪਰ ਚਾਹਨਾ ਉਸ ਕੋ
ਚਰਨ ਪੁਰ ਕੀ ਮਨ ਮੈਰਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇ ਐਸੇ ਬੁਧਵਾਨ ਕੇ ਮਾ

ਇਆਰੁਰਮਾ॥ ਏਆ॥ ਅਰੁਤੁਕਿਅਹੋਇਗਾ॥ ਮੈੜੇਕਹਾਏਪੁਰੁਹੋਕਿਅਕ
 ਰੋ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਯਹੀਕਾਰਜਕਰਜਾਤੇਕਛੁਨਹੋਇ॥ ਮੈੜੇਕਹਾਜੇਕਛੁ
 ਨਿਕਰੇਤਉਆਗਿਆਨਕੇਸਮੁੰਦਸੈਕੈਸੇਪਾਰਪਵੇ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਸਦਾ
 ਮੁਠਿਕਚਿਓਤਕਰਿ॥ ਗ੍ਰੀਮਾਇਕੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਰੁਜਨਗੋਬਿੰਦਕਾਕਰਜੇ
 ਮਾਇਆਤੁਠਿਕਚਿਤਿਅਹਾਜਾਇ॥ ਮੈੜੇਕਹਾਪ੍ਰਹਲਾਦਿਰੁਜਨਬਿਖੈ
 ਕਿਆਰੇਦਰੀਆਥਾ॥ ਜੁਓਸਕਚਿਮਾਇਆਬਹੁਜਲਾਗੀ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਰਕਹਾਦੁਆਪਕੋਬਡਾਜਾਨਥਾ॥ ਤਾਂਤੇਯਹਿਮਾਇਆਹੈ॥ ਤੁਇਸੀਕ
 ਤਿਆਗਕਹਾਜਬਮੈਤੁਓਠੀਤਬਮਾਇਆਕਹਾਹੈ॥ ਮੈੜੇਕਹਾਪ੍ਰਹਿ
 ਲਾਦਕਓਕੋਨਸੇਸੇਤਮਿਲੇ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਕੁਰਾਦਤੁਰੁਪਦਤਾੜੇਆ
 ਇਆ॥ ਜਬਨਿਕਟਨਗਕੇਆਇਆ॥ ਤਬਤੇਨਗਰਕੇਬਾਹਰਠਿ
 ਰਪਕਜੀ॥ ਅਰੁਹਾਬਸਿਰਕੇਨੀਕੋਕਰਸੇਠਿਰਹਾ॥ ਗਕਸੇਓਸਕਚਿ
 ਦੇਖਕਰਕਹਾਤੁਕਚਿਨਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੈਗਕਸਹੈ॥ ਤਬਗਕਸੇਤੇ
 ਏਕਨਿਕਟਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕੇਜਾਇਕਰਕਹਤੁਰੁਠਿਆ॥ ਜੁਤੁਮਾਰੇਦੇਸ
 ਮੈਏਕਪਰਮਹਿਸਆਇਆਹੈ॥ ਪਰਓਸਕੇਵਚਨਕੋਹਮਨਹੀਜਾਨਤੇ
 ਓਸਕਾਤੁਮਕੋਦਰਸਨਕਰਨਾਜੇਗਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਬੇਗਹੀਓਰਿਖ
 ਜਾਹੁਆ॥ ਅਰੁਅਵਧੁਤਕੇਨਿਕਟਗਇਆ॥ ਅਰੁਤੋਤਕਰੀ॥ ਅਰੁ
 ਮਨਾਬਿਖੇਸਕਾਉਪਜੀ॥ ਜੁਵਰਨਾਸਮਾਇਸਕਾਨਹੀਜਾਨਤੇਹੈ॥ ਪ੍ਰ
 ਜਾਕੈਸੇਕਰੇ॥ ਅਰੁਪੁਛਤਗਇਆਜੁਤੁਕਚਿਨਹੈ॥ ਅਰਕਹਾਤੇਆਇ
 ਆਅਰਕਹਾਜਾਵੇਗਾ॥ ਅਵਧੁਤਉਤਨਦੀਆ॥ ਬਹੁਜਪਰਸਨਕੀਆ
 ਤੀਨਉਤਦੀਆ॥ ਬਹੁਜਤੀਸਰੀਵਾਰਬੋਲਾਅਰਕਹਾ॥ ਮੈਸੁਨਾਥਾਜੁ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਰਹਿਸਹੈ॥ ਪਰੁਨਦੇਖਾ॥ ਅਬੀਮਾਇਆਤੇਉਲਿਘਾਤਿਨ
 ਹੀਰੁਇਆ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਹਾਮੈਮਾਇਆਤੇਅਤੀਤਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾ
 ਯਹੀਮਾਇਆਹੈ॥ ਜੇਪੁਛਤਾਹੈਤੁਕਚਿਨਹੈ॥ ਅਰਕਹਾਤੇਆਇਆਹੈ॥
 ਜੁਗਬਿੰਦਬਿਨਾਅਵਰਕਛੁਨਹੈ॥ ਤਉਗੋਬਿੰਦਕਹਾਤੇਆਵੈਅਕਕ
 ਹਾਤੇਜਾਵੈ॥ ਅਕਾਸਕੀਨਿਆਈਵਿਆਪਕਹੈ॥ ਆਵਨਾਜਾਵਨਾਕਹ
 ਹੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਹਲਾਦਿਗਕਸਬੁਧਕਾਤਿਆਗਕਹਾਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹਾਤਾਂ
 ਤੇਕਿਅਕਰੇ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਕਰਜਾਮੈਕਰਣਕਛੁਨਿਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਹ
 ਲਾਦਿਕਹਾਕਰਮਨਹੀਤਉਮੈਕਿਅਕਰੇ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਯਹੀਕ
 ਰਮਹੈ॥ ਜੁਕਰਮਨਹੀਤੋਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਤੇਪ੍ਰਹਲਾਦਿਜਬਏਕਰੀ
 ਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਤਉਤੁਕਹਾਅਰਮੈਕਹਾਹੈ॥ ਅਰਜੇਮੈਤੁਨਹੀਆਵ

ਫਾਜਾਨਾ ਕਹਾ ਹੈ। ਯਹੀ ਜੋ ਪਰਮਪਰ ਕਾ ਤੈਨੇ ਅਹ ਕਾਰ ਕੀ ਆ ਹੈ। ਸਿ
ਲ ਜੋ ਹੈ ਅਪਨੇ ਪਰੋ ਕੋ ਤੈਨੇ ਭਾਰਾ ਹੈ। ਅਰਬੀ ਜਾ ਆਵਾਹ ਵਨ ਕਾਰੁ ਇ
ਹੈ। ਜਾਨੇ ਇਸ ਸੰਗ ਲੋਕ ਸਾਥ ਕੰਡੇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਜੋ ਸਰਬਿ ਰੋ ਬਿੰਦ ਹੈ। ਕਾ
ਹੈ। ਵਹੁ ਸਿਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਹੁ ਆ ਹੈ। ਅਰ ਤੈਨੇ ਜੁ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਪੁਛ ਹੈ। ਮੁਝ ਕ
ਅਵਧੁਤ ਕਹ ਤੇ ਹੈ। ਪਰ ਨਾਮ ਭਰਮ ਅਹਿ ਕਾਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਰਸ ਕਾ ਕੋ ਓ ਗਿ
ਤਾਨ ਹੀ। ਜੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇ ਆ ਹੈ। ਅਰ ਕਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਰ ਤੈਨੇ ਜੁ ਸਰੀ
ਕੋ ਜਾਨਾ ਹੈ। ਜੁ ਮੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਹੈ। ਨਾ ਜਾਣਾ ਜਬ ਗਿਰੇਗਾ ਤਬ ਤੀਨ ਪ
ਕਾਰ ਹੋਇਗਾ। ਜੋ ਜਲੈ ਤ ਓਰੁ ਸਮਾ। ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ਤ ਓ ਵਿਸਟਾ ਅ
ਰ ਜੋ ਪਜ਼ਿਰ ਹੈ ਤਾ ਕਿਰਮ ਚਲੈ। ਐਸੇ ਫੂਰੇ ਅਹਿ ਕਾਰ ਸੋ ਕਹਿ ਤਾ ਹੈ ਜੁ ਮੇਰਾ
ਹੈ। ਜੋ ਤੁਰਾ ਜਾ ਹੈ ਤ ਓ ਪੁਰਜਾ ਕਹਾ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਯਹੀ ਮਾਇ ਆ ਹੈ ਜੁ ਤੈਨੇ ਜਾ
ਨਾ ਹੈ। ਜੁ ਮੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਇਸ ਬੀ ਚਾਰ ਕੋਟੇ ਕੋ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਾ।
ਅਰੁ ਬੀ ਚਾਰ ਕਰ ਜੁ ਇਹ ਕਿ ਆਵ ਸਤਿ ਹੈ। ਉਪਰ ਤੁਚਾ ਅਰਨੀ ਚੇਲੇ ਹੁ
ਅਸਥਮ ਜਾ ਐਸੇ ਅਸਾਰ ਕੋ ਕਹਿ ਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੀ। ਤੁਝ ਕੋ ਲਜਾਨ ਹੀ ਆਵ ਤੇ
ਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਦੇ ਹਜਨ ਜੋ ਸਰੀਰ ਨਹੀ। ਮੁਲਹਿ ਕਾਰ ਕਾ ਹੈ। ਜਬ ਇਸਨੇ ਆ
ਪ ਕੋ ਸਰੀਰ ਜਾਨਾ ਤ ਬਿ ਇਸ ਕੋ ਸਰਬ ਉਪਾਧ ਆਨ ਲਾਗੀ। ਅਰ ਜੋ ਬਾ
ਹਰ ਤੇ ਕਹ ਤੇ ਜੁ ਸਰੀਰ ਨਹੀ। ਅਰ ਅੰਤਰ ਤੇ ਸਰੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ। ਤ ਓ ਰੁ
ਲਾਨ ਹੀ। ਤਾ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰ ਜਾਨ ਸਰੀਰ ਗਿਰਾ ਸਕਾਲ ਕਾ ਹੈ। ਅਰ ਮੈਂ ਇਸ
ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਇਸ ਕੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇ ਕਿ ਓ ਚਿੰਤਾ ਮਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਮੋਹਿਕ
ਰਤਾ ਹੈ। ਉਤਪਤਾ ਇਸ ਕੀ ਚਰ ਵਸਤ ਤੇ ਹੈ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਕਰਮ ਹਿਕਾਸ ਅ
ਰੁ ਤੀਨੋ ਕਾ ਮੁਲਹਿ ਕਾਰ ਹੈ। ਜਬ ਹਿਕਾਰ ਨਿਹੋਇ ਤਬ ਤੀਨੋ ਨਹੀ। ਪ੍ਰਹਿਲ
ਦ ਕਹਾ ਗੁਰ ਹੋ ਅਰੁ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਯਹੀ ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਜੁ
ਪੰਚਤਤ ਅਰੁ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇਨ ਹੀ। ਅਰ ਨਵਰਨ ਆਸ਼ਮ
ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਰਮ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਤੁਝ ਕੋ ਸੁਵ ਪਰਕਾਸ ਆਤਮਾ ਕ
ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੇ ਨਾਮੀ ਮਤ ਜਾਣਾ। ਕਹਿ ਤੇ ਸਰੀਰ ਨਹੀ।
ਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਤੇ ਹੈ। ਹੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਭੁਜਨ ਰੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰਾ।
ਜੋ ਮਲੀਨਤਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਕੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਹੈ ਅਵਧੁ
ਤ ਤੇ ਰੇ ਨਮਿਤ ਸਿਹ ਜਾਲਿ ਆਵੇ ਤ ਓ ਸੋਤਾ ਹੈ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾ
ਲਭ ਪਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ਤ ਓ ਹਰ ਬਿਨ ਹੀ ਅਰ ਜੋ ਓ ਕਾਟਿ ਯੋ ਪ
ਹ ਸੋਵੇ ਤੋ ਸੋ ਕਨ ਹੀ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਕਛੁ ਖਾਤਾ ਹੈ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ

ਪ੍ਰਾਣ ਕੁਪਕਰ ਜੋ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਰੋ ਜਨ ਆਵੈ ਤਉ ਖਾਤਾ
 ਹੀ ਨਹੀ ਤੋ ਸੁਕੇ ਪੜੇ ਸੋ ਬੀਤਾ ਵਤਾ ਹੀ। ਪ੍ਰਾਣ ਦਕਹਾਗਾ ਜੁਕ
 ਹਾ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਪਰਜਾ ਅਰ ਦੇ ਸਮੇਰੀ ਦਿਸਟ ਮੈਂ ਨਹੀ। ਪ੍ਰ
 ਹਲਾ ਦਕਹਾ ਜੈ ਸੇ ਸਿਹ ਜਾ ਕਾ ਸੋ ਨਾ ਅਰੁ ਖਾਨੇ ਮਾਨਾ ਹੈ। ਤੈ ਸੇਰ
 ਜਗੀ ਮਾਨਾ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜੁਗਾ ਜਹਾ। ਸੁਰਜ ਕਹੀ ਐ ਆਪ ਤੇ
 ਆਪ ਗਾ ਜਾ ਹੀ। ਦੁ ਐ ਤ ਕੋ ਮੇਰੇ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਮੇਰੀ
 ਜੋ ਪਰਜਾ ਹੈ ਸੋ ਤਵ ਪਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਹੀ। ਆਦਿ ਉਤਪਤਿ
 ਪਦ ਬਿਖੈ ਮਝੁ ਤੇ ਚਾਹਨਾ ਉਤਿ ਪਤਿ ਭੁਈ। ਜਿਸ ਕੋ ਪਰਕਿ
 ਰਤ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਬਹੁ ਜੁ ਪ੍ਰਕਿਤ ਤੇ ਤੀਨ ਗਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਏ। ਜਿਸ
 ਕੋ ਸਾਂਤ ਕਹਾ ਜਸ ਤਾ ਮਸਕਹਤੇ ਹੈ। ਤਾ ਮਸਤੇ ਪੰਚ ਰੂਤ ਅਰ
 ਗਾ ਜਸ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਅਰੁ ਮਨੁ ਬੁਧ ਚਿਤ ਅਹੰਕਾਰਾ ਅਰੁ ਸਾ
 ਤ ਕਤੇ ਚਤੁਰ ਦਸੁ ਦੇਵ ਤਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਏ ਹੈ। ਯਹਿ ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਮਨੁ ਬੁਧ ਚਿਤ ਅਹੰਕਾਰ ਚਾਰੇ ਮੇਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੈ। ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੀ
 ਜੁਗਾ ਤਿਸਰੀ ਹਨ ਗਰਬੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੇ ਹੀ। ਅਰੁ ਜੇ ਪੁਛੇ ਹਸਤੀ
 ਅਰੁ ਪੈਦਲ ਜੇ ਸਮਕੀ ਗਜ ਕੀ ਹੈ ਸੋ ਕਹਾ ਹੈ। ਸੋ ਸੁਣ। ਅਹੰਕਾ
 ਰ ਰਬ ਮਨਿ ਹਸਤੀ। ਚਿਤ ਅਸੁ। ਬੁਧ ਪੈਦਲ ਹੈ। ਜੋ ਸੁਬਕੀ ਪਾ
 ਲਨਾ ਬਿਖੈ ਇਸ ਬਿਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਆਪ ਕੋਰੀ ਪਾਲਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਇੰ
 ਸ ਸਰੀ ਹਨ ਗਰਦਿ ਕੈ ਸੋ ਪਚੀਸ ਦਸ ਤੁੰ ਕਾ ਬਣਾਉ। ਮੈਂ ਏ ਕਰਾ
 ਜਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾ ਤੁੰ ਗਾ ਜਾ ਹੈ। ਤਉ ਇੰਦ੍ਰ ਮੈਂ ਕਰਿ ਨਹੀ। ਅਵਧੁ
 ਤ ਕਹਾ ਤੁੰ ਭੀ ਗਾ ਜਾ ਹੈ। ਜੁ ਮੈਂ ਕਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ। ਪ੍ਰਹਲਾ
 ਦ ਕਹਾ ਕੁਜਨ ਨਗਾਇਣ ਕਾ ਕਹਾ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਭੁਜਨਿ ਗੋਬਿੰਦ
 ਕਾ ਉਸੀ ਕਰਿ ਰਸ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਅਰੁ ਮਾਨ ਤੇ ਮਕਤ ਹੋਇ। ਕਿਸ ਕਾ
 ਰਨ ਤੇ ਜੋ ਚਿਤ ਏ ਕਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਹੋਇ ਉਸੀ ਸੁਭਾ ਉਲੇਤ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਅਰੁ ਮਾਨ ਸੇ ਜਗਾ ਤਿਹੋਇ। ਤਉ ਭੁਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਕਹ
 ਨ ਕਰ ਸਕਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਿਹ ਬਾਕਰਨ ਵਿਖੈ ਇਸ ਕੇ ਅਨਿ
 ਦ ਤੇ ਤੁਝ ਕੋ ਅਪਗਾਧਤ ਹੈ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁ ਤੈ ਮਨ ਵਿਖੈ ਪਾ
 ਗਾ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਂ ਅਮਕਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਭੁਜਨਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰੇ ਹੈ। ਸੋ ਗੋਬਿ
 ਦ ਬਿਖੈ ਤੁ ਅਰੁ ਦੁ ਐ ਤ ਕੋ ਮਾਰਗ ਨਹੀ। ਜੋ ਚਾਹੈ ਜੁ ਤੁੰ ਭੀ ਹੋਇ ਅ
 ਰੁ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪਾਵੈ ਤੇ ਕਰਨ ਹੈ। ਜਾਣਨਾ ਮਹੁ ਪਵੀ ਹੈ। ਜੋ ਬ

ਰਹੈ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੇ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇਜ ਹਾਤੇ ਹੀ
 ਇਛਾ ਹੈ ਜਾਹਿ॥ ਮੈਨੇ ਆਪ ਕੇ ਜਾਨ ਹੈ॥ ਜੁਸ ਕਬ ਮੈ ਹੈ॥ ਅਵਤੁਤ
 ਕਹਾ ਸਨਾ ਸੇ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਮੈ ਦੁਖੈ ਤਰਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਜੁਤੁ ਭ੍ਰਿ
 ਕ ਚਿ ਇਛਾ ਹੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਹੈ ਤਉ ਦੇਖ ਜੇਗੁ ਪਤ ਪਗਟ ਵ
 ਹੀ ਹੈ॥ ਕੁਜਨ ਹੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਯਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਸਰਬ ਹੋ ਬਿੰਦ ਹੋ॥ ਆਪ ਅ
 ਪਤੇ ਤਿਆਗ ਕਰ ਆਪ ਸੇ ਆਪ ਹੋ॥ ਜੇ ਤਤ ਤੇ ਰਾਜ ਹੀ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਹਲ
 ਦ ਕਹਾ ਜਬ ਆਪੇ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਤਉ ਆਪ ਕਿਉ ਕਰਹੈ ਦੋ॥ ਅ
 ਵਤੁਤ ਕਹਾ ਜਬ ਆਪ ਗਾਇਆ ਤਬ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋ॥ ਜਬ ਵਹੁੰ ਤ
 ਵਹੁੰ ਹੈ॥ ਨ ਅਉਰ ਕਉ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰਬ ਕਰਤ ਅਰੁ ਸ੍ਰਬ ਸਾਧਨਾ ਜਹੀ
 ਹੈ॥ ਜੇ ਜਾਨੇ ਹੋ ਬਿੰਦ ਹੈ॥ ਜਬ ਐਸਾ ਜਾਨਾ ਤਬ ਵਹੀ ਭ੍ਰਾਇਆ॥ ਤੁਹੇ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜੇ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਜਾਨੇ॥ ਜਾਨ ਜੁ ਵਹੁੰ ਹੈ॥ ਵਹੀ
 ਭੁਗਵਾਨ ਹੈ ਜੇ ਬੈਰਣੇ ਚਲਣੇ ਸੇਣੇ ਖਾਣੇ ਬਿਖੇਏ ਕਹੀ ਦੇਖੇ॥ ਮੈ ਐਸ
 ਅਤੀ ਤੀ ਹੀ ਹੈ ਜੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਅਰਸ ਪਦਾਰੀ ਚਾਹਨਾ ਆਖਤਾ ਹੈ॥ ਯ
 ਹੀ ਪਰੋ ਜਾਨੈ ਜੁ ਆਪ ਬਿਨਾਨ ਦੇਖਨ ਸੁਣਾ॥ ਕਿਉ ਜੇ ਤੁਛ ਬਿਨਾ ਅਰੁ
 ਕਉਨ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨ ਹੈ ਤਾ ਕੋ ਝੁਠ ਅਸਾਰ ਜਾਣਾ ਜੇ ਪ੍ਰਤੀ
 ਤਨ ਕਰੇ ਤਉ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਜੇ ਪਿਤਾ ਪਤਾ ਮਹਿ ਤੇਰੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਐ
 ਸੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਤੇ ਹਾ ਹੈ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਤੇ ਹਾ ਹੈ॥ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਸੁਣਤਾ ਹੈ ਜੁ
 ਅਸ ਕਾਨਾ ਸਰੁਇ ਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਜੁ ਸਰੀਰੇ ਮੇ ਗਾਇ ਸੁਣਿ
 ਹੋ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬੀ ਚਾਹਨਾ ਹੀ ਹੈ ਆਪ ਸਰੀਰ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰਾ॥ ਆਤ
 ਮਾ ਬਿਨ ਨਿਸਚਾ ਕਰਾ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਤੁਛ ਕਉ ਸਤਤ ਹੋ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁ
 ਵਨਿ ਕਰਾਵੈ॥ ਸੁਣ ਅਰੁ ਮਨਿ ਦਿਖੇ ਗਾਖਾ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਜਾਨ ਜਮੇ
 ਸੁਣਤਾ ਹੈ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸੇਤਾ ਕਵਤਾ ਏਕ ਸਿਵ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਮ
 ਨ ਤਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈ ਗਾਬ ਸਿਹ ਸੇਤਾ ਤਿਆਗ ਕਰਾ॥ ਅਰੁ ਸਿਵ ਕੇ ਲਿੰਗ ਕੀ ਪੁਜ
 ਕਰਾ॥ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਨ ਲਿੰਗ ਹੈ ਤਹਾ ਸਿਵ ਹੀ ਹੈ
 ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰ ਜੇ ਸੁਣਤਾ ਦੇਖਤਾ ਸਰਬ ਲਿੰਗ ਹੈ॥ ਸੁਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰਮ
 ਅਰੁ ਨਛਤ੍ਰ ਲਿੰਗ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸਭੇ ਪਤ ਕੇ ਲਿੰਗ ਜਾਣੁ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਮੈ ਸਿਵ ਬਿਨਾ ਅਰੁ ਕਉਨ ਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਅਰੁ ਪਛਾਨਣੇ ਅ
 ਵੈਤ ਪਦ ਕੇ ਮੈ ਆਪ ਸਿਵ ਰੂਪ ਭ੍ਰਾਇਆ ਹੈ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸਿਵ ਸਰਬ

ਰਹਿ ਰਹੂ ਰਨਹੀਂ ਜੇ ਏਕ ਵਹੀਂ ਹੈ॥ ਤਓ ਮੈਂ ਉਸ ਤੇ ਕਿੰਨ ਕਵਹੀ॥ ਇਸ
 ਤੇ ਜਾਨਹੀਂ ਜੁ ਮੈਂ ਸਿਵ ਰੂਪਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਦੋ ਨੇ ਪੂਜਾ ਸਿਵ
 ਕੀ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਮੁਖਿ ਕੋ ਯਹੀ ਨਿਹ ਚਾਹੈ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਆਦੇ ਲੋਚੀ ਟੀਪੁ ਜੈ
 ਤਏ ਕਸਿਵ ਹੈ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਏਕ ਸਮੈ ਸਿਵ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ਗਾਇ ਅਸੇ
 ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਮੈਂ ਤੇ ਜੁ ਸਿਆਮ ਕਾਰ ਤਕ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇਖੁ ਸਿਵ ਕੇ ਬੈਰੇ ਬੇ॥
 ਅਰੁ ਉਸ ਤਤ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕੀ ਮੈਂ ਕਰਨਹੀਂ ਸਕਤਾ॥ ਜੁ ਅਚਰ ਜ ਸੁ ਦਰਬ
 ਨੀਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਿਵ ਆਤੇ ਜ ਬੈਰਾ ਥਾ॥ ਅਰੁ ਗੰਗਾ ਜਟਾ ਸਿਵ ਕੀ ਸੋ ਸਿਵ ਸਿ
 ਵ ਕਹਤੀ ਚਲੀ ਜਾਤੀ ਥੀ॥ ਅਰੁ ਪੰਛੀ ਤਜਾ ਰੋਵਿਖੈ ਤੇ ਬੇਯੀ ਬੋਲਤੇ
 ਬੋ ਸਿਵ ਅਦੁਤੀ ਆਤਮਾ ਹੈ॥ ਸਿਵ ਕਚਿ ਰੈ ਰੈ ਤਕ ਰਪੁ ਸਿਨਿ ਕਰਤ ਗੁਣਿ
 ਆ॥ ਕਿਹੇ ਮਹਾ ਦੇਵ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਸਕਾ ਹੈ॥ ਤੁਮ ਕਿ
 ਰਪਾ ਕਰਨ ਵਿਰਤ ਕਰੇ॥ ਮੈਂ ਜਾਨ ਓਤ ਕੋ ਨਹੀਂ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅ
 ਵਤ ਹੈ॥ ਸੋ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਆਤਮ ਤਤੁ ਮੁਖਿ ਪਰਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕਰੇ॥ ਸਿਵ ਕ
 ਹਾਪੰ ਚਤਤ ਮਨਿ ਬਧਿ ਚਿਤ ਅਹਿ ਕਾਰ ਮੈਂ ਹੋਇ॥ ਏਕ ਮੈਂ ਹੀ ਤੀਨ ਹੋ
 ਇਕ ਰਉਤ ਪਤਿ ਮੈਂ ਸਾਰ ਕਰੀ॥ ਅਰੁ ਯਾਰ ਰੁਦ੍ਰ ਦਰਿ ਦਰਸਨ ਮੋਰ
 ਹੈ॥ ਅਕਾਸ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਸਰੂਪਿ ਦਿਆਪ ਕੋ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਨਾਮ ਰੂਪ
 ਜੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਨ ਹੈ॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਤਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ਜਾਨਾ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਅਵਸਾਸਤ
 ਅਰੁ ਪੁਰਾਨਿ ਮੈਂ ਹੈ॥ ਏਕ ਬੇਰੁਤੁ ਮੁਖਿ ਕੋ ਅਦੁਤੀ ਜਾਣਾ॥ ਪਰਮ ਤਤੁ
 ਏਕ ਹੋ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਸਬਦਿ ਜੇ ਜਗੀਰੇ ਬਿਖੈ ਅਨਿਕ ਪਾਰਿ ਕਰ ਕਾਰਿ
 ਨ ਸਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਬਿਸਨ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਅਰੁ ਪਈ ਹਉ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਬਿਸਨ
 ਜਾਣਾ ਕੁਬੇਰ ਯਹਿ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਣਿ ਆ॥ ਕਿਹੇ ਪ੍ਰਹਲਾ
 ਦ ਜੇ ਚਾਹੈ ਜੁ ਆਪ ਕਚਿ ਪਾਵੈ ਤਓ ਪੂਜਾ ਸਿਵ ਕੀ ਕਰੇ॥ ਜਿਸੇ ਸਿਵ ਕਾ
 ਪੂਜਾ ਕੀ ਥੀ ਸਿਵ ਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕੁਰਮ ਜੀਵਣ ਮਰਨਿ ਕੋ ਸੇਛੁਟ
 ਣਾ ਯਹੀ ਜੁ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਪੂਜਾ ਸਕਤਿ ਕੀ ਸਿਸਟ ਹੈ॥ ਅ
 ਵ ਪੁਤ ਕਹਾ ਪੂਜਾ ਸਕਤਿ ਕੀ ਯਹੀ ਹੈ॥ ਜੁ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਪਾਰਬਤੀ ਸਿਵ ਕੇ
 ਸੀਰਾ ਹੈ॥ ਪਰਤੁ ਤਓ ਸਿਕੋ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ॥ ਕਿਸ ਕਾ ਕਰੇ ਜੁ ਜਜੁ ਹੈ॥
 ਇਸ ਤੀ ਕਾ ਚੇਲਾ ਮਤਿ ਹੋਗੇ॥ ਅਰੁ ਸੂਬ ਸਿਵ ਦੇਖਾ॥ ਅਰੁ ਜਾਣੁ ਜੁਨਾ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਅਰੁ ਨਾਮਿ ਅਵ ਪੁਤ ਸਿਵ ਹੈ॥ ॥ ਅਰਕ ਸਾ ਕੁਬੇ
 ਰ ਕੀ ਸੁਣ॥ ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਹੈ ਸਿਵ ਬਿਧ ਮੁਕਤ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਦੇ
 ਨੇ ਅਹਿ ਕਾਰ ਤੇ ਰਾਹੈ॥ ਨਹੀਂ ਤਓ ਬਿਧ ਮੁਕਤ ਦੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਗਾਥਾ ਤੇ ਜੁਤੁ

ਭੁਕੇ ਬਤਾਇ ਦੇਵੇ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾਯੋ ਗਉਧ ਦੇ ਸਕੇਗੇ। ਸਬ ਕਹਾਯੋ
 ਜੋਗੇ। ਜੁਸਰ ਬਸਿਦੇ। ਧ੍ਰਮ ਰਮੈ ਤੇ ਕੋ ਕਹੇ। ਜੋ ਬਪਵਾਨ ਕੋ ਏਕ
 ਮੈਨ ਤਹੀ ਬਸੇ। ਜੋ ਨਿਰਬੁਧੇ ਤਿਨ ਕਚਿ ਤਿਨ ਕਚਿ ਪਰਮਾਰਥ ਕਾ ਪਾਵ
 ਟਾਕਰਨੇ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਸਿਵ ਪਾਰਨਾ ਕਹਾ। ਕੰਯਹੀ ਪਾਰਨਾ ਜੋ ਸਿਵੇ।
 ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਕੋ ਸੇਛੁ ਟੇ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਕਹੁ ਜੇ ਅਦੁ ਤੀ ਸਿਵੇ।
 ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਮਨਿ ਕਾਰੋ ਕਣਾ ਕਹਾ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਸਿਵ ਜਾਣ ਮਨ ਕਹਾ। ਕੁ
 ਬੇਰ ਅਚਰਜ ਮਾਨਿ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਾ ਜੋ ਮਨ ਨਹੀ ਤਥਿ ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ। ਸਿਵ
 ਕਹਾ ਆਗੇ ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਧਾ ਅਬਨਾ ਸਕੁਇ ਆ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਜੁ ਕੁਬੇਰ ਨਹੀ
 ਤਥਿ ਪੁੰਨ ਸੁਰਗ ਕਾ ਅਰੁ ਦੁਖ ਨ ਕਰ ਕਾ ਕਿਸ ਪਰੇ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਸਰਬ ਸਿ
 ਵੇ। ਯਹਿ ਸਰਬ ਅੰਗ ਅਰੁ ਪੰਚਕੂਤ ਰੂਪ ਸਿਵ ਕਹਾ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਬੇਦ
 ਮਾਸ ਰੁਪਿ ਖੋਲਿ ਆਪੈ ਜੁ ਜਾਨੇ ਬਿਸਨ ਕੋ ਦੇਖਾ। ਅਰੁ ਪਦ ਕੋ ਪਹੁਚਾ
 ਉਸ ਕਥਿ ਆਪੁ ਜੁ ਸਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਆਵਾ ਗਵਨ ਨਹੀ। ਉਸ ਪਦ ਕੋ ਕਿਉ ਕਥ
 ਹੁਚਾ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਯਹੀ ਪਦੇ। ਜੁ ਸਿਵੇ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਚਿਤ ਬਾਸਨ ਵਿਖੇ
 ਬੈਧੇ। ਏਸ ਤੇ ਕੋ ਸੇਛੁ ਟੇ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਕਹੁ ਸਿਵੇ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਪੁੰਨੇ ਨ ਸੁ
 ਧਰੁਇ ਆ। ਕਿਸ ਕਾਗਨ ਤੇ ਸਿਧ ਪੁੰਨ ਕੀ ਪੁੰਨ ਤਿਐ ਆਗੇ। ਸਿਵ ਕਹਾ
 ਹੇ ਕੁਬੇਰ ਤੁਕਵਨੇ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਸਿਵੇ। ਕਿਸ ਕਾ ਕਾਤੇ ਜੇ ਅਗਨ ਕੋ ਸੇ
 ਗਲ ਕਰੀ ਕਾ ਰੂਪ ਨਹੀ ਰਹਤਾ। ਤੁਅਗਨ ਅਲਮੈਲ ਕਰੀ। ਜਬ ਮੈਨੇ ਤੁ
 ਫੁਕੇ ਦੀ ਆ। ਤਾ ਤੁਹ ਆ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਜਬ ਤੁਕਲ ਕਰੀ ਹੈ ਤਬ ਲਗਾ ਅਗ
 ਨਿਹੈ। ਜਬ ਤੁਹੇ ਤਬ ਮੈਂ ਹੈ। ਜਬ ਤੁਨਹੀ ਤਬ ਮੈਂ ਕਹਾ। ਜਹ ਮੈਨਹੀ ਤੁਹਾ
 ਤੁਕਵਨੇ। ਕੁਬੇਰ ਤੁਸੀ ਭਾਇ ਆ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਗੇ ਏਸ ਠਿਕਨ ਬੀ।
 ਹੇ ਮੈਂ ਤੇ ਏਹੁ ਏਹੁ ਹਾਸੁ ਅਵਧੁਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕੋ ਕਹਾ। ਤਬ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ
 ਕਹਾ ਹੇ ਅਵਧੁਤ ਮੈਨੇ ਜਾਨਾ ਬਾਜੁ ਤੇ ਰੇ ਸਿਗਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਕੋ ਪਹੁਚਾ।
 ਸੇਇ ਹੁਰ ਮਮੇਗਾ ਮਿਟਗਾਇ ਆ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਅਬ ਮਾਇ ਕਚਿਨ ਮਸ
 ਕਾਰੇ। ਜਾਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਜਹ ਜਾਵੈ ਮੈਂ ਹੀ ਹੈ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ
 ਅਬਨਹੀ ਜਾਤਾ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਤੁਫੁ ਕਚਿ ਪਰਮੈ ਸਦੇ ਕਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਕਹਾ ਕਾਗਨਹੀ ਤੇ ਹੀ ਸਕਾ ਹੈ। ਯਹਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕੰਗ ਸਰੂਪ ਬਿਖੇਲੀ ਨ
 ਰੁਇ ਆ। ਅਵਧੁਤ ਜੋ ਸੇ ਆਇ ਆਥਾ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਗਾਇ ਆ। ਹੇ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁਭੀ ਜ
 ਨਿਜੁ ਮਫੁ ਕੋ ਸਿਗ ਸਿਤੁ ਕਹਾਇ। ਯਹੀ ਪਰੀ ਅਰੁ ਯਹੀ ਸਮਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇ ਕ
 ਹਾਤੇ ਰੇ ਉਪਦੇਸ ਤੇ ਮੇਂ ਮਕੀ ਨਿ ਆਈ ਗਲਿ ਗਾਇ ਆ। ਜਾਨ ਤਾਥੇ ਜੇ
 ਬ੍ਰਹਮਾਣੇ। ਅਬ ਜੇ ਤਾ ਚੁਛ ਤਾ ਹੇਨਹੀ ਪਾਵਤਾ। ਅਰੁ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ

ਭੁਸਿਵ

ਜੁ ਕਦਨਹੋ॥ ਅਬਇਸਥਿਤਉਪਾਵਨਹੀ॥ ਜੁ ਜਲਾਵੇਅਹੁਨਾਸਕਰੇ॥ ਅ
 ਬਕਥਾਜਜੁਰਥਕੀਕਹੁਜੁਕਥਾਹੈ॥ ਉਸਮਹਦਅਵੁਤਕੀਕੈਸੈਹੈ॥
 ਜੋਮੈਜਾਨਤਜੇਸਿਰਾਤੇਰਾਅਗਨਕੀਨਿਆਈਜਲਾਵਨਹਾਰਾਹੈਤਉਨਿਕ
 ਰਤਾ॥ ਧ੍ਰਾਸਕਰਹਾਹੈਮੈੜੇਸੀਰਸੀਤਹੁਕਾਦੁਰਲੰਭੁਜਾਨਾ॥ ਮੈਤੇਰੇਮਨਿਕੀ
 ਜਾਣਹੈ॥ ਤੁਜੇਕੁਕੁਕਹੈਹੈਸਰੁਕਪਟਪਰਪਚਹੈ॥ ਪਰੀਤਸਰੀਰਅਸਾਰਕੀ
 ਤਿਆਗਕਰਅਰੁਅਪਨੇਅਨੰਦਬਿਖੇਸਗਨਹੈ॥ ਹੇਮੈੜੇਅਬਅੰਸਪ੍ਰਿਥ
 ਮਕੋਪੁਰਨਕਰਾ॥ ਅਦੁਤੀਅੰਸਮੈਅਵਤਹੈਸੋਪ੍ਰਿਥਮਹੈਵਹੀਅਦੁਤੀਹੈ॥
 ਵਹੁਖਟਅੰਸਜੇਬਿਸਨਹੈਪੁਰਾਣਹੈ॥ ਉਸਕੋਖਟੇਅੰਸਬਿਖੇਏਕਬਿਸਨਹੈ
 ਆਦਿਅੰਤਿਬਿਖੈਦੁਸਰਾਮੁਤਜਣਾਕਾਹੈਤੇਪੰਚਰੁਤਮਹਾਅਰੁਖਸਟਅ
 ਤਮਹੈ॥ ਤਾਤੇਯਹਿਨਾਮਰੁਪਜੇਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਹੈਏਕਹੈਬਿਸਨਪੁਰਾਣਜਾ
 ਣਾਅੰਸਪ੍ਰਿਥਮੰਸਮਾਪਤੀ॥ ਧ੍ਰਾਸਕਰਹਾਹੈਮੈੜੇਇਸਪੁਰਾਣਵਿਖੈਧਰ
 ਮਸਾਸਤਲਿਖਾਹੈ॥ ਨਹੈਇਜੁਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਕਧਰਮਸੁਨਕਰਪ੍ਰਤੀਤ
 ਅਪਨੀਕਾਤਿਆਗਕਰੇਵਹੀਧੀਰਅਰੁਬਲੀਹੈ॥ ਜਓਸਰੀਰਪਾਤਹੈ
 ਇਤਓਭੀਨਿਹਚੇਅਪਨੇਕਾਤਿਆਗਨਕਰੇ॥ ਕਾਹੈਤੇਜੋਸਰੀਰਕਾਧਰ
 ਮਹੀਹੈਗਿਝਨਾਹੀਹੈ॥ ਤਾਤੇਨਿਸਚਾਕਿਉਤਿਆਲੀਏ॥ ਹੇਮੈੜੇਦੁਤੀਅ
 ਅੰਸਬਿਖੈਭਗਤਿਕੁਰਾਵਾਨਕੀਨਿਰੁਪਣਹੈਇਹੀ॥ ਜੁਜੇਕੋਈਕੁਗਤਿ
 ਕਰੇਸੋਮੁਕਤਿਹੈ॥ ਅਹੁਜੇਕੁਰਾਵਾਨਤੇਥੇਮਖਹੈ॥ ਸੇਬੰਧਮੈਪੜਾਹੈਹੈ॥
 ਨਿਰਭੈਹੈਨਾਅਰਸੁਬਿਬਿਖੈਏਕਜੇਤਿਦੇਖਣੀ॥ ਯਹੀਮੁਕਤਿਹੈ॥ ਅਹੁ
 ਆਪਕੋਗੋਬਿੰਦਤੇਭਿੰਨਜਾਨਣਾਯਹੀਬੰਧਹੈ॥ ਗਿਆਨੀਵਹੀਹੈਜੁਅਸ
 ਥਾਨਵਾਕਾਸਤਿਮੈਹੈ॥ ਨਿਸਚਾਕਰਯਹਿਸੰਸਾਰਕਛੁਨਹੀ॥ ਸੁਪਨੇ
 ਕੀਨਿਆਈਹੈ॥ ਜੇਸੁਪਨੇਮੈਅਵੈਅਬਵਾਮ੍ਰਿਗਤਿਸਨਾਕੇਜਲਸਮਾ
 ਨਹੈ॥ ਤਾਤੇਕਓਨਸੀਬਧਿਕਰਿਸਤਿਜਾਨੀਏ॥ ਅਹੁਸੀਤਹੁਕਹਾਹੈਜੇਹੈ
 ਬਿੰਦਕੀਪ੍ਰੀਤਸੋਸੀਸਾਰਕਾਤਿਆਗਜੇਗਾਹੈ॥ ਮੈੜੇਜਿਸਕੋਅਸਤਿਬਿ
 ਧੈਨਿਹਚਾਹੈ॥ ਅਹੁਆਪਕੋਸਰੀਰਮਾਨਤਾਹੈ॥ ਉਸਕੋਨਰਕਤੇਨਿਕਸਨਾ
 ਕਰਨਹੈ॥ ਅਹੁਨਰਕਿਉਸੀਸਰੀਰਅਕੁਮਾਨਕੋਕਹਤੇਹੈ॥ ਕਾਹੈਤੇਰੁਪੁਅ
 ਰੁਮਾਸਅਹੁਤਚਾਅਹੁਅਸਤਸੋਕੁਰਾਹੁਆਹੈਸੰਦ੍ਰਿਸਟਅਹੁਮਲੀਸ
 ਤਾਕਾਹੈ॥ ਜਿਸਕੋਮਨਕੇਯਾਸੋਹੈਤੇਹੈਵਹੀਨਰਕੀਹੈ॥ ਹੇਮੈੜੇਤੁਅਪ
 ਨੀਚਾਹਨਾਸੇਅੰਸਕੋਏਰੁਪਮੇਪੜਾਹੈ॥ ਕਿਸਕੀਸਕਤਿਹੈਜੁਤੇਹੀਰ
 ਫੁਆਕਰੇ॥ ਤਾਤੇਪ੍ਰੀਤਸਰੀਰਅਸਾਰਕੀਤਿਆਗਕਰਅਰੁਬਾਹਰ
 ਕੀਪੁਜਾਅਹੁਅੰਤਰਕਾਗਿਆਨਦੇਨਕਹਾਧ੍ਰਾਸਕਰਹਾਬਾਹਰਕੀ

ਪੂਜਾ ਵਾਲਾ ਤੁਹਾਦੇ ਬਿਤਾਏ। ਅਰੁ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ਸਰਬ
 ਆਤਮਾ ਜਾਨਤਾ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਇਨਦੇ ਨਹੁ ਤੇਤੁ ਕਰਿ ਨਹੈ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇ
 ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਅੰਸ ਸੇ ਕਹਾ ਹੈ। ਜੁ ਸਰਬ ਬਿਸਨਹੈ। ਤਾਤੇ ਮੈ ਕਹਾ ਹੈ। ਅਰੁ
 ਭੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਕੀ ਪਦਾਨਹੈ ਮੇਰੀ ਗਛੁ ਆਕਰਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਪ੍ਰੀਤ
 ਅਸਾਰ ਸਰੀਰ ਕੀ ਤਿ ਆਰੁ ਜੁ ਯਹੀ ਬੀਜ ਆਵਾਹਾ ਵਨ ਕਾ ਹੈ। ਜੇ
 ਗੁਰੈ ਜੁ ਇਸ ਤੇ ਵੈਗਾਗ ਕਰਾ ਜੇ ਅਨਿਦਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਰ
 ਗਵੈਗਾਗ ਦੇ ਨੇ ਕਹਾ। ਪਗਾਸਰ ਕਹਾ ਵੈਗਾਗ ਯਹੀ ਹੈ ਜੇ ਸਿਸਾਰ ਕੀ ਮਿ
 ਬਿਅਜਾਣਾ। ਅਰੁ ਗਾਗ ਯਹੀ ਹੈ ਜੇ ਭਗਵਾਨ ਬਿਨ ਅੰਗ ਕਾ ਅਹਿ ਕਾ
 ਰ ਕਰਨਾ। ਤਾਤੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਵੈਗਾਗ ਕਰਾ। ਅਰੁ ਭੁਜਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਰ ਕਰਾ।
 ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਵੈਗਾਗ ਬਿਨਾ ਹੀ ਸਰੀਰ ਤੇ ਵੈਗਾਗੀ ਹੈ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸਰੀ
 ਰ ਨਿਕਟ ਤੇ ਰੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਮੈ ਆਪ ਕਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਯਹੀ ਚਿਤ ਚੇਤੀ ਨਹੈ
 ਜਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਚਿਤਾ ਸਾਧ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਸੇ ਮਿਲਤਾ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਜੇ ਭੁਜ
 ਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤਓ ਭੁਜਨ ਕੇ ਤਿ ਆਗ ਕਰ ਸਹੀ ਸੁਠ ਚਿਅ
 ਤਾ ਹੈ। ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਚਿਤ ਕਿ ਆਵਸਤੁ ਹੈ। ਨਸੀਰ ਗਬਿਖੇ ਨ ਗੋ ਬਿ
 ਦ ਬਿਖੇ। ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੇ ਹੈ। ਮਿਤ ਨਿਹਿਯੋ ਜਨ ਇਸੀ ਕੇ
 ਦੇਖਾ ਹੈ ਮੈਨੇ। ਜੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਕੇ ਦੁਖ ਲਾਗੇ ਹੈ।
 ਤਓ ਗਾਇਹਾ ਇਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਏਕ ਅਵਰ ਚਰਜ ਹੈ ਜੁ ਸਾਰਾ ਸਿਸਾਰ
 ਯਾਤੇ ਪੁਰਨ ਹੈ। ਅਰੁ ਯਹਿ ਸਦਾ ਸਿਸਾਰ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਸਰੀਰ ਸਦਾ
 ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਹੈ। ਅਰੁ ਮੈ ਇਸ ਤੇ ਨਿਰਲੇ ਪਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਅਕਾਸ ਅੰਤਰ ਬਾਹ
 ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕੇ ਪੁਰਨ ਹੈ। ਅਰੁ ਨਿਰਲੇ ਪਹੈ। ਤੈਸੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨਾਸ ਤੇ ਅ
 ਤਮਾ ਕਾਨਾ ਸਨਹੈ। ਸਦਾ ਏਕ ਸਾ ਹੈ। ਮੈਨੇ ਆਤਮਾ ਨਿਰੁਪਾਨਿ ਤੇ ਏਏ ਪ੍ਰ
 ਗਟਿ ਕੀ ਆ ਹੈ। ਤੁੰ ਭੀ ਕਛੁ ਅਤਮਾ ਨਿਰੁਪਾਨੁ ਕਹਾ। ਪਗਾਸਰ ਕਹਾ ਜੇ
 ਕਛੁ ਤੈਨੇ ਨਰੁਪਾਨਿ ਕੀ ਆ ਹੈ ਯਹੀ ਨਿਰੁਪਾਨ ਹੈ। ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਨਿਰੁਪਾਨ
 ਵਹੁ ਹੈ ਜੇ ਭੁਗਤਿ ਸੀ ਭੁਗਤਿ ਹੋਇ। ਭੁਗਤਿ ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਕੈ ਸਾ ਹੈ।
 ਜੇ ਸੇ ਬਿਰਛ ਫਲ ਬਿਨਾ ਭੁਗਤੀ ਅਪਨੀ ਭੁਗਵਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਪੁ
 ਕਾ ਜਜ਼ ਭੁਰਬਕੀ। ਅਬਿਕਾ ਜਜ਼ ਭੁਰਬਕੀ ਸੁਣਾ। ਪੁਰਬ ਜਨ
 ਮਾਵਿਖੇ ਜਜ਼ ਭੁਰਬਕੀ ਜਮਨਾ ਕੇ ਤਟ ਵਿਖੇ ਤਪਸਿ ਆਕਰੇ ਬਾਗਾਤ ਦਿ
 ਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿਖੇ ਮਗਨ ਬਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਸਿੰਘ ਬਨ ਵਿਖੇ ਆਇਆ। ਅਰੁ

ਮਿਹਾ ਬਨ ਕੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਭੈ ਤੇ ਭਾਗੇ॥ ਏਕ ਹਰੀ ਕੇ ਉਦਰ ਤੇ ਬਚਾਨਿਕ
ਸਾ ਅਰਜਜੁਰਥ ਕੇ ਅਸਥਾਨਿਕੁ ਪੜਾ ਸੁਖ ਮਥਾ ਹਲ ਨਥਾ ਸਕਚਾ
ਅਰੁ ਜਜੁਰਥ ਧਿਆਨ ਤੇ ਉਤਰਾ ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੁ ਹਰਨਿਕਾ ਬਚਾ ਪੜਾ ਹੈ
ਉਸ ਸੰਦਰ ਤਾਈ ਪਾਰਿਗੀ ਝਾ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੋ ਗੋਦ ਮੈ ਲੀਆ॥ ਅਰੁ ਹਰਿ
ਨਿਸੇ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬਢਾਈ॥ ਜੁ ਉਸ ਕੇ ਧਿਆਨ ਮੇਰੇ ਦੁਪੜਾ॥ ਅਰੁ ਉਸ
ਕੇ ਪਾਲਨੇ ਮੇਰਾ ਨਥਾ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਜਜੁਰਥ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਕਿਸੀ ਕਾਰ
ਜਹੈ ਏਯਾ॥ ਅਰੁ ਹਰਨ ਕਹੀ ਗੁਰਗਾਇਆ॥ ਜਜੁਰਥ ਆਇਆ
ਦੇਖੇ ਤੇ ਹਰਨ ਨਹੀ॥ ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਪਛੁਤਾਇਆ॥ ਜੁ ਸੰਦਰ ਹਰਨ ਹਾਇ
ਆਇਥਾ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਕਹਾ ਗਾਇਆ॥ ਉਸ ਬਿਨ ਮੇਰੀ ਕਿਉ ਕਰਬੀ ਤੇ
ਗੀ॥ ਏਸੀ ਬਾਸਨਾ ਬਿਖੇ ਸਹੀਰ ਤਿਆਗਿਆ॥ ਅਰੁ ਹਰਨ ਕਾ ਜਨਮ ਪਾ
ਇਆ॥ ਬਨਿ ਵਿਖੇ ਹਰਨੇ ਲਾਗਾ॥ ਪਰਬੀ ਜਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਕਾ ਉ
ਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤੇ ਨਿਗਾਇਆ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਉਸ ਕੇ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਜੁ ਪਰਬ ਜਨਮ ਵਿਖੇ
ਤਪਸੀ ਬਾ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ ਧਿਆਨ ਬਿਨ ਏਕ ਸੁਆਸ ਭੀ ਅਚੇਤ ਨਥਾ॥ ਪਰ
ਯਹੀ ਹਰਨ ਕਾ ਜਨਮ ਅਰੁ ਬਨਿ ਵਿਖੇ ਹਰਨਾ॥ ਅਰੁ ਮੁਲਕੀ ਅਪ੍ਰਧ ਤਹਰਨ
ਕੀ ਪਰਤੀਤੇ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੋਗ ਹੈ ਜੁ ਪ੍ਰੀਤ ਕਿਸੀ ਸੇਨ ਕਰੇ॥ ਬਹੁ ਜਨਮ ਕੇ ਤੀ
ਰ ਪਰ ਆਇ ਕਰ ਸਹੀਰ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕੀਆ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕੇ ਪਰ ਜਨਮ
ਲੀਆ॥ ਜਬ ਦੋ ਬਰਖ ਕਾ ਭਾਇਆ॥ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਗਾਈ ਜੇਤਾ ਬੁਲਾਵੈ ਬੇ
ਲੈਨਹੀ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਚੁਪ ਵਿਖੇ ਨੇ ਦਰਸ ਬਰਖ ਬੀਤੇ॥ ਤਬਿ ਪਿਤਾ ਜਾਨ ਜੇਪੁ
ਤ ਮੇਰਾ ਗੁਰਾ ਹੈ ਅਰੁ ਮੁਜ਼ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਛੁ ਕਹਾ ਕਾਮ ਕਹਤੇ ਬੇਨਥਾ ਕਰਤਾ
ਅਰੁ ਆਪ ਸੇ ਮਗਨ ਥਾ॥ ਜਬ ਗਾਈ ਜੇ ਦੇਖਾ ਜਜੁਰਥ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮਕਾਨ
ਹੀ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਬਨਿ ਕ੍ਰੀੜਾ ਕੇ ਨਮਿਤ ਉਸ ਕੋ ਰਿਸਾ ਬਲੈ ਗਾਏ॥ ਅਰੁ ਉਨ ਕੇ
ਖੇਤੀ ਬੀ॥ ਚਾਹਾ ਜੁ ਉਸ ਕੋ ਜਲ ਦੇਵੈ॥ ਪਰਬੀ ਪਜਲ ਕਛੁ ਟਾਹੁ ਆਖਾ॥
ਜੇਤਾ ਉਦਮੁਕੀ ਆਜਲ ਕੋ ਬੀਪ ਨ ਪੜਾ॥ ਬਹੁ ਆਪ ਬੀਚ ਮਸਤ ਲਕਰੀ॥
ਜੁ ਉਸ ਜਜੁਰਥ ਤੇ ਕਾਰ ਜਕਛੁ ਹੋਤਾ ਨਹੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਸੀ ਕੋ ਬੀਪ ਕੀ ਰਚਿ ਜਤਾ
ਲ ਦੇਵੈ ਕਰ ਉਪਰਮਾਡੀ ਤਾਲ ਦੇਹੀ॥ ਅਰੁ ਖੇਤੀ ਕੋ ਜਲ ਚੜਾਇ ਕਰਕਾ
ਹਿ ਕਓ ਆਏ॥ ਅਰੁ ਜਜੁਰਥ ਕਛੁ ਨਿਜਾਨਾ॥ ਏਨ ਹੁਨੇ ਵਾਕੇ ਨਗਨ ਥੋ॥
ਬਨ ਕਾ ਕਓ ਤਕ ਦੇਖੈ ਥਾ॥ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਉਸ ਦੇ ਸਕੇ ਵਰਖ ਵਰਖ ਕੇ ਏਕ ਮਾਨ
ਖੁਰਦਾਨੀ ਦੇਹ ਰੇ ਬਲ ਦੇਤਾ ਥਾ॥ ਅਰੁ ਛੁਛਾ ਜੇ ਕੋ ਉਮਾਨੁ ਖਚਿਯਾ
ਅਪਨੇ ਮਨੇ

ਗੁਰਮਤਿ ਆਇਆ ॥ ਧਰਮ ਪਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਭਏ ਕਹਿ ਨ ਸਿਕਾਰ ਕੋ ਨਿਕਲਾ ॥
 ਅਰੁ ਜਗ ਜਗੁ ਰਖ ਬਾਤ ਹਾ ਆਇਆ ॥ ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੇ ਏਕ ਪੁਰਖ ਦੇਵਲ
 ਧੁਸਟ ਜਲ ਕੇ ਬਿਧਿ ਕਿ ਕੇ ਦਿਖਿਆ ॥ ਆਹੁ ਆਹੁ ॥ ਉਹ ਸੇ ਜਗੁ ਰਖ ਕੋ ਨਿ
 ਕਾਸ ਕਰ ਪੁਛਾ ॥ ਜੁ ਤੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ॥ ਜਗੁ ਰਖ ਉਤਰਨ ਦੀਆ ॥ ਤਖਰਾ
 ਜਾ ਦੇ ਨਹੀ ॥ ਬਿਧਿ ਕਰ ਉਸ ਕੋ ਰਵਨੀ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰ ਲੈ ਗਇਆ ॥ ਅ
 ਰੁ ਚਾਹਾ ਜੇ ਖੀਰੇ ਸੋ ਬਲੁ ਕਰ ਦੇਹੁ ਰੇ ਸੁਖ ਦਹੁ ਆ ॥ ਅਰੁ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁ
 ਈ ॥ ਅਰੁ ਗਾਜ ਕੇ ਬਵਰ ਜਤ ਰੁਈ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਰੇ ਮੁਰਖ ਤੁ ਜੇ ਇਸ ਕੋ
 ਬਲ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਲਿਆਇਆ ॥ ਇਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਤਾ ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਤ
 ਉਮੈ ਅਰੁ ਤੁ ਦੇ ਨਹੁ ਨਹੀ ॥ ਗਾਜੇ ਜਗੁ ਰਖ ਕੇ ਛੋਰ ਦੀਆ ॥ ਤਹਾ ਤੇ ਨਿਕਸ
 ਕਰ ਬਨ ਕੋ ਗਇਆ ॥ ਮਾਧਮਾ ਗਰੇ ਏਕ ਗਾਜਾ ਸਾਂਖ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਨੇ ਕੇ ਨਿਮਿਤ
 ਕਪਲ ਮਨ ਪਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅਰੁ ਕਤ ਕਹਾਰੇ ਕਰਮਾਰਗ ਮਹਿ ਗਹਿ
 ਗਏ ॥ ਗਾਜੇ ਨੇ ਦੇਖਾ ਜੁ ਏਕ ਪੁਰਖ ਬਲ ਧੁਸਟਿ ਮਾਰਗ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥ ਕਹਾ
 ਇਸੇ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਅਰੁ ਬਾਮ ਦੇਵਤੀ ਉਹਾ ਗੀਬ ਨਿਦਿਖੈ ਥਾ ॥ ਦੇਨ ਕੋ ਲੈ
 ਆਇ ਕਰ ਸੁਖ ਪਾਲ ਉਨ ਕੇ ਕਾਧੇ ਪਹਿ ਦਈ ॥ ਦੇਨ ਉਠਾਇ ਕਰ ਲੈ ਚਲੇ ॥
 ਪਰਸ ਗੀਰ ਕੀ ਸੁਪਨ ਬਾਰਖਤਾ ॥ ਜੇ ਤਾਗਾ ਜਾ ਕਹਿ ਤਾ ਬਾਬੇ ਗਹਿ ਚਲੇ
 ਕਛੁ ਨ ਖੋਜਾਨਤਾ ॥ ਕਈ ਚਲਤੇ ਖੋਕ ਬੀਖ ਜੇ ਹੋਹਿ ਕਹਿ ਤੇ ਖੋ ॥ ਗਾਜਾਇ
 ਸਬਾਤ ਤੇ ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਕੁਇਆ ॥ ਸੁਕੇ ਤੇ ਇਨ ਕੋ ਕਰੋ ਰਬ ਚਨ ਕਹੇ ॥
 ਅਰੁ ਦੁਖ ਦੀਆ ਪਗਇਨ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਤਾਨ ਆਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਨ
 ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਮਝੈ ਜੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ॥ ਤਾ ਤਕਾਲ ਸੁਖ ਪਾਲ ਸਚਿ ਉਤਗਾ ॥ ਓ
 ਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਏਕ ਰਾਹਿ ਕਾਰਗਾਜ ॥ ਅਰੁ ਸੁਖ ਪਾਲ ਕਾਤਿ ਆਗਕ
 ਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤ ਕੁਇਆ ॥ ਜੁ ਮੈ ਦੇਖਤਾ ਹੋਤੁ ਮਸਿਤਾ ॥ ਨਿਹ ਪਰੇ ਜਨ ਤੁ
 ਮ ਕੋ ਦੁਖ ਦੀਆ ਮੁਢਿ ਪਰਖਿ ਮਾ ਕਰੇ ॥ ਜਗੁ ਰਖ ਕੇ ਕਹਾਤੁ ਫੁਕੈ
 ਚਿਨਿਖਿ ਮਾ ਕਰੇ ॥ ਹਮਾਰੇ ਕਾਧੇ ਚਿਪਰ ਸੁਖ ਪਾਲ ਦੇ ਕਰ ਤੇ ਨੇ ਪਾਪ ਸਾਨਾ
 ਹੈ ॥ ਸੋ ਬੁਝੁ ਸੁਖ ਪਾਲ ਕਾ ਰੁਕਾਧਿ ਯੋ ਪਰ ਕਾਧਿ ਯੋ ਕਾ ਕਟ ਕਪਰ ਕਟ
 ਕਾਗੇ ਤੁ ਯੋ ਪਗਾਰਾ ॥ ਓਯੋ ਕਾ ਚਗੇ ਪਰ ਅਰ ਚਗੇ ਕ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਹਿ
 ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਖਿਮਾ ਕਰਾਇ ॥ ਹੇ ਗਾਜਾ ਤੇ ਨੇ ਸਿਖ ਆਸ ਮਝਾਹੈ ਜਮੈ
 ਸੁਖ ਪਾਲ ਪਰ ਚੜਤਾ ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਲ ਲਕੜੀ ਕੀ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਲਕੜੀ ਬਿਰਛ ਕੀ ਤੁਫੁਕੈ ਲਜਾਨੀ ਆਵਤਾ ॥ ਜੁ ਬਿਰਛੁ ਪ

ਰਚ ਜਾਏ॥ ਅਰੁ ਕਹ ਤਾਹੈ ਸੁਖ ਪਾਲ ਪਰਚ ਜਾਏ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਾ
 ਹੇ ਜਨੁ ਰੁਖ ਹੀ ਕਾਰਤੇ ਕੈ ਸੇਛੁ ਟੋ॥ ਜਨੁ ਰੁਖ ਕਹਾ ਹੀ ਕਾਰਤੇ ਤੁ
 ਬਛੁ ਟੋ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਮੈ ਪਾਲ ਮੈ ਬੈਠਾ॥ ਅਰੁ ਸੁਖ ਪਾਲ ਤੁਝੁ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋ॥
 ਤੈ ਸੇ ਜਾਨੁ ਸਰੀਰ ਪਰ ਬੈਠਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਮੁਝੁ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋ॥ ਰਾਜੇ ਕ
 ਹਾ ਜੈ ਸੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋ॥ ਤਥਿ ਕਉ ਦੁਹਾ॥ ਜਨੁ ਰੁਖ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਹੀ ਹੋ॥
 ਜੇ ਕਹਾ ਤਾਹੈ ਮੈ ਕਉ ਦੁਹਾ॥ ਰਾਜਾ ਤੁਸੀਂ ਭੁਇਆ॥ ਜਨੁ ਰੁਖ ਕਹਾ ਹੋ
 ਸਾਰ ਦੁਲਕ ਥਾ ਰੁਕੀ ਅਰੁ ਨਿਦਾਖ ਕੀ ਤੁਝੁ ਕੈ ਸੁਦਨ ਕਹਾਵੈ ਹੋ॥
 ਰੁਕੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਏਕ ਦਿਨ ਆਸੁ ਮੈ ਉਠਿ ਕਰਨਿ ਦਾਖ ਕਉ ਦੇਖ
 ਏਕ ਉਠਿ ਆਇਆ॥ ਅਰੁ ਨਿਦਾਖ ਦੇ ਸਹਿ ਸੁਦਰਖ ਤੇ ਰੁਕਾ ਸੇਵਕ ਥਾ
 ਠਹਿਰਤੇ ਉਠਿ ਬਜਾ ਹੋਆ॥ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾਤਿ ਪੁਜਾ ਕਰੀ॥ ਅਰੁ ਉਚੈ
 ਠਹਿਰ ਬੈਠਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਕਿਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨ ਆਗਿਆ
 ਕਰੀਏ॥ ਰੁਕਾ ਮੁਝੁ ਕਉ ਦੁਹਾ ਮੀਠੇ ਭੋਜਨ ਕੀਏ॥ ਨਿਦਾਖ ਇਸਤੀ ਕਉ
 ਕਹਾ ਇਸਤੀ ਭੋਜਨ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਲੇ ਆਇਆ॥ ਜਬ ਭੋਜਨ ਕਰ ਚੁਕਾ ਤ
 ਬ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨੇਹਾ ਬੇਜੇ ਜਨੁ ਰੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ॥ ਕਿਹੇ ਪੁਰੁਖ ਆਪਣੇ ਹੋ ਮੁਝੁ ਦਿ
 ਕੇ ਦੁਪਾ ਅਰੁ ਆਪਣੀ ਦੇ ਨੇਹੀ॥ ਕਿਉ ਜੇ ਦੁਪਾ ਯਹਿ ਹੈ॥ ਜਬ ਤਤ ਅਰੁ
 ਨਿਕਾ ਚਾਹਨਾ ਭੋਜਨ ਖਾਵਣੇ ਕੀ ਕਰਤਿ ਹੈ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਥਵੀ ਕੋ ਤਪਤ ਕਰ
 ਉਸਨ ਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਭੋਜਨ ਖਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਅਘਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਯਹਿ
 ਸਰਬ ਧਰਮ ਸਰੀਰ ਕੇ ਹੈ॥ ਮੁਝੁ ਸੇਛੁ ਪਾਸੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨਾ ਹੈ॥ ਨਿਦਾ
 ਖ ਪੁਛਾ ਤੁਮ ਕਹਾਹਿ ਤੈ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੈ ਗੋ॥ ਰੁਕਾ ਅਕਾਸ ਕੀ
 ਨਿਆਈ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਹੋ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਮੁਝੁ ਬਿਖੇਨ ਹੀ॥
 ਦੇਸ ਕਾਲ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਤੁਅਰੁ ਸਰਬ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਏਕ ਮੈਂ ਹੋ ਰਾਜਨ
 ਸਾਧਨ ਸਮਤਾ ਮੁਕਤ ਰੁਪ ਹੈ॥ ਹੇ ਨਿਦਾਖ ਸਰਬ ਬਿਖੇ ਏਕ ਪੁਰਖ
 ਜਾਨਾ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਪੁਛੈ ਵਹੁ ਪੁਰਖ ਕੈ ਸਾਹੋ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਕਉ ਨੇਹਾ॥ ਅਰੁ ਜੇ
 ਜਾਨੁ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਤੁਹੀ ਹੈ॥ ਏਕ ਬਚਨ ਕਹਾ ਕਰ ਆਸੁ ਮੈ ਰ
 ਇਆ॥ ਅਰੁ ਕੇਤਕ ਅੰਧ ਬਨ ਵਿਖੈ ਬੀਤਾਇ ਕਰ ਬਹੁ ਜਾਇਆ
 ਅਰੁ ਨਗਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠਾ॥ ਅਰੁ ਨਿਦਾਖ ਕਉ ਦੇਖ ਬਹੁ ਚੀ॥

ਚੁਰਚੁਆਇਆਹੈ॥ ਨਿਦਾਖਬੇਗਹੀਆਇਕਰਬੇਨਤੀਕਰੀ
 ਜੁਨਗਰਬਿਖੈਚਲੀਏ॥ ਰੁਝਕਹਾਨਗਰਅਰੁਗਜਅਰੁਪ
 ਰਜਾਮੈਨੇਕਬੀਨਹੀਦੇਖੀਲਹੀ॥ ਤਾਤੇਤੁੰਦਖਲਾਇ॥ ਨਿ
 ਦਾਖਕਹਾਮੈਗਜਾਹੈ॥ ਏਹਨਗਰਅਰੁਪਰਜਾਮੈਗੀਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਹਸਤਮੇਰੇਚੜ੍ਹਨੇਕੋਬਡੇਹੈ॥ ਰੁਕੁਕਹਾਯਹਿਰਬਹਸਤਪਰ
 ਜਾਨੇਤੁੰਦਖਲਾਏਕੇਹੈ॥ ਜਬਨੇਤਮੁੰਦੇਤਬਕਛੁਨਥਾ॥ ਨਿਦਾਖ
 ਕਹਾਸਰੁਪਰਪ੍ਰਗਟਹੈਜਮੈਨਹੀਦੇਖਤਾ॥ ਨਿਦਾਖਹਸਤਤੇ
 ਉਤਰਕਰਰੁਝਕੇਚਰਨੇਪਰਪੜਾ॥ ਅਰੁਕਹਾਤੁਮਅਚਾਰਜ
 ਹੋਤੁਮਾਗੀਦ੍ਰਿਸਟਮੈਭੇਦਨਹੀ॥ ਅਰੁਮੁਝਕੋਮਨਕਰਭੇਦਹੈ॥
 ਜਭਿਨਉਧਾਇਕਰਆਤਮਾਕੋਪਾਵੇਸੋਆਗਿਆਕਰੇ॥ ਰ
 ਕੁਕਹਾਤੇਰੇਹੀਉਧਦੇਸਕੋਬਹੁਜਾਇਆਹੈ॥ ਤੁੰਮਫੁਕੋ
 ਹਿਤਕਰਅਗਨਿਕਟਮੇਰੇਗਹਾ॥ ਤਭਿਨਿਕਮਲਹੋਹੈ॥ ਯਹਿ
 ਉਧਦੇਸਹੈ॥ ਜੇਏਕਹੀਧਰਮਾਰਥਰੁਪਆਤਮਾਜਾਣਾਜੁ
 ਸਾਰਭੂਤਹੈ॥ ਏਤਾਬਚਨਕਹਿਕਰਅਪਨੇਆਸੁਮਕੋਗਾਇਅ
 ॥ ਅਰੁਨਿਦਾਖਅਵੈਤਬਿਖੈਲੀਨਕੁਇਆ॥ ਸਰੁਮਾਨੁਖਹੁਅ
 ਰੁਪਸੁਅਰੁਬਿਖੈਦੇਖਏਲਾਗਾ॥ ਅਰੁਦਕਿਏਹਸਰਬਰੁਪਹੈ॥
 ਅਰੁਮੈਏਕਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਆਤਮਸਰੁਪਹੈ॥ ਤਬਜਜਰੁਝਕਹਾ
 ਰਾਜਕਭਿਐਸੇਹੀਮਤਿਜਾਣਾ॥ ਜੁਆਤਮਬਿਨਾਅਭਿਰਕੋਈਨ
 ਹੀ॥ ਜਿਸਕੋਯਹਿਗਿਆਨਹੈ॥ ਸਰਬਬਿਖੈਨਿਸਚੇਸਰਬ
 ਵਹੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਵਿਖੈਨਾਸਰੁਪਅਨੇਕਰੁਸਤੇਹੈ॥ ਧਰਗਿਆ
 ਨਕੀਦ੍ਰਿਸਟਬਿਖੈਏਕਹੀਹੈ॥ ਜੇਲੇ॥ ਜੈਸੇਜਲਬਿਖੈਤਰੰਗਤੇ
 ਆਦਿਲੇਕਰਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਦ੍ਰਿਸਟਆਵਤੇਹੈ॥ ਧਰਿਨਿਸਚੈ
 ਜਲਹੀਹੈ॥ ਤੈਸੇਨਾਸਰੁਪਦੇਖਏਸੁਣਨੇਬਿਖੈਹੈ॥ ਮੂਲਸਰਬ
 ਕਾਏਕਆਤਮਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਖੈਇਸਕਾਰਨਤੇਭੇ
 ਦਹੈ॥ ਤਾਤੇਐਸੇਮਤਿਜਾਣਾ॥ ਅਰਜੁਤੇਰੀਬ੍ਰਹਮਕੋਬੀਚਾਰ
 ਬਿਖੈਭਿੰਨਭਿੰਨਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਐਸੇਮਤਿਜਾਣਾ॥
 ਅਰੁਜਾਣਚੁਏਕਆਤਮਾਹੈ॥ ਯਹਿਸਰਬਬ੍ਰਹਮਾਤੇਆਵ

ਲੈਕਰ ਚੀਟੀ ਪ੍ਰ ਜੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉਸਕਾਰੈ॥ ਅਰੁ ਵਹਿਕਿ ਨਹੈ॥
 ਮੈ ਅਰਤੁ ਰੋਸ ਰਬ ਵਹੀ॥ ਐਸਾ ਅਰੁ ਦਜਾਣ ਕਰ ਰੇ ਦਮਨ ਤੇਨ
 ਵਿਤਰ ਕਰਗਾ॥ ਅਰੁ ਪਰਸਾਰ ਬਵਿਐ ਦਿਸਟਿ ਕਰਿ॥ ਜੁ ਆਤਮਾ ਅ
 ਕਾਸ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕੈ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਪਰਿਗਿਆਨਿ ਅ
 ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਚਿਤ ਸਰੁ ਪਕੈ ਪਾਇਆ॥ ਜਨ ਜਨੁ ਰਬ ਰਾਜੇ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸਕ
 ਰ ਉਸਕਾ ਪ੍ਰ ਜਨ ਸਿਪਕੀਆਰੈ॥ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਸੁਖ ਪਾਲੈ ਸਤਿ ਆਗ ਕਰ
 ਬਨ ਕੋ ਗਇਆ॥ ਅਵੁ ਪੁਤਰੁ ਉਇਆ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਬੀਸ ਕੋ ਤਿਆਗ
 ਕੀਆ॥ ਅਰੁ ਜਨ ਜਨੁ ਰਬ ਤੁ ਜਨੀ ਹੋਇ ਕਰਾਰਿ ਰੁਕੇ ਆਇਆ॥ ਅਰੁ
 ਰਾਈ ਜੋ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲਤਾ ਮੁਸਟ ਕੀਸਾ ਸਨਾ ਕਰੀ॥ ਅਰੁ ਜਨ ਜਨੁ ਰਬ ਕ
 ਛੁਨਾਨਾ ਤਿਰੁਇਆ॥ ਜਬ ਪਿਤਾ ਦੇਖਾ ਜੁ ਉਸ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਤੇ ਹੈ॥ ਬਿ
 ਵਰ ਜਤਿ ਰੁਇਆ॥ ਜੁ ਚਿਮੁੜੈ॥ ਤਉ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਗਾ॥ ਕਾਹੇ ਕੋਇ ਸੇਮਾਰੇ
 ਤਿਹੈ॥ ਉਨਹੁ ਕਹਿ ਆਪਾ ਬਰ ਅਰੁ ਲੋਹੀ ਨਿਆਈ ਤੁਸਨੀ ਹੈ॥ ਇ
 ਸਕਾਰਨ ਤੇ ਇਸ ਕੋ ਸਾਸਨ ਜੋਗੈ॥ ਪਿਤਾ ਕਹਾਤ ਚਿਹੀ ਸਾਸਨ ਜੋਗ
 ਨਹੀ॥ ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਜੋ ਰਠਿ ਰਸਾਸਨ ਜੋਗ ਨਹੀ॥ ਪਿਤਾ ਅਪ
 ਨੀ ਰਠਿ ਰਬਿ ਕੋ ਉਠਿ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਰਾਖ ਪਕੜ ਕਰਗਾ॥ ਲੈ ਆਇਆ॥ ਅ
 ਓਰ ਉਸ ਕੋ ਸੀਸ ਪਰਗਾਥ ਫੇਗਾ॥ ਅਰੁ ਪੁਛੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁੰਦ ਚਨ ਕਿਉ ਨਹ
 ਕਰਤਾ॥ ਮੈ ਤਉ ਤੁਝ ਕੋ ਜੋਗੀ ਦੇਖਾ ਤਹੈ॥ ਕਿਸਕਾਰਨ ਤੇ ਜੋ ਵਹੀ ਜੋ
 ਗੈ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਦੁਖ ਸੁਖ ਏਕ ਸਮਾਨ ਹੈ॥ ਕਹੁ ਦਿਖਾ ਮੈ ਇਸ ਸਿਸਾਰ ਤੇ ਕੋ
 ਸੇ ਪਾਰ ਪਰੈ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਮੈ ਸਰੀਰ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ॥ ਤਬ ਗਇਆ
 ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਰੁ ਰੇਗਾ॥ ਤਬ ਜਨ ਜਨੁ ਰਬ ਉਤਰ ਕਛੁ ਨਿ
 ਦੀਆ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਜੁ ਕਹਾ ਰਸੁਖ ਪਾਲ ਕੇ ਬੇਉਨਹੁ ਉਸ ਕੋ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਹਿ
 ਆ॥ ਜੁ ਰਾਜਾ ਹਮਾਰੇ ਕਰਿ ਬੋਗੀ॥ ਇਸਨੇ ਨਿਰਬਾਣ ਕੀਆ॥ ਜੋ ਅਧੁ
 ਤਹੈ ਇਕ ਰਬ ਨਿਕੋਰਾਇਆ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕੋ ਸੇਮੁ ਕਤਿ ਹੋਵੈ
 ਜਨ ਜਨੁ ਰਬ ਦੇਖਾ ਜੋ ਅਬ ਵਚਨ ਕਰਣ ਜੋਗੈ॥ ਹਸਾਤ ਬਪਿਤਾ ਜ
 ਨਾ ਜੁ ਬੁਧ ਵਾਨ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਜਨੁ ਦਨ ਕੀਆ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ॥ ਜੋ ਰੋਵਣਾ
 ਅਰੁ ਹਸਣਾ ਕਾਹੇ ਤੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਜਨ ਜਨੁ ਰਬ ਉਤਰ ਦੀਆ॥ ਰੋਵਣਾ
 ਇਸਕਾਰਨ ਤੇ ਹੈ॥ ਜੁ ਸਿਆਨ ਪਤੇ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਬਹੁ ਜਨ ਬੇਦ
 ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜੇ ਅਰੁ ਪੀਰਤਨਾ ਰੁਇਆ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਪਰੋਜਨ ਨਾਪਾ

੩

ਇਆ ਅਰੁ ਹਸਨਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜੁਰੁ ਰਮਹੈ॥ ਦਵੈ ਤਨਹੀ ਦੇਵ ਤਕਾਨ ਵਿ
 ਰਤ ਕੁਇਆ ਪਰਹੇ ਪਿਤਾ ਤੁਝ ਕਰਿ ਹਸਣੇ ਧਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਪ
 ਰੇ ਜਨਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਜਹੀ ਪਰੇ ਜਨਹੈ॥ ਜੁਮੇਰੀ ਤਿਸਨਾ ਵਿਰਤੁ ਹੋਇਆ
 ਪਰਏ ਕਾਨਾਂ ਤਿਸੇ ਜਗੀਹੈ॥ ਏਕਾ ਅਤਮ ਜੋਗੀਹੈ॥ ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਦੇ ਨੇ ਪਰਗਟ
 ਕਹਾ ਜਨੁ ਤੁਰਬ ਕਹਾ ਸਾਧਨਾ ਸਹੀ ਰਕੀ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਬੋਕੇ ਪਾਵੈ ਸੋ ਅਨਾਤਮ ਜੋਗੀਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਸਹੀਰ ਅਰੁ ਸਹੀਰ ਕੇ ਕਰਮ
 ਦੇ ਨੇ ਕੇ ਮਿਥਿਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਮਿਥਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਇ ਕਾਸਾ ਚਹੇਤਾਹੈ॥
 ਅਰੁ ਅਨਾਮ ਤੇ ਕਛੁ ਸਿਧਨਹੀ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਖਵਾਸਹੀ ਗਚਿਰੀ ਕਾਲੂਹੈ॥ ਪ
 ਰਸਹੀ ਰਤੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨਹੈ॥ ਮੈ ਅਪਣੇ ਸਹੀਰ ਕੇ ਕੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣੈਹੈ॥
 ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੇ ਤੇ ਸਹੀਰ ਚਿੰਤਾ ਹੋਹੈ॥ ਪਰਇਨ ਤੇ ਕਛੁ ਪਰਮਾਰ ਬਨੇਦੇ
 ਆ॥ ਤੁਝ ਮੈ ਜੋਗ ਕਰ ਬਿਨਾ ਆਤਮ ਜੁ ਅਸਾਰ ਭੁਤ ਪੈਨ ਦੇਖ ਅਰਨਾਜ
 ਜਾ ਕੈ ਸਾਹੈ ਆਤਮਾ ਚੇਤਨ ਅਰਗਿ ਆਨਰੁ ਪੈ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਬਾਹਰ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਾ॥ ਜੋ ਆਤਮਾ ਜੋਗਾ ਜਹੀਹੈ॥ ਹੇ ਪਿਤ
 ਰੇ ਦ ਅਰੇ ਦ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੇ ਉਗਾਇ ਦੇਹਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਤਮਾ ਅ
 ਰੇਦਹੈ॥ ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਮੈ ਪਾਪੀਹਾ ਮੈ ਕੈ ਸੇ ਆਤਮ ਜੋਗੀਹੈ॥ ਜਨੁ ਤੁਰਬ
 ਕਹਾ ਆਗੇ ਅਰੁ ਅਬਿਤੀ ਨੇ ਕਾਲੁ ਨਹੀ॥ ਗਬਿੰਦਹੀਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਾਪੀ ਪੁਨੀ
 ਕਿਉ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਤੇਰੀ ਆਇ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕੈ ਕਈ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਪਿਤਾ ਕਹਾ
 ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਕਹਤਾਹੈ ਜੇ ਜੀਵਹੈ॥ ਜਨੁ ਤੁਰਬ ਕਹਾ ਸਾ ਚਤੁ ਜੀਵਹੈ॥ ਤ
 ਤੇ ਸਹੀਰ ਜੀਵਤੇਹੈ॥ ਵਕਨ ਅਸੁਮਨਹੀ॥ ਚਉਪਾਧ ਪੁਨ ਕਹਾਹੈ॥ ਜਬ ਤ
 ਕ ਜਾਨਤਾਹੈ ਮੈ ਵਰਨ ਅਸੁਹੈ॥ ਤਬ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਵੀ ਚਾਰਤਾਹੈ॥ ਜਬ ਵਰਨ
 ਅਸੁਮਾ ਮਿਥ ਆਹੈ॥ ਤਬ ਪਰਮ ਅਧਰਮ ਕਹਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਜੇ ਵਰਨ
 ਅਸੁਮਾ ਮਿਥ ਆਹੈ॥ ਤਬ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕਰਮ ਜੋ ਸਹੀਰ ਤੇ ਹੋਤੇਹੈ॥ ਉ
 ਨ ਕਾ ਕੁਰਗ ਕਿਸ ਕਰਿਹੈ॥ ਜਨੁ ਤੁਰਬ ਕਹਾ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕਰਮ ਜੁ ਸਹੀਰ
 ਤੇ ਹੋਤੇਹੈ॥ ਸੋ ਤਉ ਚਿਉ ਸਕਰਿ ਅਗਨਿ ਬਿਖੇ ਜਲਾਇਆ॥ ਇਸ ਤੇ ਵਸੇ
 ਖ ਕਿਆ ਸਾਸਨਾਹੈ॥ ਜੇ ਸਨੇ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕੀ ਆਖਾ ਸੇ ਜਲਾ॥ ਅਰੁ ਵਰ
 ਨ ਅਸੁਮ ਤੇ ਨਿ ਆਗਾਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਤੇ ਕਿਆ ਕੁਇਆਹੈ॥ ਜੋਗੀਹੈ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਸਿਨਿ ਅਰੁ ਹਸਤਾਰਹਾ॥ ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਕੈ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋਹੈ॥ ਸਦਾ ਜਗ
 ਕਰਤਾ ਥਾ॥ ਅਰੁ ਤੁਕਾਤਾਹੈ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਜਨੁ ਤੁਰਬ ਕਹਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਗ
 ਕਰਤਾ ਕੇ ਜਾਣਾ॥ ਪੀਛੇ ਜਗਾ ਕਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਕਰਤਾ ਮੈਹੈ॥ ਜਨੁ ਤੁਰ

ਵੇ

ਥਕਹਾਤੁ ਕਢਿਏਹੈ॥ ਸਗੀਰਹੈ ਅਥਵਾ ਜੀਵਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕਹਾਯਹੀ ਜਾਨ
ਤਾਹੈ ਬ੍ਰਹਮਣਹੈ॥ ਜਜ਼ੁਰ ਥਕਹਾ ਜੁਆਤਮਾ ਵਿਖੇ ਵਰਨਾ ਸਮਨ
ਹੀ॥ ਤਓ ਸਗੀਰ ਕਹਾਯੈ॥ ਕਿਉ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਣਹੈ॥ ਤੁੰ ਚਾਹਨਾ ਸੁਭ
ਅਸੁਰ ਕੀਤਿ ਆਗ ਕਰਗਾ॥ ਅਰੁ ਕੁਜ ਨਹੈ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰਗਾ॥ ਅਰੁ ਚਿੰਤਾ
ਕਰਗਾ॥ ਪਰ ਚਿੰਤਾ ਤੁਥ ਮਿਟੈ ਜਬ ਜਾਨੈ ਮੈ ਸਗੀਰ ਨਹੀ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਹੋ॥
ਜਬ ਗੋਬਿੰਦ ਹੋ ਤਬ ਤੁੰ ਗੀ ਗੋਬਿੰਦ ਹੋ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਹੋ॥ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਵਿਖੇ ਭੇਦ ਨਾ ਹੀ॥ ਯਹਿ ਆਤਮ ਬਧਾਯੈ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਅਬ ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ ਕੇ
ਗਇਓ ਕੈਨ ਜਵੈ॥ ਮੈ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਹੈ ਵੈ ਸਗੀਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੂਆ ਹੋਇ॥
ਅਰੁ ਮੈ ਬਹੁ ਜਤ ਭੈ ਆਵਾਗ ਵਨ ਤੇਰਾ ਥੋ॥ ਤੁੰ ਅਨਰ ਦੇਸ ਅਰੁ ਮੈ ਕਹੈ ਪਿਤ੍ਰ
ਲੋਕ ਜਾਇ॥ ਜੋ ਪਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਜਾਹਿ ਤਓ ਬਹੁ ਜਗੈ ਗੋਗਾ॥ ਜਬ ਯਹਿ ਸਗੀਰ ਤੇ
ਗਨ ਹੀ ਤਬਿ ਪਿਤ੍ਰ ਤੇ ਕਿਆ ਧਰੇ ਜਨ ਗਾਥ ਤਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅਚਰ ਜਮਾਨ
ਕੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਯੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਜਾਨੈ ਥਾ ਜੇ ਤੁੰ ਮੁਜ਼ ਹੋ॥ ਪਰ ਬਧਵਾਨ ਹੋ॥ ਅਰੁ
ਪਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਸਮੁਕਰਗਾ॥ ਜੁ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਅਰੁ ਮੁਕਤ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਰਹੇ ਗਾ॥
ਮੈ ਨੇ ਜੇ ਰਿਹਾ ਸਤਿ ਕੀ ਆਥਾ ਏ ਸਕਾਰਨ ਜੇ ਤੁੰ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਰਿਹਾ ਜਨ ਮੈ ਗਾ॥
ਅਰੁ ਸਗੀਰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੋਇ ਮੁਕਤ ਕਰੇ॥ ਜਜ਼ੁਰ ਥਕਹਾਯੈ ਪਿਤਾ ਮੈ ਐਸਾ ਤੇ
ਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀ॥ ਜੁ ਤੁਇ ਕੋ ਪਰੇਤ ਕਰੇ॥ ਅਥਵਾ ਪਿਤਰ ਕਰੇ॥ ਜੇ ਮੇਰੀ ਬਾਤਿ
ਬੁਧਿ ਕੇ ਸੁਣੈ ਸੋ ਸੁਣੈ ਕਰੇ ਤਓ ਏਸੀ ਛਿਨ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਤੁਥੇ ਤੇ
ਹੋ ਸਹੁ ਪਾਬਿਖੇ ਪਹੁ ਚਾਵੈ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਪਰੇਤ ਹੋਵਣਾ ਯਹੀ ਹੋ॥ ਜਬ ਦ੍ਰਿਸ
ਟ ਸਗੀਰ ਤੇ ਭੀਤ ਬੀਪ੍ਰੇਤ ਕੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਬੁਝੈ ਜੁ ਸਗੀਰ ਤੇ ਨਿਜਾ ਗਾ
ਹੈ॥ ਉਸੀ ਕਓ ਪ੍ਰੇਤ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਿਤਾ ਤੁਥ ਕੋ ਨਿ ਆਗ ਕਰੇ ਹੋ॥ ਅ
ਰੁ ਸਤਿ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਬਿਖੇ ਪਹੁ ਚਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਆਪੁ ਰਿਸਟੈ
ਅਰੁ ਮੁਥ ਕੋ ਭੀ ਕੀ ਆ ਚਾਹਤਾ ਹੋ॥ ਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਹੋ॥ ਮੈ ਤੁਥ ਤੇ ਬਡਾ ਹੋ॥
ਬਚਨ ਤੇਰਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਖੈ ਹੀ ਆਵਣਾ॥ ਅਰੁ ਜਾਨ ਤਾਹੈ ਜੁ ਕਰਮ ਪਰ
ਧਾਨ ਹੋ॥ ਜਜ਼ੁਰ ਥਕਹਾ ਸਤਿ ਕਹੈ ਮੈ ਤੇ ਰਿਸਟੈ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇਰੇ
ਨਾਮ ਰੁਪ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਤੁੰ ਚਾਹੈ ਜੁ ਸਿਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਪਰੇ ਰਿਸਟੈ
ਪਿਤਾ ਕਰਗਾ ਆਗੇ ਪਾਬਰ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਜਜ਼ੁ ਤੁ ਕਿਉ ਕੁਇਆ ਹੋ॥ ਅ
ਰੁ ਬਚਨ ਨਾ ਕਰਤਾ॥ ਜਜ਼ੁਰ ਥਕਹਾ ਏਸੀ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੇ ਆਗੇ ਬ
ਹੁਤ ਜਨਮ ਲੀਏ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਬਧਵੇ ਕਰੀ ਕਰੀ॥ ਪਰ ਦੇਖਾ ਜੇ ਸਿਧ

ਕਛ ਨਰੁਇਆ। ਤਾਂ ਤੇ ਚੁਪਕਾਰਿ ਹਨ ਕੀਆ। ਅਰੁ ਜੁ ਤੁੰ ਕੁ
 ਤੇ ਕੋ ਮੈ ਕਛ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ। ਤਚਿ ਉਹੋ ਪੁਰ ਕੋ ਕਹਾ ਜੋ ਮੁਖੁ ਮੈ
 ਚਰ ਚਾਕਰੈ। ਅਰੁ ਮੈ ਯਹਿ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ। ਜੁ ਮੈ ਜਜ਼ੁ ਰਕਥਾ
 ਅਰੁ ਯਹਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਜਾਨੈ ਹੋ ਜੋ ਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨਿਦੈ।
 ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਜਿ ਸਉ ਪਾਇ ਸੈ ਕੈ ਕਾਲ ਕਾਨ ਦਿਹ ਤੇ ਹੋ ਸਕਹੁ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਕਾਲ ਮਹਾ ਬਲੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੇ ਮੇਰੀ ਰਛਾ ਕੈ ਸੇ ਕਰੈ ਗਾ
 ਜਜ਼ੁ ਰਕਥਾ ਜੁ ਸਹੀ ਰਹੇ ਤੇ ਹੀ ਕੈ ਕਾਲ ਕਾਨ ਹੋਇ ਯਹੀ ਰ
 ਛਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਬ ਕਾਲ ਆਇ ਆਉ ਸਸ ਮੇਰ ਛਾ ਚਾਹਿਨਾ ਕਿ
 ਸਕਾਮ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਸੁ ਅਸਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਣਾ। ਜੁ ਤੇ ਹੀ ਅੰਸ
 ਰਛਿ ਆ ਕੇ ਰੇ ਜੁ ਕਾਲ ਕੋ ਰੁਗਮ ਕਰ ਜਾਣੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਵਚਨ ਕੋ
 ਉਹੀ ਸੁਣੇ ਗਾ। ਜਿ ਸਕੈ ਉਹੋ ਉਹੋ ਉਹੀ ਗਾ। ਅਰੁ ਜੇ ਸਿਸਾਰ ਕੋ ਕੋਰੈ
 ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਬਿਖੈ ਅਸ ਕਤ ਹੈ। ਵਹੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ। ਹੋ ਪਿਤਾ ਅਰੁ
 ਕੁਤੇ ਸੁ ਵਣ ਕਰੈ। ਜੁ ਮੇਰੇ ਕਹਣੇ ਬਿਖੈ ਲੋਕੁ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇ ਜਨੁ ਕਛ ਨ
 ਹੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਹੈ ਹੈ। ਜੁ ਬਹੁ ਜੁ ਰੁਗਮ ਮਰਣੇ ਅਰੁ ਜੀ ਵਣੇ
 ਕਾ ਤੁਮਾਰੇ ਮਨ ਬਿਖੈ ਨ ਉਪਜੈ। ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੇ ਕਹਾ ਜਬ ਜੇ
 ਗੋ ਸੇ ਜੁ ਜਾਤ ਬਕਾਲ ਕੀ ਕਿਆ ਸਕਤਿ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਝ ਕੋ ਸਹੀਰ
 ਤੇ ਕੁੰਨ ਕਰੈ। ਅਲਪ ਬੁਧੀ ਕੋ ਯਹਿ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ। ਜੁ ਸੁਆਸੁ ਰ
 ਇਆ ਆਵੈ ਕਿਨਾ। ਆਵੈ। ਸਦਾ ਯਹੀ ਚਿਤ ਵਣਾ ਕਰੈ ਹੈ।
 ਜੇ ਯਹਿ ਹੁਆ ਹੈ ਅਰੁ ਯਹਿ ਹੋਇ ਗਾ। ਯਹ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਜੁ ਕਾ
 ਹੋ ਕੋ ਆਇ ਆਹੈ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੈ ਗਾ। ਸਦਾ ਇਸੀ ਰੁਗਮ
 ਬਿਖੈ ਬਿਧੈ। ਕਿਏ ਹਮੇਰਾ ਵਰਨ ਹੈ ਕਿਏ ਹਮੇਰਾ ਆਸੁ ਮਹੈ।
 ਅਰੁ ਏ ਹਮੇਰੀ ਜਾ ਤਿਹੈ। ਅਰੁ ਏ ਹਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਅਰੁ ਯ
 ਹਿ ਨਹੀ ਸਮਝਤਾ ਜੁ ਯਹਿ ਸਮਰੀ ਸਹੀਰ ਕੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਹੀ
 ਰ ਰੁਗਮ ਹੈ। ਪਰ ਕੈ ਸੇ ਜਾਨੈ ਜੁ ਚਾਹਨਾ ਕਾ ਪਿਸਾਰਾ ਏ ਸਕੈ
 ਮਨ ਕੋ ਲਾਗਾ ਹੈ। ਸਿਰਨਿ ਕਾ ਸਨੈ ਨਹੀ ਦੇਤਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਮ
 ਕਰਨੇ ਕਾ ਯਹਿ ਹੈ ਪਿਸਾ ਚਿਕਾ। ਜੁ ਨ ਮੈ ਹੋਨ ਇਹ ਜਗਤੁ
 ਵਰਨ ਆਸੁ ਮਾ। ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਨ ਪੁਰਸਾਰ ਹੋ ਬਿੰਦ ਹੈ। ਹੋ ਪਿ
 ਤਾ ਜਾਨੈ ਚਾਹਨਾ ਤਿਆਗੀ ਕਾਲ ਕੋ ਤਾਂ ਸੋ ਕਿਆ ਪ੍ਰੇ ਜਨਾ।

ਅਰੁ ਨਾਮ ਚਾਹਨਾ ਕਾਜੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਏਕ ਗੋਬਿੰਦ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਯਾਹਿ ਤੀਨੋਂ ਏਕ ਮੈਂ ਦੁਸਰਾ ਤੁੰ ਤੀ ਸਰਾਜ ਗਤ ਸੇ ਕਹੁਨ
 ਹੀ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਤੀਨੋਂ ਪੰਕਾਭ ਤੇ ਗਏ॥ ਜਬ ਲਗ ਕਿਸੀ
 ਵਾਸ ਤਿਕੋਂ ਮਾਨੇ ਹੈ॥ ਯਾਹਿ ਕਾਲ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੁ ਤੁੰ ਨਹੀਂ ਤੇ ਕ
 ਲਕਹਾ ਹੈ॥ ਜਾਕੀ ਫਿਸਟ ਇਸ ਤੇ ਓਠੀ॥ ਅਰੁ ਜਾਨਾ ਜੁ
 ਮੈਨ ਕੋਈ ਮੇਰਾ॥ ਸੋ ਏਕ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਾ ਕਿ ਆਰਾਜਾ ਹੋਇ
 ਤਾਤੁੰ ਪਹਿਲੇ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕੋ ਦੇਖਾ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕੋ ਦੇ
 ਖਾ॥ ਤਿਨ ਸਰਬ ਕੋ ਦੇਖਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਤੈਨੇ ਕਾਲ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰੀਤ ਕੋ ਹੀ
 ਹੈ॥ ਤੇ ਸੇ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਬਿਖੇ ਕਰਾ॥ ਜੇ ਰੁਹਮ ਕਾਲ ਕਾਨਾ ਸਹ
 ਏ॥ ਯਿਤਾ ਕਹਾ ਅਬਿਤ ਕਹ ਵਨ ਅਗਨ ਦਿਖੈ ਕਰਤਾ ਥਾ॥
 ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕੋ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾ ਮੈਨੇ॥ ਤਾਤੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਦਰਸ
 ਨਿਹੋਇ ਸੋ ਕਹਾ॥ ਜਜ਼ ਰੁਹਮ ਕਹਾ ਯਾਹਿ ਦਰਸਨ ਹੈ ਉਸ ਕਾ॥
 ਜੇ ਮਨ ਪਾਪ ਪਾਤ ਤੇ ਨਹਿਰ ਤੁਰੁ ਏਆ॥ ਅਰੁ ਚਾਹੇ ਜੇ ਰੋਖ
 ਦੇ ਕੋ ਦੇਖੋ॥ ਜਬ ਮੁਖ ਉਸ ਓਰ ਕੀ ਆਵਹੀ ਹੋਤ ਹੈ॥
 ਤਿਸ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜੁ ਸਾਰੀ ਸਿਸਟ ਤੇ ਸਿਸਟ ਹੈ॥ ਜੇ ਦੰਤਾ
 ਲਗੀ ਯਾਹਿ ਬੀਚਾਰ ਮਾਨ ਦਿਖੇ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰੇ ਤਉ ਮੁਕਤਿ ਹੋ
 ਏ॥ ਯਿਤਾ ਕਹਾ ਆਜ ਜੀ ਦੁਨਾ ਮੇਰਾ ਸਫਲ ਕੁਏ ਆਹੈ
 ਜੁ ਬਿਰਧ ਕੁਏ ਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਬ ਤਕ ਮੈਂ ਕੇ ਬੀਧ ਨ ਬਿਖੈ ਥ
 ਏ ਤੀ ਅਭਿਧ ਮੇਰੀ ਇਉਂ ਹੀ ਗਈ॥ ਜਜ਼ ਰੁਹਮ ਕਹਾ ਜੀ ਵ
 ਨਾ ਤੇ ਗਤ ਬਰਸ ਦੇ ਵੇਗਾ॥ ਜਬ ਨਿਹਚੇ ਸਤ ਕੇ ਸੇ ਜਾਨੇ ਜੇ
 ਨ ਜਪ ਨ ਤਪ ਨ ਧਿਆਨ ਨ ਧਿਆਤਾ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਹੈ॥ ਰਿਖੀ
 ਕੇ ਸਾਇੰਦ੍ਰੀ ਆਕੇ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਈਸਰ ਧਰਮੇ ਸਰਕੇ॥ ਜੇ
 ਤੁਝ ਦੇਖਣ ਕੀ ਹੋਇ॥ ਯਾ ਤੇ ਯਾਹਿ ਯੋਗ ਹੋਤਾ ਹੈ ਵਹੀ ਰਿਖੀ ਕੇ
 ਸਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਮਾਨਾ ਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਸਮਝ ਜੁ ਮੈਨ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਕਲ ਮੇਰਾ॥ ਨ ਵਰਨ ਨ ਆਸੁ ਮਨਿ ਲੋਕ ਨ ਪੂਲੋ ਕਾ॥ ਕਿਸ ਕਾ
 ਰਨ ਤੇ ਜੇ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਹੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਜਬਾਮ ਦੇ
 ਵ ਆਵ ਤਾ ਕੁਏ ਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਅਚਰ ਜਹੈ ਜੁ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸ
 ਕੈ॥ ਚਾਹਨਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕੋ ਦੇਖੋ॥ ਜਜ਼ ਰੁਹਮ ਕਹਾ ਹੋਇ

ਤਾ ਦੇਖ ਅਰੁ ਸੁਣ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈ॥ ਧਿਤਾ ਕਹਾ ਜੈ ਸਾ ਤੂੰ
 ਹੈ ਤੈ ਸਾ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕੀ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਪਰੁ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਿਣੇ ਹੋ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ
 ਤੁਰਿ ਖੀਕੇ ਸਹੈ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਦੁਆ ਤੈ ਕੋ ਉਠਾਇ ਦੇਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ
 ਮੈ ਏਕ ਸੋ ਮਿਤ੍ਰ ਏਕ ਸੋ ਸਤ੍ਰ ਹੋ॥ ਰਿਖੀ ਕੋ ਸਕੈ ਸੇ ਹੋਵੇ ਓ॥ ਜੇ ਵਹੁ ਸੁਖ
 ਸੋ ਸਮਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਜੇ ਤੁਸਮ ਹੋਤਾ ਤਓ ਮੈ ਤੀ ਕਰਤਾ॥ ਸਤ੍ਰ ਤਾ
 ਨਿਕਰਤਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਖ ਗਿਹੈ॥ ਮੈ ਤੀ ਅਰੁ ਸਤ੍ਰ ਤਾ ਬਿਖੈ ਪੁਰਨਹੈ॥
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਕੈ ਸੇ ਕਹੈ ਜੁ ਈਸੁ ਰਹੈ॥ ਕਿਉ ਜੇ ਬਿਧੈ ਹੋ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ
 ਕਹਾ ਕਹੈ ਪਕੇ ਤੇਰੇ ਵਿਖੇ ਮਾਗਤ ਚਿਨ੍ਹ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਬਿਖਮ ਤਾਨਿ ਹੋਇ
 ॥ ਤੂੰ ਸਰਬ ਬਿਖੈ ਪੁਰਨਹੈ॥ ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਹੀ ਜੁ ਦੀਨਤਾ ਬਿਖੈ ਹਿਤ ਕਰੇ
 ਅਰੁ ਕਹੈ ਪਤੇ ਬਿਰਕਤਿ ਹੋਹਿ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਰਬ ਸੋ ਸਮਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅ
 ਚਰਜ ਮਾਨੁ ਉਠਿਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੁ ਐਸੇ ਹੋ ਤਓ ਸਤਿ ਤਿਤਿਆਗ ਕਿ
 ਉ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਸਤਿ ਤਿਆਗ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਨ
 ਹੀ ਤਓ ਤਿਤਿਆਗ ਕਿਸ ਕਾ ਜੋ ਗਨਹੀ॥ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਤੁਝ ਆਪਣੇ ਬਿਖੈ
 ਅਹਿ ਕਾਰ ਮਾਤਿ ਕਹਾ॥ ਜੁ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕੁਗਵਾਨ ਤੇ ਬਿਨ੍ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਰਿਖੀ ਕੇ
 ਸਕਾ ਹੋਵਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਤੁਝ ਕੋ ਉਸ ਕੇ ਸੁਤ ਅਸੁ ਕੁਸੋ ਕਿਆ ਪਰੋਜਨ ਹੈ
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਤੁਸਮ ਤਿਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੁ ਸਹੀ ਰੁਰਿ ਖੀਕੇ ਸਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚ
 ਹਨਾ ਮੁਝ ਕੋ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਮੈ ਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਤੇ ਸਨੀ ਰੁਠਿਆ॥
 ਜਜ਼ੁਰੁ ਰਬ ਕਹਾ ਹੋਇ ਤਾ ਯਹੀ ਉਧਾਉ ਕਾਲ ਕੇ ਨਾਸ ਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਯ
 ਹੀ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਮੈ ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਪਤ੍ਰ ਹੋ ਜੁ ਤੁਝ ਕੋ ਜੀਵ ਤੇ ਹੀ ਮੁਕਤ ਕੀਆ
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਤੁਝ ਤ੍ਰਿਕਿ ਸਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਧਿਤਾ ਕ
 ਹੋ॥ ਨਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਮੈ ਧਿਤਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਧਿਤਾ ਅਰੁ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਚਾਕਾ ਪਹਿ
 ਰ ਕਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਸੋ ਉਠਾਇਆ ਤਬ ਸਤ੍ਰ ਹੀ ਕਾਰਨਾ ਸਤ੍ਰ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਬਾਰ
 ਤਾ ਕੁਟਿ ਬਕੀ ਐਸੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੇਨ ਓਕਾ ਪਾਰ ਪਹੁ ਚਾ ਅਰੁ ਲੋਕ ਆਪੋ
 ਆਪ ਨੇ ਮੂਰ ਕੋ ਚਲੇ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਰੁਠਿਆ ਹੈ॥ ਜੇ
 ਤਓ ਵਾਸ ਦੇਵ ਹੈ॥ ਤੈ ਕਹਾ ਜਾਵੇ ਅਰੁ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹੈ
 ਅਰੁ ਕਿਆ ਸੁਨੈ॥ ਹੇ ਜਜ਼ੁਰੁ ਰਬ ਮੈ ਰੁਠਿਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਜ਼ੁਰੁ ਚੈ ਤਿਨ ਕ
 ਹਾ ਹੈ॥ ਮੈ ਆਪ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਹੇ ਜਜ਼ੁਰੁ ਰਬ ਤੈਨੇ
 ਧਿਤਾ ਕਾ ਨਾਸ ਕੀਆ॥ ਅਰੁ ਐਸਾ ਨਾਸ ਕੀਆ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨਿਹ
 ਏ॥ ਅਬ ਤਕਿ ਕਿਸੀ ਨੈ ਐਸਾ ਨਾਸ ਕੀਆ ਜੇ ਸੇ ਤੈਨੇ ਕੀਆ ਹੈ॥

੨

ਜੜ੍ਹਰੁ ਰਖਕਹਾਇ ਸਕੇ ਜਨਮ ਸਫਲੇ ਕਠੇ ॥ ਅਹੁਰੇ ਬਿੰਦੁ ਰੁਪੁ ਰੁ
ਇਆ ਥਾਮ ਦੇਵ ਪੁਰੁ ਤੇ ਕੰਨਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾਹੁ ਪਾਮੈ ਰਾਹਿ ਖੀਕੇ
ਸਕਾ ਪੁਰੁ ਹੈ ॥ ਆਪਰਿ ਖੀਕੇ ਸਾ ਅਹੁਇ ਫੀਯੋ ਤੇ ਪੁਰੁ ਤਾਹੈ ॥ ਤਾਤੇ
ਤੁਏ ਕਠਿਨੈ ਹੈ ॥ ਵਾਮ ਦੇਵ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਚ ਕਹਤਾਹੈ ॥ ਜੁਤੁ ਵ
ਮਦੇ ਵਹੈ ॥ ਕਿਸਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁਸਤਿ ਅਹੁ ਬੇਦ ਕਹਤਾਹੈ ॥ ਜੁਅਨੰਤਾ
ਮ ਅਹੁ ਅਨੰਤ ਰੁਪੁ ਰੁਗਵਾਨ ਕਹੈ ॥ ਵਾਮ ਦੇਵ ਕਹਾ ਮੈ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਹ
ਤਓਤੁ ਕਠਿਨੈ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਕਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨ ਨਹੀਯੋ ॥ ਪੀਛੇ ਤੁੰ ਜਾਨ
ਜੁ ਕਠਿਨੈ ਹੈ ॥ ਜੜ੍ਹਰੁ ਰਖਕਹਾਹੈ ਵਾਮ ਦੇਵ ਯਹਿ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਭੁਇ
ਆਹੈ ॥ ਜੁਏ ਕਰਵਾ ਲਹਿ ਮੈ ਕੰਨਹੀ ਰਹੀ ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਦਤਾ ਤੇ ਆ
ਵਤਿ ਭੁਇਆ ॥ ਅਹੁ ਕਹਾ ਦੇਖੈ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੁਪੁ ਨਦੁ ਐਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਣ ਕਹਾਹੈ ਅਵੁ ਪੁਤ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਤਓ ਕਠਿਨੈ ਦੇਖੈ ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ ਕਹਾ ਯਹ
ਜੜ੍ਹਰੁ ਰਖਕੀ ਸ਼੍ਰੇਧਾ ਤੇ ਕਹਤਾਹੈ ॥ ਪਰਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇ ਸੁਨਾਹੈ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾਨ ਕਹਾ ਜਿਸਨੇ ਕਹਾ ਉਸੀਨੇ ਸੁਨਾ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਬਕਤਾ ਸੁਤਾਏ ਕ
ਹੀਹੈ ॥ ਜਿਹ ਬਾਸੇ ਕਹਤਾਹੈ ਅਹੁ ਸੁਵਨੈ ਸੋ ਸੁਨਤਾਹੈ ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ
ਕਹਾ ਤੁੰ ਕਵਨਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤੁ ਸਨੀ ਰੁਇਆ ॥ ਜੜ੍ਹਰੁ ਰਖਕਹਾ ਤੁੰ
ਪਰਮ ਹੋਸਹੈ ॥ ਅਹੁ ਬਹੁਤ ਗਾਜਿਯੋ ਕੇ ਅਵੁ ਪੁਤ ਕੀ ਆਤੈ ਨੇ ॥
ਮੁਝੁ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾ ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ ਕਾਹੇ ਆਯੋ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਹੈ ॥ ਜੁਮੈ
ਜੀਮੈ ਹੋ ॥ ਅਹੁ ਜੀਵ ਅਹੁ ਸਹੀਰ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋ ॥ ਜੜ੍ਹਰੁ ਰਖਕਹਾ
ਯਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੈ ਆਪ ਪਰ ਕਰੀਹੈ ॥ ਪਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਹੁ ਜੁ ਪਰ ਪ
ਰ ਕਰੀਏ ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ ਕਹਾ ਤੁੰ ਪਰਮ ਹੋਸਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਦੇਖੈ ਕੇ ਆਇ
ਥਾ ॥ ਪਰ ਜਬ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖਾ ਤੁੰ ਨਹੀਹੈ ॥ ਯਹੀ ਤੇਰਾ ਦੇਖਾ ਥਾ ॥
ਜੜ੍ਹਰੁ ਰਖਕਹਾ ਮੈ ਰੀਜਾਨ ਤਾਥਾ ॥ ਜੁਸਤਿ ਜੁਗਾਵਿ ਕੈ ਦਤਾ ਤੇ
ਅਵੁ ਪੁਤ ਥਾ ॥ ਜਬ ਦੇਖਾ ਤੁੰ ਨਹੀ ਯਹੀ ਗਲ ਮਿਲਣਾ ਥਾ ॥ ਬ
ਰਹਮਣ ਕਹਾਨ ਜੜ੍ਹਰੁ ਰਖਕ ਅਵੁ ਪੁਤ ਮੈ ਹੀਹੈ ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ ਕਹ
ਮੈ ਨਹੀ ਤੁੰ ਕਠਿਨੈ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਕਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨ ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀ ਜੁ ਅਵ
ਪੁਤ ਕਠਿਨੈ ਕਹਾ ਮੈ ਅਵੁ ਪੁਤ ਹੋ ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ ਕਹਾ ਮੈ ਸੇਇ ਫੀ
ਪਤਿ ਇੰ ਫੀਯੋ ਕੇ ਪਾਲ ਕਾ ਬਿਖੇ ਮਗਨ ਹੈ ॥ ਆਵੇ ਤੇ ਸੇਹੀ ਹਮ
ਭੀ ਸਿਤਏ ਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਰੁਗਤ ਰੁਗਵਾਨ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਕਿਉ ਜੁ

ਕੁਗਤਕੁਗਵਾਨਕੀਪਰਮਾਰਥੈ॥ ਜਾਨੇਕੁਗਤਕੁਗਵਾਨਕੀਕਰੀ
 ਪਰਅਪਰਤੇਛੁਟਾਅਰੁਨਿਹਚਲਦਿਤਕੁਇਆਹੇਬ੍ਰਹਮਣਕ
 ਹੁਕੁਜਨਕਹੁਕਓਨਸਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਕਹਾਯਹੀਕੁਜਨਹੈ॥ ਜੁਬਾਮ
 ਦੇਵਰਿਖੀਕੇਸਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈਤ੍ਰੇਤੁਕਹੁਕੁਗਤਿਕਿਆ
 ਹੈ॥ ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਮੈਨਹੀਤਓਕੁਗਤਕਹਾਅਰਕੁਗਵਾਨਕਹਾਅਵਧੁ
 ਤੇਕਾਇਤਹਾਸਕਹਾ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈਤ੍ਰੇਇਤਹਾਸਅਵਧੁਤੇਕਾ
 ਯਹੀਥਾਜੇਗੋਬਿੰਦਹੈਤੁੰਭੀਨਿਹਚਾਕਹਾ॥ ਜੇਗੋਵਿੰਦਹੈ॥ ਮੈਤ੍ਰੇਕ
 ਹਾਮੈਨਹੀਤਓਨਿਹਚਾਕਓਨਕਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਯਹੀਨਿਹਚ
 ਕਰਜੁਮੈਨਹੈ॥ ਜਬਤੁੰਨਹੀਤਥੋਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ॥ ਅਬਕੁਥਾ
 ਤਪਸੀਕੀਚਲੀ॥ ਅਬਕੁਥਾਤਾਪਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈਤ੍ਰੇਮੈਅ
 ਰਅਵਧੁਤਅਰਜਜੁਰੁਕੁਗਵਾਨਕਚਲੇਜਾਤੇਥੋ॥ ਜਬਥੁ
 ਦੁਕਾਅਸ੍ਰਮਕੇਨਿਕਦਪਹੁਚੇਏਕਤਪਸੀਦੇਥਾ॥ ਜੁਪੰਚਅਰੁ
 ਨਤਪਤਾਥਾ॥ ਤਪਓਪਰਾਤਹਮਸੇਪ੍ਰਸੰਨਕੀਆ॥ ਕਿਹੇਮੈਤ੍ਰੇ
 ਤੁਮਕਓਨਹੈ॥ ਕਹਾਆਏਹੋਅਰੁਕਹਾਜਾਵੇਗੋ॥ ਜਜੁਰੁਕੁਗਵਾਨ
 ਜੈਸੇਹੈਤੈਸੇਹੀਰਹਾ॥ ਅਰੁਸਦਾਅਗਨਬਿਖੇਜਲਾ॥ ਤੁਝਕੋਹ
 ਮਾਰੀਬ੍ਰਿਥਾਪੁਛੁਣੁਸੋਕਿਆਪਰੋਜਨਹੈ॥ ਅਰੁਬਿਨਾਰੁਜਨਹੈ
 ਬਿੰਦਕੇਜੋਕਰਮਹੋਤੇਹੈ॥ ਜਾਣਮਿਥਆਸਾਰਿਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਕੁਜਨ
 ਗੋਬਿੰਦਕਾਕਰਜੇਨਿਰਮਲਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਮਲੀਨਤਾਵੁਵੈਤਕੀਛੁ
 ਟੈ॥ ਸੁਆਸੋਜੇਕੁਜਨਿਬਿਨਜਾਤਾਹੈ॥ ਤੋਕੇਸੁਆਸਮਤਿਜਾਣੁ॥
 ਪਓਨਜੋਕਲਗੀਸੈਨਿਕਸਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਆਵਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਹ
 ਥਾਜੁਟਕਜਾਸਾਸਕਾਹੈ॥ ਸੋਬਿਨਾਰੁਜਨਮੁਖਮੈਗਾਖਈਕਿਆ
 ਜੋਗਹੈ॥ ਜਿਸਸਮੇਜੇਹਥਾਓਤਪਤਿਕੁਈ॥ ਤਬਕਹਾਜੁਮੁਖਿ
 ਬਿਖੈਤਬਓਹਿਏਸੁਬਿਤਹੋਵੈਕੁਜਨਹੈਗੋਬਿੰਦਕਾਕਰੈਨਹੀ॥
 ਤੋਬ੍ਰਿਥਾਬਾਦੈਨਿਮਤਏਸਬਿਤਨਹੀਹੋਤੀ॥ ਤਾਂਤੇਤਪਸੀਜੇ
 ਹਥਾਕਹਤੀਹੈ॥ ਮੈਤ੍ਰੇਕਓਧਰਮਧਾਮਬਿਖੇਪ੍ਰਾਪਤਕਰੇਹੈ॥
 ਪਰਜੇਮਨਕੇਆਤਮਾਸਾਥਲਗਾਵੈਅਰਜੇਮਨਤੇਗੋਗੋਬਿੰਦ
 ਤੇਅਨਤਰਹੋਈ॥ ਅਰੁਰਾਮਰਾਮਕਹੈਤਓਕਿਆਸਿਧਹੈ॥
 ਮਾਲਾਗਾਥਮੈਅਰੁਕੁਜਨਹਰਸਤਾਪਗ॥ ਜਬਮਨਧਾਧਪਨਸਿ
 ਓਲੀਨਹੋਇਤਓਰਸਨਾਅਰੁਮਾਲਾਕਿਆਕਰੇ॥ ਏਕਸੁਆ

ਸਨਿਗਸੋ ਕਰਕੁ ਜਨਕ ਕਰੇ ਜੋਗ ਬਿੰਦੁ ਹੈ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇਈ ਹੈ ॥ ੦
ਕੋਗ ਬਿੰਦੁ ਸੇਈ ਤੈ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਵਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ ॥ ਜੋ ਨਿਰਸੇ ਸੇ
ਇਆ ਹੈ ॥ ਕੁਗਵਾਨ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਏ ਕਵਿਨੁ ਮੁਖ
ਸੋ ਰੂਪ ਚੇ ਸੋ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੁਰਖ ਦੇ ਸਪਾਲ ਰੂਪ ਅਰੁ
ਸਮੇ ਕਥਿ ਦੇ ਤੈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਲ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗੀ ਅਰੁ ਸਮਾ ਆਨ ਪਹੁ
ਚੇਗਾ ਤਬ ਕੁਜਨ ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਕੁਜਨ ਪ੍ਰਾਲ ਰੂਪ ਅਰੁ ਸਮੇ ਕੇਵ
ਸਨਾਯੀ ॥ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਜੁ ਸਗੀਰ ਉਤਪਤਿ ਅਰੁ ਨਾਮ ਕੀ ਮਿਲਾ
ਦਾ ਮੈ ਕਜਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁਰਖ ਸਗੀਰ ਨਾਮ ਤੁਇਆ ਤਬ ਚਾਹਨ ਤੇ ਗੀ ਕਿ
ਆ ਕਰੇ ਗੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਅਰੁ ਅੰਗ ਰੂਪ ਰ ਬਲੀ ਹੈ ॥ ਤਥਿ ਭੀ ਮਨ
ਚਾਹਨ ਤੇ ਅਨੇਕ ਚਿਰ ਜਤਾ ਹੈ ॥ ਖਜਾਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਤ ਕ
ਏ ਕੇ ਸਮੇ ਕੇ ਸੇ ਨਿਰ ਭੈ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਹੇ ਤਪਸੀ ਤੁੰ ਕਹਤ ਹੈ ਜੁ ਕਸਾ
ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਹਿ ਗਾ ॥ ਕਿ ਆ ਕਹੇ ਨ ਆਵਨਾ ਹੈ ਨ
ਜਵਨਾ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਹੈ ॥ ਆਵਣਾ ਜਾਵਣਾ ਬਦ ਬਦੇ ਵੀ
ਨਿਆਈ ਹੈ ॥ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਇਆ ਅਰੁ ਨਾਮ ਤੁਇਆ ॥ ਏਹ ਦਰ
ਨ ਕਹਿ ਕਰ ਉਠਿ ਖਜਾਨੁ ਆ ॥ ਤਪਸੀ ਕਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਜੜ੍ਹ ਕੁਰ
ਬ ਕਹਾ ਕਥਾ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਣਾ ॥ ਪਰ ਤਬ ਕਹੇ ਜਬ ਅਹੰਕਾਰ ਅਤੇ
ਤਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੇ ॥ ਤਪਸੀ ਕਹਾ ਜਬ ਤੁਮ ਸੇ ਮਿਲਾ ਪੁਭਇਆ ॥ ੦
ਉਸੀ ਸਮੇ ਲਹਿ ਹੰਕਾਰ ਮਿਟ ਗਇਆ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਅਗਨ ਸਿਰ
ਤੇ ਲਕੜੀ ਕਾ ਰੂਪਾਇ ਸਾਥਿ ਤੇ ਹੋਣਾ ਕਰੈ ਹੈ ॥ ਜੜ੍ਹ ਕੁਰ ਬ ਕਹਾ ਸੁ
ਵਨ ਕਹਾ ਅੰਗੁ ਜੁ ਰੂਪ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਅਤੀਤ ਨਹੀ ॥ ਅਤੀਤ ਵਹੁ ਹੈ ਜੋ
ਸਰਬ ਪਦੇ ਸੇ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਤੁੰ ਕਥਿਨ ਸੀਵ ਸਤ ਕਾਤਿ ਆਗ
ਕਰ ਅਤੀਤ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਤਪਸੀ ਕਹਾ ਬੁਧ ਨਹੀ ਰਹੀ ॥ ਨਹੀ ਜਾਨ
ਤਾ ਕਿ ਆਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਜੜ੍ਹ ਕੁਰ ਬ ਕਹਾ ਏ ਕੇ ਸਮੇ ਚਾਰੇ ਪੁ
ਤਬ ਹਮਾ ਕੇ ਜਿਨ ਕੇ ਸਨ ਕਾ ਦਕ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਅਹੁਇ ਸੈ ਬਿਜੈ ਦੁਆ
ਰ ਪਾਲ ਬਿਸਨ ਕੇ ਹੈ ॥ ਥੈ ਠੇ ਥੈ ਤਹਾ ਨਾਰਦ ਰਿਖ ਆਏ ਆ ॥ ਸਨੀ
ਦਨ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਰਦ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਕਿ ਸਬਿਖੇ ਹੈ ॥
ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੈ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਤੁੰ ਆਪ ਕਥਿਨ ਹੈ ॥ ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਉਤ
ਰ ਦੀਆ ॥ ਬਿਸਨ ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਬਿਸਨ ਬਿਖੇ ਜਾਵੈ

ਗਾਗਾ ਅਰੁ ਆਪ ਬੀ ਬਿਸਨ ਰੁਪ ਹੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦ ਬੁਦ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਇ ਆਗਾ ਤਉ ਪ੍ਰਤ ਛਪੈ ॥ ਜੁ ਜਲ ਤੇ ਆਇ ਆਹੈ ਅਰੁ ਜ
 ਲ ਬਿਖੈ ॥ ਅਰੁ ਜਲ ਬਿਖੈ ਜਾਵੈ ਗਾਗਾ ਅਰੁ ਆਪ ਭੀ ਜਲ ਹੋ ॥
 ਜੈ ਸੇ ਸੁਗਨ ਤੇ ਅਨੇ ਕੁਝ ਛਪੈ ਤੇ ॥ ਧਰ ਜਾਈ ਤਾਹੈ ਜੁ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋ
 ਤੇ ॥ ਏਹ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸਨੈ ਦਨ ਬਹੁ ਤਪੁ ਸਿ ਨਿਰੁਇ ਆਗਾ ਤਬ
 ਸਨ ਕਕਰਾਹੈ ਨਾਰਦ ਤੁਕ ਚਿਨ ਪੈ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੈ ਗਾਗਾ ਨਾਰਦ ਕਹ
 ਕਿਸ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਤਾਨ ਹੀ ॥ ਸਨ ਕਕਰਾ ਜੁ ਭੀ ਕਹੁ ਕਵਨ ਹੋ ॥ ਨਾਰਦ ਕ
 ਹਾ ਤਾ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਕੂ ਚਿਨ ਪੈ ॥ ਸਨ ਕਤੁ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆਗਾ ਸਨ ਤੁਕ
 ਮਾਰ ਕਹਾਹੈ ਏਹਿ ਕਹੁ ਕਚਿਣ ਪੈ ॥ ਅਰੁ ਤੇਗਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਅ
 ਰੁ ਆਪ ਕਿਆ ਵਸਤਿ ਹੋ ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਾ ਜੈ ਬਿਸਨ ਕਉ ਤਰਸ ਪੈਵੈ
 ਮੈ ਕਚਿਨ ਹੋ ॥ ਤਉ ਉਸ ਕਭੁ ਕਮ ਕਚਿਣ ਨ ਦਿਰਤ ਕਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਪੀ
 ਚਰੁ ਤ ਅਹੰਕਾਰ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਪੁਰਖ ਤੇ ਪਛਾਣ ਕੁਏ ॥ ਤਾ ਤੇ ਯ
 ਹਿ ਸਰਬ ਜਜੈ ॥ ਪੁਰਖ ਕਚਿ ਕਚਿਣ ਕਹੈ ਜੁ ਤੁਯ ਹਿ ਪੈ ਕੀ ਵਹੁ ॥
 ਅਰੁ ਤੈ ਜੇ ਪੁਛਾ ਤੇਗਾ ਉਕਿਆ ਹੋ ॥ ਸੋ ਜੇ ਤੈ ਨਾਮ ਪੈ ਮੇਰੇ ਹੀ ॥
 ਅਰੁ ਵਹੁ ਵਸਤੁ ਹੋ ਜੁ ਸਰਬ ਵਸਤ ਉਸੀ ਸੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਨੇਤ ਦੇਖ ਤੇ
 ਪੈ ਕਨ ਸੁਣ ਤੇ ॥ ਨਾ ਸਕਾਹੀ ਧਲੇਤੀ ॥ ਜੋ ਸਕਾ ਮੈ ॥ ਏ ਜੈ ਬਿ
 ਜੈ ਕਹਾ ਨਾਰਦ ਮੈ ਸੇ ਮਤ ਕਹਾ ॥ ਜੁ ਤੇਰੇ ਪੁਰ ਕੇ ਆਗੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕ
 ਹੋ ॥ ਜੁ ਨਾਰਦ ਕਹਿ ਤਾਹੈ ॥ ਮੈ ਬਿਸਨ ਹੀ ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਾ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹ
 ਤਾਹੈ ॥ ਮੈ ਬਿਸਨ ਹੀ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਤੈ ਸੁਣਾਹੈ ਸੁ ਬਿਸਨ ਹੀ ਸੁਣਾਹੈ ॥
 ਤੁੰ ਕਹਾਹੈ ॥ ਏ ਜੈ ਬਿਜੈ ਕਹਾ ਜਬ ਬਿਸਨ ਕੈ ਨਿਕਟ ਜਾਤਾਹੈ ਤਬ
 ਰੀਰੋ ਤ ਕਰਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਈਹ ਕਹਤਾਹੈ ਜੁ ਬਿਸਨ ਹੋ ॥ ਨਾਰਦ ਕ
 ਹਾ ਜਾ ਤੇ ਰੀਰੋ ਤ ਤੇਤੀ ॥ ਵਹੁ ਭੀ ਬਿਸਨ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜਿਸ ਕੋ ਹੋ ਤੇ
 ਹੋ ਵਹੁ ਭੀ ਬਿਸਨ ਹੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਕਰਤਾ ਸਕਲ ਕਰਮਾ ਕਾਏ ਕਹੀ ॥ ਏ
 ਜੈ ਬਿਜੈ ਤੁਸਨੀ ਕੁਏ ॥ ਜਜੁ ਰੁਧ ਕਹਾਹੈ ਤਪਸੀ ਮੈ ਕਿਆ ਕਹਾ ॥
 ਜੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇ ਆਹੈ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੈ ਗਾਗਾ ਤਪਸੀ ਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਜਾਨਾ
 ਹੋ ॥ ਨ ਕੋ ਉ ਆਵਤਾਹੈ ਨ ਕੋ ਉ ਜਾਵਤਾਹੈ ॥ ਏ ਕ ਅਦੁਤੀ ਗਾ ਬਿੰਦੁ ॥
 ਅਰੁ ਤਪ ਕੇ ਵਲ ਕੁਰਮ ਹੋ ॥ ॥ ਕਥਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੀ ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਕਹਾ ਪੁਰਖ ਸਮੇ ਕੋ ਬਿਖੈ ਏ ਕ ਬ੍ਰਹਮਨ ਥਾ ॥ ਅਪਣੇ ਪਰਮ ਦਿਖੈ
 ਦ੍ਰਿੜਾ ॥ ਏ ਸਤੀ ਉਸ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਆਗਾ ਕਿਹੈ ਪੁਰ ਕੈ ਸੇ ਮੁਕਤੀ ॥

ਕਾਹੇ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕਾਲ ਕੇ ਦਸ ਹੋ ॥ ਨਹੀਂ ਏਨਾ ਅਬ ਹੀ ਨਾ ਸਹੀ ॥
 ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਅਧਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾਯ ਹੀ ਓ
 ਪਾਉਹੈ ॥ ਜਬ ਕਾਲੁ ਆਇ ਆਤਮਾ ਪਹੀ ਸਰੀਰ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕਰੇ ॥
 ਅਰੁ ਚਿਤਾ ਮੁਕਤ ਕੀ ਤੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਅਰੁ ਕਰਮੇ ਤੇ ਕਿਆ ਸਿਧਾ ॥
 ਮੁਕਤ ਉਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ॥ ਜੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ਹੋ ॥ ਸੋ ਯਹਿ ਆਪ ਤੇ ਆਪ
 ਹੋ ॥ ਕਰਮੇ ਤ ਕਕ ਛੁਟੀ ॥ ਇਸ ਤੀ ਕਹਾ ਜਮ ਪੁਰੀ ਕੋ ਮਾਰਗ ਵਿਖੈ
 ਤਰਨ ਦੀ ਹੋ ਮਹਾ ਦੀ ਰਘੁ ਹੋ ॥ ਉਸ ਤੇ ਕਿਉ ਕਰ ਉਤਰੇ ਗੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਕਹਾ ਸੁਣਾਹੈ ਤੇ ਨੇ ਕਉ ਉਸ ਨ ਦੀ ਬਿਖੇ ਅਬ ਤ ਕਪ ਜਾਹੈ ॥ ਅਸੇ ਹੀ
 ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜਬੇ ਤਰਨੀ ਲਘੁ ਨੀ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਚਿਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹਾ ॥ ਜੁ ਮ
 ਕਉ ਉਸ ਨ ਦੀ ਹੀ ਮੈ ਛੁਟੇ ਹੋ ॥ ਤਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬਿਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ਹੋ ॥
 ਪਰ ਅਸੇ ਹੀ ॥ ਵਹੁ ਕੇ ਕਰ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਉ ਲੈਣੇ ਆਵੇ ਤੇ ਹੋ ॥ ਉਨ ਕਾ ਯ
 ਹਿ ਕਰਤ ਵਹੈ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਮਾਰਗ ਸੇ ਲਘੁ ਆਇ ਕਰ ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਾ
 ਸ ਲੈ ਜਾ ਤੇ ਹੋ ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁ ਆਰਿ ਆਰੇ ਗਨ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ॥ ਤ
 ਤੇ ਯਹੀ ਜੁ ਰਿਸਨਾ ਜੁ ਹੋਵੈ ਤਨ ਹੀ ਹੋ ॥ ਜੇ ਇਸ ਕਾ ਤਿ ਆਗੁ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੋ
 ਵੈ ਤਨੀ ਸੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੋ ॥ ਇਸ ਤੀ ਕਹਾ ਜਮ ਪੁਰੀ ਕੋ ਮਾਰਗ ਬਿਖੈ
 ਕਟੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਖੰਡੇ ਕੀ ਧਾਰ ਮੇ ਲਿਘਾਹੈ ॥ ਜੇ ਕਉ ਅਸੁ ਅਰੁ ਜੁ ਤੀ ਦਾ
 ਨ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਉਸ ਮਾਰਗ ਨਾਲ ਜਾਤਾ ਹੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਹਮ ਪੈ ਸਕਤਿ
 ਨ ਹੀ ਜੁ ਅਸੁ ਅਰੁ ਜੁ ਤੀ ਦਾ ਨ ਕਰੇ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੇ ਦੁਖ ਕੇ ਕਰ ਕਹੈ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਸੋ
 ਹਮ ਕੋ ਕੀ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਸੋ ਪਰਮੀ ਕਉ ਉਸ ਮਾਰਗ ਬਿਖੈ ਦੁਖ ਹੋ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਾ
 ਣੀ ਕਉ ਹੋ ॥ ਕੇ ਕਰੇ ਕੋ ਨ ਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਹੋ ਮੁਰਖ ਪੰਚ ਤਤ ਕਾ ਜੁ ਸਰੀ
 ਰ ਹੋ ॥ ਸੋ ਈਹ ਪੰਚਾਰਗ ॥ ਅਰੁ ਜਲਾਇ ਆ ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਮ ਸੁਖ ਮਰੂਪ
 ਹੋ ॥ ਤੇ ਸੇ ਹਮ ਭੀ ਸੁਖ ਮਰੂਪ ਹੋ ॥ ਹਮ ਕੋ ਕੋ ਸੇ ਦੁਖ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਇਸ ਤੀ
 ਕਹਾ ਜੇ ਕੋ ਈ ਮਹੀ ਨੇ ਮਹੀ ਨੇ ਕੋ ਕਲਮਾ ਦਾ ਨ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਵਹਿ ਉਸ ਮਾਰ
 ਗ ਮੈ ਜਲ ਪਾਵਤਾ ਹੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਜਮ ਕੋ ਧਿਆਸ ਲਾਗੇ ਗੀ ॥
 ਜਹਾ ਤੇ ਵਹੁ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰੇ ਹੋ ॥ ਇਸ ਤੀ ਕਹਾ ਹਮ ਕੋ ਜਲ ਪਾਨਿ ਕ
 ਰਨੇ ਨ ਦੇਵੇ ਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਹੋ ਮੁਰਖ ਜਮ ਕੋ ਕਰ ਕੀ ਜਾਨਤਾ ਹੋ ॥ ਜੁ
 ਉਤਪਤ ਈ ਸਰਤੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਧੁਲ ਭੂਧਰੀ ਉਸੀ ਤੇ ਹੋ ॥ ਉਸ ਕੋ ਕਿ
 ਆਸ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਜੁ ਬਵਿਰ ਜਤ ਹੋਇ ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੈਂ ਨ ਹੀ ਲਿਖਾ
 ਜੁ ਜਲ ਜਮ ਕਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੁ ਜਲ ਪਾਨ ਨ ਦੇਵੇ ॥ ਤਓ ਤੀ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋ ॥

ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁਸ ਗੀਰਧਾ ਚ ਤਤ ਕਾਹੈ। ਜਬ ਬਲੁ ਨਾਸੁ ਭੁਇਆ। ਤਓ ਐਰ
 ਤਤ ਭੀਨ ਧੀਰ ਹਸ ਕਰੇ। ਤਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਭੀ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੇ। ਅਰੁ ਇਸ
 ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੇ ਛੁਟੇ। ਇਸ ਤੀਕਾ ਚੁਤ ਫੁਕ ਏਧ ਰਮਾ ਪ੍ਰਿਤ ਲੈ ਜਾਵਹਿ
 ਗੇ। ਅਰੁ ਵੇਰੁ ਪਾਪ ਪੁਨ ਫੁਛੇਗਾ। ਤਬ ਕਿ ਆ ਕਰੇਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕ
 ਹਾ ਜੁ ਅਭਿਆਸ ਜਗਤ ਕਾ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਵਹੀ ਸੁਪਨੇ ਵਿਖੈ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੇ
 ਨੇ ਜੁ ਜੀਵ ਤੇ ਪਾਪ ਪੁਨ ਬੀਚਾਰਾ ਹੈ। ਨਿਹਚੇ ਕਰਮਿ ਤੇ ਲੋਕ ਵਿਖੇ
 ਹਿਸੀ ਕਲਪ ਤੇ ਪੁਰਗਾਟਿ ਹੋਇਗਾ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਕਰਮ ਸੁਰ ਅਸੁਰ
 ਕੇ ਮਨ ਕੇ ਨਿਹਚੇ ਕਰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਫਲ ਇਸ ਕਾ ਬੀਚਾਰਤਾ
 ਹੈ। ਚੁਏ ਹ ਕਰਮ ਮੈ ਨੇ ਕੀਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾ ਫਲ ਫਲ ਪਾਵੇਗਾ। ਅ
 ਪਰੀ ਕਰਮ ਕੀਆ ਅਰੁ ਆਪੀ ਫਲ ਚਾਹਾ ਤਤੇ ਇਸ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿ ਬਿਓਨ ਹੋਇ। ਐਸੇ ਹੀ ਤੇ ਨੇ ਬੀਚਾਰਾ ਹੈ। ਜੁ ਮੈ ਪਾਪੀ ਪੁਨੀ
 ਹੋ। ਤਤੇ ਜਹੀ ਚਾਹਨਾ ਤੁਝ ਕੇ ਪਾਤਿ ਹੋਇਗੀ। ਅਰੁ ਜੇ ਮੁਲ ਅ
 ਪਨੇ ਕੇ ਬੀਚਾਰੇ ਤਓ ਨ ਪਾਪ ਹੈ ਨ ਪੁਨੀ ਹੈ। ਨੇ ਪਰਮ ਰਾਇ ਨ ਜਮ
 ਕੇ ਕਰਾ। ਸਰਬ ਸਰਮ ਤੇ ਰਾਹੈ। ਇਸ ਤੀਕਾ ਮੈ ਪਾਪ ਪੁਨ ਕੇ ਕਿ
 ਆ ਬੀਚਾਰੇ। ਚਿਤ੍ਰਾ ਪਤਿ ਜੇ ਕਰਮ ਕੇ ਲਿਖਾਰੀ ਹੈ ਲਿਖ ਤੇ ਹੈ।
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਾ ਚਿਤ੍ਰਾ ਪਤਿ ਕਓ ਤੇ ਨੇ ਕਬੀ ਨੇ ਰੁਕਰ ਦੇਖਾ ਹੈ।
 ਜੇ ਮਰਖ ਸਿਤ ਹੋ ਕਾਰ ਤੇ ਰਾਹੈ। ਜੇ ਤੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਬੀਚਾਰਾ ਹੈ। ਵਹੀ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਹੀ ਹੋ ਕਾਰ ਜੁ ਆਪਸੇ ਅਓਰ ਕਓ ਦੇਖੈ। ਕਾ
 ਰਨ ਪਾਪ ਅਰੁ ਪੁਨ ਕਾ ਅਰਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉਤਰ ਕਾ ਭੁਇਆ। ਨਹੀ
 ਤਓ ਪਾਪ ਹੈ ਨ ਪੁਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ ਨ ਉਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੀਕਾ ਹੀ ਕਾਰ ਕੇ
 ਸੇਤਿ ਆਗ ਕਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਾ ਰੁਗਤਿ ਜੇਗ ਕਰੇ। ਜੁ ਹੀ ਕਾਰ ਤੇ ਛੁ
 ਟੇ। ਅਰੁ ਜੇ ਪੁਛੈ ਰੁਗਤਿ ਜੇਗ ਕਿ ਆਹੈ। ਜਾਣੇ ਜੇ ਕੇ ਅਵਤੀਨ
 ਰਾਇ ਹੋ। ਦੁਸਰੇ ਕਈ ਨਹੀ। ਅਰਨ ਹੋਹਗਾ। ਆਪੇ ਕੇਤਿ ਆ
 ਗ ਕਰਾ। ਰੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਮਿਲ ਜਾਹੀ। ਕਾਲ ਕੇ ਰੋ ਬਿੰਦ ਸੇ ਕਿ ਆ
 ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਜੇ ਚਾਹੈ ਕਾਲ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਹੋਵੈ। ਅਹੀ ਕਾਰ ਕਾਤਿ ਆ
 ਕਰਾ। ਜੇ ਸਾਰੇ ਸਗੀਰ ਬਿਖੈ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਏ ਕਰਿਖੀ ਕੇਸ ਹੈ। ਤੁਕ
 ਹਾ ਹੈ। ਤਤੇ ਰੁਜਨ ਰਿਖੀ ਕੇਸ ਕਾ ਕਰਾ। ਇਸ ਤੀਕਾ ਤੇ ਨੇ ਆਪ
 ਕਾ ਚੁਏ ਕਰਿਖੀ ਕੇਸ ਹੀ ਹੈ। ਤਓ ਰੁਜਨ ਕਓ ਨ ਕਰੇਗਾ। ਬ੍ਰ

ਹਮਣਕਰਾਜੁ ਭੁਜਨ ਇਸਕਾਰ ਨਕਰਾਏ ॥ ਜੁਰਿ ਖੀਕੇ ਸਕੇ ਭੁਰ
 ਮਹੀ ॥ ਜੁਮੈ ਜਮ ਪੁਰੀ ਜਾਵੇ ਗਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭੁਜਨ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕਾ ਕਰੇ
 ਜੁਬ ਪੁਰ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਹੇਇ ॥ ਇਸਤੀ ਕਰਾ ਜੁਰੁ ਗਵਾਨੈ ਤਓ ਕੁ
 ਕਾਲ ਕਾ ਕਿਸਕੇ ਹੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ ਜੁਰੁ ਗਵਾਨੈ ਤਓ ਕਾ
 ਲਕਰਾਏ ॥ ਜਾ ਤੁਰੈ ਹੋਇ ॥ ਯਹੀ ਨਿਚਾ ਕਰ ਜੁਰੁ ਗਵਾਨੈ ॥
 ਅਰੁ ਮੈ ਭੁਗਵਾਨੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਕਵਟੈ ॥ ਇਸਤੀ ਕਰਾ ਹੋ ਸੁਅ
 ਮੀ ਮੈ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਹੇ ॥ ਜਬ ਕੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਝਾਏ ਮੈ ਨਹੀ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ ਜੁਰੁ ਗਵਾਨੈ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਹੇ ਤਓ ਮੈ ਭੁਗਵਾਨੈ ਕੇ ॥ ਇ
 ਸਤੀ ਕਰਾ ਤੁਸਕਾ ਭੁਗਵਾਨੈ ਤਾਏ ॥ ਅਰੁ ਤੇ ਰੇ ਅਨੰਦ ਮੈ ਅਨੰਦ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ ਤੁਸਕਾ ਭੁਗਵਾਨੈ ਤਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ ਤੁਸਕਾ
 ਹੀ ਇਸਤੀ ਨਹੀ ॥ ਅਤੀ ਤੇ ਤਾਏ ॥ ਇਸਤੀ ਕਰਾ ਮੁਢ ਕੇ ਤੇ ਰੇ ਸ
 ਥਕ ਥਮਿਲਾਪ ਥਾ ਜੁ ਅਥ ਅਤੀ ਤੇ ਤਾਏ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਭੁਗਵਾ
 ਰਾ ਇਸਤੀ ਮੁਈ ਅਥਵਾ ਇਸਤੀ ਕੀ ਭੁਗਵਾਨੈ ਮੁਅ ॥ ਤਾਂ ਤੇ
 ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਅਤੀ ਤੇ ਤਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ ਤੁਸਕਾ ਭੁਗਵਾਨੈ ਤਾਏ ॥ ਤੁਸਕਾ ਮੁ
 ਤੀ ਤੇ ਤਾਏ ॥ ਜਾ ਮੈ ਗੁਰਿ ਗੁਰਿ ਦਿਤਿ ਅਥਾਨ ਹੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ
 ਹੋ ਰੁਪ ਮੇ ਰੇ ਰੁਪ ਕਰਾ ॥ ਇਸਤੀ ਕਰਾ ਜੁਰੁ ਗਵਾਨੈ ਰੁਪ ਤੇ ਗਾਏ
 ਜੁਰੁ ਹੀ ॥ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕੇ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਜੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ ਇਸਤੀ
 ਕਿਚਤ ਕਾਲ ਮੈ ਅਥਾਨ ਸਰੁਪ ਬਿਕੇਲੀ ਨਭੁਈ ॥ ਅਰੁ ਕੁਰਿ
 ਤਾਏ ਮੇ ਗਰੁਪ ਕਰਾਏ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਰੁਪ ਤੇ ਗਾਏ ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਸੇ ਕਾਪਤਿ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਕੇ ਰੁਪ ਤੇ ਤਾਏ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਚਾਹਿ ਬਿ
 ਕੇ ਬਿਧੈ ਸੇ ਮੇ ਰੇ ਬਚਨ ਤੇ ਅਚਰ ਜਮਾਨੈ ਤਾਏ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੁਚਾ
 ਬਿਕੇ ਬਿਧੈ ਸੇ ਮੇ ਰੇ ਬਚਨ ਤੇ ਅਚਰ ਜਮਾਨੈ ਤਾਏ ॥ ਨਾਮ ॥
 ਕਰਾ ਜੇ ਮਾਨ ਪਏ ਕੀ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਰਾਏ ਮੈ ਤੇ ਪੁਰਬ ਕ
 ਲਵਿਖੈ ਮਾਨ ਪਏ ਰਾਜਾ ॥ ਅਰੁ ਪਰਾਤਿ ਦਿਖੈ ਸਿਧਾਪ
 ਰਾਜਾ ਕਰਾਈ ਕੇ ਕਰਾ ਜੇ ਕੁਛੁ ਭੁਜਨ ਲਿਆਉ ॥ ਗਈ
 ਕਰਾ ਗਤਿ ਦਿਸੈ ਅਰੁ ਥਾਏ ਬਿਖੈ ਗਈਆ ਪਰਮਾਰਥ
 ਕੁਛੁ ਪਾਖਾਨਿ ਆਇਆ ॥ ਰਾਜਾ ਯਹਿ ਦਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਕਰਾਵ

੨
 ਹੁਕ ਉਣਸਾ : ਕਰਮੁ ਹੈ॥ ਜਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਹਾਥ ਆਵੈ॥ ਗਣੀ ਕ
 ਹਾਸੀ ਗਸੀਤੁ ਕਾ॥ ਜੋ ਚਾਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੁਭੀ ਕਹਾ ਤਉ ਪਰਮ
 ਰਬ ਕੀ ਸੁਧ ਆਵੈ॥ ਗਾ ਜਾਉ ਸੀਸੇ ਜਾ ਬਿਖੈ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨ ਲਾਗਾ ਕਰ
 ਨੇ॥ ਗਣੀ ਕੋ ਕਹਾ ਜੁ ਬਿਸਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਆਵੈ॥ ਤਉ ਕਿ ਆਉ
 ਟਗਾ ਆਉ॥ ਗਣੀ ਕਹਾ ਤਨ ਮਨ ਰਸ ਨਾ ਅਪਣੈ ਮੈ॥ ਗਾ ਜੇ ਕਹਾ ਸਰੀਰ
 ਰੂਪ ਮਜਾ ਅਰਤੁ ਚਾ ਅਰ ਅਸਤਾ॥ ਅਰੁ ਰਸ ਨਾ ਤੀਵ ਕਜਾ ਮਾਸ ਕਾ ਬੁ
 ਕੇ ਸਾਬੁ ਰਾਹੁ ਆਪੈ॥ ਅਰੁ ਮਨਿ ਰੂਪ ਸੇ ਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਕਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਿ
 ਅਵਸਤ ਹੈ ਜੁ ਭੁਟ ਕਰੀ ਆਉ॥ ਗਣੀ ਕਹਾ ਲਾਲ ਅਰਮੇ ਤੀ ਭੁਟ ਕਰੈ ਰੋ॥
 ਗਾ ਜੇ ਕਹਾ ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਸੁਟਿ ਵਿਖੇ ਮਾਣ ਕਰਮੇ ਤੀ ਹੈ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਪਾਥੋ ਕੇ
 ਟੁਕ ਜੇ ਹੈ॥ ਗਣੀ ਕਹਾ ਆਹਾ ਸੀ ਕਿਉ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਦਸ ਸਹੀ ਸੁਦਰਖ ਤਪਸ
 ਆਕਰਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਕਾ ਰੂਪ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ॥ ਤੁਧੁ ਕਉ ਤਤ ਕਾਲ ਕੇ
 ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਗਾ ਜੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਤਿਕਤੀ ਹੈ॥ ਪਰ ਸੀਤ ਕਹਤ ਹੈ ਜਿ
 ਸਸਮੇ ਇਸਨੇ ਚਾਹੁ ਕਾ ਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਉ ਸੀਸਮੇ ਬਿਸਨ ਕੇ ਮਿਲਤ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਰੁਗਾਵਾਨ ਭੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਕਹੀ ਤਾ ਬਿਖੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ॥ ਸ
 ਲੋਕਾ ਸਰਬ ਪਰਮ ਮਾਨ ਪਰ ਤਜਿ ਮਾਸੇ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬ੍ਰਿਜੇ ਤੀ॥ ਅਹਿ
 ਤੇਵ ਸੁਖ ਪਾਏ ਭਾਇ ਲੋਕ ਮੋਖ ਯਾਤ੍ਰਿ ਆਮ ਮਾਸੁ ਚਤੋ॥ ਗਾ ਜੇ ਕਹਾ
 ਬਚਨ ਕਹਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਨ ਕਾ ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਉਮਤਾ॥ ਅਰੁ ਰੁ
 ਨ ਲਾਗੇ ਕਰਨੇ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਬਿਸੁ ਪਰੁ ਇਆ॥ ਜਬ ਬਹੁ ਸੁਧ ਮੈ
 ਆਇਆ ਅਰੁ ਨੇੜੇ ਲੋ॥ ਤਬ ਜੀ ਪਰ ਕੀ ਪਰ ਬਿਸਨ ਲਾਗਾ ਦੇਖ
 ਏ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇ ਬਿਸਨ ਗਾ ਜਾ ਕੀ ਸੇ ਜਾ ਪਰ ਸੇ ਇਆਨ
 ਹੁਖਾ॥ ਉਸ ਕੇ ਨਿਸਚੇ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਉਸੀ ਕਾ ਸੀ ਕਲਪ ਬਿਸਨ ਰੂਪ
 ਹੋਇ ਕਰ ਉਸ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਤਉ ਇਆ॥ ਗਾ ਜੇ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਦੇਵ
 ਆਉ ਮੈ ਰੋਗ ਲਲਗਾ॥ ਜੇ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ ਮਲੀਨ ਹੈ॥ ਤੇਰੇ ਛੁਟੇ
 ਤੇ ਸੁਧ ਹੋਇ॥ ਪਰ ਪਾਪ ਪੁਨਤੋ ਪਾਵਿ ਤੇ ਹੋਵੇ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੈ ਕਿ ਮੈਂ
 ਕਈ ਉਕਾਘਾਤ ਕੀ ਆਉ॥ ਅਰੁ ਦੁਖ ਦੀ ਆਉ॥ ਤੇ ਤੇਰੀ ਆਉ
 ਆਮੈ ਗਾ ਜੁ ਕੀ ਆਉ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੈਂ ਅਵਿਦਿ ਅਕਰ ਜਾਨਾ ਹੈ ਜੁ ਮੈਂ ਗ
 ਜਾ ਹੈ॥ ਤਉ ਤੁਮੈ ਕਹਾ ਬਾਤੁ ਹੀ ਬਾ॥ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਤ ਛੁਆਇ ਗ
 ਏ ਭੁਏ ਹੈ॥ ਗਾ ਜਾ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਤੇਰੀ ਬਿਸੁ ਪਰੁ ਇਆ॥ ਅਰੁ ਰ

ਸਨ ਬਿਖੈ ਬਲ ਨਹੀ ਜੇ ਕੁਛ ਕਰੇ॥ ਬਹੁ ਜਧੇ ਮਧੁ ਸੀਨ ^{ਮੇਰੇ} ਯਹਿ ਕਰਤਾ
 ਥਾ॥ ਜੁ ਮੈ ਬਿਸਨੇ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਦੁਹੁ ਆਧਾ ਮੈ ਨ ਰਹਾ ਥਾ॥ ਬਿਸਨ ਕਰਾ ਜੇ ਤੇ
 ਹੀ ਚਾਹਨਾ ਹੈ ਸੇ ਮਾਰਾ॥ ਜੇ ਪਰਨ ਕਰੇ॥ ਰਾਜੇ ਕਰਾ ਜੇ ਚਾਹਿ ਤਾ ਥਾ ਸੇ ਈਧਾ
 ਏ ਆ॥ ਤਾ ਜੁ ਏ ਕੇ ਦੇਖੇ॥ ਤੁਏ ਕੇ ਛੇਰ ਕਰਾ ਅੰਗ ਕਿ ਆਮਾਗੇ॥ ਜੁ ਸ
 ਰਬ ਤੁਹੀ ਹੈ ਬਿਸਨ ਕਰਾ ਜੇ ਤੁ ਕਰਤਾ ਥਾ॥ ਜੁ ਬਿਸਨ ਆਵੈ ਤ ਓਰੇ ਟਕਿ
 ਆ ਕਰੇ॥ ਅਬ ਤੇ ਮੇਰੀ ਲਿਖਾਉ॥ ਪਰ ਯਹਿ ਹੀ ਕਾਰ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਜੁ ਮੁ
 ਏ ਕਰਿ ਦੇਵੈ॥ ਰਾਜੇ ਕਰਾ ਜ ਬਲ ਰਹਿ ਕਾਰ ਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤੇ ਰੇ ਮਨਿ
 ਵਿਖੇ ਹੈ॥ ਜਬ ਹੀ ਕਾਰ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਤੇ ਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੇ ਕਰਾ ਰਾਖੇ
 ਗਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਹੀ ਕਾਰ ਲੇਹਿ॥ ਅਰੁ ਆਪੁ ਰੀ ਜਾਹਿ॥ ਕਾਰੇ ਤੇ ਜਬ ਤੁ ਥਾ
 ਤਬ ਹੀ ਕਾਰ ਕਰਾ ਥਾ॥ ਤਬ ਹੀ ਕਾਰ ਨਾ ਸਨ ਰੁਇ ਆ॥ ਤਬ ਤੁ ਕਰਾ ਹੈ॥
 ਰਾਜਾ ਯਹਿ ਬਚਨ ਕ ਹਿ ਕਰ ਸਰੂਪ ਬਿਖੇਲੀ ਨ ਰੁਇ ਆ॥ ਅਰੁ ਬਿ
 ਸਨ ਅੰਤ ਰਹਿ ਆਨ ਰੁਇ ਆ॥ ਪਰਾ ਸਕ ਮੈ ਤੇ ਕੇ ਕਰਾ ਹੈ॥ ਕਿਹੇ ਰਾਜਾ ਤ
 ਤਕਾਲ ਹੀ ਆਪ ਕੇ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਰੂਪ ਬਿਖੇਲੀ ਨ ਰੁਇ ਆ॥ ਅਰੁ ਮੈ
 ਤੁਏ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤੀ ਅਭਿਧਾ ਅਪੁ ਦੇ ਸਕੀ ਆਥਾ॥ ਪਰ ਤੁਏ ਕਰਿ ਕਛੁ ਪ
 ਰਵੇ ਸਨ ਰੁਇ ਆ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਰਾ ਹੈ ਪਰਾ ਸਰਯ ਹਿ ਜੇ ਤੇ ਸਤਿ ਕਰਾ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਨਿਹ ਚਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀ ਆ॥ ਜਾਨਾ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਨੇ ਆਤਮਾ ਬਿਨ ਕੇ ਓਨ
 ਹੀ॥ ਪਰ ਯਹਿ ਬਾਤ ਮੁਏ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾ॥ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਆਵੇ ਲੇ
 ਕਰ ਚੀਟੀ ਧੁ ਜੇ ਤਕਾਲ ਹੀ ਦਾਮ ਮੈ ਬਿਧ ਹੈ॥ ਯਾ ਤੇ ਕੇ ਸੇਛੁ ਟੀ ਮੈ॥
 ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰਾ ਯਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਜੁ ਮੁਏ ਸੈ ਤੇ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਏ ਕਸ ਮੈ ਨ ਕਲ
 ਥੇ ਮੈ ਸੇ ਕੀ ਆਥਾ॥ ਜੁ ਜਾ ਤੇ ਜਮ ਪੁਰੀ ਨ ਜਾਵੈ ਸੇ ਕਰਾ॥ ਤੀ ਅਮ ਕਰ
 ਤੇ ਨ ਕਲ ਆਗੇ ਕਲ ਕਨਾ ਮਾਰ ਥੀ ਸਰ ਮੇਰੇ ਰਿਹਾ ਵਿਖੇ ਆਇ ਥਾ
 ਯਹਿ ਪ੍ਰਸੀਨ ਮੈ ਨੇ ਓਸ ਤੇ ਪੁਛਾ ਥਾ॥ ਜੇ ਓਸ ਨੇ ਕਰਾ ਥਾ ਮੈ ਤੇ ਪਹਿ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਏ ਕਸ ਮੈ ਜਮ ਕੇ ਕਰਾ ਨੈ ਪਰ ਮਰਾਇ ਪੈ ਪ੍ਰਸੀਨ ਕੀ ਆ
 ਜੇ ਰੁਚਿ ਤੇ ਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੇ ਮਨ ਤੇ ਕੇ ਸੇ ਨਾ ਸੇ ਹੋਇ॥ ਪਰ ਮਰਾਇ ਕਹਿ ਆ
 ਰੁਚਿ ਮੇਰਾ ਅਵਿਦਿ ਆ ਕਾਲ ਤ ਕਰੇ॥ ਜਬ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਸਮਝੁ
 ਤਬ ਜਾਨਾ ਜੁ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਰੁਚਿ ਮੇਰਾ ਨਹੀ ਰਹੈ॥ ਨਾ ਸ
 ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਾਰੋ ਬਿਦੈ ਜੇ ਓਸ ਕੀ ਸਰਨ ਆਵੈ ਹੈ ਜੁ ਮੁਏ ਪੈ

ਰੀ

ਹੀਆਵਤੇ॥ ਹੰਕਾਰਨਾਮਰੂਪਕਾਰਾਤਰਕੇਸਰਪਕੀਨਿਆਈਯੋ॥ ਜਨੇ
 ਇਸਤੇਦ੍ਰਿਸਟਿਉਠਾਈਯੋਵੀਮੁਕਤਯੋ॥ ਅਰੁਵੈਸਨੇਵਹੁਜੇਬਿਸਨਕਚਿ
 ਜਾਨੈ॥ ਨਤਕਿਈਸਨਾਨਅਰੁਨਾਗਾਕੁਇਆ॥ ਉਸਕੇਕਹੈਯੋਬਿਸਨਕਾ
 ਜਾਨਣਕਿਆਹੈ॥ ਜੇਮੈਆਪਸੇਆਪਧਿਸਨਯੋ॥ ਜੇਸੇਸੁਦਰਨਤੇਅਨੇ
 ਕਪਕਾਰਕੇਕੁਕੰਠਹੋਤੇਯੋ॥ ਬੀਚਾਰਕੇਨੇਕਹੁਸੇਦੇਖੀਏਤਚਿਸੁਦਰਨ
 ਯੋਯੋ॥ ਤੈਸੇਯੋਦੇਵਤਾਅਰੁਮਾਨੁਖਅਰੁਗਕਸਤੇਆਦਲੈਕਰਿਏ
 ਕਬਾਲਮੁਕੰਦਹੋਬਿੰਦਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਹੋਕੇਕਰਤੈਨੇਪੁਛਾਥਾਕੁਚਿਤੇਹੋ
 ਮਨਤੇਕੈਸੇਜਾਇਸੇਜਿਨੇਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਉਠਾਇਕੋਗਨਿਜਪਰਮਅਪ
 ਨੇਤੇਨਹੀਫਿਰਤੇ॥ ਅਰੁਸਤੀਅਰੁਚੀਟੀਵਿਖੇਏਕਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮ
 ਦੇਖਾਯੋ॥ ਸੋਮੇਰੇਕੁਤੇਨਿਰਕੁਯੋ॥ ਅਰੁਅਰੁਦੇਕੁਗਤਉਨਕਯੋਯੋ॥
 ਅਰੁਸਤੇਦਕੁਗਤਿਯਹਿਯੋ॥ ਜੋਬਿਸਨਬਿਨਾਐਰਕੋਉਨਜਾਨੈ॥ ਅ
 ਰੁਆਹਸੀਮਨਕੀਕੋਮਲਨਤਾਦਵੈਤਕੀਸੋ॥ ਸੁਪਕਰਕਰਇਸਫਟ
 ਕਰੀਨਿਆਈਯੋ॥ ਅਰੁਸੁਣਅਰੁਸਰਬਦਰਨਸੇਵਰਨਯੋ॥ ਹੋਕੇਕਰ
 ਨਿਚੇਕਰਜਾਨਾ॥ ਜੁਵਸਦੇਵਬਿਨਾਅਚਿਰਕੋਉਨਹੀ॥ ਸਰਬਜਗਤਿ
 ਪ੍ਰਕਾਸਉਸਕਾਯੋਯੋ॥ ਜੇਤੁਏਇਛਾਮੁਕਤਕੀਯੋ॥ ਤਚਿਬਿਖਯੋਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤਬਿਖੇਕੀਨਿਆਈਤਿਆਗਾ॥ ਅਰੁਨਿਸਚਾਕਰੁਜੇਕਛੁਹੈਸੇਵ
 ਯੋਯੋ॥ ਕੇਕਰਕਰਾਜਬਕਿਸੀਸੇਸੀਸਾਰਤੇਨਿਕਾਸਕਰਿਯੋ॥ ਬਿਖੈਚ
 ਲੇਤਾਯੋ॥ ਜਾਨਾਕਛੁਨਹੀਜਾਤਾ॥ ਜੇਇਇਸਿਕਾਰੂਪਕਿਆਹੈ॥
 ਤਾਂਤੇਤੁਲੇਖਾਪਾਪਪੁੰਨਕਾਰਾਸੇਪੁਛਤਾਯੋ॥ ਅਰੁਦਖਕਿਸੇਕੇ
 ਦੇਤਾਯੋ॥ ਧਰਮਲਾਇਕਾਯੋਯੋਬਿਰਥਾਮਤਿਪੁਛਾ॥ ਜੇਤੁਪ੍ਰਕਚਿ
 ਉਪਦੇਸਕੇਹੋਸੇਤੁੰਕਰਾਤੁਏਯਾਕੇਪੁਛਣੈਸੋਕਿਆਪਰੋਜਨ
 ਯੋ॥ ਜਮਕੇਕਰਕਰਾਅਚਰਜਯੋ॥ ਜਿਸਪਰਤੁਅਰੁਮੈਆਰਿ
 ਆਚਲਾਵਤੇਯੋ॥ ਬੀਚਾਰਉਸਕਾਮਨਿਸੇਆਵਤਾਯੋ॥ ਅਰੁਦ੍ਰਿ
 ਸਟਕਛੁਨਹੀਆਵਤਾਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਨੁਕਅਰੁਸਰਗਾਅਰੁਪੁੰਨਪ੍ਰ
 ਸਿਨਉਤਰਕੀਕਿਆਹੈ॥ ਤੁਆਰਿਯਾਕਰਤਾਯੋਜੁਅਮਕੇਕਰਮ
 ਕੇਫਲੁਕਰਅਮਕੇਕੋਨਰਕਮੈਰਾਏ॥ ਜਮਤੈਸੇਹੀਕਰਤੇਯੋਅ
 ਰੁਉਸਕੇਹੋਣੈਅਰੁਯਾਇਯਾਇਕਾਸਬਦਸੁਣਤੇਯੋ॥ ਧਰਉਸਕੇ
 ਮੂਲਮੈਕਛੁਤੇਦਪਪਜਾਨਾਯੋ॥ ਸੁਖਦੁਖਿਮੈਏਕਸਾਯੋ॥ ਤਾਂਤੇਜਾ

ਈਤਾਹੈ ਜੁ ਨਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਜੇ ਦੇਹ ਕੇ ਗੁਣ ਹੁਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋਇ। ਉਸ ਕੇ ਕਾਲ ਕੀ ਛਾ
 ਸੀ ਤੇ ਕਿਆ ਦੁਖ ਹੈ। ਉਸ ਤੇ ਜਾਣ ਹੈ ਮੈਂ ਨੇ ਜੁ ਯਹਿ ਧੂਮ ਤੇ ਗੀਰੁ ਰਸ ਮਾਤ ਹੈ।
 ਜੇ ਇਸ ਕਾ ਉਤਰ ਨਿਕਰੇ ਰਹਿ ਮੁਝ ਕਰਿ ਰੰਗ ਅਰੁ ਫਾਂਸੀ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਹੀ। ਧਰ
 ਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਵਧਾਧ ਪੁਨ ਸੇ ਬੀਧ ਹੈ। ਜਮ ਕੇ ਕਰਕ ਹਾਜਾ ਹੈ ਮੈਂ ਨੇ ਜੁ ਯ
 ਹੀ ਜੀਵ ਹੈ। ਧਰ ਜਾਨੇ ਰੂਪ ਇਸ ਕਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੈ ਅਬ ਫਾਸੁ ਦੇ ਤ ਹੈ।
 ਧਰ ਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਸੁਰ ਕੇ ਕਰਤ ਵੇ ਕੇ ਕਰਿ ਨ ਕਰੇ ਜੁ ਕਿਆ ਕੀ ਧਰ ਹੈ।
 ਜਮ ਕੇ ਕਰਕ ਹਾਜੇ ਉਸ ਕੇ ਕਰਤ ਵੇ ਕੇ ਨਹੀ ਜਾਨ ਤਾ। ਤਓ ਧਾਪ ਪੁਨ
 ਕਰਿ ਕਿਉ ਕਰ ਬੀਚਾਰ ਤਾ ਹੈ। ਧਰ ਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਧਰਿ ਬਾਤ ਧਰ
 ਟਿਕੇ ਹੈ। ਤੇ ਯਹਿ ਸਰਬ ਧੂਮ ਆਗਿ ਆਮੇਰੀ ਕੀ ਨਾਸ ਹੋਇ। ਤਾਂ ਤੇ
 ਤੁਸ ਨੀ ਹੋ ਕਛੁ ਮਤਿ ਕਹਾ। ਜਮ ਕੇ ਕਰਕ ਹਾਜੀ ਪ੍ਰਗ ਹੈ ਮੁਝ ਕਰਿ ਅਰੁ ਮੇ
 ਰੇ ਰੰਗ ਅਰੁ ਫਾਂਸੀ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਹੀ ਯਹਿ ਕਰਿ ਨ ਰਹਿ ਕਰਿ ਨ ਹੈ। ਅ
 ਰੁ ਆਪ ਕੇ ਕੇ ਕਰ ਮਾਨੇ। ਧਰ ਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੇ ਮੁਰਖ ਤੁਝ ਕਰਿ ਇਨ ਕਾ
 ਮੇ ਸੋ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰ ਕੀ ਤੁਝ ਕਰਿ ਆਗਿ ਆਪੇ ਸੋ ਕ
 ਰ। ਅਰੁ ਸਦਾ ਭੁਜਨ ਰੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰ। ਜੇ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਦੁਖ ਤੇ ਬਚੇ।
 ਅਰੁ ਭੁਜਨ ਤੇ ਗਤ ਬੁਧ ਰਹੇ ਹੋਇ ਗਾ। ਮਲਾਨ ਤਾ ਹਰਿ ਮੈ ਕੀ ਜੇ ਤੇ ਰੇ
 ਮਨ ਕੇ ਦਰਪਨ ਕੇ ਲਾਗੇ ਹੈ। ਨਾਸ ਹੋਇ ਗਾ। ਮੁਲ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਧਰ
 ਟੇ ਹੋਇ ਗਾ। ਕੇ ਕਰਕ ਹਾਜੀ ਭੁਜਨ ਰੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰੇ। ਅਰੁ ਆਪ ਤੇ ਨਿਗ
 ਸ ਹੋ ਤਓ ਕਿਆ ਹੈ। ਧਰ ਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਅਬ ਤਕ ਐਸੇ ਨਹੀ ਭੁਇਆ।
 ਜੇ ਪ੍ਰਥਮ ਆਪ ਕੇ ਜਾਣੈ ਅਰੁ ਪੀਛੇ ਭੁਜਨ ਕਰੇ। ਕੇ ਕਰਕ ਹਾਜੀ ਆਪ ਕੇ
 ਜਾਨ ਤਾ ਨਹੀ ਭੁਜਨ ਸੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਕਹੁ ਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੈ। ਧ
 ਰ ਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਮੁਝ ਕੇ ਮਤਿ ਪੁਛਾ। ਤੇ ਰੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕਾ ਉਤਰ ਬਿਸ ਸੁ ਦੇਵੈ
 ਗਾ। ਕੇ ਕਰਕ ਹਾਜੀ ਮੁਝ ਕੇ ਬਿਸ ਸੁ ਸਾਧ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਤ ਮੇਰਾ
 ਤੁਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕਾ ਉਤਰ ਕਰੇਗਾ ਤਓ ਭੁਲਾਨ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾ ਤਿਆਗ
 ਕਰੇਗਾ। ਧਰ ਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਅਸਨੁ ਤੇ ਰਹਿ ਜਲੁ ਨਾਹੀ। ਅਰੁ ਬਿਨਾ ਮ
 ਨਿਉ ਜਲੁ ਹੁਏ ਤਤ ਕਾ ਉਪ ਦੇਸ ਨਿਗਾਰ ਬੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਬਦੁ ਕਾ ਆਸੁ ਮ
 ਵਿਖੇ ਜਾਗੈ। ਅਰੁ ਤਪ ਕਰ ਅਰੁ ਸਰਬ ਚਾਹਾ ਤੇ ਨਿਗਾਸੇ ਆਪ
 ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਗੀ। ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਜਾਨੇਗਾ।
 ਕੇ ਕਰਕ ਹਾਜੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਜੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ। ਧਰ

ਮਗਾਇਕਹਿ ਆਮਨਮਾਣ ਕਹੈ ਅਰੁ ਪਤਾਰੀ ਨਿਧਕਾਪਗਾਹ ਦੇਖ
 ਸੋਮਿਲਕਰਮਲੀਨਹੈ। ਭੁੱਭਾ ਅਰੁ ਖਟਿਬਿਕਾਰ ਮੈ ਬਿਧਾਹੁ ਆਹੈ।
 ਕਾਹੇ ਤੇਜੇ ਆਪਕੇ ਸਰੀਰਮਾਨਹੈ। ਯਾਹੀ ਤੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨੇ ਘੇਰੇ। ਕਾਹੇ
 ਤੇਜਬਜਾਨਾ ਮੈ ਸਰੀਰਹੈ। ਤਬਜਗਮਿ ਰਤੇਹੈ। ਜਬਜਾਨਾ ਮੈ ਪ੍ਰਾਣ
 ਤੇਤਬਕੁ ਖਪਿਆਸ ਪ੍ਰਾਣੇ ਕਾ ਸੁਭਾਵਹੈ। ਜਬ ਆਪਕੇ ਮਨਜਾਨਾ ਤਬ
 ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਰਬੀ ਪਹੁ ਆ। ਯਹੀ ਸਭੀਲਛੁਨਿ ਆਪਕੇ ਸਰੀਰਮਾਨ
 ਏਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਰਹੇ। ਜਬਜਾਨਾ ਮੈ ਸੁਧਤਾ ਰੁਝੇਹੈ ਤਿਸਕੀ ਬਾਰਤਾ ਸੁ
 ਣਾ। ॥ ਕਥਾਗਾਜੇ ਸਿਖਰਪੁਜਕੀ। ਏਕਸਮੇਰਾ ਜਾਸੁਰਜਬਿਸ
 ਤੇ ਸਿਖਰਪੁਜਨਾਮਾ। ਪਰਜਾਕੇ ਪਾਲਣੇ ਅਹੁਨਿ ਆਇ ਬਿਖੇ ਅਤਿ
 ਸ੍ਰੇਸਟਥਾ। ਏਕਦਿਨ ਸਿਕਾਰਗਾਇ ਆਥਾ ਪਰਕਛੁਨ ਪਾਇ ਆ
 ਨਿਰਾਸਹੈ। ਏਛਿਗਾਮਧਮਾਰਗ ਕੇ ਏਕਜੀਬਕਦਿ ਸਟਧਰਾ।
 ਚਾਹੇਗਾਜਾਵਾ ਕਥਾਨਮਾਰੇ। ਜੀਬਕਕਗਾਹੇਗਾਜੇ ਬਾਨਮਾਰੇ ਮੈ ਛੀ
 ਲਕਰੀ। ਅਰੁ ਪੁਛਾਕਿਉਹਸਤਹੈ। ਜੀਬਕਕਗਾਇਸੀਕਾਰਤਤੇ
 ਹਸਾਹੇਜਬਤੇਰੇ ਬਾਨਕਰਮੈ ਨਾਸਹੈਵੈ ਤਓਤਿਲੋਕੀਨਾਸਹੈ। ਜਾ
 ਏਗੀਗਾਜਾਯਹਿਵਚਨਸੁਨਕਰ ਅਚਰਜਮਾਨੁ ਰੁਇਆ। ਅਰੁ
 ਕਹਾਤੇਰੇ ਜੈਸੇਮੈਨੇਕੇਤੇਮਾਰੇਹੈ। ਪਰਤਿਲੋਕੀਕੇ ਕੁਛੁਦੁਖਨਭਇ
 ਆ। ਤੇਰੇਮਾਰਨੇਤੇਕਿਆਹੈ। ਏਛਿਗਾਜੀਬਕਕਗਾਬੀਚਾਰਕਰਜੁ
 ਮੈਹੈਤੇਤਿਲੋਕੀਹੈ। ਜੈਸੇਮੈਨਹੀਤੇਜਗਤਿਕਹਾਹੈ। ਗਾਜਾਯਹਿਵਚ
 ਨਸੁਨਕਰਾਬਿਸਮੈਰੁਇਆ। ਜਾਨਾਜੁਸਾਚੁਕਹਤਹੈ। ਉਸਕੇਨਾਮਾ
 ਗਾ। ਅਹੁਗਿਹਬਿਖੇ ਆਇਆ। ਅਰੁਮਨਕੇਚਾਹਿਨਾਤੇਸੁਧਕੀ
 ਆ। ਰਿਪੁਬਜੇ ਉਸਕੀਸਭਾਵਿਖੈਗਾਕਰਤੇਥੇ। ਜੈਸੇਸਦੀਵ
 ਆਵਤੇਥੇਤੇਸੇਹੀਆਏ। ਗਾਜਾਉਨਕੇਬਵਿਰਜਤਰੁਇਆ। ਜੁ
 ਜੀਵਨਾਸੁਆਸਮਾਤਹੈ। ਤਾਂਤੇਨਿਗਾਰਬਵਚਨਮਤਿਸੁਨਾਵੇ। ਗਾ
 ਏਕਓਸੁਲਾਇਆ। ਅਰੁਕਹਾਮੁਖੁਕਓਵੈਗਾਉਪਜਿਆ।
 ਅਤੀਤਹੈਤੇਗਾ। ਗਾਏਕਹਾਹੈਪ੍ਰਭੂਇਸਤੇਕਿਆਰੁਲਾਹੈ। ਪ
 ਰਮੇਗਵਚਨਸੁਨਿ। ਪਾਛੇਜੇਤੇਗੀਏਦੁਸੇਕਰਾ। ਜਬਅਤੀਤਹੈ
 ਏਛਿਗਾ। ਤਬਹੰਕਾਰਬਿਖੈਬੀਧਹੈਏਛਿਗਾ। ਅਥਏਤਾਹੀਤੇਰੇਮਨ
 ਬਿਖੈਹੈ। ਜੁਰਿਹਸਤਿਹੈਗਾਜਾਹੈ। ਜਬਏਸਕਾਤਿਆਗਕਰੇਗਾ
 ॥ ਤਬਅਰੁਮਾਨਉਪਜੇਗਾ। ਜੁਗਾਜਕਾਤਿਆਗਕੀਆਹੈਮੈਨੇ। ਜੁ
 ਏਸਰਮੁਖਪਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗਾ। ਗਾਜੇਕਹਾਜੇਤੇਨੇਕਗਾਸੇਸਤਿ
 ਹੈ। ਪਰਤਿਆਗਤੇਏਗਾਸੁਖਹੈ। ਜਮਨਰੁਟਕਨਤੇਸਾਤਿਹੈ।

ਬਿਨਾਭੁਜਨਗੋਬਿੰਦਕੇਭਜਨਦਵੈਤਕਾਮਨਤੇਨਵਰਤਨਹੀਹੋਤਾਅ
 ਰੁਵਹਿਅਗਿਆਨੀਹੈ॥ਜੁਸਤਿਬੀਚਾਰਕਰਕਿਹਸਤਿਕਾਤਿਆਗਕ
 ਗੋਅਰੁਬਹੁੜਹਿਕਾਰਤਿਆਗੇਜੁਮੈਨੈਕਛੁਤਿਆਗਿਆਹੈ॥ਪਰਮੈ
 ਸਰੁਕਾਰਜੇਤੇਨਿਰਾਸਰੁਇਆਹੈ॥ਜੁਤੁੰਕਹੈਸੋਈਕਰੇਗਾਣੀਕਹਾਇ
 ਥਮੈਆਪਕੋਰਾਜਬਿਖੈਰਸਮਕਰਾ॥ਪੀਛੈਚਾਹੈਸੋਕਰਾ॥ਗਜੇਕਹਾ
 ਕਿਆਕਰੇ॥ਅਰੁਕਾਕੀਸਰਨਜਾਵੇ॥ਜੇਮੁਫੁਕਚਿਬੇਦਾਂਤਉਪਦੇਸਕ
 ਗੇ॥ਗਾਣੀਕਹਾਮੈਉਪਦੇਸਕਹੋ॥ਪਰਤੇਨੇਮੁਫੁਕੋਇਸਤੀਮਾਨਹੈ॥ਇ
 ਸਾਵਿਚਾਰਕੋਨਵਿਰਤਕਰੇ॥ਗਜੇਕਹਾਮੇਰੇਮਨਿਵਿਖੈਐਸੀਅਗਨਉ
 ਪਜੀਹੈ॥ਜੇਇਸਤੀਪੁਰਖਾਦਿਸੁਨਹੀਆਵਤਾ॥ਜੇਕੋਈਸਤਿਕੋਨਹੀ
 ਚਾਹਤਾਵਹੁਇਸਵਿਸਟਾਅਰੁਮੁੜਕੀਕੇਓਰਦੇਖਤਾਹੈ॥ਇੰਦ੍ਰਕੀ
 ਸਰੁਾਵਿਖੈਅਪਸਰਾਆਵੇ॥ਉਨਕੀਭੀਮੁਫੁਕੋਚਾਹਨਾਨਹੀ॥ਤਉਤੁਫੁ
 ਕਚਿਕਿਆਜਾਨਤਾਹੈ॥ਇਸਤੀਕਹਾਤਾਂਤੇਤੁੰਦੇਖਾ॥ਜੇਤੁੰਕਵਨਹੈ॥ਯ
 ਹਿਜੇਜਗਤਿਦ੍ਰਿਸਟਹੈਨੇੜਖੋਲਨੇਮੈਪ੍ਰਗਟਹੋਤਾਹੈ॥ਜਬਨੇੜਮੁੰਦੇਤ
 ਬਤੁੰਨਕਛੁਤੇਗਾ॥ਜਬਤੁੰਨਹੀ॥ਤਉਕਾਕੋਕਹਾਇਕਰਤਾਹੈ॥ਅਰੁਕਾ
 ਕੋਤਿਆਗਕਰੇਹੈ॥ਗਜਾਯਹਿਵਚਨੁਫੁਕਰਸਰੁਕਾਮੈਸੋਮਨਿਉ
 ਠਾਇਕਰਉਠਭੀਤਰਗਾਇਯਾ॥ਅਰੁਲੋਕੋਆਪਿਨਯੋਕੋਕਹਾਜੇਕੋ
 ਉਪੁਛੈਤਾਕਹੈ॥ਗਜਾਕਾਲਵਸਿਭੁਇਆ॥ਜਬਭੀਤਰਗਾਇਆਤ
 ਬਦਸਸਹਿਸੁਇਸਤੀ॥ਭੁਖਣਅਰੁਬਸਤਪਹਿਰੇਹੂਏਜੇਸੇਆਗੇਰ
 ਜਾਕੀਟਹਲਮੈਆਵਤੀਥੀਤੇਸੇਆਈ॥ਅਰੁਗਜਾਕਹੈਪ੍ਰਤੀਮਾਸ
 ਅਰੁਤੁਚਾਕੀਕਿਉਆਈਹੈ॥ਜਬਮੈਨਹੀਤਬਤੁਮਸੈਕਿਆਪਰ
 ਜਨਹੈ॥ਸਰੁਨੇਜਾਨਾਜੁਗਾਜਾਕਮਲਾਭੁਇਆਹੈ॥ਗਾਣੀਕਹਾਚਿੰਤਾ
 ਮਤਿਕਰਹੁ॥ਗਜਾਕੋਕੁਸਲਹੈ॥ਜਬਦੇਪਹਿਰਹਾਤਬੀਤੀਤਬਗ
 ਜਾਜਾਗਤੁਭੁਇਆ॥ਅਰੁਨੇੜਭੁਰਐਸਾਹੋਇਆਜੁਹਓਮੈਕੋਯੋਇ
 ਹਾਲਾ॥ਅਰੁਕਹਣੇਲਾਗਾਜੁਕਹੈਜੇਹਾਕੀਮੇਰੇਹੈਤਉਫੁਗਾਅਰਜੇ
 ਕੋਹੋਅਸੁਅਰਅਨਚਰਮੇਰੇਹੈਤਉਫੁਗਾ॥ਅਰੁਜੇਜਾਨੈਇਸਤੀਪੁਰ
 ਮੇਰੇਹੈਤਉਭੁਰਮਾ॥ਤਾਂਤੇਕਾਕੀਸਰਨਜਾਵੇ॥ਜੇਸਿਸਾਰਤੇਮੇਰੀਰ
 ਖਿਆਕਰੇ॥ਜਬਸਰੀਰਮੇਗਾਜੇਉਸਕੇਪਾਲਣੇਕੇਨਮਿਤਕਲੇਜੇ
 ਕਾਲੇਹੁਖਾਤਾਹੈ॥ਅਰੁਕਚੇਬੀਚਾਰਕੇਪਕਾਵਤਾਹੈ॥ਸੋਭਿਰਨ
 ਹੀਤਉਅਰੁਮੇਗਾਕਿਆਹੋਇਗਾ॥ਹੋਬਿਧਾਤਾਮੈਨਹੀਜਾਨਤਾਜੁਮੈ
 ਕਚਿਨਹੈ॥ਅਰੁਕਿਸਕਾਰਨਪੀਛੈਕੀਨਿਆਈਸਰੀਰਕੇਪਿਯਜੇਮੈ

ਬਿਧੁ ਭੁਇਆਂ। ਸਗੀਰ ਮਾਨੁ ਅਕਾਜੇ ਚਿੰਤਾ ਮਣਹੈ॥ ਗਾਬਿਆਇਆ ਕਿ
 ਨਾ ਅਰੁ ਮਾਟੀ ਵਿਖੇ ਭਾਲਦੀਆ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕੋ ਨ ਸਮਝਾਹੈ॥ ਗ
 ਣੀ ਮੁਝ ਕਉ ਯਹਿ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਈਐ॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕ ਅਤੀਤ ਨ ਦੀ ਕੋ ਕ
 ਨਾਹੈ ਬੈਠਾ ਬਾ॥ ਅਰੁ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਉਠਾਹੈ ਅਤੀਤ ਕਹਾਹੈ ਬੁਦਾ ਬੁਦਾ ਮੁ
 ਝੁ ਸੇਐ ਜਾ ਸਨੇਹਿ ਕਗਾ॥ ਜੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਸੁਆਸ ਏਕ ਹੀ ਹੋਇ॥ ਯਹਿ ਵਿਚ ਨ
 ਕਹਤਾ ਬਾ॥ ਜੁ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਨ ਵਿਰਤ ਭੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਅਤੀਤ ਰੁਦ ਨ ਲਾਗਾ ਕ
 ਰਨੇ॥ ਏਕ ਪਰਮ ਹਿਸਾ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਪੁਛਾਹੁ ਦਨ ਕਿਉ ਕ
 ਰਤਾਹੈ॥ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ॥ ਪਰਮ ਹਿਸ ਕਹਾਹੈ ਮੂਰਖ ਬੁਦ ਬੁਦ ਕੋ ਕਿਉ
 ਰਤਾਹੈ॥ ਅਧਿਕ ਚਿਹੁ ਉਸ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਤੁੰ ਭੁਇ ਕੋ ਸਾਜੀ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋ॥ ਹੋ ਗਏ
 ਵਹੀ ਅਵਸਥਾ ਮੁਝ ਕੋ ਆਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੁਈਐ॥ ਗਣੀ ਕਹਾ ਜਬ ਐਸੇ ਜਾਨ
 ਏ॥ ਤਚਿ ਕਿਸ ਸੇਨੇ ਹ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਿ ਆਸੇ ਕਹੈ ਚਾਹਨਾ ਧਿਸਾ ਚਕੀ ਨਿ
 ਆਈ ਸਨ ਕੋ ਲਾਗੀ॥ ਕਹਾ ਜਵੇ ਅਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਕਉਨ ਪੈ ਜੁ ਮੇਰੀ ਰ
 ਫਿ ਆ ਕਰੇ॥ ਗਣੀ ਕਹਾ ਚਾਹਨਾ ਆਪ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਰਛਾ ਐ ਰੇ ਤੇ ਚਾਹਤਾ
 ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਉਨ ਪੈ ਜੁ ਤੇਰੀ ਰਛਾ ਕਰੇ॥ ਏਕ ਸੁਆਸ ਅਚਾਹੀ॥ ਆਪ ਤੇ ਆ
 ਪ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਅਬਿਗੋ ਬਿੰਦ ਆਵੈ ਤਚਿ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਗਣੀ ਕ
 ਹਾ ਤੁੰ ਏਕੀ ਯੋ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਮੈ ਬਿਧਿ ਹੈ॥ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਦਰਸਨ ਤੁਝ ਕੋ ਕੈਸੇ ਹੋ
 ਏ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਏਕ ਸਮੇ ਮੈ ਨਿਆਈਂ ਬਿਖੈ ਬੈਠਾ ਬਾ॥ ਏਕ ਅਤੀਤ ਆਇਯਾ
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਕੋਈ ਚਾਹਨਾ ਬਿਖੈ ਬਿਧਿ ਪਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਿਤ ਮੇ ਅਚਾਹੀ ਏਕ
 ਰਜਾਨੇ ਜੁ ਸਿਸਾਰ ਬੁਦ ਬੁਦ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਹੈ॥ ਉਸ ਸਮੇ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਕਾਹੇ
 ਤੇ ਜੁ ਯਹੀ ਚਾਹਨਾ ਵਿਖੈ ਭੁਗਵਾਨ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਤ ਬਿਧਿ ਹੈ॥ ਜਬ ਯਹਿ ਪ੍ਰਤ ਬਿ
 ਧਿ ਮਿਟਾ ਤਬ ਸਰਬ ਦਰਸਨ ਹੈ॥ ਅਬ ਜੇ ਕਾ ਮਨਾ ਮੇਰੀ ਨ ਵਿਰਤ ਭੁਈਐ॥
 ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੋ ਦੇਖੋ ਤਚਿ ਕਿਆ ਅਚਰ ਜਹੈ॥ ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਹਾਹੈ ਜੇ ਜਬ ਅ
 ਚਾਹਿ ਹੋ ਏਕ ਰਮੇਰੀ ਸਰਨ ਆਵੈ ਮੇਰੈ ਅਰੁ ਉਸ ਮੈ ਭੁਦ ਨਹੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਹੋ ਗਣੀ
 ਦੇਖਤਾ ਹੋ ਜੁਨ ਮੈ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰਾ॥ ਯਹੀ ਨੇਤ੍ਰ ਅਰੁ ਕਾਨ ਸਰੀ ਅਰੁ ਨਾਸਕਾ ਤੇ
 ਆਦ ਲੇਕ ਰ ਬਿਰੁਨ ਹੀ॥ ਅਚਿਰ ਅੰਤ ਮੁਝ ਕਉ ਤਿਆਰੈ ਗੇ॥ ਅਬ
 ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਝ ਕੋ ਭੋਗ ਲੇਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੋ ਦੇਤਾਹੈ॥ ਤਚਿ ਮੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮੈ ਸੁ
 ਰਹੈ॥ ਐਸੇ ਸਮੇ ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੋ ਦੇਖੋ ਤੇ ਭੁਟ ਕਹਾ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਯਹੀ ਨਿਹ ਚਾ
 ਕੀ ਆਹੈ ਜਬ ਭੁਗਵਾਨ ਕੋ ਮਿਲੇ ਤੇ ਸਗੀਰ ਭੁਟ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲਿ ਹੋ
 ਵੈ॥ ਗਣੀ ਕਹਾ ਸਗੀਰ ਕੀ ਭੁਟਾ ਤੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੋ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਉਪਰਤ
 ਚਾ ਅਰੁ ਬੀਚ ਮਾਸ ਰੁਪ ਅਸਤ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੋ ਦੇਤਾਹੈ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ
 ਐਸਾ ਹੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਹੋ ਗਣੀ ਵਹੁ ਗੋ ਬਿੰਦ ਜਾ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਕੀਟ ਮੁਕਟ ਹੈ॥
 ਕਬ ਦੇਖੇਗਾ॥ ਬਹੁ ਜਪ ਮ ਕਰ ਬਿਸੁਧ ਭੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਸਕਤ ਬਚਨ ਕੀ

ਨਹੀਰਹੀ॥ ਰਾਣੀ ਕਹਾ ਜੁ ਰਾਜਾ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਤਰੁ ਏਆ॥ ਬਿਸੁ ਪਹੋ ਏਕ
 ਰਧਿ ਥਵੀ ਪਰਗਿਰਧ ਜਾ॥ ਰਾਣੀ ਸੀਸ ਰਾਜੇ ਕਾ ਧਕੜ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਰਾਜਾ
 ਜਾਪੁ ਕਾਰੇ ਥੀ॥ ਘੀਛੇ ਦੇ ਘੜੀ ਕੇ ਖਚ ਨ ਰਾਜਾ ਕਰਤ ਏਆ॥ ਕਿਰਾ ਰਾਜਾ
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਗਾਇਕੋ॥ ਰਾਣੀ ਜਾਣਾ ਮੁਲ ਤੇ ਨਾ ਸਭੁ ਏਆ॥ ਸੀਸ
 ਤਾ ਕਾ ਧਿ ਥਵੀ ਤੇ ਚਿਰਾ ਏਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਨ ਆ ਏਆ॥ ਰੇ ਦਰਸ
 ਨ ਕਰਾ॥ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਰੇ ਜੁ ਦੇਖੋ॥ ਰਾਣੀ ਕਹਾ ਅਤੀ ਤੋ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਮੈ ਤੋ
 ਹੀ ਨਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵੇ॥ ਬਹੁ ਜਤੁ ਸਨੀ ਭੁਏਆ॥ ਜਬ ਏਕ ਧਰਿ ਰਗਤ ਰਹੀ ਤਬ
 ਦੇ ਨੋ ਰਾਬ ਕੇ ਲਕਰ ਚਿ ਬਾਸੀ ਲਈ॥ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਕੇ ਗਲ ਲਾਗਾ ਦੇਖੋ॥ ਅ
 ਰੁ ਸੇ ਦਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸਵੀਤ ਭੁਏਆ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮ ਕੰਕਰ ਕੇ
 ਕਹਾ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਦੁਵੈ ਤਕੀ ਮਲਨ ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਤਾਰਿ ਆਨ ਕੀ ਪਾਈ॥
 ਉਸ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਐਸੀ ਹੈ ਜਮ ਕੰਕਰ ਕਹਾ॥ ਅਚਿਰ ਮਤ ਕਹਾ॥ ਕਥਾ ਉਸਰ
 ਜੇ ਕੀ ਕਹਾ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹਾ ਤੁਝ ਕੋ ਉਸ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਨ ਤੇ ਕਿਆ ਹਾਥ ਆ
 ਵੈ॥ ਆਪ ਉਸ ਜੈ ਸਾਹੇ ਅਰੁ ਸੁਖ ਰੋ ਬਿੰਦ ਕਾਲੇ ਏ॥ ਜਮ ਕੰਕਰ ਕਹਾ ਜਬ
 ਦਰਸਨਿ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾਰਾ ਜੇ ਕੋ ਭੁਏਯਾ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਉਤਰ ਕੀ
 ਆ॥ ਐਸੇ ਅੰਮ੍ਰਤ ਕੀ ਮੁਠਾ ਕਢਿ ਛੀਲ ਮਤ ਕਹਾ॥ ਬਿਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਜੇ ਕਹਾ
 ਸੁਨਨ ਮੈ ਆਵਤਾ ਹੈ॥ ਸੇ ਬਿਥਾ ਦੇਖਾ ਹੈ ਮੈ ਨੇ॥ ਕਿਉ ਜਬ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਢਿ ਲੇਣੇ ਜਾ
 ਤਾ ਹੈ॥ ਹਉ ਤਉ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਅਥ ਪਿਤਾ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਅਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਰੇ ਕਹਾ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਨ ਅਰੁ ਬਲੁ ਤੇ ਰਾ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਤਉ ਕਹਿ ਤਾ ਹੈ ਅਥਿ ਮੇਰਾ ਕੋ ਚੁਨੀ॥
 ਜੇ ਮੁਝ ਕੋ ਏਸ ਦੁਖ ਤੇ ਛੁਡਾਵੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਏਕ ਹੀ ਦੁਸਰਾ ਨਹੀ ਰਾਖ
 ਤਿ॥ ਏਕ ਹੀ ਆਵਤਾ ਹੈ ਏਕ ਹੀ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਏਸ ਬਿਖੇ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਬੀਚ
 ਰਹੀ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਯਹਿ ਕਥਾ ਜੁ ਅੰਬੂ ਤਕੀ ਨਿ ਆਈ॥ ਮੁਠਿ
 ਲੇ ਪਰੀ ਕੋ ਕਹਾ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹਾ ਜਬ ਰਾਜੇ ਕੋ ਰੋ ਬਿੰਦ ਰੁਜਾ ਬਿਖੇ ਲੀਆ॥
 ਰਾਜਾ ਆਪ ਮੈਨ ਕਹਾ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਰੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਨ ਮਿਤ ਜੁ ਤੈਨੇ ਭੇਟ ਰਾਖੀ ਹੈ ਸੋ ਲੇ
 ਆਉ॥ ਰਾਜੇ ਕਛੁ ਨ ਕਹਾ॥ ਬਹੁ ਜ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਰੇ ਆਤਮ ਰੂਪਾ ਬਚਨ ਕਿਉ
 ਨਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਰਾਜ ਅਪਨਾ ਆਪ ਤੁਝ ਕੋ ਚੀਆ ਮੈ
 ਨਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹੀ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੇ ਰੇ ਹਿ ਕਾਰ ਮੁਝ ਕੋ ਦੀ ਆ ਕਛੁ ਨ
 ਏਆ ਪਰਾਇ ਸੀ ਹਿ ਕਾਰ ਤੇ ਸੀਸਾਰ ਤੇ ਤਪਤ ਹੈ॥ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਕਿਆ ਹਿ ਕਾਰ ਤੁਝ
 ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੈ॥ ਸੈਨੇ ਜਾਨਾ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਤਉ ਅਹਿ ਕਾ
 ਰ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਰਾਜਾ ਯਹਿ ਵਚਨ ਸੁਨ ਕਰਸੁ ਆਤਮ ਬਿਖੇ ਲੀਨ ਭੁਏਯਾ॥ ਜੇ ਤਾ ਬਿ
 ਸਨ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਕੀਆ॥ ਰਾਜਾ ਉਤਰ ਦੇਤ ਨਾ ਭੁਏਆ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਾਣੀ ਸੇ ਪਾਣੀ ਮਿਲ
 ਜਾਇ॥ ਤੈਸੇ ਆਪ ਕੋ ਅਰੁ ਦੇਖਾ॥ ਬਹੁ ਜ ਰਾਣੀ ਕਹਾ ਰੇ ਬਿਸਨ ਤੈਨੇ ਮੇਰੇ ਭਰਤ
 ਕੋ ਮਾਰਾ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਰੇ ਰੁਪ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਹੀ ਅਮਰ ਹੁ ਆ ਹੈ॥ ਰਾਣੀ ਕਹਾ ਜੈ ਸੇ

ਇਸ ਕੋ ਮਾਰਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਮੁਝ ਕੋ ਭੀ ਮਾਰਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਭਰਤਾ ਕੇ ਮੁਟੀ ਤੇ॥ ਇਸ
ਤੀ ਕਾ ਜੀਵਣਾ ਨਿਗਰਥ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾਇ ਸਤੀ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਤੁਝ ਕੋ ਇਸ
ਤੀ ਕਹੈ ਸੇ ਮੁਝ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਤੈਸੇ ਮੁਝ ਕੋ ਆਰੁ ਦ ਦੇਖਾ ਹੈ॥ ਗਣਿ ਕਹਾ ਹੈ
ਬਿਸਨ ਤੁਝ ਕੋ ਚਿਣ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਅਦੁਤੀ ਹੈ॥ ਗਣਿ ਕ
ਹਾਇ ਨ ਪਦੋ ਕੋ ਅਰਥ ਸੇ ਜੁਗਤ ਕਹਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਮੈ ਬੇਦ ਸਾਸਤਾ ਨਹੀ ਪੜੀ॥
ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਸਤਿ ਉਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਜਾ ਮੈ ਅਸਤ ਨਹੀ ਏ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ
ਅਰੁ ਚਿਤ ਵਾ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਜਾ ਮੈ ਜੜਤਾ ਨਹੀ ਏ॥ ਅਰੁ ਅਨੰਦ ਦੁਹਾ
ਤੇ ਦੁਖ ਨਹੀ ਏ॥ ਅਰੁ ਅਦੁਤੀ ਵਹੁ ਜੇ ਦੁਖੈ ਤੇ ਰਹਿ ਤਿਥੈ॥ ਗਣਿ
ਕਹਾ ਮੈ ਏ ਭੀ ਜੁ ਤੁਨ ਵਿਰਤ ਕਾਹੈ॥ ਪਰ ਤੇ ਰੇ ਕਹੇ ਤੇ ਜਾਨਾ ਮੈ ਨੇ ਜੁ ਤੇ
ਰੇ ਬਿਖੇ ਸਰਬ ਬਿਕਾਹ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਕਛੁ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਕਲੁ ਦੁ
ਖੈ ਤੇ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੈ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਤ ਹੈ॥ ਸ
ਰਬ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਹੈ॥ ਗਣਿ ਕਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਉਪ ਦੇਸ ਤੇ ਰਾਖੀ ਮਿਤ ਹੈ॥ ਤੁਝ
ਬਿਨਾ ਅਰ ਕੋ ਉਨਹੀ॥ ਜਾਨਤੀ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੈਸੇ ਮੁਲ ਕਰ ਕਹਾ
ਜੁ ਮੈ ਹੈ॥ ਤੇ ਤੁਝ ਕੋ ਚਿਨ ਜਾਨੈ॥ ਗਣਿ ਕਹਾ ਜੇ ਜਾਨ ਤੇ ਕੋ ਭੀ ਮਾਰਾ
ਨਹੀ ਤਾ ਤੇ ਤੁਹੀ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਸਤਿ ਮੈ ਹੈ ਤਉ ਤੁਝ ਕੋ ਚਿਣ ਹੈ॥ ਗਣਿ ਕ
ਹਾ ਮੈ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇ ਰੇ ਬਿਖੇ ਮਾਰਾ ਨਹੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਹੀ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜਉ
ਮੈ ਹੈ ਤਉ ਤੁਝ ਕੋ ਚਿਣ ਹੈ॥ ਗਣਿ ਕਹਾ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਯਤੀ ਨ ਕੀਰੀ ਮਨਹੀ
ਕਾਹੇ ਤੇ ਅਦੁਖੈ ਤੇ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜਾਨਾ ਜੁ ਮੁਝ ਤੇ ਉਚੈ ਹੈ॥ ਗਣਿ ਕਹਾ
ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ ਉਚੀ ਚ ਦੇ ਨੇ ਨਹੀ॥ ਏਕ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਹੈ ਰੂ
ਪ ਮੇਰੇ ਏ ਤੇ ਵਚਨ ਮਤਿ ਕਹਾ॥ ਜਾਨੇ ਸਰੂਪ ਆਪਨਾ ਪਾਇ ਆਪੈ ਸੇ ਆਪਨ
ਹੀ ਰਹਾ॥ ਜੇ ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਮਾਇਆ ਰਾਖਤ ਅਰੁ ਪੁਛਤ ਹੈ ਜੁ ਤੁਝ ਮੈ ਕਛੁ ਹੈ
ਤਉ ਵਹਿ ਵਤ ਵਤਾ ਨਹੀ ਮੁਕਤਾ ਹੈ॥ ਕਿ ਮੈ ਪੈ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਤੈਸੇ ਜੁ ਮੁਝ ਕੋ
ਣਾ ਹੈ ਇਹ ਅਰੁ ਬਹੁ ਜੁ ਕਹੈ ਅਚਰ ਜੁ ਹੈ ਜਾਣਾ ਜੁ ਮੈ ਹੈ ਤਉ ਤੁਝ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਜਬ
ਤੁਹੈ ਨਹੀ ਤਉ ਕਿਉ ਭਰਮੁ ਕਹੈ ਤੁਸਨੀ ਹੈ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਬੀਚਾਰ ਸੇ ਪੂਰਨ
ਹੈ॥ ਜੁ ਬਿਨਾ ਬਚਾਰ ਬਚਨ ਤੇ ਕਿਸ ਕੋ ਅਨੰਦ ਨਹੀ॥ ਪਰ ਮਗਾਇ ਜਮ
ਕੋ ਕਰ ਕੋ ਕਹਾ ਜਾ ਤੇ ਭਉ ਕਾਲ ਕਾਨਾ ਸਹੈ ਇਸੇ ਸਹਿ ਹੈ॥ ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੋ ਅ
ਰੁ ਦ ਜਾਨੈ ਅਰੁ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨਿ ਕਾਤਿ ਆਗੁ ਕਰੇ॥ ਜਾ ਕੋ ਚਿਨਿ ਹਚਾਰੁ ਇ
ਆ ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਬਿਨਾ ਅਰ ਕੋ ਉਨਹੀ॥ ਤਾ ਕੋ ਜਮ ਕੰ ਕਰ ਸੇ ਕਿ ਆਪਰੇ ਜਨ
ਹੈ॥ ਭੁਗਾਤਿ ਕਰ ਜਨਿ ਰਮ ਲਹੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇ ਰਾਮ ਨਿਉ ਜ ਲਹੈ ਹੈ॥ ਕਾ
ਹੇ ਤੇ ਜੇ ਯਾ ਤੇ ਦੇ ਨੇ ਲੋਕ ਨਾ ਸਹੈ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਛੁ ਨ ਰਕ ਸੂਰਗ ਤੇ ਪੁਛ
ਜੁ ਤੇ ਪੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੋ ਹੈ॥ ਜਮ ਕੋ ਕਰ ਕਹਾ ਜੇ ਕਹੈ ਮੀਨ ਕੋ ਜਲ ਤੇ ਨਿਕਾਸ
ਕਰ ਦੁਪਧ ਕੇ ਸਮੁੰਦ ਵਿਖੈ ਠਹਿਰ ਦੇਵੈ॥ ਤਉ ਉਸ ਕੋ ਵਹੁ ਦੁਗਧ ਬਿ
ਖੇ ਕੀਨਿ ਆਈ ਹੈ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਯਹਿ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ ਜੁ ਆਪ ਕੋ ਜ

ਤੈ। ਤੁੰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਨਰਕ ਸੂਰਗ ਤੇ ਯੁਛਾ। ਮੈਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੁਮੁਰਖ ਕੋਰ
 ਗਣ ਕੇ ਤੁੰ ਧਰਮ ਗਾਇ ਅਹੁ ਮੈਂ ਕੇ ਕਰ ਬੀਚਾਰ ਤੇ ਅਰਦੇ ਨਹੁ ਰਮੁ॥
 ਯਹਿ ਤੈ ਨੇ ਘੋਟਾ ਬੀਚਾਰ ਸਮਝਾ ਹੈ। ਜੁਮੈ ਕਛੁ ਧਰਮ ਗਾਇ ਕਹਾ ਅ
 ਸੇ ਮਤਿ ਕਹਾ। ਅਹੁ ਮੇਰੀ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਭਰਿ ਕਹਾ। ਜੇ ਅਨ ਚਰੇ ਕੇ ਪ੍ਰਕੁਸੇ ਸ
 ਮਤਾ ਮੁਰਖ ਤੁਧੈ। ਕੇ ਕਰ ਕਹਾਨ ਤੁੰ ਪ੍ਰਕੁਸੇ ਮੈਂ ਕੇ ਕਰਹੈ ਜੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕੁ
 ਹੈ ਤਥੇ ਕਥਾ ਉਸਰਾ ਜੇ ਕੀ ਕਹਾ। ਧਰਮ ਗਾਇ ਕਹਾ ਬੇਜੀ ਸੀ ਬਾਤ ਕਰ
 ਨੇ ਤੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੁ ਧਰਮ ਗਾਇ ਨਹੀ। ਜੇ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਕਹੇ ਗਾ ਤਥਿ ਨਿਹ ਚੇ
 ਕਹਿ ਜਾਣੇ ਗਾ। ਜੇ ਤਿਲੇ ਕੀ ਧੀ ਨਹੀ। ਨਿ ਆਇ ਸਾਸਤਰ ਕਹਾ ਹੈ ਜੇ ਅਤਿ
 ਚਰੇ ਸੇ ਬਾਤਿ ਬੇਮਿਰ ਜਾਣਾ ਕਰਨੀ ਦੁਖ ਹੈ। ਪੇ ਕੇ ਕਰ ਚਰਿ ਗਾ ਸੀ ਲਖ
 ਨਰਕ ਅਰਏ ਤੇ ਹੀ ਸੂਰਗ ਹੈ। ਕਹਾਇ ਨੇ ਚੈ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਕੇਤਾ ਮੈਂ ਵਾਸਾ ਦੇ
 ਵੇ। ਕੇ ਕਰ ਕਹਾਨ ਨਰਕ ਸੂਰਗ ਦੇ ਨੇ ਅਹਿ ਕਾਰ ਹੈ। ਨਹੀ ਤੇ ਹੋ ਬਿੰਦ ਹੈ।
 ਜਥੇ ਹੋ ਬਿੰਦ ਹੈ। ਜੇ ਹੋ ਬਿੰਦ ਹੈ ਤਥੇ ਕਹਾਨ ਨਰਕ ਅਹੁ ਕਹਾ ਸੂਰਗ ਜੇ
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕੁ ਹੈ ਤਥੇ ਦੁਖ ਕਥਾ ਕਹਾ। ਧਰਮ ਗਾਇ ਕਹਾ ਜਥੇ ਨਸਾ ਕਾਮ ਤੁ
 ਪ੍ਰਕੇਤ ਹੈ ਉਸ ਬਿਖੇਲਾ ਗਰਹੁ। ਅਹੁ ਉਸ ਤੇ ਜੇ ਪ੍ਰਫੈ ਸੇ ਨਹੀ। ਅ
 ਹੁ ਬਿਰਥਾ ਉਸਰਾ ਜੇ ਕੀ ਪ੍ਰਫਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਹੇ ਤੇ ਹੀ ਕਾਰ ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਕਾਤੁ
 ਪ੍ਰਕੇਤੁ ਲਜਾਇ। ਅਹੁ ਜੇ ਗਾ ਜਾਵਹੁ ਮੁਕਤ ਕੁਇ ਯਾਤੁ ਪ੍ਰਕੇਤਿ ਕੀ ਅ
 ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਜਬ ਆਪ ਉਸ ਜੇ ਸਾਨਹੈ ਇਤਾਂ ਤੇ ਨਰਾਇਣ ਕੇ ਅਭੇਦ
 ਜਾਣ ਜੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ। ਅਹੁ ਪਰੇ ਜਨਿ ਸਿਧ ਹੋਇ ਤਬ ਤਕ ਤੁੰ ਨਿਰ
 ਮਲ ਨਹੀ। ਤਥੇ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਤੁਧਿ ਵਿਖੇ ਕੀ ਆਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੈ ਗਾ। ਕਾ
 ਹੇ ਤੇ ਜੁ ਤੁੰ ਅਪਣੇ ਬੀਚਾਰ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੁਪ ਨਹੀ। ਜਬ ਤਕ ਤੁੰ ਆਪ
 ਬੀਚਾਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਜਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਹੁ ਬਿਸਨ ਆਇ ਕਰ ਤੁਧੈ ਉਪ
 ਦੇਸ ਕਰੇ ਤਥੇ ਭੀ ਕਛੁ ਗੁਣ ਨਹੀ। ਅਹੁ ਜੇ ਦੇਹਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰਿ
 ਤਿਆਗ ਕਰਾ। ਸਤਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਸੁਯਹੀ ਨਿਹ ਚਾਕਰੇ। ਜੁ ਬਿਨਾ ਅ
 ਤਮਾ ਅਚਿਰ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਜੇ ਉਸ ਕੇ ਹੋ ਬਿੰਦ ਜੇ ਸਮਤ ਕਰੇ ਤਥੇ
 ਭੀ ਨਹੀ ਕਹੇ ਤੇ ਹੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਪਤਿ ਪਰਲੇ ਬਿਖੇ ਸੁਭਾਵ ਹੈ
 ਅਹੁ ਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਆਪ ਜੇ ਆਪ ਹੈ। ਕੇ ਕਰ ਕਹਾ ਸੁਧ ਅਸੁਧ ਕਾ
 ਤਿਆਗ ਕਰ ਅਹੁ ਕਥਾ ਉਸਰਾ ਜੇ ਕੀ ਕਹਾ। ਮੁਧੇ ਚਾਹਨਾ ਹੈ। ਜੁ
 ਚਰ ਚਾਹੇ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਨੇ। ਅਹੁ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ। ਤੁੰ ਸੁਧ ਅਸੁਧ ਕ
 ਹੋ ਹੈ। ਅਹੁ ਮੈਂ ਦੇ ਨੇ ਤੇ ਨਿ ਆਗਾ। ਧਰਮ ਗਾਇ ਕਹਾ ਜੇ ਸੁਣਹਾ
 ਜੇ ਕਹਾ ਏ ਕਥਿ ਸਨ ਹੈ ਮੈਂ ਨਹੀ। ਜੇ ਕੁਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੁਧੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਥਮੈ
 ਤੁੰ ਖਾਮਧ ਤੁੰ ਹੈ ਅੰਤ ਤੁੰ ਹੋਹਿ ਗਾ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਹੈ ਤੁਧੇ
 ਮੁਧੇ ਸੇ ਕੀ ਆਪ ਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਦਾ ਜੇ ਕਹਾ ਜੇ ਕਹੇ ਹੈ ਸੇ ਅਵਿਦਿਯਾ

ਤੇਯੋ ਤੇਰੇ ਮਿਲਾਧ ਤੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਰਹਾ ਤਾਂ ਤੇਰਿਆ ਕਹੇ ਜੁ ਕਹੁ ਪੈ ਸੁਤ
 ਹੀਯੋ ਅਰਜੇ ਕਹਾ ਪੈ ਸੋ ਤੇਰੇ ਆਪ ਕਹਾ ਪੈ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਕਹੁ ਮਾਗਾ ॥
 ਇਛੁ ਜੇ ਇਸੇ ਦੇ ਉਗਰਾ ਜੇ ਕਹਾ ਤੁਝਿ ਬਿਨਾ ਤੁਝੇ ਤੇਰਿਆ ਮਾਗੇ ਜੇ ਤੁ
 ਝੁ ਬਿਨਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਰਚ ਕਹੁ ਨਹੀਂ ॥ ਯਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਜੇ ਤੁਝਿ ਬਿਨਾ ਐ
 ਰਕ ਛੁ ਨਿ ਦੇਖੋ ॥ ਅਰੁ ਨ ਜਾਣੋ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਅਰੁ ਦਿਸੁ ਸਟ ਤਬ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਰਿਸੀ ਪਦਿ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਰਾਖੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਬੁਧ ਕਹੁ ਦਨਹਾਰੀ
 ਚਾਹਨਾ ਪੈ ॥ ਜਬ ਚਾਹਨਾ ਸਰੁਈ ਤਬ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਆਤਮਾ ਪੈ ॥ ਰਾਜੇ ਕ
 ਹਾ ਜਾ ਤੇ ਚਾਹਨਾ ਸਰੋ ਇਸੇ ਆਗਿਆ ਕਹੁ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਚਾਹਨਾ ਕਾਉਪ
 ਉਪਾਵ ਯਹੀ ਪੈ ॥ ਜੇ ਆਪ ਕੇ ਬੀਚ ਮਤਿ ਦੇਖ ਯਹਿ ਬਾਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੈ ॥ ਜੇ ਕ
 ਹੁੰ ਸੋ ਮਿਤ੍ਰ ਤੁ ਕਰਤਾ ਪੈ ॥ ਜੇ ਤੇ ਲੋਕ ਵਰਜ ਮਾਨ ਹੋ ਤੇ ਪੈ ॥ ਕਹਾ ਰਿਸੀ ਕਾਉ ਸੋ ਕ
 ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਹੀ ਕਰਤਾ ਅਰੁ ਜਾ ਕੇ ਸੁਝੁ ਸਿਗਾ ਪ੍ਰੀਤ ਪੈ ॥ ਉਸ ਕੋ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪੈ ॥ ਜੁ ਆ
 ਪ ਕੇ ਬੀਚਾਹ ਦੇਖੇ ਅਰੁ ਰਿਸੀ ਪਦਿ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਉਬਾਰ ਕਰੇ ਤਓ
 ਸੋ ਕਰਨ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਤਤ ਤੇ ਹਰਖ ਨਿਕਰੇ ॥ ਦੋਨਹੁ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ॥ ਹੋਰ
 ਜਾਤੁ ਮੁਝੁ ਸੇ ਐ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੇ ਅਕਾਸ ਅੰ
 ਤਰ ਬਾਹਰ ਵਿਆਪ ਕਰੇ ॥ ਐਸੇ ਅੰਤਰ ਬਾਹਿਰ ਮੁਝਿ ਕੋ ਜਾਣਾ ਜੁ ਯਹਿ
 ਮਰੁਪ ਮੈ ਪੈ ॥ ਮੁਝੁ ਬਿਨਾ ਨ ਕੋ ਉਹੁ ਆਪੈ ਨ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਲਾ ਵਿਖੈ ਤਰੇ
 ਗਾ ਅਰੁ ਬੁਦ ਬੁਦ ਉਪ ਜਤਾ ਪੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੈ ਜੁ ਜਲ ਹੀ ਪੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਯਹਿ ਜਗ
 ਤਿ ਅਨ ਕਪ ਕਾਰ ਜੇ ਬਨਾ ਪੈ ਸੋ ਸੁਖ ਮੈ ਹੀ ਪੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੁ ਕਪੈ ਮੁਝੁ ਕੋ ਇਸ ਦਿ
 ਘੋ ਨਿਹ ਚਾਨਹੀ ॥ ਤਓ ਕਿਉ ਕਰੇ ਹੋਇ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਬਿਖੈ ਉਦਮੁ ਪੈ ॥ ਜੇ ਗਹੇ ਜੇ
 ਚਾਹਨਾ ਵਿਖੈ ਉਦਮੁ ਪੈ ॥ ਜੇ ਗਹੇ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਵਿਖੈ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤਿਆਗ ਜੇ ਮ
 ਕਤਿ ਹੋਇ ॥ ਚਾਹਨਾ ਜੀਵਨੇ ਕੀ ਤੁਝਿ ਕੋ ਰੁਈ ਪੈ ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਤੁਝੁ ਜੀਵਨੇ ਕੋ
 ਨੇ ਮਿਤ੍ਰ ਮੁਝੁ ਸੇ ਦੇ ਮੁਖ ਰੁਈ ਆਪੈ ॥ ਜੀਵਨਾ ਵਹੀ ਪੈ ਜੇ ਮੁਝੁ ਸੇ ਬੀਤੋ ॥ ਨਾਰਿ
 ਸਦਾ ਧਨਿ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਬਿਖੈ ਸਰਬ ਅਭਿਧ ਬੀਤਾਈ ਐ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਤੁਧ ਨ ਕਾ
 ਮੁਆਸ ਤੇ ਅਧ ਕਰਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਵਿਛੋਰੇ ਸਾ ਬਿਮਿਲਾ ਹੂ ਆਪੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਪਨੀ
 ਜੀਵਤਾ ਰਹਾ ਧਨਿ ਚਲਤਾ ਰਹਾ ਤੁਸ ਕਹਿ ਲੇਗਾਇ ਆ ਅਥਵਾ ਗਜੇ ਲੀਯ
 ਅਥਵਾ ਧਨਿ ਰਹਾ ਧਨੀ ਕਾਲ ਵਸ ਰੁਈ ਆ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਚਾਹਨਾ ਇਨਹੁ ਨੀ ਚਪਦਾਰ
 ਬੋ ਕੀ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਾ ॥ ਸਰਬ ਆਸ ਤੇ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਕਰ ਮੁਝੁ ਸਾ ਬਿਮਿਲਾ ॥ ਜੁ
 ਨਿਰਸੀ ਸੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪੈ ਜਬ ਲਗਲ ਕਰੀ ਅਗਨ ਕਾਰੂ ਪੈ ॥
 ਜਬ ਅਪਨਾ ਆਪ ਅਗਨਿ ਸਓ ਸੇ ਪਾ ॥ ਤਬ ਆਪ ਨੇ ਰੂਪ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ ਅਗ
 ਨ ਹੀ ਹੋਤੀ ਪੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਜਾ ਜਬ ਤਕ ਆਪ ਕੋ ਮੁਝੁ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਨਤਾ ਪੈ ॥ ਆਵਾਹ
 ਓਨ ਵਿਖੈ ਬੀਧੁ ਪੈ ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਤੇ ਨੇ ਜਾਨਾ ਜੁ ਦੇਰ ਆਤਮਾ ਚੇਤੀ ਪੈ ॥ ਤਬ ਨਿਰ
 ਸੀ ਸੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੋਇ ॥ ਹੋਰ ਜਾ ਜੇ ਮਰਣੇ ਕੋ ਰੂਪ ਅਥਵਾ ਜੀਵਣੇ ਕੀ ਆਸ ਕਰਤ
 ਪੈ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਭੀ ਭੀ ਭੁਜ ਸਿ ਕਰਤਾ ਪੈ ॥ ਤਓ ਕਹਤਾ ਪੈ ਜੁ ਮੈਂ ਏਤਾ ਰੁਜਨ ਕੀ ਅ

ਅਰੁਗਤਵਿਨੇਇੰਦ੍ਰੀਯੋਕੀਪਾਲਨਾਥਿਖੇਖੀਤਾਵਤਾਹੈ॥ਤਉਕਿਸੀ
 ਸੇਬਾਤਰੀਨਹੀਕਰਤਾ॥ਤਉਕੇਚਾਹੀਐਜੁਐਸਾਨਿਹੋਇ॥ਸਰਬਚਾਰ
 ਨਾਤੇਅਚਾਰਹੋਇ॥ਅਰੁਮੁਢਿਕੋਆਤਮਾਕੀਨਿਆਈਵਿਆਪਕਜਾਨਾਤੇ
 ਅਚਾਰਹੋ॥ਅਰੁਮੁਢਿਕੋਆਤਮਾਕੀਨਿਆਈਵਿਆਪਕਜਾਣਾ॥ਜੇਸਰ
 ਬਨਿਰੰਤਰਹੋ॥ਜੇਮੈਂਤਉਦੇਖਮੈਂਕਹਾਹੈ॥ਜਬਤੂੰਹੀਨਹੀਤਉਕਿਉ
 ਰੁਮਕਰਤਾਹੈ॥ਰਾਜੇਕਹਾਜਬਅੰਤਰਬਾਹਰਤੂੰਹੀਤਉਕਿਆਚਿੰਤਾ
 ਜੇਚਾਹਨਾਹੈ॥ਤਉਚਾਹਨਾਹੀਤੂੰਹੀਹੈ॥ਜੇਸੇਮੈਂਹੀਨਹੀਤਉਕਿਆਚਿੰਤਾਕ
 ਹੋ॥ਬਿਸਨਕਹਾਏਕਘੜੀਇੰਦ੍ਰੀਯੋਕਾਤਿਆਗਕਗਾਅਰੁਮੇਹੀਸਰਵਿ
 ਆਇ॥ਅਰੁਮੁਢਿਬਿਨਾਨਜਾਣਾ॥ਅਰੁਨਿਸਚਾਕਰੁਏਤੇਜਗਤਧਰਾ
 ਟਿਕੁਇਆਹੈਸੁਗੰਥਿਦੇਹੈ॥ਕਾਹੇਤੇਜੇਬੁਦਬੁਦਾਜੇਸਮੁੰਦ੍ਰਤੇਧਰਾਟਿਕੁਇ
 ਆਹੈਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਹੀਹੈ॥ਤਾਂਤੇਯਹਿਇਸਥਾਵਰਜੰਗਮਜੇਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤੈਹੈ॥
 ਮੈਏਕਬਿਸਨਹੋ॥ਹੇਰਾਜਾਤੁਢਿਕੋਮਿਤਾਈਦ੍ਰਿਸਟਕੇਪੂਜਾਹੀਉਕੀਤੇਲਾ
 ਭੁਨਾਹੀ॥ਆਪਨੇਸੁਖਕੋਆਪਤੇਲੋ॥ਅਰੁਜਾਣਜੇਆਪਤੇਆਪਆਤਮ
 ਸਰੂਪਹੋ॥ਅਰੁਬੇਦਿਸਾਸਤ੍ਰਯਹੀਕਹਾਹੈ॥ਜਾਕੋਆਤਮਾਵਿਖੋਨਿਹਚਾਹੈ॥
 ਵਹੁਸਿਸਾਰਤੇਮੁਕਤਾਹੈ॥ਵਹੀਪ੍ਰਾਣਸੁਫਲਹੈ॥ਜੇਕਹੈਨਗਾਇਣਵਾਸਦੇ
 ਵਰੋਬਿੰਦੈਹੈ॥ਯਹਿਪ੍ਰਾਣਜੇਚਿੰਤਾਮਣਹੈ॥ਅਕਾਰਬਮਾਟੀਵਿਖੋਨਛਾ
 ਧਾ॥ਅਰੁਪਰਮਾਰਥਸੇਧਰਨਹੋ॥ਅਰੁਭਗਤਕਰਾ॥ਰਾਜੇਕਹਾਮੈਂਕ
 ਛੁਹੋਵੇਓਤੋਭਗਤਕਰੋ॥ਜਮੈਂਨਹੀਤਉਕੁਭਾਤਕੋਣਕਰੋ॥ਬਿਸਨਕਹ
 ਭੀਭਗਤਿਭੁਲੀਹੈ॥ਤਬਤੈਨੇਆਪਕਓਦੇਖਾਤਉਕੁਲੀਭਗਤਹੁਆ॥
 ਹੇਰਾਜਾਭਗਤਿਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ॥ਉਤਮਮਧਿਮਨਧਿਸੁਯੋਨ
 ਧਿਸੁਵਹੁਹੈਜੁਪਧਾਨਅਰੁਮਾਟੀਕੋਪੂਜਣਾ॥ਅਰੁਮਧਵਹੁਹੈਜੁਅ
 ਪਤੇਭਗਵਾਨਤੇਭਿੰਨਜਾਣਕਰਭੁਜਨਕਰਨਾ॥ਅਰੁਉਤਮਵਹੁਹੈਜੁਮੁ
 ਢਿਬਿਨਾਨਜਾਣੈ॥ਅਰੁਕਿਸੀਪਦਾਰਥਕੀਚਾਨਾਨਹੀਰਾਖਤਾ॥ਅਰੁ
 ਪੁਰਾਖੈਅਪਰਤੇਮੁਕਤਿਹੈ॥ਇਸਕੋਉਤਮਭਗਤਕਹਿਤੇਹੈ॥ਐਸਾ
 ਨਿਹੋਇਜੁਭਗਤਕਰੇਅਰੁਆਪਕੋਬੀਚਰਾਖੋ॥ਸੇਭਗਤਿਨਹੀਕਧ
 ਟੈਹੈ॥ਰਾਜੇਕਹਾਜੇਕਛੁਹੈਮੈਂਤੂੰਹੀਹੈ॥ਮੈਂਜੇਭਗਤਿਕੋਰਸੁਕਓਣਹੋ॥
 ਬਿਸਨਕਹਾਮੈਂਹੈ॥ਅਰੁਭਗਤਿਭੀਮੈਂਕਹੈਹੈ॥ਕਾਹੇਤੇਜਬਮੁਢਿ
 ਕਓਇਛੁਭੁਟੀ॥ਜੁਸਿਸਾਰਬਨਾਵਤਉਮੂਲਨਹੀ॥ਸਭਿਕਾਰਜ
 ਮੁਢਤੇਕਹੈਹੈ॥ਅਵਰਕੋਉਨਹੀ॥ਤਾਂਤੇਭਗਤਿਮੈਂਹੀਹੈ॥ਅਰੁਆਪ
 ਭੀਭਗਤਿਕੋਰਹੈ॥ਹੇਰਾਜਾਭਗਤਿਕਰਜੁਭਗਤਧਰਮਸੁਖਹੈ॥ਰ
 ਜੇਕਹਾਜਬਤੂੰਤਬਸੁਖਕਿਆਹੈ॥ਬਿਸਨਕਹਾਦੁਖਭਗਤਤੇਭਿੰ

ਨਹੈ॥ ਜੇਕੁਗਤਨਕਰੇਤੋਦੋਨਹੁਕੋਜੇਗੁਹੈ॥ ਅਹੁਤੁਕਚਿਣਮੈ॥ ਗਜੇ
ਕਹਾਸਿਸਾਰਮੇਰੇਨਿਵਰਤਕੁਇਆ॥ ਕਾਹੇਤੇਮੈਨਹੀਤੁਹੀ॥ ਕੁਗਵਾਨਕਹ
ਯਹੀਕੁਗਤਿਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਦਾਸਬਿਨਾਕੁਗਤਿਨਹੀ॥ ਅਹੁਮੈਤੁਭਿਬਿਨਾ
ਐਰਨਹੀਦੇਖਤਾ॥ ਬਿਸਨਮੈ॥ ਕੁਗਤੁਕਚਿਣਕਰੇ॥ ਕੁਗਵਾਨਕਹਾਜਬ
ਦਾਸਨਹੀਅਹੁਦਕੁਗਤਿਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਵਚਨਤੇਗਅਨੰਤਹੈ॥ ਮੈਕਹਤਹੈ
ਸੇਵਕਬਿਨਾਕੁਗਤਿਕਰੇਤੁਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਅਹੁਦਕੁਗਤਿਹੈ॥ ਮੇਰੇਮਨਿਵਿਖੇਨ
ਹੀਆਵਤੀ॥ ਕਹੁਸਿਸਾਰਤੇਕੈਸੇਮੁਕਤਹੋਵੇ॥ ਅਹੁਕਿਅਹੋਵੇਮੈਨਹੀਹੈ॥
ਬਿਸਨਮੈ॥ ਮੇਰੀਬਾਤਕਿਆਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜੇਜੁਮੈ॥ ਆਪਕੋਉਪਦੇਸਕ
ਹੋਹੈ॥ ਅਹੁਜਿਸਕੋਕੁਗਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁਈਹੈ॥ ਸੋਲਜਾਮਾਨੁਤੇਤਾਹੈ॥ ਜੇਜਾਨਾ
ਸੁਰਗਅਹੁਮੁਕਤਕੀਕਰੇ॥ ਯਹਿਵਚਨਕਹਿਕਹਬਿਸਨਮੈ॥ ਤਹਧਿਆਨਕੁਈਆ
ਜਬਰਾਜੇਦੇਖਾਕੁਗਵਾਨਮੈ॥ ਤਹਧਿਆਨਕੁਈਆ॥ ਤਬਉਨਜਾਨਾਜੇਗੋਬਿੰਦ
ਬਿਨਾਐਰਕੋਉਨਹੀ॥ ਧਰਮਗਾਇਕਹਾਹੇਕੋਕਰਜਬਤੁਕੁਚਿਐਸੀਅਵਸਥਾਪ੍ਰ
ਪਤਿਹੋਇਤਬਸਰੁਪਕੋਧਾਵੇ॥ ਕੋਕਰਕਹਾਬਿਸਨਕੀਇਸਬਿਤਬਿਨਾਧਾਵਨਾ
ਸਰੁਪਕਾਕਠਨਦੇਖਤਾਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਰਸਨਾਥਾਰਥਾਰਵਾਸਦੇਵਨਗਾਇਕੁਹੋਹੈ॥
ਅਹੁਮਨਿਪਾਪਪੁਨਮੈਬਿਧਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਭਜਨਨਹੀ॥ ਤਾਂਤੇਜੇਕਰਮਤੇਨਿਕਰਮਅ
ਹੁਆਸਾਤੇਨਿਰਾਸਹੋਤਉਪਰਨਕਾਮਹੈ॥ ਹੇਗਜਾਕਹੁਮੈਕਚਿਣਹੈ॥ ਅਹੁਰੁਪ
ਮੇਰਾਕਿਆਹੈ॥ ਧਰਮਗਾਇਕਹਾਤੁਕੁਚਿਕੇਤਕਥਾਰਕਹਾਹੈ॥ ਜੁਯਹਿਪ੍ਰ
ਸਿਨਿਮੁਫਤੇਮਤਿਪੁਛਾ॥ ਜੇਗੋਬਿੰਦਮੁਫਕੋਆਗਿਆਕਰੀਹੈ॥ ਜੁਨਿਆਇਕੁ
ਹਅਹੁਭਲੇਭਰੇਕਚਿਤਿਆਗਕਰਾ॥ ਯਹਿਆਗਿਆਕਰੀਹੈ॥ ਜੇਬੇਦਾਤਿ
ਉਪਦੇਸਕਗਾਜੇਉਸਕੀਆਗਿਆਭੇਗਕਰੇ॥ ਤੇਸਾਸਨਾਧਾਵੇ॥ ਉਸਸਮੇ
ਬਸਿਸਟਆਇਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁਈਆਹੈ॥ ਸੋਕੈਸਾਹੈਧਾਸਿਸੁਮਾਨੇਦੁਸਰਾਭ੍ਰਮਾ
ਹੈ॥ ਜਨਣਸੇਮੁਖਦਾਪਿਆਹੁਆਹੈ॥ ਅਹੁਨੇਤੇਤੇਸੁਰਜਕੀਨਿਆਈਰਕਤੀ॥
ਅਹੁਮ੍ਰਿਗਤੁਚਾਕਾਧੇਪਹਿ॥ ਦੋਨਹੁਧਾਧੁਵਿਖੇਰੀਡਿਕਮੰਤੁਲੇਹੈ॥ ਜੇਹਬਾ
ਸੋਨਗਾਇਕੁਗਾਇਕੁਹਤਾ॥ ਆਇਆ॥ ਮਾਨੇਸੁਰਜਤੇਉਦੇਹੁਆ॥ ਸਭਿ
ਉਠਖੜੇਕੁਏ॥ ਅਹੁਪੁਜਾਕਰੀ॥ ਧਰਮਗਾਇਕੋਕਹਾਤੇਨੇਜੁਕਹਾਹੈ॥ ਜਿਸ
ਕਾਮਨਾਵਿਦਿਆਸੋਮਲੀਨਹੈ॥ ਉਸਕੋਸਰੁਪਕਾਧਾਵਨਾਕਠਨਿਹੈ॥
ਅਹੁਜਿਸਕਾਮਨਨਿਰਮਲਹੈ॥ ਤਿਸਕੋਸੁਗਮਹੈ॥ ਅਹੁਕਹੁਮਲਨਤਾਅ
ਹੁਨਿਰਮਲਤੇਦੋਨਕਾਸੋਹੈ॥ ਅਹੁਕਿਸਮੈ॥ ਧਰਮਗਾਇਕਹਾਪ੍ਰਕਾਸਦੋਨਕਾ
ਆਤਮਾਤੇਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈਤੇਧਰਮਗਾਇਕੇਵਚਨਤੇਕੋਕਰਕੋਚਿਤ੍ਰਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਕੁਈਆਹੈ॥ ਬਹੁਜੁਪ੍ਰਸੰਨਕੀਆ॥ ਕਿਆਤਮਾਪੁਰਖਹੈਕਿਉਸਤੀਹੈ॥ ਧ
ਰਮਗਾਇਕਹਾਆਪਤੇਆਪਹੈ॥ ਬਸਿਸਟਕਹਾਜਉਆਪਹੈਤਚਿਅਚਿਰ

ਭੀ ਹੋਇਗਾ ਅਚਿਰਨ ਹੀ ਤੋ ਆਪ ਕਹਾਏ ॥ ਯਹਿ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਜੈ ਸੇ ਕਾਮੀ ਕੋ
 ਕਾਮਨੀ ਹਥ ਆਵਤੀ ਹੈ ॥ ਕੰਕਰ ਧੂ ਸੀਨ ਹੁਆ ਧਰਮ ਗਾਇਕ ਹੁ ਜੇ ਆਤਮ ਸੇ ਸੁ
 ਬਧ ਦਾਰ ਬਧ ਗਟ ਹੋ ਤੇ ਹੈ ॥ ਧੂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉਸ ਕਾ ਉਸ ਬਿਨਾ ਅੰਗ ਨਹੀ ॥ ਧਰ
 ਆਪ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੁਐ ਤੇ ਅਲੇ ਪਹੈ ॥ ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਦੁਐ ਤੇ ਅਦੁਐ ਤੇ
 ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਤਉ ਆਤਮਾ ਧਰਮਾਤਮਾ ਕਿਉ ਕਹ ਤੇ ਹੈ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਕੁ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ ॥
 ਏ ਤੇ ਮੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖ ਅਰੁ ਜਾਗਵਲ ਕਦੋਨ ਆਵਤ ਕੁਏ ॥ ਗੋਤਮ ਰਿਖ ਕਹਾਏ
 ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਿ ਆਹੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੈ ਅਬ ਫਾਸੇ ਤੇ ਹੈ ॥ ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਮੈ ਨਥ
 ਜਾਨਤਾ ਜੁ ਸੁ ਤਾਹੈ ॥ ਅਚਰ ਜਹੈ ਜੁ ਕੁਗਵਾਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਇ ਆਹੈ ॥ ਦੁਐ ਤੇ ਕੋ
 ਮਾਠਿ ਬਿਖੇ ਸਮਾਈ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਕਿ ਆਕਹੈ ਅਰੁ ਕਿ ਸੋ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਗੋਤਮ ਕਹਾ ਤੁਝਿ
 ਕੋ ਸੁ ਤਾ ਬਕਤ ਕੋ ਸੇਭਾ ਸਤਾ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਹੈ ॥ ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਜੇ
 ਦੋਨੋ ਨਹੀ ਤੇ ਨੇ ਕੋ ਸੇ ਸੁਨਾਹੈ ॥ ਗੋਤਮ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਅਬ
 ਬਚਨ ਮੈ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਏ ਕ ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ਬਿਨਾ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਵਤਾ ਹੈ ਸੇ
 ਕੁਰਮੁ ਹੈ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰ ਕਹਾ ਮੈ ਸਤਿ ਅਬ ਤਕ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਜੁ ਕਿ ਆਹੈ ਕ੍ਰਿਨ ਕਹਾ ॥
 ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਤਪਤ ਅਰੁ ਪਾਲਨਾ ਅਰੁ ਪੂਲੇ ਜਗਤਿ ਕੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥
 ਤਿਸ ਕੋ ਸਤਿ ਜਾਣਾ ॥ ਕੰਕਰ ਕਹਾ ਜੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਉ
 ਵੀ ਚਾਰ ਵਾਨਿ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ॥ ਜੁ ਮੂਲ ਇਸ ਕਾ ਕਿ ਆਹੈ ॥ ਤੁਤੇ ਯਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟ ਜੇ ਸਤਿ
 ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਈ ਹੈ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਅਸਤ ਕਿਉ ਕਹਤਾ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਤੁਝ ਕੋ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤ ਕੁਇ ਆ ॥ ਕੰਕਰ ਕਹਾ ਨ ਗਿਆਨੀ ਹੋਨ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਸਕੁਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ਜਾ
 ਗਵਲ ਕਹਾ ਮੈ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਕੰਕਰ ਕਹਾ ਅਚਰ ਜਹੈ ਆਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥
 ਜੁ ਮੈ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਤਉ ਅਗਿਆਨ ਅ
 ਗਿਆਨ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਕਿਉ ਅਰੋਪਤਾ ਹੈ ॥ ਕੰਕਰ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ ॥ ਉਸੀ ਸ
 ਮੇ ਬਿਖੇ ਬਿ ਆਸ ਜੀ ਆਵਤ ਕੁਇ ਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਿਸਾਰ ਤੇ
 ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ॥ ਕੁਗਤਿ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਮੁਕਤ ਜੇਗ
 ਤੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਬਿ ਆਸ ਕਹਾ ਜਾ ਕੋ ਕੁਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੁਈ ਹੈ ॥ ਵਹੁ ਜੇਗ
 ਵਿਓਗ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਕੁਗਤ ਵਿਖੇ ਚਾਨਾ ਕੋ ਮਾਰਗ ਨਹੀ ॥ ਜਾ
 ਗਵਲ ਕਕਹਾ ਕਹੁ ਆਤਮਾ ਏ ਕਹੈ ॥ ਕਿ ਦੋਇ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ ਕਹਾ ਏ ਕ ਅਦੁ
 ਤੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ਅਉਰ ਕਹਾ ਹੈ ਜੁ ਕਹੈ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਮੈ ਕਉਣੁ ਕਥ
 ਦਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਆਵਤੀ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਏ ਕਹੈ ਤਾ ਤਉ ਏ ਕ ਸਾ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ ਕਿਉ ਨਹੋਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਜੇ ਮੈ ਕਉਣੁ ਜਪੈ ਮੈ ॥ ਕਉਣੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਾਧਨ ਮੈ ਬ
 ਧ ਹੈ ॥ ਕੋ ਸੇ ਏ ਕ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਜੇ ਜਾਗਵਲ ਕਸੁਣਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰੀ

ਤੀਤਕਰਸੁਣਾ। ਸੁਸੁਬਕਰਮਏਕਕਰਤੇਹੀਤੇਰੁਏਹੈ। ਜੋਗਕਰਤਾਹੈ
 ਤਓਆਪਹੈ। ਰੋਗਕਰਤਾਹੈਤਓਆਪਹੈ। ਦੁਸਹਾਕੋਓਨਹੀ। ਜੈਸੇਧ
 ਈਏਕਹੈਜੋਬਿਛਮਿਸੁਕੇਮੁਲਵਿਖੇਰਾ ਲੈਏਤਓਮੀਠਾਹੋਇ। ਅ
 ਰਜੋਬਿਛਮਿਸੁਕੇਮੁਲਵਿਖੇਰਾ ਲੈਏਤਓਅਮਲਹੋਇ। ਪਰਜਲਕੇਮੁ
 ਲਵਿਖੇਰੇਦਨਹੀਹੋਤਾਹੈ। ਜਾਗਵਲਕਕਰਾਜੋਗਤੇਭਗਵਾਨਕੋਮਿਲ
 ਤਾਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਰਾਐਸੇਹੀਹੈ। ਪਰਜਬਤਕ ਜੋਗਾਬਿਖੇਰੈਮਿਲਾਹੁਅ
 ਹੈ। ਜਬਜੋਗਤੇਉਤਰਾਤਬਮਨਿਖਿੰਡਜਾਤਾਹੈ। ਅਹੁਗਿਆਨਜੋਗਾਐ
 ਸਾਹੈ। ਜੁਖਾਏਅਹੁਸੇਏਅਹੁਬੈਠਏਮੈਸਦਾਏਕਸਾਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਜੁਅਕੁਮ
 ਨਕਰਮਕੇਤੇਉਲਘਤਾਹੈ। ਜਾਗਵਲਕਕਰਾਜਾਨੇਕਰਮਸਰੀਰਕੇਨਾਸਕੀ
 ਏਹੈ। ਸਰੀਰਉਸਕਾਕੋਸੇਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤਾਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਰਾਸਰੀਰਗਿਆ
 ਨੀਕਾਦ੍ਰਿਸਟਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਨਹੀਤਓਉਸਕੇਸਾਬਿਸਰੀਰਨਹੀ। ਜੈਸੇਰਜਕੇਅਹੁ
 ਨਬਿਖੇਜਲਾਈਐਅਹੁਵਹੁਵਟਿਉਸਕੇਦ੍ਰਿਸੁਆਵੈਹੈ। ਪਰਉਸਤੇਕੋਉਕ
 ਮਕੀਆਚਾਹੈਤਓਨਹੀਹੋਤਾਹੈ। ਇਸੀਕਾਰਨਾਤਮਾਵਿਚਾਕੀਅਸਰੀਰਹੈ
 ਜਾਗਵਲਕਕਰਾਨਾਮਤੇਗਾਜੋਗਵਸਿਸਟਚਾਹੀਏਜੋਧਖਜੋਗਕਾਕਰੇ॥
 ਬਸਿਸਟਕਰਾਕਿਆਕੋਰੋਪਤਮੇਗਾਨਹੀਮਾਨਤਾ। ਜਾਗਵਲਕਕਰਾਤੁਫੁਕੋਪ
 ਤਸਾਬਕਿਆਧਰੇਜਨਹੈ। ਤੁੰਅਧਮਾਨ। ਬਸਿਸਟਕਰਾਮੈਨੇਜਾਨਾਜੁਫੁਰਿ
 ਅਸਾਰਹੈ। ਤਾਤੇਫੁਠਕੋਕਿਆਨਿਸਚਾਕਰੇ। ਜਾਗਵਲਕਕਰਾਤੇਰੋਬਚ
 ਨਤੇਮੁਫੁਕੋਕਰਮਉਤਪਤਿਰੁਏਆ। ਕਿਆਜੋਗਕੋਮੈਨੇਬਨਾਇਆ
 ਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਰਾਐਸੇਹੀਹੈ। ਤੈਨੇਹੀਕੀਆਹੈ। ਬੀਚਾਰਕਰਜੋਕਰ
 ਮੁਹੈਸੋਕਰਤੇਤੇਪ੍ਰਗਟਿਰੁਏਹੈ। ਜਓਕਰਤਾਤਿਆਗਕਰੈਤਓਕਰਮ
 ਕਰਾਹੈ। ਜਾਗਵਲਕਕਰਾਬਿਆਸਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕੇਨਮਿਤਜੋਗਕੋਤਿ
 ਆਗਕਰਗਿਆਨਨਿਹਚਾਕਰੇਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਰਾਮੇਰੇਪਰਅਧਰਨਹੀ॥
 ਜੋਸਤਿਹੈਉਸੀਕੋਨਿਹਚੇਜੋਗਮਾਨੇ। ਜੋਗਭੀਭੁਲਾਹੈਪਰਕਹੀਐਆ
 ਪਸੇਆਪਫੁਠਹੈ। ਕਰਤੇਤੇਪ੍ਰਗਟਾਹੋਤਾਹੈ। ਜਾਗਵਲਕਕਰਾਸਤਿਕਿ
 ਆਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਰਾਸਤਿਆਤਮਾਹੈ। ਪ੍ਰਾਸਰਮੈਤੋਕੋਕਹੈਮੈਭੀਉਹਾ
 ਗਾਇਆਅਹੁਕਰਾਸਰੁਨਹੀਹੈਮੈਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਰਾਐਸੇਮਰਕਰਾਮੈਨੇ
 ਕਰਾਇਸਕਾਰਨਤੇਕਹੈਹੋਜੋਆਪਸੇਆਪਹੋਪਰਅਧਰਮੁਫਿਵਿਖੇਰ
 ਹੀ। ਬਸਿਸਟਕਰਾਸਭਾਤੇਨਿਕਸਾ। ਪਰਅਧਰਤੁਫੁਤੇਭਿੰਨਭਾਇਆਹੈ
 ਮੈਨੇਕਰਾਮੈਕਿਸੀਕੀਸਭਾਵਿਖੇਨਹੀਬੈਗਾ। ਆਪਤੇਆਪਹੈ। ਜਾਗ
 ਵਲਕਕਰਾਜਾਨੇਜੋਗਕੀਆ ਹੈਸੋਮੁਕਤਿਹੈ। ਪਰਅਧਰਜੋਗਤੇ
 ਨਾਸਹੋਤਾਹੈ। ਮੈਨੇਕਰਾਜੇ ਗਤੇਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਮੈਨਹੀਚਾਹ

ਤਾ। ਏਕਸਮੇਥਿਸਨ ਤੇਯਸਨਕੀਆਮੈਂਨੇ॥ ਕਿਹੇਰੁਗਵਾਨਜੁਜੋਗਕਰੇ
 ਤੁਯਹਿਤੇਗਧਦਯੋ॥ ਇਸਤੇਉਚਾਹੇਤਾਯੋ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਘਾਟਾਵਾਘਾ
 ਮੁਝਿਵਿਖੇਨਹੀ॥ ਜਿਉਕਾਤਿਉਹੀ॥ ਸਹਿਦਚਨਬਿਸਨਕਾਸੁਨਕਰਿਨਿ
 ਸਚਾਜੋਗਕਾਮੇਰੇਮਨਿ ਤੇਨਵਰਤਤੁਇਆਯੋ॥ ਕਾਹੇਤੇਜਾਨਾਮੈਂਨੇਜੋਗ
 ਸਤਿਹੇਤਾਤਓਆਪਤੇਆਪਕਿਉਨਹੇਤਾ॥ ਕਰਮਕਰਤੇਸੋਹੁਏਹੁਏ
 ਪੁਰਨਹੇਤਾਯੋ॥ ਹੇਜਾਗਵਲਕਜੋਗਬਿਓਗਦੇਨੋਤਿਆਗਅਰੁਕਹੁਤੁ
 ਕਓਹੁਯੋ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਮੈਪੁਰਾਤਨਜੋਗੀਯੋ॥ ਮੈਂਨੇਕਹਾਜਾਨਾਜੁ
 ਤੁਪੁਰਾਤਨਯੋ॥ ਪਰਰੂਪਤੇਗਕਿਆਯੋ॥ ਕਹੁਅਬਚਰਜਯੋਜੁਕੁੰਤੁਕਰੇ
 ਚਕਕਰੇਯੋ॥ ਅਰੁਆਪਕੋਨਹੀਜਾਨਤਾਜੁਮੈਕਓਨਹੀ॥ ਤੁਕਹੁਮੈਕਓਨ
 ਹੀ॥ ਮੈਂਨੇਕਹਾਜੁਸਰੂਪਕੋਪਾਇਚਾਹਤਾਯੋ॥ ਤਓਜੋਗਕਾਤਿਆਗਕਰ
 ਅਰਨਕਛੁਕਛਾਅਰੁਜੋਮੈਕਹੇਸੋਨਿਸਚਾਕਹਾ॥ ਅਬਤੁਝਿਕਓਅ
 ਪਨੀਬ੍ਰਿਥਾਪੁਗਟਿਕਰੇਯੋ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਸੁਵਨਮਨਨਿਧਆਸ
 ਨਸਾਛਾਤਕਾਰਕੁਲੀਪੁਕਾਰਮੁਝਿਪਹਿਪੁਗਟਿਕਰਾਮੈਂਨੇਕਹਾਸੁਵ
 ਨਯਹਿਹੈਜੋਸਤਿਸਿੰਗਅਰੁਸੁਰਤਅਰੁਸਾਸਤੁਤੇਸਤਿਬੀਚਾਰਸੁਣ
 ਨਾਅਰੁਮਨਯਹਿਜੁਸੁਣਕਰਬੀਚਾਰਕਰਣਾ॥ ਅਰੁਨਿਧਆਸਨਯ
 ਹਿਹੈਜੁਬੀਚਾਰਤੇਜੁਕਛੁਸਮਸ਼ੀਏਉਸਪਰਿਨਿਸਚਾਕਰਨਾ॥ ਜਬ
 ਨਿਸਚਾਪੁਰਨਿਹੋਇਤਬਸਾਛਾਤਕਾਰਕੁਇਆ॥ ਤਬਸਰੂਪਆਪ
 ਤੇਆਪਪੁਗਟਿਕੁਇਆ॥ ਜਬਪੁਹਿਲਾਦਿਕਓਮਾਤਾਪਿਤਾਏਤੇਤਾ
 ਦੁਖਿਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁਇਆ॥ ਅਰੁਨਿਸਚੇਤੇਨਫਿਗਾ॥ ਮੈਂਸਾਨਿਸਚਾਜਿ
 ਸਕੇਹੋਇ॥ ਫਲੁਵਾਕਾਯਹਿਹੈਜੋਜੀਪੁਰਦ੍ਰਿਸਟਕਰੇਅਪਨਾਹੀਰੂਪ
 ਦੇਖੋ॥ ਅਰੁਰੇਦਾਇਸਰੀਪੁਰਕਕਾਉਸਕੇਮਨਤੇਨਾਸਹੋਇਅਰੁ
 ਜਾਨੇਜੁਦਸੇਦਿਸਅਰੁਨਿਸਦਿਨਸਰਬਾਗੋਬਿੰਦਯੋ॥ ਹੇਜਾਗਵਲਕ
 ਜੋਤੁਝਕੋਇਛਾਸਰੂਪਕੀਯੋ॥ ਤਓਜੋਗਕਾਤਿਆਗਕਰਾਅਰੁਰੇ
 ਬਿੰਦਬਿਖੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਅਨੇਕਨਾਮਸੋਰੂਪਸੇਪੁ
 ਕਾਸਕੀਆਯੋ॥ ਕੈਸੇਦੇਖੋ॥ ਮੈਂਨੇਕਹਾਜਾਣਜੁਆਤਮਾਅਰੁਜਗਤਿ
 ਬਿਖੈਤੇਤੇਦਕਛੁਨਹੀ॥ ਜੈਸੇਸੂਰਗੇਤੇਅਨੇਕਰੂਪਇਹੋਤੇਯੋ॥ ਪਰਬੀਚ
 ਰਤੇਏਕਸੂਰਨਹੀਯੋ॥ ਜੈਸੇਬਿਰਛਕੇਅਨੇਕਤਾਕੁਸਤੇਯੋ॥ ਏਕਆਤ
 ਮਾਹੀਯੋ॥ ਅੰਦਅੰਤਮਧਿਏਕਹੀਯੋ॥ ਜਾਗਵਲਕਤੁਮਨੀਕੁਇਆ॥ ਕਾ
 ਹੇਤੇਜਬਸਮੁੰਦਲਹਰਮਾਰੇਤੇਸਲਤਾਅਰੁਤਲਾਉਅਰੁਕੁਆਕਹਾ
 ਹਹਤੇਯੋ॥ ਗੋਤਮਕਹਾਉਪਾਉਮੁ ਕਤਿਕਾਯਹਿਹੈਜੋਰੂਗਨਕਰੇਅ

ਰਾਮੁ ਭਜਨ ਯਹਿ ਤੈ ਜੋ ਨ ਰਾਇ ਨ ਰਾਇ ਦਰਸਨਾ ਸੈ ਕਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸਭੀ ਕ
 ਹੁਤੇ ਹੈ॥ ਧਰ ਸੁਖ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ॥ ਭਜਨ ਅਰੁ ਦ ਦੇਖਣ ਕੋ ਕਹਿ ਤੈ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਅਪਿਸ੍ਠਾਨ ਪੰਚਤਤ ਕਾਨ ਰਾਇ ਹੈ॥ ਅਰਯਹਿ ਭੀ ਕਹਿ ਨ ਹੀ ਸਕਤ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਵਹੁ ਅਵਤੀ ਹੈ॥ ਅਪਿਸ੍ਠਾਨ ਕਾ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਸੁਤ ਕਹੈ ਹੈ ਉਚੇ ਨੀਚੇ
 ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਨ ਰਾਇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਹਉ ਕਹੈ ਹੈ ਸੁੰ ਹੋ ਯਹੀ ਭਗਤਿ ਹੈ॥ ਗਤਿ
 ਮ ਕਹਾ ਮੋ ਕਥਿ ਇਛਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਨਿਆ ਸਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਾ ਵਿਰਕਤ ਹੋਵੈ॥ ਮੈਨੇ
 ਕਹਾ ਵਿਰਕਤ ਉਸ ਕਥਿ ਕਹਿ ਤੈ ਹੈ॥ ਜੁ ਕਿਸੀ ਸਿਉ ਹਿਤ ਨਾ ਕਰੇ॥ ਤੁ ਜੋ ਸਿਨਿਆ
 ਆਸਤਿ ਆਗ ਕਰਾ ਵਿਰਕਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਵਿਰਕਤ ਨਹੁ ਆ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਏਕ
 ਕਾਤਿ ਆਗ ਏਕ ਕਾਗੁ ਹਿਣ ਕੀ ਆ॥ ਵਿਰਕਤ ਹੋਣਾ ਯਹਿ ਹੈ ਸਿਨਿਆ ਸਕੇ
 ਤਿ ਆਗਾ॥ ਗਾ ਅਰੁ ਗੁਹਣ ਮਤਿ ਕਰਾ ਗੋਤ ਮ ਕਹਾ ਬਿਰਕਤ ਕੇ ਖਮੇ ਖ
 ਲੀਤੇ॥ ਆਦ ਲੇ ਕਰ ਗਧ ਤੈ ਹੈ॥ ਉਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਤੇਹੀ
 ਬੁਧ ਹਾਸੀ ਜੋ ਗਾ ਬਿਰਕਤ ਕਥਿ ਕੇ ਸਮਾਥ ਕਿਆ ਪਰ ਜਨ ਹੈ॥ ਜੋ ਅਪਨੇ ਹੀ ਕਾ
 ਰ ਕਾਤਿ ਆ ਗੀ ਹੈ॥ ਵਹੀ ਵਿਰਕਤ ਹੈ॥ ਜਾਗ ਵਲ ਕ ਕਹਾ ਧ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਕੀ ਯ
 ਚਾਹੀ ਯੋ॥ ਜੋ ਗਾ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨ ਹੀ॥ ਯਹਿ ਸਭਿ ਜੋ ਗਿੰਦ੍ਰੁ ਸੁਨਿ
 ਵੇ ਜੋ ਗਾ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕੁਏ ਹੈ॥ ਵਿਆਸ ਕਹਾ ਧ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਕੋ ਸੇ ਕਰ ਤੈ ਹੈ॥ ਕਹਾ ਪ੍ਰ
 ਰਕ ਕੁੰਕੁਰ ਕੇ ਚਕ ਬਹੁ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਪੁਰਨ ਤਾਂ ਕੋ ਪਹੁੰਚੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅੰਤ ਹ ਕਹਾ
 ਸਰਬ ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਵਿਆਸ ਕਹਾ ਕੇ ਤੇ ਜੋ ਗੀ ਜੁ ਮੁਏ ਹੈ॥ ਉ
 ਨ ਕੇ ਅੰਗ ਅਰੁ ਤੁਝ ਅਰੁ ਅਸਤਾ॥ ਜੋ ਸੇ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਕਹੈ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟ ਆਵ ਤੈ ਹੈ॥ ਜੋ ਗੀ ਕੋ ਸੇ ਪੁਰਨ ਤਾਂ ਕੋ ਪਾਵ ਤੈ ਹੈ॥ ਹੇ ਜਾਗ ਵਲ ਕੁਝ ਜਨ ਬਿਨ
 ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖ ਨ ਹੀ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਭਗਤ ਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਸੇ ਕੋਈ
 ਨ ਦੀ ਮੈਂ ਪੜੇ ਅਰੁ ਕੋਈ ਕੰਢੇ ਪਰ ਹੋਇ ਅਰੁ ਕਹੈ ਹਾਥ ਅਪਨਾ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਮੇਰੇ ਹੀ
 ਜੁ ਤੁਝ ਕਥਿ ਨਿਕਾਸੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਨਿਮਾਨੇ ਅਰੁ ਵਹੁ ਬੂਡੇ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਭਗਵਾਨਿ
 ਦਾਂਤਿ ਵੇਖੇ ਨਿਜ ਭਗਤ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਜੁ ਸੁਝ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਨ ਭੀ॥ ਜੋ ਕੋ
 ਈ ਬੁਧ ਕੇ ਕਾਨ ਸੇ ਨ ਸੁਣੇ॥ ਨਿਸਚੈ ਹੈ ਵਹੁ ਆਵਾਗ ਵਨ ਮੈਂ ਬੀਧ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਰ
 ਤਿ ਗੰਮ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ॥ ਜੋ ਗਾ ਤੇ ਕੁਰ ਮਨਾ ਸਨ ਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅਰੁ ਕੁਰ ਤੇ ਤੇ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜਾਗ ਵਲ ਕ ਕਹਾ ਜੋ ਜੋ ਗਾਨ ਕਰੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਤਰ
 ਬਿਖੈ ਕੋ ਸੇ ਕੋਲੈ॥ ਵਿਆਸ ਕਹਿ ਆ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤ ਬਖੁਲੇ ਜਬ ਭਗਤਿ ਕਰੇ॥
 ਜੋ ਗਾ ਤੇ ਅੰਤਰ ਮਲੀਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਬ ਜੋ ਗਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਮਾਸ ਅਰੁ ਲੇਹ
 ਮੈਂ ਕਛੁ ਅਚਿਰਨ ਉਸ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨ ਹੀ ਆਵਤਾ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਤ ਉਸ ਕੇ ਖਲੈ ਹੈ
 ਨਿਸਕੋਸ ਨ ਵਿਖੇ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਾ ਅੰਗ ਕੋ ਉਨ ਹੀ॥ ਉਸ ਕੋ ਦਿਖਾ ਦ੍ਰਿਸਟ

ਅੰਤਰ

३
 ਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਬੀਤੇ ਅਰੁ ਆਗੇ ਕੀ ਹੋਈ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ ਉਸ ਕੋ ਕਾ
 ਲ ਦਿਸੁ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਦਿਖ ਦਿਸਟ ਦਹੁ ਹੈ ਜੋ ਦਿਵਰੁ ਗਵਾਨ ਕੋ ਜਾਣੇ॥ ਹੋ
 ਜਾਗਵਲ ਕੁ ਜੋਗੇ ਤੇ ਅੰਤਰ ਕੇ ਕੋ ਸੇਖੁ ਲਤੇ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਹੋ ਬਿੰਦੁ ਬਿ
 ਨਾ ਦੇਖਣੁ ਹੈ ਸੋ ਮਲੀਨ ਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਣੁ ਜੋ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਤੇ ਇਕੁ
 ਤੋ ਹੋਇ ਕਰ ਭਜਨ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਕਰੇ॥ ਉਸ ਕਾ ਦੁ ਅੰਤੁ ਮਿਟਤਾ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਨਗਇਣ ਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਰੁਗਤ ਸ੍ਰੇਸਟਿ ਹੈ॥ ਜਾਗਵਲ ਕੁ ਤੇ
 ਸਨੀ ਕੁਇ ਆਗਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾਹੇ ਮੈ ਤੇ ਵਿਆਸ ਕੇ ਆਗੇ ਕੋ ਉਕੈ ਸੀ ਬਾਹ
 ਤਾ ਕਰੇ॥ ਜੋ ਵਿਆਸ ਆਪਿ ਬੇਦ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਏਕ ਜਾਗਵਲ ਕੁ ਜੋਗ ਕਾ
 ਆਸਰਾਲੇ ਕਰ ਬਚਨ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਵਿਆਸ ਕਹਾਹੇ ਸਰਾਸਰੇ
 ਰੁਜਨ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਕਰਹੁ॥ ਜੁ ਕਾਲ ਕੇ ਭੈ ਤੇ ਢੁਟੇ॥ ਨਿਸਚਾ ਕਰੇ ਜੁਪਿ
 ਤਾ ਅਰੁ ਮਾਤਾ॥ ਅਰੁ ਰਾਈ ਅਰੁ ਨਿਸਚੈ ਏਕੁ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਹੈ॥ ਤਾ ਕੋ ਤਿਜ
 ਗ ਕਰ ਅਭਿਰਕਾਂ ਸੋ ਮਨ ਮਤ ਦੇਵੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਯੋ ਕੇ ਰੋਗ ਕਰੇ ਅਰੁ ਰੁਜ
 ਨ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਨ ਤਿਆਗੇ॥ ਜੋ ਸੇਚ ਕੋਰ ਅਗਨ ਖਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰਮ
 ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਰਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਅਗਨ ਕੀ ਉਸਨਤਾ ਉਸ ਕੋ ਪ੍ਰਵੇਸਨ
 ਹੀ ਕਰ ਸਕਤੀ ਤਾਂ ਤੇ ਰੁਜਨ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਕਰੇ ਜੁ ਮੁਕਤ ਹੋਹਿਗੇ॥ ਜਾਗਵ
 ਲ ਕੁ ਕਹਾ ਜਬ ਲਗਤਿ ਕੁਟੀ ਬਿਖੈ ਨਿਬੈਰੇ ਸੁਖ ਨਹੀ ਪਾਵਣਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ
 ਤੁਰੀ ਆਪਦ ਸ੍ਰੇਸਟਿ ਹੈ॥ ਬਿਆਸ ਕਹਿ ਆਤੁ ਤੁਰੀ ਆਕਹਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਮੈ
 ਜਾਗਤ ਕੇ ਕੁਰੀ ਤੁਰੀ ਆਜਾਨੇ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋਗੋ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਜਾਣੇ
 ਹੈ॥ ਯਹਿ ਸਰੁ ਜਾਗਤ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਅਰੁ ਸੁਖੇ ਪਤ ਅਰੁ ਤੁਰੀ ਆਏ ਕ
 ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਹੈ॥ ਜਾ ਕੇ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਸੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ॥ ਅੰਗ ਸੇਕਾਂ ਮਨ ਹੀ ਰਾਖਤਾ ਆ
 ਪਗੋ ਬਿੰਦੁ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੀ ਆਹੇ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਕਉਣ ਹੋਨੇ ਤੇ ਅਥ
 ਵਾ ਕਾਨਾ॥ ਅਥਵਾ ਪਾਵ ਅਥਵਾ ਸੀਸਾ॥ ਮਾਸਰੁ ਪ੍ਰਤੁ ਜਾ ਅਸਤ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ਚਿ
 ਤ ਅਥਵਾ ਅਹਿ ਕਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾਹੇ ਮੈ ਤੇ ਏਹ ਸਰੁ ਤੁਝ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ
 ਹੈ॥ ਤੁਝ ਕੋ ਕੋਨ ਕਹੈ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਮੁਝ ਕੋ ਚਾਗਾ ਭਈ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਜਾਵੇ॥ ਅ
 ਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਪੁਛੇ॥ ਜੋ ਸੀਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੈ ਸੇਧਾ ਰਧ ਰਥੇ॥ ਬਹੁ ਜਬੀ ਚਾ
 ਰ ਕੀ ਆਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇਗਾ ਜੁ ਜਲ ਹੋਤੇ ਹੀ ਨਹੀ॥ ਕਾ ਸੇਧਾ ਰਥਿ ਤਰਤਾ ਹੈ॥
 ਤਬ ਲਜਮਾਨਿ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਲ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਚਿਤ ਉਪੀਛੇ ਜਾ
 ਵੇ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਤੁਕੁ ਸਿਸਾਰ ਬਿਖੈ ਜਲੁ ਕੋਨ ਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਯਹੀ ਬਾਸਨਾ ਹੈ॥
 ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਵਾਸਨਾ ਕਾ ਰੂਪ ਕਹਾ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਵਾਸਨਾ ਕਾ ਰੂਪ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਮੈ
 ਨੇ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜੋ ਰੂਪ ਨਹੀ ਰਾਖਤਾ ਤਉ ਕਿਆ ਭੈ ਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤਾਂ ਤੇ
 ਤੁਕੁ ਹਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਆਬਹੁ ਜਨਿਸਚਾ ਕੀ ਆਜੁ ਵਹੁ ਪੁਛੇ ਤਉ ਕਹੇ

ਯਾਹਿਰੀਕਾਰਜਲਹੈ॥ ਬਹੁਜਬੀਚਾਰਕੀਆਜੇਵਹੁਕਰੇਗਾਜੇਹ
 ਕਾਰਹੈਤਉਤੁਏਕਿਆਧਰੇਜਨਹੈ॥ ਤੇਕਹੋਗਾਯਹੀਪ੍ਰੋਜਨਹੈ॥
 ਜੇਇਸਤੇਧਾਰਪਹੈ॥ ਵਹੁਕਹੈਗਾਅਹਿਕਾਰਤੁਫੁਤੇਹੈ॥ ਅਹੁਤੈ
 ਹੀਧਾਰਹੋਨਾਹੈ॥ ਮੁਝਸੈਕਿਆਪੁਛਤਾਹੈ॥ ਤਾਤੇਧਾਰਹੋਵੈ॥ ਤਉਬ
 ਹਮਾਰੀਕਿਆਕਰੇਤਹੈ॥ ਬੀਚਾਰਕੀਆਮੁਝਕੇਨਵਕਾਪ੍ਰਗਟੀਕੀ
 ਆਚਾਹੀਅੈ॥ ਚਾਹਨਾਜਨਵਕਾਨਮਿਤਕਹੁਜਾਵੈ॥ ਬਹੁਜਬੀਚਾਰ
 ਕੀਆਜਨਵਕਾਕੋਉਬਨਾਇਦੈਗਾ॥ ਯਹੀਕਹੈਗੇਜੁਪਰਅਪਰਕ
 ਚਿਤਿਆਗਾ॥ ਤਾਤੇਆਪਹੀਦੋਨਹੁਕਾਤਿਆਗਕਰੇ॥ ਅਹੁਅਚਰਜ
 ਦੇਖਾਜੁਅਹਿਕਾਰਸਮੁੰਦ੍ਰਏਕਾ॥ ਅਹੁਨਵਕਾਦੋਪਰਅਪਰਦੋਨਵਕਾ
 ਪਾਰਉਤਰਨਾਕਰਨਹੈ॥ ਜੇਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਏਕਹੈਨਵਕਾਤੀਏਕਹੀਚਾਹੀਏ
 ਤਾਤੇਯਹੀਨਵਕਾਹੈਜੁਮੈਨਹੀਹੈ॥ ਜਬਮੈਨਹੀਤਬਪਰਅਪਰਕਹੈ
 ਬਹੁਜਬੀਚਾਰਕੀਆਜੁਮੈਨਹੀਤਉਨਵਕਾਕਿਆ॥ ਅਹੁਜਗਤਤੇਕਿ
 ਆਪਰੇਜਨਅਹੁਅਚਰਜਮਾਨਤੁਇਆ॥ ਅਹੁਗਾਇਆਮੈਨਹੈਮੈਤੇ
 ਹੇਤੈਨੇਕਬੀਚਾਹਨਾਤੇਛੁਟਕਰਕੁਜਨਗੇਬਿੰਦਕਾਨਹੀਕੀਆ॥ ਅਹੁ
 ਯਹੀਦਿਜਕੀਆਜੁਕਛੁਗਹਿਣਕਹੀਏ॥ ਅਹੁਕਛੁਤਿਆਗੀਏ॥
 ਪਰਉਪਾਉਗੇਬਿੰਦਕਾਕੁਜਨਕਾਨਕੀਆ॥ ਜੇਅਛੁਰਗੇਬਿੰਦਕਕ
 ਹੈਤੁਫੁਤਉਨਸੁਣੇ॥ ਜੇਸਿਸਾਰਕੇਪਰਕੀਬਾਤਕਹੈਤਉਜੀਵਅਹੁਪ੍ਰਾਣ
 ਜੇਸੁਵਣਕਰੇ॥ ਅਉਦਮਕਰੇਜੁਗਾਥਿਆਵੈ॥ ਤਾਤੇਸਿਗਸਿਤਹੁਕਾਕਰੇ॥
 ਅਹੁਕਹੁਤੁਕਚਿਣਹੈ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਮੈਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਤੁਕ
 ਹਾਅਹੁਬ੍ਰਹਮਕਹਾਹੈ॥ ਆਧਿਬਿਖਯਾਵਿਖੇਬੀਧਹੈ॥ ਅਹੁਕਹਤਾਹੈਬ੍ਰ
 ਹਮਹੈ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਤੇਨੇਭੁਲਾਕਹਾਜੇਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਕੇਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਬਿਖ
 ਆਵਿਖੇਬੀਵਹੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਅਭਾਗਤੁਫਿਕੋਕਾਲਤੇਭੈਨਹੀਯ
 ਹਿਸਤਿਗਜਰਿਖਅਰਦੇਵਰਿਖਕਾਲਕੇਭੈਮੈਹੈ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਕਿਸੀਤੇ
 ਭੈਤਬਹੋਇਜਬਬ੍ਰਹਮਬਿਨਾਕਛੁਐਰਧਿਆਨਕਰੇ॥ ਜਬਆਦਿਐ
 ਤਿਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਤਉਕਾਲਗੀਰੂਪਉਸੀਕਹੈ॥ ਵਹੁਜੇਦੁਖਦੇਤਾਹੈ॥ ਅਹੁ
 ਜਿਸਕੋਦੇਤਾਹੈਸੁਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਅਬਤੁਫੁਕੋਬ੍ਰਹਮਰਿਖਕਹੈ
 ਗਾ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਜੇਕਹੈਗਾਨਾਮਰਾਖੈਗਾ॥ ਮੁਝਿਵਿਖੇਨਾਮਰੂਪਨਹੀ॥ ਤਾ
 ਤੇਕਿਆਕਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਮਿਥਿਆਮਤੁਕਹਾਹਿਕਾਰਬਿਖੇਬੀਧਅ
 ਹੁਜੇਕਹਿਤਾਹੈਜੁਸਮਰੂਪਤੇਰਹਿਤੇਹੈ॥ ਕਥਾਤੁਫੇਕਹਤਾਹੈਸੇਸੁਵਣ
 ਕਰੇ॥ ਏਕਸਮੇਬਨਬਿਖੇਗਾਇਆਮੈ॥ ਪਰਉਸਸਮੇਮੇਰੇਮਨਿਵਿਖੇ
 ਲਖਪਰਾਸਰਕੀਨਥੀ॥ ਅਹੁਨਥਾਜਾਨਜੁਮੈਕਚਿਣਹੈ॥ ਅਹੁਕਈਮੈ

ਗਾਮਲੇ ਕਰਪਕਾਰ ਤਾਥਾ ਮੁਫਤ ਸਬਦ ਨਥਾ ਨਿਸਤਾ ਕੇ ਤੇਤ
 ਪਸੀਓ ਗਾਬਸ ਤੇਥੇ। ਜਬ ਮੇਰੀ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਦੇਖੀ ਜਾਨਾ ਜੁਮਿ
 ਤਕੋਂ। ਲਕਰੀ ਏਕਰੀ ਕਰ ਕਰ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ ਬੀ ਚਡਾਲ ਦੀਆ।
 ਲਕਰੀ ਜਲਤੀ ਥੀ ਅਰੁ ਮੈਂ ਸੁਪ ਮੈਂ ਨਥਾ। ਆਵਤਾ ਤੁੰਤਾ ਪਾਲਨੇ ਇੰ
 ਟ੍ਰੀਯੋ ਕੇ ਬਿਖੇ ਬੀਧੀਯੋ। ਅਰੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ਦੇਹ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ। ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀਤ
 ਕਰੀ। ॥ ਕਥਾ ਕੇ ਵਲ ਬਿਦੇਸੀ ਸੁਦਨ ਕਰਾ। ਏਕ ਸਮੇਂ ਅਵਧੁ
 ਤਬ ਨਿਵਿਖੇ ਗਇਆ। ਅਵਧੁ ਤਕਿਆ ਬਿਸਨ ਰੂਪੀਯੋ। ਅਰਿਯੁ ਹੁਤੀ
 ਕੂਲ ਕਰਿ ਕਹਾ ਹੈ ਸਿਵ ਰੂਪ ਥਾ। ਉਸਠ ਚਿਰ ਬਿਖੇ ਜੁ ਜਲੁ ਸੁਰ ਨਿਯੋ
 ਤੇ ਚਲਿਤਾ ਥਾ। ਸੇ ਸਬਦ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਅਵਧੁ ਤਕਾ ਸਿਵ ਤੇ
 ਆਪ ਹੋ। ਸਿਵ ਕਹਾਣੇ ਤੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਾਨੈ। ਉਤਰ ਆਇਆ ਜੁਯੋ। ਜ
 ਬ ਆਗੇ ਗਇਆ ਕੇ ਸਮੀਸ ਕੇ ਏਕ ਬਿਰਛ ਸੇ ਅਟਕੇ। ਤਬ ਬੀਚਾਰ
 ਕੀ ਅਜੇ ਇਸ ਬਾਵਰ ਜੇਗਾ ਸਿਵ ਹੈ। ਮੁਫਤ ਕੇ ਗਾਥੇ ਸੇ ਪਕੜਾਯੋ।
 ਕੈਸੇ ਜਾਵੇ। ਨਿਕਟ ਬਾਨ ਕੇ ਨਗਰ ਥਾ। ਗਾਜਾ ਉਸ ਦੇ ਸੁਕੇ ਕੇ ਭਵਨੀ ਭੀ
 ਸੁਪਨੇ ਮੈਂ ਦਰਸਨਿ ਦੀਆ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੁ ਮੁਫਤ ਕੇ ਬਲ ਦੇਹਿ। ਪ੍ਰਾਤ ਹਿਕਾ
 ਲਗਾ ਜੇ ਛੋਟੇ ਰਫੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੈਲੀ ਦਰਬਰੀ ਲੇਵੈ। ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਅ
 ਪਨਾ ਬੇਚੈ। ਕਿਸੀ ਅੰਗੀ ਕਾਰਨਿ ਕੀਆ। ਤਬ ਚਿੰਤਾ ਵਾਨ ਹੋ ਕਰ ਸਿਕ
 ਰਨਿ ਕਸਾ। ਤਹਾ ਆਇਆ ਜਹਾ ਅਵਧੁ ਤਥਾ। ਦੇਖੇ ਜੁ ਪੁਰਖ ਬਡੀ
 ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਨਿਰਸਨ ਬੀਧੀਯੋ। ਅਰੁ ਨਿਕਟ ਵਾ ਕੇ ਗਇਆ। ਅਰੁ ਪੁਛ
 ਤੁੰ ਕਉਣ ਹੋ। ਅਵਧੁ ਤਕਾ ਸਿਵ ਹੋ। ਉਸਨੇ ਜਾਨਾ ਮੁਰਖ ਹੋ। ਅਨੁਚ
 ਹੋ ਕੇ ਕਹਾ। ਇਸ ਕੇ ਬਾਧ ਲੇਵੇ ਉਨਹੁ ਐਸੀ ਹੀ ਕੀਆ। ਜਬ ਅਪਨੀ
 ਇਛਾ ਸੇਖ ਜਾਥਾ ਹਰਖ ਨਥਾ। ਜਬ ਬਾਧ ਸੇ ਕਨਿ ਕੀਆ। ਕਹੇ ਤੇ ਸਿ
 ਵ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਅਚਿਰ ਉਸ ਕੇ ਮਨਿ ਬਿਖੇ ਨਥਾ। ਜਾਨਾ ਜਾਨੇ ਬਾਧਾ ਹੈ ਸਿਵ
 ਹੈ। ਬਹੁ ਜੁ ਦੇਵੀ ਕੇ ਵਟਾਲੇ ਬਿਖੇ ਗਇਆ। ਰਾਜੇ ਪੁਛਾ ਤੇ ਗਾਮਾਤ ਪਿਤ
 ਕ ਚਿਨ੍ਹੇ। ਕਹਾ ਸਿਵ ਹੈ। ਬਹੁ ਜੁ ਪੁਛਾ ਤੇ ਰਾਵਰਨ ਆਸੁ ਮਕਿਆ ਹੈ। ਕਹਾ
 ਸਿਵ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਸੁਆਸਤਿ ਚਿਤੁ ਰੁਇਆ। ਜੇ ਇਸ ਕੇ ਵਰਨ ਆਸੁ ਮਹੈ।
 ਨਹੀਂ ਕਾ ਕੇ ਪਾਤ ਤੇ ਮੁਫਤ ਕਉ ਕਛੁ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਨ ਹੋਇਗਾ। ਕਹਾ ਸੀ ਸਤੇਰਾ
 ਦੇਵੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਤਾਨ ਮਿਤ ਕਾਟੇ ਹੋ ਕਹਾ ਸਿਵ ਹੈ। ਬਹੁ ਜੁ ਰਾਜਾ ਤਾ ਕੇ ਗਲੇ
 ਮੇਂ ਜੇ ਮਾਲ ਮੇਰਾ ਲੀ। ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਬੰਡਾ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਚਾਹਾ ਜੁ ਮਾਰੇ। ਦੇ
 ਵੀ ਕੇ ਦੇਵਲ ਤੇ ਸਬਦ ਰੁਇਆ। ਅਰੁ ਆਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਈ। ਅਰੁ ਰਾਜੇ ਕੇ
 ਕਹਾ ਹੋ ਮੁਰਖ ਐਸੇ ਸੀ ਤਕ ਚਿਤੈ ਨਿਕਿਉ ਦੁਖਾਇਆ। ਜੇ ਰਸਨਾ ਸੇ ਕਪੈਤ

ਓਦੋਨੋਰੁਸਮਹੋਰਿਜਾਹਿ॥ ਅਬਤਕਤੈਨਨਜਾਨਾਜੁਮਾਰਨਕੋਇਅ
 ਏਆਹੋ॥ ਪਰਸੇਕਕਛੁਨਹੀ॥ ਪਰਸਹਮੈਤੋਕੋਕਹੈ॥ ਕਿਹੇਪੁਤਬ
 ਚਨਪਰਮਹਿਸੇਕਾਤੁਏਕਛੁਤੁਕਹਿਤਾਹੈਮੁਠਿਬਿਖੇਨਮਛੁਪਨਹੀ॥
 ਅਹੁਜੇਈਸੀਘਰੇਨਾਕਅਹੁਕਾਨਤੇਰੇਕਾਟੇ॥ ਤਓਕਹੈਬ੍ਰਹਮਨਹੀਤੋ
 ਤੇਗੀਦ੍ਰਿਸਮਹੀਰਪਰਾਦ੍ਰਿਜਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਜੋਕਹੈਕੁਗਤਹੈਬਿੰਦਕੀਕ
 ਰਾ॥ ਜੋਨਿਰਮਲਹੋਹਿ॥ ਅਹੁਸੁਣਾ॥ ਰਾਜਾਨੇਅਵਪੁਤਕੇਮਾਰਨੇਕਾ
 ਤਿਆਗਕੀਆ॥ ਅਹੁਕਹਾਮੇਰੇਕਰਮਕੋਨਦੇਖਾ॥ ਅਹੁਬਿਮਾਕਰੁ
 ਜੁਮੁਠਤੇਰੁਇਆਹੈ॥ ਸੇਅਵਿਦਿਅਕਰਹੁਅਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਹੈਸਿ
 ਵਤੁਠਤੇਭਿਨਕਓਹੈ॥ ਜੁਬਿਮਾਕਰੇ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਹੈਅਵਪੁਤਨਾਮਰੁਪ
 ਤੇਕੈਸੇਛੁਟੇ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਅਚਰਜਹੈ॥ ਤੁਹੈਆਪਅਹੁਚਾਨਾਛੁਟੇ
 ਕੀਰਾਖਤਾਹੈ॥ ਪਰਏਹੇਗਜਾਉਪਾਦਯਹੀਹੈ॥ ਜੇਬੈਰਾਗਕਰਾਜੇਰੇ
 ਬਿੰਦਬਿਨਾਕਛੁਨਹੀ॥ ਜੇਵਹੁਹੈ॥ ਤਓਸਿਸਾਰਕਹਾਹੈ॥ ਅਹੁਜੇਸਿਸਾਰਨਹੀ
 ਤਓਨਾਮਰੁਪਕਹਾਹੈ॥ ਹੇਗਜਾਜਾਨਜੁਗਜਾਹੈ॥ ਨਪਰਜਾਮੁਏਕਸਿਵਹੈ॥
 ਅਹੁਯਹਿਸਿਸਾਰਮਨਿਦਿਖੈਕਲਪਤਾਹੈ॥ ਕਿਸੈਹੋਤਿਆਗਿਕਰਿ॥ ਅਹੁ
 ਦੇਖਜੁਕਿਆਹੈ॥ ਉਪਰਤੁਚਾਅਹੁਨੀਚੇਉਸਕੇਮਾਸਰਪ੍ਰਨਾਜੀਆਅਸਤ
 ਐਸੇਸਹੀਰਬਿਕਾਰਕੋਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਜੁਮੈਹੀਹੈ॥ ਜਬਨਾਸਹੋਇਸਰਬਸਿਨਿ
 ਬਿਧੀਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਅਬਇਸਕੋਬੇਗਹੀਰਿਹਤੇਨਿਕਾਸਾਪ੍ਰੇਤੁਰੁਇਆਹੈ॥
 ਜਬਲਗਾਇਸਕੋਨਜਲਾਵੈਤੋਜਨਅਕੋਜੇਗਾਹੈ॥ ਅਹੁਦਹੁਇਸਤੀਜਾਸੇ
 ਰੋਗਕਰਤਾਥਾ॥ ਜਬਇਸਕੀਯਹਿਅਵਸਥਾਦੇਖੀਵਹੁਤੀਯਾਤੇਕੈਕਰ
 ਕੇਭਾਗੀ॥ ਅਹੁਅਰਧਮਾਰਗਿਕੇਜੁਘਜੀਤੋਜਤੇਹੈ॥ ਇਸਕਾਪ੍ਰੇਜਨੁਯ
 ਹਿਹੈ॥ ਨਤੁਨਕੋਈਤੇਗਾ॥ ਹੇਮੈਤੋਜਿਨਕੋਤੁਮਸਨਿਬਿਧੀਜਾਨਹੈਉਨਕੋਬਾ
 ਰਤਾਯਹਿਹੈਜੋਕਹੀ॥ ਤਾਂਤੇਤੁਠਕੋਜੇਗਾਹੈ॥ ਜੁਜੀਵਤੇਹੀਸਰੁਤੇਘਜੀਤੋ
 ਜਾ॥ ਬਹੁਜਜਬਲਕਜੀਉਪਰਗਾਥਤੇਹੈ॥ ਜਬਮੁਖਮੈਘ੍ਰਿਤੁਪਾਵਤੇਹੈ॥
 ਕਾਹੇਤੇਜੁਜੀਵਤੇਹੀ॥ ਮਸੇਸਨੇਹਥਾਅਬਤੇਰੇਮੁਖਮੈਘ੍ਰਿਤੁਤਾਲਤੇਹੈ॥
 ਜੁਬੇਗਜਲਜਾਵੈ॥ ਅਹੁਪੁਤਜੇਪੀਛੇਗਾਸਿਕਲਪਕੇਸਮੇਘ੍ਰਿਤਨਾਮਰੁ
 ਥਾ॥ ਹੇਮੈਤੋਐਸੇਸਹੀਰਕਾਹਿਕਾਰਤਿਆਗਅਹੁਭਜਨਕਰੁਜੁਸਰਬਵਹੀ
 ਹੈ॥ ਮੈਤੋਕਹਾਇਤੋਤਾਸਬ੍ਰਹਮਕਾਕਹਾ॥ ਪ੍ਰਸਰਕਹਾਬ੍ਰਹਮਲੋਕਗਾਇਮੈ॥
 ਦੇਖਾਮੁਦਛੁਪਜਾਪਤਿਬੈਠਾਥਾ॥ ਮੁਠੇਦੇਖਕਰਹਸਾ॥ ਅਹੁਕਹਾਹੈਪ੍ਰਸਰ
 ਕੋਨਸੇਘ੍ਰਿਤਨਾਮਾਇਆਹੈ॥ ਮੈਨੋਕਹਾਇਇਸਨਿਮਤਆਇਆਜੁਸਰੁਪਕੋ
 ਪਾਵੈ॥ ਜੇਗੀਜੁਉਹਾਬੈਰੇਬੇਕਹਾਹੈਪ੍ਰਸਰਜੇਤੁਠਿਕੋਇਛਾਦੇਖਦੇਕੀਹੈ॥
 ਸਰੁਪਕੀ॥ ਤਓਜੇਗਕਰਾ॥ ਮੈਨੋਕਹਾਕਰਤਾਹੈ॥ ਪਰਜੇਗਕੇਕਰਨਵਾਲੇਕੋ
 ਨਹੀਜਾਣਾਮੈਨੋ॥ ਜੁਕਓਹੁਹੈ॥ ਜਬਉਸਕੋਪਛਾਵੈਤਬਆਪਤੇਆਪਜੇਗ

ਕਰੋਗਾ॥ ਜੋਗੀਤੁ ਸਨੀਰਏ॥ ਜੁਆਰੇਗਾਇਆ ਸਨ ਕਾਦਕ ਬੈਰੇ ਕੇ ਮੁਖ
 ਕਓਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾਹੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਅਚਰ ਜਹੈ॥ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਦੇਖਣੇ ਕੋਈ
 ਹਾਆਇਆਹੈ॥ ਪਰ ਕਹੁ ਜੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਓ ਦ੍ਰਿਸਟ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸਕ ਹਾਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕ
 ਹਾਜੁ ਮੈਂ ਤਓ ਆਪ ਕਿਉਨ ਹੀ ਦੇਖ ਤਾ॥ ਕਹਣੇ ਲਾਗੇ ਤੁੰ ਆਪ ਕਹਤਾਹੈ॥
 ਜੁ ਯਹਿ ਹਾਥ ਪਾਉ ਮੇਰੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅਰੁ ਕਾਨ ਮੇਰੇਹੈ॥ ਆਪ ਕੋ ਕੈ
 ਸੇ ਨਹੀ ਦੇਖਤਾ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਦ੍ਰਿਸ ਹੈ ਮਿਥਿਆ ਅਰੁ ਰੁਗ ਮਹੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਜੇ
 ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੇ ਪਰੇਹੈ॥ ਵਹੀ ਸਤਿਹੈ॥ ਕਹਾ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ ਹੈ ਵਹੀ ਦ੍ਰਿਸਹੈ॥ ਵਹੀ ਸਤਿਹੈ
 ਕਹਾ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ ਹੈ ਵਹੀ ਅਦ੍ਰਿਸਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਇ ਅਰੁ ਅੰਤ ਇਸ ਕੀ ਅਦ੍ਰਿ
 ਅਕਤਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਯਹੀ ਸਰੂਪ ਤੇਗਾਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਯਹੀ ਅਦ੍ਰਿ ਅਕਤ ਰੂਪ
 ਮੇਗਾਹੈ॥ ਤਓ ਚਾਹਨਾ ਜੇ ਕਰਤਾਹੈ ਕਿਉਨ ਹੀ ਹੋਤੀ॥ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਹਾ ਚਾਹਨਾ ਪਰ
 ਮਧਰ ਮਚਿਤ ਕਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੁਝਿ ਕਓ ਅਚਿਤ ਕਹਤੇਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁੰ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਕ
 ਰੇ ਕੈ ਸੋਹੇਇ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਨਿਰੰਜਨ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਕੁਇਆਹੈ॥ ਸੋ ਨਿਰੰਜਨਹੈ॥ ਤਾ
 ਤੇ ਹੋ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁੰ ਭੀ ਆਪ ਕੋ ਪਛਾਣਾ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਉਨ ਤੇ ਆਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿਗ
 ਇਆ॥ ਦੇਖਾ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਿਆਨ ਬਿਖੇਲਾਗਾ ਹੁਆਹੈ॥ ਤੰਤ੍ਰ ਕੀ ਨਿਆਈਉ
 ਜਕੇ ਆਗੇ ਜੁ ਪੜਾਮੈ॥ ਅਰੁ ਮਨਿ ਮਹਿ ਯਹਿ ਚਿਤ ਵਨਾ ਕਰੀ॥ ਜੁ ਮੈਂ ਕਓ
 ਨਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਮੁਖ ਮੈਂ ਸਬਦ ਨਿਕਸਾ॥ ਸੋ ਬਹੁ ਜੁ ਮੈਂ ਨੇ ਚਿਤ ਵਨਾ ਕਰੀ ਸੋ ਕਓ
 ਨਹੈ॥ ਕਹਾ ਮੈਂ ਨੇ ਬੀਚਾਰ ਕੀ ਆਜੇ ਜਬ ਮੁਖ ਕਓ ਯਹੀ ਮਨ ਸਾਖੀ॥ ਜੁ ਮੈਂ ਕਓ ਨਹੈ
 ਮੈ॥ ਤਬ ਕਹਾ ਸੋ॥ ਜਬ ਪੁਛਾ ਸੋ ਕਓ ਨਹੈ ਤਬ ਕਹਾ ਹੋ ਕਾਗਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਪੁਛਾ॥
 ਦੇਖ ਤਾਥਾ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਿਆਨ ਤੇ ਜਾਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਗਾ ਅਦ ਤੇ ਪੁਛਾ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਕਹਾਹੈ॥ ਏ ਕਨੇ ਕਹਾ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਗਚਿਆ ਹੁਆਹੈ॥ ਅਓ ਰੋਨੇ ਕਹਾ ਅੰਸੇ ਮ
 ਤਕਹਾ॥ ਜੋ ਆਪ ਹੈ ਤਓ ਕਾਸੇ ਪਰ ਚੇ ਸ੍ਰੂਪ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾਹੇ ਪ
 ਤੇ ਅਚਰ ਜਹੈ ਜੁ ਮੈਂ ਅਰੁ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਹਤਾਹੈ॥ ਜੁ ਮੈਂ ਕਓ ਨਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਨੈ ਕਹਿ
 ਯੋਨ ਹੀ ਜੇ ਬਿਰਛੁ ਬੀਜ ਤੇ ਭਿੰਨਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬੀਜ ਸਿਸਾਰ ਕਾ ਮੈਂਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁਖੁ
 ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਏਹੈ॥ ਤੁੰ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਹੁ ਮੈਂ ਕਓ ਨਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਤੁੰ ਹੈ ਤਓ ਕਿ
 ਉਨ ਹੀ ਕਹਤਾ ਜੁ ਮੈਂਹੈ॥ ਤੁੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇਹੈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਹੇਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁੰ ਸਨੀ
 ਰੁਇਯਾ॥ ਬਸਿਸੁ ਆਇਆ ਸਰੁ ਨੇ ਮਿਲੰਡੇ ਤੋਂ ਕਰੀ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ
 ਗਕਹਤਾਹੈ ਜੁ ਮੈਂ ਪਤਾ ਕੇ ਬੀਰ ਜਨ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਦੇਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਥਿ ਕੈ ਸੇ ਸਮਤਾ
 ਕੇ ਪ੍ਰਸਿਨਿ ਉਤਰ ਕਹਤਾਹੈ॥ ਬਸਿਸੁ ਕਹਾ ਕਿ ਆਕਰੇ ਚਿਰ ਕਾਲ ਇਸ ਕੋ ਉ
 ਪਦੇ ਸਕੀਆਹੈ॥ ਜੁ ਜੋਗ ਕਰ ਕਹਤੇਹੈ ਰੁਗ ਮਹੈ॥ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਇਸ ਕਾ
 ਕਿਆ ਪੁੰਜਨਹੈ॥ ਪਰੁ ਅਰੁ ਗਾਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਨਹੀ ਮਾਨਤਾ॥ ਮੈ
 ਇਸ ਕੋ ਮਾਜਾਨਤਾਹੈ॥ ਤਮਾਇਸ ਕੋ ਕਛੁ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਜੁ ਸੀਧੇ ਮਾ

ਰਗਮੈ ਆਵੈ। ਸਕੁਨੇ ਕਹਾ ਜਾਨੇ ਧਿਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਪਰ ਪਰਤੀਤਿ
 ਕਰੀ। ਅਚਿਰ ਕੇ ਕਹੇ ਕਬ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਬਿਗ ਕਹਾ ਹੋ ਬਸਿ ਸੁਖਾ ਸਰ
 ਰਗ ਵਾਨ ਅਰਤੁ ਅਭਾਗੀ ਹੈ। ਕਹੇ ਤੇ ਉਸਨੇ ਸਰੁਪ ਕੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅ
 ਰਤੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਗ ਕਹਾ। ਤਉ ਆਤਮਾ ਕੋ ਧਾਵੈ। ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਪੁਤ
 ਮੇਰਾ ਕੋ ਸੇਵਨ ਮੇਰਾ ਮਾਨੇ ਜੇ ਤੁਮ ਜੋ ਸਿਯੋ ਕਾ ਸਿਰਾ ਹੈ। ਮੈ ਜਾਨਤਾ ਥਾ
 ਜੇ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਮੁਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਕੁਨੇ ਏਕ ਹੀ ਪੰਥ ਦੇ ਥਾ। ਬਿਗ ਕਹ
 ਤੁਹੀ ਮੁਆ ਹੈ ਹਮੰਗੀ ਜੀ ਵਤੇ ਹੈ। ਕਹੇ ਤੇ ਸਰਬ ਕਲਮ ਵਿਆਯੋਗ
 ਕਿਆ ਅਚਿਰ ਸਕੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਹੋਤੈ ਹੈ। ਅਰ ਸਰੀਰ ਅਨਿਤ ਹੈ। ਤੈਨੇ ਭ੍ਰਿ
 ਸ ਕੋ ਸਤਿ ਜਾਨਾ ਹੈ। ਬਸਿ ਸੁ ਮੁਖ ਮੇਰੀ ਚਿਰ ਕੀ ਆ। ਅਰ ਦੇਖਾ ਜੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਤ ਉਤਰ ਕਰਤਾ ਥਾ ਮੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਹੋ ਬਸਿ ਸੁ ਤੁਪ੍ਰਾਸ
 ਰਕ ਚਿ ਜੋਗ ਉਪ ਦੇਸ ਕਿਉ ਨ ਹੀ ਕਰਤਾ। ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਕਿਆ ਕਰੇ
 ਹੀ ਮਾਨਤਾ। ਮੇਰਾ ਧਿਤਾ ਹੈ ਤੁ ਕਛੁ ਕਹਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਤੁ ਕਿਆ ਕਰਤਾ
 ਹੈ। ਅਰ ਏਹ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਤਾ ਹੈ ਬਾਸਨਾ ਤਿ
 ਆਗ ਅਰੁ ਜੇਗੁ ਕਹਾ। ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋਗ ਕਹਾ। ਅਰੁ ਮੈ ਪੁ
 ਛਤਾ ਹੈ ਮੈ ਕਉਨ ਹੋ। ਬਿਨਾ ਪਛਾਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋ ਸੋ ਜੋਗ ਕਹਾ। ਸਰੁਪ
 ਜੇ ਮਲ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਆਗਿਆ ਤਾ। ਅਰੁ ਜੇਗੁ ਤੇ ਆਇਲੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਜੇ ਕ
 ਹੋ ਕੋ ਆ ਕੋ ਰੋ ਪ੍ਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਦੇਖਣਾ ਸਰੁਪ ਕਾ ਜੋਗ ਤੇ ਹੋਤ
 ਹੈ। ਕਹਿਣੇ ਤੇ ਨਹੀ। ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਸੀ ਕਾਰਨ ਬਚਨ ਬਸਿ ਸੁ
 ਕਾ ਮੈਨ ਹੀ ਮਾਨਤਾ। ਜੋ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈ ਹੋ ਤੇ ਕਿਸ ਕੋ ਦੇਖਾ। ਬ
 ਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਜੇ ਦੇਖਣਾ ਨਹੀ ਤਉ ਏਹੀ ਗ ਕਿਉ ਆਇ ਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਪੁਛ
 ਤਾ ਹੋ ਜੁਯਹਿ ਕਿਆ ਕਹੇ ਹੈ। ਪਰ ਦੇਖਾ ਸਰੀ ਕਧਟੀ ਹੈ। ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁ
 ਕਹਾ ਮੈ ਕਉਨ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਯਹਿ ਤੁਹੀ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਹੈ। ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਤੁ ਕਉਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਤਉ ਬਿਜਾਨੇ ਜਾ ਬਿਵੇਗ ਕਰੇ। ਕਿਆ
 ਜੁਨ ਮੈ ਹੋਨ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਰਬ ਜਗੁ ਕੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਜ
 ਲ ਕੀ ਨਿਆਈ। ਮਿਥਿਆ ਜਾਣਾ ਤਉ ਤੁ ਕਹਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਤੁਹੀ ਹੋਤ
 ਉਏ ਪਾਉ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਰਬ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤੈਨੇ। ਅਰੁ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਜੁ ਅ
 ਮਕਾਸੁ ਆ ਅਰੁ ਸੁਣਤਾ ਹੈ। ਜੁ ਸੀਸਾ ਗਮਿ ਥਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਜੋ ਆਗਿ
 ਆਨੀ ਹੈ ਏਸ ਬਿਖੋਲ ਪਟਾ ਹੈ। ਹੋ ਪਰਾਸਰ ਉਸੀ ਸੋ ਸਨੇ ਹ ਕਹਾ ਜੇ
 ਸਤਿ ਰੂਪ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਾਣ ਜੁ ਮੈ ਸਰੀਰ ਨਹੀ। ਪੁਛਾ ਮੈਨੇ ਜੇ ਸਤਿ
 ਸਤਿ ਅਤੀਤ ਹੈ ਅਰੁ ਬਨਿ ਵਿਖੋ ਫਿਰਤੇ ਹੈ। ਕਿਛੁ ਜਾਨਾ ਨਹੀ ਜ

ਤਾ ਜੁ ਕਿ ਸ ਵ ਸ ਤ ਤੇ ਅਤੀ ਤ ਕੁ ਏ ਹੈ॥ ਤ ਓ ਯ ਹਿ ਜਾ ਨੀ ਏ ਜੁ ਕੁ ਹ ਸ ਤ
 ਤੇ ਅਤੀ ਤ ਕੁ ਏ ਹੈ॥ ਤੇ ਯ ਹਿ ਆ ਪ ਤੇ ਆ ਪ ਤੇ ਤਾ ਹੈ॥ ਕਾ ਹੇ ਤੇ ਇ ਸ ਤੀ ਮੁ
 ਈ ਕੁ ਰ ਤਾ ਰ ਹਾ॥ ਕੁ ਰ ਤਾ ਮੁ ਆ ਇ ਸ ਤੀ ਕੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ ਹ ਸ ਮ ਸੁ ਏ
 ਇ ਸ ਵ ਚ ਨ ਕਾ ਅੰ ਤ ਕ ਰ ਨ ਹੈ॥ ਸ ਕੁ ਰਿ ਤੇ ਹੈ ਜੁ ਰਿ ਹੁ ਕੇ ਛੇ ਰ ਨਾ
 ਅਰੁ ਬ ਨਿ ਵਿ ਕੇ ਜਾ ਵ ਏ॥ ਯ ਹੀ ਅਤੀ ਤ ਕੁ ਏ ਹੈ॥ ਪ ਰ ਤੁ ਅੰ ਸਾ ਅਤੀ
 ਤੇ ਹ ਜ ਮੈ ਸ ਰੀ ਰ ਨ ਹੀ॥ ਨ ਸ ਰੀ ਰ ਮੇ ਰ ਹੈ॥ ਜਾ ਨੇ ਦੇ ਹਿ ਅਰੁ ਮਾ ਨ ਕਾ ਤੇ
 ਆ ਗ ਕੀ ਆ ਹੈ॥ ਕੁ ਹ ਮੈ ਪ ਰਾ ਸ ਰ ਨ ਹੀ॥ ਜ ਬ ਤੁ ਪ੍ਰਾ ਸ ਰ ਨ ਹੀ॥ ਏ ਤੀ ਬ
 ਰ ਜੁ ਕ ਹਾ ਤੇ ਨੈ ਮੈ ਸੋ ਕ ਹਾ ਹੈ॥ ਪਾ ਪ ਧ ਨ ਤ ਬ ਤ ਕ ਹੈ ਜ ਬ ਕ ਹ ਤਾ ਹੈ ਮੈ ਹੋ
 ਜੇ ਮੈ ਨ ਹੀ ਤ ਓ ਪਾ ਪ ਧ ਨ ਕ ਹਾ ਹੈ॥ ਮੈ ਨੇ ਕ ਹਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਾ ਸ ਰ ਨ ਹੀ ਤੁ ਹੀ
 ਹੈ॥ ਰਿ ਓ ਕ ਹ ਤਾ ਹੈ ਮੈ ਪ੍ਰਾ ਸ ਰ ਨੀ ਵ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ ਹਾ ਜੁ ਮੈ ਕ ਹੋ ਤਾ ਜੀ
 ਵ ਕ ਓ ਏ ਹੈ॥ ਕ ਹੈ ਜੀ ਵ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਕ ਹ ਤਾ ਹੈ॥ ਮੈ ਨੇ ਕ ਹਾ ਜੁ ਤੁ ਹੈ ਤ ਓ
 ਤੁ ਕੁ ਰ ਮ ਰਿ ਓ ਕ ਹ ਤਾ ਹੈ॥ ਮੀ ਮਾ ਸਾ ਆ ਵ ਤਿ ਕੁ ਏ ਆ॥ ਅਰੁ ਕ ਹਾ ਜੇ
 ਸਾ ਕ ਹੈ ਤੇ ਸਾ ਪਾ ਵੈ॥ ਕ ਰ ਮ ਪ੍ਰਾ ਪਾ ਨ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਨ ਮ ਸ ਕਾਰ ਕੀ ਆ॥
 ਅਰੁ ਕ ਹਾ ਏ ਕ ਜੇ ਵ ਚ ਨ ਕੋ ਹੋ ਸਾ ਚਿ ਹੈ ਕਿ ਝੁ ਠਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਹਾ ਸ ਤਿ ਹੈ
 ਮੈ ਨੇ ਕ ਹਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ ਹ ਤਾ ਹੈ ਮੈ ਹੋ॥ ਜੇ ਤੁ ਹੈ ਤ ਓ ਕ ਹ ਮ ਕ ਓ ਏ ਕ ਹੈ॥ ਅ
 ਰ ਕ ਓ ਏ ਪਾ ਵੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ ਹਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋ ਯ ਹੀ ਰੁ ਮੈ ਕ ਹਾ ਹੈ॥ ਵ ਸੇ ਖ ਕ ਆ
 ਵ ਤਿ ਕੁ ਏ ਆ॥ ਅਰੁ ਕ ਹਾ ਸ ਕੁ ਝੁ ਠ ਕ ਹ ਤੇ ਹੈ॥ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਜੋ ਰਿ ਸ
 ਨ ਅ ਰਿ ਆ ਨ ਦੇ ਨੈ ਸ ਮ ਹੈ॥ ਇ ਸੈ ਬਾ ਵ ਰ ਜੇ ਗ ਮ ਕਾਲ ਕੇ ਅ ਪੀ ਨ ਹੈ॥
 ਜੇ ਕ ਛੁ ਹੈ ਸੋ ਕਾਲ ਕੇ ਸੀ ਜੁ ਰਾ ਤਿ ਹੈ॥ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾ ਤਿ ਕੋ ਹੋ ਕੇ ਮਿ
 ਥਿ ਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ ਹਾ ਸ ਤਿ ਕ ਹਾ ਤੇ ਨੈ॥ ਮੈ ਨੇ ਕ ਹਾ ਹੈ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇ ਤੁ
 ਹੈ ਤ ਓ ਕਾਲ ਕ ਓ ਏ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ ਹਾ ਜੁ ਮੈ ਨੇ ਕ ਹਾ ਤ ਓ ਰਿ ਆ ਚਿ ਤ
 ਹੈ॥ ਸ ਰ ਬ ਸ ਮੋ ਬਿ ਖੇ ਆ ਪ ਹੈ॥ ਨਿ ਆ ਆ ਵ ਤੁ ਕੁ ਏ ਆ॥ ਅਰੁ ਕ ਹ
 ਸੁ ਬ ਜ ਰਾ ਤ ਏ ਸ ਰ ਕੇ ਅ ਪੀ ਨ ਹੈ॥ ਕ ਰ ਮ ਬੀ ਜ ਹੈ ਅਰੁ ਕ
 ਲ ਨੇ ਪ੍ਰਗ ਟਿ ਕੀ ਆ॥ ਪੁ ਰੁ ਏ ਸ ਰ ਨ ਚ ਹੈ ਤ ਓ ਨਾ ਸ ਤੇ ਰਿ ਜਾ ਏ
 ਤ ਤੇ ਸ ਕੁ ਏ ਸੁ ਰ ਹੈ॥ ਮੈ ਨੇ ਕ ਹਾ ਏ ਸੁ ਰ ਕ ਓ ਏ ਹੈ॥ ਕ ਹਾ ਵ ਹੁ
 ਏ ਸ ਰ ਹੈ॥ ਜਾ ਨੇ ਤੁ ਓ ਪਾ ਤਿ ਕੀ ਅ ਹੈ॥ ਮੈ ਨੇ ਕ ਹਾ ਮੇ ਰਾ ਓ ਤ ਪ ਤ
 ਕ ਰ ਤਾ ਕੋ ਓ ਨ ਹੀ ਸਿ ਵ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਿ ਆ ਏ ਕ ਹਾ ਤੁ ਕ ਹਾ ਹੈ॥ ਕ ਰ ਤਾ
 ਹੈ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਾ ਸ ਰ ਰ ਵਾਲ ਓ ਸ ਸੁ ਰ ਜ ਰਿ ਤੇ ਰੇ ਬਿ ਖੇ ਏ ਸ ਟ ਮਾ ਨ ਹੈ॥
 ਮੈ ਨੇ ਕ ਹਾ ਸਾ ਚ ਕ ਹੁ ਰ ਵਾਲ ਜੇ ਓ ਸ ਕੀ ਮੇ ਰੇ ਬਿ ਖੇ ਹੈ॥ ਵ ਹੀ ਹੈ॥
 ਅ ਬ ਵਾ ਮੈ ਭੀ ਕ ਛੁ ਹੈ॥ ਤੇ ਰੇ ਕ ਹੇ ਤੇ ਜਾ ਏ ਤਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਏ ਕ ਮੈ ਅ

ਹੁਕਮੀ ਮੇਰੇ ਬੀਚਾਰ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਤ ਕਰਤੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਏਕ ਅਦੁ ਤੀ ਨ
ਹੁਇ ਤੈ ॥ ਨਿਆ ਏਕ ਹਾਸਰੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਗਾ ॥ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨ ਛੋੜੈ ਚਿਗਾ
ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਤੁ ਕਢਿਓ ॥ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕੋ ਖਾਵੈ ਗਾ ॥ ਕਹਾ ਜਗਾ ਤਿ ਕਿਆ
ਹੈ ॥ ਕਹਾ ਏਸ ਰਕੀ ਸਖੈ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਨ ਹੀ ਤੋ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਕਹਾ ਜੈ ਸੇਜ
ਲਤੇ ਤਰਿਗ ਅਰੁ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਰੇ ਦਬਤਾ ਉਜੁ ਕਿਆ
ਹੈ ॥ ਕਹਾ ਦੀ ਨਹੈ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਏਸੁ ਰਤੇ ਕੁਇ ਆਹੈ ॥ ਤਚਿ ਕਿਆ
ਹੈ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸਤਿ ਅਧੀ ਨਹੈ ॥ ਕਹਾ ਤੇ ਜੁ ਦੁਵੈ ਤਨ ਹੀ ॥ ਗਾਖਤਾ ॥
ਪਰੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਜੀਵ ਜਹੀ ਸਰੀਰ ਹੈ ॥ ਅਬ ਵਾਸਰੀ ਭਿਨ ਕਹ
ਤੇ ਹੈ ॥ ਸਰੁ ਹੀ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ ਜੀਵ ਸਰੀਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ॥ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਪ
ਜਾਗਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੀਵ ਸਰੀਰ ਨਿਹੂਆ ॥ ਕਹੁ ਜੀਵ ਕਿਆ ॥ ਕਹਤਾ
ਕੀ ਅੰਸ ਹੈ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਅੰਸ ਏਸੁ ਰਕੀ ਹੈ ॥ ਅਬ ਵਾਸਰੀ ਭਿਨ
ਆਇ ਕਹਾ ਅਬ ਸੀਸ ਤੇ ਕਾਟੈ ॥ ਹੈ ਰਵਾਲਿ ਅਰੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਸੁਰ
ਜੈ ॥ ਤੇਗਾ ਮਾਹਣਾ ਜੋਗ ਹੈ ॥ ਕਹੇ ਤੇ ਰਵਾਲ ਕੇ ਸੁਰ ਜਸੇ ਕਿਆ
ਸਮਤਾ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸੀਸ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕਾਟੈ ਗਾ ॥ ਨਿਆ ਏਕੁ
ਮਾਰੀ ਚਿਰ ਮੁਖ ਕੀਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਆ ਏਕੁ ਸਤਿ ਹੈ ॥
ਅਬ ਵਾਸਰੀ ਭਿਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕਢਿ ਕ
ਹਾ ਸਮਝਾ ਤੇ ਨੇਰੀ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤਿ ਕਹਤਾ ਥਾ ॥ ਸਰਬ ਆਤਮਾ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਸ ਥਾ ਪਨਿ ਕੀਏ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੈ ਸੇ ਕਿਸ ਕਢਿ ਸੁਰੁ ਅਸੁ ਤ
ਕਹੈ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਚੁ ਕਹਾ ॥ ਜੇ ਤੁਹੈ ਤਚਿ ਨਿਆ ਏਕੁ ਮੈ ਹੈ ॥
ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਨਿਆ ਏਕੁ ਰਮ ਪਰ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦੁਕ ਚਿਨ ਕਰਮ ਹੈ ॥ ਜਾਪ
ਗਨਿਆ ਏਕੁ ਰੇ ਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਨਿਆ ਏਕੁ ਅਪਨਾ ਆਪਿ ਕਰੈ ਹੈ ॥
ਪਾਤਿ ਜਲ ਅਵਤਿ ਕੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਜੀਵ ਦੁਖ
ਕਤ ਹੈ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਪ੍ਰਣਵਸੁ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੈ ॥ ਓਸ ਕਢਿ ਕਢਿ ਦੁਕਰੇ ॥ ਪਰ
ਕਹੁ ਪ੍ਰਣਵਿ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਮਨ ਤੇ ਪਰੈ ਹੈ ॥ ਨਹੀ
ਜਾਨੈ ਹੈ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਸਨਾ ਤਨ ਹੋਇ ਓਸ ਕੋ ਕਢਿ ਦੁਕਰੇ ॥ ਕਹਾ ਜੇ ਰੀ
ਕਰੇ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਰੀ ਕਢਿਓ ॥ ਯਹਿ ਜੇ ਸਰੀਰ ਪਰ ਰੁਸਮ ਲ
ਗਾਵਤਾ ਹੈ ਅਬ ਵਾਸਰੀ ਭਿਨ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਰੀ ਦੁਹੁ ਹੈ ਜਾ
ਨੇ ਅਹੀ ਕੁਵ ਕੇ ਜਲਾ ਏਕੁ ਰੁਸ ਕੀ ਰੁਸਮ ਸਰੀਰ ਪਰ ਲਗਾਈ
ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਬੀਚੈ ਜੇ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਕਾਸੇ ਜੁੜੇ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕ
ਕਹਾ ਕਹਣ ਮੈ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ॥ ਤਬ ਜਾਨੇ ਜਬ ਜੋਗ ਕਰੇ ॥ ਮੈਨੇ ਕ
ਹਾ ਸਤਿ ਪਰ ਜਬ ਤਕ ਜੋਗ ਨਹੀ ਕੀਆ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਕਹਾ ਨਹੀ
ਜਾਨੈ ਹੈ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਤਚਿ ਜੋਗ ਕਿਉ ਕਹਿਤਾ
ਹੈ ॥ ਕਹਾ ਜੋਗ ਬਿਨਾ ਮਕਤਿ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਓਪਾ ਓਕ

ਹੁਤੈ ਸੇਹੀ ਕਰੋ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਤੁਮਿਖ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਤਉ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਕਰੋ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੈ ਸੋਮਾਨਾ॥ ਜੇ ਤੁਮਿਖ ਕਉ ਇਹੁ ਪੈ ਜੇਗਕ
 ਰੋ॥ ਤਉ ਆਣਾ ਬੋਲਣਾ ਸਚਿਣਾ ਅਲਪ ਕਰਹਾ॥ ਐਸੇ ਕਰੈਗਾ ਤੁ
 ਓਸਰਬ ਅੰਗ ਸਿਵ ਹੋਇਗੋ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਤੇ ਕਿਆ ਸਿ
 ਧਿਹੈ ਯਾਹਿ ਤੇ ਆਪਿ ਤੇ ਆਪ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੇ ਦੋ ਦਿਨ ਅਥਵਾ ਤੀਨਿ
 ਦਿਨਿ ਨ ਆਵੇ ਤਉ ਭੀ ਸਭੀ ਅੰਗ ਨਿਰਬਲ ਹੋਤੈ॥ ਪਰ ਕ੍ਰੋਧ ਅ
 ਧ ਕਹੇਤਾਹੈ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਇਸੀ ਤੇ ਤੁਮਿਖ ਚਿਨ ਥਾ ਕਹਤਾ
 ਜਾਨਤਾ ਥਾ ਜੇ ਤੁਨਿ ਗੁਰਾਹੈ॥ ਜੇ ਮੁਰਖਿ ਜੋਗ ਤੇ ਮਨਿ ਸੁਧਹੋਤਾਹੈ॥
 ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਮੈਯ ਨਿਥਾ ਜਾਨਤਾ॥ ਦਇਯਾਲੁ ਹੋਇ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟ
 ਕਰਹਾ॥ ਜੇ ਜੋਗ ਤੇ ਮਨ ਕੈ ਸੇ ਸੁਧਹੋਤਾਹੈ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਸ
 ਰੀਰ ਬਿਖੈ ਧ੍ਰਿਚ ਪ੍ਰਾਣੁ ਹੋ॥ ਧ੍ਰਾਨ ਅਧਿ ਆਨ ਉਦਿ ਆਨ ਵਿਖੈ ਸ
 ਮਾਨਾ ਧ੍ਰਾਨ ਬਾਹਰ ਜਾਤੇਹੈ॥ ਉਸੀ ਕੋ ਬੀਚ ਖੋਚੋ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਨਿਸੈ
 ਜੁਝੇ॥ ਜਬ ਧ੍ਰਾਨ ਆਪਾਨ ਏਕ ਹੋਏ॥ ਸਬ ਦਿਅਨ ਹੋਏਤਾਹੈ॥ ਮੈ
 ਨੇ ਕਹਾ ਯਹਿ ਕਹਿਏ ਤਕਨਹੀ॥ ਜਬ ਧਿਓਨੀ ਚੇਤੇ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਪ
 ਏ ਆਨਿ ਹੋ ਸਬ ਦ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਕਹੇਤੇ ਜੁਸਰੀਰ ਬਿਖੈ ਅਕਾਸਹੈ
 ਜਬ ਧਿਓਨ ਅਕਾਸ ਵਿਖੈ ਠਹਿਰ ਪਾਈ॥ ਤਬ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਸਬ
 ਦ ਨਿਕਸਤਾਹੈ॥ ਕਹੁ ਅੰਗ ਕਿਆ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ
 ਹਥਾ ਸੇਲਿ ਪਕਾ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪੀਤਾਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸਤਿ ਕਹਾ ਤੇ ਨੈਥ
 ਹੋਲੋ ਕੋਟੇ ਹਥਿ ਖੋਇ ਕੈ ਕਹੇ ਮੋਹ ਕਉ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਅਰੁ ਸੁਨੇ
 ਜਬ ਜੋਗੀ ਪੈ ਨਹੋ ਕਤਾਹੈ॥ ਤਬ ਸਰੀਰ ਅਗਨਿ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੋਤਾ
 ਹੋ॥ ਜਬ ਧਿਓਨ ਕਿਸੀ ਚਿਰ ਮਾਰਗ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ ਤਬ ਧਿਓਨ ਜਾਤਾਹੈ
 ਉਸਰੀ ਉਸਨ ਤਾ ਸੋ ਕਪਾਲ ਕੀ ਮਿਥਿਧ ਧਰ ਕਰਾਹੈ ਜੁਤੀਹੈ॥
 ਉਸਕੋ ਅੰਮ੍ਰਤਿ ਜਾਨ ਕਰ ਪੀਵਤਾਹੈ॥ ਮੈਸਿਖ ਤੇਗੋ ਮੁਖ ਕੈ ਕਹਾ
 ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਧਰ ਮੇਸਰ ਕਾ ਮਾਰਾਹੋ ਇਸੇ ਤੁਮਿਖ ਬਚਨ
 ਕਰੋ॥ ਮੈਨਹੀ ਕਹਤਾ ਤੈਨੇ ਸੁਨਾਹੈ॥ ਕਬੀਚੁ ਗੁਰੇ ਸਿਖ ਕਾਇ
 ਆਗ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਕਹੁ ਉਸ ਤੇ ਪੀਛੈ ਕਾਸੇ ਜੁਝਾ॥ ਜਾਗਵਲ
 ਕਕਹਾ ਜਬ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰ ਪਹੁੰਚਾਤਾਹੈ ਤਉ ਉਹ ਕੇ ਸੀਠ ਚਿ
 ਹੋ॥ ਜੇ ਬਿਨਾ ਸੁਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਹਾਈ ਸੂਰ ਕਾ ਨਿਵਾ
 ਸਹੈ॥ ਜੋਗ ਕਰ ਤਬ ਤੁਮਿਖ ਧਰ ਗਾਇਹੋਇ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਫੂਠਿ
 ਮਤਿ ਕਹਾ ਉਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹਾਹੈ॥ ਜਬ ਯਹਿ ਗਾਇਆ ਤਬ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਕਹੁਈ ਸੂਰ ਬਿਖੈ ਮਿਲਾ ਕਉਨ
 ਹੋ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਮੈਨਹੀ ਕਹਤਾ ਤੈਨੇ

ਬ੍ਰਹਮੇਕਹਾਜੇਜੋਗੀਚਿੰਤਾਮਤਿਕਰਾਜੇਜੋਗਤੇਰਾਸਨਾਤਨਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ
 ਕਹਾਜੇਏਕਤੈਨੇਪ੍ਰਤੀਤਨਿਕਰੀ॥ ਅਚਿਰਤੇਪ੍ਰਤੀਤਗਾਘਤਾਹੈ॥ ਕਾਹੇ
 ਤੇਜੋਗਸਨਾਤਨਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਜੇਰਾਸਨਾਤਨਹੈ॥ ਤਚਿਤੁਅਦੁਤੀਨਤੁਇਆ
 ਬ੍ਰਹਮੇਕਹਾਜੇਮੈਹੋਤਚਿਜੋਗੀਗ੍ਰੀਮੈਹੋ॥ ਤਬਮੈਤੁਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਜਬ
 ਏਕਘਜੀਬੀਤੀਤਬਬਹੁਪ੍ਰਸੰਨੀਕੀਅਜੋਮੈਕਚਿਣਹੋ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਕਹਾਹੇ
 ਪ੍ਰਾਸਰਨਿਤਅਨਿਤਕਾਬੀਚਾਰਕਰਾ॥ ਕਪਲਮੁਨਅਵਤਿਰੁਇਆ॥
 ਅਰੁਕਹਾਜੇਇਸੀਕਾਰਨਪ੍ਰਾਮਾਰਥਕੋਨਹੀਪਾਇਆ॥ ਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤ
 ਤੇਤੋ॥ ਜੋਨਿਤਅਨਿਤਕਾਬੀਚਾਰਨਹੀਕਰਤੇਜਾਨੇਸਰੂਪਕੋਧਾਇਆ॥
 ਤੈਸਾਖਿਤੇਪਾਇਆਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਹੇਕਪਲਮਨਿਨਿਤਅਰੁਅਨਿਤਕਿ
 ਆ॥ ਕਪਲਕਹਾਅਨਿਤਸਹੀਰਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਤੀਨਗਣਾਕੀਉਤਪਤ
 ਹੋਕਾਰਤੇਹੈ॥ ਤਾਤੇਏਹਿਸਰਬਅਨੰਤਹੈ॥ ਅਰੁਜਾਤੇਏਹਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ
 ਹੋਵਹੀਨਿਤਅਰੁਸਾਰਹੈ॥ ਇਸਕੋਪਛਾਣਅਰੁਮਕਤਿਹੋਗਾ॥ ਮੈਨੇਕ
 ਹਾਏਕਸਿਤਏਕਪਾਧੀਹੈ॥ ਅਰੁਬ੍ਰਹਮਾਕਹੈਹੈਏਕਮੈਹੀਹੈ॥ ਤਾਤੇਏ
 ਕੀਕੈਸੇਪ੍ਰਤੀਤਕੋਰਾ॥ ਕਪਲਕਹਾਜਬਸਾਖਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਹੈ॥ ਤਬ
 ਸਰੂਪਕੋਅਚਿਤਦੇਖਤਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਮੈਕਚਿਣਹੋ॥ ਕਹਾਤੁਹੀਹੈ॥
 ਬਿਅਸਆਵਤੁਰੁਇਆ॥ ਕੈਸਾਬਿਅਸਹੈਮਾਨੇਆਇਬੈਦਰੂਪਹੈ
 ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਪ੍ਰਨਾਮੁਕੀਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਏਕਦੁਤੀਨਗਾਇਣਹੈ॥ ਅਰੁਕੋ
 ਚਿਨਹੀ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਹੇਪ੍ਰਾਸਰਅੰਸੇਮਤਿਕਰਾ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਕਿਸੀਸੋਲ
 ਜਨਹੀਰਾਖੋਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਹਸਾਅਰੁਕਹਾਹੇਬਿਸਨਿਤੁਆਪਿਨਿਰੰਜਨਿ
 ਹੈ॥ ਤੁਭਿਬਿਨਾਅੰਰਕੋਚਿਨਹੀ॥ ਬਿਸਨਤੁਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਸਿਵਆਵਤ
 ਰੁਇਆ॥ ਸੋਕੈਸਾਸਿਵਜਿਸਬਿਖੈਪਦਅਪਦਦੋਨੋਨਹੀ॥ ਅਰੁਕਹ
 ਬ੍ਰਹਮਾਅਰੁਬਿਸਨਅਰੁਪ੍ਰਾਸਰਹੀਹੈ॥ ਏਕਮੈਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜੇ
 ਸਰੂਪਿਵਹੈ॥ ਬਿਸਨਤੀਸਿਵਹੈ॥ ਸਿਵਕਹਾਮੈਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਮੇਰੇਬਿਖੈਬਿਸ
 ਨਕਹਾਹੈ॥ ਅਰੁਬਿਸਨਾਬਿਸਕੋਕਹਤੇਹੈ॥ ਮੇਰੇਬਿਖੈਬਿਸਕਹਾਹੈ॥ ਨਿਰਮ
 ਲੁਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਬਿਸਮੈਸਰੂਪਹੈ॥ ਜਾਨੇਇਸਕੋਜਾਨਹੋਵਹੀਸਿਵਹੈ॥ ਸਿ
 ਵਕਹਾਅੰਸੀਨਿਰਮਲਾਬਿਖੈਖਾਈਹੈ॥ ਜੁਤੁਭੁਕੋਇਸਬਿਖੈਮੋਮਿਲਾਇ
 ਕਹਾਨਿਗਾਇਆਹੈ॥ ਸੋਸਰੂਪਤਬਿਹੋਵੈ॥ ਜੇਸਿਵਰੂਪਗ੍ਰੀਹੈ॥ ਸਿਵਬਿ
 ਖੈਬਿਸਰੂਪਕਹਾਹੈਸਿਵਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਹੇਸਿਵਬਿਸਨਬਿਖੈਸਿਵ
 ਕਬੀਨਹੈ॥ ਸਿਵਅਨੰਦਕੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਬਿਸਨਾਬਿਖੈਦਖਸੁਖਦੋਨੋਨ

ਗੀ॥ ਧ੍ਰਾਮਰਕਗਯੇਮੈ ਤੇਤੁੰਗੀਕਗ॥ ਮੈਕਗਜੇਕਹਿਤੀਸੇਸੁ
 ਨੋ॥ ਧ੍ਰਾਮਰਕਗਸੁਦਨਕਗ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਗਨਸਿਵਨਬਿਸਨ
 ਏਕਮੈਗੀ॥ ਯਹਿਧ੍ਰਗਟਿਏਜੁਆਦਿਸਰਬਕੀਬ੍ਰਹਮਾਯੇ॥
 ਦੁਸਰੇਬਿਸਨਅਰੁਸਿਵਹੈ॥ ਤਾਤੇਮੁਫੁਤੇਧ੍ਰਕਾਸਗਯਤੇਗੈ॥ ਸਿ
 ਵਕਗਐਮੇਮਤਿਕਗ॥ ਜੁਬ੍ਰਹਮਤਓਬ੍ਰਹਮਧ੍ਰਗਨਕੋਕਗਤੇਗੈ॥
 ਮੁਫਿਬਿਬੇਧ੍ਰਗਨਉਗਨਦੋਨਗੀ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਕੇਦਅਰੇਦਤੇਮੁਕ
 ਤਿਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਗਵਹੁਜੇਵਿਸਨਅਰੁਸਿਵਤੇਅਤੀਤਮੈਗੈ॥ ਕ
 ਰਜਅਰੁਕਾਗਨਕੋਮੁਫੁਵਿਖੈਧ੍ਰਕਾਸੁਨਗੀ॥ ਅਰੁਯਹਿਜੇਕਗ
 ਬਿਸਨਅਰੁਸਿਵਮੁਫੁਸੇਗੈ॥ ਸੇਭੂਲਕਰਕਗਾਕਾਹੇਤੇਸਿਵਹੈ
 ਸਿਵਕਗਤਾਤੇਰੁਧਅਪਨਕਗ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਗਕਿਸਕੋਕਗ॥ ਅਰੁ
 ਕਹਿਤਾਹੋਜੇਕੁਛੁਵਿਸੁਮਾਨਹੈ॥ ਸਰੁਮੈਗੈ॥ ਸਰੁਕਗਤੇਹੈਬ੍ਰਹਮਾ
 ਜਾਗ੍ਰਤਹੈਤੇਸਿਵਰੁਧਤੇਗਕਿਆਹੈ॥ ਸਿਵਕਗਰੁਧਅਰੁਧਮੇ
 ਹੇਵਿਖੈਦੋਨਗੀ॥ ਤੁਮਹੁਨਾਸਤੇਆਪਕੋਕਿੰਨਜਾਣਾਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਮੈਕਗਤਾਹੋਰੁਧਅਰੁਧਮੈਗੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਵਿਅਕਤਅਰੁਅਵਿਅ
 ਕਤਮੈਗੈ॥ ਸੁਖਮਅਸੁਖਲਮੈਗੈ॥ ਸਰਬਹਸੇ॥ ਸਿਵਦੋਨੋਗਥ
 ਜੋੜਕਹਿਬਿਸਨਤੇਧ੍ਰਸਿਨਕੀਆ॥ ਹੇਮੈਤੇਮਨਕੋਸੁਚੇਤਕਹਿਸੁ
 ਟੀਕਾ॥ ਮੈਤੇਕਗਮਨਕਗਯੇ॥ ਜੁਸੁਚੇਤਕਗੇ॥ ਧ੍ਰਾਮਰਕਗਜੇਚਿ
 ਤਨਾਹਿਉਤੇਕੈਸੇਕਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤਕਗ॥ ਮੈਤੇਕਗਮੁਫੁਕ
 ਸਮਤਾਸੇਕਿਆਪਰੇਜਨਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤਕਗ॥ ਧ੍ਰਾਮਰਕਗ
 ਸਿਵਐਮੇਧ੍ਰਸਿਨਕੀਆ॥ ਜੁਬਿਸਨਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਸਿਵਕਗ
 ਤੁੰਕਿਉਸਨੀਕੁਇਆਹੈ॥ ਉਤਦੇਗ॥ ਬਿਸਨਕਗਧ੍ਰਛੁ॥ ਸਿਵ
 ਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਜਬਦੋਨੋਤੁੰਸਨੀਕੁਏ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਗਹੈਸਿਵਤੇ
 ਸਨੀਕੁਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਤੇਨੋਜਾਣਾਹੈ॥ ਜੁਤੁੰਸਨੀਹੋਣਾਭੂਲਹੈ॥ ਧ੍ਰ
 ਰਤੁੰਸਨੀਹੋਣੇਮੈਏਤਾਵਚਨਹੈ॥ ਜੋਕਹਣੇਮੈਨਗੀਆਵਤਾ॥ ਅ
 ਰੁਬਚਨਮੈਸੀਸਾਨਾਸਹਤਾਹੈ॥ ਜੇਸੇਸੇਤੇਛੁਟਾਹੈ॥ ਵਹੀਤੁੰਸਨੀ
 ਹੈ॥ ਸਿਵਕਗਸਤਿਕਗਤੇਨੋ॥ ਧਰੁਕਹੁਕਿੰਨਆਕਹੀਐ॥ ਜੁਬ
 ਧਨਗੀ॥ ਜੇਸਹੀਰਤੇਸਿਬਲਹੈ॥ ਬਚਨਕਗਤਾਹੈ॥ ਧਰੁਕਹੁਜੇ

ਕਰਸਿਮਰੇਹੀ। ਮੁਝ ਕਉ ਜਗਤ ਬਿਖੈ ਪਰਮਾਸਿਧ ਕਰੇਹੀ। ਅਰੁ
ਜਾਮੇ ਗੀਬਹੁ ਤਿਐ ਹੀ। ਅਰੁ ਜਬ ਸਰੀਰ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੇ ਸੁਦਰਗ
ਬਿਖੈ ਰਚਿ ਦੇਹੀ। ਜਾਪਸਰੇ ਸੇਰੇ ਗ ਕਰੇ। ਯਹੀ ਸਰੀ ਅਤੀਤ ਮਰ
ਤ ਅਰੁ ਜਟਾਧਾਰੀ ਜੇ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਇਸਿਨਿ ਮਤਿ ਗਾਨ ਕਰੇਹੀ।
ਤੁਝ ਕੋ ਕੀ ਜੇਗੈ ਜਾ ਅੰਸਾ ਅਤੀਤ ਹੋਵੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਰਮ ਹੈ ਗਾ
ਕਾਹੀ। ਸੇਮੈ ਤੁਝੈ ਓਧ ਦੇਸ ਕਰੇਹੀ। ਏਕ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋ। ਦੂਜ ਰੇਸਾ ਸਤ੍ਰ
ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਨੇ ਕਾਨਿ ਸਚਾ ਕਰੇਗਾ ਜੁ ਯਹੀ ਸਤਿ ਹੋ ਰਿਗੇ। ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੇ
ਆਤਮ ਤਤਿ ਕੇ ਸਮਝਿ ਅਰੁ ਅਧਿਕੇ ਪਛਾਣ ਜੁ ਮੈ ਕਉ ਦੇਹੀ। ਤਉ
ਗੁਗ ਹੋਇ ਜਾਹੀ। ਅਰੁ ਬਿਸਮੈ ਹੋਇ। ਜੇ ਮੁਰਖ ਬੀਚਾਰ ਬਾਹਰ ਕਾ
ਸਰਬ ਅਕਾਰ ਬਹੀ। ਮਨ ਤੇਵੈ ਗਾ ਕਰੇ। ਜੇ ਕੁਛੁ ਕੋ ਗਲ ਕਰੇਹੀ ਦੇ
ਨੇ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੇਗਾ ਅਰੁ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਹੈ ਜਾਣੁ ਸੁਧਨ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਏਕ
ਸੁਆਸ ਹੀ ਹੋ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕਾਲ ਕਾਤਿ ਤਬਹੁ ਤਬਲ ਦਾਨ ਹੋ। ਅਪਨੀ
ਗਥਿ ਆਰੇਨ ਮਿਤਿ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਜੁ ਅਤੀਤ ਹੋਵੈ। ਤੁੰ ਮ੍ਰਾਗਨ ਹੀ ਬਤਾਵ
ਤਾ। ਪਰਾਸਰ ਕਰਾ ਅਤੀਤ ਹੋਹੋ ਅਰੁ ਕਛੁ ਮਤਿ ਕਰੇ। ਜੇ ਰਛਾ ਤੇਹੀ
ਇਸੀ ਮੈ ਹੋ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੇ ਯਹਿ ਕਾ ਮਨ ਹੀ ਕੋਰਿ ਸਕਤਾ ਤਉ ਕੁਗਾਤਿ
ਕੁਗਾਵਨ ਕੀ ਕਰੇ। ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਕੁਗਾਵਨ ਕੋ ਮਿਲੇ। ਅਰੁ ਜੇ ਸਿ
ਸਾਰ ਸੀ ਸੇਰ ਪਾਤਿ ਸਤੇ ਛੁਟਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰੇ। ਯਹੀ ਕੁਗਾਤਿ ਹੋ ਜੇ ਆਤਮ
ਕਉ ਕੁਗਾਵਨ ਪਾਤਿ ਜਾਣਾ। ਅਰੁ ਜਹਿ ਅਨੇਕ ਤਾ ਜੇ ਕਾਸਤੀ ਹੈ ਜੇ ਏਕ ਗੋਬਿ
ਦ ਜਾਣਾ। ਸਰਬ ਵਹੀ ਹੋ। ਜਬ ਤੇ ਰੇ ਬਿਖੈ ਯਹਿ ਨਿਸ ਚਾਹੇ ਇਤ ਬ ਕਾਲ
ਤੇ ਨਿਰਕੁ ਹੋਇ। ਜਿਸ ਕੋ ਕੈ ਕਾਲ ਕਾਨਾ ਸਹੇ ਤਰੁਇ ਆਸੁਖ ਉਸ ਕਾ ਕਉ
ਨ ਸੀਰਸ ਨਾ ਸੀ ਕਹ ਆਜਾਇ। ਕੈ ਕਾਲ ਕਾ ਅੰਸਾ ਕੁਇ ਆਨ ਕਰੇ। ਜੇ ਕਿਸ
ਕੋ ਕਹੈ ਤੁੰ ਜੁ ਅਮਰੇ ਦਿਨ ਮਰੇਗਾ। ਆਗੇ ਹੀ ਕਾਲ ਤੇ ਉਸ ਕੋ ਜੀਵਨਾ ਕਰ
ਨਿਹੀ। ਜਾਨਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਕੋ ਯਹਿ ਕੈ ਨ ਵਿਰਤ ਕੁਇ ਆਗੈ ਜੇ ਸੇਵ
ਤਾ ਹੈ ਤਉ ਗੋਬਿਦ ਹੋ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਅਸੁਮਾ ਕਉ ਪਾਇ ਆਗੈ
ਤਾ ਤੇ ਜਹਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬੈਠਾ ਰਹਾ। ਅਰੁ ਜਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਰੋਤਾ ਹੈ ਤੇ
ਰੋਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਹਸਤਾ ਹੈ ਤੇ ਹਸਤਾ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਸਰੁ ਕਛੁ ਆਪਰਸਮ
ਕੀ ਆਗੈ। ਅਰੁ ਯਹਿ ਅਖੰਤ ਸੁਖ ਤਬ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨਿ ਸ
ਚਾਸੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਮੈ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨ ਹੋ। ਦੁਖ ਤੇ ਸੇ ਕਨਾ ਕਰੇ ਅਰੁ ਸੇਖ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿ
ਨਨ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਆਪਿ ਕੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣੈ। ਜਿ ਤਸ ਮੇ ਜੀਵ ਕੇ ਦੇਹਿ
ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣਾ। ਮਨ ਸਾਂਤ ਮੈ ਆਇ ਆ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲ ਕੁਇ ਆਗੈ। ਵਹੀਨ
ਗਨ ਹੋ। ਜੇ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿ ਤਾ ਹੈ। ਕਬਤ ਕਉ ਨਿਝੀਯੇ ਅਰੁ ਤਤ ਅਰੁ
ਗੁਣ ਕੇ ਸਤਿ ਦੇਖੇਗਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰ ਜੁ ਯਹਿ ਸਰਬ ਤਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁ

ਏਹੈ ਨਹੀ ਤਉ ਕਹਾਹੈ ॥ ਤੈਨੇ ਆਪਹੀ ਨਾਮ ਰਾਖ ਕਰਿ ਆਪਿ ਬਿਧਿ
 ਏਹੈ ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਜੁ ਤੁਝੈ ਕੋ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕੁਸਤੈ ॥ ਏਸ ਕਾਰਨ
 ਤੇਜੁ ਤੈਨੇ ਆਪ ਕੋ ਨਹੀ ਖੋਜਾ ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਸਹੀਰ ਮਾਨਾਹੈ ॥ ਏਸੀ
 ਕਾਰਨ ਤੇ ਹਥ ਸੋਗ ਬਿਖੈ ਥਾਧਾਹੈ ॥ ਜੇ ਮੁਕੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਖਿ
 ਜੁ ਤੁਝਿ ਬਿਨਾ ਕਹਾਹੈ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਤਬੰਧ ਭੰਗ ਮਕਾਨਾ ਸਰੁ ਏਹਾ ॥ ਆ
 ਪਤੇ ਆਪ ਪ੍ਰਗਟੈਹੈ ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਏਹੁ ਕਹਣਾ ਤੁਝੈ ਕੋ ਮੇਰਾ ਅਕਾਰ ਬਹੈ ॥
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਤੁਝੈ ਕੋ ਨਿਹਚਾਨਹੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਾ ਕੋ ਨਿਹਚਾਨਿਹੈ ॥ ਜੇ ਤਾ
 ਉਸ ਕੋ ਕਹੀ ਮੈ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈ ॥ ਬਿਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪਦੇਸ ਨਿਗਰਬਹੈ
 ॥ ਏਸ ਤੇ ਧੀਛੁ ਤੁਝੈ ਕੋ ਕਹੋਗਾ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਅਦੁਤੀਹੈ ॥ ਉਸ ਕੋ ਸੁਖਿ
 ਦੇਵੈ ਜੇ ਅਦੁਤੀਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅਸਤਿ ਬਿਖੈ ਬਿ
 ਧਹੈ ॥ ਉਸ ਕੋ ਕਿਆ ਸੁਖਹੈ ॥ ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾਇ ਤਹਾ ਸਕਹਾ ॥ ਪ੍ਰਾਸ
 ਰ ਕਹਾ ਤੁਝੈ ਕੋ ਏਤਹਾ ਸਮੇ ਕਿਆ ਪੋਰ ਜਾਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੈ
 ਹੈ ਮੈ ਮਰਖ ਕੋ ਠਗਾ ਵਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਨਿਹਚਾ ਤੇਗਾ ਦ੍ਰਿੜ ਨਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਮੈ ਤੁਝੈ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਨ ਮੈ ਨ ਤੁਨ ਏਹ ਜਗ
 ਤ ਏਕ ਆਤਮਾ ਹੀਹੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕਹਤਾਹੈ ਜੁ ਨਹੀ ਕਹਿਤਾ ॥ ਅਰੁ ਕਹਿਤ
 ਹੈ ॥ ਅਬ ਤਕ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਕਹਾ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਦੁਖੈ ਤਦਿ ਸਟ ਨਾਹੀ ॥
 ਯਹਿ ਮਤਿ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨੁ ਪਰ ਮਾਰਥ ਜਾਨਾਹੈ ਤੁਸਨੀ ਕੁਈਹੈ ॥ ਅਰੁ ਯ
 ਹੀ ਤੁਸਨੀ ਹੋਣਾਹੈ ॥ ਜੁ ਤੁਝੈ ਕੋ ਕਹਾਹੈ ॥ ਉਨਹੁ ਤੇ ਅਰੁ ਤੁਝੈ ਕੋ ਨਿਹਚਾਰੁ
 ਏਹਾ ॥ ਅਰੁ ਸਰੁ ਕਹਤੈ ॥ ਜੁ ਮਿਤ ਕਿਸੀ ਕੋ ਅਪਨੀ ਬਿਧਾਨਹੀ ਜਨਾ
 ਵਤੇ ॥ ਸਤਿਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਉਨ ਕਾ ਕਹਿਨਾ ਕੇਵਲ ਏਸ ਨ ਮਿਤਹੈ ॥ ਜੇ ਸੁ
 ਏ ਅਰੁ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ ॥ ਨਹੀ ਤੇ ਛੁਪਾਯਾ ਨਹੀ ਤੁਸਨੀ ਕੁਈਹੈ ॥ ਜੇ ਸਾਜੇ
 ਗਥਾ ਤੈਸਾ ਕਹਾਹੈ ॥ ਜੇ ਅਦੁਤੀ ਨਹਾਇ ਵੈ ॥ ਜਬ ਨਿਹਚਾਨਹੀ ਕਰ
 ਤਾ ॥ ਜੇ ਸਬੰਦ ਅਰੁ ਸਿਤੋ ਕੋ ਦੇਤਾਹੈ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਬੰਦ ਅਰੁ ਸਿਤ ਕਹਾਹੈ ॥
 ਸਭਿ ਸਤਿਹੈ ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇ ਸਾਗਿ ਅਸ਼ੀਨ ਤੋ ਏਹਾ ॥ ਜੇ ਬਿਸਨ
 ਕੋ ਕਹਿਤਾਹੈ ਮੈਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਛੁ ਨਿਪਾਏਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਛੁਪਾਵਤਾਨ ਕਹ
 ਤਾ ॥ ਅਰੁ ਸਾਤ ਕੋ ਨਿਹਚਾਹੈ ॥ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਹੈ ਸੋ ਸਤਿਹੈ ॥ ਵਹੁ ਕਹਤਾਹੈ
 ਅਰੁ ਯਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਗਥਤਾ ॥ ਏਸ ਤੇ ਛੁਪਾਹੁ ਆਹੈ ॥ ਜੁ ਕੇਵਲ ਏ
 ਕਹੀ ਆਤਮਾਹੈ ॥ ਜਾਨਣੇ ਕੀ ਉਸ ਬਿਖੈ ਕਿਆ ਸਮਾਈਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੁ
 ਨਿਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਕਹਾ ॥ ਜੇ ਉਸ ਬਿਖੈ ਐਰ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ਸਹੀਰ ਮਾਨਾ ਕਰਾ
 ਮਾਨੇ ਚਿੰਤਾ ਮਨਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤੁਝੈ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਈਹੈ ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ ਬਿਤ
 ਏਹੈ ਕੋ ਨ ਜਾਨਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਿਸਤ ਤੇ ਪਰਾਪਰਾ ॥ ਤੁਝੈ ਕੋ ਲਜਨਹੀ ॥

ਵਤੀ॥ ਜਾਣੁ ਸੁਕੁ ਰਾਮ ਸੁਆਸ ਧਰੀ॥ ਜਬ ਸੁਆਸ ਚਲਤ
 ਹਰਾ॥ ਤਬ ਸੁਕੁ ਦਸ ਤਜੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣੀ ਬੀ ਸੁਪਨ ਵਤ ਭਈ॥ ਤਬ ਤ
 ਕੁਤੁ ਪੈਛਾ ਦਨੁ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ ਮਤਿ ਕਰਿ॥ ਕਿਆ ਜੇਹੋ ਬਿੰਦੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਤੇ ਅਘਾਇਨ ਹੀ ਸਕਤਾ॥ ਤਉ ਦੇਖਾ ਅਰਗ ਜਾਨਗਾ ਤਕਾ
 ਮੁਆ ਅਰੁ ਸਾਖਿ ਕਿਆ ਲੇਗਾਇਆ॥ ਦੁਹਰ ਜਾ ਅਰੁ ਪਰ ਜਾਹੀ॥
 ਵੈਰਿ ਨਿਕਸਿ ਗਇਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਛੁ ਅਹਿ ਕਾਰ ਜੇ ਤੇਹੇ ਮਨਿ ਬਿਖੈ ਦ੍ਰਿੜੁ
 ਇਆ ਹੈ॥ ਸੋ ਤਿਆਗਾ॥ ਅਰੁ ਚਾਹਨਾ ਤੇ ਸੁਕੁ ਤੇ ਨਿਰਕੁ ਮਹੀ ਇਕ ਰਹੈ
 ਦਕਾਰੁ ਜਨ ਕਰਾ॥ ਜੇ ਅੰਤ ਤੇ ਰਾਮ ਚੀ ਬਿੰਦੁ ਸੋ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਪਾਲ ਭੁਧ
 ਹੈ॥ ਅਮੇਟੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਕਰੇ ਤਉ ਵੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਛੁ ਕੋ ਕਿਆ ਪ੍ਰਜਨ ਹੈ॥
 ਮੁਲ ਸਹੀਰ ਕਾ ਪਾਲ ਭੁਧ ਹੈ॥ ਤੁਛੁ ਕੋ ਕਿਆ ਕਾਮ ਹੈ॥ ਇਸੀ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਵਿਖੈ
 ਦਮੁ ਕਰੇ॥ ਪਾਲ ਭੁਧ ਸਹੀਰ ਕੇ ਨੀਮਿਤ ਹੈ॥ ਜੇ ਸਹੀਰ ਨੇ ਕਬੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਕਰੇ॥
 ਤਕਾ ਹੋ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਚਿੰਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਭੁਜਨ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਕਰਾ॥ ਜੇ
 ਜੀ ਵਨਾ ਸੁਆਸ ਹੀ ਹੈ॥ ਸੁਆਸ ਜੇ ਬਾਹਰ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਆਸ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ਹੈ ਕੀ
 ਨਹੀ॥ ਇਸ ਪਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਰਾਖਤਾ॥ ਅਰੁ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰੇ॥ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਤੁ
 ਐਸਾ ਬੈਰਾਗ ਕਰ ਜੁਗੋ ਬਿੰਦੁ ਬਿਨਾ ਨ ਦੇਖਾ॥ ਅਰੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕੈ ਸੇ ਭੁਜ
 ਨ ਕਰੇ॥ ਜੇ ਮਨ ਬੁਧਿ ਚਿੰਤਾ ਅਹਿ ਕਰਾਇਨੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਗ ਕੋ ਰੋਕਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ
 ਕਹਾ ਕੇ ਵਲ ਪਖੰਡੀ ਦਿਸਾਇਆ ਵਤਾ ਹੈ॥ ਕਬੀ ਮਨਿ ਤੁਛੁ ਕੋ ਸਾਸ ਨਾ ਨਹੀ ਕ
 ਰੀ॥ ਜੇ ਭੁਜਨਿ ਮਤਿ ਕਰਾ॥ ਜੇ ਮਨ ਸੋਭੈ ਮਨਿ ਭੁਇਆ ਹੈ॥ ਕਹੁ ਭੁਧ ਮਨ ਕਾਰਿ
 ਆਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਨੇਵਾ ਕਾ ਭੁਧ ਨਹੀ ਦੇਖਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਇਸ ਤੇ
 ਪਖੰਡੀ ਕਹੈ॥ ਜਾ ਕਾ ਤੇ ਨੇ ਭੁਧ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਵਾਨੇ ਕੈ ਸੇ ਮਾਰਗ ਰੋਕਾ ਹੈ॥ ਪਹਿ
 ਜਾਣ ਸੰਕਲਪ ਮਨ ਕਾ ਭੁਧ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਜੁਝਿ ਸਪ
 ਰਿਹੈ ਕਾਰ ਕੇ ਗਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲ ਪਕੋਤਿ ਆਗਾ॥ ਆਪ ਤੇ ਅ
 ਪਿਰਾ ਬਿੰਦੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਾਣ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਲੇਕਰ ਚੀਟੀ ਪ੍ਰਜੇ ਤੇ ਕਾ ਅਦੁਤੀ ਆ
 ਤਮਾ ਹੈ॥ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਕਈ ਪਰ ਕਾਰ ਤੁਛੁ ਕੋ ਕਹਾ॥ ਪਰ ਜਬ ਤਕ ਤੁਛੁ ਆਪ ਬੀ ਚਾਰ
 ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਸੁਣੁ ਭੁਧ ਕਾਲ ਬਿਖੈ ਕੇ ਕਬ੍ਰਹਮ ਣਾ॥ ਸਹਿ ਸੁਵਰਖ
 ਤਪਸ ਯਾ ਬਿਸਨ ਕੀ ਕਰੀ॥ ਅਰੁ ਰੋ ਬਿੰਦੁ ਜੀ ਦ ਆਲੋ ਕਰ ਦਰਸਨ ਦੀਆ
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਣ ਮੇਰੇ ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਬਿਖੈ ਭੇਦ ਮਤਿ ਜਾਣਾ॥ ਏਹ ਦੁਖ ਤਪ
 ਸ ਆਕੇ ਜੇ ਤੁਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੁਛੁ ਕੋ ਪਹੁੰਚਤਾ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਅੰਤ ਰਥਾ ਹਰ ਮੈ ਹੀ
 ਹੈ॥ ਮੁਕੋ ਚ ਆਪ ਤੇ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਮੁਛੁ ਤੇ ਜਾਨ ਕਰ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਣ ਮਨ
 ਬਿਖੈ ਬੀ ਚਾਰ ਕੀ ਆ॥ ਜੁ ਮੈ ਨੇ ਸੁਣਾ ਹੈ ਜੇ ਜਬ ਕਈ ਭੁਜਨ ਵਿਖੈ ਆਗਾ ਤੇ ਹੈ
 ਤਬ ਦੇਵ ਤੇ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੋ ਆਗਿ ਜਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋ ਭੁਜਨ ਤੇ ਛੋਰੇ॥ ਬਿ
 ਸਨ ਕੋ ਕਹਾ ਹੋ ਜਨ ਮੈ ਮੁਰਖ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਕਪਟ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਾ ਤਿਆਕੁ

ਕਰੋ॥ ਜਗਤੇਆਇਆਹੈਤਹਾਜਾਇ॥ ਨਹੀਤਚਿਤੁਭਿਕਚਿਜੋਗਕੀਅਗਨ
 ਸੋਜਲਾਵੇਗਾ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜਬਆਪਅਪਨੇਕਰਮਤੇਨਿਫਿਰੇ॥ ਤਉਕਹਣ
 ਮੇਗਕਿਆਨਕਰੇ॥ ਬਿਸਨਅੰਤਰਧਿਆਨਭਉਆਮੈਤੈਆਪਕੋਆਪ
 ਪਛਾਨਾਜੇਅਪਨੇਕਾਰਜਕਾਕਰਤੁਆਪਹੈ॥ ॥ ਕਥਾਕਚਕੀ॥ ਏ
 ਕਸਮੇਕਚਿਬਿਹਸਪਤੀਪਤਾਅਪਨੇਸੈਧੂਸਿਨਕੀਆ॥ ਕਿਹੇਪਤਾਵਿਦਿ
 ਆਪ੍ਰਗਟਕੀਬਿਖੇਚੜਪਰਬੀਨਹੈ॥ ਪਰਨਹੀਜਾਨਤਾਜੁਮੈਕਚਿਨਹੈ॥ ਬਿ
 ਸਪਤਕਹਾਹੋਪੁੜਰੈਨੇਅਦਭੁਤਧੂਸਿਨਕੀਆਹੈ॥ ਸੁਨੁਜੁਤੁਕਚਿਨਹੈ॥
 ਯਹਸਰਬਜਗਤਤੁਧੂਸੈਧੂਕਾਸਵਾਨਹੈ॥ ਅਹੁਤੁਅਬਨਾਸੀਹੈ॥ ਚੀਟੀ
 ਤੇਲੇਕਰਹਸਤੀਪ੍ਰਜੈਤਸਰਬਿਖੇਸਮਹੈ॥ ਚੈਤਨਅਹੁਸਧੂਕਾਸਤੁਧੂਕ
 ਕਹੈਹੈ॥ ਇਸੀਬਾਤਪਰਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤ੍ਰਜੋਬ੍ਰਹਮਾਮੁਫੁਕਕਹਾਹੈ॥ ਸੋਸੁਣ
 ਏਕਸਮੇਸਾਰਸੁਤਪੰਛੀਅਪਨੀਇਸਤੀਕੋਗਿਆਨਉਪਦੇਸਕਰਤਾਥਾ
 ਹੋਰੁਪਮੇਰੇਯਹਿਜੇਜਗਤਅਨੇਕਧੂਕਾਰਵਿਸਟਆਵਤਾਹੈ॥ ਕੇਵਲਾਸੀ
 ਅਹੁਮ੍ਰਿਗਾਤਿਸਨਾਜਲਹੈ॥ ਜੇਬੀਚਾਰਤੇਅਪ੍ਰਤੀਤਕਹੈ॥ ਅਹੁਦਹੁਜੇਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿਅਹੁਬੁਧਤੇਪਰੇਹੈ॥ ਨਿਸਚੇਕਰਕਿਜੇਹੈਸੁਵਹੀਹੈ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਕਹਾਹੋ
 ਪ੍ਰਕੁਕਹੈਹੈਜੋਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨੀਮਥਿਆਹੈ॥ ਅਹੁਜੇਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੋਚਰਹੋਏ
 ਤਾਪਗਨਿਹਚਕੋਸੇਕਰੀਐ॥ ਸਾਰਸੁਤਕਹਾਹੋਰੁਪਮੇਰੇਨਿਸਚਾਤਬਹੋਤ
 ਹੈ॥ ਜਬਦ੍ਰਿਸਟਿਮੂਲਪਰਪਰੇ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਕਹਾਮੂਲਕਿਆਅਹੁਕਚਿ
 ਫੁਹੈ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਕਹਾਵਹੀਹੈਜੁਕਹਤਾਜੁਕਿਆਹੈ॥ ਅਹੁਕਚਿਫੁਹੈ॥
 ਸਾਰਸੁਤੀਕਹਾਸੋਤਚਿਮੈਹੈ॥ ਪਰਿਨਹੀਜਾਨਤੀਹੈਜੁਮੈਕਚਿਨਹੈ॥ ਸਾਰ
 ਸੁਤਕਹਾਸਤਾਚਿਤਅਨਿਦਤੇਗਰੁਪਹੈ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਹਸੀਅਹੁਕਹਾਹੋ
 ਨਿਰਬੁਧਯਹਿਸਭੁਲਛੁਣਤੈਮੁਭਿਵਿਖੋਮਲਾਏਹੈ॥ ਸੋਤਉਦ
 ਐਤਬਿਖੋਮਿਲੇਹੁਏਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਸਤਿਤਬਕਹਤੇਹੈਜਬਅਸਤਹੋਏ
 ਅਹੁਚਿਤਤਬਕਹਿਤੇਹੈਜਬਜਜ਼ੁਬੀਹੋਇ॥ ਅਹੁਅਨਿਦਤਬਜਰੁ
 ਦੁਖਬੀਹੋਇ॥ ਸੋਮੈਇਨਤੇਮੁਕਤਿਹੈ॥ ਪਰੁਕਹੁਰੁਪਮੇਗਕਿਆਹੈ॥ ਓ
 ਸਸਮੈਗਰਜ਼ਥਾਹਨੁਬਿਸਨਕਾਆਵਤਿਭਉਆ॥ ਅਹੁਕਹਾਸਰਬਜ
 ਗਤਾਬਿਖੇਏਕਬਿਸਨਹੀਹੈ॥ ਦੁਵੈਤਨਹੀ॥ ਸਾਰਸੁਤਕਹਾਹੋਗਗਜ਼ਐ
 ਸੇਮਤਕਹਾਜੇਦੁਵੈਤਨਿਸਚੈਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੇਕੇਵਲਾਬਿਸਨਹੈਤਚਿਜਗ
 ਤਕਹਾਹੈ॥ ਇਸਵਚਨਕੋਇਸਤੀਮੇਰੀਧੂਤੀਤਨਾਕਰੈਗੀ॥ ਗਰਜ਼ਕ
 ਹਾਇਸਤੀਤੇਹੀਸਰੁਪਤੇਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਏਕਤਾਤਬਹੈਜਬਦੁਵੈਤ
 ਹੈ॥ ਜਬਸਰੁਪਹੈਤਬਏਕਦੇਕਹਾਹੈ॥ ਹੇਸਾਰਸੁਤਿਜੋਬਿਸਨਰਸਨ

ਸੋ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਮਨੋ ਬਿਸਨ ਕਾ ਘਾਤੀ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਕਹਨਾ ਭੁਲ ਤੇ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਭੁ
ਲਨਾ ਹੋਇ ਚਿਤ ਕਰਣਾ ਕੈ ਸੇ ਹੋਇ॥ ਬਿਸਨ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਹੈ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾ ਹੋਗੇ
ਰਜ ਜੇ ਸਰਬ ਬਿਸਨ ਹੈ॥ ਆਪ ਕੋ ਆਪ ਕਹੈ ਕਿਆ ਹਨਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਜਗਤ ਨਾਮ ਚਿ
ਸਕਾ ਭੁਲਾਇ ਦੇਇ ਤ ਚਿਨਿਸੈ ਬਿਖਿਯੋ ਬਿਖੈ ਬਿਧੋ ਹੋਇ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਬਚਨ ਮੇ
ਗਾ ਅਗ ਆਨੀਯੋ ਤਿਨ ਹੀ ਕੇ ਵਲ ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾ ਅਬ ਤਕ
ਦ੍ਰਿਸਟ ਦਵੈ ਤ ਬਿਖੈ ਰਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇ ਦੇਹੀ ਸੇ ਦੀਸਤਿ ਪੈ ਕੇ
ਵਲ ਬਿਸਨ ਪੈ ਦੁਖੈ ਤਨ ਹੀ॥ ਕਹਾ ਗਿਆਨੀ ਅਰੁ ਮੁੜ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਤੁਝ ਕੇ ਮੂਲ ਕੀ
ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਲੀਨਤਾ ਬਿਖੈ ਬਿਧ ਹੈ॥ ਏਤੇ ਮੈ ਕਾਗਰੁ ਸਿਰੁ ਆਵਤੁ ਰੁਇ
ਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਲੇਕਰ ਚੀਟੀ ਪ੍ਰਜੇਤਿ ਏਕ ਗੰਮਹੀ ਹੈ॥ ਗਰਜ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੀ
ਆਜ ਚਿ ਏਕ ਗੰਮਹੀ ਹੈ ਤ ਚਿਤੁ ਕਰਿਣ ਹੈ॥ ਕਾਗਰੁ ਸਿਰੁ ਕਹਾ ਮੈ ਦਾਸ ਕੰਕਰ ਹੋ॥
ਗਰਜ ਕਹਾ ਤਾਂ ਤੇ ਗੰਮ ਪੂਰਨ ਨ ਕੁਇ ਆ॥ ਜੇ ਆਇ ਅੰਤ ਮਾਧਿ ਕੇ ਵਲ ਗੰਮ ਹੋ॥
ਤੈਨੇ ਅਵਿਦਿ ਆਕਰ ਆਪ ਕੋ ਦਾਸ ਕਰਮਾਨਾ ਹੈ॥ ਤੁਕ ਚਿਣੁ ਹੈ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਅੰ
ਤਰ ਬਾਹਰ ਦੁਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਬਿਨਾ ਲੇਕ ਪਰ ਲੇਕ ਬਿਖੈ ਕੋ ਉਨ ਹੀ ਤਾਂ ਤੇ ਤੈਨੇ ਅ
ਕਾਰ ਬਸ ਮਝੈ ਹੈ॥ ਕਾਗਰੁ ਸਿਰੁ ਯਹਿ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਬੀਰ ਮੈ ਗਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਕ
ਜਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈ ਨੇਹ ਕਾਰ ਕੀ ਆਹੈ ਸੋ ਨ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੈ ਗਰਜ ਗੰਮ ਮਝੈ ਕੋ ਕਹਤੈ
ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਅਖੰਡ ਅਦੁਤੀ ਹੈ॥ ਅਗਿਆਨ ਬਿਖੈ ਬਿਧ ਧਾ ਜੁ ਮੈ ਕਾਗਰੁ॥ ਗਰ
ਜ ਕਹਾ ਅਬੀ ਬਿਸਨ ਕੋ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਭੁਸੇ ਰਤੇ ਹੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸਿਆ
ਹੈ॥ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਆਪ ਬਿਸਨ ਹੈ॥ ਕਾਗਰੁ ਸਿਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਕਛੁ ਮੈ ਨੇਸ ਮਝੈ ਹੈ
ਤਾ ਮੈ ਰੇਦਨ ਹੀ॥ ਪਰ ਬਿਸਨ ਕੋ ਕਹਣਾ ਕਿਆ ਜੇਗਾ ਹੈ॥ ਉਸ ਸਮੇ ਬਿਖੈ ਹੋਸ
ਬਾਹਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਆਵਤੁ ਰੁਇ ਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਅਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਮਾ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਭੁਸੇ ਰਕਹਾ ਹੈ ਗਰਜ ਦੇ ਪਹਿਸ ਕਿਆ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਗੇ ਜੇ
ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਤ ਚਿ ਕਿਆ ਕੁਓ ਹੈ॥ ਅਚਿਤ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਬਿਸਨ ਹੈ॥
ਗਰਜ ਕਹਾ ਜੁ ਸਨ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਹਸਾ ਕਹਾ ਅਰੁ ਮੈ ਸਾਖ ਦੇਵੈ ਤ ਬ੍ਰਤੁ ਕਿਆ ਕਰੈ
ਗਾ॥ ਭੁਸੇ ਰਕਹਾ ਤ ਚਿ ਕਹੈ ਗਾਹੇ ਬਿਸਨ ਤੈਨੇ ਮੁਝ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਏਤੇ
ਮੈ ਮਘੁ ਰਜਾ ਕੇ ਹਰ ਪੰਥ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਣਵ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ॥ ਐਸੇ ਕਹਤਾ ਆਇਆ ਜਿ
ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਗਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਭੁਸੇ ਰਕਹਾ ਹੈ ਮ
ਘੁਰ ਐਸੇ ਮਤ ਕਹਾ॥ ਅਰੁ ਕਹੈ ਜੇ ਸਰਬ ਗੰਮ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਮਘੁ ਰਕਹਾ ਹੈ ਭੁਸੇ ਰ
ਕਾਗਰੁ ਗੰਮ ਤੇ ਗਾ ਕਓ ਨ ਸੀ ਠਹਿਰਾ ਬਿਖੈ ਹੈ॥ ਭੁਸੇ ਰਕਹਾ ਗੰਮ ਮੇਰੇ ਹੋ ਮਰੇ ਮ
ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ॥ ਮਘੁ ਰਕਹਾ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਹੀ ਗੰਮ ਰੂਪੁ ਆ॥ ਅਬ ਵਗੰਮ
ਤੇ ਉਚਾ ਹੈ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਹੈ ਮੇਰ ਗੰਮ ਏਕ ਹੈ ਤੈਨੇ ਉਸ ਕਓ ਤਿ ਪਟੀ ਕੀ ਆ

ਆਤਮਾ ਬਿਖੇਦਿ ਸੁਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾ ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਨੇਨੀ ॥ ਮੋਰਕਹਾ ਰੇਗਰੁ ਤੁਝ ਕੋ ਅ
 ਪਨੇ ਸਰੁਪ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ॥ ਜਬਗਾਮ ਹੈਤ ਬਰਿਪਟੀ ਕੀ ਗਾਮ ਹੋ ॥ ਰੇਗਰ
 ਤੁਝ ਜੇ ਆਤਮਾ ਤੇ ਉਤਪਤ ਰੁਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕੇਵਲ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ ॥ ਨ ਕਛੁ ਐਰੁ
 ਜੇ ਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਤੇ ਅਨੇਕ ਗੁਨ ਨ ਹੋਤੈ ॥ ਕਿਆ ਉਨਕ ਚਿਮਾਟੀ ਨ ਹੀ ਕਹੀ ਐ ॥
 ਉਸ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਛਾਹੈ ਜੁਗਗਤ ਕੋ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਬੁਨ ਜਾਨੈ ॥ ਭਸੁਤ ਕਹ
 ਹੋ ਮਘੁ ਰਗਾਮ ਏਕ ਹੈ ਅਬਵਾਤੀਨਾ ॥ ਮਘੁ ਰਕਹਾ ਜੇ ਸੇ ਮਨੁ ਖਹੁ ਬਿਖੇ ਚੰਡਾ
 ਲ ਨੀ ਚਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਖੇਤੁ ॥ ਹੈ ਜੇ ਬੁਧ ਖੋਏ ਜਬ ਸਰਬਗਾਮ ਹੈ ਤਓ
 ਏਕ ਅਰਦੇ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਮਘੁ ਰਕਹਾ ਘੋਗ ਹੈ ਤੁਮ ਦੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵਹਾ ॥
 ਕੁਲਿਗ ਆਵਤ ਰੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੈ ਮੋਰ ਜਬ ਲਗਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਵਕਾਤਿ ਆ
 ਗਨ ਕਰੇ ਕਿਆ ਜੁਤੀ ਨ ਗੁਨਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਕਬੀਤੁ ਏਕ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨ ਹੋਇ
 ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਵਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਹੈ ॥ ਗਾਜ ਸਤਾਮ ਸਸਾਤ ਕਾ ॥ ਗਾਜ ਸਤੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਹੈ ॥ ਉਤਪਤ ਕੀ ਜਗਤ ਤੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਾਕਤ ਤੇ ਜੇ ਬਿਸਨੈ ਪਾਲਨ ਹੋ
 ਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤਾਮਸ ਤੇ ਜੁਰੁ ਦ੍ਰਹੈ ਨਾ ਸਹੈ ਤਾਹੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਚਿਤ ਹੋ ਕਾ
 ਰਗਾਜ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਰੁਏ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਚਤੁਰਦਸ ਦੇਵਤਾ ॥ ਜੁਦ ਸਾਇੰਦ੍ਰੀ
 ਅਰੁ ਚਤੁਰਥ ਅੰਤ ਹਿਕਰਨ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਸਾਤ ਕਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਰੁਏ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪੰਚ
 ਤਤ ਤਾਮਸ ਤੇ ਉਜੈ ਹੈ ॥ ਮੂਲ ਇਸ ਸਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਵਤੈ ਹੈ ॥ ਪਰ ਕੇਵਲ ਮ੍ਰਿਗ
 ਵਿਸ਼ਨੁ ਕਾ ਜਲ ਹੈ ॥ ਜਬ ਲਗਾਮਨ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਵਰਤਨ ਹੀ ਹੋਵੈ ॥ ਆਤ
 ਮ ਸੁਖ ਜੁ ਪ੍ਰਵਤੈ ਪਰੇ ਹੈ ਕੇ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਘੁ ਰਕਹਾ ਜਬ ਸੇਤੁ ਰਿਜ
 ਨ ਕੇ ਤੇ ਨ ਗਨ ਹੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਆਪ੍ਰਵਕੇਤਿ ਆਗ ਕੀ ਕਰਤੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕੋਈ
 ਮ੍ਰਿਗ ਵਿਸਨਾ ਕੇ ਜਲ ਕੇ ਜਾਨ ਕਰ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰੇ ਜੁ ਜਲ ਤੇ ਲਿਘੋ ॥ ਐਸੀ
 ਹੀ ਪ੍ਰਵਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਨਾ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਨ ਹੀ ਅਰੁ ਇਕਾਈ ਦੇ ਤੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਮੂਲ ਭੇਦ ਕਛੁ ਪੀ ਨ ਹੀ ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਵਸਤਿ ਹੈ ॥ ਜੁਤਿ ਆਗ ਕੀ ਜੈ ॥ ਜੇ ਸਰੁ
 ਪ ਹੈ ਤੇ ਕਿਆ ਤਿਆਗੀ ਐ ॥ ਅਰੁ ਕਿਆ ਰਹੁਣ ਕਰੀਏ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਦੇਖ ਜੁ ਹਰਖੀ ਖਿਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੁਠ ਕਉ ਆਇਸ
 ਬਤ ਹੈ ॥ ਪਰ ਜਬ ਮੁਠ ਸੇ ਹੈ ਮੈ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੈ ਹੈ ਤਓ ਤਿਆਗ ਮੇਰੇ ਵਿ
 ਖੇ ਆਵਿਦਿ ਆਹੈ ॥ ਕੁਲਿਗ ਪ੍ਰਸਿਨੀ ਕੀ ਆ ॥ ਤੁੰਕਹਤਾ ਹੈ ਜੇ ਏਕ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਬਹੁਤ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੁ ਵਾਲ ਵਾਲ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਵਤੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁੰਏ ਕਨਿਹੂ ਆ ॥
 ਇਸੀ ਤੇ ਭਗਵਾਨ ਵਿਖੈ ਪੜਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਬੁਧ ਵਾਨ ਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਪਰ ਪਰਤੀਤ
 ਨ ਕਰੈ ਗਾ ॥ ਮਘੁ ਰਕਹਾ ਹੈ ਕੁਲਿਗ ਤੁਝਿ ਕੋ ਆਤਮਾ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ॥ ਜੇ

ਤੈਨੇ ਜਾਨਾ ਮਯੁਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਦਿਸਟਿ ਕਰ ਜੁ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਸੇ
 ਆਪਹੀ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾ ਹੈ ਮਯੁਰ ਜੇ ਤੁਝ ਕੋ ਆਤਮਾ ਕੀ
 ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਹੋਤੀ॥ ਤਉ ਤੁਝ ਕਉ ਕੈਸੇ ਕਹਾ ਸਤਾ ਜੁ ਕੁਲਿਗ ਕਹਾ ਹੈ॥
 ਇਸ ਤੇ ਜਾਨਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਨੇ ਸਹੁ ਪਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਹਿਸ ਕਹਾ ਹੈ ਸਾਰ ਸੁਤ ਤੂੰ
 ਭੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ॥ ਜੁ ਸਹੁ ਪਕੋ ਜਾਨਤਾ॥ ਤਉ ਇਨ ਕਉ ਆ
 ਤਮਾਗ ਹਿਤ ਕਿਉ ਕਹਤਾ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਤੂੰ ਸਨੀ ਭਉ ਆ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਹੈ
 ਸਤ੍ਰਿ ਕਹੁ ਸਹੁ ਪਕਉ ਤੈਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਕਿਨਹੀ॥ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤਉ ਕਹੁ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਤ
 ਉ ਕਹਾ॥ ਹਿਸ ਕਹਾ ਹੈ ਅੰਧ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਉ ਆ ਜੇ ਆਤਮਾ ਕੀ ਤੁਝ ਕਉ ਅ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ॥ ਹੇ ਮੁਰਖ ਦੇਖ ਨਮਾਤ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਕਉ ਦਿਖਾ ਹੈ॥ ਜੇਕ
 ਮੈਨੇ ਦੇਖਾ ਕਿਨਾ ਦੇਖਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਦੇਖਾ ਤਿਪਟੀ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅਰੁ
 ਅਵਿਦਿ ਆਸਹੁ ਪਕੀ ਜੋ ਜਾਨਾ ਦੇਖਨੇ ਕੀ ਭਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਬੀ ਮੋਇ ਦਸ
 ਤਕੋ ਇਸ ਬਿਤ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਪਾਛੇ ਦਿਸਟਿ ਉਤਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਪਾਛੇ ਦਿ
 ਸਟਿ ਆਵਤਾ ਹੈ॥ ਜਹਾ ਏ ਕਰੀ ਜਮਾਈ ਨਿਹੋਤਿ ਤਹਾ ਤੀਨ ਕਹਾ ਉਤਪਤ
 ਤਉ॥ ਜੇ ਦੇਖੀ ਐ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਜੇ ਬਚਨ ਮੇਰਾ ਸੁਨਾ॥ ਹਿਸ ਕਹਾ ਕਾਨ ਨਹੀ
 ਗਾਖਤੋ ਪਰ ਕਹਾ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਪਰ ਸਨਾਨ ਹੀ ਪਰ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੈਂ
 ਤਉ ਤਿਪਟੀ ਭੀ ਮੈਂ ਹੋ॥ ਹਿਸ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋ ਤਉ ਤੀਨੇ ਨਹੀ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਦਵੇਤ
 ਅਰੁ ਏ ਕਤਾ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ॥ ਬੇਦ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੇ ਨਗਾਇਣ ਨਗਾਇਣ ਹੈ॥ ਦੇ ਅਰੁ
 ਏ ਕਹਾ ਹਿਨਾ ਅਵਿਦਿ ਆਸੇ ਹੈ॥ ਦੇ ਨਹੁ ਤੂੰ ਸਨੀ ਭਉ॥ ਕੁਲਿਗ ਕਹਾ ਹੈ ਮਯੁਰ
 ਮੈਂ ਸਿਖ ਤੇ ਗਾਹੇ ਤਾ ਹੈ॥ ਜਿਉ ਚਿਓ ਦੇਸ ਕਹਾ॥ ਜਾਤੇ ਆਇ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟਾ ਹੈ॥
 ਮਯੁਰ ਕਹਾ ਮੈਂ ਚਿਓ ਦੇਸ ਕਹੈ ਤੂੰ ਜੋਤੁ ਨਹੀ॥ ਕੁਲਿਗ ਕਹਾ ਜਬ ਮੈਂ ਇਨ ਹੀ
 ਗਤ ਬੀਨਾ ਲੋਕ ਨਾ ਰਹੈ॥ ਨਿਰਬਾਨ ਚਿਓ ਦੇਸ ਕਹਾ॥ ਜਾਕੇ ਸੁਵਨ ਤੇ ਬਿਧ
 ਮੁਕਤ ਤੇ ਛੂਟੇ॥ ਮਯੁਰ ਕਹਾ ਸਭੁ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰਾ ਸੁਨਾ॥ ਉਨਹੁ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ
 ਗੇ ਬਿਖੈ ਕਹਨ ਸੁਨਾਨ ਹੀ॥ ਪਰ ਕਹਾ ਮਯੁਰ ਕਹਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਪ੍ਰਕਹਤਾ ਹੈ॥
 ਕਾਨ ਗਾਖੇ ਜੁਰ ਸਨਾ ਸੋ ਚਿਓ ਦੇਸ ਅਰੁ ਉਪਸਾਨ ਹੀ॥ ਕੁਲਿਗ ਕਹਾ ਹੈ ਮ
 ਯੁਰ ਤੂੰ ਸਿਖ ਮੇਰਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਤੁਝ ਕੋ ਨਿਰਬਾਨ ਚਿਓ ਦੇਸ ਕਹੈ॥ ਮੋਰ ਕਹਾ ਮਉ
 ਬਿਖੈ ਬਾਨ ਨਿਰਬਾਨ ਦੇ ਨੇ ਨਹੀ॥ ਸਿਵੈ ਹੈ॥ ਸਭੁ ਨੇ ਕਹਾ ਨਿਮਸਕਾਰ ਹਮਰੀ
 ਹਮ ਕਉ ਹੈ॥ ਏਹ ਤੀਨੇ ਲੋਕ ਨਾ ਸਕਾਰ ਹਮ ਕੋ ਕਰਤੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਜਗਤ
 ਬਿਖੈ ਹਮ ਭੋਗਤੈ ਹੈ॥ ਦਿਨ ਗਤ ਹਮ ਹੈ॥ ਅਬ ਸਰਬ ਦਰਸਨ ਹਮਾਗਾ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਅਰੁ ਦ੍ਰੁ ਅਰੁ ਮੁਗਰ ਨੇ ਹਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਇ ਆ ਹੈ॥ ਏ ਤੇ ਮੈਂ ਚਕਵੀ ਚ
 ਕਵਾ ਆਵਤ ਕਉ॥ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਜੇ ਦੇਖੈ ਹੋ ਸੇ ਨਾ ਸੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਮ ਸਕ

ਰਮੁਝਕੋਯੋਧਾਸਰਕਹਾਹੇਮੈਤੈਨਮਸਕਾਰਸਿਤਹੁਕੀਯਹਿਯੋਯਹਿ
 ਬਚਨਸੁਨਿਕਰਕਚਪਤਾਕੇਕਹਾਕਿਹੋਭੁਧਸਪਤਿਕੋਸੇਸਿਤਥੇਜਾਐਸੀ
 ਨਮਸਕਾਰਕਰੀ॥ ਭੁਧਸਪਤਿਕਹਾਹੇਪੁਤ੍ਰਐਸੇਮਤਿਕਹਾ॥ ਵਹੁਕੇਵਲਿਸਿ
 ਤਥੇ॥ ਜੇਕਹਾਸੇਸਤਿਹੀਕਹਾ॥ ਯਹਿਜੇਚਕਵੇਕਹਾਸਰੁਨਾਸੀਹੈਅਹਮੈ
 ਹੋ॥ ਸਭਿਰਿਆਹੈਪੰਚਤਤਅਹੁਇੰਦ੍ਰੀਆਅਹੁਅੰਤਹਕਰਣਅਹੁਅਵ
 ਰਜੇਸਮਿਕੀਛੇਤਕੀਹੈਨਾਸੀਹੈ॥ ਅਹੁਜੇਮੈਕਹਾਯਹਿਛੇਤਗਹੈ॥ ਥੇਤ
 ਗਚਿਸਕੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਜਾਤੇਯਹਿਸਰੁਇਸਥਿਤਹੈ॥ ਅਹੁਹਲਤੇਹੈ॥ ਅ
 ਹੁਇਨਹੁਨੇਕਹਾਚਕਵਾਨਹੀਹਮਹੀਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਛੇਤਕਚਿਓਠਾਇਕਰਨਿਜ
 ਸਰੁਪਕੋਨਿਮਸਕਾਰਕੀਆ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੇਛੇਤਨਾਸਰੁਇਆਤਛੇਤਗ
 ਕਹਾਹੈ॥ ਨਿਜਸਰੁਪਕੋਪਹੁਚੇਥੇ॥ ਜੇਕਯਹਿਥਾਰਤਾਕਹਿਏਮੈਨਹੀਆਵ
 ਤੀ॥ ਸੁਨਯੇਚਕਵਾਨੇਕਹਾਜੁਹੇਪਿਆਰਿਯੋਚਕਵੀਮੇਰੀਕੋਦੇਖਉਚੁਯਹਿ
 ਬਿਕਾਰਹੁਪਹੈ॥ ਅਹੁਮੈਨਿਰਵਿਕਾਰਹੁਪਹੈ॥ ਜੇਚਕਵੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਹੈਅਹਮੈ
 ਪੁਰਖਹੁਪਹੈ॥ ਠਾਟਿਜਗਤਕਾਇਸੀਕੋਮਿਲਾਪਤੇਹੈ॥ ਅਹੁਮੈਅਕ੍ਰੋਏਅ
 ਹੁਮੈਸਰਬਵਿਆਪੀਅਹੁਚਿਤਸਤਿਅਨੰਦਬ੍ਰਹਮਹੁਪਹੈ॥ ਜਬਧਿਕ੍ਰਿਤਕੋ
 ਅਪਨੇਬਿਖੇਲੀਨਿਕਰਹੈਜਗਤਿਨਾਸਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਹੁਅਦੁਤੀਆਪਿਤੇਆਪਿ
 ਸਦਾਹੋਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੇਨਿਗਸ੍ਰੋਹੈ॥ ਤੁਮਕੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਰਖਤੇਹੋਕਿਨਾਪੰਖੇ
 ਹਯੇਕਹਾਕਿਹੋਚਕਵਾਜੁਤੁਹੈਤਚਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਨਹੀਅਹੁਜੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਹੈਤਚਿਤੁਹੈ
 ਕਾਹੇਤੇਜੁਪਦੁਏਕਹੈ॥ ਪਰਕ੍ਰਿਤਕਹੀਐਅਥਵਾਪੁਰਖ॥ ਚਕਵਾਕਹਾਏਕ
 ਤਾਬਿਖੈਬਚਨਨਹੀ॥ ਇਸੀਕਾਰਨਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੋਸਾਥਲੀਆਹੈ॥ ਸਰੁਨੇਕਹਾ
 ਤੁਆਤਮਾਤੇਭਿੰਨਕਹਾਹੈ॥ ਜਬਤਕਵਿਦੁਆਇਆਮੋਗਖਤਾਹੈ॥ ਚਕੋ
 ਰਕਹਾਸਤਿਮੈਆਤਮਸੈਭਿੰਨਰਹਾਹੈ॥ ਆਤਮਕੋਮਿਲਣੇਤੇਦੁਅੰਤਕੋ
 ਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਮੁਝਿਵਿਖੈਪਾਵਣਾਨਹੀ॥ ਤੁਮਸਰੁਨੇਨੇਆਤਮਾਪਾਇਆਹੈ॥ ਯ
 ਹਬਚਨਸੁਣਕਰਸਰੁਤੁਸਨੀਰੁਏ॥ ਜਬਚਕਵੇਦੇਖਾਜੁਸਰੁਤੁਸਨੀਰੁਏਤ
 ਬਕਹਾਤੁਮਸਰੁਮੇਰੇਸਿਖਹੋਵੇ॥ ਪੰਖੇਰਿਚਿਕਹਾਜਹਾਪਾਵਣਆਤਮਾਕਾ
 ਨਹੀਗੁਰਅਹੁਸਿਖਕਹਾਹੈ॥ ਚਕਵੇਕਹਾਜੇਕਛੁਵਚਨਮੈਹੈਸੋਮੁਝਿਸੋਹੈ॥
 ਤਾਂਤੇਕਰਮਜੇਕਛੁਮੁਝਤੇਪ੍ਰਗਟਿਰੁਇਆਹੈ॥ ਉਸਤੇਮੁਝਿਕੋਕਿਆਬਿ
 ਧਹੈ॥ ਹਿਸਕਹਾਵਚਨਮੇਗਸੁਣ॥ ਜਿਸਵਿਖੇਵਚਨਨਹੀਅਹੁਜੇਵਚਨਨਹੀ
 ਤਉਮੈਤੁੰਕਹਾਹੈ॥ ਯੋਗਹੈਜੁਪ੍ਰਥਮੇਤੁੰਚਕਵਾਕੋਤਿਆਗਾ॥ ਅਹੁਮੈਹੈਸਕੋ
 ਤਿਆਗਹੈ॥ ਪਾਛੇਵਚਨਕਰੀਯੋ॥ ਕਾਹੇਤੇਜਬਸਹੀਰਤੇਛੁਟੈ॥ ਤਬਕੇਵ
 ਲੁਆਨੰਦਪਾਵੈ॥ ਚਕਵੇਕਹਾਤੁੰਕਹੁਮੈਹੈਸਨਹੀਹੈ॥ ਜਬਹੈਸਨਹੀਤਬ

ਚਕਵਾ ਆਇ ਤੇ ਆਇ ਨਗਗਾ ਹਿਸ ਕਹਾ ਮੈ ਹਿਸ ਨਹੀਂ ਜੋ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਦੇਖ
 ਓਹੋ ਦਰਸਨ ਮੇਗਾ ਹੈ ਹਿਸ ਕਹਾ ਮੈ ਤੇ ਹਿਸ ਜੋ ਤੁਝ ਕੋਲ ਜਨਹੀ ਆਵਤੀ ॥
 ਜੇ ਸਨ ਮੁਖਿ ਮੇਰੇ ਐਸੇ ਕਹੇ ॥ ਜੇ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤ ਓਸ ਰਬ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਜੇ ਏ
 ਕ ਅਦੁਤੀ ॥ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋ ਤ ਓਸ ਰਬ ਕਹਾ ਦੇ ਤੇ ਬਿਧ ਨਹੀਂ ॥ ਅਬ
 ਤ ਕਹਾ ਦੇ ਤੇ ਬਿਧ ਨਹੀਂ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾ ਤੁਝਿ ਕੋ ਆਤਮਾ ਕੀ ਅਧਾ ਪਤਿ
 ਹੈ ॥ ਕਹਾ ਦੇ ਤੇ ਕਹਾ ਤੁ ਕਹਾ ਦੇ ਤੇ ਬਿਧ ਨਹੀਂ ॥ ਅਬ ਤ ਕਬਿਧ ਮੁਕਤ ਤੇ ਤੈ ਨੇ ਹਿ
 ਸਟਾ ਨਹੀਂ ਓਹਾਈ ॥ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਮੈ ਅਦੁਤੀ ॥ ਤੁ ਕਹਾ ਤੇ ਜੁ ਬਿਧ ਮੁਕਤ
 ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਸਚੇ ਕੁਇ ਆ ॥ ਜੁ ਤੁਝਿ ਕੋ ਨੇਤਰੇ ॥ ਤੇ ਦੋ ਕੁਸਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈ
 ਨੇ ਆਪਾ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾ ਦੇ ਚਕਵਾ ਤੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਤੈ ਕਹਾ ਜੁ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਧਰ ਜੋ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ਪ੍ਰਸਨ ਓਤ ਰਕਾ ਸੇ ਕਰ
 ਤਾ ਹੈ ॥ ਮਯੁਰ ਕਹਾ ਤੁ ਮਦੇ ਨੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹੋਵੇ ॥ ਕਹਾ ਦੇ ਤੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰਾ ਹੈ
 ਅਰੁ ਮੁਝਿ ਵਿਖੈ ਚਕਵਾ ਅਰੁ ਸਾਰ ਸੁਤ ਅਰੁ ਮਯੁਰ ਤੀ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸਰਬ ਮੈ ਹੋ
 ਵਚਨ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ਸੇ ਸੁਣਾ ॥ ਅਰੁ ਮਾਨਿ ਵਿਖੇ ਗਏ ॥ ਜੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਤੁ ਮਕ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਤੁ ਤੇ ਛੁਟ ਕਰਿ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਸੇ ਮਿਲੁ ॥ ਸਰੁ ਕਹਾ ਦੇ
 ਮਯੁਰ ਹਮਾਰੇ ਬਿਖੈ ਮਨ ਅਰੁ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ॥ ਯਹੀ ਰਸਨਾ ਸੇ ਹੈ ॥ ਹਿਸ
 ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ਸੇ ਸੁਣਾ ॥ ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇ ॥ ਸਰੁ ਕਹਾ ਹਮਾਰੇ ਬਿਧ ਅਰੁ
 ਕਤਿ ਦੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ॥ ਏਸ ਬਿਰਥਾ ਪੈਸੇ ਆਪਾ ॥ ਯਹਿ ਕਹਾ ਅਰੁ ਤੁ ਸਨੀ ਕੁਇ ॥
 ਅਰੁ ਕਛੁ ਬਲ ਨਗਗਾ ॥ ਜੇ ਬਚਨ ਕਰੇ ॥ ਧੰਚ ਸਹਿ ਸਰਵ ਰਖ ਬਚਨ ਨ ਕਹਾ ਤੁ
 ਸਨੀ ਕੋ ॥ ਅਰੁ ਜਾਨਾ ਜੁ ਏ ਕਥਾ ਗੀ ਬੀਤੀ ਹੈ ਅਬ ਵਾਨਹੀ ॥ ਓਸ ਸਮੇ ਬਿਖੈ ਕੋ
 ਕਲਾ ਅਵਤ ਕੁਈ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਮੈ ਆਤਮ ਬ੍ਰਿਸਟੀ ਕੋ ਕੀ ਸਤਾ ਵਿਖੈ ਆਈ ਓ
 ਮੁਝ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਤਾ ਜੁ ਆਈ ॥ ਜੁ ਕਓਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਜਾਨਾ ਹੈ ਜਾਨ
 ਹੀ ਤੁ ਸਨੀ ਹੋ ਨਾ ਮੁਕਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਬਚਨ ਅਰੁ ਤੁ ਸਨੀ ਹੋ ਨਾ ਦੇ ਨੇ ਓ
 ਰਤੈ ॥ ਕੁਲਿਗ ਕਹਾ ਦੇ ਕੋ ਕਲਾ ਤੁਝੇ ਮੈ ਵਚਨ ਕਰਤਾ ॥ ਧਰੁ ਤੈ ਨੇ ਆਪਾ
 ਕੋ ਕਲਾ ਮਾਨਾ ॥ ਤਿ ਆਗ ਕਹਾ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਕੁਲਿਗ ਕੋ ਤਿ ਆਗੇ ॥ ਕੋ ਕਲਾ
 ਕਹਾ ਮੁਝਿ ਵਿਖੈ ਓਹੁ ਤਿ ਆਗ ਨਹੀਂ ॥ ਮੁਝ ਤੇ ਕਿ ਆਉਂਤ ਹੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹ
 ਤਿ ਆਗ ਕਰੇ ॥ ਮਨ ਤੇ ਰਾਜੁ ਇਨਹੁ ਕਰਮੇ ਬਿਖੈ ਬਿਧ ਹੈ ॥ ਆਤਮ ਸੁਖ ਤੁਝ
 ਕੋ ਕੈ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਾਨਾ ਹੈ ਜੁ ਤੁਝਿ ਕੋ ਆਤਮਾ ਕੀ ਅਧਾ ਪਤਿ ਹੈ ॥ ਕੁਲਿਗ
 ਕਹਾ ਜਬ ਤਕ ਆਤਮਾ ਕੀ ਅਧਾ ਪਤਿ ਹੈ ॥ ਏਸ ਰੂਪ ਕੀ ਕੋ ਸੇ ਹੋਇ ॥ ਕਹਾ ਦੇ ਕੋ
 ਕਲਾ ਤੁ ਕਓਨਹੀ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕਹਾ ਵਹੀ ਹੈ ਜੇ ਕਹਾ ਤਾ ਹੈ ਕਓਨਹੀ ॥ ਸਰੁ ਦਰਸਨ
 ਮੇਰਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੁਝਿ ਵਿਖੈ ਦਰਸਨ ਨਹੀਂ ॥ ਸਰੁ ਕਹਾ ਦੇ ਕੋ ਕਲਾ ਬਚਨ ਆਤ

ਮਾਕਾਬੁਤੁਕੁਰਾ ਕੋਕਲਾਕੁਰਾਤੁਮਹੁਨੇਏਕਾਹੈਤੋਕੁਰਾਮੇਗੇਬਿਖੇਕੁਰਾਤੁ
 ਹੀ। ਪੁਰਾਟਕੋਰਾਤਮਾਬਿਖੇਕਿਅਸੁਖਪੈ। ਸਰੁਤੁਸਨੀਕੁਰੇ। ਕੋਕਲਾਕੁਰਾ
 ਸਰੁਕਾਗੁਰਮੈਹੈ। ਹਿਸਕੁਰਾਏਕੋਕਲਾਤੋਗੇਬਿਖੇਗੁਰਅਹੁਸਿਖਕੈਸੇਪੁਰਾਟ
 ਕੁਰੇਹੈ। ਕੋਕਲਾਕੁਰਾਜੇਮੈਹੈਤਉਗੁਰਸਿਖਤੀਮੈਹੈ। ਮੁਝਤੇਕਿਅਭਿੰਨਹੈ।
 ਮਯੁਰਕੁਰਾਮੈਤੇਗਸਿਖਹੈਤਹੈ। ਪਰੁਪਯਿਲੇਹੀਤਉਕੋਰਾਸਕੋਰਗਾਕੋਕ
 ਲਾਕੁਰਾਸਰੁਕੋਤਕਮੇਗਹੈ। ਹਿਸਕੁਰਾਕਿਅਕਹੈਬਿਨਾਬਚਨਕੋਹੈ। ਅਹੁਬਿ
 ਨਾਕਾਨਸੁਨੇਹੈ। ਬਿਨਾਚਿਤਚਿਤਾਕੋਰੇਹੈ। ਬਿਨਾਬਧਿਨਿਸਚਾਕੋਰੇਹੈ। ਤਾਂ
 ਤੇਕਿਅਕਹੈਕੁਰਾਸੁਨਨਾਏਨੇਨਹੀ। ਮੈਹੀਕੋਹੈਹੈਅਹੁਮੈਹੀਸੁਨੇਹੈਅਹੁਜੇ
 ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਦ੍ਰਿਸਾਦ੍ਰਿਸਹੈ। ਕੋਕਲਾਕੁਰਾਧਓਨਸੇਪੁਕਾਸਹੈ। ਧਓਨਤੇਭਿੰਨ
 ਹੈਸੋਕਹੈ। ਸਾਰਸੁਤਕੁਰਾਨਿਰਬੁਧਪੁਰੀਨਿਅਧੀਕਿਅਕਹੈ। ਮੈਹੈਤੋਧਓ
 ਨਕਹੈ। ਕੋਕਲਾਕੁਰਾਮੈਹੈਧਓਨਕਹੈ। ਧਓਨਿਬਿਨਾਕਓਨਹੈਜੁਕਹੈਅ
 ਹਸੁਨੇ। ਮਯੁਰਕੁਰਾਜਬਸੇਤਾਹੈਤਬਤਸਕਰਵਸਤੁਏਜਾਤਾਹੈ। ਜਏਧਓ
 ਨਚੇਤਨਹੈਤਉਦਿਵਕਜਤਕਿਓਨਹੀਹੈਤਾ। ਕੋਕਲਾਕੁਰਾਅਵਨਾਜਵਨਾਧ
 ਓਨਤੇਹੈਤਹੈ। ਅਹੁਧਓਨਬਿਖੇਦੁਅੈਤਨਹੀ। ਜੇਤਸਕਰਿਦੇਧਕਰਿਦਿਵ
 ਰਜਤਿਹੈ। ਮਯੁਰਕੁਰਾਧਓਨਜਜਹੈ। ਕੋਕਲਾਕੁਰਾਧਬਰਧਓਨਦੇਤ
 ਹੈ। ਸਾਰਸੁਤਕੁਰਾਧਓਨਅਕਾਸਤੇਪੁਰਾਟਿਹੈਤਾਹੈ। ਕੋਕਲਾਕੁਰਾਅਕਾਸ
 ਭੀਧਓਨਹੀਕਹੈਹੈ। ਜੇਧਓਨਨਹੈਤਉਅਕਾਸਕਓਨਕਹੈ। ਧਓਨਚੇਤਨ
 ਹੈਜੇਧਓਨਜਾਨੈ। ਓਸਕੋਸਰੁਪਪ੍ਰਾਧਤਿਹੈ। ਗਰਜਕੁਰਾਬੇਦਕਹਤਾਹੈਧ
 ਓਨਜਜਹੈ। ਕੋਕਲਾਕੁਰਾਬਚਨਿਮੇਗਸਤਿਕੁਇਆ। ਜੇਵੇਦਪੁਰਾਨਧਓ
 ਨਹੀਕਹੈ। ਨਅਓਰਧਓਨਸੁੰਦਰੈ। ਸਰੁੀਅਚਰਜਮਾਨਕੁਰੇ। ਅਹੁਕੁਰਾ
 ਹਮਅਤਿਮਸੁਖਬਿਖੈਮਗਨਬੋ। ਏਕੋਕਲਾਧਓਨਮੁਖਕੁਰਾਤੇਆਈ।
 ਜੇਸਰੁਕੋਸੀਕਾਮੈਜੁਲਾ। ਸਰੁਕੁਰਾਹਮਤੇਕੁਰਾਨਹੀਕਹਤੋ। ਕੋਕਲਾਕੁਰਾ
 ਮੈਏਕਅਦਤੀਹਮਾਨਤੇਹੈਤਮਾਨੈ। ਮੁਝਿਬਿਨਾਕੈਨਿਹੈ। ਦੁਵਚਨਮੇਗਮਾ
 ਨੈ। ਪਰਜੇਤੁਸਭੀਆਗੇਹੀਸਬਦਬ੍ਰਹਮਬਿਖੈਨਿਸਚਾਗਾਖਤੇਹੈ। ਅਚਰ
 ਜਮਾਨਿਕਿਓਹੈਤੇਹੈ। ਧਓਨਸੇਪੁਕਾਸਹੈ। ਧਓਨਬਿਨਾਜੁਨਿਹਚਾਰੀਆ
 ਹੈ। ਤਿਆਗਕੋਰੇ। ਤਬਅਨੰਦਧਓਨਕੇਧਾਵਣਕਾਤੁਮਕੋਪ੍ਰਾਧਤਿਹੈ।
 ਮਯੁਰਹਮਅਹੁਕੁਰਾਏਕੋਕਲਾਸੰਖੋਧਤਿਬਿਖੈਧਓਨਕਹੈ। ਕੋਕਲਾ
 ਕੁਰਾਤੁਰੀਆਰੁੀਧਓਨਹੀਕਹੈਹੈ। ਹਿਸਕੁਰਾਬ੍ਰਹਮਕਹਤਾਹੈਜੁਪ੍ਰਾਣਮੁ
 ਝਤੇਪੁਰਾਟਕੁਰੇਹੈ। ਅਹੁਬੇਦਭੀਸਾਛੀਹੈ। ਜੁਪ੍ਰਾਣਅਹੁਇੰਦ੍ਰੀਈਸੁਰਤੇ
 ਪੁਰਾਟਿਕੁਰੇਹੈ। ਅਹੁਈਸੁਰਯਹੀਆਤਮਾਹੈ। ਤਾਂਤੇਸਰਬਆਤਮਹੈ।

ਕੋਕਲਾਕਹਾਕੁਲਾਕਹਾਤੈਨੋ॥ਜੇਪ੍ਰਾਣਨਗਾਇਣਤੇਪ੍ਰਗਟਭੁਏਹੈ॥ਨਗਾਇ
 ਣਤੀਪ੍ਰਾਣਹੈ॥ਸਭੁਕੋਧਵਾਨਭੁਏ॥ਅਰੁਕਹਾਵਚਨਤੇਗਾਅਟਲਹੈ॥ਅਜੇ
 ਗਹੈ॥ਜੁਸਰਬਧਓਨਹੈ॥ਮਯੁਰਕਹਾਅਸਤਕਸੀਸਤਹੋਤਾਹੈ॥ਕੋਕਲਾਕ
 ਹਾਮੈਸਤਿਕਹੈ॥ਅਰੁਨੰਬਸਕਤਗਧੋਹੈ॥ਜੁਚਾਹੋਤਉਫੂਰਿਕਓਭੀਸਾਚਿ
 ਕੋਗੇ॥ਸਭੁਕੋਹੋਗਮਧਓਨਹੈ॥ਮਯੁਰਕਹਾਸਭੁਕਹਿਨਮਸੁਉਸਕਾਕਹਾਨਪ੍ਰਮ
 ਨਹੈ॥ਪੁਛਾਛੁਧਿਕਿਆਹੈ॥ਕਹਾਧਓਨਹੈ॥ਹਿਸਕਹਾਬ੍ਰਹਮਾਕਹੈਪਓਨਪ੍ਰ
 ਕਾਸਹੈ॥ਕਿਆਜੁਕਰਮਹੈਕਹਤਾਤਾਕਾਮੈਹੈ॥ਕੋਕਲਾਕਹਾਬ੍ਰਹਮਾਜੇਕਹ
 ਹੈਸੋਕੀਧਓਨਹੈ॥ਹਿਸਕਹਾਜਜੋਕੋਚੇਤਨਸੋਕਿਆਮੀਜੇਗਾਦੇਤੀਹੈ॥ਕਹਾ
 ਜਜੋਚੇਤਨਕੋਧਓਨਹੀਪ੍ਰਗਟਿਕੀਆਹੈ॥ਸਾਰਸੁਤਕਹਾਹੋਸਾਰਸੁਤੀਚਾਹੈ
 ਏਜੋਨਿਹਚਾਤੇਰੇਆਤਮਾਕੋਧਾਵਣੇਵਿਖੈਮੈਸਾਦ੍ਰਿਜਹੋਇ॥ਜੈਸਕੋਕਲਾਧ
 ਓਨਬਿਖੈਕੀਆਹੈ॥ਬੇਦਸਾਸਤਮੀਤਕਹਤੇਹੈ॥ਧਓਨਜਜੋਕਛੁਨਹੈ॥ਅ
 ਰੁਵਹੁਅਪਨੇਨਿਸਚੇਤੇਨਹੀਛੋਰਤੀ॥ਕੋਕਲਾਕਹਾਕੋਮੇਕਹਿਤੇਹੈ॥ਜੁਬੇਦਸ
 ਸਤਕਹਿਤੇਹੈ॥ਵਚਨਧਓਨਹੀਤੇਹੈ॥ਤਾਂਤੇਦੇਦਸਾਸਤਸਭੁਧਓਨਹੈ॥ਅਰੁ
 ਧਓਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸਅਰੁਏਕਹੈ॥ਇਸੀਪ੍ਰਸੰਨਿਓਤਗਮੈਜਲਕੁਰਕਟਾਆਵਤ
 ਭਾਇਆ॥ਅਰੁਕਹਾਸਭੁਈਸੁਰਜਗਤਕੋਅਪਨੇਵਿਖੈਲੀਨਕਹਤਾਹੈ॥ਤਉ
 ਈਸਗਵਿਖੈਧਓਨਕਹਾਹੈ॥ਕੋਕਲਾਕਹਾਈਸੁਰਧਓਨਹੈ॥ਅਧਕੋਆਧਬਿ
 ਖੈਖੈਚਤਾਹੈ॥ਜਲਕੁਰਕਟਕਹਾਈਸੁਰਕੀਇਛੁਤੇਜਗਤਿਓਤਪਤਿਭੁ
 ਏਆਹੈ॥ਅਰੁਮੁਲਸਰਬਕਾਵਹੀਹੈ॥ਤਾਂਤੇਧਓਨਭੀਓਸਤੇਪ੍ਰਗਟਿਭੁ
 ਏਆਹੈ॥ਜੈਸੇਪੁਰਖਤੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਅਰੁਮਹਿਦਹੀਕਾਰਓਤਪਤਿਭਾਇਆਹੈ
 ਅਰੁਵਹੀਮਹਿਦਹੀਕਾਰਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੋਕਰਗਾਟਜਗਤਿਕਾਕੀਆਹੈ॥ਜ
 ਬਮਹਿਦਹੀਕਾਰਨਬਾਧਓਨਕਹਾਥਾ॥ਕੋਕਲਾਕਹਾਹੋਕਾਰਧਓਨਕਹਤਾਹੈ
 ਕਹਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬਿਖੈਧਓਨਕਹਾਹੈ॥ਕੋਕਲਾਕਹਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੋਧਓਨਬਿਨਕਿਸ
 ਕਹਾਹੈ॥ਮੈਰੇਨਿਸਚੇਵਿਖੈਪੁਰਖਭੀਧਓਨਹੈ॥ਅਰੁਜੈਸਕੋਬ੍ਰਹਮਕਹਤੇਹੈ
 ਧਓਨਹੈ॥ਸਭੁਅਚਰਜਸਾਨਭੁਏ॥ਗਾਰਜਕਹਾਬ੍ਰਹਮਵਿਖੈਧਓਨਕਹਾ
 ਹੈ॥ਕੋਕਲਾਕਹਾਮਿਤਹੁਕਛੁਸੀਸਾਨਕਹਾ॥ਜੁਸਰਬਧਓਨਹੀਹੈ॥ਜੁਸ
 ਰਬਧਓਨਹੈਤਓਸਰਬਭੀਧਓਨਹੈ॥ਤਉਕਿਆਧਓਨਹੈ॥ਸਭੀਤੁਸਨ
 ਭੁਏ॥ਗਾਰਜਕਾਗਭੁਮੁੰਡਕੋਕਹਿਆਤੁੰਕਹਿਤਾਹੈਕਿਸਹਿਸੁਵਰਖਮੈਨੇ
 ਭਗਤਿਕਹੀਹੈ॥ਅਬਏਤੁਕੋਕਲਾਕਹਾ॥ਭੁਮੁੰਡਕਹਾਅਸੀਤਹੁਕੀਸਭਾ
 ਬਿਖੈਆਇਆਹੈਮੈਰੇਬਿਖੈਬ੍ਰਹਮਨਹੀਰਹੀ॥ਅਰੁਬ੍ਰਹਿਓਨਾਕਹੀਨਹੀਜ
 ਤਾ॥ਤਾਂਤੇਕਿਆਕਹੈ॥ਅਰੁਜੈਤੁਮਏਤੇਸੀਤਓਤਨਹੀਦੇਸਕਤਾ॥ਤਓਮੈਰੇ
 ਕਿਆਸਕਤਿਹੈਕੋਕਲਾਕਹਾ॥ਓਤੁਮੈਰਾਦੇਵਹਾ॥ਨਹੀਤਓਅਓਰਕਰਮ
 ਤਿਆਗਕਰਿਜੇਗਕਰਹਾ॥ਮੈਜੇਗੀਹੈ॥ਹਿਸਕਹਾਤੁਪਖਲੇਕਹੈਹੈ॥ਅਚਰਜ
 ਹੈਜੇਪਖਾਇਸਾਬਿਰਹੈ॥ਕਾਹੇਤੇਜੇਪਖਿਸਹੀਰਤਕਹੈ॥ਜਬਸਹੀਰਨਾਸ
 ਭਾਇਆਤਬਪਖਕਹਾਹੈ॥ਜਬਮੈਜੇਗਕੋਹੋਤਬਜੇਗਹੋਤਾਹੈ॥ਨਹੀਤਓਪ੍ਰ

ਮਾਨਨਹੀਗਾਖਤੇ॥ਕੋਕਲਾਕਹਾਜੁਜਨਾਹੈ॥ਸਾਥਿਕਿਸੀਵਸਤਕੋ॥ਤਤੇ
 ਜੁਜਨਾਪਓਨੇਸੇਹੈ॥ਤਤੇਸਰੁਪਓਣਹੀਹੈ॥ਸਰੁਕਹਾਤੁਫਿਰੋਮਾਰੇਹੈ॥
 ਪੀਛੇਪੁਛੇਹੈ॥ਜੁਪਓਣਕਹਾਹੈ॥ਕੋਕਲਾਕਹਾਪਓਣਕੋਕਓਣਮਾਰੇ॥
 ਜੋਇਸਸਹੀਰਸੇਨਿਕਸਾਅਰੁਅਰਿਸਹੀਰਬਿਖੋਇਸਥਿਤਹੈ॥ਪਓ
 ਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ਹੀਸਕਹਾਹੈਬਾਦੀਯਹਿਜਗਤਿਬ੍ਰਹਮਹੁਪਹੈ॥ਪਓਨਕ
 ਹਾਹੈ॥ਕੋਕਲਾਕਹਾਇਸਥਾਤਤੇਭੀਪਓਣਇਸਥਿਤਪਾਈ॥ਕਾਹੇਤੇਬ੍ਰ
 ਹਮਪੁਰਨਅਰੁਅਰੁਪਕੋਕਹਤੇਹੈ॥ਤਤੇਪੁਰਨਿਅਰੁਅਰੁਪਪਓਣਹੈ
 ਸਰੁਆਪਸਮੇਮਸਲਤਕਰੀ॥ਜੇਬ੍ਰਹਮਾਕੋਨਿਕਟਜਾਇਕਰਯਹੀਬਾ
 ਤਨਿਹਚੇਕਰਚਾਹੀਏ॥ਜੇਕਹੇਹੈਸੇਸਤਿਹੈ॥ਕੋਕਲਾਕਹਾਜਬ੍ਰਹਮਪੈ
 ਜਾਵੈਜੁਵਾਨੇਪਪੁਤਮਾਰਾਕੀਆਤਓਮਾਨੇਗੀ॥ਸਰੁਕਹਾਜੇਹੈਇਸੇਬ੍ਰਹ
 ਮਾਤੇਹੈ॥ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਕਹਾਹੈਪੁਤਸਰੁਬ੍ਰਹਮਲੋਕਵਿਖੈਬ੍ਰਹਮਾਕੋਨੇ
 ਕਟਗਏ॥ਕਚਕਹਾਹੈਪਤਾਉਨਹੁਤੇਕਿਸੀਨੇਉਤਰਉਸਕਾਨਦੀਆ॥
 ਵਹੁਕੋਸੇਸੀਤਬੋ॥ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਕਹਾਹੈਪੁਤਨਿਸਚੇਕੋਬ੍ਰਿਹਕਾਯਹੀਫਲੁਹੈ
 ਜੇਸ੍ਰੁਠਕੋਸਾਚਿਕਰਵਿਖਲਵੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਪੈਗਏ॥ਅਰੁਤੀਤੋਤਕਰੀ॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਅੰਤਰਜਾਮੀਭਾ॥ਬ੍ਰਿਥਾਇਨਕੀਜਾਨਤਿਭੁਇਆ॥ਅਰੁਸੇਸਟਅਪਨੇ
 ਪੁਤਕੋਕਹਾ॥ਜੇਪ੍ਰਸਿਨਿਉਤਾਇਨਾਇਨਕਾਸੁਨਜੁਕਿਆਕਹੇਹੈ॥ਅਰੁਪੰਛੀ
 ਯੋਕੋਕਹਾਹੈਪੁਤਕਿਸਨਮਿਤਆਏਹੈ॥ਪੰਛੀਓਕਹਾਹਮਕੋਨਿਹਚਾਹੈ
 ਜੇਆਤਮਬਿਨਾਐਰਕੋਉਨਹੀ॥ਐਰਕੋਕਲਾਕਹਾਤੀਹੈਸਰੁਪਓਣਹੈ॥
 ਤੁੰਬੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਜਾਨੇਹੈ॥ਜੇਕਹੇਹੈਸੇਸਤਿਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਕਛਪ੍ਰਸਿ
 ਨਉਤਰਕੋ॥ਪੀਛੇਤੁਮਾਕਉਤਰਦੇਵਗਾ॥ਹੀਸਕਹਾਹੈਬ੍ਰਹਮਾਮੈ
 ਜਾਨੇਹੈਜੁਸੁਖਮੈਹੈ॥ਅਰੁਯਹਿਸਰੁਪ੍ਰਕਾਸਮੇਗਾਹੈ॥ਗਰਜ਼ਕਹਾਸਰ
 ਬਕੋਪ੍ਰਕਾਸਮੈਹੈ॥ਪਰਮੈਤੇਗਾਵਿਸ੍ਰਾਹੈ॥ਮਯੁਰਕਹਾਹੈਗਰਜ਼ਸ
 ਰਬਮੈਹੈ॥ਹੈਬ੍ਰਹਮਾਵਚਨਮੇਗਾਸੁਣਾ॥ਕਿਆਜੁਮੈਹੈ॥ਗਰਜ਼ਕਹਾ
 ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਮੈਹੈ॥ਕੁਲਿਗਕਹਾਤੁਫਿਰੋਮੈਪੰਛੀਓਮੈਲਿਆਇਆਹੈ॥
 ਸਾਛੁਅਰੁਦਾਸਤਮੇਰੇਬਿਖੇਨਹੀ॥ਸਰਬਮੈਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਹਸਾਅਰੁਮਹੀ
 ਚਤੇਆਦਿਲੇਕਰਜੁਪੁਤਬੋ॥ਉਨਕੋਕਹਾਜੇਸੁਨੇਜੁਯਹਿਕਿਆਕਹੇਹੈ॥
 ਤੁਮਹੁਨੇਯਹੀਜਾਨਾਹੈਜੁਹਮਉਤਪਤਿਜਗਤਕੀਕਰੇਹੈ॥ਪਰੁਆਤਮਾ
 ਬੀਚਾਰਨਹੀਗਾਖਤਾ॥ਤੁਮਸਰੁਬਤਿਯੋਤੇਯਹਿਕੁਲੇਹੈ॥ਤੇਪੰਛੀਕਰੇਤੁ
 ਮਪੀਨੇਹੈ॥ਕੁਲਿਗਕਹਾਹੈਬ੍ਰਹਮਾਮੈਨੇਤੇਰੇਬਿਖੇਸਿਸਤਨਿਦੇਖੀ॥ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਹਸਾਅਰੁਪੁਛਤੁਕੋਨੇਹੈ॥ਕੁਲਿਗਕਹਾਮੈਆਤਮਾਹੈ॥ਜਾਤੇਬ੍ਰਹਮਾ
 ਬਿਸਨਮਹੈਸਪ੍ਰਗਟਕੁਏਹੈ॥ਕਾਹੇਤੇਯਹਿਤੀਨੇਦੇਵਤਾਪੁਣਵਤੇਹੈ॥
 ਅਰੁਵਹੁਮਾਇਆਹੈ॥ਅਰੁਵਹੁਮਾਇਆਸਹੀਰਹੈ॥ਅਰੁਮੈਸਹੀਰਕ
 ਵਿਸਾਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਲਿਗਕਾਬਚਨਸੁਣਕਰਬ੍ਰਹਤਪ੍ਰਸਿਨਿਕੀਆ॥

ਅਰੁਪ੍ਰਸਿਤਗੁਇਆ ਅਰੁਕਰਾਯਗੀਸੁਫੁਕੋਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ ਜੇਸੁਫੁਕੋ
 ਤਿਗੁਣਅਰੁਮਾਇਆਤੇਅਤੀਤਅਰੁਸੁਪ੍ਰਕਾਸਦੇਖਾਤੇਨਕਾਰੇਤੇਜੁਤੀ
 ਨੇਗੁਣਕੇਬਲਕਹਣਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਨਹੀਤਓਮੈਂਗੀ॥ ਬਹੁਜਗਰਜੁਤੇਪੁਛਾ
 ਜੁਕਛੁਤੇਨੇਬਿਸਨਤੇਸੁਨਾਹੈਸੋਕਹਾਗਰਜਕਰਾਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਮਯੁ
 ਰਕਰਾਤੇਨੇਬਿਸਨਕੇਧ੍ਰੁਗਾਟੀਕੀਆਹੈ॥ ਸਭੁਨੇਕਹਾਏਬ੍ਰਹਮਾਧਿਨਸੁਪ੍ਰ
 ਕਾਸਅਥਵਾਪਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਰਾਧਿਨਪਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਪਰਕੇਕ
 ਲਾਉਧਾਧਲੀਆਹੈ॥ ਚਾਹਤੀਹੈਜੁਧਿਨਸਤਿਹੈ॥ ਧਰਪਾਚੇਤਤਤਾ
 ਤਮਾਤੇਉਤਪਤਿਕੁਏਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਦੇਨੇਯਾਅਕਾਸਤੇਉਠਾਇਕਰਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕਰੀ॥ ਅਰੁਕਰਾਏਬ੍ਰਹਮਾਆਜਤੇਨੇਬਤਿਅਈਤਿਆਗੀ॥ ਅਰੁਬਿਖਮਤਾ
 ਕਰੀ॥ ਮੇਰੇਬਿਖੇਉਧਾਧਕਹਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤੁਹੈਅਰੁਸਰਬਪਦੇਕੇਤੇਨੇਹੀਸਿੰਘਾ
 ਮਨਿਕੀਆਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਰਾਏਪਮਤਿਕਰੁਬੀਚਾਰਕਰਾ॥ ਜੁਧਿਨਕੇਸੇਸੁਪ੍ਰ
 ਕਾਸਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਰਾਮੈਨੇਜਾਨਾਹੈਜੁਆਪਨਿਰਉਧਾਧੁਧਿਨਕਰੇਹੈ॥ ਜੁਧ
 ਓਨੇਹੈਤਿਤਓਕਓਨਕਰੇ॥ ਤਾਂਤੇਸਰੁਧਿਨਹੈ॥ ਏਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦਕਰੇਧ੍ਰੁਪ੍ਰਤੀਤਕ
 ਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਰਾਬੇਦਯਹੀਕਰੇਹੈਕਿਨਖਸਖਤਕਨਗਾਇਣਹੈ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਾਣਅਰੁ
 ਇੰਦ੍ਰੀਆਅਰੁਗੁਣਨਗਾਇਣਤੇਉਤਪਤਿਕੁਏਹੈ॥ ਭੂਤਭੁਵਿਖਵਰਤਮਾਨਸ
 ਬਵਹੀਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਪਦਨਿਕਿਅਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਰਾਤੁੰਈਸੁਰਹੈ॥ ਅਰੁਸਰਬ
 ਕਰਮਤੇਹੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਾਣਕਛੁਨਹੀਤਓਕਰਮਤੇਹੈਕਛੁਨਿਕੁਏ॥ ਅਰੁਯਹ
 ਜੇਕਰਤਾਹੈਪ੍ਰਾਣਨਗਾਇਣਤੇਉਤਪਤਿਕੁਏਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਭ੍ਰੀਧਿਨਇਸਥਿਤ
 ਗੁਇਆ॥ ਕਾਹੇਤੇਮੂਲਅਰੁਸਾਖਾਬਿਖੇਕਿਅਭੁਦਹੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਾਣਨਗਾਇ
 ਣਤੇਉਤਪਤਿਕੁਏਹੈ॥ ਤਓਨਗਾਇਣਭ੍ਰੀਧਾਨਹੈ॥ ਅਰੁਤੇਨੇਜੁਬੇਦਬਿਖੇਕ
 ਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਣਸੁਫੁਤੇਉਤਪਤਕੁਏਹੈ॥ ਤੁੰਕਰੁਸਤਿਹੈਕਿਮਿਥਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਕਰਾਪ੍ਰਾਣਤੇਕਰਮਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਾਣਅਰੁਕਰਮਕਰਣਮਾਤ੍ਰਹੀਹੈ॥ ਜਬਿਏ
 ਕਮੈਦੇਨੇਨਹੀ॥ ਕੋਕਲਾਕਰਾਸਭੀਸਭਾਮਿਥਿਆਪ੍ਰਗਾਟਿਕਰੇਹੈ॥ ਜਬ
 ਬਡਾਸਰੋਮਨਅੰਸੋਕਹੈਤਉਛੋਟੇਕਿਉਨਕਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤੁਕਿਆਹੈ॥ ਅਧ
 ਨਰੁਧਕਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਜਾਕੇਸਰੁਧਕੋਗਿਆਨਨਹੀ॥ ਵਾਕੋਕਰਣਕਿਆਰਾ
 ਣਹੈ॥ ਜਾਨੇਦੇਖਾਹੈਉਸਕੋਭੀਕਛੁਜੇਗਨਹੀ॥ ਕੋਕਲਾਕਰਾਯਹੀਸੋ
 ਸਾਹੈ॥ ਏਬ੍ਰਹਮਾਜੁਤੁਹੀਹੈ॥ ਤਓਸਰੁਧਕੋਕਿਨਦੇਖਾ॥ ਅਰੁਕਾਨੇਦੇਖਾ॥
 ਮੂਲਦੇਖਣਾਤ੍ਰਿਪਟੀਬਿਨਾਨਹੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਜਬਮੈਂਹੋਤ੍ਰਿਪਟੀਕਰਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਉਠਿਖਜਾਗੁਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਕਰਾਉਤਰਤੇਗਾਮੁਫਿਤੇਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਤਾਂਤੇਬਿ
 ਸਨਧੈਜਾਤੇਹੈ॥ ਸਭੀਏਕਰੇਕੁਏਖੀਰਸਮੰਦਬਿਖੇ॥ ਜੇਇਸਥਾਨਿਏਸ
 ਥਿਤਾਬਿਸਨਕਾਹੈ॥ ਤਹਾਧਹੁਚੇ॥ ਅਰੁਉਸਤਤਲਾਗੇਕਰਨਾ॥ ਕਿਹੇਕੁਰ
 ਵਾਨਮੂਲਸਰੁਵਸਤਾਕਾਤੁਹੈ॥ ਅਰੁਅਕੋਰੁਧਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਰਾਉਸਤ

ਤਮੇਰੀਸੁਨੋ॥ ਜੁਹੇਬਿਸਨਤੈਨੇਮੁਫੁਤੇਉਤਪਤਿਪਾਈਐ॥ ਅਰੁਯਹਿਚਤੁ
ਰਗੁਜਤੇਗੁਰੂਪਅਰੁਸਿਖਚਕੁਗਦਾਪਦਮਮੁਫੁਉਪਜਾਏਐ॥ ਅਰੁਮੁਫੁ
ਬਿਖੇਆਵਾਰੈਨਨੀ॥ ਪਰਤੁਫੁਕੇਬਾਰਬਾਰਨਮਸਕਾਰਕਰੇਐ॥ ਐਸਾਅ
ਵਾਜਨਕਰੇਐਜਾਮੈਅਵਾਜਨਅਰੁਬਿਸਨਨੀ॥ ਹਿਸਕਹਾਏਕੋਕਲਾਯਹਿਉ
ਸਤਤਨੀਨਿੰਦਾਕਰੇਐ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਅਖਤਕਅਗਿਆਨਬਿਖੇਐ॥ ਮੁ
ਫੁਸੈਵਚਨਮਤਿਕਰਾ॥ ਜੁਥੁਗਮਾਮੁਆਮੀਤੇਰਾਖਜਾਐ॥ ਅਰੁਬਿਸਨਆ
ਵਤਐ॥ ਉਸਤਤਅਰੁਨਿੰਦਆਕਾਤਿਆਗਕਰਾਮਸੁਰਕਹਾਮੈਅਵਾਜ
ਨਕਰੇਐ॥ ਜੁਕੋਉਨੇਹੀਨਿਧੀਤਮੁਨਿਕੋਈਆਵਤਾਐਨਿੰਦਾਤਾਐ॥ ਅਰੁਨਮ
ਸਕਾਰਮੇਰੀਮੁਫੁਕੋਐ॥ ਹੇਬਿਸਨਆਉਤੇਰਾਆਵਨਕੋਸਾਐ॥ ਜਾਮੈਅ
ਵਵਾਜਾਵਵਾਨੀ॥ ਕੁਲੀਗਕਹਾਨਹਿਸਨਕੋਕਲਾਨਮਜੁਰਨਬਿਸਨਨਬੁ
ਰਮਾਨਰੁਦਸਰਬਮੈਐ॥ ਤਾਤੇਅਪਨੇਰੂਪਕੋਆਪਬੁਲਾਵੇਐਏਤੇਵਚ
ਨਮੈਜੈਸਾਪੁਰਬਸੈਸੁਰਜਉਦੇਤੇਇਬਿਸਨਦੇਵਸਮੁੰਦਸੇਨਿਕਸੇ॥ ਅਰੁ
ਪੁਛਾਰਿਹੋਪੰਖੋਰਿਯੋਕਹੇਤਮਕਓਨੇਐ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਮੈਚੈਤਨਅਰੁਸੁ
ਪ੍ਰਕਾਸਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸਤੇਗਮਾਫੁਸੈਐ॥ ਅਰੁਹੇਬਿਸਨਤੁਫਿਕੋਲਜਾਨੀਅ
ਵਤੀ॥ ਜੁਪੁਛਤਾਜੁਤਮਕਓਨੇਐ॥ ਸਰੀਰਪੰਚਰੂਤਕਾਜਜਾਐ॥ ਅਰੁਆ
ਤਮਾਵਚਨਤੇਪਰੇਐ॥ ਤੁਫਿਕੋਕਓਨਉਤਰਦੇਵੈਸੁਯਹਿਐ॥ ਬਿਸਨਕਹਾ
ਕਹੇਪ੍ਰਸੰਨਿਤਮਾਰਾਕਿਆਐ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਅਪਉਤਰਦੀਆਤੇਨੋਐ॥ ਥ
ਹੁਜਕਿਆਪੁਛੇਐ॥ ਆਦਿਹੀਤੈਨੇਪੁਛਤਮਕੋਨੀਐ॥ ਜਬਅਪਨੇਸਰੂਪ
ਪਕੀਤੁਫਿਕਓਅਪ੍ਰਾਪਤਿਐ॥ ਤੁਫਿਤੇਕਿਆਪੁਛੇ॥ ਅਬਿਸਿਵਲੋਕ
ਬਿਖੇਜਾਤੇਐ॥ ਸੁਣਾਬਜੇਵੇਦਾਂਤਿਵਿਸਨਕੋਦੇਸਵਿਖੇਐਪਰਵੇਦਾਂਤਿਕ
ਹਾਏਕੋਵਲਰਾਂਤਿਐ॥ ਬਿਸਨਿਕਹਾਮੈਈਸੁਰਹੀ॥ ਅਰੁਅਨੰਤਸਕਤਿਰ
ਖਤਿਐ॥ ਯਹਿਸਗੁਬਿਪੰਖੋਰੁਅਰੁਬੁਰਮਾਕੋਸਕਸਕੋਆਏਐ॥ ਇਨਹੁ
ਕਹਾਕਹੁਪਓਨਪ੍ਰਕਾਸਐਰਿੰਗਮ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਕਰਮਸਕੀਪ੍ਰਸੰਨਿਕੁਏ॥
ਕੋਕਲਾਕਹਾਇਸੀਬੁਧਤੇਆਪਕੋਈਸੁਰਮਾਨਾਐ॥ ਪਓਨਕਹਾਕੋਸੇਕ
ਹਮੁਐ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜੈਸੇਤੁਕਹੇਐਤੈਸੇਪੰਖੋਰੇ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਅਖਤੁ
ਈਸੁਰਕੁਏਆ॥ ਯਹੀਕਹੁਜੁਪਓਨਕਰਤਾਐ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜੈਮਿਥਿਜੁ
ਹੇਇਸੇਕੋਸੇਸਤਿਕਹੀਐ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਮਿਥਿਆਕਿਉਕਹਿਤਾਐ॥ ਜੈ
ਸਤਿਐਸੇਈਕਹਾ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜਬਿਸਰੀਰਗਿਜਤਾਐ॥ ਤਬਪਓਨ
ਕਹਾਐ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਇਸਮਤਾਵਿਖੇਦਿਨਭੀਰਾਤਾਐ॥ ਜੈਕਹੀਏਪਾਇ
ਫੁਟਏਸੇਅਕਾਸਨਾਸਕੁਏਆ॥ ਤਉਕੋਸੇਪਰਤੀਤਰੀਜੀਏ॥ ਤਾਂਤੇਜੈ
ਸਰੀਰਕਾਨਾਸਕੁਏਆ॥ ਤਉਕਿਆਹੁਆਆਪਿਪਓਨਜਿਉਕਾਤਿਉ
ਐ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਯਹਿਮੁਫੁਮੈਲੀਨਿਹੋਏ॥ ਮੁਫੁਵਿਖੇਪਓਨਕਹਾਐ

ਨਿਰੰਜਨਹੋ॥ ਕੋਕਲਾਕਗਾਨਹਿਕਚਿਨਚੁਤੁਮੈਲੀਨਹੋਤਾਹੋ॥ ਬਿਸ
 ਨਕਗਾਨਹਿਅੰਸਮੇਰਾਹੋ॥ ਜੈਸੇਕਵਤੇਰਵਾਲਾਕੋਕਲਾਕਗਾਹੋਕੁਗਵਾਨ
 ਤੈਨੇਆਪਕੋਕੰਡਕੰਡਰੀਆ॥ ਅਕੰਡਨਪੁਆਜੈਅੰਸਤੇਗਾਹੋ॥ ਇਸ
 ਕਾਰੁਪਕਿਆਹੋ॥ ਬਿਸਨਕਗਾਜੈਸੇਮੈਅਰੁਪਹੋਤੈਸੇਮੇਰਾਅੰਸਤੀਅ
 ਰੁਪਹੋ॥ ਕੋਕਲਾਕਗਾਜਾਤੇਦੁਹੁਅਰੁਪਸੇਪਵਨਿਹੋ॥ ਪਚਿਨਸੇਪੁਸੀਨਿਰੁ
 ਹੋਆ॥ ਬਿਸਨਬਹੁਜਕਗਾਜਬਧੰਚਰੁਤਨਾਸਹੋਤੇਹੋ॥ ਤਬਪਚਿਨਕ
 ਗਾਹੋਤਾਹੋ॥ ਕੋਕਲਾਕਗਾਕੈਸੇਨਾਸਹੋਤਾਹੋ॥ ਬਿਸਨਕਗਾਪੰਚਰੁਤਮਹ
 ਦਹੋਕਾਰਤੇਉਤਪਤਿਰੁਏਹੋ॥ ਬਹੁਜਹੋਕਾਹਬਿਖੈਲੀਨਹੋਹਿਗੋ॥ ਤਚਿ
 ਪਚਿਨਕਹੀਨਿਗਾਇਆਜੈਨਾਸਹੋਤਾਤਚਿਪੁਗਾਟਿਨਹੋਤਾ॥ ਬਿਸਨਕ
 ਗਾਪੁਰਖਵਿਖੈਉਨਨਹੋ॥ ਨਹਿਸਭਿਪੁਕਾਸਗਾਖਤਿਹੋ॥ ਬਿਸਨਕਗਾ
 ਪੁਰਖਮੁਫਤੇਪੁਗਾਟਿਰੁਏਆਹੋ॥ ਕੋਕਲਾਕਗਾਤੁਕਾਸੇਪੁਕਾਸਗਾਖ
 ਤਹੋ॥ ਕਗਾਮੈਸੁਪੁਕਾਸਹੋ॥ ਕੋਕਲਾਕਗਾਅਸਤਿਮਾਤਿਕਗਾ॥ ਨਹਿਆ
 ਪਤੇਆਪਪਚਿਨਕਹੋਹੋ॥ ਤਾਂਤੇਪੁਕਾਸਗਾਖਤਿਹੋ॥ ਬਹੁਜਬਹੁਮਾਅ
 ਰੁਬਿਸਨਪੰਖੇਰੁਚਿਸੀਜਗਤਿਸਿਵਲੋਕਕੋਰਾਏ॥ ਸਰੁਪੰਖੇਰੁਯੋਮਿ
 ਸਲਤਕਰੀਜੈਕੋਕਲਾਕਚਿਮਾਗੀਐ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਧਗਮਸਾਸਤਬਿਖੈ
 ਲਿਖਾਹੋ॥ ਏਕਤੇਜੋਬਹੁਤਿਯੋਕੋਦੁਖਿਪਹੁਚੇ॥ ਇਸਕਾਘਾਤਕਰ
 ਛਾਜੇਗਾਹੋ॥ ਕੋਕਲਾਕਗਾਹੋਬਿਸਨਪੰਖੇਰੁਕਹਿਤੇਹੋਜੈਇਸਕੋਕਲਾ
 ਕਾਨਾਸਕਰੀਐ॥ ਅਰੁਜੈਮੈਨਾਸਰੁਈਨਤੀਨੋਲੋਕਕਹੈਗੇਨਤੁ॥ ਬਿਸਨ
 ਹਸਾਅਰੁਕਗਾਇਸਕਾਘਾਤਿਮਤਿਕਗਾ॥ ਸਿਵਕੋਨਿਕਟਿਗਾਏ॥ ਅਰੁ
 ਸਿਵਕੋਨਮਸਕਾਰਨਾਕੀਨਕੀਆ॥ ਸਰੁਕਹੈਮਾਰੇਰੁਪਕੋਨਮਸਕਾਰਹੋ॥ ਜੈ
 ਸਿਵਕਗਾਨਹਿਸਰੁਅਰਨਮੈਅਰਮੈਹੋ॥ ਸਰਬਤੁਸਨੀਰੁਏ॥ ਸਿਵਪੰ
 ਖੇਰੁਯੋਕੀਚਿਰਦੇਖਾ॥ ਅਰੁਬਿਸਨਸੇਪੁਛਾਹੋਰੁਪਮੇਰੇਨਹਿਕਿਆਕੋ
 ਤਕਹੋ॥ ਬਿਸਨਕਗਾਤੁਮਸਭਿਪੁਹਿਚਾਨਨਹੋਹੋ॥ ਸਰੁਕਾਤੇਦਤੁਮਪੰ
 ਪੁਗਾਟਿਹੋ॥ ਸਰੁਕਗਾਹੋਸਿਵਤੁਮੰਗਲਰੁਪਹੋ॥ ਕੋਕਲਾਕਗਾਹੋਸਿਵਸ
 ਰੁਪੰਖੇਰੁਅਰੁਬਹੁਮਾਅਰੁਬਿਸਨਕੋਜਾਨਤਹੋ॥ ਅਰੁਮੈਤੇਰੇਨਿਕਟਅ
 ਏਹੋ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੋਤੁੰਡੀਇਪਸਕਪਚਿਨਕਾਹੋ॥ ਅਰੁਮੈਪਚਿਨਕੋਸੁਪਾਕ
 ਸਕਜਾਨੇਹੋ॥ ਪਰੁਕਹੁਤੁ॥ ਪੁਖਮੇਤੁਮਕਛੁਪੁਸਿਨਉਤਰਕਰਗਾ॥ ਬ
 ਹੁਜਮੈਉਤਰਕਹੋਗਾ॥ ਹੋਸਕਗਾਸਰੁਦਰਸਨਿਅਰੁਰੁਪਮੇਰਾਹੋ॥ ਸ
 ਰੁਕਗਾਰੁਪਅਰੁਪਮੇਰਾਹੋ॥ ਕੁਲਿਗਿਕਗਾਨਹਿਸਭਿਚੇਲੇਮੇਰੇਹੋ
 ਸਿਵਇਨਕੋਵਚਨਸੁਨਿਕਰਧਿਆਨਿਬਿਖੈਗਾਇਆ॥ ਕੋਕਲਾਕਗਾ
 ਪਚਿਨਸੇਪੁਕਾਸਹੋ॥ ਸਿਵਧਿਆਨਤੇਉਤਗਾ॥ ਅਰੁਕਗਾਕੋਕਲਾਤੁਪੰ
 ਨਿਹੋ॥ ਜਾਂਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾਤੇਫੁਰਿਸਾਚਸੰਦਰੁਏਆ॥ ਅਰੁਕੋਕਲਾਤੁ

ਕਿਸੀ

ਆਪਨਿਆਉਕਗਾ ਅਰੁਬੀਚਾਰਜੁਪਚਿਨਤੁ ਨਿਤੇਉਤਪਤਿਰੁਇਆ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਯਹਿਜੇਸਰਦੇਖਤੀਹੈਸਿਤਹੈ॥ ਅਰੁਰੂਪਤੇਗਾਹੈ॥ ਇਨਕੇ
 ਦੁਖਮਤਿਦੇਗਾ॥ ਕੇਕਲਾਤੁਸਨੀਰੁਈ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਕਚਕੇਕਹੈ॥
 ਕਿਹੇਪੁਤ੍ਰਨਿਯਾਐਸਾਚਾਹੀਐ॥ ਜਾਨੇਅਪਨੇਕਹੇਕੋਨਜਾਨਾ॥ ਅਰੁ
 ਤਾਪਗਵਿਜਤਾਨਕਹੀ॥ ਜੇਕਹਤਾਹੈਅਰੁਸੁਣਤਾਹੈਸਰੁਅਕਾਰਥ
 ਹੈ॥ ਧ੍ਰਿਸਮੇਸੁਨਣਾਅਉਸਪਰਨਿਹਚਾਕਰਨਾਹੈ॥ ਜਬਆਪਹੀ
 ਮੈਦ੍ਰਿਜਤਾਨਿਹੈ॥ ਤਉਕਹਣੇਸੁਣਨੇਤੇਕਿਆਲਾਰੁਹੈ॥ ਕਹਤਾਹੈ
 ਮੈਦ੍ਰਿਸਾਥ੍ਰਹਸਪਦਕਾਹੈ॥ ਅਰੁਥ੍ਰਹਮਾਤੇਪਰੇਹੈ॥ ਪਰਇਸਕਹਣੇਪ
 ਰਦ੍ਰਿਜਨਹੀ॥ ਕਾਹੇਤੇਸੁਨਕਰਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਅਪਨੇਬੀਚਾਰਸਾਥਰਸ
 ਕੋਨਹੀਪਾਇਆ॥ ਤਾਂਤੇਹੇਕਚਿਤੁਸਰਬਥਿਸਨਜਨਾ॥ ਸਰਬਇਸਥ
 ਵਰਜੀਗਮਵੀਵਹੀਹੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਾਲਕੁਪਕਰਤੁਫਿਕੋਕਉਦੁਖਦੇਵੈ॥ ਤੇ
 ਉਸਕੋਭੀਥਿਸਨਜਾਨਾ॥ ਕਚਕਹਾਜੇਥਿਸਨਹੀਹੈਤਉਦੁਖਕਿਸਕੇ
 ਦੇਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਕਚਿਨਦੇਤਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਕਹਾਥਿਸਨਦੇਤਾਹੈ॥
 ਅਰੁਥਿਸਨਕੋਕਚਿਨਦੇਤਾਹੈ॥ ਉਸਕੇਸਰੂਪਵਿਖੈਦਵੈਤਨਹੀ॥ ਜੇ
 ਐਸੇਕਹੀਐ॥ ਪਰਇਸਕੀਪਰਿਤਿਗਿਆਕਾਰਨਦੁਖਦੇਤਾਹੈ॥
 ਜੁਅਪਨੇਕਹੇਪਰਿਦ੍ਰਿਜਹੈਕਿਨਹੀ॥ ਤਾਂਤੇਹੇਪੁਤ੍ਰਤੁਭੀਨਿਯਚਾਕਰਾ॥
 ਏਕਸੁਆਸੁਇਸਥਿਆਨਤੇਭਿੰਨਨਿਹੈ॥ ਜੇਸਰੀਰਨਾਸਹੈਤਉ
 ਭੀਦ੍ਰਿਜਤਾਅਪਨੀਨਾਤਿਆਗੀਏ॥ ਸਰੀਰਕੋਭੀਥ੍ਰਹਮਜਾਨੇ॥ ਥ੍ਰਹਸ
 ਪਤਿਕਹਾਜਬਮੇਰੇਕੋਮੇਰੇਕਹੈਪਰਪ੍ਰਤੀਤਨਹੀ॥ ਤਉਤੇਗਾਪਰੇਜਾਨਿ
 ਕੇਸੇਸਿਧਿਹੈ॥ ਜੇਸੇਤੁਕਹਤਾਹੈਤੇਸੇਹੀਹੈ॥ ਜੇਸਰੀਰਪ੍ਰਵਕਾਜੇਸੁ
 ਕਹੈ॥ ਨਾਸਹੈ॥ ਪਰਜਬਤੇਸੇਸਰੀਰਕੋਥ੍ਰਹਮਜਾਨਾਤਬਵਰਨ
 ਆਸੁਮਤੁਫਿਵਿਖੈਨਹੈਗਾ॥ ਅਰੁਮਹਿਦਹਿਕਾਰਧਿਤਾਪੁਤ੍ਰਕੇਸੇ
 ਛੁਟੈਗਾ॥ ਜਬਥ੍ਰਹਮਕੇਜਾਨੇਤੇਯਹਿਲਛੁਨਿਨਿਵਰਤਰੁਏਤਉਸ
 ਰੀਰਭੀਨਹੈਗਾ॥ ਕੇਵਲਥ੍ਰਹਮਹੀਹੈਇਗਾ॥ ਇਸਉਪਦੇਸਕੇ
 ਮਨਮੈਦ੍ਰਿਜਕਰਕਾਥਾ॥ ਕਚਕਹਾਕਛੁਤਪਕੁਰਹਾ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਕ
 ਹਾਹੇਪੁਤ੍ਰਯਹੀਤੁਪਹੈ॥ ਜੇਸਰੀਰਅਰੁਤਪਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਸਰੁਕੇ
 ਏਕਥ੍ਰਹਮਜਾਨੇ॥ ਜੇਇਸਤੇਉਪਰਤਿਆਗਾ॥ ਅਰੁਤਪਨਹੀ॥ ਪਰ
 ਨਤਪਪਛਾਨਾਅਪਨੇਸਰੂਪਕਾਹੈ॥ ਜਬਅਪਨੇਸਰੂਪਕੇਲਾਗਾ
 ਤਪਨਰਹਾਜੁਕੀਆਤੇਨੇ॥ ਹੇਪੁਤ੍ਰਤੁਪਦਕੇਅਰੁਮਾਨਕਉਤਿਆਗਾ॥ ਅ
 ਰੁਤੁਪਦਵਿਖੈਅਉਕਚਕਹਾਸੰਤਕਹਤੇਹੈ॥ ਜੁਪਦਕੇਤਿਆਗੇ
 ਤੇਗਵਾਲਸੁਰਰਜਨਹੀਹੋਤੀ॥ ਪਰਸੁਰਜਵਿਖੈਲੀਨਿਹੋਤੀਹੈ॥

ਜੇਸੇਬੰਦਸਮੁੰਦਨਹੀਹੋਸਕਤੀ। ਪਰਜੇਜਲਕਹੀਐਤਉਬਨਤਾਹੈ। ਅਰੁਤੁ
 ਕਹੈਹੋਬੰਦਿਆਈਤਿਆਗਾ। ਅਰੁਸਮੁੰਦਹੋਭ੍ਰਿਹਸਪਤਕਹਾਹੋਪਤਯਹਿਕ
 ਹਿਕਹਿਨਾਹੈ। ਇਨਹੁਬਾਤਹੁਬਿਖੈਬਿਧਮਤਿਹੋਇ। ਤਵਪਦਅਰੁਤਤਪਦਅਰੁ
 ਅਸਪਦਯਹਿਤੀਨੋਕੇਵਲਕਹਜੇਮਾਤਹੈ। ਕਚਕਹਾਜੁਏਪਦਕੁਛਨਹੀਤਉ
 ਸਿਤਿਕਿਉਕਹੈਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਪਤਿਕਹਾਹੋਪਤਉਨਹੁਤੇਹੀਦ੍ਰਿਤਨਮਿਤਕਹੈਹੈ। ਜਿ
 ਇਤਵਚਾਰਆਪਿਕੋਧਾਵੈ। ਨਹੀਤੀਨੋਪਦਕੁਛਨਹੀ। ਤੀਨਹੀਤੇਤਉਓਧਾਧ
 ਤੇਤੀਹੈ। ਪਰਕਹਿਨਿਮਾਤਹੀਹੈ। ਕਹਾਧਿਤਸੇਤੀਸਿਤਿਜੇਵਿਵਰਜਤਕੀਆਹੈ।
 ਅਰੁਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਹਾਹੈ। ਕਹਾਏਪਰਤੀਤਕਹਾ। ਜੁਸਰੁਸੁਨਿਕਰਕਹੈਹੈ। ਆਪਤੇ
 ਭਿਨਕਓਨਹੈ। ਜੇਦੋਅਰਤੀਨਕਹਿਜਾਹਿ। ਕਚਕਹਾਤੁਮਾਰੇਬਚਨਤੇਅਚਰਜਮਾ
 ਨਿਕੁਇਆਹੈ। ਜੇਕਛੁਸਿਤਹੁਕਹਾਨਿਰਬੀਜਨਿਕਸਾ। ਉਨਕੇਸਿਗਤੇਕਿਆਸਿ
 ਧਹੈ। ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਕਹਾਹੋਪਤਸੰਤਹੁਕਾਕਹਾ। ਅਤਿਆਗਮਤਿਕਹਾ। ਯਹਿਸਿ
 ਸਾਰਅਗਿਆਨੀਉਸਕੋਸਮੁੰਦਅਧਿਹੈ। ਸਿਗਸਿਤਹੁਕਾਹਿਨੋਕੇਨਵਕਹੈ। ਤਾ
 ਤੇਕੋਸੇਤਿਆਗਕਹੈਹੈ। ਇਨਕੇਸਿਗਤੇਜੁਵਿਚਾਰਕਹੀਹੈ। ਅਪਨਾਜਾਨਨਾਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿਹੋਤਾਹੈ। ਜਬਦੀਚਾਰਹੁਆਤਬਸਿਤਕਹਾਹੈ। ਤਾਤੇਸਿਗਇਨਕਾਪਦਾਰਥਜਾ
 ਨਿ। ਕਚਕਹਾਬਾਰਤਉਨਿਪੰਥੇਰੁਓਕੀਕਹਾ। ਜਬਕੋਕਲਾਤੁਸਨੀਕੁਈ। ਤਬ
 ਇਨਤੀਨੋਦੇਵਤਾਕਿਆਕਹਾ। ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਕਹਾਹੋਪਤਿਕਿਆਕਹੈਜੁਤੁਪ੍ਰਤੀਤਨ
 ਹੀਰਾਖਤਾ। ਕਚਕਹਾਤੇਰੇਸਿਗਤੇਓਧਿਨਹੀਰਹੀ। ਅਰੁਨਿਹਚਕੋਵਕਹੈ। ਅਰੁ
 ਸੁਣਜੇਮੈਨਿਰਉਧਾਧੈਹੈ। ਅਰੁਆਤਮਾਸਰੁਪਹੈ। ਅਰੁਅਕੈਹੈ। ਅਰੁਸਰੀਰਕੇ
 ਧਰਮਜੇਬਾਲਜੇਬਨਜਾਹੈ। ਅਤੀਤਹੈ। ਅਰੁਮੇਰੇਬਿਖੈਨਦਿਨਹੈਨਗਤਿਹੈ।
 ਕਾਹੇਤੇਜੁਦਐਤਨਹੀਰਾਖਤਾ। ਅਰੁਸਰੁਪਅਪਣੇਕੋਜਾਣਹੈ। ਸਦਾਏਕਸਾਹੈ
 ਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤਕਹਾ। ਅਰੁਜੇਕਹੈਤੇਸੁਣਿ। ਨਹੀਕਾਨਕਸੇਸੁਣੈ। ਅਰੁਸੁਣਤਾਹੈ।
 ਬ੍ਰਹਮਪਤਿਕਹਿਆਮੇਰੇਸਿਗਤਉਕੋਕੁਗਦੀਆ। ਜੇਆਪਿਕੋਤੈਨੋਜਲਾਇਨ
 । ਅਰੁਆਪਹੁਆ। ਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤਸੁਣਜੁਸਰੁਏਕਰਾਖਾਲੇਗੇਕਹਣੈ। ਜੁਹਮਹੀਹੈ
 ਅਰੁਹੈਅਰੁਨਹੀ। ਹਮਾਰੇਬੀਚਾਰਨਹੀ। ਕੁਲਿਗਕਹਾਜੁਤਮਹੁਹੈਅਰੁਨਹੀਕਹਾ
 ਤਉਓਧਾਧਿਕੁਈ। ਉਨਹੁਕਹਿਆਉਧਾਧਰੀਜਮਹੀਹੈ। ਧਨੀਹਮਹੀਹੈਦਾਲਿ
 ਵੀਹਮਹੀਹੈ। ਦਿਨਅਰੁਗਤਿਹਮਹੈ। ਕ੍ਰਿਆਅਰਕਰਤਾਅਰੁਕੋਗਕੋਗਤਾਹ
 ਮਹੈ। ਐਸੇਕਹਿਏਕਉਧਾਦਾਨੁਕਰਨੁਕਹਿਤੇਹੈ। ਜੇਸੇਮਾਟੀਘਟਿਸੈ। ਅਰੁਏ
 ਕਨਮਿਤਕਾਰਨਹੈ। ਜੇਕਾਰਜਕੋਕਰਤੇਤੇਭਿਨਕਹੈਹੈ। ਜੇਸੇਧੁਮਿਆਗਸੇ
 ਘਟਿ। ਕੋਕਲਾਕਹਾਤੁਮਸੇਧੁਟਿਉਕਲੀਖਈਜੇਮੈਜਲਤਾਹੀਏ। ਅ
 ਰੁਸਬਦਕਹੈਤੇਸੇਧੁਕਾਰਹੈ। ਅਰੁਜੇਧੁਗਨਿਹੈ। ਸੇਕਿਆਕਹੈ। ਸਰੁਕਹਾਹੈ
 ਤਾਜੁਸਿਤਹੁਕਹੈ। ਅਬਵਾਹੁਪੁਰਨਨਥੋ। ਕੋਕਲਾਕਹਾਸਿਤਕੇਵਲਅਜਾ
 ਏਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਯਹੀਜਾਨਣਾਦੁਐਤਹੈ। ਸਿਤਿਅਨਿਛਿਤਹੈ। ਜਬਚਾਰਨਾਨਹੀ
 ਰਾਖਤਤਉਕਿਆਕਹੈਹੈ। ਜੇਕਹਣਹੈ। ਸੇਚਾਰਨਹੈ। ਸਰੁਕਹਾਜੇਅਧਤਿ

ਕਾਮਹੋ॥ ਵਚਨਕ ਰਤਾਹੋ॥ ਕਿਨਾ॥ ਕੁਲਿਗ ਕਰਾਅਪਤਕਾਮਅਪਤਕਾਮਕ
 ਤਤਾਹੋ॥ ਪਹਦਿਸਟਾਉਸਕਾਕਿਆਕਹੋ॥ ਮਯਰਕਹਾਇਤੀਨਦੇਵਤਾਬ੍ਰਹਮ
 ਬਿਸਨਮਹੇਸੁ॥ ਅਪਤਿਕਾਮਹੋ॥ ਕਿਦ੍ਰਿਸੇਇਸੈਪਦਕੇਹੋ॥ ਕੁਲਿਗਕਹਾਮੈਜੇਦੇ
 ਖੋਹੋਸਭੀਅਪਤਿਕਾਮਹੋ॥ ਅਰੁਜੇਕਹੋਸਹੀਰਸੈਕਾਮਹੋ॥ ਅਸਤਿਹੋ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁ
 ਜੜਿਹੋ॥ ਜੈਸੇਸਿਲਾਉਸਸਾਬਿਕਿਆਧ੍ਰੁਜਨਹੋ॥ ਅਰੁਆਤਮਾਸਹੀ
 ਰਤੇਅਤੀਤਹੋ॥ ਉਸਕੋਭੀਕਿਆਪਰੋਜਨਿਹੋ॥ ਤਾਂਤੇਸਭੀਅਪਤਿਕਾ
 ਮਹੋ॥ ਤਓਆਤਮਾਅਰੁਦੇਹਿਦੋਨੋਅਚਾਹਅਪਤਿਕਾਮਹੋ॥ ਤਓਚਾ
 ਹਨਕਿਸਥਿਖੇਹੋ॥ ਕੁਲਿਗਕਹਾਚਾਹਨਾਧਰਮਮਨਕਾਹੋ॥ ਮਨਅਸਤ
 ਤਾਂਤੇਜੁਅਸਤਕਾਕਾਰਜੁਹੋ॥ ਸੇਭੀਅਸਤਿਹੋ॥ ਸਿਵਕਹਾਹੋਕੁਲਿਗ
 ਤੇਰੇਮਾਤਾਪਿਤਕੋਨਹੋ॥ ਕਹਾਮੈਆਪਿਹੀਮਾਤਾਪਿਤਾਅਰੁਪੁਤ੍ਰਹੋ॥ ਮੈ
 ਰੇਬਿਖੋਦੁਐਤਨਹੀ॥ ਸਿਵਕਹਾਹੁਰਤੇਗਕਓਨਹੋ॥ ਕੁਲਿਗਕਹਾਮੈਅ
 ਪਹੀਗੁਰਅਰੁਆਪਹੀਸਿਖੁਹੋ॥ ਸਿਵਕਹਾਇਹਬਿਦਆਕਾਸੇਸੀਖਾਹੋ॥
 ਕੁਲਿਗਕਹਾਆਪਹੀਬਿਦਆਤਬਕਾਸੇਸੀਖੇਮੈਜੁਸੁਖਾਸੋਹੋ॥ ਹੇਸਿਵਸ
 ਰਬਰੁਪਮੇਗਾਹੋ॥ ਸਿਵਕਹਾਜਾਤਤੇਗਕਿਆਕਹੋਹੋ॥ ਕਹਾਆਪਿਹੀਜ
 ਤਿਹੋ॥ ਜਾਤਤੇਕਿਆਹੋਇ॥ ਸਿਵਕਹਾਜਾਤਤੇਓਪਾਧਹੋ॥ ਅਰੁਤੁਨਿਰ
 ਉਪਾਧਅਰਸੁਧਹੋ॥ ਕੁਲਿਗਕਹਾਹੇਸਿਵਦੇਤੇਬਚਨਜੁਤੈਕਹੋਕੇਵਲ
 ਕਹਿਣਹੀਮਾੜਹੋ॥ ਅਰੁਬੁਧਤੇਉਪਜਾਥਾ॥ ਸਿਵਕਹਾਨਹੀਕੇਵਲਕਹ
 ਣਹੀਹੋ॥ ਤਓਕਿਆਚਿੰਤਾਹੋ॥ ਕਹਣਤੇਬੀਪਨਹੀਹੋਤੇ॥ ਸਿਵਬਿਸਨਕੋਕ
 ਹਾਜੁਯਹਿਮਾਲਿਸਰੁਕਓਉਪਾਰਤਾਹੋ॥ ਜੁਆਦਿਹੀਗਿਆਨਤੇਹਮਤੀ
 ਨੋਦੇਵਤਾਕੋਉਗਾਵਤੇਹੋ॥ ਤਾਂਤੇਬਚਨਾਇਨਕਾਸੁਣਨਾਕਛੁਨਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕਹਾਕਿਆਭੈਹੋ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਗਿਆਨਕੇਆਦਿਹੀਅੰਗੁਦਪ੍ਰਣਵਕਾਹੋ
 ਅਰੁਪ੍ਰਣਵਤੇਤੀਨਦੇਵਤਾਹੋ॥ ਇਨਕੋਪੁਤ੍ਰਆਪਣੇਨਜਾਣਆਪਿਸੇਅ
 ਪਹੋ॥ ਸਿਵਕਹਾਮੈਤ੍ਰਿਲੋਕੀਕੋਅਪਨਾਕਾਸਕੀਆਹੋ॥ ਪਰਜਾਤੇਅ
 ਹਿਕਾਰਨਿਵਰਤਿਭੁਇਆਹੋ॥ ਸੇਮੁਝਕੋਕਾਸੇਹੋ॥ ਹੇਬਿਸਨਇਸਬਾ
 ਤਬਿਖੇਮੁਝਤੇਕਥਾਸੁਣਿ॥ ॥ ਕਥਾਰਾਜੇਰੁਰਥਕੀ॥ ਏਕ
 ਸਮੇਰੁਰਥਨਾਮਰਾਜਾਥਾ॥ ਜਾਤੇਰੁਰਥਬੰਡੁਭੁਇਆ॥ ਆਪਣਾਗਜ
 ਪੁਤ੍ਰਕੋਦੇਕਰਤਪਸਿਆਕੇਨਮਿਤਥਨਿਵਿਖੇਗਾਇਆ॥ ਤਹਾਦੇਖਜੁ
 ਕੇਤੇਤਪਬਿਖੇਅਰੁਕੇਤੇਜਪਬਿਖੇਅਰੁਕੇਤੇਧਿਆਨਿਬਿਖੇਦੇਤੇ
 ਲਾਗੇਹੁਏ॥ ਅਰੁਏਕਸਿਤਜੁਦੇਖਾਆਤਮਾਬਿਚਰਬਿਖੇਹੀ॥ ਅਰੁ
 ਸਾਬਤੀਨਿਚਾਰਕੇਸੀਬਾਦਿਕਰਤਾਥਾ॥ ਕਿਨਮੈਨਤੁਮਨਯਹਿਜਗਤ
 ਏਕਬਿਸਨਿਚੇਤਨਹੋ॥ ਰੁਰਥਨਿਕਟਉਸਕੇਜਾਇਕਰਦੇਨਹੁਥਾਥ

੬੦

ਜੇ ਜਕਰ ਕਰਾ ਜੁ ਮੁਏ ਇਸ ਦੀ ਚਾਰ ਤੇ ਜੇ ਜਗਤ ਅਸਾਰ ਹੈ। ਵੈ ਗ
ਗਉਤਿ ਪਤਿ ਕਉ ਆਇ। ਤੇ ਹੀ ਸਰਨ ਆਇ ਆਇ। ਮੁਠਿ ਕੋ ਰਿਗ ਆਨ
ਉਪ ਦੇ ਸਕਗੇ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਗਿਆਨ ਵੈ ਗਗ ਸੀ ਜੁ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ।
ਸੋ ਕਿਚਿਤ ਕਾਲਿ ਬਿਖੋਏ ਜੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਹੀ ਕਾਰ ਹੀ ਮੈ ਕਾ ਬੇਗੀ ਨਿ
ਵਗਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸਿਤ ਕਰਾ ਯਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੁ ਏ ਕ ਬਿਸਨ ਜਾਣਾ ਗ
ਜਾ ਯਹਿ ਵਚਨਿ ਸੁਨ ਕਰ ਵੀ ਚਾਰ ਕੀ ਆ। ਜੁ ਸਿਤ ਕਰੇ ਹੈ ਸੁ ਸਤਿ ਹੈ ਜੁ
ਸਰਬ ਬਿਸਨਿ ਹੈ। ਜਬ ਵਹੁ ਹੈ ਤੇ ਮੈ ਕ ਚਿਣੁ ਹੈ। ਬੀ ਚਾਰ ਕੀ ਆ ਜੁ ਅਥ
ਵਾ ਮੈ ਭੀ ਬਿਸਨਿ ਹੈ। ਪਰੁ ਅੰਮੇ ਨਹੀ। ਬਿਸਨ ਕੇ ਮੈ ਜਾਨਾ ਹੈ। ਮੈ ਕ ਚਿਣੁ
ਹੈ। ਬਹੁ ਜੁ ਮੀ ਨਿਕੀ ਆ। ਹੇ ਸਿਤ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਗਨ ਦਿਰਤ ਕਰਾ। ਬਿਸਨ
ਕੇ ਮੈ ਨੇ ਜਾਨਾ ਹੈ। ਕਹੁ ਮੈ ਕ ਚਿਣੁ ਹੈ। ਸਿਤ ਕਰਾ ਜੁ ਬੁਝਾ ਮੈ। ਸਿਵ ਵਚਨਿ
ਕੋ ਬਹੁ ਜੁ ਬੀ ਚਾਰਾ। ਅਰੁ ਸਿਤ ਪਹਿ ਜਾਇ ਕਰ ਕਰਾ। ਜੇ ਮੈ ਬਿਸਨਿ
ਕੇ ਜਾਨਾ ਹੈ ਤਥਾ ਤੇ ਮੈ ਬੁਝ ਮੈ ਕੇ ਜਾਨਿ। ਅਰੁ ਆਪ ਕ ਚਿਣੁ ਹੀ ਜਾਨਾ ਜੁ ਕ
ਚਿਣੁ ਹੈ। ਸਿਤ ਕਰਾ ਜੁ ਭ੍ਰਿਕੇ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਉ ਆਇ। ਤੁਸਨੀ
ਹੋ ਜੁ ਇਸ ਤੇ ਆਗੇ ਵਚਨ ਹੀ। ਏਹ ਤੀਨ ਪਦਿ ਜੀਵ ਵੀ ਸਰਬੁ ਹਮ ਕਹ
ਤੇ ਹੈ। ਸੋ ਕੇਵਲਿ ਕਹਣ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਹੈ। ਅਰਿ ਨਿਰਵਿਸੇ ਕਵਿ ਕੇ ਵਚਨ
ਨਹੀ। ਇਹਿ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਕੁਰਬ ਸਰੁ ਪ ਬਿਖੋਲੀ ਨ ਕਉ ਆ।
ਹੇ ਬਿਸਨ ਏ ਕ ਸਮੈ ਪਰਮ ਗਾਇ ਅਕਾਲ ਕੇ ਤੇ ਜਾ। ਜੇ ਉਸਤੁ ਹ ਬਿਕੇ
ਲਿ ਆਉ। ਕਾਇ ਪਰਮ ਗਾਇ ਕੀ ਆਗਿ ਆ ਤੇ ਨਿਕਟ ਕੁਰਬ ਕੇ ਅ
ਇ ਆ ਕਰ ਦੇਖਾ। ਜੁ ਅੰਤਰ ਥਾਹ ਰੁਗ ਵਾਨ ਹੈ। ਰੁਗ ਬਿਨਾ ਮ
ਮਾਤ੍ਰ ਭੀ ਨਹੀ। ਕਾਲ ਅਚ ਰਜ ਮਾਨਿ ਕਉ ਆ। ਜੁ ਮੈ ਕ ਵਨ ਵਸਤੁ
ਕੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਨਿਕਾਲੇ। ਅਰੁ ਪਰਮ ਗਾਇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਵੈ। ਫਿਰ ਪਰ
ਮ ਗਾਇ ਪੈ ਆਇ ਆ। ਅਰੁ ਕਰਾ ਸਹਿ ਸਿਤ ਹੁ ਕੇ ਮਾਗਾ। ਜੇ ਲੋਕੁ ਕੁ
ਹਮਾਰੇ ਹਾਥ ਤੇ ਛੁਡਾਵ ਤੇ ਹੈ। ਜਬ ਰੁਗ ਬਿਖੋਲਾਇ ਆਉ ਸਕਾ ਕੇ
ਜਿਭੀ ਨਿਧਾਇ। ਜੇ ਪਕ ਜਕ ਰਿਤੁ ਭ੍ਰਿਪੈ ਲੈ ਆਵ ਤਾ। ਪਰਮ
ਇ ਅਰੁ ਕੇ ਕਰ ਦੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਆਏ। ਅਰੁ ਕਰਾ ਰੁਗ ਬਿਹਮਾਰੇ ਪ
ਸਤੇ ਗਾਇ ਆ। ਜਲਿ ਅਰੁ ਅੰਨ ਕੇ ਸਰੀਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹਾ। ਕਹੁ
ਕਿ ਆਕਰੇ। ਸਿਵ ਕਰਾ ਹੇ ਬਿਸਨ ਮੈ ਕੁਰਬ ਪੈ ਆਇ ਆ। ਅਰੁ
ਦੇਖਾ ਜੁ ਸਰਬ ਮੈ ਹੈ। ਪਰ ਸਰੀਰ ਅਰੁ ਮਾਨ ਤੇ ਨਥਾ ਕਹਿ ਤਾ। ਮੈ
ਨੇ ਕਰਾ ਹੇ ਗਾਨ ਤੁਧੀ ਨਿਹੈ। ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਮੈ ਜੁ ਜਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਹੁ ਤੁ
ਕ ਚਿਣੁ ਹੈ। ਉਤ ਕਛੁ ਨਿਕਰਾ। ਬਹੁ ਜੁ ਮੈ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਕੀ ਆ। ਭੀ ਕਛੁ
ਨ ਕਰਾ। ਮੈ ਨੇ ਕਹੁ ਕੁਰਬ ਨਹੀ ਰਹਾ। ਬਹੁ ਜੁ ਮੈ ਨੇ ਪਛੁ ਤੁ ਕੇ ਨਹੈ।
ਉਤਰ ਦੀ ਆ। ਹੇ ਸਿਵ ਅਚਰ ਹੈ। ਜੇ ਸਿਵ ਆਪ ਹੈ। ਅਰੁ ਪਛੁ ਤੁ
ਤੁ ਗਾਨ

ਹੋਤੁ ਕਥਿਨਹੋ॥ ਤੁਝਿ ਬਿਨਾ ਕਥਿਨਹੋਤੁ ਤੁਝੇ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਅਥਵਾ ਤੈਨੇ ਜਾਣਾ
 ਹੈ॥ ਜੁਮੈ ਰੁਥਹੋ॥ ਏਹਾ ਰੁਥਿਨਹੀ॥ ਰੁਥ ਕੋ ਕਾਲੇ ਖਾਇਆ॥ ਅ
 ਰਕਾਲ ਕੋ ਰੁਥ ਖਾਇਆ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਰੁਥ ਆਗਿਆ ਨ ਕੋ ਕਹੈ॥
 ਉਸੇ ਕੋ ਕਾਲ ਕਹੀ॥ ਅਗਿਆਨ ਨੇ ਨਾ ਸਕੀਆ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੋ ਗਿਆਨ ਕੋ
 ਮੈਨੇ ਖਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਿਗਿਆਨ ਰੂਪਹੀ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਤੁਝਿ ਪੈ ਆਇਆ
 ਹੋ॥ ਕਛੁ ਬਾਦ ਕਹਾ॥ ਰੁਥ ਕਹਾ ਨਿਕਟ ਅਰੁ ਦੂਰ ਮੇਰੇ ਦਿਖੈ ਨਹੀ॥ ਤਾਂ
 ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਸਰੂਪ ਤੇ ਇਸ ਬਿਤ ਅਰੁ ਸੁਖ ਕਾ ਸਹੈ॥ ਹੋ ਬਿਸਨ ਜਿਨ
 ਪੁ ਅਹੰਕਾਰ ਅਰੁ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨ ਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਉਨ ਕੋ ਕੈਸੇ ਨਾ ਸ
 ਕੈ॥ ਬਿਸਨ ਏਹੁ ਇਤਹਾ ਸੁਨਿ ਕਰ ਕਹਾ॥ ਹੋ ਸਿਵ ਪਾਲਨਾ ਜਗਤਿ
 ਕੀ ਮੈ ਕਰਤਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਧਤਿ ਕਾ ਮਹੈਂ ਸੁਖੁ ਫੈ ਪਾਲੈ॥ ਇਸੀ ਬਾਤ ਸੇ
 ਮੁਝਿ ਸੈ ਸੁਨਿ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਏਕ ਗਾ ਜਾਥਾ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਉਸ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਥਾ॥ ਜੇ ਬਾ
 ਲ ਪਨਿ ਤੇ ਕਿਆ ਬੈਠਤੇ ਅਰੁ ਉਠਤੇ ਕਿਆ॥ ਸੇ ਤੇ ਅਰੁ ਜਾਗਤੇ ਕਿਆ॥
 ਘਾਤੇ ਅਰੁ ਪੀਤੇ ਕਿਆ॥ ਸਰਬ ਸਮੇ ਬਿਸਨਹੀ ਬਿਸਨ ਕਹੈ ਥਾ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਤੇ ਨਾ ਚੇਥਾ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜਬ ਮੈ ਸਰੀਰ ਕਾਤਿ ਆਗ
 ਕਰੇਗਾ॥ ਤਬ ਗਾ ਜਕਥਿਨਿ ਕਰੇਗਾ॥ ਸਰਬ ਸਮੇ ਵਿਸਨ ਵਿਸਨ ਕਹੈ ਥਾ॥
 ਅਰੁ ਰੂਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਪੀਛੇ ਉਸ ਕੋ ਦਓ॥ ਨਾ ਕਿਆ ਰੁਲਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋ
 ਉਕਿ ਸੀ ਕੋ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਬੁਲਾਵੈ॥ ਤਉ ਦੁਹਰੈ ਪਕਰੈ॥ ਤੁੰ ਜੁ ਦਿਨ ਗਤ
 ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਤਾਹੈ॥ ਕਿਆ ਦੁਹਰੈ ਪਕਰੈ॥ ਤੁੰ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਹੋ ਪਿਤਾ ਇਸੇ
 ਕਾਗਨ ਦੁਹਰੈ॥ ਜੇ ਤਉ ਸਕਾਨਾ ਮਲੀ ਜੀਤਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਸਿਨ੍ਹ ਹੋਤਾਹੈ॥
 ਜਬ ਕੇਤਰ ਅਉਧ ਬੀਤੀ ਪਿਤਾ ਕਾਲ ਵਸਰੁ ਏਆ॥ ਅਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈ ਸਾਥਾ
 ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹਾ॥ ਅਰੁ ਗਾ ਜਨ ਸੁਰੁ ਏਆ॥ ਹੋ ਸਿਵ ਮੈ ਵਾਪੈ ਗਇਆ॥
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਗਾ ਜਕਰੁ॥ ਅਰੁ ਗਾ ਜਕੀ ਸੁਧਿ ਮੈ ਲੇਵੈ ਗਾ॥ ਵਾਨੇ ਕਹਾ ਮੈ
 ਚਾਹਨਾ ਭੀ ਨਹੀ ਗਾਥਾ॥ ਤਉ ਗਾ ਜਕੀ ਕਿਆ ਚਲੀ॥ ਤੁਝੇ ਤੇ ਵਸੇ
 ਥਾ ਕਿਆ ਵਸਤੁ॥ ਜੇ ਤੁਝਿ ਕੋ ਤਿਆਗੇ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੋ ਲੇਵੈ॥ ਗਾ ਜਕ
 ਤਿਨ ਸਮਾਨ ਜਾਨਾਹੈ॥ ਉਸ ਕੀ ਐਸੀ ਅਵਸਥਾ ਹੋਤੁ ਏਈ॥ ਜੇ ਬਨੇ ਦਿਖੈ
 ਲਾਗਾ ਵਿਚਰਨੇ॥ ਅਰੁ ਯਹੀ ਕਹੈ ਥਾ ਸਰਬਾ ਬਿਸਨਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਬਿਸਨਹੈ
 ਏਕ ਗਾਤਾ ਬਨ ਵਿਖੇ ਗਇਆ॥ ਉਹਾ ਮ੍ਰਿਤ ਕ ਜਲ ਤਾਥਾ॥ ਕਹਾ ਅਗਨ ਭੀ
 ਬਿਸਨਹੈ॥ ਮੈ ਭੀ ਬਿਸਨਹੈ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕ ਭੀ ਬਿਸਨਹੈ॥ ਉਸ ਸਮੇ ਅਨਸੂ ਆਸੂ
 ਤਦ ਤਾ ਤ੍ਰੇ ਆਵਤਿ ਰੁਏ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਇਸ ਸਮੇ ਤੁਕਥਿਨਹੈ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਦ
 ਸ ਬਿਸਨ ਕਹੈ॥ ਅਵਤੁਤ ਕਹਾ ਅਚਰ ਜਵਹੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਅਰੁ ਅਚਰ
 ਜਤੁ ਸੇਵ ਕਾ ਜੁ ਅਬਤ ਕ ਤੈਨੇ ਮਲੀ ਨਿਤਾ ਕਾਤਿ ਆਗਨ ਹੀ ਕੀਆ॥
 ਅਰੁ ਉਸਨੇ ਤੁਝਿ ਕੋ ਉਪਾਸਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕੀਆ॥ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਜੁ

ਸਰਬ ਬਿਸਨਹੈ॥ ਤਉ ਤੁਰੀ ਬਿਨਹੈ॥ ਕਹੁ ਇਸ ਉਪਾਧ ਤੇ ਕੈ ਸੇਛੁ ਟਾਅ
 ਦੁਪਤ ਕਹਾ ਜੁ ਤੈ ਜਾਨਹੈ॥ ਸਰਬ ਬਿਸਨਹੈ॥ ਤਉ ਤੁਰੀ ਬਿਨਹੈ॥ ਜੇ ਆ
 ਪ ਕੇ ਦਾਸ ਮਾਨਹੈ॥ ਕਹੁ ਮੈ ਬਿਸਨਹੈ॥ ਇਸੀ ਰੁਗਮ ਵਿਖੇ ਬੰਧ ਰੁਇ ਆਹੈ
 ਕਿਸੇ ਰੁਗਤਿਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਕੇ ਦੇਖਾਹੈ ਮੈਨੇ॥ ਯਾ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੈ ਇਹ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਬਿਸਨ ਕੇ ਦੇਖਾਹੈ ਤੈਨੇ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਮੈ ਨਿਜਾਨਾ॥ ਉਸ ਕੇ ਦੇਖੇ
 ਤੇ ਕਿਆ ਲਾਭੁ ਹੈ॥ ਹੇਗ ਜਾਯਹਿ ਸਗੀਰ ਅਸਾਰ ਅਰੁ ਅਸਤਿਹੈ॥ ਜ
 ਬਿਗਿਜ ਤਾਹੈ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੇ ਕਉ ਥਾਵੈ ਤੇ ਦਿਸਾਹੈ॥ ਅ
 ਰੁ ਜੇ ਪੜਾਹਤ ਕਿਰਮ ਹੁਆ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਜਲਾਇਆ ਤੇ ਰੁਸਮ ਹੁਆ॥
 ਤਾ ਤੇ ਸਗੀਰ ਕੇ ਐਸੇ ਜਾਨ ਕਰਿ ਇਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗਾ॥ ਅਰੁ ਸਤਿਚਿ
 ਤ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਜੇ ਤੇਗੁ ਪਾਏ॥ ਲੀਨ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਤੁਸਗੀਰ ਕੇ ਨਿਤਿ ਆਗੇ
 ਗਾ॥ ਤੇ ਯਹਿ ਤੁਝ ਕੇ ਤਿਆਗੇ ਗਾ॥ ਰੁਲਾਯਹੀ ਹੈ॥ ਜੁ ਤੁਝਿ ਸਕੇ ਤਿਆ
 ਗੇ॥ ਹੇਗ ਜਾ ਇਸ ਸਗੀਰ ਕੇ ਸੁਪਨ ਵਤ ਅਰੁ ਬੰਬੁ ਦੇ ਕੀਨਿ ਆਈ ਜਾਣਾ॥
 ਜੇਗਿ ਆਨੀ ਹੈ ਕਬੀਯਾ ਸੇਧੀ ਤਨਹੀ ਰਾਖਤਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਯਾ ਕੀਤਿ ਆਗਾ॥
 ਜੇ ਕੇਵਲ ਦਿਸਮਾਸੁ ਹੈ॥ ਜਬ ਗਿਜ ਤਾਹੈ॥ ਤਤਿ ਤੇ ਬਿਖੈ ਲੀਨ ਹੋਤਾਹੈ॥
 ਅਰੁ ਜਾ ਕੇ ਸਰੂਪ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਆਵਾਗ ਚਿਨ ਬਿਖੈ ਬੰਧ ਹੋਤਾਹੈ॥
 ਅਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਹਾਹੈ ਅਵਤੁ ਮੁਝ ਕੇ ਸਗੀਰ ਤੇ ਵੈਗਾ ਰੁਇ ਆਹੈ॥ ਰਿ
 ਆਨ ਉਪ ਦੇਸ ਕਰਾ॥ ਅਵਤੁ ਤਕਹਾਨਾ ਮ ਅਰੁ ਰੂਪ ਕਾਤਿ ਆਗੁ
 ਕਰਾ॥ ਅਰੁ ਆਪਿ ਕੇ ਸਤਿ ਰੂਪ ਜਾਣਾ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਹੋਸਤੁ ਹੀ ਹੈ॥ ਰਾਜੇ
 ਕਹਾ ਜੁ ਐਸੇ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਕੁਮ ਬਿਖੈ ਬੰਧ ਨਿਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਜਾ
 ਨਾਹੈ ਜੁ ਮੈ ਹੈ॥ ਅਵਤੁ ਤਕਹਾ ਜਬ ਦੇਖਣ ਨ ਦੇਖਣ ਤੁਝਿ ਮੈਨ ਰਹਾ
 ਤਬ ਸਰੂਪ ਤੁਝਿ ਕਉ ਪਾਪਤਿ ਰੁਇ ਆ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਤੁਝ ਤੇ ਕਿਆ
 ਭਿੰਨ ਹੈ॥ ਉਸ ਕੇ ਜੁ ਦੇਖਾਹੈ ਤੈਨੇ॥ ਕੇਜਾਣਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਤੁਹੈ ਤਉ ਕਾ ਕੇ ਦੇਖ
 ਤਾਹੈ॥ ਰਾਜਾ ਸਰੂਪ ਬਿਖੈ ਲੀਨ ਰੁਇ ਆ॥ ਹੇ ਸਿਵ ਮੈ ਗਾਇਆ॥
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਮੈਨੇ ਸਗੀਰ ਮੁਝਿ ਸੋ ਉਪ ਜਾਹੈ ਵਾਕੀ ਪਾਲ ਨਾ ਕਰੇਹੈ॥
 ਰਾਜੇ ਕਹਾਹੈ ਬਿਸਨਿ ਪਾਲ ਨਾ ਤੇਹੀ ਮੈ ਕਰੇਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਤੁਮੁਝ ਤੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਖਤਾਹੈ॥ ਮੁਝਿ ਕੋ ਅਵਰਤਿ ਆਤਮਾ ਕਹੇਹੈ॥ ਮੈ ਅ
 ਚਰ ਜਮਾਨ ਰੁਇ ਆ॥ ਜੇ ਇਸ ਕੋ ਕਿਆ ਰੁਇ ਆ॥ ਜੇ ਦਾਸ ਦਾ
 ਸਕਰਤਾ ਆਪ ਰੁਇ ਆ॥ ਮੈਨੇ ਪੁਛੁ ਰੂਪ ਤੇਗਾ ਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾ
 ਰੂਪ ਮੇਗਾ ਤੁਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੁਝਿ ਮੈ ਰੁਦਹੈ ਮੈ ਅਭੇਦਹੈ॥ ਹੇ ਸਿ
 ਵ ਮੈ ਅਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਗਾਇਆ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਅਪਤਿ ਕਾਮ ਹੈ
 ਮੁਝੈ ਪਾਲੈਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਹੈ ਬਿਸਨ ਯਹਿ ਜੇ ਕਹਾ ਤੇਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਸਿ ਸਾਰ ਕਉ ਪਾਵਤਾਹੈ॥ ਅਸਤਿਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਆਤਮਾ

ਅਦੁਤੀ ਸੁਖ ਕਾ ਸੁਹੈ ॥ ਦੈਵ ਤੇ ਨ ਹੀ ॥ ਇਹੁ ਚਰਚਾ ਕਰ ਕੈ
 ਅਪਨੇ ਪਾਮ ਕੋ ਗਏ ॥ ॥ ਕਥਾ ਕੁ ਸੁੰਡ ਕੀ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਅਵਧੁ
 ਤਿਕਾਗੁ ਸੁੰਡ ਕੇ ਅਸਥਾ ਨਿਗਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਨਗਰ ਕੇ ਬਾਹਰਿ
 ਸੋਇ ਰਹਾ ॥ ਅਰੁ ਕਹੀ ਕੁ ਸੁੰਡ ਸਿਕਾਰ ਕੋ ਗਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਪੁ
 ਦਾ ਕੁ ਕਮਾਰ ਨਾਮ ਨਿਕਟ ਅਵਧੁ ਤਕੇ ਆਇਆ ॥ ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੁ
 ਸਿੰਘ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਸੋਇ ਆਏ ॥ ਜੁ ਸਹੀਰ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਗਏ ॥
 ਅਰੁ ਕੇਤ ਕਪੜੀ ਵਾਰੇ ਸਹੀਰ ਧਰਿ ਥੈਰੇ ਥੈਲ ਤੇ ॥ ਅਰੁ ਕਛੁ ਸੁ
 ਧਨ ਹੀ ਗਏ ॥ ਕਮਾਰ ਧਿ ਤਾਧਿ ਜਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੀਆ ॥
 ਜੁ ਤੇਰੇ ਦੇਸ ਵਿਖੈ ਏਕ ਧਰਮ ਹੀ ਸਾਇਆ ॥ ਕਾਗੁ ਸੁੰਡ ਸੁਨਿ
 ਕਰਿ ਦਓਗਾ ॥ ਅਰੁ ਅਰੁ ਮਾਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਅਵਧੁ ਤਕੇ ਨਿਕਟਿ ਪਹੁਚ
 ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੁ ਸਿੰਘ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਸੋਇ ਆਏ ॥ ਅਰੁ ਸਹੀਰ ਸਾਗੁ
 ਰ ਸੋ ਲਿਪਾ ਤਿਏ ॥ ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਵੀ ਚਾਰ ਕੀਆ ॥ ਜੁ ਇਸ ਕਾ ਵਰਨਿ ਅ
 ਸਮ ਕਿਆਏ ॥ ਅਰੁ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਜੁ ਕਥਿਨੈ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਆਹੇਰਾ
 ਮਹੁ ਪਹੁੰਚਿਨੈ ॥ ਅਵਧੁ ਤਹ ਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਅਚਰਜ ਹੈ ॥ ਕ
 ਤਾਹੈ ਗਾਮ ਰੂਪ ਅਰੁ ਪੁਛੈ ॥ ਤੁੰ ਕਥਿਨੈ ॥ ਤੁੰ ਜਬ ਗਾਮ ਹੈ ਤਬ ਕਥਿ
 ਨੈ ॥ ਅਰੁ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੁਢਿ ਤੇ ਪੁਛੈ ਕਥਿਨੈ ਤਓ ਵਰਨ ਆਸੁ
 ਮਤੇ ਪਰੇ ॥ ਅਰੁ ਵਿਗਾ ਆਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇ ਜਨ ਤੇ ਗਾਮੁ ਢਿਤੇ ਸਿਧਿ
 ਨਿਹੈ ਏਗਾ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਤੁੰ ਵਰਨ ਆਸੁ ਮਥਿ ਖੇਖੈ ਪਏ ॥ ਜੇ ਤੇ ਗੀ ਨਿ
 ਆਈ ਵਰਨ ਆਸੁ ਮਗਾਖਤ ਹੈ ॥ ਵਾਸੇ ਮਿਲੁ ॥ ਯਾਹਿ ਵਰਨ ਸੁ
 ਟਕਰ ਕਾਗੁ ਸੁੰਡ ਤੇ ਸੁਨੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਹੁਤ ਕਹਾ ॥ ਅਵਧੁ ਤਹ
 ਗਾ ਕਥਿ ਓਠਿ ਹੈ ॥ ਅਥਵਾ ਤੁਝਿ ਕੋ ਕਥਿ ਬਸਤਨ ਹੀ ਦੇਤਾ ॥ ਅਵਧੁ
 ਤਕਾਹਿ ਵੀ ਬਰਬਸ ਤਮੇ ਗਏ ॥ ਜੇ ਬਸਤਨ ਗਾਖਤਾ ॥ ਅਰੁ ਅ
 ਓਰ ਚਾਹਨਾ ਕਰੇ ॥ ਸੁਤਿ ਸਨਾਏ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਪੁਛੈ ਜੇ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਤਓ ਕਰਿ
 ਆਕਰੈ ॥ ਪਾਹਿਰੇ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਜਨ ਲਿਆਵੈ ਸੇਖਾ ਤਾਹੈ ॥ ਪਰ
 ਅਨ ਛੁਤਾ ॥ ਅਰੁ ਸਿਹ ਜਾ ਪਟਿ ਕੀ ਲਿਆਵੈ ਤੇ ਸੋਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਏਆ ਓ ਪਰ ਸੰਜੋਗ ਬਨੇ ਤਓ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਸਹੀਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾ
 ਲ ਕੁਧ ਆਵੈ ਸੰਤੋਖ ਹੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ ॥ ਪਰਹੇ ਕਾਗੁ ਸੁੰਡ ਤੁਝਿ ਕੋ ਮੇਰੇ
 ਵਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਸਿਧੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਮੈ ਅਵਧੁ ਤਹ ॥ ਤੁਝੈ ਚਾ
 ਹੀ ਐਏ ਕਾ ਤਿਥੈ ਠਕਰਿ ਗਾਮ ਗਾਮ ਕਰੈ ॥ ਕਾਗੁ ਸੁੰਡ ਕਹਾਹੈ ਅ
 ਵਧੁ ਤਹ ਗਾਹਿ ਵਿਖੈ ਚਲਾ ॥ ਅਵਧੁ ਤਕਾਹਿ ਗਾਹਿ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਸੰਨ

ਅਰੁ

ਨਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਬਨਵਿਖੈ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀ ਸਦਾਏ ਕਸਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਨਗ
 ਰ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕਹੇਹੀ॥ ਜਾ ਤੇ ਜਹਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਵਹੀ ਨਗਰ ਹੈ॥ ਜੇ ਤੁਛਿ ਕਥਿ
 ਕੇਹੀ ਹੈ ਤੁਛਿ ਨਗਰ ਵਿਖੈ ਰਹਾ॥ ਕਾਗਰੁ ਸੁੰਡ ਕਹਾ ਅਨਿਛੁ ਤਨਗਰ
 ਆਵੈ ਤਉ ਤਿਆਗ ਨਾ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ॥ ਅਵਧੁ ਤਿਕਹਾ ਜਾਤਾਹੀ॥ ਯ
 ਹੀ ਭੁਸੰਡ ਨਾਮ ਤੈਨੇ ਜੁਹੀ ਕਾਰ ਕੀ ਆਹੀ॥ ਮੁਛਿ ਕਥਿ ਦੇਹ ਤਉ ਨਗਰ
 ਬਿਖੈ ਜਾਤਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਜਾਨੇ ਧਰੋ ਜਨ ਪਨ ਕਾਗਰ ਖਤੋ ਤਉ ਸੁਮੇ
 ਰ ਸੁਵਰਨ ਸੇਰੁ ਗਾਧ ਜਾਹੀ॥ ਹੇਰਾ ਜਾ ਮੈ ਨੇ ਮਖੀ ਕਥਿ ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ
 ਕੀ ਆਹੀ॥ ਜੇ ਮਧੁ ਕਥੇ ਕਹਾ ਕਰਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਿਤਾ ਕਰੈ ਕਿ ਜਬਿ ਧ
 ਰਵਾਰ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤੋ ਵੈਗਾ॥ ਤਉ ਉਨ ਕੇ ਸੰਚੁਗਾ ਤਿਖਾ ਵੈਗੀ॥ ਦੈਵ ਅ
 ਧੀ ਨਿਏ ਕਰੇ ਈ ਮਿਲਣੇ ਆਵਤਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਧੁੰ ਆ ਕਰਤਾਹੀ॥ ਮਾਖੀ ਨ
 ਸੋਹੇ ਤੀਹੀ॥ ਅਰੁ ਮਧਿ ਵਹੁਲੇ ਤਾਹੀ॥ ਐਸੇ ਦੇਖ ਕਰ ਸਿਰਾਹਿ ਕਾਤਿ ਜਾ
 ਗੁਰੀ ਆਹੀ॥ ਹੇ ਕਾਗਰੁ ਸੁੰਡ ਜਬ ਤੇਰਾ ਮੁਛਿ ਸੇ ਮਿਲਾਧੁ ਭਉ ਆਹੀ
 ਚਾਹਨ ਪਨ ਕੀ ਤਿਆਗ ਕਹਾ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੈ ਪਨ ਬਿਨਾ ਰਾਜ ਕਾ ਕਰਤ
 ਵਨਹੀ ਹੋਤਾ ਯਹੀ ਨਿਰਬੁਧ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਪਰਾਲ ਕੁਧ ਅਮਿਟ ਹੈ॥ ਜੇਹੋ
 ਨਾਹੀ ਉਸੇ ਹੋਇ॥ ਤਾਹੀ॥ ਜੇਹੁ ਜਨ ਨਗਰਾਇਣ ਕਾ ਕਰਤਾਹੀ॥ ਸੋਨ ਗਾਇ
 ਣ ਰੁਪ ਹੋਤਾਹੀ॥ ਤੁੰ ਅਬ ਤਕ ਕਾਗਰੀ ਹਰਾਬੀ ਚਾਰ ਕਹਾ॥ ਜੇ ਪਰਾਲ
 ਕੁਧ ਹੈ ਸੋਈ ਸੂਰ ਕਸ ਕਤਿ ਨਹੀ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਰੈ॥ ਚਿਤਾ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀਧ
 ਹੁਚਤੀ ਹੈ॥ ਨਾ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀਧ ਹੁਚਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਨਹੀ ਹੈ ਕੇ ਤੀ ਅ
 ਕਿ ਚਿਤਾ ਅਰੁ ਚਾਹਨਾ ਕਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਤੀ॥ ਹੇਰਾ ਜਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਤਿਜ
 ਗੇ ਤਉ ਨਗਰ ਤੇਰੇ ਬਿਖੈ ਜਾਤੈ ਹੈ॥ ਕਾਗਰੁ ਸੁੰਡ ਕਹਾ ਜਾ ਸਰੀਰ ਤੇਰੁ
 ਗਤਿ ਨਗਰਾਇਣ ਕੀ ਪਾਈ ਤਾ ਕੇ ਕੈਸੇ ਤਿਆਗਾ॥ ਅਵਧੁ ਤਕਹਾ ਸੁ
 ਝੇ ਚਾਹਿ ਨਾਨਹੀ॥ ਜੁ ਤੇਰੇ ਨਗਰ ਆਇ ਆਹੀ॥ ਸੁਣਾਥਾ ਜੁ ਕਾਗਰੁ
 ਸੁੰਡ ਪਰ ਮਹੀਸ ਹੈ॥ ਜਬ ਤੁੰ ਦੇਖਾ ਤੁੰ ਕਾਗਰ ਹੈ॥ ਅਬ ਤੁਛਿ ਸੇ ਧੁੰ ਜਨ ਕ
 ਵਨਹੀ॥ ਜਾਤਾਹੀ॥ ਮੈ ਨੇ ਸੁਨਾਹੈ ਜੁ ਸਿਆਨਾ ਕਾਗਰੁ ਵਿਸਟਾ ਪਰ ਬੈਠਤਾ
 ਹੈ॥ ਪਰਨੇ ਤੁਹ ਕਰਿ ਦੇਖਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਵਿਸਟਾ ਯਹੀ ਸਰੀਰ ਹੈ॥ ਜਾਨੈ ਯਾ
 ਪਰ ਧੁੰ ਤੀਤ ਗਾਬੀ ਹੈ ਵਹੀ ਕਾਗਰ ਹੈ॥ ਹੇਰੁ ਸੁੰਡ ਜਾ ਕਾਤੁ ਕੁਜਨ ਕਰਤਾਹੀ॥
 ਵਹੁ ਕੁਜਨ ਹਮਾਰਾ ਕਰਤਾਹੀ॥ ਰਾਮ ਮੁਛਿ ਕੇ ਕਹੇਹੀ॥ ਅਰੁ ਕੁਜਨ ਰਾਮ
 ਕਾ ਯਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਲੋਕ ਰਿਚੀ ਟੀ ਪਰ ਜੇ ਤਿਵਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ
 ਮੈ ਹੋਨ ਅਭਿਗਾ॥ ਹੇਰੁ ਸੁੰਡ ਜਾਣ ਜੁ ਸਾਰੇ ਜਗਾਤਿ ਵਿਖੈ ਏ ਕੁਰਾਮ ਰਾਮ
 ਤਾਹੀ॥ ਪਰਏ ਹਿਥਿ ਧੁੰ ਤੁਛਿ ਕੇ ਕੈਸੇ ਧੁੰ ਧੁੰ ਤਿਹੀ॥ ਜੇ ਧਿ ਤਾ ਤੇਰਾ ਕਾ
 ਗਰ ਹੈ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਹੀਸ ਹੈ॥ ਤੇਨੇ ਯਹਿ ਜਾਨਾਹੈ ਜੁ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਨਿਕਾਇ
 ਨਹੀ ਆਵਤੀ ਤੁੰ ਆਪ ਮਾਇਆ ਰੁਪ ਹੈ॥ ਮਾਇਆ ਤੇਰੇ ਨਿਕਟ ਕੈਸੇ
 ਆਵੈ॥ ਇਸੀ ਕਥਿ ਮਾਇਆ ਕਹਿ ਤੈਹੀ॥ ਜੁ ਸਰੀਰ ਨਾਸੀ ਕੈ ਅਬਿਨਾਸੀ

ਜਾਣਾਹੈ॥ ਜੁਮੈ ਦਾਸਹੈ॥ ਅਮਕਾਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀਹੈ॥ ਜੋਨਿਆਇਕੀਤ੍ਰਿ
 ਸਟਿਸੈਦੇਖੈ॥ ਤਉਤੁਨਹੀਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਕਹੁਮਾਇਆਕੋਕਰਹੈ॥ ਕੁਸੁਤੁ
 ਕਹਾਮੇਰਿਕੋਮਾਇਆਕਰਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਿਪੁਛਾਮੇਰਿਕਿਸਕੋਕਰਹਿਤੇਹੈ
 ਕਹਾਯਹੀਜੁਪੁਤਅਰੁਗਜਕੈਅਪਣਾਜਾਣਾਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੇ
 ਰਖਿਯਹੀਮੇਹੁਹੈਆਪਕੋਸਗੀਰਜਾਣਾਹੈ॥ ਕੁਸੁਤੁਕਹਾਤੁਪਦਮਾ
 ਯਾਨਹੀ॥ ਕਾਹੇਤੇਥੋਜਾਅਹਿਕਾਰਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਯਹੀਤੋਵਪਦਿ
 ਮਾਇਆਮੂਲਹੈ॥ ਕੁਸੁਤੁਕਹਾਯਹੀਜੇਸਿਤਕਹਿਤੇਹੈਤਤਪਦਹੈ॥ ਅ
 ਵਧੁਤਕਹਾਜੁਮੈਸੇਕਹੈਤਉਕੀਮਾਯਾਰੂਪਹੈ॥ ਅਰੁਯਾਨੇਕਹਾਤਤ
 ਪਦਿਉਓਸਕੋਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੋਕਾਰਜਕੋਤਿਆ
 ਗਕਰਆਪਕੋਕਰਤਾਜਮੈ॥ ਅਰੁਅਸਪਦਜੇਨਿਰਕੈਪਦਿਉਓਬਿ
 ਗਆਨਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਪਰਮਸੁਖਿਬਿਖੈਹੈ॥ ਜੇਦੁਖਸੁਖਤੇ
 ਪਰੇਹੈ॥ ਮੈਨੇਸੁਨਾਥਾਜੁਤੁਮਾਇਆਤੇਛੁਟਾਹੈ॥ ਪਰਦੇਖਾਮਾਇਜ
 ਰੂਪਹੈ॥ ਅਰੁਜੁਗਾਹੈਮੁਫਿਕਓਸਿਗਸਾਧਕਾਹੈਇਤਉਸਿਤਹੁਕ
 ਤੁਫਿਸੋਕਿਆਪਰੇਜਨਹੈ॥ ਸਿਤਅਪਤਕਾਮਹੈ॥ ਯਹਿਚਾਹਨਾਨਹੀ
 ਗਾਖਤੁ॥ ਜੁਪਨਤੇਗਲੇਵੈ॥ ਮੈਅਚਰਜਮਾਨਹੈ॥ ਤੈਨੇਏਤੀਅਵਧ
 ਕੁਜਨਿਗੋਬਿੰਦਕਾਰੀਆ॥ ਅਰੁਤਉਕਓਸੁਖਕਛੁਨਿਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁ
 ਓਆ॥ ਅਬਿਜਾਤਾਹੈ॥ ਜਬਅਵਧੁਤਚਾਹਾਜੁਜਾਵੇਤਬਕੁਸੈਰਚਰ
 ਨਬੰਦਨਾਕਰਿਕਰਿਬੇਨਤੀਕਰੀਜੁਮੈਯਹੀਜਾਨਤਾਥਾ॥ ਜੁਯਹੀਕੁਰ
 ਤਿਕੁਲੀਹੈ॥ ਪਰਅਬਮੁਫਿਕਓਆਤਮਉਪਦੇਸਕਰੇ॥ ਅਵਧੁਤਕਹ
 ਚਾਹਤਾਹੈਜੁਸਿਸਾਰਅਸਿਤਤੇਪਾਰਪਰੇ॥ ਕਹੁਜੁਮੈਗਾਮਰੂਪਹੈ॥ ਏ
 ਤੇਮੈਮੀਮਾਸਾਅਵਤਿਕੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਜਉਲਉਕਰਮਨਕਰੇ
 ਗਾਰਾਮਰੂਪਕੋਸੇਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਿਕਹਾਮੀਮਾਸਾਕਰਮਸਗੀਰਤੇਹੈਕਿ
 ਆਤਮਾਤੈਹੈ॥ ਜੋਕਹੇਕਰਮਸਗੀਰਕਰਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਉਸਗੀਰ
 ਜੜਹੈ॥ ਅਰੁਆਤਮਾਅਕੈਸਗੀਰਤੇਗਹਿਤੇਹੈ॥ ਕਹੁਕਰਮਕਓਨਿ
 ਕਰੇ॥ ਮੀਮਾਸਾਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਵੈਸੇਖਅਵਤਿਕੁਇਆ॥ ਅਰੁ
 ਕਹਾਸਾਰਾਜਗਤਿਕਾਲਿਕਾਅਪੀਨਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਜੋਕਰਮਹੈ
 ਤਉਕਾਲਕੇਅਪੀਨਿਹੁਜੀਤਾਹੈ॥ ਜਬਕਰਮਨਹੀਤਉਕਾਲਕੈ
 ਅਕੈਬਿਖੈਕਿਆਸਜੋਗਹੈ॥ ਵੈਸੇਖਕਿਆਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਏਤੇ
 ਮੈਨਿਆਇਆਵਤਿਕੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਜੋਹੈਸੋਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਵ
 ਧੁਤਿਕਹਾਜੋਕਰਮਹੈਤਉਕਰਤਾਹੈ॥ ਜਬਕਰਮਨਹੀਤਉਕਰਤਾ
 ਕਓਨਹੈ॥ ਨਿਆਇਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਪਤਿਜਲਿਅਵਤਿਕੁਇਆ॥
 ਅਰੁਕਹਾਜੋਜੋਗਨਹੀਤਉਸੁਖਕੋਸੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਅਵਧੁਤਕ
 ਹਾਜੋਜੋਗਪ੍ਰਾਸਹੈ॥ ਅਵਧਾਕਿਸੀਕਾਰੀਆਹੋਤਾਹੈ॥ ਪਤਿਜਲ

ਕਹਾਏ ਤਾ ਜਾਨਤਾ ਹੋ ॥ ਜੇ ਕਿਸੀ ਤੋ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਤਾ ਤੇ ਜੋ
 ਗਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰੋਜਨ ਹੋ ॥ ਸਾਖਿ ਆਵਤੁ ਰੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਬ ਤ
 ਕਿਨਿ ਤ ਅਨਿਤ ਕਾ ਬੀਚਾਰਨਾ ਕਰੇ ॥ ਆਤਮਾ ਨਿਤ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜ
 ਗਤਿ ਅਨਿਤ ਹੋ ॥ ਸਰੂਪ ਕੋ ਕੈਸੇ ਜਾਨੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰਨਿ ਤ
 ਕਾਦੁ ਐਤ ਜੋ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਏਕਿ ਅਰੁ ਦੋ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋ ॥ ਸਾਖਿ ਤੁਸਨੀ
 ਰੁਇਆ ॥ ਪੀਛੇ ਉਸ ਕੇ ਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬਿਦਾਤ ਹਮ ਧਨ
 ਖ ਅਰੁ ਬਾਨਾ ਬਾਵ ਤਿ ਰੁਇਆ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਹੋਰੁ ਸੁੰਡਾ ਕ
 ਹੁਜੁ ਮੈ ਗਮ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਨਹੀਤ ਚਿਤੁ ਐ ਅਰੁ ਗਮ ਕੋ ਰੁਸਮ ਕਰੇ ॥ ਗਮ
 ਦੇਵ ਹਸਾ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੋਰੁ ਸੁੰਡਾ ਨਿਰਸਿਸੇ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਕਹੁ ਜੁ ਮੈ ਗਮ
 ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਵਿਖੈ ਏਕ ਦੁਤੀ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ॥ ਤੁ
 ਕਹਾ ਹੋ ॥ ਤਬ ਤੁਸਨੀ ਕੇਵਲ ਗਮ ਹੋ ॥ ਜਬ ਗਮ ਹੋ ਕਹੁ ਜੁ ਮੈ ਗਮ ਰੂ
 ਪ ਹੋ ॥ ਰੁਸੁੰਡਿ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਾਸੇ ਕਹਾ ਜੁ ਮੈ ਅਵਤੀ ਗਮ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ॥
 ॥ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰ ਕਰ ਦੀਪ ਕੇਰਾ ਜੇ ਕੀ ॥ ॥ ਏਕ ਗਾਥਾ ਪੁਰ ਕਰ
 ਦੀਪ ਵਿਖੈ ਨਿਕਟ ਕਪਲ ਮੁਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਦਰੁ ਤ ਕੇ ਆਇਆ ॥ ਚਰਨੇ ਲ
 ਗਿ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਕੀਆ ॥ ਕਿਹੇ ਰਿਖ ਮੁਖਿ ਕੋ ਕਹੁ ਜੁ ਯਹਿ ਜਗਤਿ ਕਿ
 ਆਹੋ ॥ ਅਰੁ ਤੁ ਕਠਿਨ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਕਪਲ ਮੁਨਿ ਕਹਾ ਹੋਰਾ
 ਜਾਤੁ ਪੈਨੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਣਾਨ ਮੈ ਨਤੁ ਨ ਏਹ ਜਗਤਾ ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ
 ਹੋ ॥ ਗਾਥਾ ਬਿਸਮੈ ਰੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਪੁਛਾ ਜੁ ਮੈ ਅਰੁ ਤਾ ॥ ਅਰੁ ਜਗ
 ਤਿ ਨਹੀਤ ਚਿਤੁ ਹਿਮ ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ਕਪਲ
 ਕਹਾ ਸਤਿ ਹੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁਝਿ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਇਆ ਹੋ ॥ ਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਹਿ
 ਸਟਾ ਹੋ ॥ ਗਾਥੇ ਕਹਾ ਮੈ ਕਠਿਨ ਹੋ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਸਤਿ ਚਿਤ ਚਿਤ ਅਨੰ
 ਦ ਅਵਤੀ ਰੂਪ ਤੇ ਗਾਹੋ ॥ ਗਾਥੇ ਕਹਾ ਮੈ ਯਹਿ ਸਰੀਰ ਹੋ ॥ ਅਬਧਾ ਭਿ
 ਨਿ ਏਸ ਤੇ ਕਛੁ ਅੰਗ ਹੋ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੁ ਸਰੀਰੁ ਨਹੀ ॥ ਸਰੀਰੁ ਤੁਝਿ
 ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਇਆ ਹੋ ॥ ਗਾਥਾ ਸਾ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੋ ਮੁਨਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਅ
 ਦੁਵੈ ਅਤਨਹੀ ॥ ਪਦਿ ਕੈਸੇ ਰੁਇਆ ॥ ਤੁ ਕਹਿਤਾ ਹੋ ॥ ਤੁ ਸਰੀਰੁ ਨਹੀ
 ਅਬਧਾ ਭੁਕਤ ਹੋ ॥ ਤੁ ਅਤੀਤ ਹੋ ॥ ਏਸ ਦੁਚਨ ਵਿਖੈ ਦੁਪਦ ਰੁਏ ॥
 ਏਕ ਜਗਾ ॥ ਦੁਸਰਾ ਚਤੁਰਿ ਨਿ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਹੋਰਾ ਜਾ ਜਬ ਤ ਕਾ ਪ
 ਕੋ ਸਰੀਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਨ ਹੋ ॥ ਬਿਨਾ ਤਿਅ
 ਗ ਸਰੀਰ ਕੇ ਯਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜਾਨਣਾ ਸਰੂਪ ਕਾ ਕਰਨ ਹੋ ॥
 ਗਾਥੇ ਕਹਾ ਹੋਰਾ ਕਹਿਤਾ ਹੋ ਜੁ ਜਾਨਣਾ ਹੀ ਸੁਖ ਗਾਥਾ ਤ ਹੋ ॥ ਕਹੁ ਕਹ
 ਣਾ ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜਾਨਣਾ ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ਕਪਲ ਕ
 ਹਾ ਸਤਿ ਕਹਾ ਤੇ ਨੋ ॥ ਜੇ ਤੁਝਿ ਬਿਖੈ ਕਹਿਣਾ ਅਰੁ ਜਾਨਣਾ ਹੋ ॥ ਉਤ ਚਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਪਰ ਦੋ ਨੋ ਤੇ ਪਰੇ ॥ ਸੁਫਿ ਕਹਿਣਾ ਵਰੁ ਹੋ ਜੇ ਥੇ ਦਸਾ ਸਤੁ ਅ
 ਰੁਸਤਿ ਸੀ ਗਤੇ ਜੇ ਸੁਣੇ ॥ ਵਹੀ ਕਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਾਨਣਾ ਸਹਿ ਹੋ ॥ ਜੁ ਚਿ ਸਪ
 ਗਨਿ ਜਾ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਤੁ ਦਰੂਪ ਹੋ ॥ ਗਾਥੇ ਕਹਾ ਤਦਿ ਰੂਪ ਕੈਸੇ ਹੋ ॥

ਕਪਲਕਹਾਜੇਤੁਏਤਦਰੁਪਹੋਏਕੀਇਛਾਹੈ॥ਤਉਸੁਇਅਰੁਸ
ਤਿਜਾਣਾ॥ਨਿਹਚੈਤਖੋਹੋਤਹੈਜਬਬਿਗਆਨਿਹੋਇ॥ਅਰੁਬਿਗ
ਆਨਾਗਿਆਨਤੇਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰੁਗਿਆਨਰੁਗਤਤੇ॥ਅਰੁਰੁਗ
ਤਿਸੁਰੁਕਰਮਤੇਹੋਤਿਹੈ॥ਧਰਸਰੁਕਾਸਾਧਨਿਬੈਰਾਹੁਹੈ॥ਹੈ
ਰਾਜਾਵੈਗਾਗਉਤਮੁਹੈ॥ਕਹੋਤੇਜੇਵੈਗਾਗਤੇਸਰੁਪਿਬਿਖੈ
ਨਿਹਚੈਹੋਤਿਹੈ॥ਗਾਜੇਕਹਾਜਬਿਮੈਹੋਤਉਵੈਗਾਗਅਰੁਨਿਹਚੈ
ਤੇਕਿਆਪ੍ਰੇਜਨਹੈ॥ਕਪਲਕਹਾਜੁਤੁਹੈਤਉਨਿਹਚੈਕੀਤੁਕਰਾ॥
ਗਾਜੇਕਹਾਆਪਕਹੋਹੈਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਨਿਹਚੈਕਿਆਕਹੋਹੈ॥
ਨਿਸਚੈਕਲਪਨਾਹੋਤਹੈ॥ਕੈਸੇਕਹੋ॥ਅਰੁਜੇਕਹੋਤਉਨਿਹਚੈ
ਅਨਿਸਚੈਮੇਰੇਬਿਖੈਨਹੀ॥ਕਹੁਕਿਆਕਹੋ॥ਅਰੁਕਿਸਦਸਤ
ਕਉਨਿਹਚੈਕਹੋ॥ਜੇਮੁਫਿਥਿਨਾਕਛੁਨਹੀ॥ਕਲਪਕਹਾਜੇਕ
ਹੈਸੋਸੁਰੁਰੁਪਕਰਾ॥ਗਾਜੇਕਹਾਦੇਖਾਹੈਮੈਨੇਜੁਯਹਿਸਰੀਕਲ
ਕਹੀਕੀਪ੍ਰੀਤੀਕੀਨਿਆਈਹੈ॥ਇਸਬਿਖੈਮੈਕਹਾਸਮਾਵੇਹੈ॥ਕ
ਪਲਕਹਾਬੇਦਕਹੋਹੈ॥ਜਾਗਤਮੈਨੇਤ੍ਰਬਿਖੈ॥ਅਰੁਸੁਖਪਨਕੈਰ
ਬਿਖੈ॥ਅਰੁਸੰਖੋਪਤਿਰਿਦੈਬਿਖੈ॥ਅਰੁਤੁਗੀਆਦਸਵੇਦੁਆ
ਰਬਿਖੈਹੈ॥ਗਾਜੇਕਹਾਜੇਚਾਹਿਰਠਿਹੈ॥ਤਉਅਚਿਰਅੰਗਾਤੇ
ਕਿਆਪਾਪਹੁਆਹੈ॥ਜੇਓਹਾਨਹੀ॥ਕਪਕਹਾਸੁਰਜਕੇਪ੍ਰਕਾਸ
ਤੇਸਰਬਿਰਠਿਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ਧਰਸੁਰਜਏਕਹੀਰਠਿਕਹੈ॥ਐ
ਸੇਹੀਤੇਰੇਪ੍ਰਕਾਸਤੇਸਰੀਰਬਿਖੈਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ਅਰੁਸਚੇਅੰਗ
ਹੁਵਿਕੈਵਿਆਪਕਹੈ॥ਧਰੁਜੇਚਾਹੇਦੇਖੈਤਉਨੇਤ੍ਰਬਿਖੈ॥ਗਾ
ਜੇਕਹਾਆਜਜਨਮਮੇਰਾਸੁਫਲਾਕੁਇਆ॥ਆਗੇਜੇਕਰਮਕ
ਰਤਾਥਾਦੇਹਿਹੀਕਾਰਤੇਹੋਤਾਥਾ॥ਅਬਿਦੇਹਿਅਰਿਮਾਨਕਾਤਿਜਾ
ਗੁਕੀਆ॥ਅਰੁਜਗਤਿਕੇਬਿਪਨਤੇਮੁਕਤਕੁਇਯਾ॥ਕਪਲਕ
ਹਾਜੇਸੁਰਬਿਖੈਸੋਮਤਿਕਹਾ॥ਅਬਤਕਤੁਏਦੁਅੰਤਰਾਸਤਾਹੈ॥
ਅਬੀਰਿਗਿਆਨਤੁਏਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਕੁਇਆ॥ਗਾਜੇਕਹਾਜਾਤੇਅ
ਚਾਰਕੁਦਕਾਨਾਸਹੋਇਸੋਕਹਾ॥ਕਪਲਕਹਾਯਹੀਉਪਾਉਹੈਜੁਸ
ਰਬਬਿਖੈਏਕਆਤਮਰੁਪਦੇਖਾ॥ਗਾਜੇਕਹਾਮੈਕੋਚਾਹਨਾਹੈਜੇਬ੍ਰ
ਹਮਜਗਕਹੋ॥ਉਸਸਮੈਮੈਦਤਾਤ੍ਰੇਆਵਤਿਕੁਇਆ॥ਅਰੁਯਹੀ
ਕਹਿਤਕੁਇਆ॥ਜੁਸਰਬਜਗਤਿਬਿਖੈਮੈਹੀਹੈ॥ਮੈਤ੍ਰੇਪ੍ਰਸੰਨਿ
ਕੀਆ॥ਕਿਹੋਪ੍ਰਾਸਰਅਚਰਜਹੈਅਵਧੁਤਰਾਰਥਿਅੰਤਬਿ
ਖੈਥਾ॥ਅਰੁਕਲਪਕਹਾਪ੍ਰਕਰਿਦੀਪਬਿਖੈਥਾ॥ਅਵਧੁਤਉਹ
ਕੈਸੇਗਾਇਆਥਾ॥ਤੇਹੀਬ੍ਰਹਮੀਹੈ॥ਅਬਦਮੈਮੁਕੁਹੈ॥ਪ੍ਰਾ
ਸਰਕਹਾਬੁਧਮੇਹੀਤੁਬਹੀਗਈਥੀ॥ਜਬਤੁਮਸੈਸੈਜੇਗਰੁ
ਇਆ॥ਸੁਣਹੁਸੈਸਰਬਰਠਿਪ੍ਰਗਤਹੈ॥ਅਰੁਤੀਨਲੋਕਵਿ

ਬੈ ਵਿਆਪਕਹੈ॥ ਜਗਾਇਛਹੈ ਤਹਾਪ੍ਰਗਾਇਹੈ॥ ਵਾਨੇਸਰੁ
 ਪਾਪਾਜਾਨਾਹੈ॥ ਏਸਕੇਓਹਾਜਾਵਨੇਤੇਕਿਆਅਸਚਰਜਮਾ
 ਨਹੈ॥ ਅਰੁਸੁਣਅਵਧੁਤਕਹਾਸਰਬਮੈਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਹੁਤੁ
 ਹੀਹੈਤਉਕਓਹੈਤੁ॥ ਮਾਨੁਖਕੇਦੇਵਤਾਕੇਪਸਾਚਾ॥ ਅਵਧੁਤਤੁਸ
 ਨੀਕੁਇਆ॥ ਅਰੁਗਾਜਾਕੀਸਰੁਪਾਬਿਖੈਲੀਨਕੁਇਆ॥ ਅਰੁ
 ਕਪਲਕੀਸਰੀਰਅੰਗਹੁਤੇਪਰੇਕੁਇਆ॥ ਦੇਸਹੀਸਦਗਧਿਕਿਸੀ
 ਨੇਵਚਨਕੀਆ॥ ਅਰੁਪਾਛੇਹਸਾਅਵਧੁਤਵੀਹਸਾ॥ ਅਰੁਕਹਾਪ
 ਦਅਪਦਮੁਫੁਤੇਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਜੇਪਦਅਪਦਤੁਫਿਤੇਹੈਤਉਤੀਨ
 ਰੂਪਭਏ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤੀਨਕੋਸੈਕਹੈਹੈ॥ ਅਥਵਾਕਓਅਓਰ
 ਮੁਫੁਤੇ॥ ਕਪਲਕਹਾਗਾਜੇਕੋਬ੍ਰਹਮਜਗੁਕਰਜੁਤੇਹੀਏਛਤੇਤੇਗ
 ਰੂਪਆਇਪ੍ਰਗਾਇਕੁਇਆਹੈ॥ ਗਾਜੇਕਹਾਕਰਨਾਨਕਰਨਾਮੁਫਿ
 ਵਿਖੈਨਹੀ॥ ਅਰੁਕਹੈਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਹੈਅਵਧੁਤਰੂਪਤੇਗ
 ਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਰੂਪਮੇਗਾਪੁਛੈਹੈ॥ ਜੇਨਾਮਰੂਪਮੁਫਿਵਿਖੈਨਹੀ
 ਅਰੁਜੇਤੁਸਰੂਪਤੇਅਗਿਆਤਹੈ॥ ਜੇਸਹੀਸ੍ਰਧਕਾਰਤੁਫਿਕੋਕ
 ਹੋ॥ ਤਉਕਿਆਲਾਭਹੈ॥ ਜੇਤੈਨੇਜਾਨਾਹੈ॥ ਤਉਤੁਸਨੀਹੋਜੇਰਓ
 ਰਵਚਨਕੀਨਹੀ॥ ਕਪਲਕਹਾਜਾਨਣਮੁਫਿਵਿਖੈਨਹੀਯਹਿਕਹਾ
 ਅਰੁਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਗਾਜੇਕਹਾਤੁਸਨੀਮਤਿਹੈ॥ ਸਰਬਰੂਪਤੇ
 ਗਾਹੈ॥ ਕਛੁਕਹਾਅਵਧੁਤਕਹਾਬੁਧਤਕਵਚਨਹੈ॥ ਅਰੁਜਗਾਬੁ
 ਧਿਕੀਗਮਨਹੈਉਸਸੁਖਕਾਕਿਆਕਹੀਐ॥ ਗਾਜੇਕਹਾਮੈਨੇਜਾਨਾ
 ਜੁਤੁਬਧਕੇਅਧੀਨਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਮੁਕਿਦਆਵ
 ਤਿਕੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਕਛੁਕਹੈਹੈਜਾਮੈਕਰਣਾਨਹੀਕਿਆਜੁ
 ਮੈਹੈ॥ ਗਾਜੇਕਹਾਤੁਕਓਨੈਮੁਕਿਦਕਹਾਵਹੀਹੈਜੇਤੁਹੈ॥ ਗਾਜੇਕ
 ਹਾਜੁਮੈਹੈਤਉਕਹੁਕਓਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੁਗਧੋਕੀਨਿਆ
 ਈਮਤਿਕਹਾ॥ ਜੇਤੁਹੈਤਉਤੁਫਿਕਓਕਓਹੈ॥ ਗਾਜਾਤੁਸ
 ਨੀਕੁਇਆ॥ ਕਪਲਕਹਾਹੈਅਵਧੁਤਤੁਕਹਾਅਵਧੁਤਕਓ
 ਨਸਾਪਦਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੁਫੁਕੈਅਵਧੁਤਕਹੈਹੈ॥ ਕਪਲ
 ਕਹਾਤੇਹੈਬਿਖੈਨਾਮਰੂਪਨਹੀ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਨਾਮਰੂਪਾਬਿਖੈ
 ਰੇਦਜਾਣਨਾਮਰੂਪਕੀਮੈਹੀਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਤਉਨਾਮਰੂਪਾਤੇ
 ਗਾਕਿਆਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਨਾਮਰੂਪਮੇਗਾਯਹੀਹੈ॥ ਜੇਨਕਪ
 ਲਨਅਵਧੁਤਿਜੁਮੈਹੀਹੈ॥ ਕਪਲਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਦੇਸਹੀਸ੍ਰ
 ਬਰਥਾਬਿਖੈਆਤਮਾਬਿਖੈਲੀਨਕੁਏ॥ ਅਰੁਨਜਾਨਾਕਿਦੇਸਹੀਸ੍ਰ
 ਬੀਤਾਹੈ॥ ਕਿਏਕਪਜੀਬੀਤੀਹੈ॥ ਕਿਨਾਮੁਕਿਦਹਸਾਅਰੁਕ

ੴ ਆਦਿ ਗਿਆਨ ਕੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਵ ਕਾਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਜੇ ਵਚਾ
 ਤੈ ਸੁਪ੍ਰਭਾ ਬਿਖੈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਵ ਤੇ ਉਪਰਾਤ ਵਚਨ ਨਹੀ॥ ਅਵਧੁਤ
 ਕਹਾ ਜੇ ਕਪਲ ਤਾਤੇ ਆਤਮਾ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭੂ ਵ ਕੇ ਕਉਇਆ॥ ਅਰੁ ਜ
 ਜੇ ਕਉਇਆ ਸੀ ਤਕੈ ਸੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਬੁਧ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਕਹੈ ਹੈ ਬੁਧ ਕੀ ਕਿ
 ਆਸ ਕਤਿ ਹੈ॥ ਜੇ ਏਕ ਅਖਰ ਆਤਮਾ ਕਾ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਸੀਤ ਹੁਕਾ ਵਚ
 ਨ ਕੇ ਕਬ ਖੁਧਾਨ ਸਮਾਇ ਸਕਤਾ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਬੁਧਾਨ ਅਧੀਨ ਬੁ
 ਧਿ ਕੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੀਤ ਬੁਧ ਤੇ ਸੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਵਹੁ ਜਾਨੈ ਜੇ ਅ
 ਤਮਾ ਵਿਖੈ ਬੁਧਾਨ ਹੈ॥ ਜੇ ਗਿਆਨੀ ਸੁਨੈ ਤੇ ਉਸ ਕਾ ਸਰੂਪ ਵਿ
 ਖੈ ਨਿਸਚਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੁਗਤਿ ਸੁਨੈ ਉਸ ਕੇ ਓਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕੁਗਤਿ ਵਹੀ ਹੈ ਜੇ ਗੁਬਿੰਦ ਬਿਨਾਨ ਜਾਨੈ॥ ਸੁਕੇਦ
 ਕਹਾ ਜੇ ਵਚਨ ਤੇ ਗਾਐ॥ ਤਉ ਤਉ ਸੁਕਿ ਕਿ ਆਸੁ ਖਗਾਖ
 ਤ ਹੈ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਵਹੁ ਹੈ॥ ਜਾਮੈ ਵਚਨ ਨਹੀ
 ਅਰੁ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਕ੍ਰੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਰਸ ਅੰਤਰ ਦਾ ਹਜ ਕੇ ਲੇਵੇ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਰੁ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਤਉ ਅਪਨਾ ਸੁਖਿ ਕ੍ਰਿਆ ਕਹੈ॥
 ਤਾਤੇ ਵਹੀ ਜੁਮੈ ਹੈ॥ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਪਤਿ ਕਹੈ ਹੈ॥
 ਕਪਲ ਕਹਾ ਮੈ ਕ੍ਰਿਆ ਕਹੈ॥ ਜੁਨ ਤੁਨ ਮੈ ਅਰੁ ਮੈ ਹੀ ਹੈ॥ ਸਰੁ ਕਹਾ
 ਜੁ ਆਤਮ ਸੁਖ ਕਹਾ॥ ਕਹਾ ਸੁਖ ਮੇਰਾ ਜਹਿ ਹੈ ਜੁ ਕਹਿਏ ਸੁਣਨੈ ਮੈ
 ਨਹੀ॥ ਅੰਤ ਹ ਕਰਨ ਅਰਇੰਦ੍ਰੀ ਅਰੁ ਪਰ ਅਪਰ ਮੈ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ
 ਅਰੁ ਵਹੈ॥ ਇਹ ਮੁਢਿ ਵਿਖੈ ਨਹੀ॥ ਜੁ ਮੈ ਅਰੁ ਅਚਿਰ ਸਗੀਰ ਅਚਿ
 ਗਾ ਆਪਿ ਹੀ ਆਪਿ ਹੈ॥ ਰੁਦ ਅਰੁ ਵਹੈ ਨਹੀ॥ ਰਾਖਤਾ ਕਾਹੇ ਤੇ
 ਆਪਿ ਸੁਖ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕਉਇ ਕਹਾ ਸੀਤ ਜੇ ਅਨੰਦ ਬਿਖੈ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੁਏ ਹੈ॥ ਸੀਤ ਬਾਦ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੁੰ ਕਹੁ ਨਹੀ ਕਹਤਾ
 ਕੈ ਸੇ ਸਰੂਪ ਵਿਖੈ ਲੀਨਿ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਜੇ ਮੈ ਏਕ ਵਚਨ ਕਹੈ॥ ਤਉ ਚਾ
 ਹੀ ਏਏ ਕਵਚ ਨ ਤੁੰ ਕਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਪ੍ਰਸਿਨਿਖ ਕਾਏ ਕਹੀ ਹੈ॥
 ਗੁਰੁ ਸੇ ਸਮਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਜੇਗਾ ਹੈ॥ ਵਚਨ ਸਮਤਾ ਕਾ ਕਹੈ॥ ਤਉ ਕਿ ਅ
 ਲਾ ਕਹੈ॥ ਗਾਥ ਤੇ ਬਿਗੜਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਹੈ ਮੈ ਤੇ ਸਤਿ ਸਿਰਿ ਕਰੁ
 ਅਰੁ ਤੈ ਨੇ ਜੁ ਕਹਾ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਪਾਵਣੇ ਕੀ ਰਾਖਤਿ ਹੈ ਆਪ ਤੇ ਜਾਤਾ
 ਹੈ॥ ਤਉ ਯਹੀ ਸੁਖ ਹੈ॥ ਜੁ ਆਪ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਬਿਗੜਿ ਜਾਇ॥
 ਵੇਦ ਕਹੈ ਹੈ ਜੁ ਸੁਖ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੇ ਤਿ ਆਗ ਮੈ ਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁ ਅ

ਪਨਹਿ ਤਓ ਕਿਆ ਸੁਖਹੋ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਸੁਖ ਆਪੇ ਤਕਹੋ॥ ਧ੍ਰਾਸਰ
 ਕਹਾਇ ਸਤੇ ਅਓਰ ਅਧਕ ਸੁਖ ਕੇ॥ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਜੇ ਜਾਨੇ ਮੈ ਪੁਰਨ
 ਹੋ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੁਈ ਹੈ॥ ਤਾ ਕਾ ਸੁਖ ਕਿਆ ਕਹੋ॥ ਮੈ ਤੇ ਕ
 ਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਾ॥ ਧ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਅਬ ਤਕ ਆਗਿਆ ਨਿਬਿ
 ਖੇ ਬਿਧਹੋ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਬਿਨ ਕਿਆਹੋ॥ ਜੇ ਕਹੈ ਹੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਸਤ੍ਰ
 ਹੈ॥ ਰੇ ਦਵਿ ਸਹਿਤਿ ਆਗਾ॥ ਅਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਾ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਮੈ ਹੈ
 ਮੁਕੰਦ ਕਹਾ ਮੈ ਨਹੀ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਬੇਦ ਕਹੈ॥ ਅਦੁਤੀ ਬ੍ਰ
 ਹਮਹੋ॥ ਤਓ ਨਿਰਚੈ ਰੁਇ ਆਜੁ ਮੈ॥ ਮੁਕੰਦ ਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਸੁਨਾ
 ਬਾਤੁ ਪ੍ਰਮਾਗਿਆ ਨੀਹੋ॥ ਅਹੁ ਅਬ ਤਕ ਤੁਝਿ ਕੋ ਗਿਆ ਨਕੀ
 ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ॥ ਜਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਤੁਕਹਾ ਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਮੈ ਕੰਦ
 ਸਤਿ ਕਹਾ ਤੈ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਬਿਖੇਰੀ ਆਨ ਕੀ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ਹੈ॥ ਅਵ
 ਪੁਤ ਕਹਾ ਨ ਕਪਲ ਨ ਮੁਕੰਦ ਸਰਬ ਮੈ ਹੀ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਜਬ ਮੈ
 ਨਹੀ ਤਓ ਤੁਕਹਾ ਹੈ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਾ ਮੈ ਸੁਖ ਕਾ ਸੁਹੋ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ
 ਸੁਖ ਕਾ ਸਏ ਕਹੈ ਨ ਅਨੇ ਕਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਕਹਾ ਹੈ ਏਕ ਮੈ ਹੀ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ
 ਏਕ ਕਹਾ ਤੇ ਦੁਐ ਤ ਸਿਧੋ ਤਾ ਹੈ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਾ ਆਪਿ ਸੁਨੈ ਹੈ
 ਆਪਿ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਦੁਐ ਤ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਕਹਣਾ ਸਰੀਰ ਬਿ
 ਖੇ ਹੈ॥ ਤੁਝਿ ਬਿਖੈ ਨਹੀ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਾ ਤਾ ਤੇ ਆਤਮਾ ਅਗਿਆਤਿ
 ਰੁਇ ਆ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਉਸ ਬਿਖੇਰੀ ਆਤਮਾ ਆਗਿਆ ਨਹੀ॥ ਕਹਾ
 ਤਓ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਵਹੁ ਮੈ ਹੀ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਾ ਤੇ ਤੀਨ ਹੋਤਾ ਹੈ॥
 ਤੁੰ ਅਖੰਡ ਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਜੇ ਅਖੰਡ ਕਹੈ ਤਖੰਡ ਆਵਤਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਖੰ
 ਡ ਅਹੁ ਖੰਡ ਅਹੁ ਏਕ ਤਾ ਅਹੁ ਅਨੇਕ ਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹਾ॥ ਜੁ ਤੇ ਰੇ ਵਿਖੈ
 ਚਨ ਨਹੀ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਾ ਵਚਨ ਅਹੁ ਸੁਨਣ ਤੇ ਰੇ ਬਿਖੈ ਹੈ॥ ਕ
 ਪਲ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਨਹੀ॥ ਵਚਨ ਕਰਮ ਰਸਨਾ ਕਾ ਹੈ॥ ਅਹੁ
 ਸੁਨਣਾ ਕਰਮ ਕਾਨ ਕਾ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਮੈ ਏੰਦ੍ਰੀਯੇ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੈ॥
 ਤਓ ਕਹਾ ਸੁਨਣ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਾ ਤਾ ਤੇ ਕਰਮ ਗਿਜ
 ਤ ਰੁਏ॥ ਜਓ ਕਰਮ ਗਿਆ ਤੈ ਤਓ ਮਿਤ ਕਾ ਕਿਉ ਨਹੀ ਵਚਨ
 ਕਰਤਾ॥ ਕਹੁ ਜੁ ਮੁਝਿ ਸੰਧ ਕਾ ਸਵਾਨਿ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਕਹਾ ਸੁਨਣਾ
 ਮੈ ਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਵੇਦ ਅਹੁ ਰੁਗਵਾਨ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਵੇਦ ਰੁਗਵ
 ਰ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਮੈ ਹੀ ਸੁਨੈ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਸਰਬ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਅਲੇਵੈ ਹੈ॥
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੰਕਾਰ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਯਹਿ ਸਰੀਰ ਮੁਝ ਤੇ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਰੁਇ ਆ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਮੈ ਸਰੀਰ ਤੇ ਆਲੇਪ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਕਰਮ ਕਰ
 ਹੈ॥ ਅਹੁ ਨਹੀ ਮੁਝਿ ਵਿਖੈ ਕਰਮ ਕੀ ਅੰਸਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਪਲ ਕਹਾ

ਸੁਨਣਾ ਮੁਖਿ ਬਿਖੈ ਹੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੈਨੇ ਧਰਨਿ ਹਰੈ ਕੀਏ ॥
 ਕਹਣਾ ਸੁਣਾ ਚਿਤ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਤੀਨੋਂ ਨਹੀ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜੇ ਕਪਲ
 ਰੇ ਜੇਤੂੰ ਹੈ ਸੋ ਕਹੇ ਹੈ ਸੋ ਆਖੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੁਣੈ ਹੈ ਸੋ ਆਖ ਸੁਣੈ ਹੈ ॥ ਜਪ
 ਹੀ ਕਾਰ ਹੈ ਤਹਾ ਕਹਣਾ ਜੇਗੁ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਸਰੂਪ ਹੈ ਕਿਉਨ ਕਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਕਿਉਨਾ ਸੁਣੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਏਕ ਹੀ ਕਾਰ ਏਕ ਨਿਰੀ ਹੀ ਕਾਰ ਤੁੰ ਕਹੁ
 ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਮੈ ਵਹੁ ਜਾਤੇ ਦੇਨੋਂ ॥ ਅਰੁ ਦੇਨੋਂ ਤੇ
 ਅਤੀਤ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਦੁਐ ਤਨਹੀ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਸੰਤ ਕਹਿ
 ਏਤੇ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਸੁਣੈ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਤੁੰ ਕ
 ਉਣੁ ਹੈ ॥ ਸਰੀਰ ਕੇ ਆਤਮਾ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਦੇਨੋਂ ਤੇ ਨਗਾਨੇ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈਂ ਹੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਮੁਖ ਕਹੈ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਹੈ
 ਨਹੀ ॥ ਤਉ ਸਰੀਰ ਆਤਮ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨਿ
 ਹੈ ॥ ਦਿਖ ਮਤਾ ਨਹੀ ਗਘਤਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਰੀਰ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਦੋਹੁ
 ਸਤੇ ਹੈ ॥ ਵਹੁ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੁੰ ਕਵਨਿ ਹੈ ॥ ਮਨ ਕੇ
 ਬੁਧ ਕੇ ਚਿਤ ਕੇ ਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ॥
 ਮਨਿ ਅਰੁ ਚਿਤ ਹੀ ਕਾਰ ਮੁਝਿ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਏ ਹੈ ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਕਛੁ ਨ
 ਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਤੁੰ ਕਉਨ ਹੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਿ ਆਕ
 ਹੋ ਸਰਬ ਤੁੰ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਮੈ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੁੰ
 ਹੀ ਹੈ ਜੁ ਮੈਂ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜਗਾ ਮੈ ਤੁੰ ਹੀ ਸੋ ਕਹਾ ॥ ਕਪਲ ਕ
 ਹਾ ਵਹੁ ਮੈਂ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਵਾਕੇ ਸੁਖ ਦੇਤਾ ਹੈ ਜੇ ਸਿ
 ਧਾਤੀ ਹੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੁੰ ਕਉਨ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜੇਤੂੰ ਹੈ ਤੇ ਕਾਸੇ
 ਪੁਛੇ ਹੈ ॥ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਖੈ ਹੋ ਮਰਿਖ ਆਵਤੁ ਰੁਇਆ ॥ ਪਰ ਕੇ ਸਾ
 ਹੋ ਮਰਿਖ ਜਾਨੇ ਅਸਿਖ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਅਰੁ ਬਿਸਮ ਦੇਖੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇਗੀ
 ਬਾਉ ਸਸਰੀਰ ਬਿਖੈ ਨਥਾ ॥ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਦਿਖਲਾਇ ਦੇਤਾ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੁ ਦੀਪ ਪੂਰਨ ਹੈ ॥ ਮੈਂ ਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਜੁ ਦੀਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ॥
 ਉਤਪਾਤਿ ਅਰੁ ਧਾਲਨਾ ਅਰੁ ਨਾਸ ਦੀਪ ਤੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕ
 ਹਾ ਤੈਨੇ ਜੁ ਦੀਪ ਦੇਖਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦੀਪ ਕਾ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਰੋਮ ਰਿਖ ਹਸਾ ਅ
 ਰੁ ਕਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦੀਪ ਕਾ ਦੀਪ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਤੀਨੋਂ ਦੀਪ
 ਹੈ ॥ ਦੀਪ ਵਿਖੈ ਪੜਾ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਦੀਪ ਤੇ ਦੁਹਰੇਤਾ ਤਾ ਤੇ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥
 ਰੋਮ ਰਿਖ ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਮੈਂ ਦੀਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੀਪ ਤੇ ਰੁਇਆ ਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁ ਦੀਪ ਤੇ ਕਛੁ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਤਉ ਬਿਖੈ ਆਇ ਅੰਤਿ ਕੀ
 ਸਮਾਈ ਨਹੀ ॥ ਰੋਮ ਰਿਖ ਕਹਾ ਮੁਝਿ ਕੋਯਾ ਤੇ ਥੇ ਪਾਨਿ ਨਹੀ ॥ ਅਵਧੁਤ
 ਤੁੰ ਮਨੀ ਭਾਇਆ ॥ ਸਰੀਰ ਆਤਮਾ ਮੈ ਦੇਖ ਤੇ ਥੇ ਕੋਯਾ ਅਭਿਪ੍ਰੀਤੀ

ਤੇ ਮੈਂ ਕੋਲੋਂ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੀ ਕਰਤ ਕੁਏ ਚੁਪ ਹਮ ਅਨੰਦ ਬਾਬਾ ਬੁਝ ਆਪਸ
 ਮੈਂ ਕਹਿ ਲਾਹੈ ਚੁਪ ਹਮ ਹੈ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਸ ਭੀ ਨਹੀ ਏਕ ਅਵਤੀ ਮੈਂ ਹੋ
 ਬੁਝ ਆਪਸ ਮੈਂ ਕਹਿ ਲਾਹੈ ਚੁਪ ਹਮ ਹੈ ਕਪਲ ਕਹਾਤੁ ਏਕ ਹੈ ਤਓਸ
 ਭੀ ਹੋ ਅਰੁ ਜੇਤੁ ਨਹੀ ਤਓਸ ਭੀ ਹਮ ਭੀ ਨਹੀ ਲਛਣ ਅਨੇਕਤਾ ਕੇਏ
 ਕਤਾ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਏਕ ਕਹੀ ਐ ਪੈ ਤਓਸ ਰਬ ਭੀ ਆਵਤਾ ਹੋ ਜੇ ਏਕ ਨਿਤੁ ਤ
 ਓ ਅਨੇਕ ਭੀ ਨਹੀ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਸੇ ਰੇ ਬਿਖੇਏ ਕਾ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਨਹੀ ਮੈ
 ਹੀ ਹੋ ਕਪਲ ਕਹਾਤੁ ਕਓ ਏ ਪਦ ਹੋ ਏਕ ਕੇਏ ਕੇਤੀ ਨ ਕਓ ਕਹੇ ਹੋ
 ਏਕ ਅਰੁ ਦਨ ਹੀ ਮੈਂ ਹੋ ਓ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਸ ਭਿਪਦਿ ਮੁਢਿ ਤੇ ਹੋ ਸਧ
 ਤਿ ਰਿਖ ਸਪਤਿ ਦੀਪ ਤੇ ਆਵਤਿ ਕੁਏ ਅਰੁ ਆਵਣਾ ਉਨ ਕਾ ਕੇਵ
 ਲਿਸ ਮਾਰਗ ਮਨਿ ਮਤਿ ਬਾਗਾ ਕਾ ਤੇਤੁ ਚੁਆਤ ਮਸੁਖ ਸਤਿ ਮੰਗ ਤੇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੋ ਸਧਤਿ ਰਿਖੇ ਕਹਾਜੇ ਪੈ ਸੋ ਕੁਜ ਨਿਗਾ ਬਿੰਦ ਕਾ
 ਹੋ ਤਾ ਤੇ ਕੁਗਤਿ ਕੁਲੀ ਹੋ ਜੇ ਚਾਹੈ ਚੁਮ ਫਿਰੇ ਗਿਆਨਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ
 ਇ ਕੁਗਤਿ ਕਹੈ ਕਿਆ ਚੁਏ ਕ ਬਿਸਨ ਸਰ ਬਿਖੈ ਪੁਰਨ ਹੋ ਅ
 ਵਧੁਤ ਕਹਾ ਕੁਗਵਾਨਿ ਕੀ ਕੁਗਤ ਤੇ ਕੁਗਤਿ ਮੇਰੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੋ ਚੁਮ
 ਫਿਰਿ ਅਵੈ ਸੋ ਰੁਪ ਮੇਰਾ ਹੋਤਿ ਹੋ ਅਰੁ ਜੇ ਕੁਗਤਿ ਕੁਗਵਾਨ ਕੀ ਕ
 ਰੇ ਹੋ ਅਪਨੇ ਹੋ ਕਾਰ ਕੀ ਮਲੀਨਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਤਿਆਗਤਾ ਕਾ ਤੇਤੁ ਚੁ
 ਆਪ ਕੇਵਲ ਸਮਾਨ ਹੋ ਤਾ ਤੇ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰਹਿਤਾ ਹੋ
 ਅਰੁ ਕੁਗਤਿ ਨਿਰਚੇ ਰੁਪ ਮੇਰਾ ਹੋ ਸਧਤਿ ਰਿਖੇ ਕਹਾਸ ਹੀ ਰਤੇ ਗਨਾ
 ਮੀ ਹੋ ਬਿਸਨ ਸੇ ਕੋ ਸੇ ਸਮਤਾ ਕਰੇ ਹੋ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜੇ ਸਹੀ ਰਮੇ ਗ
 ਨਾ ਮੀ ਹੋ ਤਓਸ ਹੀ ਬਿਸਨ ਕਾ ਕਹਾਇ ਸ ਬਿਤਿ ਹੋਤਾ ਹੋ ਰਮ ਰਿ
 ਘ ਕੋ ਪੁਛੇ ਜੇ ਤੈ ਨੇ ਕੇਤੇ ਹੀ ਬਿਸਨ ਦੇਖੇ ਹੋ ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਹੀ ਰ
 ਪ ਰਿ ਕਹੀ ਐ ਤਓ ਕਿਸੀ ਕਾ ਸਦਾ ਨਹੀ ਪਰ ਕੁਗਤਿ ਮੇਰੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੋ
 ਇਸ ਕਾਰਣ ਜੇ ਜਾਣੇ ਜੇ ਮੈ ਸਰੂਪ ਪੁਰਨ ਹੋ ਸਧਤਿ ਰਿਖੇ ਕਹਾਸ ਬਿ
 ਤਰਿ ਬੈਰਾ ਗਨਿ ਹੋਇ ਬਿਰਿਆਨ ਕਾ ਪਾਵਨਾ ਕਰਨ ਹੋ ਅਵਧੁ
 ਤ ਕਹਾਯੀ ਬੈਰਾ ਗਾਹੈ ਜੇ ਮੈ ਨਹੀ ਸਰਬ ਬਿਸਨ ਹੋ ਸਧਤਿ ਰਿਖੇ
 ਕਹਾ ਹਮ ਨਹੀ ਸ੍ਰਬੰਤੁ ਗਵਾਨ ਹੋ ਪਰ ਜਬ ਹਮ ਨਹੀ ਬੈਰਾ ਗਾ ਕ
 ਨੇ ਕੀ ਆ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜਬ ਲੇ ਮੈ ਕਹੀ ਤਾ ਹੋ ਸਰੂਪ ਸਤੁ ਮੁਢਿ ਮੈ
 ਸੇ ਚੁਗਤਿ ਹੋ ਜਬ ਮੈ ਨਹੀ ਕੇਵਲ ਕੁਗਵਾਨ ਹੋ ਉਨ ਕੁਗਵਾ
 ਮਨ ਹੀ ਹੋ ਕਹੁ ਕਓ ਹੋ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਵੀ ਚਾਰ ਕਰਹੁ ਸਰਬਿ
 ਬਿਸਨ ਹੋ ਤਓ ਤੁਮ ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਹੋ ਸਧਤਿ ਰਿਖੇ ਕਹਾ ਬਿਸਨ
 ਈ ਸ੍ਰੁ ਹੋ ਕਿਆ ਹਮ ਈ ਸ੍ਰੁ ਹੋ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜਬ ਤੁਮ ਹੋਤ ਬ
 ਈ ਸਰ ਕਵਨ ਸਾ ਹੋ ਸਧਤਿ ਰਿਖੇ ਕਹਾਸ ਹੀ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਕਹਾ
 ਚੁਵ ਹੀ ਆਤਮਾ ਈ ਸ੍ਰੁ ਹੋ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਈ ਸ੍ਰੁ ਕਾਰੁ ਪਵੇਦ ਕ
 ਹਾ ਹੋ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਕਾਰੁ ਪਵਿਨੀ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਆਤਮ
 ਕੇ ਦੇਖ ਕਹੀ ਈ ਸ੍ਰੁ ਕਹੈ ਹੋ ਅਥਵਾ ਬਿਨਾ ਦੇਖੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਹੋ

ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰ ਬੁਧ ਕੇ ਸੇ ਕਹੀ ਤਾਹੈ॥ ਜੁ ਆਤਮਾ ਈਸਰ
 ਸਰਬ ਸਕਤ ਹੈ॥ ਅਵਧੁ ਤਿ ਕਹਾ ਬੁਧਿ ਕਾਰੁ ਪਕਿਆ ਹੈ॥
 ਕਹਾ ਸਿਤ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜੁ ਬੁਧਿ ਰੂਪ ਨਹੀ ਗਧਿ ਤੇ॥ ਕੇਵਲ ਕਹ
 ਣੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਯਹੀ ਨਿਜੈ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਨਿਜੈ
 ਆਪਿ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਅਬਧਾ ਆਤਮਾ ਤੇ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਾਧਿ
 ਜੜ ਹੈ॥ ਜਬਿ ਮੂਲ ਸੇਵਸਤਿ ਹੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਤਉ ਜੁ ਉਸ
 ਕੇਵੀ ਚਾਹਤੇ ਹੋਤ ਹੈ ਸੇ ਕਹਾ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਕਉਤਮ ਕਉਨ ਹੈ॥
 ਈਸਰ ਅਬਧਾ ਕਛੁ ਐਗਾ॥ ਜਬ ਬਿਧਿ ਪਨਹੀ ਰਹੀ ਤਬ ਈ
 ਸੁਰ ਕਰ ਕਹਾ ਹਾ॥ ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਬਿਗ ਆਨ ਤੇ ਕਹੀ ਤਾਹੈ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਰੁਗਮ ਨਿ
 ਵਰਤ ਕਰਹਾ॥ ਅਰੁ ਕਹੈ ਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਜੁ ਫਲੁ ਸਤਿ
 ਸੀਰਾ ਕਾਟੀ ਹੈ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਮੈ ਦੇਖੈ ਹੈ॥ ਜੁ ਮੈ ਹੋਤ ਉਕਾ ਤੇ ਕ
 ਬਿਬਾਦ ਕਰਉ॥ ਮੁਕੰਦ ਕਹਾ ਹੋ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਐ ਸੇ ਮਤ ਕਹਾ ਜਾਮੈ
 ਦੇਖੈ ਹੈ ਮੈ ਹੈ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਹੋ ਮੁਕੰਦ ਜੇ ਮੈ ਹੋਤ ਉਮੈ ਕਉਨ ਹੈ॥
 ਗਜੇ ਕਹਾ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਯਹਿ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਹੀ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਚਨ ਵਿ
 ਖੈ ਨਹੀ ਆਵਤਿ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਬ ਬੁਧਿ ਕਿਸੀ ਵਸਤਿ ਕਾ ਕੁੰਦ
 ਨ ਕਰੈ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੈ ਬਾਧਿ ਨਹੀ॥ ਉਸ ਸਮੇ
 ਚ ਤਰ ਦਸ ਸਹੈ ਸੁਮਿਧ ਆਵਤਿ ਰੁਏ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਸਰਬ
 ਦਬ ਰਉ ਰੂਪ ਹਨ ਸਿਧ ਹੈ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਸਿਧ ਹੁ ਸੁਖ
 ਕਹਾ ਹੈ ਮੈ ਹੈ॥ ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਅਵਧੁ ਤ ਨਹੀ ਹਮਿ ਹੈ॥ ਅਵਧੁ
 ਤ ਕਹਾ ਹੋ ਸੇ॥ ਸਿਧ ਹੁ ਕਹਾ ਹਸਣਾ ਰੋਵਣਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਨਹੀ॥
 ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਜਬ ਤ ਕਿ ਕਛੁ ਆਪਿ ਤੇਰਿ ਨ ਜਾਨੈ ਤਮਿ
 ਸਿਧਿ ਨਹੀ॥ ਈਹ ਅਕਾਰ ਬਿਆਏ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਹਸਣਾ ਰੋਵ
 ਣਾ ਮਾਰੇ ਵਿਖੈ ਹੈ॥ ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਹੋ ਅਵਧੁ ਤ ਤਮ ਹੋ ਸੇ ਕਾ
 ਹੇ ਤੇ ਜੁ ਹਮ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਨ ਮੈ ਨਤੁ॥ ਹਸਤੈ ਹੈ॥ ਹ
 ਸਤੈ ਸੇ ਸਹੈ ਸੁਵਰ ਖਬੀ ਤਾ॥ ਬਹੁ ਕਹਾ ਹੁ ਦਨ ਕਹਾ ਸਿ
 ਧੁ ਕਹਾ ਮੁਖੈ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਮਤਿ ਕਹਾ॥ ਕਹਾ ਗਿਆਨਾ ਅਵ
 ਧੁ ਤਿ ਕਹਾ ਯਹੀ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਗਿਆਨ ਤਮਾਗਾ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਉਨਹੁ
 ਕਹਾ ਹਮਾਰੇ ਗਿਆਨ ਵਿਖੈ ਦੁਖ ਚਨ ਜੇਗ ਨਹੀ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹ
 ਯਹਿ ਕੀ ਵਹੀ ਨੇ ਸਕਾਨ ਅਭਿਰਨੈ॥ ਉਨ ਤੇ ਕੁਮਾਰ ਸਿਧ ਨ

ਕਰਾ॥ ਜਬ ਮੈ ਜੋਗ ਕਰੇ॥ ਭੁਧ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦੇਖੇ॥ ਕੈਸਾ
 ਸਰੂਪ ਜੇ ਵਚਨ ਮੈ ਨਹੀ॥ ਆਵਤਾ॥ ਅਵਤੁਤ ਕਰਾ ਬਚਨ ਬਿਨਾ ਜੋਗ
 ਕਾ ਨੈਕੀਆ॥ ਕਰਤੇ ਹੈ ਉਯਾਧੁ ਨਿਰਤੀ॥ ਬਹੁ ਜਕਰੇ ਹੈ ਜੋਤਿ॥ ਏ
 ਕਧਿਆਨ ਚਤੁਰਤੁ ਕਰੇ॥ ਏਕ ਸੰਨ ਕਰੇ॥ ਤਉ ਸਰੂਪੁ ਨ ਮੈ ਅ
 ਏਆ॥ ਜੋਗ ਵਚਨ॥ ਪਰਤੁ ਵਾਲ ਕਰੇ॥ ਸਤਿ ਸੰਗ ਕਰਾ॥ ਜੋ ਨਿਰਮ
 ਲੁਯੋਈ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਰਾ॥ ਜੋਗ ਕਬਲੇ ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹਿ॥ ਏਸ ਗੀਰ ਕਾਤਿ ਆਗ
 ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਅੰਗ ਸਰੀਰ ਵਿਖੈ ਧ੍ਰੁਵ ਸਕਰੇ॥ ਕਿਆਨ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਹੈ ਤੇ
 ਅਥਵਾ ਵਚਨ॥ ਅਵਤੁਤ ਕਰਾ॥ ਮੁਖ ਮੈ ਤੇ ਕੀ ਸਤਾ ਵਿਖੈ ਯਹਿ ਵਚਨ ਕਰ
 ਏਤੇ ਤੁਝਿ ਕੋਲ ਨਹੀ॥ ਆਵਤੀ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਸਾ॥ ਜੋ ਏਸ ਸਰੀਰ ਕੋ ਕੀ
 ਤਿਆਗ ਅਰੁ ਸਰਬ ਠੋਕੁ ਪਰਨਾ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਰਿ ਆ ਜੋਗ ਕੇ ਬਲ ਤੇ ਜੋ ਚਾ
 ਹਿ ਤੇ ਅਕਾਸ ਵਿਖੈ ਜਾਵੇ॥ ਅਵਤੁਤ ਕਰਾ॥ ਅਕਾਸ ਬਿਖੈ ਤਬ ਜਾਵੇ॥ ਜਬਿ ਤੁਝਿ
 ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋਈ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਰਾ॥ ਏਤੇ ਸੁਆਸ ਜੋ ਆਵਤੈ ਜਾਤੇ॥ ਕਛੁ ਸੁਖ ਨਹੀ ਪਾ
 ਵਤੇ॥ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਏਕ ਸੁਆਸ ਵਿਖੈ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪੀਤਾ॥ ਅਰੁ ਸੇਹੀ ਜਾ ਜਾਪ ਕਰੇ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁਖ ਪਾਵਤਾ॥ ਅਵਤੁਤ ਕਰਾ॥ ਬਾਲ ਕਰਿ ਆਨੀ ਕੋਲ ਜਾਏ॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਰੁ ਸੁਆਸ ਤੇ ਅਪਨਾ ਸੁਖ ਚਾਹੇ॥ ਜਿਸ ਪਥਿ ਤੇ ਜੋਗੀ ਸੁਖਿ ਬਿਖੇ
 ਪਤਿ ਤੇ ਏਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕੇ ਜਤਿ ਜਾਨਿ ਕਰ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਸੁਖ ਗਾਖਤੇ॥
 ਧ੍ਰੁਵ ਤੇ ਕਿਆ ਸੁਖ ਹੈ॥ ਆਪ ਤੇ ਅਧ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਸਿ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਣੇ
 ਚਾਹੀ॥ ਬੀਚਾਰ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਦਿ ਗਿਆਨ ਕੇ ਪਾਚੇ ਤਤੁ ਮਿਥਿ ਆਹਿ ਤੇ
 ਹੈ॥ ਏਕ ਪਥਿ ਕਉਣ ਸੇਲੇ ਕੇ ਮੈ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਮਾਰਗ ਚੀਟੀ ਯੋ ਕਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਗਿਆ
 ਨ ਬਿਠਿ ਗਾਮ ਹੈ॥ ਉਨ੍ਹ ਤੇ ਬਿਠਿ ਗਾਮ ਨਾਮ ਸਿਧ ਕਰਾ॥ ਅਵਤੁਤ ਕਿਸ ਕੀ ਸਕਤ
 ਹੈ ਜੋ ਜੋਗ ਕੋ ਵਰਤ ਕਰੇ॥ ਜੋਗ ਉਸ ਤੇ ਸਿਧ ਹੈ॥ ਜੋ ਸਭੁ ਮੈ ਜੁਜਨਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ
 ਗਿਆਨ ਜੋਗ ਕਰੇ॥ ਸਤਿ ਜੋਗੀ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਸਰੀ ਸਨਕਾ ਦਕ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਦ
 ਕ ਜੋ ਸਰੂਪ ਵਿਖੈ ਲੀਨ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਤੇ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਅਵਤੁਤ ਤੇ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥
 ਗਾ ਜੋ ਕਰਾਹੇ ਸਿਧਿ ਮਿਥਿ ਆਮ ਤੇ ਕਰਾ॥ ਗਿਆਨ ਵਹੁ ਹੈ ਜੋ ਏਸ ਬਿਖੇ ਮਲ
 ਏ ਅਰੁ ਬਿਛੁਰਨਾ ਦੇ ਨਹੀ॥ ਮਧਮ ਕਰਾ॥ ਹੋਗਾ ਤੁਝ ਕੋ ਸਰੂਪ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਕੁਇ ਆ॥ ਗਾ ਜੋ ਕਰਾ ਜੋਗ ਮੈ ਕਰੇ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਿਧ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਰੂਪ ਕਰਾ॥ ਮਧਮ
 ਕਰਾ ਤੁਝ ਆਤਮਾ ਕਾ ਸਰੂਪ ਕਰਾ॥ ਜੁਕਿਆ ਹੈ॥ ਜਬ ਆਤਮਾ ਕਾ ਸਰੂਪ ਕਛੁ ਨਹੀ
 ਤਉ ਜੋਗ ਤੇ ਕਿਆ ਧ੍ਰੁਵੇ ਹੈ॥ ਜੋ ਏਕ ਹੀ ਪਦੁ ਹੈ ਦਵੈ ਤਨਹੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੋਗ ਸੁਖ
 ਕਾ ਸਹੈ॥ ਗਾ ਜੋ ਕਰਾ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਸਤਾ ਬਿਖੇ ਨਹੀ ਕਹਿ ਆ॥ ਜੋ ਜੋਗ ਸੁਤੇ ਸਿਧਿ ਹੈ॥
 ਸਿਧੋ ਕਰਾ ਜੋਗ ਸੁਖ ਕਾ ਸਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਿਧ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਸਿਧੋ ਕਰਾ ਜੋਗ ਤੇ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਰਾ ਜੋ ਜੋਗ ਤੇ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਨਹੀ
 ਸਰੂਪੁ ਆ ਜੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਉ ਜੋਗ ਤੇ ਕਿਆ ਧਰੇ ਜਨ ਹੈ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਰਾ ਜੋਗ ਤੇ
 ਸਭੁ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਕਪਲ ਤੁਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਮੁਕਿ ਦਕਰਾ ਆਤਮਾ ਕੇ ਪਾਵੈ ਕੇ ਬ
 ਹੁਤਿ ਮਾਰਗ ਹੈ॥ ਕਉ ਅਹਿਕਾਰ ਕੇਤਿ ਆਗ ਤੇ ਏਕ ਰੁਗਤਿ ਅਰੁ ਵੈ ਗਾਹਿ

ਅਹੁ ਜੇਗ ਤੇ ਯਹਿ ਸਾਧਨ ਹੈ॥ ਅਜੇਗ ਨਹੀ ਕਰ ਤੇ ਹਮਰਿ ਆਨ ਕਰ ਤੇ
 ਹੈ॥ ਮੁਕੇ ਦਹਸਾ ਅਹੁ ਕਹਾ ਕਹਾ ਰਿ ਆਨ ਕਿ ਆ ਹੈ॥ ਕਹਾ ਨਿਸਚੈ ਕਰ
 ਣਾ॥ ਕਮਾਰ ਕਹਾ ਨਿਹੈ ਤਬੋ ਹੋਇ ਜੁਤ ਦਰੁ ਪਹੋਇ॥ ਅਹੁ ਤ ਦਰੁ ਪਜੇ
 ਗਤੇ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੇਗ ਸੁਖ ਕਾ ਸੀ ਹੈ॥ ਮੁਕੇ ਦਹੁ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਰੋਮ ਰਿ
 ਖ ਕਹਾ ਹੋ ਸਿਧੋ ਜੇਗ ਮੁਝ ਤੇ ਹੋ ਤ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਜ ਬਚਾਨਾ ਜੇਗ ਕੀ ਕਰੇ
 ਹੋ ਜੇਗ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਮੇਰੇ ਜੇਗ ਬਿਯੋਗ ਦੇ ਨੇ ਨਹੀ॥ ਕਮਾਰ ਕਹਾ ਦੇ ਨੇ ਜੇਗ
 ਹੈ॥ ਰੋਮ ਰਿ ਖ ਹਸਾ ਅਹੁ ਕਹਾ ਜੇਗ ਤੇ ਸਭਿ ਅੰਗ ਦੇ ਖਤਿ ਹੈ॥ ਧਰਮ ਸੁਰ
 ਪਤੇ ਅਧਾ ਪਤ ਹੋ ਤ ਹੈ॥ ਕਮਾਰ ਕਹਾ ਜਗ ਜੇਗ ਹੋ ਤਾ ਰੂਪ ਨਹੀ ਤਾ ਤੇ
 ਜੇਗ ਅਹੁ ਪਹੈ॥ ਅਹੁ ਸੁਖ ਕਾ ਸੀ ਹੈ॥ ਰੋਮ ਰਿ ਖ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਸਪ
 ਤਿ ਰਿ ਖ ਹੁ ਕਹਾ ਪੂਰਨ ਜੇਗ ਜਾਨਣਾ ਬਿਸਨ ਕਹੈ॥ ਜਬ ਬਿਸਨ ਕੇ ਜਾ
 ਤ ਬਹੀ ਮੁਕਤ ਹੁ ਆ॥ ਕਮਾਰ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇ ਪਾਲ ਨ ਕੁਗਾ ਤਿ ਕੀ ਕਹੀ ਹੈ॥ ਧ
 ਰਿ ਕੁਗਾ ਤ ਵਹੀ ਹੈ ਜੇਸੁ ਆਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਣਾ॥ ਅਹੁ ਜੁ ਜਣਾ ਤਾ ਤੇ ਜੇਗ
 ਕੁਇ ਆ॥ ਸਪਤਿ ਰਿ ਖ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਗ ਜੇ ਕਹਾ ਤੁਧ ਦ ਕੇ ਹੋ ਕਾ
 ਰ ਤ ਕੇ ਜੇਗ ਹੋ ਤਤ ਪਦ ਬਿਖੈ ਜੇਗ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਈਸਰ ਸੁਖ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਹੈ॥ ਜੇ ਤਤ ਪਦ ਹੋ ਜੇਗ ਰਿ ਓ ਕਹੈ॥ ਕਮਾਰ ਕਹਾ ਧਰਮ ਈਸਰ
 ਕਾ ਰਿ ਆ ਹੈ॥ ਗ ਜੇ ਕਹਾ ਧਰਮ ਈਸਰ ਕਾ ਏਹ ਹੈ॥ ਜੇ ਯਹਿ ਪ੍ਰਗ
 ਟਿ ਮੁਝਿ ਤੇ ਕੁਏ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਮੁਝਿ ਤੇ ਪਾਲਨੇ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਬਹੁਤ ਮੁਝਿ ਵਿਖੈ
 ਲੀਏ ਹੋਣਾ॥ ਕਮਾਰਿ ਕਹਾ ਤਾ ਤੇ ਜੇਗ ਕੁਇ ਆ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਕਹਾ ਤੇ
 ਹੈ ਮੁਝ ਸੋ ਕੁਇ ਆ ਅਹੁ ਹੋ ਤ ਹੈ॥ ਗ ਜੇ ਕਹਾ ਅਸਪਦਿ ਬਿਖੈ ਜੇਗ ਕ
 ਹਾ ਹੈ॥ ਕਮਾਰ ਕਹਾ ਕਿ ਸੀਨੇ ਚੁਬੁ ਹਮ ਕਹਾ ਰਿ ਆ ਸੁਖਾ॥ ਜਬ ਲਗ
 ਓ ਸੇ ਬਿਖੈ ਨਿਜੁ ਜੇ॥ ਗ ਜਾ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਅਹੁ ਸਭਿ ਆਇ ਬੀ
 ਚ ਦੇ ਖਣੇ ਲਾਗੇ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜੇ ਬਹਮ ਹੋ ਤਉ ਰਿਨ ਵਾਤੇ ਕਰਿਨ
 ਹੈ॥ ਜਾ ਸੇ ਜੁ ਜੇ॥ ਕਮਾਰ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਤਉ ਰਿ ਕਰਿ
 ਲ ਜਨਹੀ ਆਵਤੀ॥ ਤੁੰ ਸਤੁ ਰੀ ਸਭਾ ਵਿਖੈ ਬਚਨ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਧਰ ਜੇ
 ਕੁਝ ਸੀ ਸਾਰ ਕੀ ਗਾ ਖਤਿ ਹੈ ਸੋ ਕਹਾ॥ ਕਮਾਰ ਕਹਾ ਹੋ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ
 ਕਹੈ ਤੁੰ ਰੁਪ ਮੇਗ ਹੈ॥ ਜੇ ਤੁੰ ਕਹੈ ਸੋ ਮੈ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਤੁੰ ਅਹਮੈ
 ਨਹੀ ਮੈ ਹੀ ਹੈ॥ ਕਮਾਰ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਸਿਧ ਹੁ ਕਹਾ ਤੁੰ ਕਵਨ ਹੈ॥ ਅ
 ਵਧੁਤ ਕਹਾ ਮੈ ਵਹੁ ਜੁ ਤੁੰ ਹੈ॥ ਸਿਧ ਹੁਏ ਤੀ ਸਕਾਤਿ ਗਾ ਖਤਿ ਹੈ॥ ਜੁ ਸ
 ਕਲ ਬ੍ਰਹਮੀ ਰਿ ਮੈ ਪੂਰਨ ਹੈ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਵਿਖੈ ਪੂਰਨ ਅਦੇ ਨ
 ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਹੈ॥ ਸਿਧ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਤੁੰ ਸਨੀ ਮਾਤਿ
 ਹੈ॥ ਕਉਤ ਕੁਤ ਮਾਗਾ ਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੁੰ ਸਨੀ ਅਹੁ ਵਚਨ ਦੇ ਨੇ ਨ
 ਹੈ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਤਉ ਤਉ ਵਿਖੈ ਤੀਨ ਪਦ ਕੁਏ॥ ਅਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿ
 ਖੇ ਏ ਕਉਨ ਹੀ॥ ਕਪਲ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਮੈ ਸਰੁ

ਰੂਪਤਤਕਾਰੀਅਰੁਯਹਿਸੁਖਗਿਆਨਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਤੇਤਾਹੋਰੋਮਹਿਕਰ
ਤਉਕੋਰਿਗਿਆਨਤੇਸੁਖਨਹੀਅਪਨੇਅਨੰਦਤੇਪ੍ਰਕਾਸਗਧਤਿਹੋਅਵਧ
ਤਕਹਾਜੁਗਿਆਨਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸਤੇਅਤੀਤਹੋਅਰੁਮੈਂਹੀਗਾਜੇਕਹਾਤਉਕੋ
ਲਜਨਹੀਆਵਤੀਜੁਅੰਸੇਕਹੇਹੋਅਵਧੁਤਕਹਾਲਜਾਕਸੇਕਹਾਜੁਦਵੈ
ਤਨਹੀਗਾਜੇਕਹਾਰੂਪਤੇਗਕਿਆਹੋਅਵਧੁਤਕਹਾਰੂਪਅਰੁਪਸੁਖਮੈਂਦੇ
ਨੇਨਹੀਤਾਤੇਯਹੀਕਹੁਜੁਸਰਬਅਵਧੁਤਿਹੋਸਰੁਕਹਾਜੁਸਰਬਅਵਧੁ
ਤਿਹੋਇਸਤੇਏਕਨਿਸਚੇਤਉਇਆਮੈਂਤਕਹਾਯੇਪਗਸਹਇਨਹੀਤੁਹੁਧਿਨ
ਉਸਸਤੁਬਿਖੇਅਚਿਰਤੀਕੋਉਥਕਿਨਥਾਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਜੇਤਉਕੋਏਕਕ
ਹਏਤੇਨਿਸਚੈਨਕਉਇਆਤਉਬਹੁਤਿਯੋਕੋਕਿਆਗੁਣਤੁਫੁਤੇਗਿਆਨਿਧੁ
ਪਤਿਕਉਇਆਏਤਉਧਦੇਸਮੇਗਅਕਾਰਥਹੋਮੈਂਤਕਹਾਮੇਰੇਵਿਖੈਨਿਸ
ਚੈਨਹੀਰੂਪਮੇਗਦੇਖਕਰਕਹਾਮੈਂਕੋਨਿਸਚਾਕਰੇਹੋਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਕਉ
ਮਤਿਕਰਹੁਜੁਤੀਤਉਨਿਸਚਾਤੀਰੂਪਤੇਗਹੋਮੈਂਤਕਹਾਨਿਸਚਾਕੋਸੇਕ
ਰੋਜੁਮੇਰੇਬਿਖੇਗੁਰਅਰੁਸਿਖਅਰੁਰੂਪਅਰੁਪਨਹੀਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਯਹੁ
ਨਿਸਚੈਕਰਜੁਅਰੁਪਹੋਮੈਂਤਕਹਾਯਹੀਅਰੁਪਹੋਜੁਨਿਸਚੈਕਹਾਵਹੁਕ
ਹੁਜਿਸਦਿਖੈਵਿਕਾਰਨਿਹੋਇਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਯਹੀਕਹੁਜੁਮੈਂਹੋਮੈਂਤਕਹਾ
ਜੁਤੀਮੈਂਤਉਕਹੇਤੇਕਿਆਗੁਣਅਰਨਕਹੇਤੇਕਿਆਘਾਟਹੋਪ੍ਰਾਸਰ
ਕਹਾਮੈਂਤੋਲਬਤਉਕੋਆਪਕੋਥੁਮਜਾਣਾਤਬਪ੍ਰਮਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤ
ਤੇਤਿਹੋਤਾਤੇਨਿਸਚੈਕਹਾਜੁਰੂਪਅਰੁਪਮੇਰੇਵਿਖੈਨਹੀਮੈਂਤਕਹਾਮੈਂ
ਕਿਆਕਹੋਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਆਪਿਬਿਨਾਮਤਿਦੇਖਿਮੈਂਤਕਹਾਇਸਤੇਕਿ
ਆਸਿਪਹੋਇਗਾਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਨਿਗੁਰਕੀਨਿਆਈਬਚਨਮਤੁਕਹਾ
ਮੈਂਤਕਹਾਗੁਰਅਰੁਸਿਖਮੇਰੇਵਿਖੈਨਹੀਮੈਂਹੀਹੋਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਜੁਮ
ਹੀਰਨਾਸਹੋਇਤਉਕੀਨਿਸਚੈਕੋਨਿਤਿਆਗੀਯਮੈਂਤਕਹਾਜੁਮੈਂਤਉ
ਕਉਹੋਜੁਮੁਫਿਕੋਦੁਖਦੇਵੈਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਧਿਨਹੋਤਾਯਹੀਨਿਹਚੈਕ
ਹਿਜੁਯਹਿਸੁਖਬਚਨਮੈਂਨਹੀਆਵਤਾਮੈਂਤਕਹਾਵਹੋਸਿਖਨਾਹੀਜੁ
ਉਧਦੇਸਗੁਰਕੋਸੇਤਿਆਗਸਰੀਰਅਭਿਮਾਨਕਾਨਿਕਹੋਸਿਖਵਹੀਹੋ
ਜੁਗੁਰਕੋਉਧਦੇਸਤੇਵਐਤਿਦ੍ਰਿਸੁਤਿਆਗੇਅਰੁਜੇਉਸਕੀਰਸਨਾਸੇ
ਸਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੀਨਿਆਈਅਚਹੋਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਮੈਂਤਯਹੀਕਹੁਜੁਸਰਬ
ਰੂਪਮੇਗਹੋਮੈਂਤਕਹਾਜੁਮੈਂਤਉਯਹਿਵਚਨਮੇਰੇਵਿਖੈਨਹੀਪ੍ਰਾਸਰ
ਕਹਾਮੈਂਸੇਮਤਿਕਹਾਯਾਤੇਤਉਕਉਯਹਿਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਕਉਇਆਵਾ
ਕਾਤਿਆਗਨਿਕਰਹਾਮੈਂਤਕਹਾਤਿਆਗਤਬਕਰਉਜੁਮੁਫਿਤੇਕਉਨਿ
ਹੋਇਆਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤਕਹਾਉਯਹਿਉਸਸਤੁਵਿਖੈਏਤੇਸੇਤਉਕਉਕਉ
ਥੋਉਨਹੁਕਿਆਕਹਾਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਉਨਕੇਵਚਨਸੁਣਨੇਤੇਕਿਆਲਾ

ਕੁਹੈ॥ ਜੇ ਤੈਨੇ ਆਖਿ ਕੋ ਨਿਜਾ ਨਾਮ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਕਹਣੇ ਕਾ ਅਚਰ ਜਮਾਨੇ॥
 ਜੁਮੁ ਝੁਤੇ ਕਿੰਨੇ ਹੋਇ ਤਉ ਜਾਣੇ॥ ਧਾਸਰ ਕਹਾਹੇ ਮੈ ਤੇ ਕੈ ਮਤਿ ਕਹਾ॥ ਸੰਧੁ ਸੰਤੁ
 ਵਿਖੈ ਨਹੀ॥ ਪਰਤੁ ਫਿਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਖਿ ਤਿਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਿ॥ ਸਿ
 ਧੋ ਕਹਾ ਯਹਿ ਸਭੁ ਦੇਖਣੇ ਸੁਣਨੇ ਮੈ ਆਵਤਾ ਹੋ ਜੇਗਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਯੇਗ
 ਬਿਯੋਗ ਮੁਝਿ ਬਿਖੈ ਦੇ ਨਹੀ॥ ਸਿਧੋ ਕਹਾ ਤਉ ਗਿਆਨ ਕੀ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਯਹੀ ਅ
 ਗਿਆਨ ਹੋ ਜੁ ਗਿਆਨ ਕੇ ਸੁਕੁ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੇਗ ਕਉ ਅਸੁ ਰੁਮਾਨ ਫਾਰੇ ਮਰਿਖ
 ਕਹਾ ਅਬਤ ਕਾ ਅਵਤ ਕਾ ਅਗਿਆਨ ਨਹੀ ਗਾਇਆ॥ ਜੁ ਕਹੇ ਹੋ ਗਿਆਨਿ
 ਕੁਲਾ ਜਾਨਣਾ॥ ਅਗਿਆਨ ਹੋ॥ ਅਵਤੁ ਤਿ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਰਿਹਾ ਤਿ ਆ
 ਗਨਹੀ॥ ਦੇ ਨੇ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਏ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਸਰੂਪ ਕੀ ਕਹੈ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਪਾਏ
 ਅਵਤੁ ਤ ਕਹਾਨਿ ਤੇ ਕੋ ਬੀਚਰ ਕਰ ਅਨਿਤ ਸੇ ਕਿੰਨ ਕਹੈ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾਨਿ ਤ ਕਿ ਆ
 ਅਰੁ ਅਨਿਤ ਕਾ ਕੋ ਕਹੇ ਹੋ॥ ਅਵਤੁ ਤਿ ਕਹਾ ਅਨਿਤ ਸਹੀਰ ਅਗਿਆਨਿ ਹੋ॥ ਅ
 ਰੁਨਿਤ ਆਤਮਾ ਹੋ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅਨਿਤ ਬਿਖੈ ਮਗਨ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਗਿਆਨੀ ਅ
 ਤਮਾ ਸੋ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਦੇ ਨਹੀ॥ ਗਾਜੇ ਪੁਛਾ ਤੁ ਕਉ ਚੁਣੇ॥ ਕਹਾ ਅਬਿਤ ਕਤੈ ਨੇ
 ਮੁਝਿ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਮੁਝਿ ਫਿਰਿ ਕੈ ਜਾਨਣਾ ਅਗਿਆਨ ਹੋ॥ ਕਹਾ
 ਤੇ ਜੇ ਬੁਧਿ ਨਹੀ॥ ਆਦਿ ਵੀ ਚਾਰੇ ਕੋ ਬੁਧਿ ਨਾ ਸਿਹੇ ਤੀਹੈ॥ ਜਗ ਬੁਧਿ ਨਹੀ ਰੁ
 ਪ ਮੇਗਾ ਹੋ॥ ਹੇ ਅਵਤੁ ਤ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਬਿਖੈ ਕਿਆ ਹੋ॥ ਅਵਤੁ ਤ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ
 ਏਕ ਅਨੇਕ ਅਰੁ ਤੁ ਨਹੀ॥ ਸੇ ਰੂਪ ਮੇਗਾ ਹੋ॥ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਹੇ ਅਵਤੁ ਤ ਜੇ ਸੁਖ
 ਪਦ ਕਉ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਹੋ॥ ਸੇ ਅਵਸੇਖ ਪਾਇ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਅਵਸੇਖਿ ਕਾ ਤਿਆਗ
 ਕੈ ਸੇ ਹੋਵੈ॥ ਅਵਤੁ ਤ ਕਹਾ ਹੇ ਗਾਜਾ ਬੀਚਾਰ ਕਹਾ॥ ਜੇ ਅਵਸੇਖ ਕਹਾ ਹੋ॥ ਯੇ
 ਕਹਾ ਜਿਸ ਵਿਖੈ ਦੇ ਨਹੀ॥ ਵਹੀ ਅਵਸੇਖ ਕਿਹੈ॥ ਅਰੁ ਅੰਤੁ ਹੋ ਕਾਰ ਕਾਨਾ ਸੁ
 ਹੋ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰ ਅਬਤ ਕਤੁ ਪ੍ਰੇ ਬੁਧਿ ਨਹੀ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਨਾਸ ਅਵਸੇਖ ਤੇ
 ਤੇਤਾ ਹੋ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਜੇ ਬਚਨ ਮੈ ਹੋ ਅਵਸੇਖ ਹੋ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਚੁਪ ਕਹਾ ਹੋ॥
 ਕਪਲ ਕਹਾ ਅਨੰਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਕਹਾ ਹੋ॥ ਉਸ ਬਿਖੈ ਅਵਸੇਖ ਕਹਾ ਹੋ॥ ਗਾਜੇ ਕ
 ਹਾ ਹੇ ਕਪਲ ਮਾਤਾ ਤੇਰੀ ਕੈ ਸੇ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਪ੍ਰਜਾਨਿਤੀ ਬੀ॥ ਜੁ ਬੁਧਿ
 ਨਹੀ ਰਖਤਾ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਉਪਦੇਸ ਨਾ ਕਰਤੀ॥ ਜਬ ਬਚਨੁ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਨਹੀ॥ ਵ
 ਹੀ ਅਵਸੇਖ ਕਹੈ॥ ਕਪਲ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੁਏ ਆ॥ ਰੋ ਮਰਿਖ ਕਹਿ ਆ ਅਵਸੇਖਿ
 ਅਸ ਪਾਏ ਹੋ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਅਸ ਪਾਏ ਅਵਸੇਖ ਤੇ ਹੋ॥ ਕਹਾ ਤੇ ਜੇ ਅਸ ਪਾਏ ਕਹੈ ਹੋ॥
 ਵਹੀ ਅਵਸੇਖ ਹੋ॥ ਕਹਾ ਤੇ ਜੇ ਅਸ ਪਾਏ ਕਹੈ ਹੋ॥ ਵਹੀ ਅਵਸੇਖ ਹੋ॥ ਕਪਲ ਕ
 ਹਾ ਅਵਸੇਖ ਕਾ ਕਿਆ ਅਗ ਬਿਹੈ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਜਾ ਤੇ ਸੁ ਬਿਪਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋ ਤੁ
 ਹੋ॥ ਅਰੁ ਨਾਸ ਹੋ ਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਵਹਾਇ ਸਬਿਹਾ ਹੋ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਮੈ ਸਰਬ ਪਦ
 ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋ॥ ਤਉ ਮੁਝਿ ਸੇ ਅਵਸੇਖ ਨ ਰਹਾ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਜੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਤੇ

ਅਤੀਤਹੈ॥ ਵਹੀਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਜਹਾਮੈ॥ ਤੋਅਵਸੇ
 ਖਨਹੀ॥ ਗਜੇਕਹਾਤਾਂਤੋਤੁਏਅਵਸੇਖਕਹੈ॥ ਰੋਮਹਿਖਕਹਾ
 ਜਾਗਤਸੁਪਨਸਖੇਪਤਿਤੇਤੁਹੀਆਤੇਅਤੀਤਹੈ॥ ਮੁਖਿਵਿਖੇ
 ਵਸੇਖਕਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਅਵਸੇਖਵਹੈ॥ ਜਾਤੇਉਧਰੇਤਅ
 ਓਰਧਵਨਿਹੈ॥ ਤਾਤੇਜੇਤੁਹੀਆਅਤੀਤਹੈ॥ ਵਹੀਅਵਸੇਖਹੈ॥
 ਸਿਧੋਕਹਾਅਵਸੇਖਵਿਕਸੇਹੈਤਿਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਅਵਸੇਖਅਵ
 ਸੇਖਤੇਹੈਤਿਹੈ॥ ਸਿਧੋਕਹਾਜੇਗਵਿਖੈਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਜੁ
 ਤਿਛਾਜੇਗਿਕਾਅਵਸੇਖਿਕੇਮਿਲਾਪਤੇਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਆਵਤਿਤੁ
 ਹਿਆ॥ ਅਰਕਹਾਜਹਾਕਰਮਹੈਤਹਾਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਕ
 ਹੀਮਅਵਸੇਖਤੇਹੈਤਿਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਤੁਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਵੇਸੇਖਅ
 ਵਤਿਤੁਹਿਆ॥ ਅਰਕਹਾਅਵਸੇਖਕਾਲਤੇਹੈਤਿਹਿਆ॥ ਗਜੇਕਹਾ
 ਕਾਲਕੇਪੁਰਬਕਿਆਹੈ॥ ਵੇਸੇਖਕਹਾਕਾਲਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਕਾਲ
 ਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਤਾਤੇਕਾਲਅਵਸੇਖਰੁਇਆ॥ ਭਉਮਾਤਿਕਰਿਅ
 ਗਨਿਸਚੇਕਰਜੁਕਾਲਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਅਵਸੇਖਤੁਸਨੀਰੁਇਆ॥
 ਨਿਆਇਆਵਤਿਤੁਹਿਆ॥ ਅਰਕਹਾਜੇਕਰਹੈ॥ ਸੇਕਰਤਾਕ
 ਰਹੈ॥ ਕਰਤੇਵਿਖੈਅਵਸੇਖਕਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਕਰਤੇਕਾਅਰਧ
 ਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਜੇਸਕੁਕਛੁਕਰਤਾਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਤਉਅਵਸੇ
 ਖਿਰੁਇਆ॥ ਕਾਤੇਤੇਜੇਅਵਸੇਖਤੇਸਕਿਕਛੁਹੈਤਿਹੈ॥ ਨਿਆ
 ਇਆਇਕਰਕਹਾਤੇਨੇਵਚਨਨਿਗਰਧਕੀਆ॥ ਤੁਝਿਕਓਤੁ
 ਤਦੇਣਾਜੇਗਾਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਅਵਸੇਖਤੇਭਿਨਕਓਨਹੈਜੁਤੇਰ
 ਕਹੈ॥ ਅਵਸੇਖਸੁਪ੍ਰਾਕਸਹੈ॥ ਨਿਆਇਕਹਾਜਉਲਉਅਵਸੇ
 ਖਕਓਨਿਤਿਆਗੇ॥ ਸੁਖਸੁਰਧਕੇਧਾਵਣੇਕਾਕਰਨਹੈ॥ ਗ
 ਜੇਕਹਾਜੇਹੈਮੈਹੈਤਉਸੁਖਸੇਕਿਆਧਰੇਜਨਹੈ॥ ਨਿਆਇ
 ਕਹਾ॥ ਅਵਸੇਖਤੇਉਚਾਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਜੇਅਵਸੇਖਤੇਪ
 ਰੇਹੈਵਹੀਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਨਿਆਇਤੁਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਧਤਿਜ
 ਲਿਆਵਤਿਤੁਹਿਆ॥ ਅਰਕਹਾਜੇਗਜਾਤੁਕਓਨਹੈ॥ ਗਜੇ
 ਕਹਾਮੈਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਅਨਹੈਵਿਖੈਅ
 ਵਸੇਖਕਹਾਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਵਹੁਜੇਸਰਬਿਓਂਦੀਸਿਜਗਤਿ
 ਬਾਹਿਕਾਰੇਤੁਕਦੇਖਣਿਹਾਹੈ॥ ਜਬਅੰਤਰਮੁਖਿਹੈਤਾ
 ਹੈਸੇਹੈਸੇਹੈਸਬਦਪੁਨਿਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਜਾ
 ਗਵਲਕਕਹਾਜਬਤਕਸਥੇਅੰਗਸਹੀਰਕਿਆਕੋਨਦੇਖੈ
 ਮੁਖਨਹੀਧਾਵਤਾ॥ ਗਜੇਕਹਾਵਹੁਜੇਦੇਖਤਾਹੈਅ

ਵਸੇਖਯੋ॥ ਜਬ ਮਹੀਰਾਇੰਦੁ ਜਾਲਹੈ ਤਉ ਉਸਕੇ ਅੰਗ ਦੇਖਣੇ
 ਤੇਰਿਆ ਲਾਗੁਯੋ॥ ਧਾਚੇਤਤ ਮੇਰੇ ਪਦ ਬਿਖੈ ਅਸਤਿਯੋ॥ ਤ
 ਉ ਅੰਗੁਰੀ ਰਿਆ ਚਲੀਯੋ॥ ਜਉ ਲਉ ਆਇ ਕੇ ਸਹੀਰਤੇ
 ਬਿਨ ਜਾਨੇ ਨ ਸੁਖ ਨਹੀ॥ ਧਾਵਤਾ॥ ਜਾਗਵ ਲਕਕਾ ਜੋ ਕੋਊ
 ਈ ਮੁਹ ਕੋ ਦੇਖਾ ਚਾਹੈ ਸੋ ਜੋਗ ਕਯੋ॥ ਗਾਜੇ ਕਾ ਮੈਂਹੋ ਤਉ ਜੋਗ
 ਤੇਰਿਆ ਪਰੇ ਜਾਨਯੋ॥ ਜਾਗਵ ਲਕਕਾ ਤੁਹੈਂ ਤਉ ਗਿਆ
 ਨ ਕਿਉ ਕਰੇਯੋ॥ ਗਾਜੇ ਕਾ ਗਿਆ ਨਿਰਕ ਲੇਸਯੋ॥ ਅਰੁ ਅ
 ਪਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਖਤਿਯੋ॥ ਜੋਗ ਸੋ ਜੁ ਜੇ ਪ੍ਰਿਥ
 ਮੇ ਬੋਲਾ ਪਾਨਾ ਬੋਲਾ ਸੇਵਣਾ॥ ਬੋਲਾ ਬੋਲਣਾ ਅਰੁ ਰਹੁ ਨ ਜਾ
 ਵਣਾ॥ ਅਵਸਯੋ॥ ਅਰੁ ਗਿਆ ਨਿਵਿਖੇ ਆਵਣਾ ਸੇਵਣਾ
 ਬੋਲਣਾ ਸੁਰੁ ਆਪ ਸੇ ਆਪਯੋ॥ ਪਰਹੇ ਜੋਗੀ ਜਾ ਬਿਖੇਰਿ
 ਆਨ ਅਰੁ ਜੋਗ ਦੇ ਨੇਨਹੀ ਵਹੀ ਅਵਿਸੇਖਯੋ॥ ਜਾਗਵ ਲ
 ਕਤੁੰ ਸਨੀਰੁ ਏਆ॥ ਸਾਖ ਆਵਤੁਰੁ ਏਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜ
 ਉਲਉ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ਨ ਕਰੇ॥ ਆਤਮ ਸੁਖਿ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਗਾਜੇ ਕਾ ਜਾਤੇ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਹੋਵਹੀ
 ਅਵਿਸੇਖਯੋ॥ ਸਾਖਿ ਤੁੰ ਸਨੀਰੁ ਏਆ॥ ਬਿਆਸ ਆਵਤਿ
 ਰੁਏਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਬ ਮੈਂਹੋ ਤਉ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਕਾ ਕਿਆ
 ਪ੍ਰੇਜ ਨਿਯੋ॥ ਅਵਸੇਖ ਅਰੁ ਵਸੇਖ ਕਹਾਯੋ॥ ਕਾਹੇ ਤੇਜੁ ਮੁਖੁ
 ਤੇ ਬਿਨ ਨਹੀ॥ ਗਾਜੇ ਕਾ ਜਗਾ ਬਿਆਸ ਅਰੁ ਗਾਜਾ ਨਹੀ
 ਮੈਂਹੋ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਨ ਮ ਸਿਕਾਰ ਕਰੇਯੋ॥ ਗਾਜੇ ਕਾ ਜਗਾ
 ਤੀ ਨੇਨਹੀ ਵਹੀ ਅਵਿਸੇਖਯੋ॥ ਬਿਆਸ ਕਹਾ ਜੇ ਉਗਾ ਉਸ
 ਕਾ ਨ ਮ ਬਹੁੜਿ ਰਿਆ ਲੇਤਾਯੋ॥ ਗਾਜੇ ਕਾ ਕੈਸੇ ਨਿਕਰੇਯੋ॥
 ਜਾਤੇ ਕਛੁ ਨਾ ਸਨ ਰੁਏਆ॥ ਵਹੀ ਅਵਸੇਖਯੋ॥ ਵਿਆ
 ਸ ਕਹਾ ਵਸੇਖਿ ਵਸੇਖਿ ਮੁਖਿ ਵਿਖੇ ਨਹੀ॥ ਗਾਜਾ ਕਹਾ ਤਾ
 ਤੇ ਅਵਿਸੇਖਯੋ॥ ਵਿਆਸ ਤੁੰ ਸਨੀਰੁ ਏਆ॥ ਸਰੀ ਸਿਤਿ
 ਅਚਰ ਜਮਾ ਨਿਰੁਏ॥ ਅਰੁ ਜਾਨ ਜੁ ਬਿਆਸ ਤੇ ਉਚਿ
 ਬਿਗਾ ਆਨ ਨ ਹੋਗਾ॥ ਉਸ ਨੇਰੀ ਅਵਸੇਖ ਕੋ ਨ ਉਠਾਏ॥
 ਅਵਧੁ ਤਕਾ ਜੋ ਕਹਾਵ ਮੈਂਹੋ ਅਵਿਸੇਖਯੋ॥ ਅਰੁ ਜਗਾ
 ਪਦਿ ਨਹੀ ਰਾਖ ਮੇਗਾਯੋ॥ ਗਾਜੇ ਕਾ ਵਹੀ ਅਵਿਸੇਖਯੋ॥
 ਅਵਧੁ ਤਤੁੰ ਸਨੀਰੁ ਏਆ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈਂਹੋ ਮੈਂਹੀ

ਗਇਆ ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੁ ਸਰਬ ਰੂਪ ਮੇ ਗਏ ॥ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇਗਾ
 ਜਾ ਜੇ ਕਹੇ ਜੋ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਧਰੁ ਜਾਨੇ ਅਵਿਸੇਖ ਥਾਪਾ ਹੈ ਤਾ ਕੇ ਦੁਖ ਹੈ ॥
 ਕਹਾਵੀ ਅਵਿਸੇਖ ਹੈ ॥ ਤੇ ਮੇ ਤੇ ਕਿ ਆ ਕਹਾ ॥ ਉਤ ਆਪ ਨੇ ਬੀ
 ਚਇ ਸਿਥਿ ਤਗਾਖਤਾ ॥ ਉਸ ਕੋ ਕਉ ਕੈ ਸੇ ਉਗਾਵੈ ॥ ਗਾਜਾ ਕ
 ਹਾਹੇ ਸਿਤੁ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਵਿਖੇ ਅਵਿਸੇਖ ਕਉ ਪਰਗਾਥਾ ॥
 ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਮੂਲ ਅਪਨੇ ਤੇ ਕਹੁ ਹੈ ਨਹੀ ॥ ਅਵਿਸੇਖ
 ਉਗਾਠ ਚਿਤ ਪਕੜੇ ਗਾ ॥ ਮੁਠਿ ਬਿਖੈ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਹੈ ਨਹੀ ॥ ਅਵਸੇਖ ਕ
 ਹਾਗਾ ॥ ਗਾਜਾ ਤੁਸਨੀ ਰੁਇਆ ॥ ਤੇ ਮੇ ਤੇ ਉਸ ਗਾ ਜੇ ਕਿ ਚਤੁ ਕਾਲ
 ਸਤਿ ਸਿਰੀਰੀਆ ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਕੋ ਪਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਤੁ
 ਥੈ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਪਦੇਸ ਕੋ ਹੈ ॥ ਧਰੁ ਤੁਠਿ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਨਹੀ ਕ
 ਰਤਾ ॥ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਇਸ ਮੇ ਕਉ ਦਰਲੰਕੁ ਜਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਕਾਰਿਆ
 ਤਾਹੇ ॥ ਜੇ ਮੂਲ ਕਾਰ ਜਿ ਤੇ ਗਾਹਿ ਹੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਭਿਨ ਅਕਾਰ ਥਾ ਹੈ ॥
 ॥ ਕਥਾ ਨਦਾ ਖਿਰੀ ॥ ॥ ਨਿਦਾਖ ਨਾਮਿ ਗਾ ਜੇ ਰਿਖ ਕੁ ਦੇਵ
 ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਆ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਰੀਆ ॥ ਕਿਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਮੁਕੁ ਕਉ
 ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰਾ ॥ ਰਿਖ ਕੁ ਦੇਵ ਕਹਾ ਸੀ ਸਾਰ ਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੇ ਗੀ ਵਿਸੁ
 ਵਿਖੇ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਤੁਥੈ ਨਵ ਕਾ ਬਨਾਇ ਦੇਵ ॥ ਜੇ ਪਰਧ ਗਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ
 ਤੇ ਮੇ ਤੇ ਜੇ ਮੈ ਤੁਠਿ ਕਉ ਏਤੀ ਅਉਪ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਰਿ
 ਖ ਕੁ ਦੇਵ ਦਸ ਮਹਿ ਸੁਵਰਣ ਨਿਦਾਖ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਧਰੁ ਤੁਕੋ
 ਕਹੁ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ਆ ॥ ਮੈ ਅਲਪਿ ਬੁਧ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਨਹੀ ਗਾਖਤਾ
 ਜਥੇ ਲਉ ਤੁਥਾ ਪਿਥੀ ਚਾਰ ਨਾ ਕਰੇ ॥ ਮੈ ਕਿ ਆ ਕਹਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬਸਿ ਸੁਗੰਧ
 ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸਗੀਰ ਕੀ ਚਬਿਥੈ ਫਸੈ ਤਉ ਗਾਥੁ ਕੋ ਬਲਿ ਕਰਨਿ
 ਕਾਲ ਸਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਧਰੁ ਜਾ ਕਾ ਮਨਿ ਇਛਾ ਮਹਿ ਬਿਧਿ ਹੈ ਤਾ ਕੋ ਕੈ ਸੇ ਨਿ
 ਕਾਸੀ ਐ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਗਾਹੈ ਅਪਣਾ ਵੀ ਚਾਰ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਬਹੁ ਜਨਿ ਦਾ
 ਪਕਹਾ ਜੇਗਾ ਮੈ ਨੇ ਆਜਗਾ ਤੁਥੈ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸਗੀਰ ਮੇ ਗ
 ਬਿਨਾ ਸਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਮ ਮੇ ਕੋ ਪਰਮ ਗਾਇਆ ਸਲੇ ਗਏ ॥ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ
 ਮੈ ਅਪਨੇ ਕ੍ਰਮ ਕੁਲੇ ਬਰੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਾ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਤੁਕਉ ਹੈ ॥ ਮੈ ਨੇ ਕ
 ਹਾ ਮੈ ਆਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ਧਰੁ ਮਗਾਇ ਕਹਾ ਜੇ ਆਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤ
 ॥ ਤਉ ਸਾਸਨਾ ਤੁਠਿ ਕੈ ਜੇ ਗਾਉਣੀ ॥ ਧਰੁ ਉਪਦੇਸ ਤੁਮਾਗਾ ਮੁਠਿ ਪਹਿ
 ਥਾ ਮੇ ਗੀਰ ਸਨਾ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ॥ ਧਰੁ ਮਗਾਇ ਮੈ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ॥ ਧਰੁ ਮਗਾ
 ਇਤੁ ਸਨੀ ਰੁਇਆ ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਮੈ ਨੇ ਤੇ ਕੋਲੇ ਤਉ ਦੇਖਾ ॥ ਧਰੁ ਮਗਾਇ
 ਨ ਜਮ ਹੈ ॥ ਮੈ ਨੇ ਗਾ ਜੁ ਬਾਜੁ ਸਪਨੇ ਮੈ ਆਇਆ ॥ ਰਿਖ ਕੁ ਦੇਵ ਕਹਾ
 ਜੇਗਾ ਮੈ ਸੇ ਹੀ ਹੈ ॥ ਏਤੈ ਮਨੇ ਗਾ ਜਨੁ ਤੁਠਿ ਕੈ ਸੁਪਨਾ ਬਿਖੈ ਦਿਸੈ

ਆਏ॥ ਅਰਜਬਜਗਤਬਰੁਮਜਾਨਾ॥ ਤੇਮੇਹੀਜਬਿਅਵਿਆ
ਕੀਨੀਦਤੇਜਾਗੇ॥ ਜਾਏਏਯਜਗਤੁਜਾਗੁਤਕਾਜਨਾਮਲੁਖਯੋ॥ ਕੁਛ
ਨਹੀ॥ ਨਿਦਾਖਕਹਿਆਰਿਖਰੁਦੇਵਜੋਗੀਆਕਾਮਤੁਲੈਆਇਆ
ਯੋ॥ ਜੈਮੇਜੋਗੀਨੀਦਤੇਜਾਗਤੇਰਹਤੇਏ॥ ਰਿਖਰੁਦੇਵਕਹਾਤੇਗੀਬ
ਧਤੇਪਛਤਾਉਏ॥ ਮੈਅਓਰਕਹੁਤੁਐਰਸਮਝੇਏ॥ ਤੇਮੁਰਖਜੋਗ
ਨਿਦਾਖਓਮੈਕੋਕਹੇਏ॥ ਮੈਨਹੀਹੀਕਹਾ॥ ਜੋਗਤਕੇਜਾਗਤਾਰਹੁ॥
ਪਰਅਚਰਜਏ॥ ਜੋਬੇਦਸਾਸਤਅਰੁਸੀਤਅਓਰਕਹੇਏ॥ ਅਰਜ
ਗਤਕੇਲੋਕਐਰਸਮਝੇਏ॥ ਤਤੇਕੈਸੇਰਕਾਰਤੇਛੁਟੇ॥ ਤੇਗਜਾਤੁਖੰ
ਤੁਗਿਆਨਕਾ॥ ਜਸਰਬਆਤਮਾਏ॥ ਛਮੋਹੈਕਾਜੀਵਕੇਗਲਤੇ
ਕਏ॥ ਜੋਅਕਾਲਤੇਅਕੁੰਤਹੀ॥ ਨਹੀਤਉਦੁਖਦੇਵੈਗਾ॥ ਅਰੁਬੀਚ
ਰਸਤਿਅਸਤਿਕਾਤਉਹਾਖਆਵੈ॥ ਜਬਕੀਜੀਬੈਗਗਰੀਹਾਥਤੇਵੈ
ਅਰੁਵੈਗਗਰਿਆਏ॥ ਜੁਆਤੁਮਾਥਿਨਾਐਰੁਕਛੁਨਹੀ॥ ਅਰੁਨਿਹੰ
ਗਾ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਜਾਕੇਨੇਤ੍ਰਗਿਆਨਕੇਖਲੇਏ॥ ਉਨਕੋਕੈਸੇਪਛਾਣੀਏ
ਰਿਖਰੁਦੇਵਕਹਾਜਉਲਉਤੇਰੇਮਨਕੇਨੇਤ੍ਰਨਖਲੇ॥ ਇਨਨੇਤ੍ਰਸੇਕਬ
ਦੇਖਸਕੇਏ॥ ਜਿਨਕਦੇਹਅਰੁਮਾਨਮਿਟਏ॥ ਅਰੁਨਾਮਲੁਖਕਾਤਿਜ
ਗਰੁਇਆਏ॥ ਉਨਕੋਰਿਹਅਰਬਨਏਕਸਮਾਨਏ॥ ਜੋਉਨਕੋਪਾਲਵ
ਧਸੀਜੋਗਤੇਸਿਹਯੁਧਤਰੁਈ॥ ਤਉਹਰਖਨਹੀ॥ ਅਰੁਜੋਕਾਟਿਓਪਰ
ਸੀਜੋਗਬਨੇਤਉਸੋਕਨਹੀ॥ ਕਾਤੇਤੇਆਪਤੇਭਿਨਉਨਹੁਨਹੀਦੇਖਾ॥ ਜਬ
ਤਕਤੋਕਾਰਸਹੀਰਕਾਏਸੁਖਨਹੀ॥ ਨਿਦਾਖਕਹਾਉਪਾਉਤੋਕਾਰਕੇਤਿਜ
ਗਕਾਯਹੀਹੋਗਾ॥ ਜੁਅਤੀਤਤੇਵੈ॥ ਰਿਖਰੁਦੇਵਕਹਾਅਤੀਤਤੇਵੈਤੇਹੀ
ਕਾਰਕਾਨਸਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਯਾਕੋਇਸਸੁਲਤਿਆਗਕਹਤੇਏ॥ ਅਰੁਪ੍ਰ
ਜਨਤਿਆਗਸੁਖਮਕਾਏ॥ ਕਾਤੇਤੇਜੋਕਾਰੁਆਵਾਰਾਵਕਾਸੁਖ
ਮਏ॥ ਤਾਤੇਸੁਖਮਕਾਤਿਆਗਕਹਾ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਸੁਖਮਅਗਾਇਸਸੁਲ
ਕੋਨਹੀਜਾਨੇਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਪ੍ਰਗਾਟਿਕਰੇ॥ ਰਿਖਰੁਦੇਵਕਹਾਰਿਹਸਤ
ਧਰਮਕਾਤਿਆਗਕਹਾਅਤੀਤਤੇਵੈਇਸਸੁਲਤਿਆਗਾਇਏ॥ ਪਰ
ਜਬਅਤੀਤਤੇਤਉਚਿਤਾਕਰੇਏ॥ ਜੁਕਿਅਕਰੇਅਰੁਕਹਾਜਾਵੈ॥
ਅਰੁਕਾਕਾਸਿਮਰਨਕਰੇ॥ ਜੋਤਉਖਾਏਵੈਗਾਤਉਕੋਸੇਆਖੋਗਾ॥
ਤੇਨਿਦਾਖਇਸਸੁਲਕਾਤਿਆਗਸੁਗਮਏ॥ ਪਰਤਿਆਗਸੁਖਮਕਾਕ
ਲਏ॥ ਵਾਕੋਤਿਆਗਨਮਿਤਕਈਜਪਕਰੇਏ॥ ਜੋਕਿਉਹੀਸੁਖਮਹੋਕਾਰ
ਨਾਸੋਹੀ॥ ਪਰਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਕਾਤੇਤੇਜੁਵਾਕੋਤਿਆਗਕਾਮਾਰਗਨਹੀ
ਜਾਨਾਜਬਗਾਰਤੇਤਿਆਗਕਾਪ੍ਰਸੰਨਕਾਤਿਆਗਕਰੇਏ॥ ਵਹਿਕ
ਹਿਤਾਏਤੀਰਬਕਰੇਜੁਹੀਕਾਰਨਾਸੋਹੀ॥ ਪਰਹੋਗਜਾਵਹੁਜੇਤੀਰ

ਬਜਾਤ ਕੇ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਬੁਧ ਲੋਕ ਕੀ ਲੇਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਚੰਦ ਲਿਖਿ ਤਿਹੈ
 ਉਸ ਕੇ ਮਨਿ ਦਿਖੈ ਆਵਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੁਖਿ ਜੋ ਸੋ ਕਉ ਨਹੀ। ਤਤੇ ਸੁਖ ਮ
 ਬਹੁ ਗਾਇਆ। ਜਬ ਸੁਖ ਮ ਅਹੰ ਕਾਰ ਬਾਹਿ ਗਾਇਆ ਬੁਧ ਖੀਣ
 ਕੁਈ। ਜਬ ਬੁਧ ਖੀਣ ਕੁਈ। ਤਬ ਮਨਿ ਦਿਖੈ ਲਾਗਾ ਕਹਣੇ ਜੋ ਕਹੈ
 ਤੇ ਅਮ ਕਾ ਮਹਾ ਜਾਵੈ। ਅਰੁ ਅਮ ਕਾ ਜੀਉ ਉਤੈ। ਤੇ ਗਾ ਜਾ ਜਿਨਹੁ
 ਬਿਖੈ। ਇਹੁ ਕਾਇ ਸਾਖਿ ਤਪਾਈ ਹੈ। ਦੁਸਰੁ ਪਕੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਅ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ। ਰੁਜ ਨਿਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਹੈ। ਏਕ ਚਾਹਨਾ ਸੇ।
 ਕਿਆ ਜੋ ਮੈ ਰੁਜ ਨ ਕਰੈ। ਸੁਰਗਿ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਪਦਾਰਥ ਪਾਵੈ ਗਾ
 ਤ ਉਦਹੁ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰਹਾ। ਪਰ ਜੇ ਪਦਾਰਥ ਚਾ
 ਹੈ ਸੋ ਪਾਵੈ। ਦੁਸਰਾ ਨਿਰਕਾਮ ਰੁਜ ਨਿਹੈ। ਕਿਆ ਜੋ ਸਰਬ ਦਹੀ ਹੈ।
 ਅਭਿਰੁ ਮਥਿਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਜਾਨੇ ਅਸੇ ਜਾਨ ਕਰ ਕੀਆ ਨਿਰਸੀ
 ਸੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਰੂਪ ਰੁਇਆ। ਨਿਦਾਖ ਕਹਾਹੇ ਪਰ ਮਹਾ ਰਸੁਖ ਮਹੰ ਕਾ
 ਰ ਕਉ ਨ ਬੀਚਾਰ ਤੇ ਨ ਸੋਹੈ। ਰਿਖ ਰੁਦੇਵ ਕਹਾਹੇ ਗੀ ਕਿਆ ਸਕਤਿ ਹੈ
 ਸੁਖ ਮਹੰ ਕਾਰ ਤੇ ਨਿਕਸੇ। ਮਹੀ ਚ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇਖੁ ਹਮਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ
 ਨਾ ਸੁਖ ਮ ਕੇ ਹੰ ਕਾਰ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕੀ ਰਾਖਤਿ ਹੈ। ਅਰੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ।
 ਤੁੰ ਕਾ ਹੋਰਿ ਗਾ। ਇਸ ਜਗਤਿ ਬਿਖੈ ਕਉ ਨਹੈ ਜੁ ਕਹੈ ਮੈ ਨੇ ਸੁਖ
 ਤੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਖ ਮ ਭਯ ਤੇ ਨਾ ਸੋਹੈ ਤਾ ਹੈ। ਅਸਤ
 ਹੈ। ਈਸਰ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਕਤਿ ਨਹੀ ਜੁ ਕਹੈ ਸੁਖ ਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੇ
 ਸੁਖ ਮ ਅਹੰ ਕਾਰ ਅਥਾਹ ਸਮੁੰਦ ਹੈ। ਜੋ ਕੇ ਤੇ ਜੁਗਾ ਅਸੀ ਬੁਝੈ।
 ਜਾ ਕੇ ਸੁਖ ਮਹੰ ਕਾਰ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ। ਤਾ ਕਾ ਪਤਿ ਜੋ ਗਹੈ ਕ
 ਹੇ ਤੇ ਕਾਹੈ ਤਾਹੈ ਪਰ ਸੁਖ ਨਹੀ। ਗਾਖਤਿ ਹੈ। ਨਿਦਾਖ ਕਹਾਹੇ ਚਿਸਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਤਉ ਹੰ ਕਾਰ ਕਹਾਹੈ। ਕਿਆ ਜੋ ਸਮੁੰਦੁ ਗੀ ਜਲੇ ਹੈ। ਤਉ
 ਤਰੇਗਾ ਅਰੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਕਿਆ ਕਹੀਐ। ਰਿਖ ਰੁਦੇਵ ਕਹਾਹੇ ਕਿਆ ਕ
 ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਿਕਟ ਮੇਰੇ ਨਿਆ। ਇਸਾਸ ਤੇ ਨਹੀ ਤੇ ਗੀਰ ਸਨਾ ਕਾਟੈ।
 ਯਹਿ ਜੀਵ ਸੁਖ ਮਹੰ ਕਾਰ ਮੈ ਬਿਧਿ ਆਆਵਾ ਗਵਨ ਬਿਖੈ ਬਿਧਿ ਅ
 ਰੁਕਹੈ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ਅਸਤ ਹੈ। ਨਿਦਾਖ ਕਹਾਹੇ ਸਤ ਕਹੈ ਹੈ। ਜੋ ਜੀਵ ਅ
 ਵਾਹੈ ਨ ਬਿਖੈ ਹੈ। ਪਰ ਸੀਤ ਕੈ ਸੇ ਕਹੈ ਹੈ। ਜੁ ਪ੍ਰਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ।
 ਰਿਖ ਰੁਦੇਵ ਕਹਾਹੇ। ਤੁਝ ਕੇ ਸਿਤੁ ਸਾਖਿ ਕਿਆ ਸਮਤਾ। ਪ੍ਰ
 ਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਸਿਤ ਕਹਤ ਹੈ। ਜੋ ਸੁਖ ਮ ਤੇ ਛੁਟੇ ਹੈ। ਕਿਆ ਕ
 ਹੈ ਜੁ ਸਿਖ ਮੇ ਕਹੈ। ਨਹੀ ਤਉ ਤੇ ਗਾ ਪਾਤ ਕਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਮੇਰੇ
 ਬਿਖੈ ਯਹਿ ਹੰ ਕਾਰ ਹੈ। ਜੁ ਸਿਖ ਅਰਮੈ ਗੁਰ ਹੋ ਤਉ ਧਿਕਾ
 ਰ ਮੁਖੈ। ਨਿਦਾਖ ਕਹਾਹੇ ਤੇ ਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰ ਕਾਰ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਾ
 ਨਹੀ। ਤਉ ਮੁਖਿ ਕੈ ਗੀ ਕਹੈ ਜੁ ਸੁਖ ਮਹੰ ਕਾਰ

ਤੇ ਛੁਟੇ। ਰਿਖੁ ਦੇਵ ਕਹਾਮਨ ਕੇ ਬਸ ਕਹਾ ਜੇ ਸੁਖ ਮਤੇ ਛੁਟੇ
 ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੈ ਮਨਿ ਕੈ ਸੇ ਬਸ ਜੋਗ। ਤਉ ਜਾਣੁ ਜੁਮੀ ਸਾਰ ਸੁਪਨ
 ਮਾਤ੍ਰੇ। ਸੁਪ੍ਰਮੈ ਅਨ ਕਿਧੁ ਕਾਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤਿ ਹੈ। ਜਾ
 ਗਤ ਮੈ ਉਸ ਕੀ ਏ ਕਹੇ ਬਨ ਪਾਈ। ਨਿਦਾਖ ਕਹਾ ਪੇਗੁਰ ਅ
 ਨ ਕਰੁ ਪਕਿਆ ਕਹੈ। ਜੁਫਾ ਕੇ ਬਸ ਕਹੈ। ਰਿਖੁ ਦੇਵ ਤੁਸ
 ਰੀ ਰੁਤੁ ਏ ਆ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਰੂਪ ਮਨ ਕਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੈ ਦਿ
 ਥੈ ਅਸਾਵ ਕਰਿ ਆਵਤੁ ਰੁਤੁ ਏ ਆ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਏ ਸਮੈ ਦਿ
 ਥੈ ਏ ਕਾ ਅਤਮਾ ਦਿਆ ਪਕੈ। ਜਬ ਥੁਹ ਮਹੈ ਤਉ ਮਨ ਕ
 ਹਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਹੈ ਬਸ ਕਹੈ। ਰਿਖੁ ਦੇਵ ਕਹਾ। ਅਸਾ
 ਵ ਕੁਤੁ ਕਠਿ ਏ। ਕਹਾ ਮੈ ਥੁਹ ਮਹੈ। ਰਿਖੁ ਦੇਵ ਕਹਾ। ਥੁ
 ਹ ਮਹੈ ਕਹੈ ਕਿਆ ਕਹੈ। ਅਸਾਵ ਕਹਾ ਤੇ ਗਬ ਚਨ ਹਸ
 ਨੇ ਜੇਗੈ। ਜੇ ਥੁਹ ਮਹੈ ਤਉ ਏ ਕਾ ਅਨੇ ਕਹਾ ਹੈ। ਤੁੰ ਭੀ ਕ
 ਹੁ ਪੁਰਨ ਥੁਹ ਮਹੈ। ਰਿਖੁ ਦੇਵ ਕਹਾ। ਜਬ ਤੁਕ ਪੈ ਚ
 ਕਾ ਤਿ ਆਗਾਨ ਕਹੈ। ਸੁਖ ਮਰੂਪ ਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨੀ ਹੋਤਾ।
 ਅਸਾਵ ਕਹਾ ਕਹਾ ਥੁਹ ਮਹੈ ਪੁਰਨ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ। ਜੁ ਉਸ ਬਿਨਾ
 ਕਛੁ ਨਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਚਾਰ ਅਰੁ ਪਾਇ ਕਿਆ ਹੈ। ਰਿਖੁ ਦੇਵ ਕ
 ਹਾ ਜੁਵਹੀ ਹੈ। ਤਉ ਵਸ ਕਹਾ ਪਾ ਚ ਕਾ ਭੀ ਉਸੀ ਸੇ ਹੈ। ਅ
 ਸਾਵ ਕੁ ਰੂਪ ਤੇ ਗਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਕਹਾ ਰੂਪ ਮੇਗਾ ਜਾਗੁ ਰਤੁ ਸੁਪਨ
 ਸੋਖੇ ਪਤ ਤੇ ਪਕੈ। ਕਹਾ ਰੂਪ ਤੇ ਗਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਰਿਖੁ ਦੇਵ ਕ
 ਹਾ ਰੂਪ ਮੇਗਾ ਤੁਰੀ ਆਤੇ ਪਕੈ ਅਸਾਵ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇ ਅਪ ਕੇ ਬਡ
 ਜਾਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਨ ਥੁਹ ਮਹੈ ਤੀਨ ਅਰ ਚਾਰ ਕਹਾ ਹੈ। ਰਿਖੁ
 ਦੇਵ ਕਹਾ। ਅਸਾਵ ਕੁ ਵੀ ਚਾਰ ਕਹਾ। ਜੇ ਸੋਖੇ ਪਤ ਕੇ ਤਿ
 ਆਗਾ ਤੇ ਤੁਰੀ ਆ ਬਿਖੈ ਜੇ ਰੂਪ ਏ ਸਵਰ ਜਾਤਾ। ਅਰੁ ਥੁਹ ਮ
 ਤੁਰੀ ਆ ਤੇ ਭੀ ਅਤੇ ਭੀ ਅਤੀ ਤੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਹਾ ਚਾਰ
 ਪਦੇ ਤੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੈ ਅਨ ਸੁਆ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਤਤਾਰੇ ਅ
 ਵਪੁਤ ਆਵਪੁਤ ਆਵ ਰੁਤੁ ਏ ਆ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਨਮ ਸਕਾ
 ਰਮੁ ਏ ਕਹੈ। ਅਗੈ ਅਦੇ ਸਕਾਲ ਤੇ ਅਤੀ ਤੇ। ਅਸਾਵ ਕੁ
 ਕਹਾ ਕਹੁ ਦੇ ਸਕਾਲ ਕਿਸ ਮੇ ਹੈ। ਅਵਪੁਤ ਕਹਾ ਮੈ ਅਵਤੀ ਹੈ।
 ਦੇ ਸਕਾਲਿ ਮੁਖਿ ਬਿਖੈ ਕਿਆ ਸਨਿ ਬੰਧ ਹੈ। ਅਸਾਵ ਕੁ ਕਹਾ
 ਵਤੀ ਤਉ ਹੋਵੈ। ਜੇ ਦੇ ਸਕਾਲ ਕੋ ਆਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਜਾਏ। ਅਵਪੁ
 ਤ ਕਹਾ ਤੁਕ ਏ। ਕਹਾ ਮੈ ਪੁਰਨ ਥੁਹ ਮਹੈ। ਅਵਪੁਤ ਕਹ

ਤੁਅਵਿਦੁਤੀਨਕੁਇਆਕਾਹੇਤੋਪੁਰਨਤਉਚੁਉਨਕੁਹੋਚਨਹਮ
 ਤੁਜੋਗਹੋਜੋਸਰਪਕੋਜਾਣਹੋਤੁਸਨੀਹੋਅਸਟਾਵਕੁਕਾਹੇਰੁਪਮੇਰੇ
 ਜੋਤੁਸਨੀਹੋਵੇਤਉਹੰਕਾਗਾਜੋਬਚਨਕਰੋਤਉਹੀਹੰਕਾਗਾਹੋਤਉਕਿ
 ਆਕੋਰਜਾਤੇਨਿਰਹੀਕਾਹੋਵੇਸੇਕਹੁਅਵਪੁਤਕਹਾਹੇਰਿਖਕੁਦੇਵਸੇ
 ਪੁਛਅਪਨੇਸਿਖਕੋਐਸਾਕੁੰਦੀਆਹੋਜੋਸਰਪਕੋਧਾਇਨਹੀਸਕਤਾ
 ਏਰਿਖਕੁਦੇਵਸੇਤੇਗਾਸਿਖਹੋਤਾਹੋਤੁਮੁਫੁਕੋਇਧਦੇਸਕਗਾਕਹਾਹੇ
 ਅਵਪੁਤਅਬਤਕਚਾਹਨਗਰਕੀਰਾਖਤਿਐਜਬਚਓਬੀਸਗਾਰ
 ਤੇਤੁਫੇਨਿਹਦਾਨਗੁਇਆਅਰੁਮੁਫਿਕੋਤੀਗਾਰਕੋਰੇਤਉਕਿਆਲਾਰੁ
 ਹੋਅਵਪੁਤਕਹਾਗਾਰਕਿਆਅਰਸਿਖਕਓਇਹੋਸਗੀਰਕੇਵਲਜ
 ਜਤਾਕੋਉਧਦੇਸਕਿਆਅਰੁਆਤਮਾਪੁਰਨਹੋਤਉਗਾਰਸਿਖਕ
 ਹਾਹੋਕੇਵਲਬਚਨਹੀਹੋਅਬਤਕਿਤੁਫੇਗਾਰਸਿਖਦਿਸੁਮੇਹੋਅਰਿ
 ਆਨਤਾਤੇਗੀਨਹੀਗਈਅਰੁਜੇਮੁਫੇਕਹੋਤਉਮੈਅਵਪੁਤਹੋਆਪੇ
 ਸਿਖਆਪੇਗਾਰਹੋਅਰਜੇਕਹੋਤਉਤੁਫੇਸਿਖਸਮੇਤਰੁਸਮਕਰੋ
 ਰਿਖਕੁਦੇਵਕਹਾਜਾਨਤਾਹੋਜਬਸੁਖਮਹੀਕਾਰਕਾਨਾਸਕੀਆਤਬ
 ਆਪਤੇਆਪਰੁਸਮਹੋਹਿਗੋਪਰਕਹੁਜੇਸੁਖਮਕੋਸੇਨਾਸਹੋਇਅਵ
 ਪੁਤਿਓਕੀਨਿਆਈਕਹੋਹੋਸੁਖਮਤਉਨਾਸਹੋਜੇਜਾਨੇਸੁਖਸਿਵਹੋ
 ਜਬਅੰਤਰਬਾਹਰਸਿਵਹੋਸੁਖਮਅਸਭਲਕਹਾਹੋਜਬਪੁਰਨਜਾ
 ਨਾਦੇਨੇਤੀਕਾਰਨਾਸਕੁਏਜਾਤੇਉਧਰਿਤੁਜੇਕਛੁਤੁਜਾਨੇਹੋਸੇਕਗਾਰਿਖ
 ਕੁਦੇਵਕਹਾਜਬਸਰਬਸਿਵਹੋਤਉਉਮੈਕੋਕੋਨਜਾਨੇਅਵਪੁਤਕਹਾਹੋ
 ਹੀਤੇਅਵਤੀਹੋਜੇਆਪਕੋਆਪਜਾਣੇਅਓਰਕੋਕਿਆਪੁਦੇਸਹੋਜੇ
 ਗਬਸਿਸੁਆਵਤੁਰੁਇਆਅਰੁਕਹਾਜੇਕੋਉਚਾਹੋਸਿਸਾਰਤੇਮਕਤਿ
 ਤੇਹੋਜੇਗਕਰੋਜੇਗਬਿਨਾਮਕਤਪਾਵਟਾਕਰਨਹੋਜਗਿਆਸੀਕੋ
 ਜੇਗਹੋਜੁਪਹਿਲੇਆਸਨਕਰੋਅਰੁਪਾਨਕੋਸੁਧਕਰੋਬਸਿਸੁਕਹਾ
 ਜੇਗਬਿਨਾਜੇਗਬਿਨੇਜੁਜਨਾਕਰਨਹੋਅਵਪੁਤਕਹਾਜੇਮੇਗਵਚ
 ਨਸੁਣਾਤੁਕਹੋਹੋਆਸਟਕਹਾਮੈਕਹੋਹੋਬਾਹੋਇਕਰਸੋਇਹਹਉਤੁਕ
 ਹੋਹੋਜੇਪ੍ਰਾਣਕੋਰੋਕਾਅਰੁਮੈਕਹੋਹੋਪ੍ਰਾਣਹੋਕੇਸੁਖੇਨਹੀਨੀਚੋਛੋਗਾਹੋ
 ਬਿਰਪਬੁਧਕਏਐਸਾਜੇਗਕਰਾਸਰਬਵੀਹੋਹੋਜੇਗਤੇਗਾਖਤਾ
 ਹੋਜੁਕਹਿਤਾਹੋਮਨਕੇਬਾਹਰਤੇਕੋਚਾਅਰੁਅੰਤਰਲਗਾਇਆਅਰੁ
 ਜੇਗਮੇਗਅਖੰਤਹੋਜੁਅੰਤਰਬਾਹਰਸਿਵਹੋਬਸਿਸੁਕਹਾਜਉ
 ਲਉਅਨਹੰਦਨਸੁਣੇਕਿਆਲਾਰੁਹੋਅਵਪੁਤਕਹਾਸੁਖਮਨਾਮਪਿ
 ਕੀਨਾਸਕਾਕੋਕਹੋਹੋਜਾਕੇਸਹਿਯੁਪਤੁਰੁਇਆਹੋਸੁਖਮਨਾਕੋਕਿ
 ਆਕਰੋਅਰੁਜੇਕਹੋਲੇਬਿਕਾਕੋਛੋਦਕਰੋਜੇਗੀਬੁਧਿਅਮੀਰਸ

ਕੀਪੀਤਾਹੈ॥ ਤਉਦਹਿਬੁਦਿਲਿਖਕਾਰੀਕਿਆਹੈ॥ ਜਬਿਜੋਗੀਪਓਨਕੋ
 ਅਪਨੇਬੀਚਥੈਦਤਾਹੈ॥ ਤਬਸਗੀਰਉਸਕਾਅੰਤਰਬਾਹਰਿਤੇਅਗਨਿ
 ਕੀਨਿਆਈਹੋਤਹੈ॥ ਅਰੁਦਹਿਉਸਨਦਾਤਸੇਦੁਆਰੇਬਿਖੈਜੁਮਜਾਅਰੁ
 ਰੂਪਸੇਪੁਰਨਹੈ॥ ਪਘਰਕਰਗਿਤਾਹੈ॥ ਅਰਉਸਬੁਦਕੋਜੋਗੀਅੰਬੁਤ
 ਜਾਣਕਰਪੀਤਾਹੈ॥ ਤਾਤੇਅਗਿਆਨੀਹੈਜੁਅੰਸੇਸਮੁੰਦਅਥਾਹਿਕੋਜੋਅੰ
 ਤਰਬਾਹਰਿਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਤਿਆਗਕਰਏਕਬੁਦਲਿਪਕਾਰੀਪਰਿਨਿਹਚੈ
 ਕਰੈ॥ ਬਸਿਸੁਕਰਾਤੁਮਹੁਸਿਸਾਰਕੁਸੁਕੀਅੰਹੈ॥ ਅਦਧੁਤਕਰਾਕੋਸੇਭਿ
 ਸੁਨਹੋਜੁਸਰੂਪਮੈਪੁਚਾਨਾਮਰੂਪਤੇਛੁਟਾ॥ ਤਾਤੇਕਿਸੁਭਉਆਜੋ
 ਗੀਕਚਿਜੋਗੀਸੇਵੈਨਹੀ॥ ਅਰੁਆਸਣਕਰੈ॥ ਅਰੁਬਚਨਕਰੈ॥ ਅਰੁ
 ਸਦਾਬੀਚਾਰਜੋਪਓਨਕਚਿਨਨਸੇਮਾਰਗਆਵਤਾਅਰੁਜਾਤਾਹੈ॥ ਪਰ
 ਯਾਕੋਨਹੀਜਾਨਤਿ॥ ਜੇਨਿਗਦਿਕਾਰਬਿਖੈਬਿਕਾਰਮਿਲਾਵਣਾ॥ ਆਤ
 ਮਾਘਾਤਿਹੈ॥ ਜੇਪਾਂਚਤਤਕੋਸਰਪਕੁੰਜਕੀਨਿਆਈਮੈਤਿਆਗਕਰਾਤੁ
 ਸਨੀਹੈ॥ ਅਦਧੁਤਕਰਾਮੈਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਉਸਸਮੇਬਿਖੈਕਪਲਆਵਤ
 ਭਉਆ॥ ਅਰੁਕਰਾਜੇਈਸੁਰਤੇਰਿਨਜਾਣੈਜੋਗਕਰੈ॥ ਜੋਸਰਬਈਸੁ
 ਰਹੈਤਉਜੋਗਕਚਿਨਕਰੈ॥ ਬਸਿਸੁਤੁਸਨੀਭਉਆ॥ ਅਦਧੁਤਕਰਾ
 ਚੁਪਿਭਲੀਹੈ॥ ਰਿਖਕੁਦੇਵਕਰਾਚੁਪਕਰਣੀਸੁਖਮਹਿਕਾਰਹੈ॥ ਅਦ
 ਧੁਤਕਰਾਮੇਰੇਬਿਖੈਚੁਪਅਰੁਬਚਨਦੇਨਹੀ॥ ਜਬਿਮੈਹੋਤਉਸੁਖਮ
 ਅਸਬੁਲਕਰਾਹੈ॥ ਅਸੁਵਕੁਕਰਾਨਕਹੈਹੈ॥ ਨਤੁਸਨੀਹੈ॥ ਜੇਨੇਦੇਖ
 ਵਹੁਕੀਰੂਪਮੇਗਹੈ॥ ਬਸਿਸੁਕਰਾਜਾਹੈ॥ ਜੋਜੋਗਕਰੀਹੈ॥ ਤਉਦਅੰਤ
 ਕਰਾਹੈ॥ ਰੂਪਕਰਾਅਸਸੁਵਕੁਕਰਾਮੇਗਸਰੂਪਯਹੀਹੈ॥ ਜੋਨਾਮਰੂਪ
 ਮੇਰੇਦਿਖੋਨਹੀ॥ ਅਦਧੁਤਕਰਾਤਉਤੁਸਨੀਹੈ॥ ਅਸੁਵਕੁਕਰਾਤੁਸਨੀ
 ਤੇਕਿਆਪ੍ਰੋਜਨਹੈ॥ ਰਿਸੀਪਦਾਰਥਿਬਿਖੈਬਿਧਨਹੀਹੈ॥ ਉਸਸਮੇਦਿ
 ਥੈਨਾਰਦਆਵਤਿਭਉਆ॥ ਅਰੁਬੀਸਗੀਬਿਖੈਨਗਾਇਨਗਾਇ
 ਨਕਰਤਾਆਇਆ॥ ਅਰੁਸੋਕਰਾਤੁਸਨੀਹੈ॥ ਨਾਰਦਕਰਾਜਹਾਸਿ
 ਤਉਕਰੇਹੋਤਹੈਸੇਬਾਦਿਤੇਪ੍ਰਮਾਰਥਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਉਤੁਸਨੀਤੇ
 ਕਿਆਪ੍ਰੋਜਨਹੈ॥ ਅਦਧੁਤਿਕਰਾਜੇਨਗਾਇਨਹੈ॥ ਤਉਕਹਿਣੇਤੇਕਿਆ
 ਲਾਭਾ॥ ਨਾਰਦਾਕਰਾਕਹਿਣੇਬਿਖੈਪ੍ਰਮਾਰਥਹੈ॥ ਅਦਧੁਤਕਰਾਤੁ
 ਕਰੁਤੈਨਗਾਇਨਕੇਭੁਲਾਇਆਹੈ॥ ਹਮਾਰੇਬਿਖੈਭੁਲਾਵਣਾਅਰੁਚਿ
 ਤਿਕਰਣਾਦੇਨਹੀ॥ ਨਾਰਦਕਰਾਮੈਬਿਸਨਧਾਂਮਤੇਤੁਮਾਗੀਸੁਭਾਬਿ
 ਥੈਆਇਆਹੈ॥ ਉਗਯਹੀਚਰਚਾਈ॥ ਬਿਸਨਲਛਮੀਕੋਕਹੋਥਾ॥
 ਜੁਮੈਸੋਤੋਕੀਸੁਭਾਦਿਖੈਜਾਵੈਹੈ॥ ਅਥਿਬਿਸਨਆਵੈਹੈ॥ ਅਦਧੁਤਕ

ਹਾਅਸਤਮਤਿਕਹਾ। ਤੇਰੇਬਚਨਤੇਲੋਕਹਮੈਗੇ॥ ਬਿਸਨਬਿਖੇ
 ਆਵਣਜਾਵਣਕਹਾਯੈ॥ ਹਮਕੋਚਾਹਨਾਬਿਸਨਕੀਨਹੀ॥ ਕਹਾਜੁ
 ਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਉਸੀਸਮੇਬਿਸਨਦੇਵਿਆਵਤਰੁਇਆ॥ ਅਰੁ
 ਕਹਾਹੈਸਿਤੋਨਿਰਸੀਸੇਜਾਣੇ॥ ਅਰੁਕਹੈਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਹਮਬਿਸਨਹੈਚਿਤਾਮਤੁਕਹੇ॥ ਜਾਨੈਮੁਖਿਕੋਐਸਾਸੂਬਿਬਿਅ
 ਪਕਜਾਣਾਯੈ॥ ਵਹੁਨਿਰਸੀਸੇਰੁਪਮੇਗਾਯੈ॥ ਕਹੇਤੇਜੋਉਸਬਿਖੇ
 ਅਰਮੇਗੇਬਿਖੇਕਛੁਰੇਦਨਹੀ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਯੈਨਾਰਦਪਰਮੇ
 ਸੁਰਤੇਗਾਕਹੇਹੈਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਤੁਐਥਕੋਨਾਰਦਿਕਹੇਯੈ॥ ਅ
 ਥਵਾਤੈਨਾਪਕੋਭਿਨਮਾਨਾਯੈ॥ ਆਥਿਬੀਚਾਰੁਕਰੁਜੇਬਿਸਨ
 ਯੈ॥ ਨਾਰਦਕਹਾਯੈ॥ ਉਸਸਮੇਬਿਖੇਜਜੁਰੁਰਥਆਵਤਿਰੁਇਆ
 ਕੈਸਾਯੈਜਜੁਰੁਰਥਮਹਦਅਵਪੁਤਾ॥ ਜਟਾਸਿਰਪਰਅਰੁਦੇਹੀਰੁ
 ਸਮਲਿਪਤਿ॥ ਅਰੁਨੇਰੁਸੁਰਜਕੀਨਿਆਈਅਰੁਆਵਤਹੀਕਹਿ
 ਆ॥ ਹੇਬਿਸਨਸਰਬਜਜੁਰੁਰਥਯੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਨਜਜੁਰੁਰਥ
 ਨਬਿਸਨਸੂਬਮੈਯੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਯੈਬਿਸਨਮੁਖਤੇਕਥਾਸੁਣਾ॥
 ਪਰਤੁਸਨੀਓਕੀਨਿਆਈਕਹੇਯੈ॥ ਏਕਸਮੇਸੁਮੇਰਪਰਬਤਿੰਗ
 ਇਆਮੈ॥ ਦੇਖਾਏਕਜੇਗੀਬੈਗਾਯੈ॥ ਮੈਨੇਨਮਸਕਾਰਕੀਆ॥ ਅ
 ਰੁਪੁਛਾਯੈਜੇਗੀਤੇਗਾਨਾਮਕਿਆਯੈ॥ ਤੇਗਾਇਸਨਾਨਕਿਆਯੈ॥
 ਉਨਕਹਾਯਉਮੇਤੇਇਸਨਾਨਕੀਆਯੈ॥ ਬਹੁਜਪੁਛਾਰੁਸਮਤੇਹੀ
 ਕਿਆਯੈ॥ ਕਹਾਯੈਕਾਰਕੋਜਲਾਇਕਰੁਰੁਸਮਲਗਾਈਯੈ॥ ਪੁ
 ਛਾਅਸਣਕੈਸਾਕਰੇਯੈ॥ ਕਹਾਅਸਣਮੇਗਾਨਿਜਚਲਯੈ॥ ਕਾ
 ਰੇਤੇਜੁਜਾਣਾਯੈਜੁਤੀਨਲੋਕਰੁਪਮੇਗਾਯੈ॥ ਵੇਕੋਦੇਖਕਰਮੈਅ
 ਚਰਜਮਨਰੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਯਾਣਅਪਾਨਕਾਏਕਗਾਕਰ
 ਣਕਿਉਕਰਯੈ॥ ਕਹਾਏਕਤੁਅਰਏਕਜੇਗੀਦੋਨੋਕੋਜਾਣਾਯੈ॥
 ਪੁਛਾਇਜਾਅਰੁਪਿਰਾਲਾਅਰੁਸੁਖਮਨਾਕਓਕੈਸੇਅਭਿਆਸ
 ਕੀਆਯੈ॥ ਕਹਾਇਜਾਜੀਵਪਿਰਾਲਾਈਸੁਰਸੁਖਮਨਾਬ੍ਰਹਮਮੁ
 ਖਤੇਪ੍ਰਕਾਸਰਖੇਯੈਨਿ॥ ਪੁਛਾਯਾਗਨਿਕਹਾ॥ ਕਹਾਸਰਬਮੈਯੈ॥ ਪੁ
 ਛਾਮੈਉਕਾਅਰਬਿਕਿਆਯੈ॥ ਕਹਾਬ੍ਰਹਮਅਰਚੀਟੀਬਿਖੈਪੁਰ
 ਨਹੈ॥ ਜੇਸੁਆਸਅਰਧਕੋਜਾਤਾਯੈ॥ ਸੋਕਹੇਯੈ॥ ਅਰੁਜੋਓਪਰਕੋ
 ਜਾਤਾਯੈਤੋਕਹੇਯੈ॥ ਅਰਬਾਯਹਿਜੇਅੰਤਰਬਾਹਰਿਪੁਰਨਹੈ॥ ਪੁਛਾ
 ਨਾਸਅਗਕਿਆਯੈ॥ ਕਹਾਯਹੀਨਾਸਅਗਯੈ॥ ਜੁਨਹੀਮੁਖੁਦਿ

ਕੇਤੀਕ ਗਾਇਲਾ ਤਿਕੁਟੀਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਸਤਰਜਤਮਤਿ
 ਕੁਟੀਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਜੇਗੀਕਾਸਗੀਰ ਕਬੀਰਿਗਤਾਨਹੀ॥
 ਕਹਾਜੇਗੀਕਾਸਗੀਰਕਬਰਿਗਤਾਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਪੰਚਤਤਤੇ
 ਪਰੇਤਾਂ॥ ਮੈਨੇਤੀਨਪ੍ਰਕਾਸਕੀ॥ ਅਹੁਕਹਾਤੁਮੇਗਗਰਹੈ॥
 ਕਹਾਐਸਾਸਿਖਹੋਜੇਗਰਅਰਸਿਖਨਹੈ॥ ਤੇਬਿਸਨਏਹਿ
 ਕਥਾਮੇਰੇਗੁਰਕੀਥੀ॥ ਜਜ਼ਰੁਰਥਕਹਾਯਹਿਅਚਰਨਹੀਜੇ
 ਜੇਗੀਅਪਨੇਸਰੂਪਕੇਜਾਨੇ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੇਚਾਹਨਾਵਾਕੀਨਾਸਰੁ
 ਈਹੈ॥ ਪਰਮੈਨੇਏਕਕਰਮਦੇਵਕੇਗੁਰਕੀਆਹੈ॥ ਏਕਸਮੈ
 ਮੈਦੇਨਾਚਲਪਰਥਤਵਿਖੇਗਾਇਆ॥ ਏਕਗੁਰਾਥਿਖੇਪ
 ਹੁਚਾ॥ ਜੇਬਾਵਨਿਜੇਜਨਕੀਥੀ॥ ਓਹਕਰਮਦੇਵਕੇਦੇਖਾ॥
 ਅਹੁਚਾਹਾਜੁਨਿਕਟਵਾਕੇਜਾਵੇ॥ ਵਾਨੇਕਹਾਮੈਕੁਜਨਕਰਨੇਖੈ
 ਹੋਰਮੇਰੇਨਿਕਟਮਤਿਆਉ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਹੋਰੁਪਮੇਰੇਇਸਨਾਨਤੇ
 ਗਰਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਹਉਮੈਤੇ॥ ਪੁਛਾਚਚਿਕਾਕਾਹੋਕਾਕੀਆ॥ ਕ
 ਹਾਚਤੁਰਥਅੰਤਹਿਕਰਨਕਾਚਉਕਾਕੀਆ॥ ਹੈ॥ ਪੁਛਾਚਲ
 ਤੇਗਰਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਏਕਜਜ਼ਰੁਰਥਦੁਸਾਗਕਰਮਕਾਦੇਨੇਛੁ
 ਮਾਚੁਲੇਕੀਆਹੈ॥ ਪੁਛਾਪਕਾਵਣਾਤੇਗਰਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਗਿਆ
 ਨਅਹੁਬਿਗਆਨਦੇਨੇਮੇਰੇਅੰਨਹੈ॥ ਪੁਛਾਪਾਵਣਾਤੇਗਰਿਆ
 ਹੈ॥ ਕਹਾਬਿਗਿਆਨਾਪੁਛਾਈਧਨਤੇਗਰਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਚਾਹਨ
 ਕਾਈਧਨਕੀਆਹੈ॥ ਜੇਤੁਮੁਝੁਜੇਸਾਹੈਤਉਆਉ॥ ਪੁਛਾਜਬ
 ਥੈਸੁਬਭੁਜਨਸਿਧਕਰੇਹੈ॥ ਪ੍ਰਥਮਭੋਗਕੁਰਾਵਾਨਕਦੇਵਹੈ॥ ਕ
 ਹਾਹਿਕਾਰਭੋਗਕੁਰਾਵਾਨਕੋਕਰਕਰਸਰੂਪਹੁਆਹੈ॥ ਯਾਤੇਸੇਸਟ
 ਭੋਗਕੁਰਾਵਾਨਕੋਗਨਥਾ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਸੋਚਿਨਤੇਗਰਿਆਹੈ॥ ਕਹਾ
 ਸਰੁਦਿਸੁਮਾਨਰੂਪਮੇਗਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਤੁਮੇਗਗਰਹੈ॥ ਕਹਾਮੈਥੈਸ
 ਨਵਹੁਹੈ॥ ਮੁਝਿਵਿਖੇਗੁਰਸਿਖਨਹੀ॥ ਮੈਪਹਲੇਗੁਰਸਿਖਕਾਨਾ
 ਸਕਰਕਰਿਜੇਗਾਥਿਖੇਆਇਆਹੈ॥ ਸਹੁਜਾਐਸੇਦੁਖਕੇਮੇਰੇਥਿਖੇ
 ਨਚਿਤਵਾ॥ ਅਹੁਪੁਛਾਤੁਕਉਹੈ॥ ਕਹਾਮੈਜਜ਼ਰੁਰਥਹੈ॥ ਕਹਾ
 ਜੇਤੇਗਾਯਹਿਨਾਮਹੈ॥ ਤਉਮੇਰੇਸਾਖਤੇਰਾਸਿਗਨਾਹੀ॥ ਕਾਹੇਤੇਜ
 ਜੀਮੁਤਕਕੇਕਹੇਹੈ॥ ਅਹੁਤਉਸਕੇਸਾਖਗਥੇਹੈ॥ ਜਉਲਉਉਸ
 ਕਾਤਿਆਗਨਕਰੈ॥ ਮੁਝਕੇਨਪਹੁਚੇਗਾ॥ ਮੈਅਚਰਜਮਾਨਕਉਇ

ਆਮਰਪੁਰਨਾਮਤੇਗਾਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਮੁਭ੍ਰਿਵਿਖੇਨਾਮਰੁ
 ਪਨਹੀ॥ ਤੇਬਿਸਨਵਹੁਕਾਰਮਕਮੇਗਾਰਥਾ॥ ਓਸਸਮੇਥਾ
 ਮਦੇਵਆਵਤਿਰੁਇਆ॥ ਕਹਾਏਕਅਦਤੀਨਗਾਇਤਹੈ॥ ਅ
 ਓਰਨਹੀ॥ ਜੇਬਿਨਾਨਗਾਇਤਜਾਨੇਨਿਸਚੇਕੀਆਹੈ॥ ਤਿਆ
 ਗੁਕਰੇ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਹੇਵਾਂਮਦੇਵਨਗਾਇਤਕਾਰੁਪਕਿਅ
 ਹੈ॥ ਕਹਾਯਹੀਰੁਪਨਗਾਇਤਕਾਹੈ॥ ਜੇਏਕਤੇਅਨੇਕਰੁਇਅ
 ਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾ॥ ਮੁਝਕੇਚਾਪਨਾਏਕਕੀਤੀਨਹੀ॥ ਤਓਅ
 ਨੇਕਕਿਆਕਰੇ॥ ਕਪਲਕਹਾਹੇਅਵਪੁਤਜੇਸਰਬਰੁਪਤੇਗਾ
 ਹੈ॥ ਤਓਏਕਅਨੇਕਭੀਤੁਹੀਹੈ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਰਿਖਆਵਤਰੁ
 ਇਆ॥ ਪਰਕੇਸੇਜੇਹੋਕਾਰਕੀਅਗਨਬਿਖੇਜਲੇਥਾ॥ ਅ
 ਰੁਕਹਾਸਰਬਸਭਾਰੁਜਨੁਗਵਾਨਕਾਰੇ॥ ਜੇਰੁਜਨਬਿਨਾ
 ਮੁਕਤਕਰਨਹੈ॥ ਗਾਜਾਜਨਕੁਆਵਤਰੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾ॥
 ਹੇਦੁਰਥਾਸਾਰੁਜਨਬਿਸਨਕਾਕਿਉਕਰਹੈ॥ ਕਹੁਜਾਤੇਨਿਰ
 ਮਲਹੋਵੇ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਕਹਾਯਹੀਭੁਜਨਹੈ॥ ਜੁਬਿਸਨਾਜੁਬਿ
 ਸਨਕਹਾ॥ ਗਾਜੇਕਹਾਦੁਅੰਤ॥ ਕਰਵਚਨਕਰੇਹੈ॥ ਜਹਾਏਕ
 ਤਾਕਾਭੀਪਰਵੇਸਨਹੀ॥ ਦੁਅੰਤਕਹਾਹੈ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਕਹਾਸਰੁ
 ਕੋਰੁਸਮਕਰੇਹੈ॥ ਮੁਝਿਕੋਨਹੀਜਾਨਤੇਮੈਰਵਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕ
 ਹਾ॥ ਰੁਦੁਰਦਨਕੇਕਹੇਹੈ॥ ਤਾਤੇਰਵਨਕਹਾ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਕਹਾ
 ਹੇਦੁਸਮੈਨੇਸੁਣਾਹੈ॥ ਜੁਤੈਨੇਸੀਸਾਹੁਕਿਸਟਕੀਆਹੈ॥ ਪਹਲੇਤੁ
 ਏਰੁਸਮਕਰੇਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾ॥ ਆਦਿਮਟੀਹੈ॥ ਤਓਮਾਟੀ
 ਹੋਵੇਤੇਕਿਆਕੈਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਤੰਕਹੇਹੈ॥ ਜੇਗੋਬਿੰਦਕੇਰੁਜਨਤੇਹਿ
 ਧਿਸਿਧਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਿਹੈ॥ ਤਓਮੈਨੇਸੁਪਨਮਾਤ੍ਰਜਾਨਕਰਿਤੀਨਿ
 ਲੋਕਕੇਅੰਸਾਰੁਸਮਕੀਆਹੈ॥ ਜੇਬਹੁਜਮੇਗੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮੈਨਿਅ
 ਵੇਗੀ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਕਹਾਨਾਵਹੁਜੇਗੀਥਾ॥ ਨਾਵਹੁਕਾਰਮਕਜੇਤੁਮੈ
 ਗਾਰਕੀਆਹੈ॥ ਜਾਨੇਤੁਮਾਇਛੁਤਵਚਨਕੀਆਤੁਮੈਨੀਕਾਮਾਨਾ॥
 ਪਰਮੈਨਹੀਮਾਨਤਾ॥ ਤੁਮਸਭੀਸਿਖਮੇਰੇਹੋਵੇ॥ ਨਹੀਤੇਰੁਸਮਿ
 ਕਰੇਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਹਮਸਰੁਕੋਰੁਸਮਤਕਹਾ॥ ਆਦਿਬਿਆਪ
 ਕੀਅਵਪੁਤਹੈ॥ ਏਸੀਕੋਰੁਸਮਕਹਾ॥ ਦੁਰਥਾਸਕਹਾ॥ ਹੇਬਿਸਨ
 ਜੇਤੇਗੀਏਛੁਜਗਤਿਨਹੀ॥ ਤਓਤੁਕਿਉਆਇਆਹੈ॥ ਪਰਏਛੁ
 ਤੇਗੀਹੈ॥ ਤੇਮੁਰਖਹੁਕਰਮਕਰਹੁਅਰੁਕਿਸਟਮਤਿਹੋਵਹੁ॥ ਅ

ਵਧਤਕਹਾ॥ ਹੇਦਰਬਾਸਾਕਹਮੋਕੋਮੈਨੇਰੁਸਮਕੀਆਹੈ॥ ਕੋਸੇ
 ਕੋਰੋ॥ ਦਰਬਾਸਾਕਹਾ॥ ਜੋਕਰਮਰੁਸਮਰੁਏਤਉਤੁਕੈਸੇਰਹਾ॥
 ਅਵਧੁਤਕਹਾਕਰਮਮੁਫੁਤੇਉਤਪਾਤਿਰੁਏਹੈ॥ ਅਰੁਮੁਫਿਹੀਥਿ
 ਖੇਲੀਨਿਹੋਤਹੈ॥ ਅਰੁਮੈਜੈਸੇਕਾਤੈਸਹੈ॥ ਦਰਬਾਸਾਜਬਲਗਮ
 ਭਕੋਰਸਮਨਕੋਰਨਜਾਵੇਗਾ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਹੇਦਰਬਾਸਾਏਕਬਾ
 ਲਨੀਰੁਸਮਨਹੀ॥ ਮੈਤੁਫੁਤੇਕਿਛੁਭੈਨਹੀਗਾਖਤਾ॥ ਦਰਬਾਸਾ
 ਕਹਾਮੇਰਾਤੁਕਾਤਹੈ॥ ਜੜਰੁਰਥਕੋਕਹੈ॥ ਜੋਜੜਕਾਨਸਕੀ
 ਆਹੈਤਉਬਹੁਜਸਾਬਿਕਿਉਗਾਖਤਹੈ॥ ਮੈਨਹੀਵਹੁਸਮਾਪਾਵਤ
 ਜੁਤਮਾਗੀਸਰੁਾਵਿਖੇਆਇਆਥਾ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਮਾਰਗਤੁਮਾਗ
 ਕ੍ਰਿਸੁਹੈ॥ ਉਸਸਮੇਮੀਮਾਸਾਆਵਤਰੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਕਰਮ
 ਬਿਨਕਾਰਜਸਿਪਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਦਰਬਾਸਾਪ੍ਰਸਿਨਤੁਇਆ॥ ਅਰੁ
 ਕਹਾਤੁਸਨੀਮੁਖਹੋਅਰੁਪੀਛੈਸਹਾਇਤੀਰੀਕੋਰੋ॥ ਅਵਧੁਤ
 ਕਹਾਹੈਮੀਮਾਸਾਕਓਨਸਾਕਰਮੁਹੈ॥ ਕਹਾਸਰਬਕਰਮਕਰੋਮਹੈ
 ਅਵਧੁਤਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਕਪਲਕਹਾਜਬਨਿਤੁਅਨਿਤਤੇਕ੍ਰਿ
 ਨਜਾਣਾਤਬਕਰਮਸੇਕਿਆਕਾਮਰਹਾ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਹਾਨਿਤਕੋ
 ਅਨਿਤਤੇਕ੍ਰਿਨਜਾਣਨਾਕਰਮਤੇਹੋਤੁਹੈ॥ ਤਾਤੇਸਰਬਕਰਮ
 ਹੈ॥ ਜੋਤੁਮਕੋਰਹਮਕਰਮਤੇਛੁਟੇਹੈਮੈਨਹੀਮਾਨਹੈ॥ ਕਰਮਕੋਰਜੁ
 ਤਮਕੋਸਰੁਪਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਕਪਲਕਕਹਾਕਰਮਅਗਿਆਨ
 ਹੈ॥ ਅਗਿਆਨਪਾਵਣਨਮਿਤਕਰੇਹੈ॥ ਜਬਿਗਿਆਨਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿਕੁਇਆਹੈ॥ ਤਉਕਰਮਤੇਕਿਆਪ੍ਰੋਜਨਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਕ
 ਹਾਹੇਬਕਬਾਦੀਗਿਆਨਿਨਾਮਕ੍ਰਮਕਾਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਬੀਜ
 ਅਰੁਬਿਰਛੁਬਿਖੇਕਿਆਭੇਦਹੈ॥ ਜੋਬੀਜਹੈਸੇਬਿਰਛੁਹੈ॥ ਸੇ
 ਫਲਹੈਸੇਬੀਜਹੈ॥ ਬੀਜਗਿਆਨਕਾਕਰਮਹੈ॥ ਅਰੁਫਲੁਗਿ
 ਆਨਵਾਕਾ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੋਸੁਰੁਕਰਮਹੋਤਹੈ॥ ਸੁਰੁਕਰਮਤੇਬ੍ਰਹਮ
 ਲੋਕਵਿਖੇਜਾਤਾਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਜੋਇਛਾਪਦਕੀਗਾਕੈਤਉਹੋ
 ਕਰਮਰਾਖਤਾ॥ ਮੁਫਿਵਿਖੇਪਦਨਹੀਕਰਮਤੇਕਿਆਪ੍ਰੋਜਨਹੈ
 ਮੀਮਾਸਾਕਹਾਚਾਹਨਾਅਚਾਹਨਾਅਚਾਹਨਾਦੋਨਕਰਮਹੈ॥ ਕਰਮ
 ਬਿਨਾਨਹੀ॥ ਕਰਮਹੀਹੈ॥ ਬਸਿਸੁਕਹਾਹੈਮੀਮਾਸਾਬਚਨਤੇਰ
 ਸਤਿਹੈ॥ ਪਰਜਓਲਓਯੋਗਨਕਰੈਕੋਸੇਸਰੁਪਕੋਪਾਵੇ॥ ਮੀ
 ਮਾਸਾਕਹਾਯੋਗਕਰਮਹੈ॥ ਬਸਿਸੁਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥

ਨਿਦਾਖਕਰਾਕਰਮਸਰੀਰਤੇਰੋਤਰੋ। ਅਰੁਸਰੀਰਬਿਖੈਕਰਮਕ
 ਰਾਹੋ। ਮੀਮਾਸਾਕਰਮਸਰੀਰਬਿਨਾਨਹੀ। ਕਰਮਹੀਹੋ। ਬਾਸਿਸੁਕਰਾ
 ਏਮੀਮਾਸਾਕਰਮਸਰੀਰਬਿਨਾਅਸਰੀਰਕਚਿਨਕਰੋ। ਅਰੁਸਰੀਰਕ
 ਰਮਹੋ। ਜੇਕਰੋਸਰੀਰਕਰਮਬਿਨਾਹੋ। ਧੁਮਾਨਨਹੀ। ਨਿਦਾਖਕਰਾ
 ਜਾਕੇਸਰੀਰਸੇਧੁਜਨਨਹੀ। ਕਰਮਸੇਕਿਆਧੁਜਨਹੋ। ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ
 ਕਰਮਹੀਤੇਕਰੋਹੋ। ਜੇਅਸਰੀਰਹੋ। ਨਿਦਾਖਕਰਾਜੇਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕ
 ਤੇ। ਨਿਗਸਤੁਇਆਹੋਇ। ਉਸਕੋਕਰਮਕਿਆਹੋ। ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ
 ਤਿਆਗਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਕਾਕਰਮਹੋ। ਨਿਦਾਖਤੁਸਰੀਰੁਇਆ। ਏ
 ਰਬਾਸਾਕਰਮੀਤੇਕਰਮਕਰੋ। ਜੁਕਰਮਬਿਨਾਧਾਵਣਾਸੁਖਕਾਕਰ
 ਨਹੋ। ਕਿਉਜੇਕਉਕਰੋਅਮਕਣਲੁਮੇਰੇਸੁਖਪੜੈ। ਤਉਕਰਮ
 ਬਿਨਾਕੈਸੇਧਾਧਾਤੇਰੋਇ। ਰਿਖਕੁਦੇਵਕਰਾ। ਕਰਮਸੁਖਕਾਸਹੈ।
 ਕੇਧੁਧੁਕਾਸਹੈ। ਕੇਧੁਧੁਕਾਸਾ। ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ। ਸੁਖਕਾਸਹੈ। ਕਾ
 ਰੇਤੇਜੇਜੇਕਰਮਕਰੋਹੋ। ਜੇਇਛਾਕਰੋਤਉਇਛਾਆਵੈ। ਜੇਨਿਹਕ
 ਮਕਰੋਤਉਸਰੂਪਕੇਜਾਣੈ। ਰਿਖਕੁਦੇਵਕਰਾ। ਜੇਇਛਾਨਾਮਤੁਈ।
 ਤਉਕਰਮਸਾਥਕਿਆਰਾਹਾ। ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ। ਇਛਾਕਰਮੇਤੇਰੁਈ।
 ਅਰੁਲੀਨਤਉਸਰੀਰੀਕਰਮੇਤੇਹੋ। ਬਿਨਾਕਰਮੇਜੇਕਉਜਾਨਤਾਹੈ
 ਚੰਡਾਲਹੋ। ਰਿਖਕੁਦੇਵਕਰਾ। ਚੰਡਾਲਆਤਮਾਤੇਕਥਿਭੁੰਨਹੈ। ਚੰ
 ਡਾਲਰੀਆਤਮਸਰੂਪਹੈ। ਜੇਕਰਮਕੇਤਿਆਗਤੇਚੰਡਾਲਹੋਤਰੋ।
 ਓਹਮੈਰੀਚੰਡਾਲਹੋ। ਕਾਹੇਤੇਚੰਡਾਲਕਰਾਣਮਾਤੁਹੈ। ਪਰੁਪਦਉ
 ਸਕਅਕ੍ਰੇਰੁਇਆ। ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ। ਕਰਕਾਬਿਨਾਅਕੀਕੈਸੇਹੋਇ
 ਅਵਪੁਤਕਰਾਹੇਜਨਨੁਰਥਿ। ਉਤਉਸਕਾਕਰਾ। ਜਨਨੁਰਥਕਰਾ
 ਵੈਪਦਬਿਖੈਕਰਮਹੋ। ਤਤਪਦਿਬਿਖੈਕਰਾਹੋ। ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ। ਵੈਦ
 ਕਰਮਤੇਤਤਪਦਿਵੈਖੈਪੁਚਤਾਹੋ। ਅਰੁਤਤਪਦਕਰਮਰੂਪਹੈ। ਕਾ
 ਰੇਤੇਜੁਉਤਪਤਿਧਾਲਨਾਸਾਇਸਬਿਖੈਉਸਕਾਕੁਉਹੈ। ਜਨਨੁਰਥਕ
 ਤਾਅਸਪਦਕਰਾਣੇਤੇਨਹੀਹੋਤਾ। ਬਿਨਕਰਮਅਸਪਦਕਰਾਹੈ। ਕਾਹੇਤੇ
 ਜੁਤੁਪਦਅਰੁਤਤਪਦਇਸਖਲਕਰਮਹੈ। ਅਰੁਅਸਪਦਸੁਖਮਕਰ
 ਮਹੈ। ਨਿਦਾਖਕਰਾ। ਜੇਪੁਰਨਹੈ। ਤਉਕਰਮਭਿੰਨਹੈ। ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ।
 ਹੇਅਵਪੁਤਰੀਕਰਾ। ਕਰਮਸਤਿਹੈ। ਅਵਪੁਤਕਰਾਸਤਿ। ਮੀਮਾਸਾਕ
 ਰਾਤੁਕੁਲਾਪੁਰਖਹੈ। ਅਸਤਿਕਰਾਹੈ। ਜੁਅਵਪੁਤਨੈਜਗਤਿਕਥਿਉਸ
 ਟਕੀਆਹੈ। ਅਵਪੁਤਕਰਾਇਨਤੁਫੁਕੇਅਵਰਜਾਨਾਹੈ। ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ

ਕਰਮ ਬਿਨਾ ਅਸਧਰ ਵਿਖੇ ਜਾ ਵਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ॥ ਧਾਮ ਸਹ ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਕਰ
 ਏ ਮੈ ਤੇ ਪ੍ਰੇ ਜਨਮੀ ਮਾਸਾ ਕਾਨਹਿ ਧਾ ਜੇ ਸਗੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਮੇ ਕੀ ਕਰੈ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਇਸ ਬਲਹੀ ਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕਰਮ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੁਖ ਮਹਿ
 ਕਾਹੀ ਅਤੀ ਤੈ ਵਹੁ ਕੀ ਕਰਮੇ ਬੀ ਚਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਵਹੁ ਕੀ ਕਰੈ ਪੈ ਕਰਮੇ
 ਤੇ ਸੁਕਤ ਹੋਵਿ ਸੁਨਹੀ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਾਹੇ ਗੁਰ ਅਕ੍ਰੈ ਕਿਸਧ ਰਿਕ ਰਿਕੁਇ
 ਅਗ ॥ ਜੇ ਸਰਬ ਧਰ ਬਿਖੈ ਕਰਮ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਹੋਇ ਤਉ ਆਪ ਤੇ ਆ
 ਪਿ ਆਤਮਾ ਰਿਸਟ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਆਤਮ ਚਾਹੀ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਪਰਮ
 ਹਿਸ ਅਧੀਨਿ ਕਰਮ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਕਰਮ ਕੇ ਉਠਾਉ ਜੇ ਮੈ ਕੁੰਮਾਰ
 ਰੁਇ ਆਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਜਗਿਆਸੀ ਅਲਪ ਬੁਧ ਹੋ ॥ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥
 ਧਾਮ ਸਹ ਸਾ ਅਰੁ ਕਾਹੇ ਮੈ ਤੇ ਤੁਝੈ ਨਿਹ ਚਾਨ ਹੀ ਨਹੀ ਤਉ ਕਈ ਵਚ
 ਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ॥ ਜੇ ਵਚਨੇ ਤੇ ਨਿਸ ਚਾਜਾਇ ਤਉ ਕਿ ਆਲਾਰੁ ਚਾਹੀ
 ਏ ॥ ਜੁ ਸਗੀ ਰਨਾ ਸਹੋਇ ਤਉ ਕੀ ਨਿਸ ਚੇ ਕਰਿ ਨਤਿ ਆਹੈ ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਜੇ
 ਵਨੇ ਤੇ ਨਿਹ ਚਾਜਾਇ ॥ ਤਉ ਨਿਹ ਚਾਨ ਹੀ ਕਪਟ ਹੈ ॥ ਇਸ ਬਾਤਿ ਬਿਖੇ
 ਕਥਾ ਸੁਣ ॥ ॥ ਕਥਾ ਸੁਣੇ ਵਹੁ ਤਕੀ ॥ ॥ ਕਰਮ ਕੁਮਾਰ ਕਥਾ
 ਰੁਇ ਖੇਰਾ ਜਾਥਾ ॥ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਇਸ ਤੀਵਾਂ ਕੀ ਗਰੁ ਕੁਵਾਨਿ ਬੀ ॥ ਰੁ
 ਏ ਜਬਦਸ ਮਾਸ ਬੀ ਤੇ ਤਬ ਨਾਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ ॥ ਕਿਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ
 ਸਤਿ ਕਹਾ ॥ ਤੁਧਿ ਤਾ ਕੇ ਸੁਕੁ ਤੇ ਪੈ ਕੀਨਹੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਹੋ ਮਾਤਾ ॥ ਪਿਤਾ ਕੇ
 ਸੁਕੁ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਕੇ ਰੁਪ੍ਰੇ ਜੁਇ ਪਤਿ ਰੁਇ ਆਵਾ ਕਾਨ ਮਸਗੀਰ ਰੁਇ
 ਅਗ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਚੇਤੀ ਨਿਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਰੁਪ ਅਰੁਪ ਜਿ ਅਵੈ ॥ ਰੁਤ ਰੁਇ ਬ
 ਬਿਖੇ ਏ ਕਸਾ ਪੁਰਨਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਕੁ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸੋ ਕੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਮਾਤਾ ਕਾ
 ਮੁਠੇ ਕਛੁ ਅਪ ਕਰਮੁ ਨਹੀ ਰੁਇਆ ॥ ਸੁਕੁ ਤੇ ਕਿਉ ਸੁਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕਾ ਮੈ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸੁਕੁ ਤੇ ਮੁਲ ਹੀਨਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਹਿ ਸਗੀਰ ਕਾ ਸੁਕੀ ਪੁਸ਼
 ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਕਹਿ ਤੇ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ
 ਹਤ ਹੈ ॥ ਵਾਕੇ ਕੈ ਸੇ ਕਹੀਐ ॥ ਜੁ ਅਸ ਕੇ ਕਾ ਸੁਕੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੁਝੈ ਦ੍ਰਿਸਟ
 ਹੀਰ ਪਰਹੈ ਤਉ ਯਾ ਕੇ ਸੁਪਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅਰੁ ਮ੍ਰਿਗ ਸਿਸਨਾ ਕਾ ਜਲ
 ਜਾਨਾ ॥ ਮਾਤਾ ਕਾ ਜੋ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸੁਕੁ ਤੇ ਸੁਕਰਤਾ ਹੈ ਤਉ ਸਾਸਤ੍ਰਿਕਿ ਸੁਹੇ
 ਵਹੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਸਤਿ ਕਹਾ ਤੈ ॥ ਜੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕਾ ਖਤ ਹੈ ॥ ਆਪ ਤੇ ਅ
 ਪ ਜਗਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਕਿਸਟੈ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਾਕੇ ਹੀ ਤੇ ਰੁਏ ਤਾ
 ਹੈ ਜਾਨੇ ਆਪ ਕੇ ਸੀਰ ਰਜਾਨਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਸਗੀਰ ਹੈ ਅਰੁ ਦੇਖਣੇ ਮੋਨ
 ਹੀ ਆਵਤਾ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਾਕੇ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਮਾਤਾ ਕਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ

ਕਓਨਹੈ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਪਸਾਚਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਜਹਿ ਜੇ ਤੈ
 ਕਹਾ ਸੁਨਹੀ॥ ਧਰਮ ਇਨ ਸਭੁ ਨੇ ਕਾ ਪਰਕਾਸ ਮੁਠੁ ਤੈ॥ ਮਾਤਾ ਕ
 ਹਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੇ ਤੁਈ ਸੁ ਕਹੈ ਤਉ ਤੁਝੈ ਮੇਰੇ ਉਦਗਵਿਖੇ ਕਿਆ ਕਾਮਥਾ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾਹੈ ਮਾਤਾ ਤੁਥੀ ਚਾਰ ਕੇ ਨੇ ਤੇ ਅੰਧਹੈ॥ ਤੁਝ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹੈ॥
 ਬੀਚਾਰ ਕਰਜੁ ਆਦੁ ਤੁਝਿ ਮੈ ਨ ਥਾ ਜੁ ਅਬਿ ਤੇਰੇ ਬਿਖੇ ਆਇਜ
 ਹੋ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਬਿਆਪ ਕਹੈ॥ ਮੁਠੁ ਕਓ ਆਤ ਦੇ ਕਹੈ॥ ਸਤਿਚਿ
 ਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਹੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਕਰ
 ਮ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਮੇਰੀ ਨਾਮ ਸਿਕਾਰ ਮੁਠੁ ਕਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਸਰਬ ਪੂਰ
 ਨਿਹੈ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਜੇ ਗਥਿ ਨਾਮ ਨਿਸੁਧਿ ਨਹੀਂ ਤੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜੇ
 ਗੁਕਰਾ ਜੇ ਮਲੀਨਤਾ ਮਨ ਕੀ ਜਾਇ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਮੈ ਏਕ ਅਵਤੀਰੁ
 ਸੁ ਸਰਬਿ ਪਦੇ ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਤੁਝੇ ਇਸ ਰੂਪ ਮੇ
 ਅਛੁ ਦਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਪਾਵਣੇ ਕਨ ਮਿਤ ਜਗੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨ
 ਕਹੈ॥ ਜੇ ਅਦੁ ਅੰਤ ਕੇ ਕੰਡ ਨ ਕਰੈ ਬਿਧ ਨ ਮੈ॥ ਜੇ ਕਹੈ ਸਤਿਚਿਤਿ
 ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਵਿਖੈ ਕਛੁ ਕਰਣਾ ਹੈ॥ ਅਪਰਮਾਨ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਸੁਪ੍ਰਕ
 ਸ ਹੈ॥ ਮੁਠੈ ਜੇ ਗਾਏ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ॥ ਜੇ ਗਾ ਜਗਨ ਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਵ
 ਸਤ ਸੋ॥ ਸੋ ਮੇਰੇ ਵਿਖੈ ਦੁ ਅੰਤ ਨਹੀ॥ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਹੋ ਕਾ ਸੋ ਜੁੜਾ ਮ
 ਤਾ ਕਹਾ ਕਰਮੇ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਨਹੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਜਾ ਕਾ ਆਦੀ ਦੁਖ ਰੂਪ
 ਹੈ॥ ਅੰਤ ਉਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸੁਖਿ ਹੋਇਗਾ॥ ਮੇਰਾ ਵਰੂਪ ਹੈ ਜਾ ਮੈ ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਨਹੀ॥ ਮਾਤਾ ਤੁਸ ਨੀ ਕੁਈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਤੁਸ ਨੀ ਮਾਤਿ ਹੈ॥ ਜਾ ਤੇ ਤੁਝੈ
 ਨਿਹਚਾਹੈ ਇਸੇ ਕਹਾ॥ ਅਰੁ ਸੁਣ ਜੇ ਪੁਛੈ ਤੁ ਕਓਣ ਹੈ ਤਓ ਜਾਨੈ ਅ
 ਦੁਤੀ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਥੁਹ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਠੁ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਾਇਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਜਾ ਤੇ
 ਨਿਰੂਲੇ ਪਹੈ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਤੇਰੀ ਨਿਅਈ ਕਿਸੀ ਨੇ॥ ਮਾਤਾ ਕੋ ਉਦਗਵਿ
 ਖੇ ਵਚਨ ਹੀ ਕੀਏ॥ ਬਾਹਰ ਆਉ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਮਾਠਿ ਵਿਖੈ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ
 ਨਹੀ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਮੈ ਤੇ ਕੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਇਨ
 ਹੁਨੇ ਤੁਝੇ ਕਥ ਦੇਖ ਸਕਤਾ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਉਪਦੇਸ ਅੰਬੁ ਤਕੀ ਨਿਅਈ॥
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੈ॥ ਹੋ ਮਾਤਾ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਸਤਿ ਅਗਿਆ
 ਨ ਜੇ ਕਹੈ ਹੈ ਸਿਤ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਨਿਗਰਥ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਾਰ
 ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਾ॥ ਅਰੁ ਅੰਤਰ ਜਾ ਮੀ ਕੇ ਦੇਖਿ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ
 ਆਤਮ ਤਤ ਕਹੁ ਜੇ ਕਿਰਤਾਰ ਥਾ ਹੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਤਥ ਕਹੈ ਜਥ ਬੁਧ ਕੀ
 ਮਲੀਨਤਾ ਤਿਆਗੇ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਸਤਿ ਜਾਣੇ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਜੇ ਅਸਤ
 ਹੋ ਤਓ ਸਤਿ ਕੇ ਸੇ ਮਾਨੀ ਐ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਤੁਝ ਕੋ ਸਤਿ ਕੇ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ॥
 ਜੇ ਅਬੀ ਸਤਿ ਅਸਤਿ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਹੈ॥ ਮਤਾ ਕਹਾ ਅਬ ਸਰੂਪ ਤਿਆ
 ਗਾ ਜੇ ਕਹੈ ਸੋ ਉਕਰੇ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਜੇ ਤੁਝੈ ਪ੍ਰੇ ਜਨ ਗਿਆਨ ਕੇ ਪਾਵਣੇ ਕਾ

ਜੈ॥ ਤਉ ਕਰੁਨ ਮੈਨ ਪੁਤ ਮੇਰਾ॥ ਜਬ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਤੈਨੇ ਐਸਾ ਜਾਣਹੈ॥
 ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਤਤਹੈ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਐਸੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰੁ ਜੁ ਕਹੁ ਨਾਸੀ
 ਕੀ ਜਾਣੈ॥ ਅਰੁ ਤਤ ਕੇ ਕੀ ਪਵੈ॥ ਪੁਤ ਕਹਾ ਐਸੇ ਕਬੀ ਨਹੀ ਭੁਇਆ
 ਜੇ ਜਉ ਲਉ ਅਹਿ ਕਾਰੁ ਕਰਮ ਕਾ ਨਿਤਿ ਆਗੇ॥ ਅਰੁ ਅਨੰਦ ਤਤ ਕਾ
 ਪਾਵੈ॥ ਪਰਮੈ ਤੁਝੇ ਕਹੈ ਹੋਯੀ ਨਿਹਚੈ ਕਰ ਜੋਗ ਬਿੰਦਹੈ॥ ਜੋਗ ਬਿ
 ਦਹੈ ਤਉ ਸਹੀਰ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਕਬਿ ਭਿੰਨਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਸ ਕਰਣੇ ਕਉ ਕਹੁ
 ਨਗਰਾ॥ ਸਿੰਦ੍ਰੁ ਪਾਏ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਅਟਸਾ ਸਤਉ ਬਿਖੇ ਉਪਾਇਆ ਤ
 ਮਾ ਕੇ ਪਾਵਣੇ ਕਾ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨਹੈ॥ ਪਰਯਾਜੀ ਏਕ ਨਿਸਚਾ ਬਹੁਤਹੈ॥ ਮ
 ਤਾ ਕਹਾ ਤੇ ਰੇ ਸੀ ਗਤੇ ਮੁਝ ਯਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਇਆ॥ ਜਨ ਮੈਨ ਮੇਰਾ ਪੁ
 ਤ ਏਕ ਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਉਸੀ ਸਮੇ ਜੈਸੇ ਰਵੁ ਪਰਬ ਤਉ ਦੇਹੇ ਹੋਇ॥
 ਤੈਸੇ ਮਾਤਾ ਕਉ ਦਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਣ ਕਰ ਆਵਤਿ ਭੁਇ
 ਆ॥ ਅਰੁ ਪੁਛਾ ਹੋ ਗਈ ਤੁਰਿ ਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਹੁ ਪੁਤ ਕੋਣਹੈ॥
 ਅਰੁ ਮੈ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਗਈ ਕਹਾਨ ਮੈਨ ਤੁਨ ਪੁਤ ਏਕ ਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਗ
 ਜੇ ਕਹਾਨ ਹਿਥੀ ਚਾਰ ਕਉਨ ਅਨੰਦ ਤੇ ਤੁਝੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਇਆਹੈ॥
 ਗਈ ਕਹਾਨ ਹੀ ਦੀ ਚਾਰਹੈ ਜੁ ਮੈਨ ਹੀ ਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋਗ ਬਿ
 ਦਹੈ ਤਉ ਤੁਗੋਬਿੰਦ ਮੈ ਗੋਬਿੰਦ ਹੋਈ ਚਾਰ ਕੀ ਆਕਹੈ॥ ਪੁਤ ਤੇ ਪੁ
 ਛੁ ਤੁ ਕਉਣਹੈ॥ ਪੁਤ ਕਹਾ ਮੈਨ ਹੀ ਹੋਰਿ ਆਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੈ ਮੈਂ ਤਉ
 ਕਾ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਭਰਬ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਤ ਤੁ ਪੰਨਹੈ॥ ਤੇ ਰੇ ਸੀ ਗਤੇ ਮੈ ਅਰੁ ਗ
 ਈ ਕੋ ਸਰੂਪ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਇ॥ ਪੁਤ ਕਹਾ ਹੋ ਪਿਤਾ ਆਗੇ ਸਰੂਪ ਤੇ
 ਕਬ ਭਿੰਨ ਖਾ॥ ਜੁ ਅਥਿ ਪਾਇਆ॥ ਤੁੰ ਸਦਾ ਆਪ ਸੇ ਮਿਲਾਹੁ ਆ
 ਹੈ॥ ਭਰਬ ਕਹਾ ਜਬ ਲਗਾ ਤਿਸਨਾ ਜੁ ਪਿਸਾ ਚਕੀ ਨਿ ਆਈ ਮੈਨ ਕੇ
 ਪ ਕੜਾਹੈ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਆਤਮ ਸੁਖ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਪੁਤ ਕ
 ਹਾ ਤਿਸਨਾ ਕਾ ਰੂਪ ਕਹਾ॥ ਗਜੇ ਕਹਾਨ ਹੀ ਤਿਸਨਾ ਹੋ ਜੁ ਚਾਕਾ ਉ
 ਰੇਹੈ॥ ਜੁ ਯਹਿ ਕਰ ਜੁ ਦੁਹ ਕਹਾ॥ ਪੁਤ ਕਹਾ ਦੇਖ ਇਛਾ ਕਾ ਜੋ ਉਠੇਹੈ॥
 ਜੋ ਉਸ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਉ ਇਛਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੋ ਤਿਆਗੇ॥ ਭਰਬ ਕਹਾ
 ਯਾ ਤੇ ਇਛਾ ਹੋ ਤਹੈ ਦੋਖਿ ਸਨ ਕਹੈਹੈ॥ ਪੁਤ ਕਹਾ ਤਉ ਵਚਨ ਤੇਰ
 ਹਾ ਸੀ ਜੋਗੁਹੈ॥ ਜੋ ਇਛਾ ਬਿਸਨ ਤੇ ਤਉ ਤੁਝੈ ਕੀ ਆਪ ਹੁਚਤਾਹੈ॥
 ਜੋ ਉਸ ਕੋ ਨਾਸ ਕਰੇ॥ ਭਰਬ ਕਹਾ ਅਥਿ ਇਛਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੀ ਆ
 ਮੈਨੇ॥ ਅਰੁ ਅਤੀ ਤਹੈ ਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਰਾਜ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕੋ ਰੋਹੈ॥
 ਪੁਤ ਕਹਾ ਜੇ ਤੁਥ ਨਿਵਿਖੇ ਗਇਆ॥ ਅਰੁ ਚਾਹਨਾ ਤੇਰੀ ਰਾਜਾ ਬਿ
 ਖੇਰੀ॥ ਤਉ ਬਨ ਜਾਣੇ ਤੇ ਕੀ ਆਲਾ ਕੁ ਹੋਗਾ ਜਾਗਾ ਜਬਿ ਕੇਰੁ
 ਅਰੁ ਕੁਗਾਵਾਨ ਬਿਨਾਨ ਦੇਖਾ॥ ਜੋ ਯਹੀ ਰਿਆਨ ਬਿਗਾਮ

ਨਹੀਂ॥ ਗਾ ਜੇਕਰਾ ਏਛੁ ਹੈ ਜੇਸਤਿ ਸਿਗਾ ਬਿਖੇਰੇ ਅਰੁ ਪਰਮਾ
 ਰਖਾ ਏ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਾ ਰਿਖੁ ਦੇਵ ਕੇ ਆਸੁ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਸਤ੍ਰ
 ਤੇਤੁ ਹੈ॥ ਤੁਹਾ ਸਰੁ ਸੰਤੁ ਇਕਠੇ ਰੁਏ ਹੈ॥ ਪਰ ਕੈਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗੇਤੁ
 ਹੈ॥ ਜੇ ਅਹੁਤੀ ਅਰੁ ਅਗਨ ਏ ਕਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਆਉ ਉਹਾ ਚਲੈ॥
 ਗਾ ਜਾ ਅਰੁ ਗਈ ਅਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀਨੋਂ ਤਹਾਂ ਪਹੁਚੇ ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਮੀਮਾਸਾ
 ਹਸੇਖਾ ਅਰੁ ਕਹੈ ਖਾਜੁ ਸਰਬ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਨਾ ਉਸ ਕੇ ਵਚ
 ਨ ਕੀਯਾ ਲਾਸੁ ਕੀ ਕਰਤੇਖੋ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਕੇ ਕਹਾ ਸਰੁ ਸੀਤੁ ਹੁਕੀ ਦੇ
 ਖਾ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਕੇ ਕਹਾ ਤੁੰ ਕਰਮ ਰੁਪ ਹੈ॥ ਕਰਮ ਕਾ ਸੇਹੇਤੁ ਹੈ॥ ਮੀ
 ਮਾਸਾ ਕਹਾ ਕਰਮ ਕਿਸੀ ਤੇ ਨਹੀ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੈ॥ ਬਾਲ ਕੁਹਾ ਸਾ ਅਰੁ
 ਕਹਾ ਏਤੀ ਪੁਮ ਕਾਹੇ ਕੇਡਾ ਲੀ ਹੈ॥ ਤੁਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੈ॥ ਪੁਰਨ ਹੈ॥ ਕਿ
 ਉਹਨ ਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਕਹਾ ਪੁਰਨ॥ ਬਾਲ ਕੁਹਾ ਤਉ ਪੁਰਨ ਬਿਖੇ ਕਰ
 ਤਵਨ ਹੈ॥ ਤਉ ਕਰਮ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਪੁਰਨ ਹੈ॥ ਤਉ ਉਸ ਕੇ ਕਉਣ ਕੁ
 ਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਤੁਸਨੀ ਕੁਇਆ॥ ਸਰਬ ਸੀਤ ਕਹਾ ਏ ਲਾਗੈ॥ ਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ
 ਕੁਰਬ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਕਉਇਆ॥ ਤੁਸਰੁ ਤੇ ਉਚਰੁਇਆ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਐਸੇ ਜਾਨ
 ਏ ਕੇ ਅਗਨੀ ਬਿਖੇ ਜਲਾਇ॥ ਜਬ ਉਦਨੀ ਚ ਸਰੁ ਰੁਪ ਮੇਰਾ ਹੈ॥ ਕਾਸੇ ਉ
 ਚ ਅਰੁ ਕਾਸੇ ਨੀ ਦੇਹਾ॥ ਜਨ ਕਕਹਾ ਹੈ ਬਾਲ ਕੁ ਤਉ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖੇ
 ਚਿ॥ ਬਾਲ ਕੁਹਾ ਯਹੀ ਅਗਿ ਆਨੁ ਹੈ॥ ਜੁ ਅਬਤ ਕਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥
 ਦੇਖੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਤਉ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾ ਕਉਣ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕੇ ਕਹਾ ਨਾਮ ਤੇਗਾ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ॥ ਨਾਮ ਤੇਗਾ ਕਿ
 ਆ ਹੈ॥ ਬਾਲ ਕੁਹਾ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਸੁ ਦੇਵ ਦਤੁ ਹੈ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ॥ ਤੁਏ
 ਸੁ ਦੇਵ ਦਤ ਕਿਉ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੇ ਤੁਏ ਦੇਵ ਦਤ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਤੁਏ ਸੇ ਸੇ ਦੇਵ
 ਦਤ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ॥ ਅਪਨਾ ਸਰੁ ਪਕਹਾ॥ ਕਹਾ ਤੇਨੇ ਅਬਤ
 ਕਨ ਦੇਖਾ॥ ਜੁਪੁ ਛੈ ਹੈ॥ ਰੁਪ ਮੇਰਾ ਦੁਹੈ ਹੈ॥ ਜਾ ਮੈ ਰੁਪ ਨਹੀ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕਹਾ ਕਹਾ॥ ਏਸ ਰੁਪ ਨਾਮ ਰੁਪ ਤੇਗਾ ਹੈ॥ ਬਾਲ ਕੁਹਾ॥ ਹਸਨ ਨਹੀ॥ ਜੇ
 ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਹਸਨਾ ਬਿਨਾ ਬਚਨ ਨਹੀ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ॥ ਤਉ ਤੁਸਨੀ ਹੈ॥
 ਬਾਲ ਕੁਹਾ॥ ਤੁਏ ਅਬਤ ਕਾ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀ ਕੁਇਆ॥ ਬੀਚਾਰ ਕਹਾ॥
 ਏਤੇ ਬਚਨ ਜੇ ਮੈ ਨ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਹਸਨਾ ਕੇ ਆਸ ਕਉਣ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਵਚ
 ਨ ਕਰੇ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹਸਾ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਨੇ ਸਰੁ ਪਕੇ ਜਾਨਾ ਹੈ॥ ਅਪਨਾ ਸ
 ਖਨੀ ਕਹਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਵਚਨ ਮੈ ਨਹੀ ਆਵੁਤਾ॥ ਬਾਲ ਕੁਹਾ॥ ਮੈ ਕਉ
 ਤੇ॥ ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਦੁਹੈ ਹੈ॥ ਜਾ ਮੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਹੀ॥ ਤਉ ਅਭਿਰੁ ਸੁਖ ਕਿ ਆ ਹੈ

ਅਵਧੁਤ ਕਰਾ ਕਛੁ ਨਿਰਥਾਣ ਕਰਾ ਬਾਲ ਕਰਾ ਤੁ ਕਾਨੇ ਕੋਤਿ
 ਆਗੇ ਰਸਨਾ ਬਿਨਾ ਕੋਹੇ ਤੁ ਬਿਨਾ ਕਾਨੇ ਸੁਣਾ ਅਵਧੁਤ ਕਰਾ
 ਕਹੁ ਜੇ ਤੁਹੈ ਤਉ ਇਸ ਬਾਨ ਤੇਗ ਕਰਾ ਹੈ ਬਾਲ ਕਰਾ ਵੇਦ ਐਸੇ
 ਕਹੇ ਹੈ ਜੁ ਜਾਗੁ ਤਨੇ ਤੋ ਬਿਖੋ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਕੰਠ ਬਿਖੋ ਅਰੁ ਸੁ
 ਪਤਿ ਰਿਦੈ ਬਿਖੋ ਅਰੁ ਤੁਗੀ ਆਸੀ ਸਾ ਬਿਖੋ ਪਰਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿ
 ਘੋਨੀ ਆਵਤੀ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਤਮ ਅਖਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਖੈ ਪੂਰਨ
 ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਉ ਇਸ ਬਾਨ ਕਹੀ ਐ ਜੇ ਏਕ ਰਚਿ ਰਥਾ ਪੀਐ ਤਉ
 ਅਚਿਰੋ ਕਉ ਨਿਅਪਗਾਧ ਕੀ ਆਹੈ ਆਤਮ ਸਭੁ ਵਿਖੈ ਸਰੂਪ ਪੂ
 ਰਨ ਹੈ ਅਰੁ ਯਹਿ ਭੂਨੀ ਜਬ ਵਹੀ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਵਚਨ ਮੈਨੀ ਆਵ
 ਤਾ ਬਾਲ ਕਰਾ ਮੈ ਕਹੇ ਹੈ ਮੇਗ ਸੁਖ ਵਹੁ ਹੈ ਜਾ ਮੈ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਨਹੀ ਤਉ ਅਚਿਰ ਸੁਖ ਕਿਆ ਹੈ ਅਵਧੁਤ ਕਰਾ ਕਛੁ ਨਿਰਥਾਣ
 ਕਰਾ ਬਾਲ ਕਰਾ ਤੁ ਕਾਨੇ ਕੋਤਿ ਆਗੇ ਰਸਨਾ ਬਿਨਾ ਕੋਹੇ
 ਤੁ ਬਿਨਾ ਕਾਨੇ ਸੁਣਾ ਅਵਧੁਤ ਨਹੀ ਮੈ ਹੈ ਯਹੀ ਨਿਰਥਾਣ ਹੈ ਅਵਧੁ
 ਤ ਕਰਾ ਕਹੁ ਜੇ ਤੁਹੈ ਤਉ ਇਸ ਬਾਨ ਤੇਗ ਕਰਾ ਹੈ ਬਾਲ ਕਰਾ ਵੇਦ
 ਐਸਾ ਕਹੇ ਹੈ ਜੁ ਜਾਗੁ ਤਨੇ ਤੋ ਵਿਖੋ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਕੰਠ ਵਿਖੋ ਅਰੁ ਸੁ
 ਪਤਿ ਰਿਦੈ ਬਿਖੋ ਪਰਤੁਗੀ ਆਸੀ ਸਾ ਬਿਖੋ ਪਰਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿ
 ਘੋਨੀ ਆਵਤੀ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਤਮ ਅਖਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਖੈ ਪੂਰਨ
 ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਉ ਇਸ ਬਾਨ ਕਹੀ ਐ ਜੇ ਏਕ ਰਚਿ ਰਥਾ ਪੀਐ
 ਤਉ ਅਚਿਰੋ ਕਉ ਨਿਅਪਗਾਧ ਕੀ ਆਹੈ ਆਤਮ ਸਭੁ ਬਿਖੈ ਸਰੂਪ
 ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਰੁ ਯਹਿ ਭੂਨੀ ਜਬ ਵਹੀ ਹੈ ਤਬ ਪੂਰਨ ਕਾ ਮੈ ਹੈ ਤਉ
 ਕਹੇ ਹੈ ਪਾਪੀਨ ਅਚਰ ਜਹੈ ਜੁ ਹੈ ਆਪ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਹੈ ਤਉ
 ਕਹੇ ਹੈ ਪਾਪੀਨ ਰਕ ਕੰਮ ਹੈ ਪਰ ਕਿਆ ਕਰੈ ਮਨਿ ਬਿਖੈ ਬਿਧ ਹੈ
 ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਤਉ ਬਿਖਾਧਿ ਕਰੇ ਹੈ ਏ ਅਵਧੁ
 ਤਮਨ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਾ ਅਵਧੁਤ ਕਰਾ ਮੇਰੇ ਵਿਖੈ ਮਨ ਕਰਾ ਹੈ ਜੇ
 ਤਿਆਗੇ ਵਹੁ ਕਹਿ ਤਾ ਹੈ ਮੈ ਕ੍ਰਿਮਨ ਰਕ ਕਾਹੈ ਪਰਸਮ ਤਾ ਬਿਖੈ ਦੇ
 ਖ ਜੇ ਸਰਬ ਰੂਪ ਵਾਨ ਹੈ ਤਉ ਕਿਆ ਨਰ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਮ ਵਿਖੈ ਨਹੀ ਸੁਵਰ
 ਗ ਪਰਸਰੂਪ ਸੀਨੀ ਹੈ ਪਰ ਪੀਨ ਵਹੁ ਹੈ ਜੇ ਨਰ ਕਸੇ ਅਰੁ ਵਨੀ ਕਰ
 ਤਾ ਬਾਲ ਕਰਾ ਜੇ ਅਰੁ ਵਨੀ ਰਾਖ ਤਿਤਉ ਬਿਖਾ ਦ ਕਰੇ ਜਾ
 ਨਤਾ ਹੈ ਜੁ ਆਵਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ਬਹੁ ਜ ਪੂਰਨ ਕਹਣੇ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਜਨ ਹੈ ਬਾ
 ਲ ਕਰਾ ਜੁ ਸਰਬ ਬਿਖੈ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਉਨੀ ਕਰ

ਤਾਅਵਪੁਤਕਹਾ ਤੈਨੇਨਜਾਣਾਬ੍ਰਹਮਆਪਹੈ॥ ਸੁਤੈਪ੍ਰਕਾਸਗਾਖ
ਤਹੈ॥ ਕਹਿੰਤੇਨਹੀਤੋਤਾ॥ ਬਾਲਕਕਹਾਜੁਸੁਤੈਪ੍ਰਕਾਸਹੈਤਚਿਪਾ
ਪੀਕਿਉਕਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਪ੍ਰਕਾਸਸੁਕਹੈ॥ ਧਨਹੈਵਾ
ਕੋਜੁਆਪਕੋਪਾਪੀਮਾਨਹੈ॥ ਬਾਲਕਕਹਾਜੇਉਸਕਚਿਕਛੁਓਪਾ
ਉਸਰੁਪਕੋਪਾਵਣੇਕਾਕਹੀਐਤਉਨਹੀਮਾਨਤਾ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾ
ਸੁਤੈਸਿਧਿਬਿਖੇਉਪਾਵਕਾਕਿਆਪ੍ਰਵੇਸਹੈ॥ ਨਿਦਾਖਕਹਾਮੈਸਰੁ
ਵਿਖੈਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਅਹੁਦ੍ਰਿਸੁਸੁਖਪਦਕਾਹੈ॥ ਸਮਤਾਅਹੁਬਿਖਮਤ
ਨਹੀਗਾਖਤਾ॥ ਤੇਅਵਪੁਤਤੁਮੁਫੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਗਾਖੇਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾ
ਤੁਅਹੁਮੈਨਹੀਹੈ॥ ਜਨਕਕਹਾਨਗਾਇਣਅਰੇਦਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਹੈ
ਅਗਿਆਨਨਗਾਇਣਬਿਖੇਭੇਦਦੇਨਹੀ॥ ਹੇਮੈਤੇਐਸੇਤੁਜਨੀਭਏ
ਜੇਪੰਚਸਹਿਸੁਵਰਕਬੀਤੇ॥ ਅਹੁਏਕਪਰੀਭੀਨਹੀਜਾਨੀ॥ ਬਹੁਜ
ਆਪਹੀਇਛੁਸੇਕਹਤਰੁਏ॥ ਜੇਕੋਈਥਾਸਨਾਨਤਿਆਗੇਬੰਧਹੈ॥
ਬਾਲਕਕਹਾਜੇਥਾਸਨਾਨਤਿਆਗੇਸੇਕਿਆਹੈ॥ ਅਹੁਤਿਆਗੇਤਉਕਿ
ਆਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਜਉਲਉਥਾਸਨਾਹੈਜੀਵੁਪਹੈ॥ ਅਹੁਥਾਸਨਾਕੇ
ਤਿਆਗੇਸੇਵਰੁਪਹੈਤਾਹੈ॥ ਥਾਸਨਾਕੇਤਿਆਗੇਬਿਨਾਸੁਖਨਹੀ॥ ਤਾਂਤੇ
ਤਿਸਪਸਾਚਕੋਤਿਆਗਣਾਜੇਗਾਹੈ॥ ਬਾਲਕਕਹਾਜੇਥਾਸਨਾਤਿਆਗਾ
ਕੋਗਾ॥ ਤਉਕਿਆਬਰਾਹੋਵੇਗਾ॥ ਅਹੁਨਕਰਉਤਉਛੋਟਾਹੋਵੇਗਾ॥ ਜਜ਼ੁ
ਰਥਕਹਾਹੈਬਾਲਕਅਬੀਤੁਏਗਿਆਨਪਾਪਤਨਹੀਕੁਇਆ॥ ਬਿਨਾਤਿਅ
ਗਵਾਸਨਾਕੇਕਬੀਸੁਖਸਰੂਪਕਾਨਹੀ॥ ਬਾਲਕਕਹਾਰੁਪਸੁਕਕਾਕਹਾਜੁਕਿ
ਆਹੈ॥ ਜਜ਼ੁਰਥਕਹਾਜੇਕਪੈਕਰਣੀਬਿਨਾਸਿਤਪਾਲਨਾਵਚਨਕੀਕਰੇ
ਸੇਕਿਉਹੁਨਹੀ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮੈਸਰੀਰਕੋਅਗਿਆਨਕੇਸਾਬਜਲਾਉਆਹੈ॥
ਜਸੀਤਮੈਰੇਵਚਨਕਾਵਿਸੁਵਾਸਾਕਰੇਹੈ॥ ਬਾਲਕਕਹਾਕਰਨੇਤੇਪਵਿਤ੍ਰੋ
ਤਾਹੈ॥ ਜਜ਼ੁਰਥਕਹਾਜਉਲਉਥਾਸਨਾਤਿਆਗਨਹੈਅੰਤਹਿਕਰਨਮ
ਲੀਨਹੈ॥ ਬਾਲਕਕਹਾਜਾਸਬਿਖੇਮਨਨਾਹੈਵੇਕਿਆਕਰੇ॥ ਜਜ਼ੁਰਥਕਹਾ
ਤੈਨੇਜਾਣਾਹੈਜਮੇਰੇਵਿਖੇਮਨਨਹੀ॥ ਇਸਨਾਨਣੇਕਾਗਿਆਨਕਗਾ॥ ਬਾਲ
ਕਕਹਾਜੇਜਾਨਾਤਉਕਿਆਕੁਇਆ॥ ਅਹੋਜੇਜਾਨਾਤਉਕਿਆਕੁਇਆ॥
ਜਜ਼ੁਰਥਕਹਾਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਿਨਿਸਰੀਨਿਆਈਹੈ॥ ਅਹੁਗਿਆ
ਨਿਸਰਜਰੀਨਿਆਈਹੈ॥ ਏਤਾਭੇਦਹੈ॥ ਬਾਲਕਕਹਾਰੁਪਸੇਰੇਦੇਨਤੇਪ
ਹੈ॥ ਰਥਕਹਾਹੈਬਾਲਕਏਤਦੁਖਸਿਤਨਕੋਮਤਿਦੇਗਾ॥ ਜੇਜਾਨਾਹੈ
ਤਉਤੁਕਉਸੁਖਕਹਣੇਤੇਕਿਆਲਾਭਾ॥ ਗਜਾਕੋਬਾਲਕਕਹਾਹੈਰ
ਜਾਯਹਿਭੇਦਯਹਿਦ੍ਰਿਸੁਜਮੇਗਪੁਤਅਹੁਅਚਿਰਸੀਤਹੈਤਿਆਗਜੁ
ਯਹੀਅਗਿਆਨਹੈ॥ ਮੁਫੁਬਿਖੇਪਤਾਅਹੁਪੁਤਨਹੀ॥ ਜਜ਼ੁਰਥਕਹਾ

ਕੋਥੁਮਾਕਹੇਯੋ॥ ਕੋਥਨਅੰਗਤੇਗਾਕਾਨਾਉਥੁਮਾਕਹੇਯੋ॥ ਥੁਮਾਕ
 ਹਾਸਥੁਅੰਗਮੇਰੇਯੋ॥ ਕਿਆਕੋਮੁਖਵਿਖੇਯੋਕੋਨਹੀ॥ ਮਹੀਚਕਹਾਚਾ
 ਤੇਯੋਜੇਮਨਕੇਬਸਿਕਰੇ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਧਿਆਨਕੇਸਮੈਖੰਡਜਾਤਾਯੋ॥ ਉਪ
 ਉਕਹੁਜਾਤੇਮਨੁਨਾਸਹੇਇ॥ ਥੁਮਾਕਹਾਤਉਕਹੋਜੋਕਹੋਤੋਕਚਿਟੇਯੋ॥
 ਜਚਿਲਉਤੇਨੇਆਪਕੋਨਹੀਜਾਣਾਮਨਨਾਸਨਹੀਤੇਤਾਅਹੁਲੇਕਕਹੇਯੋ॥
 ਜੇਗਤੇਮਨਬਸਿਹੇਤਯੋ॥ ਪਰਅਸਿਤਯੋਜਚਿਲਉਜੋਗਾਬਿਖੇਮਨਿਵ
 ਸਿਯੋਜਬਜੇਗਤੇਉਤਗਾਖੰਡਜਾਤਾਯੋ॥ ਮਹੀਚਕਹਾਮੈਆਪਕੋਨਹੀ
 ਜਾਨਤਾਕਾਹੇਤੇਜੇਸੀਕਲਪਵਿਕਲਪਵਿਖੇਬੰਧਯੋ॥ ਜਚਿਲਉਸਿਕਲਪ
 ਵਿਕਲਪਜੁਸੁਰਉਮੇਗਾਯੋ॥ ਤਿਆਗਨਹੇਇਆਤਮਾਵਿਖੈਨਿਸਚ
 ਕੈਸੇਯੋਇ॥ ਅਹੁਜੇਆਪਕੋਜਾਣਤਾਤਉਮਨਕੇਵਸਕਹਿਨੇਕਾਉਪਉ
 ਤੁਥੇਨਿਪੁਛਤਾ॥ ਥੁਮਾਕਹਾਭੁਪਤੇਗਤਉਕਹੋਜੋਕਹੋਨਾਮਰਪਮੇਰੇ
 ਵਿਖੈਨਹੀ॥ ਪਰਬਾਹਰਤੇਮਤਿਕਹਾਮਨਤੇਕਹੁਜੁਮੈਸਗੀਰਨਹੀ॥ ਜਬ
 ਅੰਤਰਤੇਤੁਥੇਯਹਿਨਿਹਚਾਉਇਆ॥ ਅਚਿੰਤਾਅਪਨਾਸਰੂਪਤੁਥੇਯਹ
 ਪ੍ਰਗਟਹੋਗਾ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਯਹੀਸਗੀਰਅਰੁਮਾਨਆਤਮਾਵਿਖੈਪ੍ਰਤਬੰਧ
 ਯੋ॥ ਇਹਸਭਜਗਤਜੇਦੇਖੈਯੋਇਨਹੁਨਾਮਰੂਪਵਿਖੈਨਿਸਚੈਕੀਆਯੋ॥
 ਇਸੀਤੇਅਪਨੇਸਰੂਪਕੋਨਹੀਮਿਲਸਕਤੇ॥ ਅਹੁਨਹੀਜਾਨਾਜੁਯਹਿਹੇ
 ਕਾਰਪ੍ਰਤਬੰਧਯੋ॥ ਮਹੀਚਕਹਾਥੁਮਾਜੁਸਗੀਰਹੈਤਉਆਪਯੋ॥ ਜੁਸ
 ਗੀਰਨਹੇਇਤਉਆਪਕਹਾਯੋ॥ ਕਚਿਣਕਹੈਜੁਆਪਯੋ॥ ਥੁਮਾਕਹਾਜ
 ਬਿਸਗੀਰਗਿਜ਼ਤਾਯੋ॥ ਸਗੀਅੰਗਵੈਸੇਯੋਤੇਤਯੋ॥ ਜੋਇਸਥਿਤਆਤ
 ਮਾਕੀਸਗੀਰਸੇਯੋ॥ ਤਉਉਸਿਸਮੈਕਿਉਨਹੀਹਲਤਾਚਲਤਾ॥ ਮੈ
 ਹੀਚਧਿਆਨੁਕੀਆ॥ ਅਹੁਜੇਗਕੇਬਲਿਸੇਸਭੁਅੰਗਅੰਤਬਾਹਰਕੇ
 ਮੈਟਿਗਾਅਹੁਦੇਖਾਸਭਿਜਜ਼ਿਯੋ॥ ਥੁਮਾਕੋਕਹਾਮੈਸਗੀਰਨਹੀ॥ ਕਹੁ
 ਕਚਿਣਯੋ॥ ਥੁਮਾਕਹਾਸਾਵਧਾਨਿਹੋਹੁਜੁਭੁਪਤੇਗਤੁਥੇਤੋਪ੍ਰਗਟਿਕਹੋ
 ਯੋ॥ ਜਾਤੇਤੇਸਭੁਅੰਗਦੇਖੈਅਹੁਜਾਜ਼ਿਜਨੇਵਹੀਭੁਪਤੇਗਾਯੋ॥ ਮਹੀਚ
 ਆਤਮਾਵਿਖੈਲੀਨਰੁਇਆ॥ ਅਹੁਥੁਮਾਕੋਕਹਾਤੁਮਾਰੇਸਿਰਕੇਪ੍ਰਸ
 ਦਿਸਰੂਪਕੋਜਾਣਾਯੋਮੈਨੇ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਥੁਮਾਤੇਨੇਇਸਪੁਤੋਰੇਬੇਗ
 ਹੀਸਰੂਪਬਿਖੇਲੀਨਕੀਆ॥ ਸਿਤਿਐਸੇਨਹੀਕਰਤੇ॥ ਥੁਮਾਕਹਾਮਾਰ
 ਗਸਿਤਹੁਕੇਥੁਹਤਯੋ॥ ਜਿਸਮਾਰਗਸੇਚਾਯੋਜਗਿਆਸੀਕੋਪਹੁਚਾਵੈ॥
 ਜਿਸਮਾਰਗਸੇਚਾਯੋਜਗਿਆਸੀਕੋਪਹੁਚਾਵੈ॥ ਉਸਸਮੇਨਾਮਗਾਖਸ

ਆਵਤੁਤੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਸੋ ਕੋ ਕੇਖਾਵੇ॥ ਅਰੁ ਆਪੁ ਹੋਵੇ॥ ਓ
 ਸੋ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਸਕੀ ਤੁੰ ਸਨੀ ਰੁਏ॥ ਅਵਤੁਤੁਕਹਾ ਜਉ ਲਉ ਤੈਨੇ
 ਹੀ ਖਾਇਆ ਕਚਿਤੁ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਖਾਹਿਗਾ ਤਬ ਕਚਿਤੁ ਹੋਗਾ॥ ਗ
 ਖ ਸਕਹਾ ਨ ਥਾ ਜਾਨਤਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਕੇ ਕਾਈ ਸੋ ਤਾਹੈ॥ ਪਰ ਦੇਖਾ ਜੁ
 ਤੁੰ ਖਾਹਾ ਖਸ ਬਾਲ ਕਰੇ ਨਿਕਟਿ ਆਇਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਹੇ ਬਾਲ ਕਤੁ ਏਖ
 ਵੇਹੋ॥ ਬਾਲ ਕਕਹਾ ਕੋ ਕੇਖਾਵੇ॥ ਯਹਿ ਜੇ ਅੰਗ ਦੇਖਤਾ ਹੋਤੇ ਹੋ॥ ਆ
 ਪਕੇ ਆਪੁ ਖਾਹਿ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਚਾਹੈ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਹੁਕੇਖਾਵੇ॥ ਕੋਉ ਦਿਵਰ
 ਜਤਿ ਹੋਤਾ॥ ਗਖ ਸਕਹਾ ਜਹੀ ਖਾਵੇ॥ ਜੁ ਤੁਝ ਕੇ ਅਰੁ ਆਪ ਕੇਖਾਵੇ॥
 ਅਰੁ ਆਪੁ ਹੋਵੇ॥ ਬਾਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਦੇਨੇ ਕੋ ਤੈਨੇ ਖਾਇਆ ਤਉ ਤੀਨ ਪਦ
 ਰੁਏ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਅਦੁਤੀ ਹੋ॥ ਗਖ ਸਕਹਾਹੇ ਬਾਲ ਕਨਾਮ ਤੇ ਗਕਿਆ ਹੋ॥
 ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਗਹਿ ਤੇਹੋ॥ ਬਾਲ ਕਕਹਾ ਨਾਮ ਤੇ ਗਸਾ ਤਿਹੋ॥ ਸੁਗ ਤਿਕ
 ਹੀ ਐ ਜੁ ਆਪਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ॥ ਗਖ ਸਕਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀ ਸੀ
 ਮੈ ਹੋਤੇ ਹੋ॥ ਤਓ ਕਚਿਨ ਸੀ ਠਓ ਰਨ ਸੀ ਠਓ ਹੋ॥ ਜਾ ਮੈ ਤੈਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀ
 ਆਹੋ॥ ਬਾਲ ਕਕਹਾ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀ ਠਓ ਹੋ॥
 ਗਕ ਸਕਹਾ ਮੈ ਕਚਿਨ ਹੋ॥ ਬਾਲ ਕਕਹਾ ਮੈ ਹੋ॥ ਹੋ ਗਕ ਸਕਦੁ ਐ ਰੁਕੀ
 ਕਹਾ॥ ਪਰ ਐ ਸਾਕਹਾ॥ ਜਾ ਮੈ ਨਾਮ ਅਰੁ ਗਖ ਸਦੇ ਨੇ ਹੋਹਿ॥ ਗਖ ਸ
 ਕਹਾ ਕਿਆ ਕਹੈ ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ ਬਚਨ ਕੀ ਗਮਨ ਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹੀ ਦੇ ਕੋ
 ਹੋ ਪ੍ਰਤਿ ਜੁ ਦਿਸਟਿ ਕਰ ਜੁ ਗਖ ਸਕਿਆ ਕਹੈ ਹੋ॥ ਓ ਸਸ ਮੇ ਸਿਵ ਆ
 ਵਤੁਤੁਇਆ॥ ਕੈਸੀ ਸਵ ਪਰ ਮੁਕਲਿ ਜਾਨ ਰੂਪ ਤਿਸੁ ਲਗ ਬਾ
 ਰੁਜਟਾ ਬਿਖੇਰੀ ਗਾਭਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸਾਪ ਸਾਹਲੀ ਯੋ ਮੈ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਹੇ ਰ
 ਕਸ ਤੁਝੈ ਮਾਰੇ ਹੋ॥ ਤੁੰ ਕਚਿਤੁ ਹੋ॥ ਗਖ ਸਕਹਾ ਮੈ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਸਿਵ ਕ
 ਹਾ ਤੈਨੀ ਮਾਰਤਾ॥ ਗਕ ਸਕਹਾ ਹੋ ਸਿਵ ਸਭੁ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਹੁ ਬਿਖੈ ਦੇਖ
 ਕਿ ਸਿਵ ਹੋ॥ ਕੋ ਅਚਿਰ ਸਿਵ ਕਹਾਨ ਸਿਵ ਨਗ ਕਸਟੇ ਕਮੇ ਹੋ॥ ਬਹੁ ਜ
 ਨਿ ਦਾਖ ਕੀ ਚਿਰ ਮੁਖ ਕਰ ਕੇ ਕਹਾ ਤੁਝੈ ਰੁਸ ਮ ਕੋਰੇ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਤਿਸੁ ਲਸ
 ਬਿ ਮਾਰੇ ਹੋ॥ ਨਿ ਦਾਖ ਕਹਾ ਮੈ ਤਿਸੁ ਲਕੇ ਜਲਾਇ ਕਰ ਆਪੁ ਰੁਇ ਆਹੋ॥
 ਅਰੁ ਬਯਹਿ ਜੇ ਰਿਗੁਣ ਮਾਯਾ ਕੋ ਨਾ ਸਕਰ ਸਰੂਪ ਸੋ ਜਾਹੈ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਸ
 ਹਰ ਤੇ ਮਤ ਕਹਾ॥ ਰੁਸ ਮ ਕੋਰੇ ਗਾ॥ ਨਿ ਦਾਖ ਕਹਾ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਜੇ ਨਿ ਦਾਖ
 ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਜਲਾ ਤੁੰ ਅੰਤ ਜਾਮੀ ਹੋ॥ ਦੇਖ ਜੇ ਅੰਤ ਰਬਾਹ ਹੋਤੇ ਓ
 ਰੁਸ ਮ ਕਹਾ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਜਾਣ ਸਿਵ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਨਿ ਦਾਖ ਰੁਸ ਮ ਰੁ
 ਇਆ॥ ਤਉ ਪਾਛੇ ਕਿਆ ਹਾ॥ ਕਹਾ ਨਿ ਦਾਖ ਪੀਛੇ ਸੇਖ ਹਾ॥ ਸਿਵ ਕਹ
 ਜੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਗਸੁ ਫਲੁ ਤੁਇਆ॥ ਇਸ ਨਿਹ ਚੇਕਾ ਤਿਓ ਆਗਿ ਨਿਕਰੀ ਚਿ॥

ਜਬ ਆਤਮਾ ਸੋ ਜੁ ਜਾਹਮ ਤੀਨੋ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਭੈ ਤੇ ਛੁਟਾ ਪਿਨਿ ਪੈਰਿ
 ਖਰਦੇਵਾ ਜਾਤੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ॥ ਸੇਵ ਸਰਬ ਤੇ ਲੇ
 ਘਕਰ ਮੁਖਿ ਬਿਸਨ ਉਰ ਕੀਆ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਛਾਤੁ ਕੋ ਵੇਦੁ ਜੋ ਬਿਸ
 ਨ ਕਹਾ ਜੁਤੁ ਜੋ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਜੋ ਰੂਪ ਮੇਗਾ ॥ ਤਉ ਆਉਗਲੇ ਲ
 ਰਾ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੋ ਭਿੰਨ ॥ ਤਉ ਗਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ॥
 ਅਬਲ ਉਤੇ ਰੇਮ ਨ ਤੇ ਮਿਲਾਪ ਅਰੁ ਭਿੰਨ ਤਾਨ ਹੀ ਗਈ ॥ ਬਿਸ
 ਨ ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਮੈ ਜਾਨ ਤਾ ਬਾਜੁ ਤੁੰ ਭਿੰਨ ਤਾਨ ਹੀ ਗਈ ॥ ਜਾਨ ਤੁ
 ਜੈ ਜੁ ਮੁਖਿ ਬਿਖੈ ਮਨੁ ਪੈ ॥ ਜੁ ਤੈ ਨੇ ਸੁ ਤੇ ਦੇਖਾ ॥ ਤਉ ਤੁ ਆਪ ਹੀ
 ਅਰੁ ਜੇ ਮਨ ਵਿਖੈ ਦੇਖਾ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਜਉ ਲਉ ਤੁ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ
 ਜੋ ਮਨੁ ॥ ਤਉ ਤੁ ਕਿਉ ਕਰਨ ॥ ਮਨ ਕਉ ਦਿਖਾ ਕੇ ਤਾਤੇ ਮਨ ਭੀ ਤੁੰ
 ਜੋ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਦਿਖਾ ਕੇ ਤਾਤੇ ਮਨ ਭੀ ਤੁੰ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੈ
 ਜੋ ਮੁਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਿਆ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਜਗਤੁ ਤੁਝ ਤੇ
 ਉਧ ਪਤਿ ਭਇਆ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੇਖਿ ਹੋਤੁ ਸਿਵਿ ਕੇ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥
 ਆਪ ਆਪ ਹੀ ॥ ਗਾਖ ਸਕਹਾ ਬਿਸਨ ਅਰੁ ਸਿਵ ਦੇ ਨੇ ਨ ਹੀ ॥ ਨਿ
 ਜਰੂਪ ਮੈ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਆਗਿ ਆਕੇ ॥ ਜੁ ਸੀਸ ਤੇ ਗਕ
 ਟੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭੋਇਆ ॥ ਗਾਖ ਸਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਸੀਸ ਅ
 ਪਨ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਕਰਕਾਟਾ ॥ ਬਹੁ ਜਕਾਟੈ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਹੇ ਬਿ
 ਸਨ ਮੈ ਸਰੀਰ ਨ ਹੀ ॥ ਗਾਖ ਤਾ ਕਹੁ ਤੇ ਹੇ ਬਿਖੈ ਸਰੀਰ ਹੋ ਕੇ ਨਾ ॥ ਬਿ
 ਸਨ ਕਹਾ ਸਰੀਰ ਕੇ ਵਲ ਕਹਣੁ ਮਾਤੁ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਧੰਚਰੁ ਤਕਿ ॥
 ਅਰੁ ਧੰਚਰੁ ਮਹਦੀ ਕਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ॥ ਅਰੁ ਅਹਿ ਕਾਰ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਪੁਰਸਤਾ ॥ ਤਾਤੇ ਏਕ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਰਹੈ ॥
 ਕਹੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਗਾਕਹਾ ॥ ਗਾਕ ਸਕਹਾ ਮਾਰੀ ਜਾਤਿ ਮਰਖਈ ॥
 ਨ ਹੀ ਤੇ ਤੀਨੋ ਦੇਵਤਾ ਕਾ ਪਾਵਣਾ ਸੁਗਮ ਬਾ ॥ ਮੈ ਤਿਲੈ ਕੀ ਕਾਗਜ
 ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਕਿਸੀ ਤੇ ਭੈ ਨ ਹੀ ਗਾਖ ਤਾ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਤੇ ਆਇਲੇ ਕ
 ਰਿ ਕਿਸੀ ਨੇ ਐਸੇ ਨਿਜਾਨਾ ॥ ਜਉ ਸੁ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁ ਤਾ ਕਾ
 ਤਿਆਗ ਕਹਾ ॥ ਦੁ ਐਤਮ ਨਿਵਿਖੈ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਤਉ ਉਸ ਕੇ
 ਕਥਿਨ ਮਾਰੈ ॥ ਹੇ ਬਿਸਨ ਹਮਾਰੇ ਕਲ ਕੇ ਤੈ ਨੇ ਪਾਤ ਕਿਉ ਕੀਆ ॥
 ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਕਿਸੀ ਕੇ ਨ ਪਾਤ ਕੀਆ ॥ ਨ ਕਰੇ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਬੁਦ
 ਬੁਦਾਨ ਦੀ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ਅਰੁ ਲੀਨ ਭਇਆ ॥ ਤਉ ਕਿਆ ਪਾਤੁ ਭਇ
 ਆ ॥ ਅਰੁ ਕਾਨੇ ਪਾਤ ਕੀਆ ॥ ਤਾਤੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਜੁ ਆਤਮਾ ਨਿਰਤ
 ਹੈ ॥ ॥ ॥ ਕਥਾ ਮਛੀ ਜੇ ਕੀ ॥ ॥ ਜਮਨਾ ਕੇ ਤਟ ਵਿ

ਖੇਮਛੁਲੀਆਆਪਬੀਚਾਰਕਰੇਥੀਆ। ਉਨਕੇਵੀਚਮਗਰਨ
 ਮਜਬਰੀਮਛੁਲੀਥੀ। ਤਿਸਨੇਕਹਾਜੁਫਾਸਕਾਲਕਾਹਮੇਦਖਨਪ
 ਦੇਇਸਕਤਾਧਰੁਮਆਪਤਿਸਨਾਗਾਸਰੀਰਖਤੇਹੈ। ਤਾਂਤੇਬੀਪ
 ਹੈ। ਯਹੀਤਿਸਨਾਸਰੀਰਧਾਰੀਕੇਕਾਲਹੈ। ਕਹੇਯਾਤੇਕੇਮੇਛੁਟੀ।
 ਅਭਿਗਮਛੁਲੀਨੇਕਹਾ। ਸਰੀਰਧਾਰੀਕੇਜਾਣੇਹੈਕਛੁਟੀ। ਮਗ
 ਰਕਹਾ। ਵਹੁਜੇਸਰੀਰਧਾਰੀਹੈ। ਤਾਂਕੇਜੀਵਕਹੇਹੈ। ਮਛੁਲੀਪੁ
 ਛਾਜੀਵਕਾਰੁਪਕਿਆਹੈ। ਮਗਰਕਹਾ। ਮੈਨੇਜੀਵਕਾਸਰੂਪਨ
 ਹੀਦੇਖਾ। ਜਕਿਸਨਹੈ। ਕੇਮੇਤਹੈ। ਕਹਾਤੈਨੇਰੂਪਨਹੀਦੇਖਾ। ਤ
 ਚਿਨਾਮਕੈਸੇਗਯਾਹੈ। ਕਹਾਸੁਨਕਰਕਹੇਹੈ। ਮਛੁਲੀਕਹਾ। ਤੁ
 ਸਨੀਹੋਹਾ। ਅਰੁਸੁਣਜੁਸਰੀਰਪ੍ਰਾਲਭੁਪਕਿਸਭਿਧਕਰਗਾ। ਜੁ
 ਦਖਸੁਖਇਸਕੇਆਵੈ। ਪ੍ਰਸਿਤਰਹਾ। ਅਰੁਜੇਜੀਵਮਾਣਕਹੈ। ਸੁ
 ਪਤਾਸੇਜਾਤਿਧਕਜਾ। ਜਬਤੈਨੇਸਰੀਰਪ੍ਰਾਲਭੁਪਕਿਸਭਿਧਾਅ
 ਰਜੀਵਕੈਸੁਪਅਬਨਾਸੀਜਾਣਾ। ਤਿਸਸਮੈਕਾਲਕੇਪਾਸਤੇਜੇਸ
 ਰੀਰਅਰੁਮਾਨੀਜੀਵਕੇਗਲੇਪਜਾਹੈ। ਕਾਟਾਜਾਇਗਾ। ਮਾਗਰ
 ਕਹਾਹੇਮਛੁਲੀਭਿਨਜਾਨਣਾਜੀਵਕਾਕੈਸੇਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਜੇਚਿਰ
 ਕਾਲਤੇਯਾਸੇਬੀਧਹੈ। ਤਾਂਤੇਤਤਕਾਲਹੀਯਹਿਧਨਕੈਸੇਆਵੈ।
 ਮਛੁਲੀਕਹਾ। ਸਚੁਹੈਜੇਸੇਤੁਕਹੇਹੈ। ਧਰਪੁਰਪੁਕੇਤੇਜਨੇਅਪਨੇ
 ਬਿਖੇਛੀਲਲਾਗਤੀਹੈ। ਅਰਪ੍ਰਸਸਵਰਕੇਪਛਾਨਣੇਬਿਖੇਚਿਠ
 ਕਾਖੇਲਣਾਭੀਨਹੀਚਾਹਤਾ। ਮੂਲਸਰੀਰਕਾਹਿਕਾਰਹੈ। ਜਬਹਿਕਾ
 ਰਕਾਨਾਸਭਇਆ। ਆਪਤੇਆਪਆਤਮਾਹੈ। ਮਾਗਰਕਹਾਹੇਮਛੁ
 ਲੀਅਹਿਕਾਰਆਪਕੈਕਹੇਹੈਜੁਮੈਹੈ। ਜਬਅਧਾਰਇਆਤਬਜੀਵ
 ਕਾਕੇਮਿਲਾ। ਅਰੁਸਰੀਰਭਿਨਕਾਨੇਜਾਣਾ। ਮਛੁਲੀਹਸੀ। ਅਰੁ
 ਕਹਾਇਸੀਹਿਕਾਰਕੇਨਾਗਾਇਣਜਾਣਾ। ਹਿਕਾਰਕਹਾਹੈ। ਮਛੁਲੀਅੰ
 ਸਾਵੀਚਾਰਮਤਕਹਾ। ਜੇਆਪਕੇਤਿਅਗੇ। ਅਰੁਨਗਾਇਣਕਹੈ।
 ਇਸਤੇਕਿਆਪ੍ਰਜਨੁਹੈ। ਏਤੇਮੈਬੀਧਕੈਜਾਲਨਦੀਵਿਕੈਰਾਲਾ।
 ਮਛੁਲੀਕਹਾ। ਹੇਮਾਗਰਅਬਲੇਣੇਵਾਲਾਸਰੀਰਕਾਆਇਆ।
 ਕਹੁਅਬਕਿਆਕੈਰੁਗਵਾਨਥਿਨਾਉਪਾਉਨਹੀ। ਆਉਦੇਨੇਦੇ
 ਹਅਭਿਮਾਨਤਿਆਗਕਰਕੁਗਵਾਨਕੀਸਰਨਜਾਵੈ। ਮਾਗਰਕਹਾ
 ਜਮਸਿਰਪਰਆਇਖਜਾਹੈ। ਅਰੁਤੁਸਰਨਕੇਨਿਹਚਿਤਾਕਰੇਹੈ।

ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਪੁਰਨ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਜਬ ਪੁਰਨ ਹੈ ਤਓ ਆਪ ਭਗਵਾ
 ਨ ਹੈ॥ ਜੋ ਆਪ ਹੈ ਤਓ ਕਾਰੀ ਸਰਨ ਜਾਵੈ॥ ਕੇਤੇ ਜਨਿ ਰਤ ਰਵੀ ਹੈ॥
 ਜੋ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਵੀ ਵਿਆਪ ਕਰੈ ਤਓ ਮਛਲੀ ਕਰਾ ਅਰੁ ਬਿਧ
 ਕਰਾ॥ ਏਤੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰਿ ਸਰੂਪ ਵਿਖੈ ਲੀਨ ਰੁਈ॥ ਅਰੁ
 ਬਾਪ ਕਨੇ ਬਚਨ ਮਾਗ ਕੇ ਸੁਣੈ ਬਾ॥ ਜਬ ਯਹਿ ਬਚਨ ਤਾਂ ਮੇ
 ਨਿ ਪਾਰੇ ਜਾਲ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਭਾਲ ਅਰੁ ਮਾਗ ਰਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ
 ਜੋ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅੰਬੁ ਤਰੀ ਸਮਾਨਿ ਰੁਏ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਪਾਤਕਾ ਤਿ
 ਆਗ ਕੀਆ ਆਪ ਕਛੁ ਵਚਨ ਕਰਾ॥ ਮਾਗ ਕਰਾ ਪੇ ਬਿਧ ਕ
 ਤੁਕਾ ਕੋ ਜਾਲ ਸੈ ਪਕੜੇ ਹੈ॥ ਮਛਲੀ ਤੇਤੀ ਨੋ ਕਾਲ ਨਹੀ॥ ਅਦੁ
 ਤੀ ਆਤਮਾ ਹੈ॥ ਤੈਨੇ ਮਾਨ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਬਿਧ ਕਰੇ॥ ਬੀਚਾਰ ਕਰ ਤੁਥ
 ਪਕਰਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਬਾਹਰ ਕੇਨੇ ਤੁਹ ਸੇ ਦੇਖੈ ਜੁ ਮੈ ਬਿਧ ਕਰੇ॥ ਤੁ
 ਕੋ ਅਸਤਿ ਜਨਾ ਕਾਰੇ ਤੇਨੇ ਤੁਥ ਚਤਤ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਅੰਤ੍ਰਿ ਸ੍ਰ
 ਆਪ ਕੋ ਬਿਧ ਕਮਾਨ ਹੈ॥ ਤਓ ਅੰਤ੍ਰਿ ਬਿਧ ਬਿਧ ਕਰਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਮਛਲੀ ਕਰਾ ਹੈ॥ ਬਿਧ ਕਯਹਿ ਵਚਨ ਜੁਨ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਰੁਏ
 ਆ॥ ਅਰੁ ਬਿਧ ਕੀ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕੀਆ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਇਸ ਬਾ
 ਨ ਗਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਪਰਮਾਰਥ ਕੇ ਪਹੁਚਾ॥ ਮੇਰੁ ਕਾਵਤ ਰੁਏ
 ਆ॥ ਅਰੁ ਕਰਾ ਮਾਗ ਦੇਖ ਜੁ ਮੈ ਨਿਸਦਿਨ ਚਿਅੰ ਸਬਦ ਕ
 ਰੇ ਹੈ॥ ਜੋ ਤੁਥਾ ਹੈ ਯਹਿ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ॥ ਏਓ ਅੰਤ੍ਰਿ ਚਾਰ ਕਰ
 ਮਾਗ ਕਰਾ ਮੈਨੇ ਜਾਤੇ ਆਗੇ ਜਾਲ ਕੇ ਕਾਟਾ ਹੈ॥ ਅਬ ਮੁਠੁ ਕੇ
 ਐਸੇ ਭੈ ਮਾਤਿ ਭਾਲਾ॥ ਅਬਿਲਗਿ ਮੈਨੇ ਚਿਅੰ ਕਾਰ ਕੇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥
 ਪਰ ਕਹੈ ਚਿਅੰ ਕਾਰ ਕੇ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਮੇਰੁ ਕਰਾ ਚਿਅੰ ਕਾਰ ਵੇ ਕੇ
 ਤੇ ਹੈ॥ ਜਾਤੇ ਤੀਨੇ ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਏ ਹੈ॥ ਏਕੋ ਸਾਂਤ ਕਰੇ ਹੈ ਸੋ
 ਬਿਸਨ ਹੈ॥ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਗਜ ਸਕਰੇ ਹੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ॥ ਤੀਸਰੇ ਕੋ ਤਾਂ
 ਸਕਰੇ ਹੈ॥ ਜੋ ਰੁਏ ਹੈ॥ ਮਾਗ ਕਰਾ ਅਦੁ ਤੀ ਆਤਮਾ ਕੇ ਤਿਆਗ
 ਕਰਿ॥ ਤਿਕੁਟੀ ਵਿਖੈ ਕਿਉ ਲਾਗੀ ਐ॥ ਮੇਰੁ ਕਰਾ ਅਦੁ ਤੀ ਤਬ
 ਕਰੇ ਹੈ॥ ਜਬ ਦੁਐਤ ਹੈ॥ ਮਾਗ ਕਰਾ ਦੇਨ ਮੁਠੁ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਏ
 ਹੈ॥ ਮੇਰੁ ਕਰਾ ਤਓ ਵਚਨਿ ਮੇਰਾ ਸਿਧਿ ਰੁਏ ਆ॥ ਕਾਰੇ ਤੇ ਏਕ ਅ
 ਦੁ ਐਤ ਹੈ॥ ਦੂਸਰਾ ਦੁਐਤ ਤੀ ਸਗਤਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਚਿਅੰ ਕਾਰ ਰੁਏ ਆ
 ਮਛਲੀ ਕਰਾ ਮੇਰੁ ਕਵਚਨਿ ਮੇਰਾ ਸੁਣਾ॥ ਮਛਲੀ ਕਰਾ ਮੇਰੁ ਕ
 ਵਚਨਿ ਮੇਰਾ ਸੁਣਾ॥ ਇਨ ਤੀਨੇ ਕੋ ਪ੍ਰਵਚਿ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਵਚ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਤੇ ਚਿਤ ਪਤਿ ਰੁਏ ਆ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਰਿਖਾ ਹੈ॥ ਸਗੀਰ

ਰਾਖਰਮੈਸਰੀਰਤੇਮੁਕਤਹੋ॥ਤਓਕੈਸੇਓਅੰਕਾਰਕਾਉਚਾਰ
 ਕਹੈ॥ਤਾਤੇਨਮਸਕਾਰਸੇਹੀਮੁਭਿਕਹੈ॥ਮੇਡਕਰਸਾਅਰੁ
 ਕਹਾਵਚਨਮੇਰਾਮਿਧਭੁਇਆ॥ਕਾਹੇਤੇਜੁਤੁੰਸਰੀਰਕੇਸਿਸੇਮੈ
 ਹੈ॥ਤਓਤ੍ਰਿਪਟੀਕਹਾਗਈ॥ਕਾਹੇਤੇਜੇਦੇਖਣਾਤ੍ਰਿਪਟੀਬਿਨਾ
 ਹੀਹੋਤਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਾਦ੍ਰਿਸਨਦ੍ਰਿਸਤਾਤੇਪ੍ਰਣਵਹੈ॥ਮਛੁਲੀਤੁੰਸ
 ਨੀਭੁਈ॥ਜੇਕਅਵਤਰਈ॥ਅਰੁਕਹਾਜੇਮੇਰੇਪਦਬਿਖੇਬੁ
 ਹਮਾਅਰੁਬਿਸਨਅਰੁਦ੍ਰੁਅਰੁਧਾਕ੍ਰਿਤਤੀਨਕਾਲਨਹੀ॥
 ਅਰੁਮੈਏਕਹੀਆਤਮਰੁਧੇਹੈ॥ਮੇਡਕਰਸਾਅਤਮਾਕਾਸਰੂਪ
 ਕਿਆਹੈ॥ਜੇਕਕਹਾਨਾਮਅਰੁਰੂਪਤੇਰਹਤਹੈ॥ਮੇਡਕਰਸਾਤ
 ਚਿਵਚਨਮੇਰਾਸਤਿਭੁਇਆ॥ਕਾਹੇਤੇਏਕਨਾਮਦ੍ਰਿਸਗਰੂਪਤੀ
 ਸਗਾਅਤਮਾਹੈਤਾਤੇਓਅੰਕਾਰਹੈ॥ਜੇਕਕਹਾਓਅੰਕਾਰਕਹ
 ਣਮਾਝਹੈ॥ਨਹੀਤੇਅਦੁਤੀਹੈ॥ਕਾਹੇਤੇਜੇਥ੍ਰਾਮਹੈਤਓਏਕਹੀ
 ਪਦਵਿਖੈਇਸਥਿਤਭੁਇਆ॥ਵੇਰੋਰਜੇਗੁਣਕਹੈਹੈ॥ਅੰਸੇਰੁ
 ਸਤਿਅਰੁਤਮਾਹੈ॥ਜੇਏਕਹਓਓਓਅੰਕਾਰਕਹਾਹੈ॥ਮੇਡਕ
 ਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ਮਛੁਲੀਕਹਾਹੈਜੇਕਤੁੰਸਦਾਰੁਪਰਲੋਕਹ
 ਕਾਧੀਵੈਹੈ॥ਤੇਰੇਸਾਬਸਿਥਾਦਿਜੇਗੁਨਹੀ॥ਜੇਕਕਹਾਮੈਵਹੀ
 ਰੁਪਰਧੀਵੈਹੈਜੇਵਿਕਾਰਕਹੈਹੈ॥ਅਰੁਦ੍ਰੁਪ੍ਰਦਿਕਾਰਕਕਓ
 ਨਸਾਹੈ॥ਜੇਆਤਮਾਬਿਨਾਤੇਵਪਦਿਅਰੁਤਤਿਪਦਿਅਰੁਅਸ
 ਪਦਕੋਰਿਹੁਣਕਹੈਹੈ॥ਓਸੀਕੋਖਵੈਹੈ॥ਅਰੁਜੇਤੁਕਹੈਤੁਭਿ
 ਸਿਓਸਿਥਾਦਜੇਗੁਨਹੀਤਓਮੈਤੇਆਪਕੋਤਿਨਨਹੀਵੇਖਾ॥
 ਤਾਤੇਮੁਭਿਸਿਓਸਿਥਾਦਕੋਓਨਕਹੈ॥ਨਮਸਕਾਰਸੇਹੀਮੁਭਿਕ
 ਹੈ॥ਕਛੁਆਵਤਿਭੁਇਆ॥ਅਰੁਕਹਾਜਓਲਓਖਾਟਿਅਚਿਰ
 ਇੰਦ੍ਰੀਆਕੀਤ੍ਰਿਜਪਕੜਨਥੈਠੇ॥ਸਰੂਪਕੋਇਸਥਾਨਕੋਧੁਕੜ
 ਥੈਠੇ॥ਸਰੂਪਕੋਇਸਥਾਨਕੋਧੁਕੜਨਾਕਠਨਹੈ॥ਜੇਕਕਹਾਹੈਕ
 ਛੁਖਟਿਓਰਆਤਮਾਪੁਰਨਹੈ॥ਕਹੁਕਓਨਓਰਕੋਤ੍ਰਿਜਪਕੜੀ
 ਐ॥ਕਛੁਯਸਾਅਰੁਕਹਾਜਬਆਤਮਾਹੈਤਓਖਟਿਓਰਕਹਾਹੈ॥
 ਇਸੀਨਾਮਤਕਹੈਹੈਖਟਿਕਓਲੇਕਓਸਰੂਪਵਿਖੈਲੀਨਿਹੈਵੇ॥
 ਪ੍ਰਾਸਰਮੈਤੇਕੋਕਹੈਹੈਮੈਤੇਤੁੰਮੇਡਕਹੈ॥ਅਥਵਾਮਛੁਲੀਹੈਅਥ
 ਵੇਜੇਕਹੈ॥ਮੈਤੇਕਹਾਕਿਆਹੈਵੇਮੇਰੇਤ੍ਰਿਕਟੀਨਹੀ॥ ॥ਇਤ
 ਸ੍ਰੀਬਿਸਨਿਗਹਿਜੁਸਮਾਧਤੀ॥ ॥ਕਥਾਆਤਮਦਰਸੀਕੀ
 ॥ਆਤਮਦਰਸੀਬਾਸਕਰਨਪਹਿਪ੍ਰਸਿਨੀਕੀਆ॥ਕਿਹੋਗਰਤੁ
 ਮਾਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜੇਦੇਵਤਿਓਅਰੁਰਖੀਸੁਰੋਕਜਾਨਣੇਜੇਗਹੈਸੇਜ

ਭਾਉ॥ ਏਕਸਮਾਏਨੁ ਭੁਗਮਤੇ ਬਾਹਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਸੇਖ ਹੈ॥ ਚ
 ਹੋ ਜੋ ਜੁਤਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਕਰਿ ਕੇ ਨਿਵਰਤ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਦੁਹਾਯਿ ਹੈ ਜੁ
 ਮੈ ਨੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਅਰੁ ਕਰਤ ਦੁਜਗਤ ਕੇ ਕੋ ਸੁਓ ਸਹੀਰ ਕਾ ਜਾਨ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਏਸਿ ਵਿਖੇ ਦਿਸੁ ਮਾਨਿ ਹੈ॥ ਜੁ ਕੇਵਲ ਅਸਤ ਅਰਨਾ ਸੀ॥
 ਅਰੁ ਭੁਗਮ ਸਮਝਾ ਹੈ॥ ਧਰਯ ਹਿਸਮੇ ਫੁਲੈ॥ ਮੈ ਕਚਿ ਏਹਾ ਅਰੁ
 ਗਤੇ ਅਰੁ ਕਿਉ ਅਰੁ ਕੈ ਸੇ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਹੀਰ ਕੋ ਤਿਆਗ
 ਕਰ ਕਹਾ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਅਰੁ ਮੁਲ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੈ ਆਤਮਾ ਹੋਵੈ
 ਤਉ ਸਹੀਰ ਬਿਖੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਉਤਪਤਿ ਕਾਰਿ
 ਆਹੈ॥ ਬਾਸ ਕਰਣ ਕਹਾਯੋ ਪ੍ਰਮੁਲ ਤੇ ਗਵਹੈ॥ ਜੁ ਸੁਖ ਜਗਤਿ
 ਤਉ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸਮਾਨ ਭਉ ਆਹੈ॥ ਨਕ ਹੀ ਤੇ ਤੁ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਨ ਜਾਹਿ
 ਗਾਧਰ ਬਤ ਕੀ ਨਿਅਈ ਨਿਚਲੁ ਹੈ॥ ਆਵਾਗ ਚਿਨ ਕੋ ਤਉ ਵਿਖੈ
 ਮਾਰਗ ਨਹੀ॥ ਉਤਪਤਿ ਅਰੁ ਨ ਸੋਝਾ ਪਰਮ ਸਹੀਰ ਕਾ ਹੈ॥ ਸਹੀਰ ਚਾ
 ਹਨ ਤੇ ਉਪਜੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਾਹਨ ਅਗਿਆਨ ਤੋ॥ ਅਰਿ ਅਗਿਆਨ ਅਪ
 ਨੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਪਛਾਨਣੇ ਤੋ॥ ਅਰੁ ਥਾਪਨਾ ਅਚਿਰ ਕੇ ਆਪ ਪਰ ਜੇ ਸਯਾਇ ਕ
 ਰਮੁ ਫੁਲੈ ਸੁਕਤ ਕਰੈ ਗਾ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੇ ਅਰਥੀ ਅਰੁ ਅਚਿਰ ਕੇ ਦਾਤਾ ਜਾ
 ਨਣਾ॥ ਫਲ ਹੀ ਅਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਬੋਧਿ ਆਗਿਆ ਹੈ ਏਕੋ ਹੀ ਬ
 ਹੁ ਸਿਆਮਾ॥ ਅਰੁ ਸਿਰੀ ਰਿਸਨ ਭੀ ਅਰਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਜੁ
 ਯਹਿ ਸਿਸੂ ਜੋ ਤਿ ਮੇਰੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੁਝ ਤੇ ਭਿਨਨ ਹੀ ਤਾਤੇ ਜੇ ਸਰਬ ਵਿ
 ਖੈ ਸੀ ਰਿਸਨ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨ ਹੈ॥ ਤਉ ਆਪ ਕਚਿ ਸਹੀਰ ਨਾ ਸੀ ਮਾਨਣ
 ਅਰੁ ਭਿਨਨ ਆਤਮਾ ਤੇ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਰੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਅਰੁ ਇ
 ਸ ਬਿਰਹੈ ਜਾਨਣ ਕੇਵਲ ਅਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਏਕੋ ਕੋ ਸੇ ਭਾਸਾ॥ ਅਰੁ ਬ
 ਗਾਇਣੀ ਏ॥ ਮੁਲ ਵਿਖੈ ਮਾਨੁਖ ਅਰਪ ਸ ਅਰੁ ਇਸ ਬਾਵਰਜੀ ਗਮ ਬੀ
 ਚਾਰ ਵਾਨ ਕਚਿ ਸਮਝੈ॥ ਤਾਤੇ ਕਿਸੀ ਜੀਵ ਕੋ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਅਰੁ ਪੰਛੀ ਅ
 ਰੁਪ ਸੁ ਅਰੁ ਨੀਚ ਉਚ ਜਾਨਣਾ ਕੁਲਾਨਾ ਹੀ॥ ਪ੍ਰਤ ਛੁ ਬਿਖੈ ਜੁਲਾਧਿ
 ਦੀਰਘ ਭਾਸੈ ਹੈ॥ ਫਲੁ ਕਰਮ ਕਾ ਹੈ॥ ਏ ਪ੍ਰਤ ਏ ਪ੍ਰੀਯੋ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਮਾਨੁ
 ਖ ਕੋ॥ ਨਰ ਕਲੈ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਜ ਉਲਓ ਸਿਰਾ ਸਿਤਹੁ ਕਾ ਨਿਹੈ॥ ਤਿ
 ਆਗ ਉਸ ਕਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅਪਨਾ ਪਛਾਨਣਾ ਜੇ ਮੁਕਤ ਹੈ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਸਿ
 ਗਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਏ ਪ੍ਰਤ ਜੇ ਕਹੁ ਸਿਸਾਹ ਵਿਖੈ ਨਾ ਮਰੁਪ ਕਹਿ ਹੈ॥
 ਕੇਵਲ ਨਾ ਸੀ ਅਰੁ ਅਸਤਿ ਜਾਣਾ॥ ਤਾਤੇ ਜੇ ਅਸਤਿ ਵਾਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਗਿ
 ਆਨ ਤੇ ਹੈ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਆ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਯ ਹਿਸਰ ਬਸੁ ਭਾਵ
 ਪੰਚ ਏ ਪ੍ਰੀਯੋ ਕੋ ਕੋ ਸਹੀਰ ਸੀ ਜੁ ਗਤਿ ਨੀ ਕੇ ਜਾਣ ਕਰਮ ਸਝਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਸ
 ਹੀਰ ਅਰੁ ਜਗਤਿ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨ ਕੇ ਜਲ ਕੇ ਤਰੰਗ ਕੀ ਨਿਅਈ ਹੈ॥

ਅਹਉਤਿਪਤਿਤੰਕੀਪੰਚਤਤਿਤੇਰੁਈ॥ ਅਹਉਨਕੇਸੁਭਾਵੇਕਾਰਿਹ
ਲੇਯੋ॥ ਅਹਮੁਲਿਓਕੋਆਤਮਾਯੋ॥ ਜੇਸੇਚਾਹੇਹੈਇਨਕੋਗਘੋਯੋ॥ ਅਹ
ਆਤਮਾਪਾਪਪਤਿਤੇਪਵਿਤ੍ਰਅਹਕਿਸੀਵਸਤਸੇਲੇਪਨਹੀਗਘਤਾ॥
ਅਹਕਰਮਵਿਖੇਬੰਧਨਹੀ॥ ਅਹਮਰਨਿਜੀਵਨਤੇਅਤੀਤਯੋ॥ ਅਹਤ
ਤੇਤੇਆਦਿਜੇਵਸਤੁਹੈਯਹਿਭੀਨਾਸੁਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਤਾਤੇਜਾਚਨਾਤੁਮਪ
ਹਿਕਰੋਹੋ॥ ਜੇਸਮਝੇਵਹੁਕੋਵਸਤੁਹੈ॥ ਜੇਉਪਜਿਕਰਿਬਿਨਸਿਯੋ॥
ਅਹਬਹੁਜਿਕਰਮਬੰਧਿਹੋਵੈ॥ ਅਹਤੁਮਹੁਆਗਿਆਕਰੀਯੋ॥ ਜੇਨਾਮ
ਰੂਪਸੇਬੁਲਾਈਐ॥ ਅਹਦੇਖੀਏਐਹੈਸੇਨਾਸੁਹੋਤਾਯੋ॥ ਤਓਨਗਾਇਣਜੇ
ਅਨੇਕਨਾਮਕਹੀਐਯੋ॥ ਅਥਵਾਵਹੁਭੀਆਵਾਗਓਨਗਘਤਯੋ॥ ਅਹਨ
ਸੀਯੋ॥ ਬਾਸਕਰਨਿਕਹਾਹੇਪੁਤ੍ਰਯਹਿਉਚਬਚਨਿਜੁਮੁਣੁਤੇਪੁਛੁਯੋ॥ ਯਾ
ਤੇਆਤਮਾਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਿਯੋ॥ ਅਹਆਪਣੇਯਾਰੇਦਕੇਨਮਿਤਗੁ
ਰਪੁਰਨਅਹਸਿਖਬੁਧਵਾਨਚਾਹੀਐ॥ ਅਹਸਰਬਸਮੇਸੇਤਹੁਕੇਸਿਗਤੇ
ਅਚੇਤਨਿਹੋਇਤਉਪਾਵੈ॥ ਹੇਪੁਤ੍ਰਿਜਾਕਓਉਤਪਤਿਕਰਤਾਕਹੇਯੋ॥ ਅ
ਨੇਕਨਾਮਵਾਕੇਕਹੇਯੋ॥ ਯਹਿਸਰੁਉਸਤਤਵਾਕੀਯੋ॥ ਅਹਨਾਮਅਹ
ਰੂਪਅਹਜਗਤਅਹਉਸਤਿਤਤੇਅਤੀਤਯੋ॥ ਐਉਪਜਣੇਅਹ
ਬਿਨਸਨੇਕਉਸਵਿਖੇਮਾਰਗਨਹੀ॥ ਅਓਗਨਾਕਿਸੀਉਸਕੋਦੇਖਾ
ਯੋ॥ ਕਾਹੇਤੇਅਦੁਤੀਯੋ॥ ਵਾਂਤੇਭਿੰਨਕਓਣਹੋਜੁਭਿੰਨਦੇਖੋ॥ ਤਓਯਹੀ
ਕੋਬਿਚਾਰਚਾਹੀਏਜੁਯਹਿਸਗੀਰਕਓਨਸੇਹਲੇਯੋ॥ ਗਾਅਹਰਸਨਾ
ਕਾਕੀਸਤਿਅਸੋਵਚਨਕਰੇਯੋ॥ ਅਹਯਹਿਮਾਨਸਿਨਾਮਭੀਵਿਵਹਾ
ਰਜਗਤਕਾਯੋ॥ ਤੁਝੇਜੇਆਤਮਦਰਸੀਕਹੇਹੈਸੋਕਓਨਸੀਰਓਰਤੇਰ
ਆਤਮਦਰਸੀਯੋ॥ ਕਾਹੇਤੇਸਰਬਅੰਗਆਪੋਆਪਨੇਨਾਮਗਘਤਿ
ਯੋ॥ ਤਾਤੇਹੋਪੁਤ੍ਰਿਯਹਿਕੇਵਲਿਸਰਬਅਸਿਤਜਾਨਕਰਿਸੁਣਜੁਆ
ਤਮਾਅਥਿਨਾਸੀਯੋ॥ ਅਹਪੰਚਤਤਤਤੀਨਾਸੀਨਹੀ॥ ਉਪਜਣਾਬਿਨਸ
ਣਾਇਸੀਸਗੀਰਕਓਯੋ॥ ਜੇਸੇਬਸਤ੍ਰਿਪੁਰਾਨਉਤਰਤਾਲੀਤਾਯੋ॥
ਦੇਤਿਯੋ॥ ਜਬਤਾਰਿਤਾਰਿਹੋਤਯੋ॥ ਨਾਮਉਸਕਾਮਿਟਜਾਤਾਯੋ॥ ਬਹੁ
ਜਿਜਬਜਾਗਾਉਸਕਾਕਹੁੰਦਿਸੁਆਇਆਕਹੇਯੋ॥ ਜੁਅਮਕੇਵਸਤ੍ਰਿ
ਕਾਧਾਗਾਯੋ॥ ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਜਬਿਸਗੀਰਪੁਰਾਣਾਭੁਇਆਅਹਆਤਮਾ
ਵਾਕੋਤਿਆਗਕਰਜੇਸੇਬੁੰਦਿਨਦੀਕਓਮਿਲੇਯੋ॥ ਅਹਸਗੀਰਕੋਜ
ਲਾਇਆਬਹੁਜਿਦ੍ਰਿਸਟਿਆਇਆ॥ ਅਹਤਾਗੇਵਕੇਜੁਕੁੰਟਿਬਅਹਗੁ
ਹਿਅਹੁਰੁਲਾਬਗਾਜੁਰਗਵਾਂਕਾਵਾਪਰਨਾਮਗਘਾ॥ ਜੁਰੁਲੇਕਰਮਕੋ
ਏਬੇਵਾਕੋਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਚਿਤਕਰੇਯੋ॥ ਅਹਸੁਰਗੀਭੁਇਆ॥ ਅਹ
ਜੇਬੁਰੇਕਰਮਕੀਏਬੇਉਲਟੀਗਤਿਪਾਈ॥ ਜੀਵਨਮਰਨਨਰਕਸੁ

ਰਗਾਇਸੀਰਚਿਰਬਿਖੈਰੈਨਹੀਤਰਿਅਸਿਖਭਰਮਹੈ॥ਜੈਸੇਬੋਝਾਜਲਿਨਦੀ
 ਤੇਨਿਕਾਲਕਰਿਅਪਿਵਤਰਚਿਤ੍ਰਤਾਲਾਅਰੁਕਉਵਾਂਕੋਅੰਗੀਕਾਰਨ
 ਕਰੈ॥ਅਰੁਅਪਵਿਤ੍ਰਨਾਮਗਏ॥ਜਬਿਨਦੀਸੋਮਿਲਾਸਰੀਪਵਿਤ੍ਰਜਾ
 ਨਾ॥ਅੰਸੇਹੀਆਪਕੋਵਾਂਸਮੁੰਦਵਿਖੈਬਿਅੰਤਤੇਭਿੰਨਜਾਨਕਰਿਜੀਵਮਾਨ
 ਣਾਅਰੁਸਰੀਰਕੋਆਪਜਾਨਣਾਯਹੀਠਚਿਰਅਪਿਵਤ੍ਰਹੈ॥ਜਉਲਉਚਾ
 ਯਨਾਪਾਂਚਕੀਸੋਸਰੀਰਕੋਕੂਪਮੈ॥ਅਪਨੇਸਰੂਪਸਮੁੰਦਤੇਭਿੰਨਹੈ॥ਜ
 ਬਜਾਣਾਜੁਯਹਿਏਂਦੀਆਅਰੁਸਰੀਰਨਹੀਮੁਲੁਅਪਨਾਜਾਣਾਅਰੁ
 ਸਰੂਪਸੋਮਿਲਾਅਰੁਦੁਅੰਤਨਿਵਰਤਿਭੁਇਯਾ॥ਏਕਆਤਮਾਭੁਇਯਾ
 ਆਤਮਦਰਸੀਕਹਾਗੁਰਪੂਰਨੁਤਮਾਰੇਵਚਨਤੇਮੁਏਨਿਹਚਿੰਤਤਾਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿਭੁਈ॥ਪਰਚਹੈ॥ਜੁਸਮਏਸੁਰੁਅਸੁਰੁਸਰੀਰਕੋਸੁਰੁਵਕਰਿ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਹੈ॥ਤਾਬਿਖੈਕੋਸੇਰਹੈ॥ਅਰੁਮੈਦੇਖੋਜੁਸਰਿਬਿਖੈਪ੍ਰਸਿੰ
 ਨਿਹੋਤਹੈ॥ਅਰੁਅਸੁਰੁਵਿਖੈਸੋਕੁਕਰੇਹੈ॥ਯਹਿਕਾਰਣਕਿਅਹੈ॥
 ਬਾਸਕਰਨਕਹਾਬੀਚਾਰਵਾਂਨਿਕੋਯੋਗੁਹੈ॥ਜੋਹਰਖਸੋਕਬਿਖੈਸਮਰ
 ਹੈ॥ਕਾਹੇਤੇਜੁਹਰਖਸੋਗਆਗਮਪਾਈਹੈ॥ਏਪ੍ਰਬਾਸਨਾਕੋਆਰ
 ਬਿਖੈਦ੍ਰਿੜਹੋਈ॥ਤਾਜੇਤੀਵਿਦਿਆਅਰੁਅਵੇਦਪਜੈਗਾ॥ਜਉਲ
 ਉਚਾਯਨਾਨਤਿਅਗੇਗਾਮੁਕਤਿਨਹੋਹਿਗਾ॥ਜੁਥੁਯਾਅਰੁਬਿਸਤਿ
 ਅਰੁਮਹੇਸੁਤੀਨੇਦੇਵਤਾਤੁਏਉਪਦੇਸਕਰੇ॥ਅਰੁਬਾਸਨਾਤੁਫਿਤੇਨਵਿ
 ਗਤਿਨਹੋਤਉਮੁਕਤਿਕਰਨਹੈ॥ਜੇਤਾਕੁਸੁਰੁਕਰਮਜਗਕਰਨਾ॥ਅਰੁਬੇ
 ਦਪੜਾਬਿਖੈਅਉਪਬੀਤਵੈ॥ਪਰਜਉਲਉਚਾਸਨਾਨਮਿਟਾਵੈਸੁ
 ਖਿਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੋਵੈ॥ਜਾਕੀਜਗਤਿਅਸਤਿਸੋਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ਅਰੁਬਿਖਿਯਾਤੇ
 ਅਪ੍ਰਾਵਤਾਨਹੀ॥ਵਾਕੋਦੋਨੋਲੋਕਕੋਸੁਖਕੀਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ਪਰਬਿਧਹੈ॥
 ਪਰਜੇਸੁਭਚਾਹੈ॥ਤੇਅਚਾਹੈ॥ਵਹੀਜਗਤਿਕੋਬਿਧਨਿਤੇਮੁਕਤਿਹੈ॥ਜ
 ਉਲਉਆਪਕੋਇਸਜਗਤਅਸਿਤਤੇਭਿੰਨਜਾਣੇ॥ਅਰੁਸਰੀਰਕੋਜੇ
 ਆਪਣਾਜਾਣਹੈਭਿੰਨਜਾਣੇ॥ਹਰਿਕਿਸੇਕਅਰੁਦੁਖਸੁਖਤੇਮੁਕਤ
 ਨਹੀਹੋਤਾ॥ਸਾਗਕਾਮਮਨਕੋਸੁਪਕਰਨਪਰਹੈ॥ਜਬਦੇਮਨਵਸਭਇਯਾ
 ਮਾਨੋਤੋਲੋਕੀਕਾਰਜੁਪਾਇਆ॥ਅਰੁਮਨਕੋਉਗਜਨਾਹੀਗਾਖਤਾ॥ਜੁਵ
 ਨਹੀਗਾਖਤਾ॥ਜੁਤੁਫਿਸੋਜੁਪਕਰਿਭੁਗਾਵੈਗਾ॥ਤੈਨੇਆਪਕੋਆਪਬਿਧ
 ਕੀਆਹੈ॥ਜੇਏਂਦੀਯੋਕੋਵਸਕਰੇ॥ਤਉਮੁਕਤਿਹੋਈ॥ਅਰੁਤੇਨੇਪੁਛਾਜੁ
 ਕਾਂਕੇਪਾਵਣੇਕਾਉਦਮੁਕਰੇ॥ਜੇਯਹਿਬਾਤਿਗੁਰਜਵਚਨਅਰੁਸੁਨਤੇਪ

ਰੋਹੈ ਅਰੁ ਪਾਵਣਾ ਆਪ ਕਾਸਤਿ ਸਿਗ ਅਰੁ ਦਰਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਨ ਕੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਗ ਪ੍ਰੇ ਜਨ ਜਗਿ ਆਸੀ ਕਾਗਿ ਆਨ ਬਿਗ ਆਨ ਪ
 ਰਹੈ॥ ਜੋ ਤੈ ਨੇ ਸੁਥ ਕੇ ਏ ਕੇ ਜੋਤ ਜਾਨਾ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਵਿਆਪ ਕ ਦੇਖਿਆ
 ਤਉ ਕਰਮ ਤੇ ਛੁਟਿਆ॥ ਅਰੁ ਪਰਮਾਰਥ ਸਿਧ ਗੁਣਿਆ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਪ੍ਰਾ
 ਮੁਗ ਮਨ ਹੀ ਜੁ ਹੋ ਬਾਵੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਅਰੁ ਮਹੇਸ ਜੋ
 ਸੇ ਉਤੈ ਪਤਿ ਪਤਿ ਪਾਲਨਾ ਅਰੁ ਨਾਸ ਜਗਤਿ ਵਿਖੈ ਸੁਣਿ ਛੁੱਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਅਰੁ ਰਖੀ ਸ੍ਵਰ ਸਰੂਪ ਕੇ ਪਾਵਣੇ ਵਿਖੈ ਤ੍ਰਿਜ ਅਭਿ ਆਸਰਾ ਖੋਹੈ
 ਤਾ ਤੇ ਬਾਸਨਾ ਕੇ ਤਿ ਆਗ ਕਾ ਅਭਿ ਆਸ ਚਾਹੀ ਐ ਕੀ ਆਜੇ ਇਸ ਬਿਨ ਉ
 ਪਾਉਨਾ ਹੀ॥ ਜਉ ਲਉ ਚਾਹਿਨਾ ਹੋਵੈ ਮੁਲ ਕੋ ਨਹੀ ਪਾਵਣਾ॥ ਜੋ ਕੋਈ
 ਸਾਗੀ ਆਰਥ ਲਾਬੇ ਦਸਾ ਸਤ ਕੇ ਸੁਵਣਾ॥ ਅਰੁ ਟਹਲ ਸਿਤੋ ਕੀ ਬਿਖੈ ਬੀ
 ਤਾਵੈ॥ ਅਰੁ ਬਾਸਨਾ ਨਤਿ ਆਗੇ ਅਰੁ ਮਨ ਵਸਿਨ ਹੀ ਕੀ ਆ॥ ਉਸ ਕੀ ਯਹਿ
 ਅਵਸਥਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਸੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਵਉ ਪਕੜਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬੇਸੁ ਧਿ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬ
 ਕ ਬੁਧ ਵਾਨ ਕੋ ਏ ਕਵਚ ਨ ਬਹੁਤ ਹੈ॥ ਯਾ ਸਗੀਰ ਕੋ ਜੋ ਤੈ ਆਪਣਾ ਜਾਣ
 ਹੈ॥ ਅਸਤਿ ਜਾਣ ਕਰਿ ਆਪ ਕੇ ਅਭਿਨਾਸੀ ਅਰੁ ਨਿਹ ਚਲ ਜਾਨਾ॥ ਜੁ ਤੇ
 ਰੋ ਬਿਖੈ ਕਾਲ ਕੀ ਗਮਨ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਦੁਐਤ ਮੁਲ ਹੀ ਨਹੀ॥ ਆਤਮ ਦ
 ਰਸੀ ਕਹਾਹੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਗਿਆਤਾ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੈ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ॥
 ਜੋ ਯਹਿ ਸਿਸਾਰ ਅਨਿਤ ਅਰੁ ਸਗੀਰ ਬਿਦੇਸੀ॥ ਅਰੁ ਦੁਖ ਪਾਹੁ
 ਏ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਨਾਹੀ ਜਾਨਤਾ ਜੁ ਮੈ ਕਓਣ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਕਾਂਤ ਉਤਪ
 ਤਿ ਰੁਇ ਆਹੋ॥ ਅਰੁ ਜਗਤ ਬਿਖੈ ਕਿਸ ਨ ਮਿਤ ਸਗੀਰ ਬਿ
 ਖੈ ਆਇ ਆਹੋ॥ ਅਰੁ ਮੁਲ ਮੇਗਾ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਮਝੁ ਏ
 ਅਰੁ ਦੁਐਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਦੁਰ ਕਰਹਾ॥ ਬਾਸ ਕਰਣ ਕਹਾਹੇ ਪ੍ਰਸਾਦਾ॥
 ਜੁ ਏਹ ਜਗਤਿ ਤੁਰੰਗ ਨਦੀ ਕਾ ਸਾਤੁ ਫੁਤੇ ਉਤ ਪਤਿ ਗਾਤੁ ਹੈ॥ ਅ
 ਰੁ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਜਗਤਿ ਅਰੁ ਰੂਪ ਵਿਸ਼੍ਣੁ ਤਰਹਤ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਵਹੀ ਤੁਰੰਗ
 ਮਰਣਾ ਜੀਵਣਾ ਪੰਚ ਬੂਤ ਕਾ ਸਿਗ ਸਗੀਰ ਪਾਰਿ ਹੈ॥ ਤੁਝ ਕੋ ਨਹੀ ਤੁ
 ਸਦਾ ਏਕ ਸਾਹੈ॥ ਜਗਤੁ ਭੁੱਤੇ ਅਭੁੱਤੇ ਹੈ॥ ਆਦ ਅੰਤ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਯਹਿ
 ਸਭ ਸਿਸੁ ਤੁਰੰਗ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੈ॥ ਤੁਝ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਲੀਨ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੁਜੇ ਸੇ ਕਾ ਤੈ ਸਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਰਮ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਤੀਤ
 ਹੈ॥ ਆਵਾਗੇ ਨ ਤੁਝ ਵਿਖੈ ਨਹੀ॥ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਹੈ॥ ਸਰੁ ਕਜੀਵ ਤੁਰੰਗ
 ਜੋ ਸੇ ਭੂਖਨ ਸੁਵਰਨ ਤੇ ਭਿਨਨ ਹੀ॥ ਚਾਹੀਏ ਜਗਤ ਕੇ ਸੁਪਨ ਕੀ ਨਿਆ
 ਈ ਅਥਵਾ ਸਰੂਪ ਅਪਣਾ ਜਾਨ ਕਰਣ ਐ ਤੋ ਕੋ ਤਿ ਆਗਿ ਕਰਿ ਗਾਇ

ਸੁਏਕਧ ਰਗਧਾ ਪ੍ਰਸਿਨਨਹੋ ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਤੁ ਅਦਤੀਐ ॥ ਤੁਛਿਬਿਨ
 ਐਰਕਉਨਹੀ ॥ ਪਰਤੇਨੇ ਆਪਕੋਕੁਲਾਇਕਰਸਹੀਰਜਾਣਹੈ ॥ ਇ
 ਸਕਾਰਣੇਤੇ ਅਨੇਕਤਰਸੇਬਿਖੇਬਿਧੁਕੁਇਆਹੈ ॥ ਜਬਆਪਕੋਪਛ
 ਏਗਾਕੁਮਦੁਐਤਤੇਛੁਟੈਗਾ ॥ ਸੁਕਤਕੋਕਿਆਚਾਹੈ ॥ ਤੁਆਪਸੁਕ
 ਤਸਹੁਪਹੈ ॥ ਕੁਮਕਰਆਪਕੋਬਿਧਜਾਨੈ ॥ ਆਪਕੋਪਛਾਣਜੇਚੈਤ
 ਨਿਰਿਆਨਹੁਪਹੈ ॥ ਪਰਯਹਿਧਨਿਸਤਿਸਿਗਤੇਪ੍ਰਾਤਿਹੋਤੁਹੈ ॥ ਜੇ
 ਤਾਕੁਸਤਿਸਿਗਧਾਵੈਅਧਾਉਨਹੀ ॥ ਪ੍ਰਤੁਤਏਠਾਕੁਰਦੁਆਰੇਅਹ
 ਤੀਰਥਜਾਤਾ ॥ ਅਹਜਪੁਤਪ੍ਰਾ ॥ ਸਾਧਨਸੇਕਿਆਪਰੇਜਨਾਯਹਿਤ
 ਉਲਭਿਐ ॥ ਜਬਗਿਆਨਨਹੀਕੁਇਆ ॥ ਜੇਸੇਲੁਕਰੀਆਬਾਲਅ
 ਵਸਥਾਗੁਡੀਆਸੇਪੇਲੇਐ ॥ ਜਬਉਨਕਾਵੀਵਾਹੁਹੋਤਾਹੈ ॥ ਤਉਸ
 ਸਮੇਕੋਚਿਤਕਰਹਸੇਐ ॥ ਤੇਸੇਹੀਜੇਕਉਅਪਣੇਸਹੁਪਕੀਪਛਾਣ
 ਤੇ ॥ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਕਰਿਅਚਿਰਕੀਪ੍ਰਜਾਬਿਖੈਲਾਗੇਐ ॥ ਵਾਰੀਐ
 ਸੀਅਵਸਥਾਐ ॥ ਜੇਸੇਕਉਗੀਗਾਜਾਇਕਰਜਲਹੀਗਾਕਾਪਾਵ
 ਨਾਐ ॥ ਤਿਸਕੋਤਿਆਗਕਰਅਚਿਰਜਲਪੀਵੈ ॥ ਅਹਇਸਨਾਨੁ
 ਕਰੈ ॥ ਤਾਤੇਹੋਪ੍ਰਤੁਆਪਕੋਪਛਾਣਾ ॥ ਅਹੁਅਸਤਕਰਸਕਾਤਿਆ
 ਗਕਗਾਜੇਸੁਕਤਿਹੋਹਿ ॥ ਅਹੁਸੁਖਪਾਵੈ ॥ ਆਤਮਦਰਸੀਕਹਾਹੈ
 ਸਿਤਿ ॥ ਮੈਨੇਜਗਤਿਕੋਮ੍ਰਿਗਤਿਸਨਾਕਾਜਲਜਾਨਾਐ ॥ ਵਾਸੇਮਨਿ
 ਨਹੀਬਾਧਤਾ ॥ ਅਹੁਸਹੀਰਕੋਨਸੀਜਾਨਕਰਿ ॥ ਵਾਕੋਪਾਲਨੇਕੀ
 ਇਛਾਨਹੀਕਰਤਾ ॥ ਅਹੁਕਾਮਤੇਆਦਲੇਕਰਿਜੁਹੈਇੰਦ੍ਰੀਇ
 ਨੇਕੋਦਸੁਬਟਿਧਾਰਜਾਨਕਰਿਉਨਕੀਚਾਯਨਾਬਿਖੈਨਹੀਦਰਿ
 ਰਤਾ ॥ ਅਹੁਯਹਿਭੀਨਿਹਚੈਕਰਜਾਨਾਐ ॥ ਜੇਚਾਹਨਾਸੀਸਾਰਕੀ
 ਸੋਕਐ ॥ ਅਹੁਜੇਹੈਅਪਣਧਰਮਾਰਥੁਐ ॥ ਜਬਤਕਿਆਪਕੋਨਿ
 ਪਛਾਣੇ ॥ ਮਨਤੇਦੁਐਤਿਨਵਿਰਤਨਹੀਹੋਤਾ ॥ ਹਰਖਸੇਗਾਸੇਬਿਧ
 ਐ ॥ ਅਹੁਕੋਆਪਕੋਕੋਸੇਪਛਾਣੇ ॥ ਅਹੁਵਹੁਕੋਨਸੀਵਸਤੁਐ ॥ ਜੁਵਾ
 ਸੇਆਤਮਨਿਸਚੈਕਰੇ ॥ ਅਹੁਵਹੁਕਉਨਰੁਜਨਾਐ ॥ ਜਾਸੇਵਾਕੋਪਛਾ
 ਣੇ ॥ ਅਹੁਮੈਨੇਸੁਣਾਹੈਜੁਪਨਹੀਗਾਖਤਾ ॥ ਤਾਤੇਹੁਪਕੋਕੋਸੇਦੇਖੀ ॥ ਅ
 ਐ ॥ ਅਹੁਚਿਰਵਾਰੀਕਉਨਾਐ ॥ ਅਹੁਅਚਿਸੁਨਾਐ ॥ ਜੇਯਹਿਸਿਸ
 ਰਪਲਕਵਿਖੈਉਪਜੇਐ ॥ ਅਹੁਨਾਸਹੋਤਾਐ ॥ ਤਾਤੇਅਚਰਜਮਾਨ
 ਤਾ ॥ ਜਾਤੇਸਿਸਾਰਨਿਵਰਤਹੋਐ ॥ ਸੇਆਗਿਆਕਗਾਬਾਸਕਰਨ
 ਹਸਾਅਹੁਕਹਾਹੈਪ੍ਰਤੁਜਾਣਕਬੀਹਰਖਹੋਤਾਐ ॥ ਕਬੀਸੇਕਹੋਤਾਐ
 ਜੇਸੇਸੁਪਨੇਮੈਜਗਤੁਅਨੇਕਰੁਤਰੁਸੇਐ ॥ ਤਬਜਾਗਾਤਬਵਾ
 ਕੀਰੇਖੁਭੀਨਹੀਹੋਤਾ ॥ ਤੇਸੇਹੀਜਾਗਤਜਾਣੀਐਜਉਲਭਿਅ

ਗਿਆਨਹੈ॥ ਤਉ ਲਭਿਐ ਸੁਖਿ ਕੇ ਆਵਤਹੈ॥ ਜਬ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਤਉ ਏਕੁ
ਤਬਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਸਤਮਾ ਕਛੁ ਨ ਜੀ॥ ਅਰੁ ਜਗਤੁ ਮੁਝ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਅਰੁ
ਜਾਤਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਮੁਕਤਿ॥ ਅਰੁ ਕਬੀਬੀ ਪਨ ਪੀਰੁ ਏਕਾ ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ
ਹੈ॥ ਜੇ ਸੇ ਕਉ ਬੁਦ ਕਰਨ ਦੀਤੇ ਤਿਨ ਕਰਿ ਬੁਦ ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਨ ਦੀ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਜਾ
ਣੈ॥ ਅਰੁ ਮੁਲ ਤੇ ਵਹੈ ਨ ਦੀ॥ ਜਬ ਨ ਦੀ ਕੋ ਮਿਲੀ ਵਹੈ ਨ ਦੀ ਭਈ॥ ਅੰਸੇ
ਹੀ ਜਾਨੈ ਆਪ ਕੋ ਜੀਉ ਮਾਨ ਕਰਿ ਮੁਝ ਤੇ ਕਿਉ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਚਾਹਨਹੈ ਮਨਿ ਕੀ ਅ
ਰੁ ਸਹੀਰ ਕੀ ਬਿਖੈ ਬੀਧਿ ਭੁਏ ਆ॥ ਅਰੁ ਮੁਲ ਅਪਣਾ ਬਿਸਾਰ ਕਰਿ ਅ
ਸਾ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਅੰਗੇ ਤੇ ਚਾਹੈ॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਆਤਮਾ ਅਰੁ ਕਰਤਾ ਮੈਂ ਹੋਂ॥
ਅਰੁ ਸਭ ਕੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੀਆ ਹੈ॥ ਬੁਦ ਕੀ ਨਿਆਈ ਮੁਲ ਅਪਣੇ
ਕੋ ਪਛਾਣਹੈ॥ ਪਛਾਣਿ ਕਰ ਬੁਦ ਆਈ ਅਰੁ ਨ ਦੀ ਕਉ ਤੇ ਆਗ ਕਰਿ
ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਭੁਏ ਆ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਸੁਰ ਪਕੋ ਮਿਲਾ ਅਰੁ ਪਾਪ ਪੁਨ ਤੇ
ਮੁਕਤਿ ਭੁਏ ਆ॥ ਅਬ ਵਾ ਆਪਿ ਕੋ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਏਸੀ ਪਰਿ ਏਸ ਬਿ
ਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੇ ਆਪ ਬੀਚ ਤੇ ਓਠਾ ਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤਾਮੁ ਸੁ
ਕਉ ਜਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਮੁਝ ਤੇ ਜਾਨੈ॥ ਵਹਿਓ
ਮੁਕਤਿ ਪਾਵਤਿ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਕਰਨੇ ਅਕਰਨੇ ਤੇ ਛੁਟਿ ਕਰਿ ਅਰੁ ਅ
ਚਾਹੇ ਏਕ ਰਿਸ ਦਾ ਮੇਰੀ ਏਕ ਮੈਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਸੇ
ਲਿਪਤਿ ਨ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਦਾਨ ਅਰੁ ਰੁਜਨ ਕੇ ਸੁਰਾਉ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਜੇ ਕਛੁ
ਜਗਤਿ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇ ਕਰ ਕਰਮ ਕਰੇ ਫਲ ਵਾਕਾ ਮੁਝ ਕੋ ਸਮਰਪਣੁ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਪਿ ਕੋ ਬੀਚ ਨਿਲਿਆਵੈ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਮੁਝ
ਕਉ ਮਿਲਣਾ ਕਰਨਹੈ॥ ਚਾਹੇ ਬੇਦਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਰੁ ਰਿਖਿ ਅਰੁ ਸਿਤ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੈ॥ ਜੁ ਆਤਮਾ ਸਰਬ ਪੂਰਨਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਰਮ ਬੀਧ ਤੇ
ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੁਖੈ ਤਕਾਮਨਾ ਤੇ ਤਿਆਗ
ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਕੇ ਏਕ ਆਤਮਾ ਅਦੁਤੀ ਸਰੂਪੁ ਜਾਣੈ॥ ਸਾਰਿ ਕੋ ਆਪਿ
ਅਰੁ ਆਪਿ ਕੋ ਸਭਿ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਬੁਦ ਅਰੁ ਨ ਦੀ ਕੋ ਏਕ ਪਾਨੀ ਜਾਨੈ॥
ਕਿਆ ਜੁ ਮੁਝਿ ਕਉ ਆਪ ਕੋ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਜਾਣੈ॥ ਜੁ ਏਸ ਬਿਨਾ ਮੁਕ
ਤਿ ਕਰਨਹੈ॥ ਪਰ ਅੰਸੇ ਨਿਕਰੇ ਕਬੀਰਾ ਜਾ ਕੀ ਗਾਲ ਦੀ ਨਹੈ॥ ਕਿਆ
ਜੁ ਕਬੀ ਆਪਿ ਕੋ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਮੋਹ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਕਬੀ ਜੀ
ਵ ਅਰੁ ਦੀ ਨ ਕਰਮ ਬੀਧ ਜਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਜੈ ਸਾਹੈ ਅੰਸਾ ਕੋ ਉਨ ਦੀ ਪਾ
ਰ ਕਰਮ ਮੁਕਤ ਹੋ ਅਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨਹੈ॥ ਤੇ ਮੇਵੁ ਹੁਰੀ ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਨਿਕਸ ਕਰਿ
ਆਵਾਗਵਨ ਤੇ ਛੁਟਿ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਹੋ ਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇ ਨੇ ਜੁ ਪੁਛਾ ਖਟਸਾ
ਸਤ ਮੈ ਕਉ ਨ ਸੇ ਸੁਹੈ॥ ਏ ਪੁਤ੍ਰ ਖਟਸਾ ਸਤ੍ਰਿ ਸੀਨ ਮਿਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁ
ਏਹੈ॥ ਜੁ ਸਾ ਬਿਕਿਸੀ ਕਰਮ ਅਰੁ ਸਾ ਪਨਾ ਕੇ ਮਾਨੁਖ ਆਪ ਕੋ ਪ
ਛਾਣੈ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਸੇ ਜੁ ਜੋ ਪਰ ਅਓ ਰੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੁਦਿ ਕੇ ਕੇਵਲ

ਮੇਖਉਧਾਉਹੈ॥ ਜੇਸੇਸ੍ਰੀਬਿਸਨਗਜਸਤਬ੍ਰਤਕੋਜੇਏਕਸਹਿਸ੍ਰ
 ਅਸਮੇਧਜਗਕੀਆਥਾ॥ ਅਹੁਨਿਤਦਸਲਖਬ੍ਰਹਮਣਕੋਭੋਜਨਿਦੇ
 ਤਾਥਾ॥ ਅਹੁਸ੍ਰਗਨਕੇਪਾਤ੍ਰਦੇਤਾਥਾ॥ ਅਹੁਨਿਤਿਪ੍ਰਾਤਹਿਕਾਲਏਕਲਾ
 ਖਗਉਦੁਪਦੇਵਣਹਾਰੀਵਤਿਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿਜਗਤਿ॥ ਜੁਓਨਕੀਗ੍ਰੀਵਾ
 ਵਿਖੈਪ੍ਰਘ੍ਰਸ੍ਰਗਨਕੇਥੋ॥ ਅਹੁਏਕਸਹਿਸ੍ਰਅਸੁਸਾਖਤਜਜਾਵਕੀ
 ਸੇਅਹੁਏਕਸਤਹਸਤੀਅਹਚਾਰਸਤਰਥਾ॥ ਅਹੁਥੀਓਅਹੁਦੀਨੋਕੋਦੇਤਾ
 ਥਾ॥ ਅਹੁਕਥੀਕੋਰਬਚਨਅਹੁਅਸਤਨਥਾਕਹਤਾ॥ ਅਪ੍ਰੀਹਸਨਾ
 ਸੇਆਗਿਆਕਹੀਐ॥ ਜੁਪੁਰਬਕਾਲਬਿਖੈਬ੍ਰਹਮਾਜੁਓਤਪਤਿਕਰ
 ਤਾਜਗਤਿਕਾਐ॥ ਜਗੁਕਰਣੇਲਾਗਾਉਸਜਗਵਿਖੇਮਹਾਦੇਵਸਰ
 ਬਦੇਵਤਾਅਹੁਰਖੀਸ੍ਰੋਤੇਆਦਿਲੇਜੇਵਸਣੇਹਰੇਉਰਧਕੇਅਹੁ
 ਜੇਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਜੇਸੇਰਾਜਾਧਰਮਅਹਉਂਦੁਅਹੁਵਰਨਅਹੁਕੁਬੇਰ
 ਸਿਜਗਤਿਅਕਾਰਟਹਲਬਿਖੈਏਸਥਿਤਭੁਏਐ॥ ਨਲੀਏਰਤੇਆ
 ਦਲੇਸਰੁਸਮਹੀਹਵਨਕਰਤੇਥੋ॥ ਅਹੁਬਸਿਸ੍ਰਨਾਰਦਮੁਨਿਕ੍ਰਿਗ
 ਅੰਗਰਾਅਚਿਰਅਹੁਪੁਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾਕੇਸਨਕਾਦਕਥੇਦਪਜਤੇਥੋ॥ ਅੰ
 ਸੀਸਭਾਬਨੀਜੁਵੈਸੀਕਿਸੁਨਹੀਦੇਖੀ॥ ਅਹੁਜੇਕੋਓਉਸਜਗਮੈ
 ਥਾਮੁਕਤਿਭੁਏਆ॥ ਅਹੁਗਜਾਸਤਿਬ੍ਰਤਭੀਉਸਜਗਮੈਥਾ
 ਮਹਾਦੇਵਤੇਪ੍ਰਸਿਨਿਕੀਆ॥ ਕਿਹੇਬਡੇਜਗਕੇਅਹਉਤਪਤਿਕਰਤੇਸੇ
 ਸਾਰਮੇਰੇਮਨਿਵਿਖੈਬਡਾਸਿਸਾਧਜਾਐ॥ ਤੁਮਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨਾਨਿਵਰ
 ਤਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਅਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਨਿਵਰਤਿਕਰਹਾ॥ ਮਹਾਦੇਵਕਹਾਕ
 ਹਾਰਾਜੇਕਹਾਅਚਿਧਮੇਰੀਤੀਸਸਹਿਸ੍ਰਵਰਖਕੀਬੀਤੀਐ॥ ਅਹੁ
 ਬੀਸਸਹਿਸ੍ਰਵਰਖਬੀਤਾਐਜੇਸੇਰਾਕਾਲਿਵਸਿਭੁਏਆ॥ ਅਹੁਮੈ
 ਉਸੀਰਓਰਸਿੰਘਾਸਨਿਪਰਬੈਰਾਗਜਕਰੇਐ॥ ਅਹੁਜੇਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰ
 ਬਿਖੇਲਿਖਾਐ॥ ਤਪਅਰਦਾਨਅਹੁਨਿਅਉਅਹਜਗਤਾਭੁਕੀਏਐ
 ਪਰਾਖਤਕਮੇਰੇਮਨਕੇਸਾਤਨਹੀਉਪਜੀਜਹਾਚਾਹਨਾਐਤਹਾਜ

ਤਾਐ॥ ਅਓਰਕੋਉਸਮਾਨਹੀਜੇਚਾਹਨ
 ਤੇਨਿਵਰਤਐ॥ ਅਹੁਮੁਕਤਿਦ੍ਰਿਸਟਪ
 ਹੈ॥ ਅਹੁਯਹਿਜਾਨੇਜੁਕਓਨਹੋਅ
 ਰਮੁਲਮੇਰਾਕਿਆਵਸਤੁਐ॥ ਅਹੁ
 ਕਿਸਕਰਸਰਬਪਰਸਕਤਿਰਾਖੇਐ॥

ਮਹਾਦੇਵਯਹਿਵਚਨਮੁਨਿਕਰਬ੍ਰਹਮਾ
 ਅਹੁਐਰਦੇਵਤਾਕੀਓਰਦੇਖਾ॥ ਸਭਵਾਰੇਉਤਰਮੈਬ
 ਚਾਰਮੈਪੜੈ॥ ਜਬਬ੍ਰਹਮਾਸਭਕੋਬੀਚਾਰਮੈਦੇਖਾ॥

ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾਗ ਜਾਤੁ ਪੀਨਿ ਪੈ॥ ਜੁ ਤੈ ਨੇ ਪੁਛਾ ਪੈ॥ ਦੇਵਤਾ ਅਰੁ
 ਥੀ ਸੁ ਰਹੀ ਇਸ ਗਿਆਨ ਕੇ ਜੁ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਕਹੈ॥ ਨਹੀ ਜਾਨ
 ਤਾ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਨੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਕੇ ਚਾਰ ਬੇਦ ਤੇ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਬੇਦਾਂ ਤਿ
 ਵਿਖੈ ਏਕ ਠਾਕੀ ਆਪੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਬੇਦਾਂ ਤਸਾ ਸਤ ਬੈਰੰਠ ਪੁਰੀ ਬਿ
 ਖੈ ਲੋਕੋ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੇ ਛਿਪਾਇ ਆਹੁ ਆਪੈ॥ ਅਰੁ ਮੁਝ ਕੋ ਕੁੰਮੀ ਬਿਸ
 ਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਜੁ ਸੀਸਾਰ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਵਾਂਕੇ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਨ ਤੇ ਮੂਲ ਸੀਸਾਰ ਕਾ ਉਖ ਜਿਧ ਜਾਪੈ॥ ਮੈ ਬਿਧ ਸੁਕਤ ਅ
 ਰੁਤ ਪਦ ਨਿਅੰਤਿ ਧਾਪ ਪੁੰਨ ਨਰ ਕ ਸੁਵਰਗਾ ਆਵਾਗਵਨ ਚਿ
 ਰ ਜਾਤਾ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਗੁਰਿ ਆਈ ਅਰੁ ਸਿਖ ਆਈ ਅਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ ਨ
 ਸਹੇਤ ਪੈ॥ ਪਰ ਕਾਰਜ ਕਰਤਾ ਸੀਸਾਰੀ ਚਿਕੀ ਬਿਕਟ ਕੇ ਸੁੰਗਮ ਕ
 ਰਤਾ ਪੈ॥ ਆਸ ਪੈ ਜੁ ਵਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਨੋ ਰਬ ਕੇ ਪਾਵੇਗਾ॥ ਏਤੇ ਮੈ
 ਬਿਸਨ ਜੀ ਗਰਜ ਅਰੁ ਜੁ ਸਭਾ ਵਿਖੈ ਆਵਤਿ ਕੁਏ॥ ਸਰਬ ਸਭਾ
 ਕੇ ਲੋਕ ਪਰਸਿਨ ਹੋ ਕਰਤੈ ਤੇ ਕਰਤਿ ਕੁਏ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਅਰੁ ਮਹਾ ਦੇਵ ਅਰੁ ਰਖੀ ਸੂਰਾ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਗਾਜੇ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਤ ਮਸੈ
 ਪੁਛਾ ਪੈ॥ ਉਤਵਾ ਕਾ ਮੈ ਕਹੈ॥ ਹੇ ਗਾਜਾ ਜਹਿ ਸਰਬ ਦੇਵਤਾ ਅ
 ਰੁ ਰਖੀ ਸੂਰਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਅਰੁ ਮਾਨੁਖ ਅਰੁ ਪਸੁ
 ਜੇ ਦ੍ਰਿਸੁ ਮਾਨ ਪੈ॥ ਕੇਵਲ ਅਸਤ ਪੈ॥ ਯਹੀ ਜੁ ਤੈ ਨੇ ਆਪ ਕੇ ਸਤਿ ਜਾ
 ਨ ਸੇ ਤੇ ਰੰਗ ਪੁਕੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਪੈ॥ ਤਉ ਤੈ ਨੇ ਕਠਿ ਨ ਸੀਵ ਸਤੁ
 ਕਠਿ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾ ਪੈ॥ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਯਹਿ ਸਰੀਰ ਅਸਤ ਪੈ ਤੈਸੇ ਜ
 ਗਾਤੇ ਕੋਭੀ ਨਿਸਚੇ ਜਾਣੁ ਜੁ ਨਾ ਸੀ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਬਿਨ ਅੰਗ
 ਕਛੁ ਨ ਪੀ॥ ਅਰੁ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਅਤੀਤ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਜੈ ਜੈ
 ਦੇਵਤਾ ਚੇਤੈ ਨ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਕਰਮ ਪਰਸਕਤਿ ਗਾਖਤਿ ਪੈ॥ ਯਹਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਰੁ ਸਕਤ ਵਾਂਕੀ ਪੈ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਆਦਿ ਲੋਕ ਰਚੀ ਟੀਪੁ
 ਜੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਕਾਸ ਮਾਪੈ॥ ਕਿਸੀ ਠਠਿ ਰਵਿਖੈ ਵਧ ਪਟਿ ਨਹੀ
 ਯਹਿ ਵਾਧਾ ਪਾਟਾ ਜੁ ਦ੍ਰਿਸੁ ਆਵਤਾ ਪੈ॥ ਸੁਭਾ ਚਿ ਸਰੀਰ ਕਾ ਪੈ॥
 ਮੁਜ਼ਹੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸੁ ਮੈ ਆਵੈ॥ ਪਰ ਕਛੁ
 ਨਹੀ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਗਿਆਨੀ ਪੈ ਸਰਬ
 ਠਠਿ ਰਵੇ ਕਸਮਾਨ ਏਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ
 ਖੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਤਮਾ ਮੈ॥
 ਅਰੁ ਕਰਮ ਕਰਤ ਵਿਅਰਾਧੇ
 ਵਾਧੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪੈ॥ ਜਖ ਸਰਬ ਜ
 ਗਤਿ ਬਿਖੈ ਮੈ ਪੁਰਨ ਪੈ॥ ਤਉ ਛੋਟਾ ਬਡ ਕਠਿ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਮੁਠਿ॥

ਕੋਮ੍ਹ ਤੁਨੀ ਨਹੀ॥ ਅਹੁ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਜਬਿ ਮੇਰੀ
 ਸਕਤ ਸੇ ਸਗੀਰ ਚੇ ਤੇ ਨਹੈ ਤਓ ਆਵੈ ਹੋ ਨਕਾਰੈ॥ ਹੋ ਗਜਾ ਫਲ
 ਤਪ ਅਹੁ ਦਾਨ ਜਗ ਅਹੁ ਪੁਜਾ ਦੇਵਤਿ ਯੋ ਕੀ ਕਾਯ ਹਿ ਹੋ॥ ਜੁ ਮੁਖ
 ਕਥਿ ਪਾਵੈ॥ ਜੇ ਤੀ ਤਪ ਸਾ ਅਹੁ ਰੁਜਨ ਮਾਨੁਖ ਅਧਿਕਿ ਕਰੇ ਹੋ॥
 ਅਹਿ ਕਾਰਵਾ ਕਾ ਬਹੁਤ ਹੋਤ ਹੋ॥ ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਨਿਮੁਖ ਕੋ ਪਾਵੈ ਹੋ॥
 ਨ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ॥ ਅਹੁ ਬੀਜੁ ਆਵੈ ਹੋ ਨਕਾਰੈ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਫਲ
 ਸੁਖ ਲੋਕ ਪੁਲਕ ਕਾ॥ ਅਹੁ ਬਹੁ ਜਿ ਜਾ ਬਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰੇ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਆਪ
 ਕੋ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਬਿਖੈ ਲਿਆਵਤਿ ਹੋ॥ ਅਨੇਕ ਦੇਹੋ ਵਿਖੇ ਫਲ ਦਾ ਕਰੇ
 ਗਤ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਜੇ ਚਾਹੇ॥ ਅਹੁ ਚਾਹਨਾ ਕਿ ਸੀ ਪਦ ਕੀ ਨ ਕਰੇ॥ ਤ
 ਓ ਆਵਾਗਵਨ ਮੈ ਰਹੈ॥ ਮੂਲ ਸਾਰੇ ਕਾ ਮਕਾਤਿ ਆਗਵਾ ਸਨਾ ਅ
 ਹੁ ਦਰਿ ਆਈ॥ ਅਹੁ ਵਹਨ ਆਸੁ ਮਕੀ ਅਹੁ ਚਾਹਨਾ ਅਪਨੇ ਦੁਖ
 ਨ ਏ ਕੀ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਪਛਾਨਣ ਅਪਣਾ ਜੀ ਹੋ॥ ਜੁ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਵਿ
 ਘੋ ਏ ਕਪੂ ਮਾਤੁ ਮਾਥੂ ਮਸ ਮਜਾਣੇ॥ ਜੁ ਏ ਕ ਅਦੁਤੀ ਹੋ॥ ਆਤ
 ਮਾ ਬਿਨ ਅੰਗ ਕੁਛੁ ਨਹੀ॥ ਅਹੁ ਨਹੈ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਜਬ ਅੰਸੇ ਮਨਿ ਵਿਖੈ ਦ੍ਰਿ
 ਤ ਕੀ ਆਸ ਰਬ ਰੂਪ ਅਪਣਾ ਜਾਣੈ॥ ਅਹੁ ਅਪਣੇ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤ
 ਕਾ ਦਤਾ ਅਹੁ ਬਿਧ ਕਰਤਾ ਕਿ ਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਜੇ ਦੇਖੈ ਪੈ ਆਪ ਕੋ
 ਦੇਖੈ ਹੋ॥ ਦੁਖੈ ਤੋ ਕਰਿ ਆਗ ਕਰਿ ਜੇ ਸੇ ਮੈ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ਆਪ ਕੋ ਅਦੁਤੀ
 ਪਛਾਣੈ॥ ਅਹੁ ਜਾਣੈ ਹੋ ਜੁ ਨ ਮੁਖੈ ਕਿਨੈ ਓਪ ਜਾਇ ਆਹੋ॥ ਅਹੁ
 ਨ ਮੈ ਕਿਸੀ ਤੇ ਓਤ ਪਤਿ ਰੁਇ ਆਹੋ॥ ਚਾਹਨਾ ਅਹੁ ਸੇ ਕਲਪ ਅਪਣਾ
 ਹੋ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਾਂ ਤਿ ਕੇ ਸਗੀਰੇ ਮੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀ ਆਹੋ॥ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਨਹੈ ਆ
 ਵਾਗਵਨ ਜਗਤ ਕੀ ਅਤੀਤ ਹੋ॥ ਇਸ ਬੀ ਚਾਹੈ ਮਲਿਕ ਰਿਕੈ ਸੇ ਸ
 ਰਬਿ ਖੈ ਰਹਤਾ ਹੋ॥ ਤਓ ਆਪ ਕੋ ਮਲ ਨਤਾ ਅਹੁ ਬਿਧ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾ
 ਨੈ ਹੋ॥ ਕਵਲ ਕੀ ਨਿ ਆਈ॥ ਜੁ ਸਦਾ ਜਲ ਮੈ ਰਹਤਾ ਹੋ ਅਹੁ ਜਲਿ
 ਨਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਮੁਖੈ ਜਾਤਾ ਮਰੂਪ ਤੇ ਅਲੇਪ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਸਗ
 ਬ ਅੰਗਿ ਸਗੀਰੇ ਕੇ ਮੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਣੈ ਹੋ॥ ਤੇ ਸੇ ਆਪ ਕੋ ਭੀ ਜਾਣੈ ਹੋ॥ ਕਿ
 ਜੇ ਕੁਛੁ ਹੋ ਸੇ ਆਤਮਾ ਹੋ॥ ਵਾਕੇ ਭਿਨ ਕੋ ਓਤ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਦਇਆ ਕਰਿ
 ਪਾਪ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਗਾ॥ ਸਿਸਾਗ ਬਿਖੈ ਜਬਿ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕਛੁ ਦੁਖ ਲਾ
 ਗਤਾ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਕੋ ਓ ਸਕ ਓ ਛੁਡਾਇ ਨਹੀ ਸਕ
 ਤਾ॥ ਤਓ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਰਮ ਤੇ ਕੈ ਸੇ ਛੁਡਾਵੈ ਗਾ॥ ਅਹੁ ਯਹਿ ਜੇ ਬਾ
 ਰਿ ਬਾਰਿ ਜਿਹ ਬਾਸੇ ਮੇਗਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ਹੋ॥ ਆਤਮਾ ਸੁਖ ਤੇ ਅਪ੍ਰ
 ਪਤਿ ਹੋ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਆਪ ਕੋ ਅਓਰ ਮਾਧਿਕਿ ਅਓਰ ਜਾਨ ਕਰ
 ਦੀ ਨਤਾ ਕਰੇ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਜੇ ਮਾਧਿਕਿ ਆਪਿ ਬਿਖੈ ਅਹੁ ਸਰਬ ਜਗ
 ਤਿ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਤਓ ਇਸ ਗਿਆਨ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹੀ॥ ਅ

ਰੁਜੋਰੇਮੇਗਾਗਿਆਨਿਪਾਧਤਿਹੋਤੈਯੋਸਿਸਾਦੁਅੰਤਕਾਨਮਨਿਬਿਖੇ
 ਲਿਆਇਕੁਰਿ। ਮੁਖਿਬਿਨਾਕੋਈਠਓਰਅਹੁਕਿਸੀਕੋਨਹੀਦੇਖਤਾ
 ਅਹੁਮੁਖਿਕੋਆਪਤੋਭਿੰਨਨਹੀਜਾਨਤਾ। ਅਹੁਉਸਕੋਨਿਸਚੇਬਿਖੇ
 ਦੁਅੰਤਨਹੀਆਵਤਿ। ਜੈਸੇਕਿਸੀਨੇਸੂਰਨਕਓਭੂਖਨੁਕਹਾਤਉਕੇਵ
 ਲਕਹਣਹੀਮਾਤ੍ਰਹੀ। ਸੂਰਨਹੀਹੈ। ਤੈਸੇਅਗਿਆਨਤੇਮੁਖੇਭਿੰਨਜਾ
 ਣਹੈ। ਜੈਸੇਮ੍ਰਗਤ੍ਰਿਸਨਾਆਪਬੀਚਤਿਆਗਿਕਰਿਛੁਛਤਾਫਿਰੇ
 ਹੈ। ਅਹੁਨਹੀਪਾਵਤਾ। ਤੈਸੇਮਾਨਖਮੁਲਾਅਪਣਾਤਿਆਗਿਮੁਕਤ
 ਕੀਆਸਾਅਓਰਤੇਕਰੇਹੈ। ਜਾਣੈਤੈਜੁਮੁਖੈਦੇਵਅਹੁਗੁਰਅਹੁਕੋਓ
 ਅਓਰਮੁਕਤਿਕਰੈਗਾ। ਅਹੁਨਹੀਜਾਨਤਾਜੁਮੈਆਪਤੇਆਪਆਤਮ
 ਅਹੁਮੁਕਤਿਭੂਖਹੈ। ਅਹੁਯਹਿਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਮੇਗਾਹੈ। ਅਹੁਕੋਓਆ
 ਤਮਾਤੇਭਿੰਨਨਹੀ। ਆਪਕੋਸੰਗੀਰਜਾਨਕਰਿਆਪਿਬਿਧਿਨੀਮੈਪਜ
 ਹੈ। ਅਹੁਸਹੀਰਕੀਚਾਹਨਾਮੈਫਿਰੇਹੈ। ਅਹੁਯਹਿਚਾਹਨਾਜੁਹੈਸੁਮੰ
 ਦ੍ਰਹੈਜਾਕਾਅੰਤਨਹੀ। ਅਹੁਕਬੀਪਟਿਤਾਨਹੀ। ਜੇਗਾਜਾਪ੍ਰਬਵੀਅ
 ਹੁਅਕਾਸੰਪਾਵੈਤਉਭੀਚਾਹਛਤੀਜਾਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਅਗਾਨਿਜੇਤੀਆ
 ਲਕਜੀਆਡਾਲੀਐਪ੍ਰਕਾਸਅਧਕਰੇਤੈਹੈ। ਸਾਤਨਹੀਪਾਵਤਾ। ਹੇ
 ਰਾਜਾਜਉਲਉਚਾਹਨਾਬਿਬਿਓਮਨਅਹੁਸਹੀਰਕੀਓਰਮੈਬਿਧਿਹੈ।
 ਕਿਉਹੀਮੁਕਤਿਨਹੀਪਾਵਤਾ। ਅਹੁਜੇਜਾਣੈਕਿਆਤਮਾਬਿਨਾਅੰਗਕੋ
 ਭੂਨਹੀ। ਤਓਸਹੀਰਕਓਤੀਆਤਮਭੂਖਜਾਣੈ। ਜੁਮੈਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ।
 ਅਹੁਯਹਿਬਿਨਾਗਿਆਨਸਾਧਨਤੇਪਛਾਨਣਾਕਰਨਹੈ। ਉਸਬਿਨਾ
 ਕਓਨਹੈ। ਜੁਉਸਕਓਪਛਾਣੇ। ਕਾਹੇਤੇਜੁਅਣਤੀਭੂਖਹੈ। ਅਹੁਦਹੁ
 ਤੁਹੈ। ਆਤਮਦਰਸੀਕਹਾਹੇਸਤਮੈਸਮਸ੍ਟ੍ਰਹੈਜੈਆਵਣਾਸਰੂਪ
 ਕਾਸਤਿਸੰਗੁਅਹੁਵਸਿਕਰੇਇੰਦ੍ਰੀਓਕੇਤੇਹੋਤਿਹੈ। ਅਹੁਆ
 ਪਾਬੇਗਧਾਵਣਕਓਣਸਾਸਤ੍ਰਤੇਹੋਤਹੈ। ਆਪਕੋਕੈਸੇਪਛਾਣੀ
 ਏ। ਅਹੁਤੁਮਵੇਦਾਂਤਿਵੇਖੇਆਗਿਆਕਰੇਹੋਜੈਕੁਛਹੈਸੋਯਹੀ
 ਹੈ। ਇਸਬਾਤਕਾਕੈਸੇਨਿਸਚੈਕਰੇ। ਕਰਤਾਪੁਰਖਹੈ। ਜਾਨੇਜਗ
 ਤਉਧਜਾਇਆਹੈ। ਇਹਮਨੁਖਭੋਜਨਕੇਅਪੀਨਹੈ। ਯਕੋਕੈਸੇ
 ਪਰਮੇਸੁਰਕਹੀਐ। ਬਾਸਕਰਨਕਹਾਹੇਪੁਰਜਉਲਉਮਾਨਖਅ
 ਪਕੋਨਿਹੀਪਛਾਣਾ। ਅਪੀਨਤਮੈਬਿਧਹੈ। ਜਬਆਪਕੋਪਛਾਣ
 ਤਬਕਰਤਾਅਹੁਕਿਲੋਕਨਾਧੁਭਇਆ। ਜੈਸੇਲਕਜੀਅਗਾਨਬਿ
 ਖੈਪਾਈਅਗਾਨਕਾਰੁਪਹੋਤਿਹੈ। ਅਹੁਪੁਸਵਬਿਖੇਨਰਗਾ। ਜੈ
 ਸੇਪ੍ਰਕਾਸਸੁਰਜਸੇਮਿਲਾਸੁਰਜਗੁਇਆ। ਅਹੁਏਕਆਤਮਾ
 ਭਇਆ। ਹੇਪੁਸਿਮਾਨੁਖਕੋਅਪ੍ਰਤੀਤਬਿਧਕਰੇਹੈ। ਜਉਲਉ
 ਪ੍ਰਤੀਤਬਿਧਿਬਿਵਹਾਰਕੀਹੈ। ਅਹੁਬੁਧਪੰਚਤਤਅਹੁਇੰਦ੍ਰੀ
 ਯੋਕੀਹੈ। ਤਉਲੋਏਸਭੁਧਬਿਖੇਬਿਧਹੈ। ਅਹੁਆਪਕੋਬੁਧਿ

ਵਾਨਜਾਨਕਾਰਿਉ ਦੀਓਧਰਿਬਲੀਨਹੀਹੋਤਾਅਰੁਪਰਮਾਰਭ
 ਕੋਨਹੀਪਾਵਤਾਅਰੁਯਹਿਮਜ਼ਤਾਹੈਜੁਕਾਰਸਹੀਰਕਾਆਪ
 ਕੋਦ੍ਰਿੜਕਾਰਿਕਾਰਿਆਪਕੋਵੈਸਾਰਕਾਰਿਤਰੰਗਕੋਨਦੀਤੇਭਿੰਨ
 ਜਾਨਣਾਜੈਸੇਲਖਾਰੀਲੇਖਣਕੋਕਾਨਪਰਗਥਕੋਕਈਚਿਰਥ
 ਜਤਾਛਿਰੋਜਬਥਪਠਚਿਰਆਵੈਤਬਕਾਨਤੇਪਾਵੈਅਸੇਹੀਅ
 ਪਕੋਵੈਸਾਰਕਾਰਿਅਚਿਰੋਤੇਮੁਕਤਿਚਾਹੇਹੈਅਰੁਨਹੀਜਾਨਤ
 ਜੁਆਪਮੁਕਤਿਰੂਪਹੈਅਰੁਜਿਨਕੋਗਿਆਨਨੇਤ੍ਰਖਲੇਹੈਚ
 ਹਨਾਤੇਮੁਕਤਿਰੂਪਰੁਏਹੈਅਰੁਸਹੀਰਕੋਅਪਨਕਰਮਜਾਨ
 ਕਾਰਿਆਤਮਕੋਸਧਜਾਨਤੇਹੈਹੋਇਆਰੇਤੁਆਪਜਾਤਅਰੁ
 ਨਾਮਰਪਤੇਅਤੀਤਹੈਅਪਨੇਸਿਕਲਪਤੇਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਦੇ
 ਹੋਮੈਆਵੈਹੈਤੇਕੀਚਾਹਨਾਬਿਨਕੋਉਤ੍ਰਿਕਥਿਦੇਹਥਿਖੇਨਹੀ
 ਲਿਆਇਆਜੋਕੋਉਤ੍ਰਿਕੋਦ੍ਰਿੜਹੈਜੋਸਰਬਸਿਸ੍ਰਆਤਮ
 ਤੇਹੈਵਾਅੰਤਕਹੀਨਹੀਵਹੁਪਾਸਜਗਤਕੋਤੇਮੁਕਤਹੈਜੈਸੇ
 ਪੰਛੀਜਾਲੀਵਿਕੇਫਾਸੇਅਰੁਜਾਲੀਕੋਤੇਜਨਾਕਾਰਿਦੋਨਾਵਕ

ਪਰਪਗਰਥੋਅਰੁਬੁਤੇਅਰੁਆਵਾਗਥਿਨ
 ਮੈਪੜੇਗਾਜੇਸਤਿਬੁਤਬੇਨਤੀਕਹੀਹੋਪ੍ਰਮਰੁ
 ਰਪੁਰਬਤੈਨੇਆਗਿਆਕਹੀਜੁਸੁਬਆਤਮਾ
 ਹੈਅਰੁਬਹੁਜੁਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਤੁਨਵਿਕਾਕਾਦੀਆ
 ਨਜੋਯਹਿਆਤਮਾਹੋਤਉਪਾਪਪੁਨਾਅਰੁਨਕਰੁ
 ਸੁਰਗਕਾਕੋਪ੍ਰਾਪਤਰੁਇਆਥਿਸਨਕਹਾਹੋਰਾ
 ਜਾਨਿਹਿਸਿਸੈਯਹਿਆਤਮਾਹੈਅਰੁਆਵਾਗਥਿਨ
 ਅਰੁਮਲਨਤਾਅਰੁਬਿਪਤੇਮੁਕਤਹੈਨਕਬੀ

ਜਨਮਾਹੈਨਨਾਸਹੋਇਗਾਨਕਹੀਸੈਆਇਆਹੈਨਜਾਤਾ
 ਹੈਕਾਹੋਜੁਦੇਸਕਾਲਤੇਅਤੀਤਹੈਅਰੁਸਦਾਇਸਾਥਿਰਹੈਅ
 ਰੁਸਤਿਉਦ੍ਰਿਯੋਅਰੁਦੇਹਿਕੋਤੇਅਨਿਦੀਹੈਅਰੁਅਪਨੀਚਾਹ
 ਨਾਤੇਬਾਸਨਾਤੇਆਪਕੋਜੀਵਮਾਨਾਹੈਅਰੁਮੁਛਤੇਭਿੰਨਜਾਨਕਰ
 ਆਵਾਗਵਨਾਅਰੁਪਾਪਪੁਨਿਅਰੁਨਰਕਸੁਭਾਥਿਖੇਛਿਕੇਹੈ
 ਅਰੁਜਹਾਂਚਾਹਨਾਕਰੇਹੈਅਨੇਕਸਹੀਰਜਾਕਾਰਿਪਾਵੈਹੈਸ
 ਹੀਤਚਿਮੁਕਤਰੂਪਰੋਹੇਆਵਾਗਵਨਿਕੀਮਲਨਤਾਤੇਅ
 ਤੀਤਹੈਬਿਪਮੁਕਤਿਆਪਕੋਮਾਨਕਰਮੁਲਅਪਨਾਬੈਸਾ
 ਗਾਜੈਸੇਸੁਨਿਯਾਰਸਵਨਤੇਰੂਪਨਕਾਰਿਅਨੇਕਨਾਮ

੨੨

ਰਾਖੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੂਲ ਸੂਰਨਹੀ॥ ਭੁਲਾਵੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਦਿ ਚਾਰ
ਤੇਰੁ ਕਹਿ ਕਰਣ ਮਾੜੈ॥ ਸਰੁ ਕੇ ਵਲ ਸਵਰਨਹੈ॥ ਹੋਰ ਜਾਜੈ ਸੇਮਿ
ਸੁਨਿ ਭੁਖ ਬਿਖੈ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਤ ਦਧ ਵਿਖੈ॥ ਅਰੁ ਅਗਨਿ ਲਕਰੀ॥
ਅਰੁ ਅਲੇਸਾ॥ ਅਰੁ ਪਾਥ ਗਥਿਖੈ॥ ਤੈਸੇ ਹਿਸਰ ਬਜਗਤਿ ਬਿਖੈ
ਵਿਆਪਕ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੁਠਿ ਕੋ ਆਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣੇ॥ ਸੇ
ਅਵਿਦਿਆ ਤੇਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਆਪ ਹਰਿ ਗਵਣਾ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਸਰੀਰ
ਜਾਨਣਾ ਕੇ ਵਲ ਕ੍ਰਮਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਸਰੀਰ ਜਗਤੁ ਨਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤੀਤੀ
ਆਈ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਖ ਨੇ ਮੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਅਰੁ ਅਨੇ ਕਪੂਰ ਕਾ ਰਦੇਖੀਏ॥
ਜਾਗੇ ਤੇ ਰੇਖੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀ॥ ਆਵਤੀ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਯਹਿ ਜਗਤਿ ਜਾ
ਗਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਆਈ॥ ਜੇਨੇ ਰਬੋਲਣੇ ਮੈ ਉਤਪਤਿ ਹੋਤੀ॥
ਅਰੁ ਮੀਟਣੇ ਮੈ ਨਿਵਰਤਿ ਹੋਤੀ॥ ਬੁਧਵਾਨ ਦੁਹੈ॥ ਜੁ ਸਰੀਰ ਅ
ਰੁ ਜਗਤਿ ਕੋ ਮਿਥਾ ਜਾਨਿ ਕਰਿ॥ ਆਪ ਕੋ ਆਤਮ ਸਰੂਪ ਜਾਣੈ॥
ਹੋਰ ਜਾਨਹੀ ਆਤਮ ਜਗਤਿ ਕਾ ਜੀਵਹੈ॥ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਸਰ
ਬ ਕੇ ਚੈਤਨ ਤਾ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲ ਤਾ॥ ਅਰੁ ਬਲ ਸਰਬ ਵਸਤਿ ਪ
ਰਹੈ॥ ਜਬ ਸਰਬ ਆਤਮ ਹੋਵੈ॥ ਤਥਿ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਕੋ ਭਿੰਨ ਆਪ ਤੇ ਜ
ਨਣਾ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਦਾਸ ਮਾਨਣਾ॥ ਅਖੰਡ ਕੰਡ ਕਰਣਹੈ॥ ਕ
ਓਇ ਬਿਪੈ ਜੁਨ ਦੀਤੇ ਤਰੇ ਗਰੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣੀਏ॥ ਹੋਰ ਜਾਤੁ ਆਤੁ
ਮਾਹੈ॥ ਤੁਏ ਕਬੀ ਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀ॥ ਸਦਾ ਜੈਸੇ ਕਾ ਤੈਸਾ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਦੁ
ਐਤ ਕੇ ਤੇਰੇ ਵਿਖੈ ਮਾਰਗ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਦੇ
ਵਤਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁਖਾ॥ ਅਰੁ ਪਸੁ ਅਰੁ ਪੰਛੀ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟ ਮਾਨਿਹੈ॥ ਸ
ਰਬ ਤੁਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਤੁਠਿ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤੀ॥ ਅਰੁ ਤੁਠਿ ਵਿਖੇਲੀ
ਨਿਹੋਤੀ॥ ਤੁਠਿ ਅਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਤਗਹਿ ਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਅਤੀਤ
ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਪ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਾਨੇ ਤਉ ਦੁਐਤ ਨਿਸਚੈ ਹੋ
ਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਐਰ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਹੀਹੈ॥ ਮਸਰਸ
ਕਹਾਹੈ॥ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਖ ਤੁਸਰ ਬਦੇਵਤਾ॥ ਅਰੁ ਮਾਨੁਖਿ ਅਰੁ
ਪ੍ਰਥਵੀ॥ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਸਿੰਜੁਗਤ ਤੇਰੇ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟਿਹੈ॥ ਅਰੁ
ਕੋਉ ਤੁਠਿ ਤੇ ਭਿੰਨਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਦੂਖ ਸੁਖ ਜਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਯ
ਹਿ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਤੁਠਿ ਤੇਰੇ ਭੁਇਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਭੁਤਿ ਭੁਤਿ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਰੁਏਹੈ॥ ਜਬ ਆਪ ਕੋ ਤੈਸੇ ਅਨਾਮ ਅਰੁ ਪਮਾਨਾ ਤਬ ਸਰਬ
ਜਗਤਿ ਕੋ॥ ਅਰੁ ਪਸੁ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਪਣਾ ਜਾਣੈਗਾ॥ ਅਰੁ ਮ
ਨੇਗਾ॥ ਜੁ ਆਤਮਾ ਬਿਨਾ ਐਰ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਸਰਬ ਨਾਮ

ਰੂਪ ਬਿਖੇ ਪੁਰਨ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜ
ਨੇ ਚਾਹਨਾ ਬਿਖਿ ਮੁਕਤ ਕੀ ਮਨ ਤੇ ਦੁਰ ਕਰ ਕਰਿ ਨਿਗਮ ਕਉ ਆਪੈ॥
ਸੇ ਆਪ ਕੇ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਜਾਨ ਕਰ ਆਵਾਗਦ ਨ ਕੀ ਕੇਵਾ ਕੇ ਕਰਮ ਸੰਜੁ
ਗਤਿ ਪੁਤੀ ਬਾਜੀ ਗਿਰੀ ਜੁਘਰੀ ਘਰੀ ਮੈ ਅਭਿਰਕੇ ਲਖੇ ਲੇਖੈ॥ ਜਾਨ ਕ
ਰਿ ਆਪ ਕ ਓਕ ਓਤ ਕਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਮਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਕਰਨੇ ਅਕਰਨੇ ਅਕਧਾ ਪਪੁ
ਨਿ ਅਰੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮੈ ਲਿਖਤ ਨਹੀ॥ ਸੁਰਜ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀ ਨਿ ਆਈ॥ ਫੁਲੇ ਤੇ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਕਾਟਿ ਓਤੇ ਸੁਕਤ ਹੀ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੇ ਤੁਧੇ ਇਹਾ ਮੁਕਤ ਕੀ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਾਹੈ॥ ਮੁਖਿ ਸੇ ਮਿਲੇ ਤਉ ਜਗਤ ਕੇ ਅਰੁ ਜੇ ਕੁਛੁ ਦਾਮੈ ਕੇਵਲਿ ਮਿ
ਥਿ ਆਜਾਣਾ॥ ਅਰੁ ਮੁਖਿ ਕੇ ਜੇ ਆਤਮਾ ਸਰਬ ਪੁਰਨਿ॥ ਸਰਬ ਠਓਰ ਅ
ਰਸ ਹੀ ਗਬਿਖੇ ਨਿਹ ਚਲ ਜਾਨਿ॥ ਜੁਨਾ ਸੀਨ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਪਾਲਣਾ ਅਪਨੇ ਸ
ਰੀਰ ਕਾ ਕਿਸੀ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪਟਿ ਵਧਿ ਮਨਿ ਮੈ ਨਿਲਿ ਆਉ॥ ਅਰੁ ਸਹਜ ਜਗਤ
ਸੁਰਗਿ ਅਰੁ ਪਾਤਾਲਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਭੇਦ ਉਚੀ ਚਿਕਾਮ ਨਿਤੇ
ਤਿ ਆਗਿ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਅਗਾਧ ਕਾ ਜਾਨਾ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਭੁਰ
ਮਜੁ ਤੇ ਰੇਮਨ ਕੇ ਬਿਖੇ ਦ੍ਰਿਜੁ ਭਉ ਆਪੈ॥ ਜੇ ਕਉ ਮੁਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਗਾ॥ ਤਿ
ਆਗ ਕਰ ਆਪ ਕੇ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਵਿਆਪ ਕਾਣਾ॥ ਜੁਯਹ ਸਹਿਜੇ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ
ਹੈ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨਿ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਹੋ ਕਾਰ ਤੇ ਬਿਖਿ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅ
ਪਨੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਅਰੁ ਪਛਾਨਣੇ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਇਸ ਬਿਨਾ ਕੇਈ ਨਹੀ ਜੁ ਮੁਕਤ
ਕਰੈ ਗਾ॥ ਜੁ ਮੁਖਿ ਕੇ ਆਪ ਤੇ ਅਰੁ ਆਪ ਕੇ ਮੁਖਿ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣੈ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਧਿ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਚਾਹੇ ਕਰਿ ਸੁਰ ਅਸਰੁ ਜਗਤਿ ਕਾ ਕਰਮ ਹੈ॥ ਅਪਣਾ
ਅਰੁ ਸੁਭਾ ਉਸਰੀਰ ਕਾ ਜਾਣੇ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੇ ਕੇਵਲ ਆਤਮਾ ਜਾਣੇ॥ ਸੇ ਬੀ
ਧਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇ ਛੁਟੇ ਹੈ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਾਨੁਖ ਜੇ ਤਾ ਭੁਜਨਿ ਤਪ ਸਿਆਹੇ
ਮਜਗ ਕਰੈ॥ ਜੁ ਮੁਖਿ ਕੇ ਪਾਵੈ ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਪਾਰਿਜਥਿ ਲੋਅਹਿ ਕਾਰ ਕ
ਰਿ ਮੇਕਾ ਗਾਧ ਤਹੈ॥ ਮੇਗਾ ਪਾਵਣਾ ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅਰੁ
ਆਪਣਾ ਮੇਗਾ ਅਰੁ ਮੁਕਤ ਕਾ ਅਪਣਾ ਪਛਾਨਣਾ ਹੈ॥ ਕਿਆ ਜੇ ਮੁਖਿ ਕੇ ਅਪ
ਣੇ ਅਰੁ ਸਰਬ ਇਸ ਬਾਵਰ ਜੇਗਾ ਮ ਬਿਖੇ ਪੁਰਨਿ ਜਾਨੇ॥ ਕਹੀ ਪਟ ਬਧ ਨਿ ਦੇਖੈ
ਆਪ ਕੇ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਜਾਣੇ॥ ਜੁ ਮੁਖਿ ਬਿਨਾ ਕੇ ਉਦਸਤਿ ਨਹੀ॥ ਅ
ਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜੇ ਚਾਹੈ॥ ਯਹਿ ਭੀ ਬਿਖਿ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਮਨਿ ਜੇ ਸੀ ਕਲਪ ਵਿਕਲ
ਪਵਿਕਾਰੁ ਪੈ॥ ਜੇ ਕਈ ਚਾਹਨਾ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਕਹੀ ਨਿਸਚੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਏਕ ਸਮੇ
ਚਾਹਨਾ ਬਿਖੇ ਓਕੀ ਭੀ ਕਰੇ ਗਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਹਰਿ ਬਾਤ ਕਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ॥ ਜੇ
ਕੁਛੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਮਨਿ ਵਿਖੈ ਦ੍ਰਿਜੁ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਸੁਪਨਿ ਵਿਖੈ ਵਹੀ ਭਾਸੈ ਹੈ॥ ਕਿ
ਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇ ਏਕੀ ਚਾਹਨਾ ਕੀ ਕੀ ਭੁਜਨਿ ਤਪ ਤੀਰਥ ਜਾਤਾ ਪਰੁ

ਈ॥ ਅਭਿਰਸਮੈ ਸਹੀਰਧਾਲਨਾ ਅਰਧਨਿਅਰਸੁਆਦੇ ਬਿਖੇਭੀ ਜਾਏ
 ਗਾ॥ ਤਾਤੇ ਸਰਬਚਾਰਨਾਤੇ ਅਚਾਰਾ ਅਰਕਾਸਨਾਤੇ ਅਕਾਸਹੋ ਕਰਿ
 ਅਰਵਾਸਨਾਤੇ ਮਨਤੇ ਤਿਆਗਕਗਾਚਾਰਨਾ ਬਿਧਿਮੁਕਤਕੀਕਬੀਨ
 ਕਰੀਓ॥ ਜੇਤੁੰ ਆਪ ਆਤਮਾਹੈ॥ ਮੁਕਤਿਤੁਭਿਤੇ ਉਤਪਤਿਭੁਭੀ॥ ਅਪ
 ਏਕੀਏਕੇਕਿਉਛੁਛੈ॥ ਜੇਤੇਹੈ ਬਿਨਾਕਛੁਨਹੀ॥ ਕਾਹੇਤੇਏਕਅਦਤੀ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਤੁਭੁਤੇਕੋਉਉਚਪਦਨਹੀਗਾਖਤਾ॥ ਜੇਤੁਭੁਕੇਮੁਕਤਕਰੇਗਾ
 ਤੁੰ ਆਪਕੇਆਪਬਿਧਿਜਾਨੈ॥ ਨਹੀਤਓਦੇਖਚੁਨਿਜੁਨਿਹਬਿਧਿਨਿਮੁਕਤ
 ਰੂਪਅਰੁਤੁੰਪੂਰੁਕਿਲੇਕੀਕਾਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸਜਗਤਕਾਹੈ॥ ਅਰੁਐਸੇਬ
 ਲਸਕਤਹੋਤੇਚਾਹਿਵੇਦਹੋਕਰਿਅਸਭਲਿਆਈਕੀਅਭਿਰਸੇਜੇਹੈ
 ਹੀਗਾਖੇਅਵਿਦਿਆਤੇਹੈ॥ ਹੇਗਜਾਚਾਹੀਐਜੁਮਨਕੇਸਰਬਰੁਗਮੇਅੰਤਰ
 ਬਾਹਰਕਿਆਤੇਜੇਕਛੁਹੈਹੀਨਾਹੀਉਠਾਏਕਰਪ੍ਰਮਾਦਬਕੀਓਰਜਾਏਕਰ
 ਦੁਖੈਤਕੋਬਿਸਾਰਦੇਹੈ॥ ਅਰੁਚਾਰਨਾਜੇਬੀਜਬਿਧਿਨਕਾਹੈ॥ ਤਿਆਗਕਰਿ
 ਨਿਰਬਾਸਨਾਹੈਕਰਿਨਿਸਚੇਕਓਜਾਨਜੁਮੈਆਤਮਾਨਿਰੰਜਨਿਹੈ॥ ਅਰੁਯਹਿ
 ਜਗਤਿਪ੍ਰਕਾਸਮੇਗਾਹੈ॥ ਹੇਗਜਾਸਤਿਬ੍ਰਤਿਬਿਸਨਜੀਕੇਵਚਨਸੁਣਕਰ
 ਆਤਮਾਬਿਖੇਲੀਨਿਭੁਏਆ॥ ਅਰੁਜਬਜਗਬ੍ਰਹਮਾਕਾਸੀਪੂਰਨਭੁਏਆ॥
 ਅਰੁਬਿਸਨਜੀਨਿਜਧਾਮਕੇਗਏ॥ ਬਾਸਕਰਨਕਹਾਹੈਪੁਰਜੇਮੁਕਤਚਾਹੈ
 ਤੇਤਉਜਉਉਪਦੇਸਿਬਿਸਨਜੀਗਜੇਸਤਿਬ੍ਰਤਕੇਕੀਆ॥ ਅਰੁਵਹਿਅ
 ਪਨੇਸਰੂਪਬਿਖੇਲੀਨਭੁਏਆ॥ ਤੁੰਗੀਨਿਹਚੈਕਰਿਕੇਜਾਨੇਜੁਮੈਆਤਮਾਹੈ
 ਅਰੁਬ੍ਰਹਮਾਤੇਲੇਕਰਿਚੀਟੀਪ੍ਰਜੀਤਿਬਿਖੇਪੂਰਨਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸਕਹਾਹੈ॥ ਅ
 ਤਮਦਰਸੀਜਬਯਹਿਸਰਬਵਚਨਸਰਵਨਕਰਸੁਣੇਅਰੁਆਤਮਾਕੇਦੇਖ
 ਅਰੁਆਪਕੇਪਛਾਣਾ॥ ਤਬਆਤਮਾਵਿਖੇਲੀਨਭੁਏਆ॥ ਅਰੁਸਰੂਪਸੇ
 ਮਿਲਾ॥ ਅਰੁਬਿਧਿਮੁਕਤਕੇਭੈਤੇਨਿਰਭੈਭੁਏਆ॥ ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਧੀਬੀ
 ਵਿਸਨਿਪੁਰਾਨਿਸੰਪੂਰਨਸਮਾਪਤਾ॥ ॥ ੧॥ ੨॥ ੪॥ ੧੪੨੧੪੨੧

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸ੍ਰੀਗਮਜੀ॥

੧

ਗਗੁਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ।ਤਦਿਬਾਬਾਬਿਹਿਰਾ

ਮਪੰਥੀਕੇਰੂਪਥਾਤਦਹੁਏਕਨਾਮਕਾਅਧਾਰਥਾਤਦਖ

ਤਾਪੀਤਾਕਛੁਨਥਾਪੰਚਤਤਨਿਰਥਾਇਥੇ॥ ਓਸਕੀਏ

ਥੀਤਰੀਧਤਾ॥ ੧੧੩॥ ।ਸਬਦਤਿਨਗਿਆਨਮਾਧਿਆ

ਨਸਿਤੋਖਏਨਾਪੰਜਾਤਤਾਕੀਏਹਥੀ॥ ਜਿਨਕਓਏਨਾਤਤਾਕੀ

ਕਿਛੁਸਰਤਿਹੈਤਿਨਕਓਏਹਥੀ॥ ਗੁਰੀਕਿਛੁਨਾਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਤਾ

ਬਾਬਾਧਿਆਨਪਰਿਕਰਿਅਜੇਏਨਿਰੰਕਾਰਤੁਜਿਪੈਦਾਹੈ

ਭ੍ਰਿਅਹੈ॥ ਸੋਕਹਾਤੇਹੋਭ੍ਰਿਅਹੈ॥ ਅਤੇਵਰਤਾਗਕਿਤਨਾਕ

ਵਰਤਿਆਹੈ॥ ਤਬਧਰਤੀਅਕਾਸਚੰਦਸੂਰਜਕਛੁਨਥਾ

ਪਚਿਣਪਾਣੀਗੁਰੀਕਛੁਨਥਾ॥ ਸੁਨਿਮੰਡਲਗੀਨਥਾ॥ ਤੁਕਹਾਰੇ

ਥਾ॥ ਪੈਦੇਕਿਸਕੋਹੋਭ੍ਰਿਅਹੈ॥ ਅਰੁਤੇਰਾਮਾਤਾਪਿਤਾਕਵਨੇਹੈ॥

ਨਿਤੁਬਤਾਭ੍ਰਿਜੀ॥ ਤਾਹੁਕਮੋਹੋਭ੍ਰਿਅਜੇਮੇਰੀਸਚਕੀਏਹੈ॥

ਸੈਤੋਖਮੈਤੁਸਾਨੁਦਿਤਾਹੈ॥ ਸਚਕਓਜੀਓਹੈਸਾਸੁਨਾਹੀ॥

ਸਿਤੋਖਕਓਸਾਸੁਹੈ॥ ਪਰਅਹਾਰਨਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਬਾਲਾਹੈ॥

ਬੂਛਾਨਾਹੀ॥ ਧਿਆਨਕਓਧ੍ਰਮਹੈ॥ ਪਰਕਲਾਨਾਹੀ॥ ਪਰਸ

ਰਤਸਭਿਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਪਰਜੁਗਤਿਨਾਹੀ॥ ਗਿਆਨਦੀਪਕੁਚਾ

ਨਣਹੈਪਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਹੀ॥ ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾਤ

ਸਾਹੁਏਹਵਸਤੁਤਧਅਸਾਨਬਖਸੀਹੈ॥ ਪਰਏਸਦਾਸਿਰਮ

ਹਅਸਾਨੇਹਥਾਭ੍ਰਿਓਨਹੈ॥ ਅਸਾਡੀਨਿਸਾਕਿਤਵਿਧਹੈ॥

ਉਹਵਸਤਿਅਸਾਨਮਿਲੈਜਿਤੁਅਸਾਡੇਆਤਮੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅ

ਹੈ॥ ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਸੱਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਬੋਲਿਆਜੇਨਾਨਕਮੈਤੇ

ਗਨਾਉਕਦਰਤਰਖਆਹੈ॥ ਜੇਹਤੀਵਸਤੁਅਸਾਤੁਸਾਨੁ

ਦਿਤੀਹੈ॥ ਓਸਨੇਜਪਜਪੁਸੰਸਾਰਤਰਗਾ॥ ਧਰਤੀਅਕਾ

ਸਤਰਗਾ॥ ਤਾਬਾਬੇਹਥਜਜਕਰਿਓਠਖਜੋਹੋਭ੍ਰਿਅ॥

6

ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਉਹ ਵਸਤਿ ਕਵ ਛੁਹੈ ॥ ਤਾਹੁ ਕਮਰੁ
 ਏਆ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਅਸਾ ਜੀਉ ਸਾਸੁ
 ਅਸਾ ਤੁਸਾਨੇ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ॥ ਤੁਸਾ ਵਿਦੇ ਦੇਤੋ ਏਕੁ ਰਿਬਾ
 ਹਰਿ ਨਿਕਲਗਾ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੁਸੁ ਧਿਆਈ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿ
 ਆਜੀ ਮਿਹਰਵਾ ਨਿਉ ਸਜੈ ਓਹ ਉਸ ਵਸਤ ਦਾਰ ਗਰੁਪ
 ਕੇਹਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣ ਦਸ ਜੀ ॥ ਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਉ ਹੈ ॥ ਸੋ ਓ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਹੈ ॥ ਸੋ ਓ ਸਲਾਹਣੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥
 ਓ ਓ ਜਪਣੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਓ ਓ ਅੰਦਰ ਅਤਿ ਸੋ ਓ ਵਿਚ ਭੇਦ
 ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕੁ ਰਤੀ ਕੁ ਬੋਲੀ ਦਾਨੁ ਸੁਨਾਰਾ ਖਿਆ ਹੈ ॥
 ੧ ॥ ॥ ਸੋ ਲੇਕਾ ॥ ਏ ਏ ਆਦਤ ਦਤਾਰ ਪ੍ਰਕੁਟ ਸਰਅ
 ਵਰਨ ਕੇ ਏ ॥ ਬਾਜਹਨ ਗਾਰੇ ਸੁਨਿ ਕੇ ਦਰਸਤੁ ਹਾਰੇ ਹੋਇ ॥
 ੨ ॥ ॥ ਪਚਿਤੀ ॥ ਧਰਨ ਗਰਨ ਤ ਬਕੁ ਛੁਨੀ ਅਵਰ ਧਿਆ
 ਨਨੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀ ਅਜੇ ਤ ਕਿਛੁ ਪੈਦਾ ਨਾਹੀ ਨ ਕਿਛੁ ਦਿਸਈ ਹੋ
 ਏ ॥ ਵਰਨ ਭੇਖ ਕਿਛੁ ਰੂਪ ਨਾਹੀ ਨ ਕਿਛੁ ਓਪੈ ਜੇ ਸਾਜਾ ਨਿ
 ਰਮਲਾਨ ਕਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪੜੈ ਬਿਹੰਗ ਮਾਥਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਤਾ ਬਾਬਾ ਸਰਸਾ ਏ ਏ ਆ ॥ ਅਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਉਹ ਵਸਤੁ ਜੇ
 ਅਸਾਨੁ ਬਖਸੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਬਦਹੀ ਹੋਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ
 ਜਾਤਾ ਜੀਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਸਬਦ ਹੈ ॥ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਰੂਪ ਅਜੇ
 ਦਸਿਆ ਨਹੀ ॥ ਰੂਪ ਉਸ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜਰਖਿਆ ਹੈ ॥ ਕਿ ਸੋ ਗਰ
 ਮੁਖ ਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਏ ਏ ॥ ਏ ਹਮਾਤਾ ਪਿਰਾ ਬਿਨਾ ਜੇ ਮਾ
 ਹੈ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਨਹੀ ਉਪਜਿਆ ॥ ਮੁਖ ਭੀ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਚਕੁ
 ਭੀ ਹੈ ਨਿ ॥ ਨਿਹ ਸਤ ਭੀ ਹੈ ਨਾ ॥ ਜੀ ਭੁਭੀ ਹੈ ਨਾ ॥ ਨਾ ਸਕਾ ਭੀ ਹੈ ਨਾ ਪ
 ਰਸਾ ਸੁਮਾਸ ਬਿਨੁ ਏ ਹੋ ॥ ਏ ਸਟ ਹੈ ਪਰ ਪੁਰਨ ਦਰਸਨ ਨਹੀ
 ਏ ਹਮ ਵਸ ਜੇ ਹੈ ਸੋ ਪਵਣ ਕਾਰੁ ਪਹੋਇ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ॥ ਚ ਓ ਗ
 ਸੀ ਬਰਨ ਹੈ ਨਿ ॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਹੋਇ ਪਸਰੇ ਹੈ ਨਿ ॥ ੧ ॥ ਪਚਿਤੀ ॥
 ਸੁਰਤ ਸਬਦਿ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਿ ਪੰਜਵਾ ਸਿਤ ਕਰ ਲਾਇ
 ॥ ਸਦ ਕੀ ਮਤਿ ਜਿਸ ਓਪੈ ਜੇ ਤਿਸ ਮਹਿ ਸਬਦ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੇ
 ਓਪੈ ਜੇ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰ ਸਬਦ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ
 ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੁਸਾ ਕਹਿ ਆਜੇ ਸਚੇ ਨੇ ਜੀ

ਚੁਪੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਸੁ ਨਾਹੀ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਕਿਉ ਕਰਿਹੈ॥ ਤਾਹੁ ਕਮ
 ਹੋਇ॥ ਆਸ ਲੇਕਾ॥ ਸਚ ਸਮਾਏ ਤੇ ਨਹੀ ਅਰੇ ਨਾਨਾ ਬਿ
 ਧਿ ਬਿਸਯਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਕ ਕਹੀਐ॥ ਅਕੈ ਤਹੈ
 ਨਿਰਕਾਰਿ॥ ੧॥ ਪਚਿ ਜੀ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ॥ ਸ
 ਚੁ ਚੁ ਪਜੈ ਸਚ ਸਮਾਏ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ॥
 ੧॥ ਸਚੁ ਕਉ ਸਾਸੁ ਉਤ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਮਹਿ ਮਰਹਿ ਨਾਵ
 ਹਿ ਜਾਹੀ॥ ਸਚ ਸਮਾਏ ਸੇ ਨਿਰਥਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਧਿਆਨ ਬਿਹ
 ਗਮ ਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਫਿਰਿ ਰਿਕਾਰ ਕਹਿ ਆਜਿ ਨਾ ਦੇ ਪਲੈ ਸ
 ਚੁਹੈ ਸੇ ਮਰਣੁ ਰਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਿ ਸੈ ਦੀ ਮੁਹਤਾ ਜੀ ਨਾਹੀ॥ ਬਿਲੁ
 ਚਲਣੁ ਹਰਿਗਾਇਆਹੈ॥ ਜੇ ਸੇ ਮੁਏ ਰੈ ਸੇ ਜੀਵੇ ਦੇਇ ਕਤੇ ਬਗ
 ਬਰੈ ਹੋਨਾ॥ ਇਤਿ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨ ਜੀਉਹੈ॥ ਸਾਸੁ ਨਾਹੀ ਜਿ
 ਸਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਿ ਸਨੁ ਮੁਹਤਾ ਜੀਹੈ॥ ਤਾਫੇ ਰਥਾ ਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
 ਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਹਮਿ ਤ ਸਚ ਦੀਹੈ॥ ਅਸਾ ਰੈ ਆਤਮੇ ਲ
 ਗੀ॥ ਪਰੁ ਜੀ ਸਚ ਦਾਰੁ ਪਰਿਗੁਭਿ ਰੇ ਨਾਹੀ॥ ਕੇਹਾ ਹੋ ਪੀਲਾ ਹੋ ਕਿ
 ਬਗਾਹੈ॥ ਕਿਰਤਾ ਹੋ ਕਿ ਸਬਜੁ ਹੋ॥ ਕਿ ਕਾਲਾ ਹੋ ਕਿ ਕੇਹਾ ਹੋ॥ ਏ
 ਹਦੀ ਮਿਤ ਅਸਾਨੁ ਆਇਆ ਨਾਹੀ॥ ਤਬਹੁ ਕਮੁ ਹੋਇਆ ਨਿਰ
 ਕਾਰ ਦਾ ਜੇ ਇਹੁ ਰਿਗੁ ਤੁਸਾਹੀ ਵਿਚਿ ਹੋ॥ ਜੇ ਸਦਰੁ ਸਧਰਤੀ ਪਜੈ
 ਗਾਸੇ ਪੇਖੈ ਗਾ॥ ਤਿ ਸਨੁ ਸਚ ਕਾ ਜਨਮੁ ਦਰੀ ਆਵੈ ਗਾ॥ ਫੇਰ
 ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਚ ਕੀ ਮਤਿ ਆਇ
 ਪਰੁ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਰਿਗੁ ਤੁਸਾਹੁ ਰਖਿ ਆ ਅਗਲੀ ਸਿਤੋ ਪਕੀ
 ਮਿਤ ਬਤਾਵਹੁ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹੈ॥ ਅਗਰੁ ਕਿਉ ਨਾਹੀ॥ ੧॥
 ਸੋਲੇਕਾ॥ ਚੁਭੁ ਅੰਦਰ ਤਚਿ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਅਵ
 ਰਨਾ ਦੇਉ॥ ੧॥ ਪਚਿ ਜੀ॥ ਸਿਤੋ ਪਹੁ ਸੇਵਾ ਚੁਪੈ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸ
 ਤੇਖਾ॥ ਸੇਖੈ ਤੇ ਚੁਭੁ ਚੁਪੈ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੇਖਾ॥ ਸਿਫੁ ਤੀ ਤੇ ਸ
 ਚੁਭੁ ਪਜੈ ਨਾਮੈ ਤੇ ਫਿਰਿ ਮੇਖਾ॥ ਨਿਰਦੇਖੈ ਕਉ ਕਹੁ ਮੇਲੁ ਨਾਹੀ
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕਾ॥ ੧॥ ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਜਿ ਸਿਤੋ ਪਕ
 ਚਿ ਅਗਰੁ ਉਤ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਸਾਸੁ ਹੈ॥ ਜਿਨਾ ਕਉ ਸਿਤੋ ਪਕੁ ਆਇ
 ਆਹੈ ਸੇ ਭਰਮ ਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਸੇਵਾ ਨਾਲੁ ਉਨਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾ
 ਤਾਇਆਹੈ॥ ਸੇਵਾਹੀ ਹੈ॥ ਸੇਵਾ ਬ

ਚੈਰਹੋਰ ਕਛੁ ਜਾਣਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਸਿਤੋਖਕਾ ਅਹਾਰੁ ਸੇਵਾਹੀ
 ਹੈ॥ ਜਾਸਾ ਸੁਹੋਤਾ ਸੇਵਾਹੀ॥ ਜਾਸਾ ਸੁਹੋਗਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸੇਵਾ
 ਬੀਹੋਗਾ ਨਾਹੀ॥ ਇਹ ਮਿਤ ਸਿਤੋਖਕੀ ਹੋਗੀ॥ ਫੇਰ ਕੁਦਰਤਿ
 ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਿਤੋਖਕਾ
 ਬਰਨੈ॥ ਰੂਪੁ ਕੇਹਾ ਹੈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਉ ਦੁਹੈ ਨਿਜਨ ਮੁਕਿ ਬ
 ਹੁਲੈ॥ ਐਸਾ ਹੋਗਾ ਨਾਮੁ ਨਾ ਕੇਹਾ ਹੈ॥ ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰ ਬੋਲਾ
 ਸੁਣਕੁਦਰਤਿ ਨਾਨਕਾ ਐਸਕਾ ਰੂਪੁ ਤੁਸਹੀ ਵਿਚਹੈ॥ ਸੁ
 ਦੇਭੀ ਰਿਗ ਬਹੁਤਿ ਹੋਨਿ॥ ੧੨॥ ਬਹੁਤ ਰਿਗ ਹੋਨਿ ਜੇ ਦਰ
 ਸਧਰਤੀ ਪੜੈ ਗਾ ਸੁਖੇ ਖੇਗਾ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਨਗੇ॥
 ਪੜਦਾ ਪੜਦਾ ਸੁਮਾਰ ਵਿਚ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਸੁਏ ਸਰਿਗ ਕਉ ਬ
 ਤਾਵੇਗਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹੋਇ ਹੁਸ
 ਤਨ ਕੀ ਗਾਇ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਿਕੈ ਦੇ ਸੈ ਪਲਕ ਪਲਕ ਜੀ
 ਅਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤਿਨ
 ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਾਮੁ ਵਪਾਰੀ ਤੇ ਜਨਾ ਜਿਨ ਜਪੁ
 ਹੈ ਅਪਾਇ॥ ਅਪਮਿਟੇ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਸੈ ਚਰਨੀ ਲੀਨੇ ਲਾਇ
 ॥ ਐਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲਾ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ਨ ਦਿਨ ਵਧਤ ਜਾਇ॥ ਪਿਆਨੁ
 ਬਿਹੋਗਾ ਮਨਾਨ ਕਾਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਫੇਰ ਕੁਦਰਤ
 ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਇਹੁ ਨਾਮੁ ਜੁਥਾ
 ਲਾਹੈ ਬੁਢਾ ਹੋਇ ਨਾਹੀ॥ ਏਦੀ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਕਰਹੈ॥ ਤਾ ਆਰਿਜ
 ਹੋਈ ਸੱਚਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣਦਾ ਸਜੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਯੋ॥
 ਸੇਬਹੁ ਜਿਨ ਮਾਏ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ਸੁਨ ਜਪ ਜਪ ਕਿ
 ਤਨੀ ਆਤਰੀ ਹੋਇ ਰਕਿਤੀ ਆਜਪੁ ਜਪੁ ਤਰਗਾ॥ ਜਿਚਰੁ ਤੀਕੁ
 ਧਰਤੀ ਅਕਾਸੁ ਹੋਗਾ॥ ਤਿਚਰੁ ਤੀਕੁ ਨਾਮੁ ਬਾਲਾ ਹੀਰ ਹੋਗਾ॥ ਇ
 ਨੁ ਦਿਨੁ ਸਵਾਇ ਆਹੋ ਦਾਜਾਗਾ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਸੇ ਜਪ ਜਪ
 ਸੇ ਜਪ ਦੇ ਜਪ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਗਾ॥ ਪਰੁ ਨਾਮੁ ਬਾਲਾ ਹੀਰ ਹੋਗਾ॥
 ਫੇਰ ਕੁਦਰਤਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਏਹੁ ਜੀਅ
 ਜੇ ਤਤੁ ਪੈਯੋ ਦਾਕੀ ਤੇ ਪੈਨਾ॥ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਬੇਅਸਿਖ ਹੋਇ॥ ਪ
 ਰੁ ਉਹ ਨਾਮੁ ਕਵਣੁ ਹੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੁ ਤਰੀ ਦਾਹੈ॥ ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰ ਬੋਲਿ
 ਆਜ ਸੇਰਾ ਨਾਉ ਨਿਹਦੁ ਲੁਨਿਹ ਚਾਕਰ ਕੇ ਕੀਤ ਲਾਇ ਕੇ ਨਾਮੁ
 ਜਪੈ॥ ਪ੍ਰਮੁਕ ਰਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਗਾ ਸੇ ਸੇਖ ਪਾਵੈਗਾ॥ ਜਿਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ

ਜੁਨਾਮ ਜਪੈ ਗਾ ਸੁ ਧਾਰਿ ਚਿਤ ਰੇਗਾ ਜੋ ਸੇਵ ਕਰੈ ਭ੍ਰਿਕੈ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪੈ ਗਾ ਸੇ ਜਨਾਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੋ ਦਾਨਿ ਕਰੈ ਨਾਮੁ
 ਜਪੈ ਗਾ ਸੁ ਗਾ ਜੁ ਪਾਵੈ ਗਾ ਚਿਤੁ ਤਪਸਿ ਆਕਰੈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਗਾ
 ਸੇ ਜੀ ਮਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੀ ਚਿਦੇ ਭ੍ਰਿਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਲਭਿਕੈ ਸਬਦ
 ਵਿਚ ਦੋਹੈ ਭ੍ਰਿਕੈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਗਾ ਤਿਸਨੁ ਮੈ ਅਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਾ ਗਾ
 ਮੁਹਰ ਛਾਪਿ ਮੈ ਤਿਸਨੁ ਦੇ ਭ੍ਰਿਕਾ ਗਾ ਸੁਣ ਕੁਦਰਤਿ ਮੇਰੀ
 ਮੁਹਰ ਛਾਪਿ ਜੋ ਪੈਸੁ ਤੁਝਾ ਛਾਪੈ ਹੋਇ ਫੇਰ ਕੁਦਰਤ ਨਾਨਕ ਅ
 ਰਦਾ ਸਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੈ ਧਾਰਿ ਸਾਹਿਜਿ ਸਨੁ ਤੁਝਾ ਸਕਰਹਿ ਸੁ
 ਮੁਹਰ ਛਾਪਿ ਤੇਰੀ ਜਾਣੈ ਤਾਹੁ ਕਮਹੋ ਭ੍ਰਿਕੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਸੇਵਕ
 ਭ੍ਰਿਕੁ ਜੁ ਚਾਰ ਅਖਰ ਪੈਨਿ ਭ੍ਰਿਕੁ ਹਮੇਰੀ ਮੁਹਰ ਛਾਪੈ ਛਤੀ ਹਜ
 ਗਾ ਵਿਚ ਭਾਣਾ ਭ੍ਰਿਕੈ ਠੇਕੀ ਤੇ ਪੈਨਿ ਭ੍ਰਿਕੈ ਸਹਿ ਸੁਨਾਮ ਕਾ ਮੇਰੇ
 ਜਿਨਾਨੁ ਭ੍ਰਿਕੈ ਸਨਾਮ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਭ੍ਰਿਕਾ ਹੋ ਸੇ ਬਹੁ ਜਿਤੁ ਰਮੈ
 ਨਾ ਜੀ ਸਿਤੋ ਖਰੀ ਭ੍ਰਿਕੈ ਸੇਵਿ ਚਹੈ ਸੇ ਮੁਕਤ ਭ੍ਰਿਕੈ ਵਿਚਿ ਹੋਹੈ
 ਸੁ ਸਭ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭ੍ਰਿਕੁ ਹੋਇ ਤਬ ਬਾਬੈ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਅੰਦਰ
 ਅਰਦਾ ਸਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੈ ਧਾਰਿ ਸਾਹਿਜਿ ਤੁਸਾ ਕਹਿ ਆਤਿ ਸੁ
 ਸਭ ਦੀਨਿ ਸਾਹਿ ਭ੍ਰਿਕੈ ਪਰ ਭ੍ਰਿਕੈ ਬਿਸਮਾਦ ਗੀ ਅਸਾਨੁ ਆਵੈ
 ਦੀ ਹੋਇ ਭ੍ਰਿਕੈ ਸਨਾਮ ਦਾ ਰੂਪ ਰੇਗਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਠਿ ਭ੍ਰਿਕੈ ਭ੍ਰਿਕੈ
 ਨਾਚਹੁ ਅਖਰਾ ਕਾ ਭ੍ਰਿਕੈ ਅਗਾ ਭ੍ਰਿਕੈ ਹੋਇ ਤਾਨਿ ਰੇਕਾਰ ਬੋਲ
 ਆਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੁਝਾ ਭ੍ਰਿਕੈ ਚੇਤਾ ਭ੍ਰਿਕੈ ਭ੍ਰਿਕੈ ਨਾਮੁ
 ਕੇਰੇ ਗਾ ਬਹੁਤ ਹੋਇ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਰਤਾ ਹੋਇ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਮਤਾ
 ਹੋਇ ਪਰ ਭ੍ਰਿਕੈ ਨਾਮੁ ਭ੍ਰਿਕੈ ਲੇਖਿ ਆਹੋ ਚਿ ਸੋ ਕਚ ਚਿ ਹੋਇ
 ਰੇਗਿ ਸੁਮਾਰ ਵਿਚ ਹੋਇ ਚਚਿ ਹੋਇ ਲਖ ਹੋਇ ॥੬੦੦੦॥
 ਜੇਹੇ ਜੇਹੀ ਜੂਨੈ ਤੇਹੇ ਤੇਹੇ ਨਾਮੁ ਹੋਤੇ ਹੈ ਤੇਹੇ ਤੇਹੇ ਗਾ ਗੁਰੂ
 ਤਿਸ ਕਾ ਵੇਰਵਾ ਪਚਿਣ ਵਿਚ ਸੇ ਸਾਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀਤਾ ਹੋਇ
 ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਸੀ ਤਲ ਨਾਮੁ ਜਪੀਦਾ ਹੋਇ ਜਾ ਕੋਈ ਪਾਣੀ
 ਨੇ ਮਿਲਦਾ ਹੋਇ ਤਾਕਹਿ ਦਾਹੈ ਜੇ ਪਾਣੀ ਠੰਡਾ ਹੋਇ ਹਰ ਚਿ
 ਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਾ ਹੋਇ ਪਾਣੀ ਨਾਮੁ ਜਪਦਾ ਹੋਇ ਬ੍ਰਹ
 ਆ ਵਿਚ ਚੇਦਨ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਪੰਥੀ ਆ ਵਿਚ ਸਭੁ ਲਿ

ਚਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਆ ਕ੍ਰਿਤਾ ਵਿਚ ਜੀਤੀ ਲਨਾ ਮੁਆ ਮ੍ਰਿਗਾ ਵਿਚ
 ਹਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਮੁਆ ਰਾਪਤਾ ਵਿਚਿ ਨਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਮੁਆ ਚ
 ਉਪਾਏ ਵਿਚਿ ਗਰਨਾਪਤਿ ਨਾਂ ਮੁਆ ਹੋਰ ਸੁਮਾਰ ਬਹੁਤ
 ਯੋ। ਨਾਨਕ ਹੋਰ ਮੈ ਮਾਨ ਸਾਨ ਪ੍ਰਮੁਹ ਸੁੰਦੀ ਆਹੋ ਨਾਂ ਮੁ
 ਸੋਤੋ ਖੁਆਤਾ ਕੁਦਰਤ ਬਾਥੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੈ
 ਪਾਤਸਾਹਿ ਤੇਗਾ ਅੰਤ ਤਾ ਤੋਹ ਜਾਣਹਿ ਏਨਾ ਚਹੁ ਅਖਰਾ
 ਦਾ ਬਰਨਾ ਚਿਹਨ ਰੂਪ ਕੇਹਾ ਹੈ। ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰ ਬੋਲਿਆ
 ਸੁਇ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਵਸਤੁ ਬਤਾਵਣ ਕੀਨਾ ਹੀ। ਪਰਤੁ ਪ
 ਨੁ ਅਸੀ ਬਤਾਵਣੇ ਹੰਗਾ ਅਸਾ ਰੀ ਮੁਹਰ ਛਾਪ ਜੀਉ ਸਾ
 ਰਾਏ ਹੁਵਸਤੁ ਪਰਤੁ ਹਿਥੋ ਭਿੰਨ ਨਾ ਹੀ। ਸੁਨ ਪਤਗਾ ਜਾ
 ਬਾਤਿ ਸਕੇ ਚਾਰ ਬੋਟੇ ਖੇਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇਹੁ ਕਮ ਕੀਤਾ ਜਿ
 ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਹੋਨਿ ਤੁਸੀ ਚਰਿ ਹੀ ਕੁੰਡੀ ਦਰਿ ਜਪ ਵਹਾ। ਤਾਪ
 ਹਿਲਾਵ ਕਾਰੁ ਉਪਜਿਆ ਵਕਾਰ ਭੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਤੇ ਗਾਹਿ ਉਪ
 ਜਿਆ ਗਾਗਾਨ ਪਤਿਗਾ ਜਾਗਿਆ ਨੁ ਸੁਧੁ ਤਿਸ ਤੇਗਗਾ
 ਪੈਦਾ ਕੁਊ ਆਗਾਰ ਵਸਿ ਕਰੀ ਬੁਧੁ ਅਪਨਾ ਰੂਪੁ ਰਖਿਅ
 ਤਿਸ ਤੇਗਗਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਤਿਸ ਵਿਚਹੁ ਤਿਨ ਬਾਨ
 ਪੈ ਜੇ ਮਧਿ ਆਨ ਤੇ ਵਹਾਪਤਾ ਲਪੁਰੀ ਤੇ ਗਾਗਾਗਾ
 ਨ ਪੁਰੀ ਤੇਗਗਾ ਅਪਨੇ ਰੂਪ ਤੇਗਗਾ ਏਹੁ ਚਹੁ ਬਾਵਾ
 ਤੇਗਗਾ ਅਖਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਨਿ। ਏਨਾ ਚਹੁ ਅਖਰਾ ਕਾ
 ਜਨ ਮਭੀ ਹੋ। ਰੂਪ ਭੀ ਹੈ ਅਗਰ ਭੀ ਹੈ ਮੁਖ ਚਰਨੇ ਤੇ
 ਨਾ ਸਕਾ ਕਾਨਿਹ ਸਤਿਸਰ ਬਤਿ ਦੇ ਹਿਹੀ ਕਾਨ ਮੁਨਾ ਹੋ।
 ਪਰ ਏਸ ਕਾ ਜੀਉ ਸੁਦਰਸ ਪ੍ਰਤੀ ਪਜੇਗਾ ਸੁਪਵੈ
 ਗਾ। ਅਹਿ ਭਿੰਨ ਅਸਾ ਤੁਸਾ ਬੋਰ ਖਿਆ ਹੋ। ਏਕੁ ਤੁਲੇ
 ਪੈਦਾ ਸਿਆ ਭੀ ਹੋ। ਸਬਦਿ ਵਿਚਿ ਹੈ ਬਾਹਿਰ ਨਾ ਹੀ।
 ਸਬਦ ਹੀ ਜੇਗਾ ਹੋ ਏਕ ਰਿਖੋ ਜਗੁ ਸੇਖਾਵਗਾ। ਸਬ
 ਦ ਕਰਿ ਮੈਲੁ ਨਾ ਹੀ ਜੀਉ ਨਹੀ ਦੇਹ ਨਾ ਹੀ ਕਰ ਮੁਨਾ ਹੀ
 ਨਿਰਲੇਪੁ ਨਾ ਹੀ ਅਵੇਗਾ ਹੋ ਏਕ ਰਿਖੋ ਜਗੁ ਸੇਖਾਵ

6

ਗਾ॥ ੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਦਰ
 ਸਨ ਪੇਖੈ ਜਾਇ॥ ਕਲਾਨ ਬਧੀ ਆਨ ਕਾਜਿ ਹੋਇ ਬਿਸ
 ਮਾਦਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਧਰਿਤੀ॥ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਰੁਲਿਵ ਲਾਗੈ ਤਹ ਜਾਇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਖ ਲਹੈ ਪ੍ਰੀ
 ਤਵ ਸੇ ਮਨ ਆਇ॥ ਲਿਵਨ ਹੀ ਅਟਕੈ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸ
 ਹ ਜਿ ਬਿਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਬੇਜੇ ਤਿਰੁ ਦੁਇ ਪੇਖੈ ਚਿਣੈ ਪਚਿਣੁ ਰਲਾ
 ਈ॥ ਮਨੁ ਪਚਿਣੈ ਜੇ ਚਿਣੈ ਤਹੈ ਤਾ ਸਬ ਦੇ ਕੀ ਸੁਧਿ ਪਾਇ॥ ਜੁਗਤਿ
 ਬਿਹੀ ਗੰਮਨਾਨ ਕਾਇ ਹੁ ਮਨ ਆਗਿ ਆਚ ਜਾਇ॥ ੬॥ ਫੇਰ ਕੁ
 ਦਰਤ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੈ ਸਚੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿ ਧਿਆਨ ਕੁ ਚਿਣੈ
 ਕਲਾਨਾ ਹੀ ਤੈ ਪ੍ਰਮੁਹੈ ਏਹੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਕਰਿਹੈ॥ ਤਾਨਿਰੰਕਾਰ ਬ
 ਲਿ ਆਜੁ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਜੀ ਧਿਆਨ ਕੁ ਚਿ ਕਲਾਇ ਤੁ ਬਿਧਿ
 ਨਹੀ ਜਿ ਸਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਦਹੈ॥ ਸੋ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਇ ਗਹਿ ਦਾ
 ਹੈ॥ ਜੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਕਲਾ ਹੋਵ ਸੁ ਤੇਹ ਬਿਅਵੈ ਸੁ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਕਾ
 ਸੁ ਕਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਏਵਹੈ ਜਿਉ ਜਿ ਸੋਨੇ ਧਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰੇ
 ਮੁ ਹੋਵਹੈ ਸੋ ਧਿਆਨ ਲਾਇ ਆਹੀ ਲੋੜਿ ਦਾਹੈ॥ ਅੰਧੈ ਹੀ ਤੀਕੁ
 ਉਸਦੀ ਪਹੁਚੈ॥ ਉਸਨਹ ਉਵੇ ਪਾਲੀ ਦੇ ਦਾਹਾ ਪਰਨ ਮਨਾਇ
 ਸਹਿ ਪਚਿਦਾਹੈ॥ ਸੋ ਪਰਹੁ ਬਾਵਦਾਨਾ ਹੀ ਏਹੁ ਦਾਸ ਤੇਹੈ ਗੰਨਾਪੈ
 ਜੇ ਕਲਾ ਹੋਵੈ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਤਾ ਕਲਾ ਕਮਾਵੈ ਲਗ ਜਾਇ॥ ਧਿ
 ਆਨ ਵਿਸਰਿ ਜਾਸਹੈ॥ ਏਹੁ ਦਾਸ ਤੇ ਮੈ ਭਿਨੁ ਹਥਿ ਆਹੈ ਜੇ ਕਲਾ
 ਹੋਵੈ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਤਾ ਪੰਥੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖੀ ਅਕਰਿ ਉਤ੍ਰਿ ਜਾਦਾ
 ਹੈ॥ ਤਿਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਾਥਿ ਨਾਹੀ ਆਵਦਾ ਤਾਇ ਉਸਿ ਸਾਰ ਕੀ ਬਿ
 ਥੈ ਏਹੁ ਮਨਿ ਦਹੈ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਿਰ
 ਸੁਗਤਿ ਕੈ ਤਨ ਕੁ ਚਿ ਬੇਜੈ ਜਾਇ॥ ਉਕਤਨ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੁਗਤਿ
 ਕਹਾਸ ਮਝਾਇ॥ ੧॥ ਧਰਿਤੀ॥ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰੀਤਨਾ ਮਧੁ
 ਮਧੀ ਤਲਹੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਨ ਮਹਿ ਲਿਵ ਉਚੈ
 ਥਾਨ ਲਗਾਇ॥ ਉਚਾ ਆਤਮੁ ਬਾਨੁ ਹੋਇ ਹਾਸੁ ਲਾਇ॥
 ਪਲੁ ਪਲੁ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਅਗਾਧੀ ਮੈ ਸਹਜੀ ਉਪਜੈ ਪਾਇ॥ ਏ
 ਤਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਗਤਿ ਹੋ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ॥ ੧॥
 ਫੇਰਿ ਬਾਏ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀਉ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿ ਸੁਗਤਿ ਕਰਿਉ

ਕਤਿ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਤੀ ਸੁਕਉਣਾ ਬਿਧਿ ਹੈ॥ ਤਾਨਿਰ
 ਕਾਰ ਬੇਲਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਉ ਕਤਿ ਸੇਸਿਆ ਏਪੈ ਜੁਗਤਮ
 ਸਿਆ ਏਪਨਾ ਹੋਇ ਕਤਿ ਕਰਕੇ ਜੁਗਮ ਅਗਧੀ ਦਾਹੈ ਤਿਸ
 ਦਾ ਅਗਧਿਆ ਆਧਿ ਪਉਦਾ ਨਾਹੀ॥ ਉਕਤਿ ਕਾਨਾ ਉਕ
 ਬਨੀ ਹੈ॥ ਜੁਗਤਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੁ ਮੁਖੈ॥ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ
 ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਉਕਤਿ ਕ ਬਨੀ ਕਿਉ ਕਰਿਹੈ
 ਟੀ॥ ਜੁਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਲੀ॥ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆ
 ਉਕਤਿ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ॥ ਉਕਤਿ ਜੁਗਤਾ ਹੈ
 ਜੁਗਤਿ ਨਿਬੇਜੁ ਹੈ॥ ਸੁਗਤਿ ਵਿਚਿ ਉਕਤਿ ਜੁਗਤੀ ਹੈ ਏਤੁ
 ਵਾਸਤੇ ਸੁਗਤਿ ਕਰਿ ਕੋ ਉਕਤਿ ਵਾਨ ਕਉ ਤਿ ਕਰਿ ਕੋ ਬੋਲ
 ਦੇਨਾ ਹੀ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ਦੇਹੈ ਨਿ॥ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲਿ
 ਰਲੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਉਕਤਿ ਆਇ ਪਉਦੀ ਹੈ ਵੈਤਾ ਜੁਗਤ ਕੋ ਟੀ
 ਕਾ ਸਨ ਕਰੇ॥ ਉਕਤਿ ਖਿਜਮ ਤਿਹੈ ਜੇ ਉਕਤਿ ਲਓ ਨਾ ਕਾਚੀ
 ਬਾਜੀ ਹੋਵੇ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਨਾਹੀ ਪਉਦਾ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਸਹ
 ਣਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਅੰਤ ਬਾਦ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਜੀਉ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਕੇ ਸੁ
 ਆਪ ਜਾਇ ਦਾਹੈ॥ ਉਹ ਆਪ ਜੇ ਸਾਕਰੀ ਦਾਹੈ॥ ਅਪਨੀ ਬੋਲਿ
 ਬਾਵਲੀ ਉਸਤੇ ਤੇਨੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਿਉ ਸਿਖ ਨ ਬਹੁਤ ਸਬਦੁ ਹੈ
 ਜੇ ਸਬਦਿ ਨਾਲ ਪਿਆਇ ਨਾਲ ਗਾਇ ਨਰੇ॥ ਸੁਸਬਿਦ ਹੀ ਜੇ ਹੋ
 ਵਨਿਰੇ॥ ਸਬਦ ਕਾ ਜਿਨ ਨੇ ਪਿਆਰ ਹੈ ਸੁਸਬਦ ਆਪਿ ਜੇ ਹਾਕ
 ਰ ਲੇਦਾ ਹੈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਰਚਾ ਦਨ ਸਬੁ ਤੇ ਸੇ
 ਤੇ ਖਰਿਦੈ ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਥਕ
 ਹੋਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਅ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਲਗਾਇ॥
 ਬਿਨੁ ਨੈਨੀ ਪੇਖੇ ਕੁਛੁ ਮਨੁ ਨਾਹੀ ਮਾਨੈ॥ ਜਿਸੁ ਪੇਖਿ ਅਸੇ ਰਹੈ ਅ
 ਪਾਇ॥ ਬਹੁ ਜਨ ਬੋਲਨਿ ਤਿਨ ਕੋ ਭਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਹਿ ਨਾ ਮੈਚਿ
 ਤੁਲਾਵਹਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹੋ ਗਿਆਨ ਕਾ ਵਹਿ॥ ੧॥ ਫੇਰ ਬ
 ਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜੀਮਿ ਹਰਵਨ ਗਿਆ
 ਨ ਵਿਚ ਚੰਦ ਨਿਹੈ॥ ਏਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਜੁਗਤੀ ਏਹੁ ਮਿਤ ਕੀ ਕਹੈ॥ ਤਾ
 ਨਿਰੋਕਾਰ ਬੇਲਿਆ ਸੁਣਨਾ ਕ ਕੁਦਰਤਿ ਗਿਆਨ ਸੇਵਾ ਨ ਏ
 ਹੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਉਕਤਿ ਚੰਦੀ ਵਾ ਬਾਲ ਰਖ

6

6

ਦਾਹੋਉਹਅਨੇਰੇਚਾਨਣਕਰਗਵਾਤੀਵਸਤੁਜੋਲਧੀ॥੫॥
 ਹਏਹੁਦੀਵਾਗੀਉਉਨਾਹੀਬਲਦਾਜਾਪਜਵਸਤੁਇਕਰੀ
 ਆਹੋਦੀਆਹੋਨਿਤਾਦੀਵਾਬਲਦਾਹੋ॥ਉਹਅਨੇਰੇਚਾਨ
 ਟੁਕਰਤਾਹੋ॥ਉਕੁਦੀਵਾਦੁਜੈਵਟੀਤੀਜੇਤੋਲੁਚਓਥਾਅਗਾ
 ਨਪੰਜਵਾਬਾਲਣਵਾਲਾਜਾਏਹੋਹੋਵੈਤਾਦੀਵਾਬਲਦਾਹੋ॥੬॥
 ਰਬਾਏਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਉਹੁਤਾਹੋਉ
 ਆਸਿਸਾਹਕਾਦੀਵਾਹਿਕਮਤਿਹੋ॥ਜੋਜਕੈਚਾਨਣਕੀਤਾ॥੬॥
 ਸਤਿਰਵਾਤੀਥੀ॥ਸੁਦੀਵਾਬਾਲਿਕੇਲਧੀ॥ਅਤੈਜੀਤਸੀ
 ਜੁਕਹਦੇਸਹੁਜੇਗਿਆਨਵਿਚਚਾਨਣਹੋ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਆਵਦੀ
 ਨਾਹੀ॥ਜਿਸਦਸਤਿਲਧੀ॥ਬਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਹੀਆਵਦੀ
 ਵਸਿਤਗਿਆਨਕਰਕੈਪਾਈਆਹਿਸੁਣਦਾਸਜੀਤਸੀਕਿ
 ਤਾਖਆਲਪਏਹੋ॥ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾ
 ਤਸਾਹਿਮਿਹਰਵਾਨਗੁਰੂਚੇਲੇਚਹਿਰਾਸਹੋ॥ਅਕੈਗੁਰੂਚੇ
 ਲੇਨਾਲਥੇਲੇ॥ਅਕੈਚਲਾਗੁਰੂਨਾਲਅਰਦਾਸਿਕਰੇ॥ਤਾ
 ਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਜੋਉਹਦੀਵਾਹੋਰਹੈਜਿਤੁਵਸਤਿਪਾਉ
 ਦੀਹੋਉਹਏਸੁਦੇਹੀਵਿਚਲੇਜੀਵਾਹੋ॥ਉਸੁਦੇਹੀਕਾਕਰੇਦੀ
 ਵਾਤਤਕਾਕਰੇ॥ਤੇਲੁਮਨਕਉਵਸਿਕਰੇਏਹੁਵਟੀਕਰੇਸਰਤ
 ਕੀਅਗਾਨਕੀਚੈਪੰਜਵਾਬਾਲਣਵਾਲਾਧੂਮੁਹੋਵੈਉਹੁਪੰਜ
 ਵਸਤੁਹੋਵਨਤਾਪਟਿਬਿਖੈਚਾਦਨਹੋਵੈਦੀਵਾਏਸਦੇਘਟਿ
 ਵਿਚਹੋਵਸਤੁਏਸਦੇਘਟਿਵਿਚਹੋ॥ਟੋਲਣਵਾਲਾਕੁਘਟ
 ਵਿਚਹੋਪਾਸਕਛੁਨਾਹੀ॥ਅਰਦਾਸਹੋਉਪਾਤਸਾਏਹੁ
 ਗਿਆਨਤ੍ਰਿਪਤਿਕਿਉਨਾਹੀ॥ਸੁਣਿਸੇਵਕਤਸੀਕਿਸਵਸ
 ਤਨੁਲਗੇਹੋ॥ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿਹਰਵਾਨਅ
 ਸਾਨੁਬਹੁਤਵਸਤੁਚਾਹੀਦੀਆਹੋਨਿ॥ਪਰਜੇਦਉਆਕਰਿ
 ਕੈਦੇਹੁਸੁਅਸਾਏ॥ਤਾਹੁਕਮਹੋਉਆਕਿਉਅਜੈਤਸਾਹੀ
 ਨਿਸਾਹੋਉਨਾਹੀ॥ਅਜੇਕਛੁਹੋਰਚਾਹਦੇਹਉ॥ਤਾਬਾਬੇਅ
 ਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਉਮਿਹਰਵਾਨਉਕਹੋਉਉਕਹੋਉਆਨਾਹੀ
 ਪਰਜੀਗਿਆਨਵਿਚਚਾਨਣਕਿਕੁਹੋ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਕਿਉਨਾਹੀ॥
 ਉਹੁਤਿਨਤਿਨਬਾਯਕਛੁਦੇਹੁ॥ਜੀਬੋਲਣੁਹੋਆ॥ ੧॥

6

6

ਸਲੋਕਾ ਪ੍ਰਚਿਤ ਅਰਥੈ ਪ੍ਰਚਿਤ ਥੀ ਪ੍ਰਚਿਤ ਕਰੈ ਬਿਸਥ
 ਗਾ ਬਲਕਰਿ ਚਲੈ ਨਾਨਕਾ ਕਿਛੁ ਅੰਤ ਪਾਗਾਵਾਗਾ ॥
 ੧॥ ਪ੍ਰਚਿਤੀ ਚਲੈ ਪ੍ਰਚਿਤ ਦਿਸੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਉਚੀ ਨੀਚੀ
 ਬਾਤਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸਿਖ ਕੋ ਸਿਖ ਅੰਚ ਲਿਖੀ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ
 ਦਸਤਿ ਜੇ ਆਗੇ ਖਾਇ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਫਿਰਿ ਅ
 ਵੈ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਤਿਖੈ ਨਹੀ ਤਿਖਤਾਵੈ ॥ ਇਉਂ ਕਰਿ ਧਿਆਨ ਗਿ
 ਆਨ ਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਹੈ ਪੁਰਤਿ ਪਤਨਾ ਮਾਨਾ ॥ ੮ ॥
 ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਅਸਾਫੇਰ ਕਬ ਥੇਲੁ ਟਾਹੈ ॥ ਸਿ
 ਉਹੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਦੇਹੁ ਜੀ ॥ ਤਾਨਿ ਰਿਕਾ ਬੋਲਿ ਆਸੁ ਦਾਸ
 ਜੀ ਇਹੁ ਜੇਗਿ ਆਨ ਹੋ ਸੋ ਕਉ ਦੁਹੈ ॥ ਜਿਧਰ ਰੁਵਾਇ ਦਹੈ ਤਿ
 ਧਰ ਜਾਵਾਹੈ ॥ ਏਸ ਦਾ ਅਰੁ ਬਰ ਬੀ ਵਰਾਹੈ ॥ ਏਹੁ ਨ ਦਰੀਆ
 ਵਦਾਨਾ ਹੀ ॥ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਫਿਰ ਆਵਦਾਹੈ ॥ ਪ੍ਰਜੀ ਕੁਨਾਲ
 ਪਰਾਇ ਸਵਿਚਨਾ ਉਜਾਈ ਦਾਹੈ ॥ ਜੇ ਇਹੁ ਪ੍ਰਚਿਤ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਚਿਤ ਸ
 ਦ ਆਵਦਾਨਾ ਹੀ ॥ ਏਸ ਦੀ ਨਿਆਈ ਗਿਆਨ ਹੋ ॥ ਇਤ ਬਿਧਿ
 ਇਸ ਵਿਚ ਚਾਨੁ ਦੁਹੈ ॥ ਪ੍ਰਚਿਤ ਪਤਿਨਾ ਹੀ ॥ ਜੇ ਏਸ ਵਿਚ ਤਿ
 ਪਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਕਾ ਸਨ ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਬੇਲੇ ਕਾ ਸਨ
 ਅਘਾਇ ਕੋ ਬਹਿਰਾਹੈ ॥ ਜਿਚਰੁ ਤਿ ਪਤਿਨਾ ਹੀ ਆਵਈ ਤਿ ਚਰੁ
 ਬ ਕਈ ਹੋ ॥ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਆਵਗਤ ਅਘਾਇ ਰਹਾ ॥ ਫੇਰ ਬਾ
 ਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਿ ਪਤਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਵ
 ਦੀਹੈ ॥ ਸਿ ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਤਿ ਬਿਧਿ ਆਵੈ ਤਾ ਬੇਲੁ ਟਾਹੈ ਇਆ ॥ ੧॥
 ਸਲੋਕਾ ॥ ਤਿਖਤਿ ਅਘਾਏ ਸੇਜਨਾ ਜਿਨ ਮਾਨਿਵ ਸਿਆਨਾ ਮੁਖ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸਿਤ ਹੋਹਿ ਜਿਨਾ ਬਿਹੰਗਾ ਮੁਖਿ ਆਨਾ ॥ ੨॥
 ਪ੍ਰਚਿਤੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਰਮਲ ਅਕਾਰੁ ਇਸ ਕਠਿ ਧੋਆ
 ਵਹਿ ਪਾਵਹਿ ਪਾਗਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਦਰ ਪਰਵਾਇ ॥ ਪਾਰਬ
 ਹਮ ਸਿਉ ਲਾਵੈ ਧੋਆਨਾ ॥ ਏਕੋ ਸੁਰਤਿ ਏਕੋ ਅਹਰਾ ॥ ਸਿਏ
 ਦੇਹਿ ਦੁਤੀ ਆਸਗਲ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨੇ ਮੇਦੁ ਜਾਰਾ ਉਨਹੀ
 ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਬਿਹੰਗਾ ਮਸੇਧੀ ॥ ੧੦॥ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਏਹੁ ਤਾਹੀ ॥
 ਪਰਏਸ ਦਾ ਵੀਚਾਰਿ ਕਿਉਂ ਕਰਿਹੈ ॥ ਜਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਤੁਸ

ਰਾਸੀਤੋਹੇਮੇਰੇਧਿਆਨਥੀਤੁਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ॥ ਸੁਰਤਿਤੇਹੀਮਾਤੋਹੇ
 ਸਚਕੀਬਿੰਦਹੈ॥ ਸੇਵਾਤਭਾਯੋਮਕੀਦੇਹੋਮੇਰਿਓਖਹਿਲਿਓਸਾ
 ਸਤੁਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ॥ ਤਿਪਤਿਤਿਨਾਨੁਆਵਦੀਹੈਜਿਨਾਇਕੁਗੁਰਦੇ
 ਵਕਰਿਜਾਤਾਹੈ॥ ਸੇਅਪੁਣਾਨਸਨਾਅਗਲਾਅਜੇਤੁਗੁਰੂਕੀਤਾਹੈ
 ਜਿਨਾਦੀਗੁਰੁਨਾਲਪੈਜਰਹੈਗੀ॥ ਤਿਨਕੀਪੈਜਸੇਰੇਨਾਲਰਹੈਗੀ॥
 ਜਿਨਾਤਿਪਤੰਅਘਾਈਹੈਤਿਨਾਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰਹੈਕੋਕਰਜਾਤਾਹੈ॥
 ਸਾਧੁਗੁਰੁਤਿਰੀਏਕੋਕਰਿਜਾਤਾਹੈ॥ ਏਕੁਸੁਮੇਰੀਚਰਚਾਨਾਲਰਾ
 ਰਦੇਵਸਬਦਿਨਾਲਿਧਿਆਨਹੈ॥ ਉਨਾਥੇਕਿਤਨੀਆਵਸਤੁਰਹਿਗਈ
 ਆਗਨਾਪੁਜਾਰਹਿਗਈ॥ ਪਿਤ੍ਰਜਠੇਰਹਿਗਏਹਨੀ॥ ਵਰਤੰਲਿਘਾਇ
 ਰਹਿਦੁਰਗਏ॥ ਨੇਮਆਦਰਖਜੇਹੈਨੀ॥ ਨੇਮਨਾਉਹੈਪੁਜਾਰੁਰਮਹੈਪਿ
 ਤਰਜਠੇਰੇਦੁਜਾਗੁਓਹੈ॥ ਵਰਤਵਿਚਆਰਥਲਾਵਹੀਹੈ॥ ਰਿਜਕੁ
 ਕੀਮੀਹੈ॥ ਵਿਚਵਾਰਵਰਤਿਰਖਵਾਏਈਦੇਹੈਨਮਤੁਪਿਛੁਦੇਮਤੁਇ
 ਕਰਿਆਲਿਘਾਇਲੈਣਾ॥ ਪਚੇਦੇਚਸਾ॥ ਮਿਠੇਕਰਕੇਕੁੰਚਾਈਦੇਹਨਸੁ
 ਕਵਰਤੀਰਖੀਗਤਿਨਾਹੀ॥ ਪਰਉਹਜਾਦਾਹੈਰਚਿਵਰਤਰਖਦਾਹੈ
 ਪਰਉਸੇਥੇਪਿਛੁਲੇਜਨਮਦਾਰੁਰਣਾਲਈਦਾਹੈਸਾਧੁਰਤਿਪਤਿ
 ਜਿਨਾਨੁਆਈਹੈਜਿਨਾਦੈਆਤਮੇਦਿਜਪੈਸੇਕਾਮਕਰੋਪਨਜਾਣਦੇਨਾ
 ਹੀ॥ ਤਿਨਾਇਸਤੀਪੁਰਖਾਈਕੁਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਦਾਹੈ॥ ਹਰਖਸੇਗਵਿਚ
 ਆਵਦੇਨਾਹੀਅਪੁਣੇਸਿਰਕਿਛੁਰਾਰਲੇਦੇਹੈਨਾਹੀ॥ ਜੇਕਛੁਰਲਾਖੁ
 ਗਕਰਿਜਾਣੈਸੁਪਰਮੇਸਰਹੀਦੇਉਪਰੇਛੁਰਦੇਹੈਨੀ॥ ਉਨਾਨੁਪਾਪੁ
 ਨਕਛੁਲਗਦੇਨਾਹੀ॥ ਆਪਣੀਖੁਧਿਆਖਾਦੇਨਾਹੀਅਗਲਾਅਪੁ
 ਣੈਸੁਆਰਥਕਾਮਕੋਧਕਛੁਕਮਵਦੇਨਾਹੀ॥ ਅਤੇਜੇਕਛੁਕਰਦੇਹੈਨ
 ਸੇਪਰਸੁਆਰਥਕਰਦੇਹੈਨਾ॥ ਏਹੁਕਿੰਨੁਸਾਧੁਆਤੇਸਿਸਾਰੀਆਵਿਚ
 ਹੈਨਾ॥ ਸਿਸਾਰੀਕਹਿਦੇਹੈਨਜਿਧਰਮਸੇਕੀਤਾਪਾਪਾਨਕਹਿਦੇਹੈਨਜਿਧ
 ਰਮੇਸਰਕੁਲਾਇਆ॥ ਅਤੇਸਾਧੁਕਰਦੇਹੈਨਜੇਧਰਮੁਰੀਤੇਗਧਾਪੁਹੈ
 ਰੀਤੇਗਾ॥ ਜੇਉਜਿਉਕੁਮਹੈਤਿਉਤਿਉਚਲਦੇਗਾ॥ ਉਨਚੁਲੇਖੁਲਿ
 ਖਿਆਹੈਸੇਈਹੋਗਾ॥ ਫੇਰਬਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਿਹਰਵਨਜਿਨਾ
 ਨਤਿਪਤਿਹੈਆਈਤਿਨਾਦੀਜੁਗਤਿਕਿਉਕਰਿਹੈਤਿਪਤਿਵਿਚਮੁਕਤ
 ਹੈਕਿਨਾਹੀ॥ ਜੇਸਵਸਤੁਵਿਚਮੁਕਤਿਹੈਸੇਅਸਾਨਦਾਨਕੀਚੈ॥ ਤਾ
 ਨਿਰਕਾਰਿਥੇਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਸੇਵਕਤੰਕੁਦਰਤੰਹੈਰੁਪੁਹੈਸਬਦ
 ਕੀਦੇਹਿਹੈ॥ ਸੇਖਮੁਕਤਿਤੁਸਾਹੀਵਿਚੈ॥ ਫੇਰਬਾਥੇਅਰਦਾਸ

ਕੀਤੀਜੀਅਸਾਵਿਚਿਮੋਕਤਮੋਖਕਿਕੂਹੈ॥ ੧॥ ਸੱਲੇਕਾਜੁਗ
 ਤਿਮੁਕਤਿਦੁਇਸਮਕਰਹੁਤਤੋਤਧੁਗਾਸੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਾਧੀ
 ਐਤਾਹੈਬਿਹਿਗਮੁਵਾਸੁ॥ ੨॥ ਧਰਿਤੀ॥ ਜੁਗਤਿਤਤਨਮੋਬਿਸ
 ਯਾਗੁ॥ ਤਾਕਾਅੰਤਨਪਾਗਵਾਗੁ॥ ਚਿਚੈਥਾਨਸਨਜਨਰਦੈ॥ ਘਟਿ
 ਘਟਿਸਬਾਦਿਸਿਗਨਿਤਬਸਦੈ॥ ਨਿਰਮਲਹੋਏਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈ॥ ਸੁ
 ਨਸਮਰੀਘਟਿਘਟਿਬੀਵੈ॥ ਹੋਇਨਿਰਲੇਬੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈ॥ ਨਾਨ
 ਕਾਇਤਬਿਧਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ ੧੧॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀ
 ਤੀਜੀਮਿਹਰਵਾਨਸੁਕਤਿਕਿਉਕਰਿਪਾਈਦੀਹੈ॥ ਜੁਗਤਿਕਿਉਕਰਿ
 ਪਾਈਦੀਹੈ॥ ਧਿਆਨਕਿਉਕਰਿਲਗਾਈਦੀਹੈ॥ ਚਿਗਬਿਧਿਅਸਾਨੁ
 ਬਤਾਈਐਜਿਤੁਗਲਅਸਾਡੀਗ੍ਰਿਹੈਮੁਕਤਹੋਵੈ॥ ਤੈਅਡਹੁਪਾਸਹੁ
 ਰੁਟਕਣਹਰਿਜਾਹਿ॥ ਧਰਤੀਪਾਵਣਹੁਰਹਿਜਾਇ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋ
 ਲਿਆਜਿਸੁਇਕੁਦਰਤਿਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਖਿਆਹੋਤਿਨਾਕਚਿਕਛੁ
 ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੁਕਤਿਹੋਗੁ॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਇਹੁਪ੍ਰੇਮਰਸੁ
 ਕੇਹਾਹੈ॥ ਜਿਤੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਵਈਹੈਮੁਕਤਪਾਈਤੀਹੈ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋ
 ਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਸੇਵਕਿਏਸਗਲਦਾਵੀਚਾਰਤੁਅਸਾਤੇਜੋਮੰਗਦਾ
 ਹੈਸੋਕਿਤੁਸੁਆਦਕਰਿਮੰਗਦਾਹੈ॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿ
 ਹਰਵਾਨਜੀਪ੍ਰੇਮਕਰਕੈਮੰਗਦਾਹੈ॥ ਤਾਹੁਕਸੁਹੋਇਆਮਜੈਤੈਨੇਪ੍ਰੇਮ
 ਕਾਸੁਆਦੁਆਇਆਨਾਹੀ॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪ੍ਰੇਮਕਾ
 ਸੁਆਦੁਕਿਤਨਾਕੁਹੈ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਜੇਗਜੇਗਕਿਸੇਦੇਚਿਤ
 ਲਗਾਹੋਤੇਹੋਤੇਹਾਸੁਆਦੁਹੈ॥ ਪਰਜਿਸਦਾਨਾਮੁਪ੍ਰੇਮਹੈਸੋਬਾਲਿਆਹੋ
 ਦਿਆਲਹੈਤੇਬਿਧਿਹੋਇਇਆਤੀਕਰਤੇਸਾਨਾਲੇਨਿਬਹੈਐਸਾਪ੍ਰੇਮਜੇ
 ਕੇਕਰੈਤਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥ ਕਿਛੁਜੁਗਤਿਕਿਪਾਵੈ॥ ਮੁਕਤਕਾਅਗਾਰਹੋ
 ਵੈਜੁਗਤਿਨਜੀਕਹੈਮੁਕਤਿਦੁਰਹੈ॥ ਇਕਨਾਕਚਿਦੁਰਹੈਇਕਨਾਕਚਿਨਿਕ
 ਟਨਜੀਕਹੈ॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਮੁਕਤੀਕਚਿਣਹੈਨ
 ਜੁਗਤੀਕਚਿਣਹੈ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਬੋਲਿਆਜੀਜੁਮੁਕਤੀਬਹੁਤਹੈਨ॥
 ਜੁਗਤਿਭੀਬਹੁਤਹੈਨ॥ ਪਰਬਾਵਨ॥ ੫੨॥ ਮੁਕਤੀਹੈਨਚਚਿਗ
 ਸੀ॥ ੮੪॥ ਜੁਗਤੀਹੈਨਏਨਾਵੈਉਪਰਜੇਜੁਗਤਿਹੈਸੋਕਮਾਵੈਤਾ
 ਮੁਕਤਿਕੋਪਾਵੈ॥ ਚਚਿਗਸੀਜਾਜੁਗਤੀਵਿਚਹੈ॥ ਸੋਮੁਕਤਨਪਾਵੈਗ
 ਜਿਸਦਾਨਾਉਮੁਕਤਿਹੈਜੁਗਤਤੋਨਾਹੀਪਾਈਤੀ॥ ਤੈਕਛੁਪਰਮੇਸਰ
 ਤੇਪਾਈਤੀਹੈ॥ ਉਹਜੇਬਾਵਨਮੁਕਤੀਹੈਤਿਨਾਦਾਭੀਵੀਚਾਰਕਿਨ

ਭਿਨ੍ਨ ਕਰ ਲੈ ਰਖਿਆ ਹੈ॥ ਤੈ ਤਿਨਾ ਦਾ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਨੁ ਪ੍ਰ
ਪਤਿ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਮੁਕਤਿ ਅਸਾ ਸਗਾਈ ਤੇਰੀ ਚਰਨੀ ਲਾਇ ਛੁ
ਰੀ ਹੈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਭੁਭੁਭੁ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਮ
ਵੈ ਕੋਇ॥ ਸੇਵਕ ਸਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸੇਜਨੁ ਮੁਕਤੀ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਪਚਿਤੀ॥
ਚਚਿਗਾ ਸੀ ਜੁਗਤਿ ਕੀਆ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤ ਨਾ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥
ਚਚਿਗਾ ਸੀ ਆਸਨ ਕਰੈ ਧਿਆਨੁ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੈ ਮਨ ਵਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਚਚਿਗਾ ਸੀ ਰਿਗ ਅਨੰਤ ਬਹੁ ਕੀਏ॥ ਏਕਤ ਏਕਤ ਭਰਮ ਤਮੁ ਏ॥ ਚੁਕ
ਭਰਮੁ ਤਨਿ ਰਮ ਲਹੇ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨ ਕੋਇ॥ ੧ ੨॥ ਫੇਰ
ਕਦਰਤਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮਿਯਵਾਨੁ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੇਨ ਉਕਚਿ ਕਚਿ
ਪੈਨਾ॥ ਤੇ ਜੁਗ ਕੋਚਿ ਨੇ ਕਚਿ ਕਚਿ ਪੈਨਾ॥ ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣ
ਨਾਨਕ ਕਦਰਤਿ ਤੁਧੀ ਕਾਰੁ ਪਹੋ ਸਫਲਿ ਚਿਤੈ ਰਾਨਾ ਚਿਹੈ॥ ਬਿਹੰਗ
ਮਰੂਪ ਤੁੰਗ ਦਾਹੈ॥ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਤੁਮਾ ਤਲੋ ਕਵਿ ਚਲੈ ਜਾਹਿਗਾਇ ਸੁ
ਥਾਈ ਦਾ ਲੋਕਾਨੁ ਬੈਚਕੁ ਤਲਗਗਾ॥ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਕਰਮੁ ਹੈ॥ ਅ
ਗੈ ਮਧੁਰੀ ਤੇ ਆਈ ਹੈ॥ ਏਥੈ ਜੀਅ ਕਰਮਾ ਦੇ ਹੈਨਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਰਾ॥
ਤਦ ਜੀਅ ਜੀਤ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹਸੇ ਜਾਏਹੁ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣਕੁ
ਦਰਤਿ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਵਿਚਿ ਦੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕਰਈ ਸੀ ਤੇਰਾ ਮੁਖ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਏਤੁ ਕਰ ਕੀਤੀ ਪਰਮਾਸਾ ਤੁਸਾਨੁ ਬਖਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਓਏ
ਸੁਥਾਈ ਦਾ ਮੇਰੀ ਤਾ॥ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਬੁਧੁ ਪਾਗੁ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਲਿ
ਖੀਅਗੁ ਸੋਥਾਈ ਸਬਦੁ ਸੁਧੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਗਾ॥ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜਪਹ
ਗੇ ਸੁਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿਗੇ॥ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਹੰਗਮ ਹੈ॥ ਸਰੁ
ਨਾਥਾਈ ਆਤੇ ਉਪਰ ਮੇਰੇ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਬੈਦਮਾ ਹਿਭੀ ਨਹੀ ਕਤੇ
ਬਮਾ ਹਿਭੀ ਨਾਹੀ ਬਾਰਹਿ ਪੰਥ ਮਾਹਿਭੀ ਨਾਹੀ॥ ਪਟ ਦਰਸਨ ਮਾਹਿ
ਭੀ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਗਾਧਾ ਪਕਿਆ ਕਾਬੀ ਚਾਰੁ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਆਸਤ
ਜਾਹਗਾ ਵਰਤੀ ਆਹੈ ਨਿਤਿ ਨਾ ਕੇਨਾ ਓਹੈ ਸਮੇਂ ਹੈ ਜੇ ਹੈ ਜੇ ਹੈ ਸਮੇਂ
ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਤੇਰਾ ਵਰਤਾਗਾ ਵਰਤਿ ਆਹੈ॥ ਪਹਿਲਾ ਨਿਰਬਾਣ
ਥਾਈ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਰੂਪੁ ਤਿਸ ਕਾ ਕੇਹਾ ਹੈ॥ ਫੇਰ ਅਗਮੁ ਥਾਈ
ਹੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ਕਵਹੁ ਹੈ॥ ਫੇਰ ਪ੍ਰੇਮ ਥਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਏਹੁ ਸ
ਕਾਰੁ ਪਹੈ ਕੈ ਸਾਹਿਗੇ॥ ਫੇਰ ਅਗੈ ਚਰਥਾਈ ਕਾਰੁ ਪਕੈ ਸਾ
ਹੈ॥ ਫੇਰ ਸੁਪਾਉ ਥਾਈ ਹੋਈ ਏਹੁ ਮਾਹਿਕ ਵਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਫੇ

ਨ

ਰਖਚਿਣ ਬਾਈ ਹੋਈ ਇਸ ਕਾ ਕਵਨ ਭੁਧ ਹੈ॥ ਸਰੁ ਸਦਾ ਮੇਰ ਤਤ
 ਬਿਹੰਗਾ ਮਹੈ॥ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਕਵਣ ਹੈ ਸਰੁ ਬਾਈ ਆਜਗ ਵਿਚ ਦੂਰ
 ਤੀ ਆਹੈ ਨ ਤੈ ਵਰਤਾਗ ਸਤਾਈ ਕਾ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਜੁਗ ਵਿਚ ਜੀ ਆ ਜਹੈ
 ਸੇਹੀ ਕਾਗੀ ਹੈ ਨ ਏਨਾਨੁ ਸੁਆਦ ਬਾਈ ਦਾ ਆਉ ਆਨਾ ਹੀ॥ ਹਰਿ ਮੈ
 ਵਿਚ ਪ੍ਰਦੇਗਾ ਵੇਹੈ ਨਿਏ ਹਜਾਣ ਦੇ ਹੈ ਨ ਜੋ ਬਾ ਬਾ ਨਿਕਾ ਜੇਗਾ ਹੈ॥
 ੧੪੪॥ ਇਕ ਸਚਿ ਚਉਤਾਲੀ ਜੁਗ ਵਰਤਾਗ ਵਰਤਿਆ ਸੁਇ
 ਨਾਨ ਕਤੁ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾ ਅਠਾਈ ਹਵੇ ਕੋ ਸੁਰਤਿ ਹੈ॥ ਏਹ ਜੀ ਅਜਾਣ
 ਦੇ ਹੈ ਨਾ॥ ਜੇਨ ਨਾਨਕ ਚਹੁ ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਪਰਗਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਏਸ
 ਨੁਏ ਡੀਨ ਦਰ ਨਾ ਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ਏਨਾ ਜਾਣੇ ਨਾ ਹੀ॥ ਕਿਥ
 ਬਾ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣ ਪਸਰਹਿ ਆਹੈ॥ ੧॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚ
 ਰੁਨਾ ਮਨਿ ਪਿਯੋ ਮਜੇ ਤਮ ਨੋ ਹੋਇ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ
 ਚੀਨੈ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਪਚਿਤੀ॥ ਨਿਧੰਨਾ ਮਨਿ ਰੇ ਜਨ ਨਿਰੋਕਾਰ ਨਿ
 ਰਮਲੁ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧੀ ਪ੍ਰਮਰ ਸੁਵੇਰ ਲਾ ਚੀਨੈ
 ਕੋਇ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਜਪਿ ਗਿਆਨੀ
 ਹੋਇ॥ ਸੁਆਦ ਸਮਰੀ ਪ੍ਰਮਰ ਸੁਵੇਰ ਲੇ ਕੋਧ ਟਿਹੋਇ॥ ਸ
 ਚਿਧਾ ਨਿਰੋਕਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ਧਿਯ
 ਨਾਧਿ ਆਨ ਸੁਰਤੀ ਰਸੈ ਦਿਸਟੀ ਅਗਮ ਪੈ ਚਿਧੀ॥ ਜੁਗਤਿ ਬਿ
 ਹੰਗਾ ਮਨਾਨ ਕਾ ਮੁਕਤੀ ਪਾਰ ਲਿਖ ਚਿਧੀ॥ ੧੩॥ ਫੇਰ ਬਾਥੇ
 ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਤੁਧੁ ਏਹੁ ਬਾਈ ਆਦਾਉ
 ਨ ਕੀਤਾ ਪਰੁ ਜੀ ਇਸੁ ਦਾ ਅਸਾਨੁ ਰੇਗ ਰੂਪ ਕਿਹੁ ਨਾ ਹੀ॥ ਹਰਿ
 ਆਉ ਚਿਨਾ ਹੀ॥ ਤੇ ਜੀ ਮੁਕਤ ਜੁਗਤਿ ਦਾਰੀ ਨਾ ਆਉ ਚਿਨਾ
 ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਆਸੁਣ ਨਾਨਕ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰਭ ਗਲ ਕਾ
 ਬਿਨੁ ਨਾ ਹੀ ਰਖਣਾ॥ ਪਹਿਲਾ ਨਿਰਬਾਣੁ ਬਾਈ ਹੈ॥ ਤਿਸਿ ਵਿ
 ਚਿ ਬਾਗਹਿ ਜੁਗਤੀ ਅਰੁ ਬਾਗਹਿ ਮੁਕਤੀ ਤੀ ਹੈ ਨੀ॥ ਨਿਰਬਾਣੁ
 ਬਾਈ ਕਾਰੂ ਪ੍ਰਕੇਸਾ ਹੈ ਜੇ ਸੀ ਬ੍ਰਿਖ ਕੀ ਛਾਉ ਆ॥ ਐਸਾ ਉਸ
 ਕਾਰੂ ਪ੍ਰਕੇਸਾ ਹੈ ਜੇ ਸੁਕਾ ਅਹੋਰੁ ਹੈ॥ ਨਿਰਬਾਣੁ ਬਾਈ
 ਪੜ੍ਹ ਤੇ ਹੋਨੀ॥ ਸੋ ਨਿਰਮੋਹ ਰਹੇ ਹੈ॥ ਇਸੁ ਕੀ ਆਜੁਗਤੀ
 ਮੁਕਤੀ ਕੇਨਾ ਮਲਿਖਾ॥ ੧॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤੀ ਕਾਨਾ ਮੁ
 ਨਿਰਬਾਣੁ ਨਿਰਮਲ ਆਸੁਣ ਤਿਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮ ਮੁਕਤੀ ਹੈ॥
 ੨॥ ਦੂਜੀ ਜੁਗਤਿ ਕਾਨਾ ਉਸਹੁ ਜਹੈ॥ ਆਸੁਣ ਨਿਰਬਾਣੁ
 ਨਿਰਮੋਹੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾਨਾ ਉਹੈ॥ ੩॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤ

6

ਕਾਨਾਉਬੀਚਹੋਏਤੁਠਉਰਆਸਣੁਚੇਤਨਮੁਕਤਿ
ਕਾਨਾਉਹੈ॥ ੪॥ ਚਉਬੀਜਗਤਿਚਰਨਾਉਅਗੁਚਿਤੁ
ਅਡੇਲੁਆਸਣੁਨਿਰਬੰਧਮੁਕਤਕਾਨਾਉਹੈਪੰਜਵੀਜੁ
ਗਤਿਕਾਨਾਉਚਿਤਚਤ੍ਰਾਆਸਣੁਉਰਧਮੁਖੀਸੁਰਗਧ
ਅਧਿਆਨ॥ ੬॥ ਛੁਵੀਜਗਤਿਕਾਨਾਉਛੁਪਰਧੁਰੀ
ਆਸਣੁਛੁਤਾਥੀਧੁਰਨੀਧਰਮੁਕਤਕਾਨਾਉਹੈ॥ ੭॥
ਸਤਿਵੀਜਗਤਿਜੇਗਧੂਗਾਸੁਹੈਆਸਣੁਨਿਰਬਾਣਿਕ
ਲਕੁਮਰਧੂਗਾਸੁਹੈ॥ ੮॥ ਅਠਵੀਜਗਤਿਕਾਨਾਉਮੇਰ
ਮਧੁਹੈਆਸਣੁਪ੍ਰੇਮਰਸਹੈਮੁਕਤਿਧੂਨਕਾਰਿਹੈ॥ ੯॥
ਨਾਵੀਜਗਤਿਨਿਗਧਰਿਹੈਆਸਣੁਉਧਰਬੈਹੈ॥ ੧੦॥
ਕਤਿਕਾਨਾਉਨਿਰਦੋਖਬਰਨ॥ ੧੧॥ ਦਸਵੀਜਗ
ਤਿਉਲਟਾਧਿਆਨਮੇਖਮਾਨਆਸਣੁਦੁਆਰਹਿਧ
ਮੁਕਤਿਹੈ॥ ੧੨॥ ਏਕਾਦਸਵੀਜਗਤਿਅਖੰਡਮੇਖਆਸ
ਣੁਨਿਧਾਨਚੈਮੁਕਤਿਧੁਰਨਧੁਰਬਾ॥ ੧੩॥ ਬਾਰਵੀ
ਜਗਤਿਦੁਆਰਸੀਗਮਹਿਆਸਣੁਅਧਿਆਨਹੈਮੁਕ
ਤਧੂਗਾਸੁਚਾਦਨਹੈ॥ ੧੪॥ ਨਿਰਬਾਣਿਬਾਣੀਬਾਦਬਾ
ਦਵੀਪੰਜਰੋਗਾਵਹਿਰੋਤਾਏਹੁਮੁਕਤਿਜਗਤਿਪਾਵ
ਹਿਰੋ॥ ੧੫॥ ਇਹਬਾਰਹਿਮੁਕਤੀਬਾਰਹਿਜਗਤਿਏਸੁਨਿ
ਰਬਾਣੁਬਾਣੀਵਿਚਹੈਨਾਫੇਰਅਗੈਕੁਦਰਤਿਅਰਦ
ਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਿਸਾਹਿਬਾਣੀਤਾਸਕੁਇਕਾਹੈ
ਤੇਭਿੰਨਕਿਉਰਖਿਆਹੈ॥ ੧੬॥ ਨਿਰਕਾਰਬੋਲਿਆ
ਸੁਣਕੁਦਰਤਿਤੁਪੁਛਹੁਜੇਤੈਪੁਛਣਾਹੈ॥ ਜੇਤੈਜੇਚ
ਹੀਦਾਹੈ॥ ੧੭॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਿ
ਸਾਹਿਬਿਛਲੀਨਿਰਬਾਣੁਹੈਤੈਅਗੈਅਗਿਸੁਚ
ਲੀ॥ ੧੮॥ ਏਸੁਦਾਵੀਚਾਰਕਿਉਕਰਿਹੈ॥ ਤਾਂਬੋ
ਲਣਾਹੋਇਆ॥ ੧੯॥ ਸੁਲੋਕਾਅਗਮਨਿਧਾਨਨਿ
ਚੈਜਨਾਨਿਰਕੁਉਸਚਸੇਇਹੋਇਧਰਾਧਤਿਨਾਮੁ
ਤਿਸੁਜੇਧਿਆਨਬਿਹਿਗਮਹੋਇ॥ ੨੦॥ ਅਗਮਅ
ਗੋਚਰਲਾਵਹਿਧਿਆਨਾਨਮੁ

ਜਪਹਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣਿ॥ ਸਹਜ ਚੰਗ ਰਚਹਿ
 ਆਸੇਈ॥ ਬਹੁ ਜਨਾਨ ਕਸਿਨ ਵਾਕਹੇਈ॥ ਅਗੇ
 ਚਰਮ ਬਦ ਬੁਝੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਏਕ ਚਿਜਾ ਹੈ ਕਰੁਣਾ
 ਕਰੁਣੈ ਗਰ ਅਪਨਿਰ ਬਾਣਿ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਦੇ ਬਹੁਲਾ
 ਟਿਧਿ ਆਨਿ॥ ੧੪॥ ਤਾ ਕੁਦਰਤਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
 ਜੀਉ ਸਚੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿਏ ਸੁ ਅਗੀ ਸਥਾਈ ਕਾਰੁ ਪਰੇਰਾ
 ਕੇਗਾਹੈ॥ ਤਾਹੁ ਕਮਹੇ ਆ ਅਗ ਸਥਾਈ ਚਿੰਤੀਹੈ॥ ਚਿੰਤਾ
 ਇਸ ਕਾ ਸਧੈ ਟਾਹੈ॥ ਜੈਸਾ ਟਿੰਦਾ ਕੀ ਬਾਦਲ ਹੋਤਾਹੈ॥
 ਇਸ ਬਾਣੀ ਮਹਿ ਮਨੁ ਬਧਤਾਹੈ॥ ਅਗ ਸਕੈ ਦਿਸੈ
 ਪਉਦੀਹੈ॥ ਮਨੁ ਉਲਟਾਇ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਲੇ ਜਾਤਾ
 ਹੈ॥ ਅਗੁ ਮਾਨ ਬਧਤਾਹੈ॥ ਅਪਣੈ ਚੁਪਰਿ ਦਿਸੈ ਰੁ
 ਖਦੈ ਹੈ॥ ਤੁਹ ਮਕਰਿ ਭੀ ਅਗ ਸਾਇ ਸਟੀ ਆਵਤਾਹੈ॥
 ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿਏ
 ਹੁਸਾਧਨਾ ਤਪਸਿਆ ਜਤਨ ਕਰਦੈ ਹੈ॥ ਨਿਤਿ ਨਾਦੈ
 ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਕਰਿਹੈ॥ ਏਸ ਵਿਚ ਬਾਰਹਿ
 ਜਗਤੀ ਬਾਰਹਿ ਮੁਕਤੀਹੈ॥ ਨਿਸਤਿ ਨਾਦੈ ਚਿਕਿਅ
 ਕਿਆਹੈ॥ ਤਾਨਿ ਚੰਗਾਰਿ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣਦਾ ਸਜੀ
 ਏਸ ਬਾਣੀ ਮਹਿ ਜੁਗਤੀ ਬਾਰਹੈ॥ ਨਪੁਰ ਮੁਕਤੀ
 ਦੇਵੈ ਹੈ॥ ੧॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਉ ਮੋਖਹੈ॥ ਆ
 ਸਣੁ ਪਦੁ ਮੋਖੈ॥ ੨॥ ਦੁਜੀ ਜੁਗਤਿ ਬਾਤ ਪਰਨਾਨਾ
 ਮੁਆਸਣੁ ਬੋਖੁ ਜੁਭੈ॥ ੩॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਉ
 ਸੁਆਰਨ ਬਿਧੁ ਆਸਣੁ ਨਿਕਸਿਨਿ ਪਾਨਿ॥ ੪॥ ਚਉ
 ਥੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਉ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਆਸਣੁ ਪਰਬਲਾ॥
 ੫॥ ਪੰਜਵੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ਮਤ ਆਸਣੁ
 ਨਿਧਾਨ ਮਤਾ॥ ੬॥ ਛੇਵੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਉ ਪ੍ਰਾਕ ਬਾਨਾ॥
 ਆਸਣੁ ਮੇਰ ਸਹੀ॥ ੭॥ ਸਤਵੀ ਜੁਗਤਿ ਸੀਤਿ ਗਵ
 ਨ ਆਸਣੁ ਪੁਰਾਨਾਉ॥ ੮॥ ਅਰਵੀ ਜੁਗਤਿ ਰਕਤ ਪੁ
 ਠਾ ਆਸਣੁ ਮਿਜਾਦ ਬੀਦਾ॥ ੯॥ ਨਵੀ ਜੁਗਤ

ਤੇ

ਇਛੁਰੀਯੋ॥ ਤੁਰਿਯਾਅਖਦਾਹੈ॥ ਤੁਰਿਓਖਿਅਲਪਹਿ
ਆਹਿ॥ ਮੁਕਤਤਾਤਦੇਪਵਿਤ੍ਰਹੋਜਾਤੇਹੀਦਿਸਦਿਪਵਿ
ਗੀ॥ ਤਟਤੀਰਲੀਤਾਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਨਹੋਜਾਤੇਹੀਚਰਨੀਲਗ
ਨਹੋ॥ ਬਾਰਹਿਪੰਥਤਾਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਨਹੋ॥ ਜਤੁਧਨਅਗਪੁਨ
ਹੋ॥ ਸਿਧਜਚਿਚਰਿਗਸੀਹੋਨਹਿਪੁਪਾਰਉਤਰਹਿਹੋ॥ ਜੇ
ਤੇਹੀਚਰਨੀਲਗਨਹੋ॥ ਬੈਤਾਲੀਬੁਧਾਨਤਾਅਗਿਮੁਦਿਸ
ਇਆਵਗਾ॥ ਜਾਤੇਗਸ ਬਦੁਪਆਹਿਨਹੋ॥ ਨਚਿਨਾਉਨਿ
ਰਮਲੇਤਾਹੋਵਨਹੋ॥ ਜਾਤੇਹੀਦਿਸਟੀਚਜਨਹੋ॥ ਤੇਤੀਸਕਰ
ਜੀਏਵਤੇਤਾਪੁਨੀਤਦਿਨਹੋਵਨਹੋ॥ ਜਾਤੇਹੋਦਰਸਨਲਗ
ਨਹੋ॥ ਹੋਰਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਇੰਦ੍ਰਾਦਕਸਨਕਾਦਕਸਨਤਸਨਤ
ਨਉਰਧਮੁਖੀਕਓਲਾਪ੍ਰਗਾਸੀਜੋਤਿਨਿਧਿਤਾਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵ
ਨਹੋ॥ ਜਾਤੇਹੋਰੁਪਵਿਚਿਆਵਨਹੋ॥ ਨਾਨਕਤੁਏਨਾਜੁਗਤ
ਮੁਕਤੀਕਾਰਿਉਖਿਅਲਕਰਤਾਹੈ॥ ਫੇਰਬਾਬੈਕਹਿਆ
ਜੀਮਿਹਰਵਾਨਵਸਤੁਦੇਕੋਖੋਹਿਅਓਲੇਜਦਾਹੈ॥ ਤੇਹੀਮ
ਤਦਿਤੀਹੋਈਹੈ॥ ਜੇਮਨਿਵਸਿਮੈਬਾਉਕੋਈਨਾਹੀਜੇਕੁਛੁ
ਹੈਸੋਤੇਹੀਹੀਚਰਨੀਲਗਿਆਰੁਲਾਹੈ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਬੋਲ
ਆਸਣਾਨਕਮੈਨਿਰਵੈਰਕੀਤਾਹੈ॥ ਤਾਫੇਰਬਾਬੈਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਿਅਸੀਜੇਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਦਾਮਾਰਗਪੁਛੁ
ਦੇਹੀਗੰਘਾਪੁਛੈਵਾਸਤੇਪੁਛਦੇਨਾਹੀ॥ ਸਿਸਾਰਦੈਵਸੇਤੁਪੁ
ਛਦੇ॥ ਇਹੁਜਗਤਿਮੁਕਤਿਪਾਈਦੀਹੈ॥ ਜੀ॥ ਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਦੀ
ਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਉਣਕਉਣਆਸਣੁਏਨਾਦਾਕਿਅਕਿਅਸੀ॥
ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਏਸਦੀਬੀਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਤੇਨੋਬਤਾਈ
ਐ॥ ਤੁਖਿਅਲਪਹਿਐ॥ ੧॥ ਪਹਿਲੀਪ੍ਰੇਮਜੁਗਤਿਹੈ
ਆਸਣੁਪਰਹੁਹੈਨਿਰਬਾਣੀਹੈਨਿਰਬਾਣੀਮੁਕਤਹੈ॥ ੨॥ ਦੂਜੀ
ਜੁਗਤਿਸਿਉਕਰੀਨਾਮਸਿਖਿਆਅੰਤਆਸਣੁਹੈਸਿਧਿਤਿਮੁਕ
ਤਿਹੈ॥ ੩॥ ਤੀਜੀਸੁਧਿਪਰਜੁਗਤਿਸਿਖਮਿਲਿਆਸਣੁ
ਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਧਾਨਮੁਕਤਹੈ॥ ੪॥ ਪੰਜਵੀਪਚਾਉਣਵਸਤਿ
ਸਵਾਸਿਜੁਗਤਿਹੈ॥ ਆਸਣੁਪੰਜਰੁਤਾਤਮਾਨਿਰਮਹੁਮੁਕ
ਤਿਕਾਨਾਉਹੈ॥ ੬॥ ਛੇਵੀਛਿਲਾਬੈਦਮੁਕਤਿਪੁਰੀਅੰਤਿ

6

6

6

6

ਆਸਤੁ ਨਿਯਤ ਬਾਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਵੀਰ ਜਗਤਿ
 ਜਰ ਜੀਤ ਨਿਰਬੰਧ ਆਸਤੁ ਬਲ ਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ॥ ੮ ॥ ਅ
 ਸਟਵੀ ਅਸਟ ਪਾਤਿਧਿ ਆਨ ਜਗਤਿ ਸਿਸਟਿ ਰੁਜੀ ਆਸ
 ਟਤਰੀਰ ਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ਨਾਵੀ ਬਲ ਰਧੀਰ ਜਗ
 ਤਿਨ ਚਿਨਿਧੀ ਆਸਤੁ ਨਿਰਬਲ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਦਸਵੀ
 ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਜਗਤਿ ਆਸਤੁ ਮੁਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੋ ਦੁਆਰ ਦੀਨ ਮ
 ਕਤਿ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾਰਵੀਰ ਦੁਪਤਿ ਜਗਤਿ ਆਸਤੁ ਉਰਧੁ
 ਧਿਆਨ ਆਪ ਬਰਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਬਾਰਵੀ ਬੀਰ
 ਰਧ ਰਨ ਜਗਤਿ ਆਸਤੁ ਨਿਰਬਾਣਿ ਸੁਧ ਅਸਥਾਨਿ ਮੁਕਤਿ
 ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ
 ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਦੀ ਜਗਤੀ ਮੁਕਤੀ ਆਸਤੁ ਆਏ ਪਰ ਜੀਪ ਚਿਣ
 ਬਾਣੀ ਜੋਤੁ ਸੀ ਕਹਿਏ ਹੋ ਸੇ ਸੇ ਸਤਿਸਵਿਚ ਕੇ ਪ੍ਰਮੁਕਤਿ ਜੁ
 ਗਤਿ ਹੋ ਕਿਨਾਹੀ ॥ ਤਾਨਿਰ ਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਪ ਚਿਣ ਬਾਣੀ ਵਿ
 ਚ ਠੰਢੀ ਵਾਉ ਲਗਦੀ ਹੋ ਰਹਿਰ ਉਥੇ ਜਾਹੋ ॥ ਧ੍ਰਮ ਲਗਦਾ
 ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਫੇਰ ਅਰਦਾਸ ਹੋਈ ਜੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਏਹੁ
 ਮਿਤ ਬਾਹਰ ਆਜੈ ॥ ਤੇ ਏ ਸਦੀ ਭੀ ਨਿਸਾਹੋ ਏਹੁ ਤਾ
 ਹੋ ਆਬੋਲਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਲੇ ਪਚਿਣ ਦਿਸਟਿ ਬਿਨ
 ਦਸਿ ਕੀਤੇ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਹਮਨੁ ਆਕਿ ਚਿਨਿਹਿ ਗਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਧ
 ਚਿਜੀ ॥ ਚਲੇ ਪਚਿਣ ਆਤਿ ਤੋ ਜਨਾ ਜਾਨਾ ॥ ਉਹ ਕਵਨ ਵਸਤ
 ਜਿਤ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਚਿਨਿਧਿ ਨਾਮ ਤੋ ਲੁਕਵਣ ਹੋਇ ਚਿ
 ਹੋ ਲਾਗਾ ਕੇਤ ਕਰੁ ਪ੍ਰਿਥਾ ॥ ਜੇਕਿਨੁ ਤੋ ਲਾਨਾ ਮਕਾ ਜਾਨੈ ॥
 ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸਚੁ ਪਛਾਣਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾ
 ਸਾ ॥ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਹਮਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤਾਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਤੋ ਜੇ ਦਾਸ ਹੋ ਦਾਹੈ ॥ ਸੇਤੁ ਪ
 ਨਕਿ ਆਪਣੀ ॥ ਹੋ ਜੀਤੈ ਜੀਅ ਜਤ ਸਰੁ ਤੋ ਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨਿ
 ਤਾਨਿਰ ਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਸਤੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਜੇਤ ਤਾ ਅਸਾਡਿ
 ਆਹੀ ਹੋਨ ਪਰ ਅਸਾਧੰ ਜਵ ਸਤੁ ਚਿਨਾਵਿ ਚਪਾਈ ਆਹੋ ਨਾ ॥ ਪ
 ਰੁਚਿਨਾ ਦਾਨਾ ਉਤ ਸਕਰਿ ਹੋਨਾ ॥ ਉਨਾਤ ਸਕਰਾ ਦਾਸ ਹੋ ਬਹੁ
 ਤੁਲਗਾ ਦਾਹੋ ॥ ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਜੂ ਹੋ ਲੋਕੁ ਪਰਧਾਨ ਹੋ ਕਰੇ ਪੁਕੁਟ
 ਵਾਲ ਹੋ ਚਿਤ ਵਈਧਿ ਆਦਾਹਿ ॥ ਸੇਹਿਧਿ ਆਹੁ ਹੋਏ ਨਾਵਸ

ਤੁਕੋਈਛੋਰਸਕੋਗਾਨਾਯੋਏਨਾਵਿਚਿਦੋਹੋਇਕਰਿਜੇ
 ਨਾਮੁਜਪੈਗਾਤਾਮੈਉਸਦਾਦਾਸਹੋਵਾਗਾਛੇਰਿਬਾਬੇਅਰ
 ਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਉਹਵਸਤੁਕਿਵਕਰਹਗਾ
 ਕੋਈਏਨਾਭੀਗੁਰੂਹੋਤਾਹੁਕਮੁਹੋਇਆਏਨਾਦਾਰੁਗੁਮਨਹੋ
 ਮਨਦਾਗੁਰੁਸੁਆਦਹੋਏਨਾਨਏਹੋਕੁਮਾਇਦਾਹੋਸਤੁਨਾ
 ਵਿਚਹੁਸੁਆਦਿਕਚਿਵਸਿਕੋਰੋਗਾਤਿਸੁਕੋਨਾਮੁਚਿਤਆਵੇ
 ਜਗਕਾਮੁਹੋਤਗਾਜਤਕਚਿਥੈਗਾਇਲੇਜਗਚਿਤਵਨੀਕੁਕੁਹੋ
 ਤਗਸਾਹੋਤਿਕਚਿਥੈਗਾਇਲੇਜਗਲੇਭੁਹੋਤਗਸਿਤੋਖਕੋਥੈਗਾ
 ਵੈਜਗਚਿਤਵਨੀਹੋਤਗਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਵਹੀਧਾਇਕਰਕਖੈਜ
 ਹਾਮੋਹੁਹੋਤਗਨਿਰਮੇਹੁਹੋਇਥੈਗਾਜਗਮਨੁਅਪਨਾਅਮਲੁਕ
 ਰਤਾਹੋਤਗਾਕੁਚਿਅਨਖਜਾਕਹੋਜਗਸੁਆਦੇਹੋਤਗਨਿਰਮ
 ਆਦਿਹੋਇਹੋਹੋਪੰਜਚਿਹੋਤਹੋਇਏਹੋਨਾਸਤਾਕਾਭਚਿਹੋ
 ਹੁਹੋਛੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਗਾਤੇਹੀ
 ਦਇਆਬਰੋਹੋਹਿਕਿਉਕਰਿਹੋਵਨਿਤਾਨਿਰਕਾਰਬੋਲਿ
 ਆਸੁਣਿਨਾਨਕਸੇਵਕਇਹੁਮੈਕੀਤੇਹੋਨਸੇਏਹੋਮੈਬੀਆਹੋ
 ਕੀਤੇਹੋਨਾਸਿਸਾਹਬਿਖੈ॥ ੧॥ ਤਾਛੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿ
 ਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਨਾਲੇਕਹਦਾਹੋਜੁਏਹੁਸਤੁਪੈਨਿਏਨਾ
 ਵਿਚਿਦੋਕੋਈਨਾਮਜਪੈਗਾਸੇਪਾਵਿਤੋਹੋਵੈਗਾਤਿਸੁਦਾਮੋਦਾਸੁ
 ਹੋਵਾਗਾਨਾਲੇਬਿਬਰਚਿਤਕਰਦਾਹੋਰੈਜੀਤੋਏਹੁਬਿਅ
 ਕੀਤੀਹੋਤੁਹੋਏਹੁਕਹਦਾਹੋਜੁਏਤੁਵਸਤੁਕਮਾਵਹੁਨਾਹੀਜੀ
 ਜੇਏਹੁਕਮਾਵਦੇਹੋਨਾਹੀਤਾਸਿਸਾਹਿਵਿਚਿਜੀਆਕੀਪੈਦਾਹੋਇ
 ਸਨਾਹੀਹੋਈਰੈਜੀਜੇਕਮਾਵਦੇਹਾਤਾਨਾਮਖੀਬੁਲਜਾਦੇਹੋਏ
 ਸੁਦੀਮਿਤਹੋਤਿਉਸਮਝਾਇਅੰਜੀਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਿਜ
 ਸੁਣਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਮੋਇਉਨਹੀਕਰਿਆਮੋਇਉਆਕਿਅ
 ਹੋਬੀਆਈਭੀਕਰਹੁਅਡੋਲੁਭੀਰਹੁਸੁਣਨਾਨਕਜਿਨਾਬੀ
 ਆਈਛੋਰੀਹੋਤੇਭੇਖੁਪਕਜਿਆਹੋਇਸਤੀਬਨਿਤਾਤਿਆ
 ਗੀਹੋਅਰੁਇਸਤੀਪੁਰਖਾਇਕੁਨਦਰਆਇਆਹੋਉਆ
 ਕਰਮਾਵਿਚਿਆਇਆਹੋਨਹੀਅਡੋਲਮਨਿਹੋਇਹੋਹੋਨਿ
 ਖੁਆਈਰਿਹਸਤੀਹੋਵਨਿਖੁਆਈਛੋਰੀਹੋਵਨਿਪੁਰਸੇਈ
 ਨਿਰਬਿਪੁਰਨਾਤੈਤਿਨਾਨਕਛੁਲੇਪੁਲਗਦਾਨਾਹੀਅਤੈਜਿ
 ਨੀਭੇਖੁਲਾਇਆਹੋਤੇਦਿਸਟੀਦੋਵਹੀਆਹੋਨਿਏਸਤੀ
 ਇਸਤੀਕਰਜਾਤੀਹੋਪੁਰਖਾਪੁਰਖਾਕਰਜਾਤਾਹੋਦੁਤੀਆ
 ਤਾਉਵਿਚੋਹੋਨਿਤਾਨਕਉਸੁਕਰਕੀਜੇਨਾਇ

6

6

6

6

ਖੀਯੋ। ਤੇ ਖਤਾ ਵੇ ਕੇ ਹੋ ਕਰੇ ਨ ਉਸ ਕੀ ਸੁਕਤਿ ਨਾ ਹੀ। ਅਤੇ ਜੋ ਦਾ ਨਿਕਰ ਤਾ ਹੋ
ਅਤੁ ਮਾਨ ਵਿਚਿ ਹੈ ਵਡਿ ਆਈ ਵਿਚਿ ਵਸ ਦੀ ਹੋ ਤਿਨ ਕਰਿ ਗਈ ਕੀ ਜਨ ਨ ਲਿ
ਖੀਯੋ। ਜੋ ਦਾ ਨੁਕਰ ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਕਰ ਤੇ ਹੋ ਜੁ ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਕੀ ਆ ਦਾ ਖਾਖਸਮ
ਕਾ ਹੋ ਤਾ ਵੀ ਹਮ ਆਈ ਤਿਨ ਕਰਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਵੀ ਗਾ ਜੁ ਮਿਲੇ ਗਾ। ਹੋ ਰੁ ਜਿ ਤੇ ਖ
ਦਿ ਸਦੇ ਹੋ ਨਿਸੇ ਸੇ ਸੁ ਜੁ ਨੀ ਵਿਚਿ ਲੇ ਅਵਾਗਾ। ਫਿਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ
ਕੀ ਤੀਜੀ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਸਾਨੁ ਵਤਾ ਚਿ ਪਾਇ ਆ ਜੇ ਤੇ ਖ ਕਰ ਹਿਰੇ ਤਾ
ਜੁ ਨੀ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਰੇ। ਨਾ ਹੀ ਏਨਾ ਦੀ ਮਿਤ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੈ ਜੀ। ਤਾ ਹੁ ਕ ਮਹਿ
ਆਸੁਣਾ ਨ ਕ ਸੇ ਵ ਕਰੇ ਖ ਵਿਚ ਅਲਖੁ ਰਹੇ ਨਾ ਹੀ। ਉਨ ਦੀ ਦਿਸ ਪਿਥ
ਇਹ ਹੁ ਦੀ ਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਉਨਾ ਹੁ ਚਿ ਮੈ ਗੀ ਵਧ ਦੀ ਹੋ ਦੀ ਹੈ। ਇਤੁ ਬਿਧਿ ਕਰ ਕੇ ਰੇ
ਖ ਵਿਚਿ ਅਲੇਖਾ ਨਾ ਹੀ। ਇਸੁ ਰੇ ਖ ਨਾਲ ਹੁ ਰਿਹਾ ਸਤੁ ਕਲਾ ਹੋ। ਜੇ ਹੁ ਰਸਤਿ
ਵਿਚ ਹੋ ਗਾ ਕਿਛੁ ਨਾ ਮੁਜ ਪੈ ਗਾ ਦਾ ਨੁਕੀ ਕਰੇ ਗਾ। ਭੇਦਿ ਚੁਕੀ ਹੋ ਗਾ ਤਾ ਹੁ ਚਿ
ਰੇ ਖ ਛ ਰੇ ਕੇ ਹੁ ਰਸਤ ਵਿਚਿ ਆਵਾਗਾ ਰਹਾ ਗਾ। ਕਿਹੁ ਰਸਤੀ ਨਾ ਮੁਜ ਪੈ ਗਾ
ਸੇ ਜੇ ਮਣ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਿਤੁ ਹੋਵੇ ਗਾ। ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਕੇ ਨਾ ਮੁਜ ਪੈ ਗਾ ਸੁਰਗ ਨ ਪ੍ਰ
ਪਤਿ ਹੋਵੇ ਗਾ। ਤੇ ਜੇ ਗਾਜ ਵਿਚ ਰੁ ਲੈ ਗਾ ਤਾ ਸਰਪ ਜੇ ਨ ਪਾਵੇ ਗਾ। ਅਤੇ ਏ
ਸੁਖ ਹੁਤ ਹੋਵੇ ਸੁਗੀ ਜਾ ਬਹੁਤਿ ਬਿਸੁ ਵਿਚ ਹੁ ਜਾ ਵਿਸੁਤਿ ਆਗੇ ਗਾ ਤਾ ਕ੍ਰਿਸਾਕ
ਜਨ ਮੁਪਾਵੇ ਗਾ। ਤਾ ਜੇ ਮੁਹੋਇ ਕੇ ਸਿਗਤਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੀ ਏਨਾ ਹੋ
ਵੈ ਤਾ। ਇਕ ਕਰਨ ਕਾ ਵੀ ਤੇ ਵੇ ਚਹੁ ਰਿਹਾ ਪਵੈ ਉਹ ਦਾ ਛਾ ਸਿਖ ਦੇ ਹੁ ਬਿ
ਆਵੈ ਤਾ ਉਹ ਸਿਖ ਮੁਹਿ ਪਾਵੈ ਓਸ ਦੀ ਲਬਕਾ ਹੁ ਰਸਤ ਓਸ ਜਮਨ
ਹੁ ਬਿ ਆਵੈ ਤਾ ਬਕਰੇ ਕਾ ਜਨ ਮੁਪਾਵੈ। ਫੁਰੀ ਕੁਖੁ ਲਕਰੇ ਗਾ। ਸਾਧ
ਕੈ ਮਖੁ ਪਰੇ ਜਾ ਸਾਧ ਮੁਖ ਪਾਵੈ। ਅਤੇ ਜੀ ਭਾਵੈ ਰਿਹਾ ਸਤੀ ਹੋਵੇ ਕੁਏ
ਫਕੀਰ ਹੋਵੇ ਸੇਵਾ ਅਰੁ ਨਾ ਮ ਸਿਉ ਲਾਗੇ। ਤਾ ਸਿਗਤ ਰਲੇ ਜੇ ਕੋਈ ਸਿ
ਖ ਦੀ ਚਿੰਦਾ ਹੋ ਤਿਸ ਕਰਿ ਏਕੇ ਤਰਸੇ ਅਸੁ ਮੇਧ ਜਗਾ ਕੀ ਏਕ ਛ ਲਾਗੇ
ਜੇ ਕੋਈ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਕੇ ਕੀ ਚੇਗਾ ਰੂਪ ਲਿਖਾ ਜੋ ਤਿਸ ਕਰਿ ਉਕੇ ਤਰਸੇ ਉ
ਗਉ ਦਾ ਨ ਕੀ ਏਕ ਛ ਲਾਗੇ ਤਾ ਹੋ। ਸਿਖੁ ਕੁਲ ਦਾ ਹੋ ਤਾ ਮਨਖ ਕੀ ਜੁ
ਨ ਆਵ ਦਾ ਹੋ। ਜਿਹੋ ਰਸੁ ਪੰਥ ਕਾ ਰੂ ਲਾਗੇ ਤਾ ਚ ਚਿ ਗਾ ਸੀ ਆਵੈ
ਚਪਾਈ ਦਾ ਹੋ। ਏਕ ਕੀ ਰਸਿਤ ਹੋ। ਅਰੁ ਰਿਹਾ ਸਤਿ ਕੀ ਮਿਤਿ ਹੋ।
ਸੁਣਨਾ ਨ ਕ ਦਾ ਸ ਜੀ ਬਿਗੇ ਹਰਿ ਰਸਤੀ ਪਾਰ ਉਤਰੀ ਦਾ ਹੋ। ਰਿਹਾ
ਸਤਿ ਵਿਚ ਰੁਚਿ ਹੋ ਫਕੀਰੀ ਵਿਚਿ ਰੁਚਿ ਨ ਹੀ ਬੋਲ ਦਾ ਹੋ ਆ। ੧॥
ਸੋਲ ਕਾ। ਰਸਤੀ ਰਚਿ ਆ ਰਸਤਿ ਵਿਚ ਫਕੀਰ ਰਚਿ ਆ ਉਦਿ
ਆਨਾ। ਨਾਨਕ ਰਸਤਿ ਸੇਵ ਹੋ ਫਕੀਰੀ ਮਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨਾ। ੧॥
ਪਚਿਤੀ। ਰਿਹਾ ਸਤੀ ਹਰਿ ਪਨਿ ਨਿਗਮ ਲਵਾਸਾ। ਸੇਵਾ ਤੇ ਹੋਇ
ਆਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਰੇਖੁ ਤੇ ਹੋਵੈ। ਬਹੁਤੁ ਲੇਖ ਕ

ਓਕਾਹੋਰੇਵੈ॥ ਰਿਸਤੀਕੇਘਰਿ ਜਨਮਸਮਾਵੈ॥ ਰਿਸਤੀਤਿਹਿ
 ਹਫਕਰਸਦਾਵੈ॥ ਫੇਕਰਸਦਾਵੈਜੇਨਿਰਮਲੁਹੈ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਫਿਰਫਿਰਜੇਨਾਨਾਹੈਜੇਵੈ॥ ੧॥ ਫੇਰਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ
 ਸਚੇਧਾਰਿਸਾਹਿਚਰਿਰਾਸੀਲਖਜੀਅਜੇਤਸਰੁਤਰੇਹੈ॥ ਤੇਜੀ
 ਮਾਣਸਜਨਮਭੀਤੇਰੇਹੈ॥ ਪਰਜੀਭਿਨਾਈਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਥਿਏ
 ਹੈ॥ ਤੇਜੀਭਿਰਧਭਿਏਬਾਣੀਕਹਿਏਸੁਭਿਸਦੀਆਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀ
 ਕੇਨਾਵਕਿਅਕਿਆਹੈ॥ ਤਾਹੁਕਮਹੋਇਆਨਾਨਕਤਪੁਭਲੀਭਿਤਾ
 ਈਹੈ॥ ਇਸਧਭਿਏਬਾਣੀਏਆਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀਕੇਰੂਪਬਾਰਹਿਜ
 ਆਜਹਿ॥ ੧॥ ਪਥਿਏਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸਣਨਿਧਾਨਪੁਨਮੁਕਤਪ੍ਰਾਸਪ੍ਰਗ
 ਸੁਦਿਸਦਿਗੰਦਦੁਈਪਕਅਗੈਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਏਜੀਜੁਗਤਿਭੇ
 ਦਭਾਵਨਾਆਸਣੁਬੰਧਕਲਾਦਿਸਟਨਾਹੀਸੋਹੈ॥ ੩॥ ਤੀਜੀਜੁਗਤਿ
 ਮੇਰਮੰਦਆਸਣੁਚਿਤਬਰਨਾ॥ ਫੁਲਕਹੋਪਰੁਦਿਸਟਿਨਾਹੀ॥ ੪॥
 ਦਸਿਥੀਜੁਗਤਿਪਰਬੰਧਆਸਣੁਨੈਸਾਨੇਤਗਅਵਾਜਪ੍ਰਗਾਸੁਹੈ॥ ਨਾਹੀ
 ॥ ੫॥ ਪੰਜਵੀਜੁਗਤਮਤਮਧਮੰਤਿਆਸਣੁਨਹੀਕੀਪਥਿਏਅਵਾਜਜਿ
 ਓਥਿਖਥੇਲੈ॥ ੬॥ ਛੁਵੀਜੁਗਤਿਛੁਟਕੰਠਓਰੁਪਾਨਿਗੀਕਾਪੁਹ
 ਜੁਪੈਬਾਸੁਨਾਹੀ॥ ੭॥ ਸਤਿਵੈਜੁਗਤਿਨਿਰਮਲਕਆਸਣੁਪ੍ਰਗਾਸੀ
 ਬੰਧਨਿਰਪੁਰੁਹੈਅਗਰੁਨਾਹੀ॥ ੮॥ ਅਸਟਵੀਜੁਗਤਿਅਸਟੇਗਬਰ
 ਮਤਿਆਸਣੁਸਿਖਮਤਿਏਸੁਵਕਤਿਤਲਗਤੁਰਿਪਰਉਤਰੈ॥ ੯॥
 ਨਾਵੀਜੁਗਤਿਪਰਾਬੰਧੁਆਸਣੁਬਿਨਿਰਬਾਣੀਜੀਓਹੈਸਾਸੁਨਾਹੀ॥ ੧੦॥
 ੧੦॥ ਦਸਵੀਜੁਗਤਚਿਤਲਖਆਸਣੁਓਕਓਲਾਮਿਠਾਸੁਖਾਨੈ॥ ੧੧॥
 ਯਾਹਵੀਜੁਗਤਿਤਿਨਾਨੇਰਆਸਣੁਅਕਾਸਬਰਾਦਿਸਟਿਪੰਖੀਖੁਲਖਘ
 ਰਸੁਕੈ॥ ੧੨॥ ਬਾਰਵੀਜੁਗਤਿਜਗਬਰਨਾ॥ ਆਸਣੁਨਿਧਾਨਨਿਧਰਓ
 ਏਹੋਠਹਗਉਨਾਹੀ॥ ਇਹਬਾਰਹਿਜੁਗਤੀਤਿਨਮੁਕਤੀਏਸੁਬਾਣੀਵਿਚੁਆਈ
 ਆਹੈ॥ ਹੋਰਪ੍ਰਗਾਸੁਹੈ॥ ਪੁਜਾਬਪੁਤ੍ਰੇਏਹੁਸੁਬਾਣੀਵਿਚਠਹਗਉਬੰਜਾਹੈ
 ਹੈ॥ ਉਮਰਵਤੀਹਹਿਦਰਸਨਾਹੀ॥ ਅਹਿਕਾਰਬਾਣੀਹੋਪਥਿਏਚੜਛਾ॥ ਫੇਰ
 ਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾਰਿਸਾਹਿਭਿਰਧਭਿਏਬਾਣੀਆਈ॥ ਤੇਜੀ
 ਸੁਆਦੇਬਾਣੀਪੰਜਵੀਸੁਆਦੁਹੈਏਸੁਵਿਚਰੀਕਛੁਜੁਗਤਿਮੁਕਤਨਾਹੀ॥
 ਤਾਹੁਕਮਹੋਇਆਸੁਭਿਨਾਨਕਦਾਸਜੀਸੁਆਦਬਾਣੀਵਿਚਚੇਚਲਓਹੈ॥
 ਭਓਨਾਹੀ॥ ਸੇਖਮੁਕਤਿਤੇਰੇਹੈ॥ ਬੋਲਦੁਹੈਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾਸੁਆਦ
 ਰਸੇਜਨਾਸੁਆਦੇਸੋਭਿਮਨਚੇਚਲਾਈਹੈ॥ ਰੋਹੋਬਿਹਗਸਨਾਨਕਾਸੰਜਨ
 ਨਿਰਮਲੁਹੈ॥ ੧॥ ਪਥਿਏਜੀ॥ ਸੁਆਦਨਿਰਜਨਨਿਰਭੁਖਿਨਹੀਆਏ

6

6

6

6

ਆਗਕਰਿਕਰਿਕੁਖਸਰੁਜਨਮਗਵਾਇਆਮਨਪੈਕੋਧਤਨਲਾ
ਗੀਮਾਇਆਫਿਰਤਿਫਿਰਤਿਸਰੁਜਨਮਗਵਾਇਆਦੁਤੀਆ
ਦਰਮਤਿਬਹੁਤਰੁਮਾਇਆਧਾਵਤਧਾਵਤਕਹੁਯਾਕਨਆਇ
ਆਬੁਝੈਨਾਹੀਮਨਮਨਗਵਾਗਾਨਕਜੇਕੋਕਰਦੈਗਾਗਾ ੧॥ ਫੇਰ
ਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਸਾਹਿਏਹੁਜੇਬਾਈਸੁਆਦਲਿ
ਲੀਚੋਲਾਈਕਿਉਕਰਿਹੈ॥ ਤੇਜੀਏਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਕਿਤਾਵੇਧਨਾਹੀ॥
ਤਾਨਿਰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਤੇਗਾਨਾਕਰਨਾਉਹੈਤੁ
ਨਿਰਵੈਹੁਪੈਕਿਗੁਣੀਹੈਕਿਅਗਮੀਹੈ॥ ਤੇਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੋ
ਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਸਾਹਿਏਹੁਅਗਮੀਕਓਣਹੈਤੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾਕ
ਓਣਹੈਨਾ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਤੋਜੇਸਬਦਕਰਦਾਹੈ
ਸੇਅਗਮਕਰਕੇਕਰਦਾਹੈ॥ ਕਿਗੁਣੀਹੈਉਕੇਕਰਦਾਹੈ॥ ਤਾਫੇਰਬਾ
ਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਿਸਾਹਿਅਗਮਕਰਿਜੇਸਬਦਕਰੀ
ਦਾਹੈ॥ ਤਿਸਦਾਗੁਣਕਓਣਹੈ॥ ਤੇਜੀਗੁਣਕਰਿਕੇਕਰੀਦਾਹੈ॥ ਸਬ
ਦਤਿਸਦਾਕਓਣਗੁਣਹੈ॥ ਤਾਹੁਕਮਹੋਆਅੰਗਮਸਹਿਭਓਹੈ॥ ਭੋਕ
ਰਿਕੇਜੇਸਬਦਿਕਰੀਦਾਹੈਜੇਉਸਦਿਚਮੁਕਤਿਹੈ॥ ਤੇਨਿਰਕੁਓਹੈਉਕੇ
ਜੇਸਬਦਿਕਰੀਦਾਹੈਸੇਗੁਣੀਕਹਿਦੇਹਨਾ॥ ਉਹਕੁਗਤਿਹੋਦੇਨਾਹੀ॥
ਉਹਗੁਣੀਆਕਾਬੋਲਣਹੈਸੁਸੁਆਦਬਾਈਮਹਿਰਖਿਅਹੈ॥ ਸਿਸਾ
ਗੀਭਾਉਹੈਏਤੁਵਸਿਤੇਉਸੁਵਿਚਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਿਸਾਹਿਕੇਈਜਗਤਿਧਿਆਨਏਸੁਵਿਚਹੈਕਿਨਾਹੀ॥ ਤਿ
ਹੁਕਮਹੋਉਆਸੁਣਨਾਨਕਸੇਵਕਏਸੁਵਿਚਿਧਿਆਨਭੀਹੈ॥ ਜੁਗਤਿਭੀ
ਹੈਤਾਏਸੁਦੀਆਭੀਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀਲਿਖਹੁ॥ ੧॥ ਪਹਿਲੀਜੁਗਤਿਬ
ਰਾਬਗਧਿਆਨਚੇਤਨਬਨਸੇਭਾਰੀਗਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਦੂਜੀਜੁਗਤਿਦ
ਇਆਸੀਗਆਸੁਣਚੇਤਿਮੁਖਦਰਿਗਾਉਸਕੇਧਾਸਆਵਤੀਹੈ॥ ਘਰ
ਸੇਬੁਹੁਬੈਠਦੇਤੀਆਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਤੀਜੀਜੁਗਤਿਚੇਤਨਭੇਦਆਸੁਣ
ਨਾਗੀਸਾ॥ ਤਿਸਮਧੇਗੁਪਤਿਯਜੁਹੋਦੇਹੈਨਵਰਤਾਗਬਤਾਇਜਾ
ਦੇਹੈਨਾ॥ ਮਹਾਦੇਵਕੀਪੁੰਜਾਕਰਾਵੇਤੋਹੈਨਉਹੁਆਸੁਣਤੈਉਹੁਜੁਗਤਿ
ਜੇਗੀਕਮਾਵਤੇਹੈਨਾ॥ ੪॥ ਚਚੀਜੁਗਤਪਤਿਪਵਨੀਹੈਧਿਆਨ
ਚੇਤਮੁਖਬੈਆਕਰਣਕਾਅਰਥਆਵਦਲੈਪੰਡਤਕਮਾਵਦੇਹੈਨਰਿ
ਗਕੀਪੁੰਜਾਕਰਾਵਤੇਹੈਨਾ॥ ੫॥ ਪੰਜਵੀਜੁਗਤਚੇਤਨਿਧਾਨਆਸ
ਣਸਗੋਖਸਗਫੁਕਮਾਵਦੇਹੈਨਾ॥ ਏਸੁਵਿਚਿਰੁਜਗਾਉਹੈਪੁੰਜਾਬਹੁ

6

6

0

ਤਹੈਲਛਮੀਕਾਸਿਬਯੋਪਰਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥ ੬॥ ਛਹਵੀਜੁਗਤਿ
 ਸਿਆਣਮਨੁਮੇਲੁਆਸਣੁਛਹੁਪੈਛਲੁਨਾਹੀਉਸਕਾਸੁਆਦੁਛੁ
 ਲਕੀਵਿਚਹਗਿਛਲਮਹਿਨਹੀਏਹੁਧਿਆਨਬੈਰਾਗੀਕਮਾਵਦੈ
 ਨਮਾਲਾਸਿਗਚਿਤੁਲਗਦਹੈਨਾਹੀ॥ ੭॥ ਸਤਿਵੀਜੁਗਤਿਸਿਧ
 ਅੰਤਆਸਣਨਿਗਧਗਾਧੰਬਲਯੋਪਰਮੁਕਤਿਨਾਹੀਲਖਕਹੀ
 ਜਾਨੁਪਰਤਤੁਹਥਆਇਆਨਾਹੀ॥ ੮॥ ਅਠਵੀਜੁਗਤਿਜੀਅਅ
 ਸਆਸਣਿਪਰਬਲਪਰਮੁਕਤਿਨਾਹੀਏਹੁਧਾਤੁਕਮਾਵਦੈਥਾ॥ ੯॥
 ਨਵੀਜੁਗਤਿਜਿਤਾਸਿਆਸਣੁਮਿਹਵਾਨਸੀਮਤਿਹੈਸੇਖਨਾਹੀ॥ ੧੦॥
 ਦਵੀਤਤਥਾਹੋਰਜਤੀਕਮਾਵਦੈਹੈਨਿਪਰਏਸਵਿਚਭੀਮੁਕਤਿਨਾਹੀ
 ॥ ੧੧॥ ਦਸਵੀਜੁਗਤਿਤਟੇਚਕੁਓਕਲਖਗਨਆਸਣੁਦਸ
 ਮਸਿਨਿਆਸੀਕਮਾਵਦੈਹੈਨਤਤੀਰਥਾਛਹਦੈਹੈਨਇਸੁਮਹਿਜੁਗ
 ਤਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥ ਪਰਕਿਤਕਰਕੈਬਿਖਿਆਜਾਤੀਨਾਹੀਏਤੁਕਰਿਮ
 ਕਤਨਾਹੀ॥ ੧੨॥ ਘਰਵੀਜੁਗਤਿਸਚਤਿਹੈਸਿਧਾਨਾਆਸਣੁਹੈ॥
 ਬ੍ਰਿਖਛਲਨਾਲਿਜੀਤਜਨਮਹੋਰਗੀਬੈਦਿਆਬਹੁਤਹੈ॥ ਮੁਕਤਿ
 ਹੀ॥ ੧੩॥ ਬਾਰਵੀਜੁਗਤਿਦਾਨਿਗੁਣਿਆਸਣਿਸਚਬਦੈਮੁਕਤਿ
 ਦਾਨਸਦਾਬਹੁਤੀਕਮਾਵਦੈਹੈਨਾਏਸਵਿਚਮੁਕਤਿਭੀਹੈ॥ ਜਗਤੁਕਿ
 ਹੈ॥ ਪਰਦਰਸਨਨਾਹੀ॥ ਤਾਛਹਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾ
 ਤਸਾਹਿਸੁਆਦਥਾਈਹੋਈਏਹੋਜੇਗੀਸਿਨਿਆਸੀਅਤੀਤਅਬਿਜ
 ਗਤਿਸਕੁਭੇਖਸੁਆਦਥਾਈਵਿਚਹੈਨਕਿਕਈਬਾਹਰਭੀਹੈ॥ ਤਹੁ
 ਕਮਹੋਇਆਸੁਣਨਾਨਕਜਿਨਾਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰਏਕੁਕਰਜਾਤਾਹੈਸੇਚੁ
 ਟਕਛਹੈਨੀ॥ ਉਹਪ੍ਰੇਮਥਾਈਵਿਚਰਖੈਹੈਨੀ॥ ਤਾਛਹਬਾਬੇਅਰਦਾਸ
 ਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਤੇਗਤਾਬੋਲਣਾਸਹਲਸਤਿਹੈਪਰਜੀਅ
 ਹੈ॥ ਸੁਪਾਉਥਾਈਜਿਕਹਦੈਸੇਉਹਕਮਣਕਮਾਵਤੈਹੈਨਾਅਤੇਇਕਸ
 ਥਾਈਵਿਚਸੇਗਚਰਨਹੈ॥ ਤਾਹੁਕਮਹੋਇਆਨਿਰਕਾਰਕਾਜਿਸੁਣਿ
 ਨਾਨਕਏਹੁਭਿਤੇਗਧੰਬਕਮਾਵਦਾਹੈ॥ ਅਤੇਏਸਵਿਚਸੇਗਚਰਨੈ॥
 ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾਮਨਪਚਿਨਾਦੁਇਕਲਚਲੇਚਿਤਅਨਾਹਦਵਿਚਾ॥
 ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਸੇਭੁਏਜੇਗਾਖਾਹਿਮਨਬਿਚਾ॥ ੧॥ ਪਚਿਤੀ॥ ਮਨ
 ਪਚਿਣਕਾਮੇਲਾਹੁਆਜਾਪਹਿਨਾਮਜਿਓਪੜਤਾਸਆ॥ ਧਿਆਨਸੁ
 ਰਤਿਦੁਇਸਮਕਰਿਗਧਾਹਿ॥ ਪ੍ਰੇਮਲਾਇਅੰਮਤਰੋਸੁਚਾਖਹਿ॥ ਨਿ
 ਰਮਲਭਾਤੈਅੰਮਿਤਰਹੈ॥ ਸਭਕੋਇਸਕੋਇਸਤਤਕਹੈ॥ ਹੋਇਨਿਰ
 ਬਾਣਨਿਤਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਿਹਰਿਚਰਨਸਮਾਵੈ॥ ॥

੧੯॥ ਤਾਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਪ੍ਰਿਥੇ ਸਚਿ
 ਪਾਉ ਬਾਈਏ ਹੁਤ ਸਾਕ ਹੋਏ ਸੁਦੀਆ ਜੁਗਤੀ ਮੁਕਤੀ ਕੇਨਾਉ ਕੁਓ
 ਟਕਰਿਏ ਹੋਵੈ ਤਾਨਿਰ ਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਦ ਕੁਦਰਤਿ ਮੇਗਾ ਰੂਪ ਤੋਹ
 ਸਿਖੁ ਹੋਯੋ॥ ਪਰਏ ਹੁਜੇ ਸਚਿ ਪਾਉ ਬਾਈ ਹੋਈ ਪ੍ਰਤਿ ਫਿਰ ਆਹੋਈ
 ਜਿਉ ਸੁਰਜਨ ਠਹਰਾਵਦਾ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਉ ਏਸ ਬਾਈ ਚਾਠਹਰਾਉ ਨਾਹੀ
 ਏਹੁ ਏਸੁ ਦਾ ਸੁਰਉਯੋ॥ ਤਾਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸਚੇ ਪਾਤ
 ਸਾਹ ਸੁਰਜਨ ਦਾ ਜੁਠਹਰਾਉ ਜੁਗਤੀ ਸੁਕਿਤਿ ਵਿਦਿਨਾਹੀ॥ ਸੁਰਜਨ ਕਉ
 ਟਕਰਤੀ ਫਿਰ ਆਕਉ ਟੁਜਗਤਿ ਕਮਾਵਦਾ ਹੋ॥ ਤਾਨਿਰ ਕਾਰ ਬੋਲਿਆ
 ਸੁਦਨਾਨ ਕਦਾ ਸਏ ਸੁਦੀਆ ਜੁਗਤੀ ਮੁਕਤੀ ਭੀਪੈਨਾ॥ ਤੁਮਲਿਖੁ ਹੁ॥
 ੧॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਚਰਚਾ ਚਾਂਦਨਾ ਆਸਤਿ ਨਿਰਬਾਣੁ ਮੁਕਤਿ ਪਉ
 ਸਦਾ ਏਹੁ ਸੀਸਾਰ ਕਮਾਵਦੇ ਪੈਨਾ॥ ਭਾਉ ਨਾਹੀ ਪਰਗਉ ਪੈ ਕ੍ਰਿਤ ਬਿਦਿ
 ਆਕਮਾਵਦੇ ਪੈਨਾ॥ ੨॥ ਦੁਜੀ ਜੁਗਤਿ ਉਦਮੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਆਸਤਿ ਬਿਧ
 ਨੰਦ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾਧਤਿ ਗਾਹੈ ਤੀਤਰ ਪਣੁ ਸੁਧ ਚਾਨਣੁ ਹੋਸੇ ਤਾਸਿ ਸਾ
 ਰਬਿਖੈ ਏਹੁ ਪ੍ਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਹਨੀ॥ ੩॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤਿ ਅਸਨਾਉ ਆ
 ਸਤਿ ਗਿਆਨ ਉਸ ਬਿਖੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਅਸਰ ਕਮਾਵਦੇ ਹਨੀ॥ ਬਿਧਿ
 ਆਮੁਖਵ ਸਦੀ ਹੋਈ ਜਾਂਜੀ ਆਕਉ ਸੁਖੁ ਪੈ ਅਗੈ ਨਰਕੁ ਹੋਈ ਗਾਹੀ ਮੁਕ
 ਤੋ॥ ਗਜਕੀ ਅਗੈ ਬਿਛੁਨਾਹੀ॥ ੪॥ ਚਥੀ ਜੁਗਤਿ ਕੁਟੇ ਬਬਹਨੁ
 ਆਸਤੁ ਸੋਹ ਸਿਧਾਉ ਸੁਵਿਚਕੀ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਪੈ ਏਕੀ ਮਿ
 ਤਏ ਹੋਈ ਹੋ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ਕਰੈ ਜੋ ਫਲਾਨੇ ਕਾ ਕੁਟੇ ਬੁਝਲਾ ਹੋ॥ ਜਗਦੀ
 ਵਰਿ ਆਈ॥ ੫॥ ਪੰਜਵੀ ਜੁਗਤਿ ਧ੍ਰਾਨ ਮੁਲ ਆਸਤਿ ਉਸ ਬਿਧਾ ਮੁਕ
 ਤ ਨਿਰਬਾਣਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰੰਤ ਅਰਬ ਬਾਸ ਕੀ ਕਮਾਵਦੇ ਪੈਨਾ॥ ਜੋ ਨਗਰ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰ
 ਰਮੇ ਸਰਕੇ ਨਮਿਤ ਪਾਈ ਪਿਲਾਵਤੇ ਪੈਨਾ ਨਿਰਬਾਣ ਕਲਾ ਚਲਦੀ ਹੋ॥ ਉ
 ਹਰੀ ਸੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੈਨਾ ਮੁਓ ਸਵਿਚਕਿ ਨਾਹੀ॥ ੬॥ ਛੇਵੀ ਜੁਗਤਿ ਪ੍ਰ
 ਟਸਾ ਪ੍ਰਗੀ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਨ ਬੋਲੁ ਬੈਸਨੇ ਖਟ ਕਰਮਾਵਦੇ ਪੈਨਾ॥ ਮੈਥੋਂ ਹੀ ਮੁਕਤ
 ਪੈ ਹਿਛੈ ਮਰਦੇ ਪੈਨਾ॥ ਅਗੈ ਜਨਮ ਮਧਮੁ ਹੋ॥ ਨਿਦਾ ਕੋ ਪ੍ਰਸਿਗ ਸਾਧਕੀ
 ਨਿਦਾ ਕਰਦੇ ਪੈਨਾ॥ ੭॥ ਸਤਵੀ ਜੁਗਤਿ ਰੂਗ ਬੀਪੁ ਆਸਤੁ ਉਮਕ
 ਮੁਖਿ ਉਸ ਬਿਖੈ ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਕੁਟਕੁ ਪੈ ਕੇ ਗਾਲ ਕਮਾਵਦੇ ਪੈਨਾ ਸਾ
 ਤਿਨਾ ਦੀ ਬਾਉ ਨਾਹੀ ਜਬ ਹਿਪ ਵਿਤੁ ਪੈ ਪਰਮੇ ਸੁਰਕੇ ਨਾ ਕਰਕੈ ਸੰਗਏ
 ਪੈਨਾ॥ ੮॥ ਅਠਵੀ ਜੁਗਤਿ ਚਕੋ ਜੇਤੁ ਪੈ ਆਸਤੁ ਪ੍ਰਿਅੰਨ ਸਿਧ ਮੁਕਤ
 ਬਰਨ ਪਤ ਪੈਏ ਹਰੀ ਸੰਸਾਰ ਕਮਾਵਦੇ ਪੈਨਾ ਰੋਮ ਜਗ ਕਰਦੇ ਪੈਨਾ॥ ਤਿ
 ਨਾ ਦੀ ਸੀਸਾਰ ਬਿਖੈ ਸੋਗੁ ਪੈਦ ਸਵਿਧੁ ਅਗੈ ਮਿਲੇਗਾ॥ ੯॥ ਨਾਵੀ ਜੁ

9

6

ਗਤ ਹੈ ਨਿਗਸੁਆਸੁ ਨਿਰਬਾਣਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਿਪਰਨਾ ਖਕਮਾਵ
 ਦੇ ਹੈ ਨਕਲਾਵ ਸਿਨਾਹੀ ਆਵਦੀ ਵਰਨੇ ਪਰਮੇ ਲੁਗਾਹੀ ਕਿਤ
 ਕਰਕੇ ਅਲਖੁ ਰਹੇ ਹੈ ਨਾਧੁ ਫਾਧੁ ਲਖਾਇ ਦੇਨਾਹੀ ਸੁਖ
 ਹੁਤੁ ਨ ਕਹਾਏ ਹੈ ਨ ਤੈ ਅਪੁਣਾ ਬਰਨ ਬਤਾਇ ਦੇਨਾਹੀ ਇਤੁ ਕਰਕੇ ਦ
 ਰਸਨਾਹੀ॥ ੧੦ ॥ ਦਸਵੀ ਜੁਗਤ ਜਤੀਲ ਪਰਨ ਆਸੁ
 ਧਿਆਨ ਰੂਪੀ ਮੁਕਤਿ ਪੜਦੇ ਪੈਸਤੀ ਆਰੁਪ ਕਮਾਇ ਹੈ ਤੈ ਸਾਧ
 ਅੰਗ ਜੇ ਲਾਗੀ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤੇ ਸਾਧੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਤੈ ਪਹਿਤੀ ਅ
 ਹੈ ਨਤੀ ਆਰੁਪ ਰਤੀ ਹੈ॥ ਪਰਜੈ ਸੇਧਰਤੀ ਕੀ ਮੁਕਤੀ ਪਰਕਿਸ
 ਪਾਛੈ ਹੈ ਸਾਧੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇ॥ ਉਤਨਾ ਸੁਜਪਦਾ ਹੈ ਚਿਸਦੈ ਪਿਛੈ ਇਸਤੈ
 ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਹੈ॥ ੧੧ ॥ ਯਾਰਵੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹੀ ਖਾਬਨਿ ਆਸੁ ਪੁਰ
 ਪੁਰਾਸੁ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਿਤ ਬਿਧ ਪਰਤੀ ਮਾਈ ਬਨ ਸਥਲਿ ਕਮਾਵ
 ਦੇ ਹੈ ਨ ਪਰਤੀ ਕਾ ਸੁਤ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਹੈ ਉਤੁ ਜਪੈ ਏਨਾ ਦੀ ਤਪਸ
 ਆਕਰ ਪਰਤੀ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਪਰਤੀ ਕਚਿ ਕਈ ਉਚਰਨਾਹੀ ਤਿਉ
 ਤਿ ਆਕਚਿਉ ਉਚਰਕੇ ਏਨਾਹੀ॥ ਤਾਪਹਿ ਲਾਤੀ ਆਹੀ ਉਪਜੀ
 ਹੈ ਤੀ ਆਤੇ ਪੁਰਖੁ ਰੁਏ ਹੈ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤੀ ਆਹੀ ਕੇ ਕਰਮ ਹਿ
 ਸਮਾਣ ਹੈ ਅਪੁਣੇ ਜੀ ਅਕਚਿ ਦੁਖ ਦੀ ਆ ਅਰੁ ਦੁਸਰੇ ਜੀ ਅਕੀਰ
 ਖ ਆਕਰੀ ਤਿ ਆਕੀ ਮੁਕਤ ਦੁਹੈ॥ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀ
 ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਇ ਸਾਹਤੀ ਆਕੀ ਮੁਕਤਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਹੈ॥ ਤਿ ਆਕੀ ਮੁਕਤ
 ਦੁਹਰਿ ਉਹੈ॥ ਏਹੁ ਵਧਿ ਕਿਕੁ ਹੀ॥ ਅਸਾਨੁ ਤਾਉ ਉਪਜਿ ਆਹੈ॥ ਤਾ
 ਨੇਰਿ ਕਾਰਿ ਜਿਕਹਿ ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਤੁਰੁ ਉਮਤ ਕਰਿ॥ ਏਹੁ
 ਸਹਿਲ ਹੈ ਗਲ ਤੀ ਆਰੁ ਮੇਰੀ ਹੈ ਪੁਰਖੁ ਰੁ ਮੰਗਹੈ॥ ੧੨ ॥ ਬਾਰਵੀ
 ਜੁਗਤਿ ਬੁਧ ਪੁਰਾਸੁ ਆਸੁ ਮਿਠਸੇ ਮੇਰ ਸਨਾ ਜੇਤ ਏਹੁ ਪਰਉਪ
 ਕਾਰੀ ਕਮਾਵ ਦੇ ਹੈ ਨਾ॥ ਆਪਕ ਚਿਖਿ ਆਸਹੀ ਹੈ ਪਰਾਈ ਖਾਧਿ ਆ
 ਦੇਖ ਸਕੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ॥ ਪਰ ਸੁਆਰਥ ਹੀ ਵਿਚਿ ਚਿਤੁ ਰਹਿ ਆਹੈ॥ ਤੈ
 ਦਇਆਨਾ ਸੁਤੀ ਆਹੈ॥ ਸੇਤਨਾ ਸੁਤੀ ਆਹੀ॥ ਜਾਦਇ ਆਉਪਜੀ
 ਸੁਗਤਿ ਹੈ ਏਹੀ ਸਨਾਨ ਕੀ ਜੈ॥ ਸੁਗਤਿ ਰਖਈ ਜੁਨਾ ਸੁਜਪੀ ਮੈ॥
 ਇਤਮਨਿ ਦਕਰਕੇ ਪਹਿਲੇ ਤੀ ਆਹੀ ਹੈ॥ ਗਤ ਸਹੀ ਖਾਬਨ ਆਸੁ ਪਾਛੈ
 ਪੁਰਖੁ ਹੈ॥ ਤੀ ਆਤੇ ਸਾਧੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਹੈ॥ ਰੁਗਤਿ ਹੈ ਜਿਉ ਸੇ ਸਾਰ ਬਿਖੇ
 ਤਲੈ ਪਰਤੀ ਉਪਰ ਅਕਾਸਹੈ॥ ਇਤਮਨਿ ਦਤੀ ਆਕਾਗਰ ਰੁਹੈ ਅ
 ਕਾਸ ਬਿਖੇ ਦਸੁਰਜ ਕਾ ਚਾਦਨਾਹੈ॥ ਅਤੇ ਪਵਨ ਚਲਤਾਹੈ॥ ਤਿਉ
 ਇਸ ਗਰਭ ਮਹਿ ਸੁਖ ਹੈ॥ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤ ਕੀ ਹੈ॥ ਦਾਨ ਪੁਨ ਸੁਰਗ

੦
 ੭
 ੭
 ੭
 ੭

ਨਰ ਕੁਤਹਾ ਹੀਐ॥ ਸਾਤਾ ਕੇਗਰੁ ਮਹਿ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਸੁ
 ਓਹਾਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਏਸੁ ਤੀਆ ਕੇਗਰੁ ਮਹਿ ਜੋ ਸੀਨਾ॥ ਅੰਧ ਘੋਰ
 ਹੋਇ ਰਧਤ ਪਾਸਿ ਆਉਹਾ ਕਰਤੇ ਹੋਇਹਾ ਅਕਲ ਪੁਰਹਤੇ ਹੋਅਨ
 ਬੋਲਤੁ ਰਹਤੇ ਹੋਇਤੁ ਕਰਿ ਰਿਤਿ ਆਕੀ ਮੁਕਤਿ ਨਿਕਟਿ ਹੋਧਰਦੁਖ
 ਕੀਦੁ ਰਹੇ॥ ਧਰਕਿ ਉਕਰਕੇ ਹੋਸੁਣਨਾ ਨਕਕੁ ਦਰਤ ਜਾਪੁਰਖਾ
 ਮੁਜਧੈ ਗਾਸ ਰਬਦਿ ਸਟੀ ਹੋਵੇ ਨਦਾ ਚੇਦਾ ਪਰਹਰੇਇ ਸਤੀ ਪੁਰਖੁ
 ਇਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਰੈ ਤਾਮੁ ਕਤ ਪਾਵੈ॥ ਇਤੁ ਕਰਕੇ ਇ
 ਸੁਦੀ ਮੁਕਤਿ ਦੁਰਹੋ॥ ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਉ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੋਇਹੁ ਤਾਸ ਚਿਧਾ ਬਾਣੀ ਹੋਈ॥ ੧੨॥ ਬਾਗੁ ਜਗਾ ਕੀਆ ਜੁਗਤੀ॥
 ੧੨॥ ਬਾਗੁ ਆਸਣਾ॥ ੯॥ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਸਚਿਧਾ ਉਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ
 ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ ਹਿਕਿ ਛੁਅਰੇ ਹੋਰੁ ਕੀ
 ਹੋ॥ ਤਾਨਿ ਰੇਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣਨਾ ਨਕ ਜਿਉ ਦੇਹੀ ਕਾ ਕੁਰੁ ਚਰਨਾਉ
 ਪਰਤਿ ਉਰੁਗਤਾ ਕਾ ਕੁਰੁ ਮਰੇ ਉਪਰਹੋ॥ ਕੁਗਤ ਕਾਉ ਮਰੇ ਰੋਮ
 ਰੋਮ ਪੈਨਾ॥ ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ ਹਜੀ ਪ੍ਰੇਰਤਾ ਤੇਰੇ
 ਮਹੇਏ ਸਾਧੁ ਗਤਿ ਏਨਾ ਦੀ ਮੁਕਤ ਹੋਈ॥ ਪਰੁ ਹੋਰਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
 ਸੁਣਨਾ ਨਕ ਦਾਸ ਜੀਉ ਉਨਾ ਹੋਇਉ ਜੋ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ਬਿਛੁ ਹੋਤਿ
 ਉਦੇਹੀ ਮਹਿ ਰੋਮ ਹੋਅਰੁ ਤਚਿ ਸੀਰ ਅਧੋ ਆਪਣੀ ਹੋ॥ ਕਉ ਕੜੁ ਅਧੋ
 ਕਉ ਮੀਠਾ ਹੋ॥ ਕਉ ਖਾਦਾ ਹੋ ਕਉ ਛੀਕਾ ਲੁਣੁ ਸੁਆਦ ਆਪੋ ਆਪਣੇ
 ਰਖਦੇ ਹੋ ਨਿਧਰਤੀ ਮਹਿ ਉਨਕਾ ਸਾਸ ਹੋ॥ ਖਰਤ ਚਿਸੀਰ ਅਧੋ ਅ
 ਪਣੀ ਹੋਇਤੁ ਮੰਨਿ ਦਿ ਸਭੁ ਗਤਿ ਕੀਉ ਹੋਤਿ ਜਿਉ ਉਧਰਤੀ ਹੋਤਿ
 ਉਤਿਉ ਮੰਗੀ ਪਰਤੀ॥ ਫੇਰ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ਸੋਲਕਾ॥ ੧॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕਾਰ ਲਾਇ ਬਿਹਰਿ ਗਾਮ ਪਿਆਨਾ॥ ਪਰਤੀ
 ਚਰਨਾ ਨਾਗੋਂ ਜਨਨਾ ਨਕ ਪੰਥੀ ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਧਰਿ ਤ੍ਰੈ ਸੁਨਾਮ
 ਤਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਆਸਣੁ ਲਾਇਆ॥ ਧਰਮ ਧੀਰ ਜੁਪਨਾ ਮਧੁਰ
 ਧਿਆਇਆ॥ ਨਾਕਿ ਛੁਤਦ ਅਗਰੁ ਨਾਕ ਛੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਤ ਦਿ
 ਖੁਧਿ ਅਚੇਗਾ ਤਿਪਤਿ ਅਧਾਇਆ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਨਾ ਹੀਰਧਨਾ
 ਦਿਸਟੀਆਇਆ॥ ਜੀਅ ਜੰਤਨ ਹੀ ਬੋਲੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਧਿਆ
 ਪੰਥੀ ਕੇਗਰੁ ਪੁਰੋਇ ਪਰਤੀਆਇਆ॥ ਜਨਨਾ ਨਕ ਨਾਮਾਨਿ
 ਧਾਨਿ ਬਿਹਰਿ ਗਾਮੁ ਰਹਾਇਆ॥ ੨੦॥ ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾ
 ਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ ਹੋਇਹੁ ਬਿਹਰਿ ਗਾਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੋਇਸੁ
 ਦੀ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਕਰਹੋ॥ ਤਾਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸੁਣ

⑥

⑥

ਨਾਨਕ ਜਾਇ ਹੁਬਿਹਿਗਮ ਥਾਈ ਹੋਈ ਹੋਤਾ ਧੈਯਾਇ ਸਕਛੁ ਨ ਥਾ
ਧਥਿਯਾਈ ਪਰਤੀ ਅਕਾਸੁ ਚੰਦ ਸੁਰ ਜੁਭੀ ਨ ਥਾ ॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰ ਲਖੀ
ਨ ਥਾ ॥ ਜੁਗਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭੀ ਨ ਥਾ ॥ ਤਦ ਏਕੁ ਨਿਰਕਲ ਥਾ ॥ ਦੁਜੈ ਥਾ
ਇਕੁ ਦਰਤਿ ਧੈਯੈ ਕੀਤੀ ॥ ਬਾਰਗਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਜੇ ਜਬ ਥਾ ॥ ਬਾਰਗਾ ਜੁ
ਗਾ ਕੀ ਮੋਰ ਜੀ ਬਧੀ ॥ ॥ ਧਰਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਰਵਿ ਆਸਇ
ਨਿਗਾਸੁ ਧਿਆਨੁ ਪੁਰਖ ਤਿਸੁ ਕਤਿ ਜੋਤ ਤਾਹੁ ਉਧਿਯਰੈ ਹਰਦਾਸ ॥ ਤਾ
ਜੀ ਜੀ ਅਧੈ ਥਾ ਕੋ ਤੇ ਬੇਤ ਤਿਨ ਕਚਿ ਜਾਇ ਹੋਏ ਜਾਹੀ ॥ ਸੋ ਜੀ ਅਮੈ ਥੇਰੀ
ਹੈਨਾ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪ ਲਖਾਇ ਦੇਨਾਹੀ ॥ ਪੁਰਸੁ ਦਰਸ ਪਰਤੀ ਪਜੈ ਗਾਤਿ
ਸਕਛਿ ਏਸ ਥੀ ਆਵੁ ਹਿਗਾ ॥ ਬਾਰਹਿਏ ਹੋਵਰਤਾ ਗਾਜੁਗਾ ਵਰਤਿ ਅ
ਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚ ਜੀ ਆਵਰਤੇ ਹੈਨਾ ॥ ਤਾਫੁਰਕੁ ਦਰਤਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ
ਸਚੇ ਧਾਤਿ ਸਾਹਿਤਿ ਨਾਈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਕਰੇਗਾ ॥ ਤਾਹੁ ਕਮ ਹੋਇ ਆਜਾਇ
ਤਿਸੁ ਭਾਇ ਰਹਨ ਹੋ ਸੋ ਜੁਗਾ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਹਿਗਾ ॥ ੨ ॥
ਦੁਜੀ ਜੁਗਤਿ ਭਿਲਾ ਬੰਧ ਆਸਣੁ ਉਦਕ ਮਨ ਧਿਆਨ ਛਿਲਾ ਮਨ ਮੁਕ
ਤ ਹੈ ਪਰਦ ਆਹਿ ਚਿ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਉਥੈ ਰਹਿ ਆਹਾ ਤਿਰਵਗਾ ਦੇ ਪਈ
ਅਹਾਰੁ ਤਦ ਕਛੁ ਨ ਥਾਇ ਉਥਾ ਰਹਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਰੇਈ ਨਿ ਆਈ ਜੀ
ਅਵਰਤੇ ਹੈਨਾ ॥ ਤਦ ਆਦ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਸਿਲਾ ਚੁਪਰ ਰਹਿ ਆਹਾ
ਕੁਦਰਤਿ ਤਦ ਤੁਮੇਰੇ ਸਿਰਥਾ ॥ ੩ ॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤਿ ਦਾਸੁ ਪਤਿ ਆਸਣੁ
ਉਮਕਦਾਇ ਆਧੀ ਆਨੁ ਤਬ ਗਾਮੁਖ ਮੁਕਤਿ ਪੁਨ ਗਾਸ ਜੀ ਉਦਾ ਵਰਤਾ
ਗਾਨ ਮੁਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪਰ ਬੋਲ ਦੇਨਾ ਹੋਸ ਅਹਾਰੁ ਭੀ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ
ਮਹਿ ਨ ਮਨੇ ਚੁਪਰ ਰਹਿ ਆਹਾ ਨਿ ਮੁਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਸੁਰਤ ਕੀ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀ ਉ
ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ਜੋ ਰਹੈ ਗਾਸੇ ਸੁਨ ਗਾਸ ਮੁਕਤ ਪਾਵੈਗਾ ॥ ਇਸ ਕਾ ਅਹਾਰੁ
ਅਨੁਦਾ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਅਸੇ ਹੀ ਜੀ ਅਵਰਤੇ ਹੈਨਾ ॥ ੪ ॥
ਚਥੀ ਜੁਗਤਿ ਕਲਾਨੇਰ ਆਸਣੁ ਅਗਮ ਧੀ ॥ ਧਿਆਨੁ ਅਗਾਜੇ ਮੁਕਤਿ
ਹਿ ਤਸਿ ਗਤਿ ਦਿਜੀ ਇਕੋ ਜੇ ਸੇ ਦਿਸਟਿ ਆਵਦੇ ਸੇ ਪਰੁ ਹਥ ਨਾਹ ਸੇ ਅਹਾਰੁ
ਓਨਾ ਦਾ ਪੁਨਿ ਸੀ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ ਚਿ ਪੁਨਿ ਉਪਰਿ ਰਹਿ ਆਹਾ ਅਗਾਜੁ ਹੀ ਸੁ
ਨਤਾ ਥਾ ॥ ੫ ॥ ਧੰਜਈ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਾਸਰ ਆਸਣੁ ਸੁਨਾਰਿ ਸਧਿ ਆਨੁ ਪਤਿ
ਮੂਲ ਮੁਕਤਿ ਪੁਰਖ ਦਾਸੁ ਤਾਜੀ ਅਕਰੈ ਸੇ ਨਿਰਦੋਖ ਸੇ ਅਹਾਰੁ ਦਾਸਨਾ ਥਾ
ਨਾ ਮਨਿ ਬਾਧੈ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਦਾਸਨਾ ਚੁਪਰ ਰਹਿ ਆਹਾ ਵਸਿਨਾ ਕੁਦਰਤ
ਤੁਥਾ ਉਪਰਿ ਆਸਨੁ ਮੰਗਾ ਬਾਤੁ ਮੰਗਾ ਸੇ ਗੀਹੈ ॥ ਇਸੁ ਮਨਿ ਦੋਜੈ ਕੋ ਉਰੈ
ਗਾਸੇ ਪੁਰਖ ਦਾਸੁ ਪਾਵੈਗਾ ॥ ੬ ॥ ਛਿਵੀ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਾਰ ਸੁ ਆਸਣੁ

6

7

8

ਹਿਤਵਾਸੀ। ਧਿਆਨ ਬਿਖਲ ਲਮੁਕਤ ਸਿਤਾਪਤੀ ਤਾਜੀ ਅਕ
ਹੈ ਸੇ। ਧੁਰਜੇਤ ਰਹਿ ਦੇ ਸੇਹਾ ਬਿਚਰੁ ਗੀ ਆਵ ਦੇ ਨਾ ਸੇ ਦੇ ਬਣਨ
ਸੇ ਦੇ ਸੱਟਿ ਕਰਿ ਕੇ। ਦਿਸਟਿ ਦੇਖ ਅਘਾਇਰ ਹੁਦੇ ਸੇ ਬਾਹਰ
ਜੁਗਮਾਹਿ ਦੇ ਸਟਿ ਪਰਿ ਰਹਿਆ ਹਾਂ। ੭। ਸਤਿ ਵੀ ਜੁਗਤ ਸਿ
ਧਾਨ ਮੁਨਿਆ ਸਣੁ ਅਲੇਖ ਅਗਿਆਨ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਮੁਕ
ਤਿ ਨਿਰਾਧਾਰ ਜੀਅ ਸੇਖ ਬਰਨੁ ਅਗਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਧ ਗੀ ਅੰ
ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਮਾਹਿ ਨਿਰਬਾਣਿ ਰਹਿਆ ਤਬ ਅਗਿ ਮੁਖੈ ਦਾ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਅਕਾਸ ਵੇਲ ਉਪਰ ਮਾਹਿ ਰਹਿਆ ਹਾਂ। ਤਿਸੁ ਨੇ ਫੁਲ ਲਗੇ ਚਾ
ਰਪਰੁ ਸਮਾਇਆ ਪੈਆ ਪਣੈ ਹੋਏ ਪ੍ਰੇਨੁ ਬੇਦ ਕਰੇ ਬਕੇ ਟੀਨ ਹੀ
ਜਾਣੁ ਦੱਸਿ ਪਾਕੁਰੀ ਸੇਝੀ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਬਿੰਦੀ ਗਮ ਅੰਦਰ ਹੋਨਾ। ੮।
ਅਠਵੀ ਜੁਗਤਿ ਅਗੇ ਚਗ ਪੁਰੀ ਆਸਣੁ ਅਗਾ ਸਿਧਿ ਆਨ ਪੁਰੀ
ਨਾਮੁ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤਦ ਜੀਅ ਕੇ ਹੋ ਸੇ ਅਗਮਾਧੀ ਸੇ
ਅਗਰੁ ਸਿਗਮੇ ਸੁਧ ਬੀਤ ਦਧਿ ਆਨੁ ਤਦਿ ਪਿਆਨ ਬਾਉ ਸਨ ਪੁਰ
ਬਾਤਾ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਮਾਹਿ ਏਹੋ ਪਿਆਨ ਕੀਤਾ ਪਿਆਨ ਬਰਨ ਕੁਦਰਤਿ
ਤੁਹੈ ਉਪਰ ਆਸਨੁ ਮੇਰਾ ਬਾਨਿਰ ਬਾਣੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਾਖਾ ਬਾਰਹਿ
ਜੁਗਮਾਹਿ ਏਹੋ ਵਰਤਾਗ ਵਰਤਿ ਆਹੋ। ੯। ਨਵੀ ਜੁਗਤਿ ਸਿਨੀ ਸਰ
ਜੁਗਤਿ ਆਸਣੁ ਆਵਾਜ ਬਿਦਿ ਪਿਆਨ ਪੁਰਿ ਬਾਝਾ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖੁ
ਮੁਕਤਤਾ ਸੁਨ ਪੈ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋ। ਜੀਅ ਕੇ ਹੋ ਸੇ ਜੀਅ ਨ ਬਾਸਨਾ ਅਗ
ਰੁ ਬਾਸੀ ਨੁਭੀ ਨ ਜੁਗਾਨਿਰ ਬਾਣੁ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਸੁਣਿਨਾ ਨਕ ਸਿਨ ਪਤਿਰ
ਜਾਪੈ ਦਾ ਕੀਆ ਉਸ ਕੇ ਚਾਰ ਬੇਟੇ ਬੋ। ਏਕੁ ਗਵੇ ਤੇ ਪੈ ਦਾਰੁ ਏਹੋ ਆਖਾ
ਵਾਵਾ ਕਾਰੁ ਨਾਉ ਬਾਣੁ ਦੁਸਰਾ ਬੇਟਾ ਸਗਤਿ ਬੀਪੈ ਦਾ ਕੀਆ ਬਾਹਤ ਕਾ
ਰਨਗ ਜਾਨਾਉ ਬਾਤੀ ਸਗਾ ਬੇਟਾ ਨਿਰਤ ਤੇ ਪੈ ਦਾ ਕੀਆ ਗਗਨ ਪਤਿਰ
ਜਾਨਾਉ ਬਾਬੇਟਾ ਰੂਪ ਤੇ ਪੈ ਦਾ ਕੀਆ ਰਵ ਸਿਕਰੀ ਗਾ ਜਾਨਾਉ ਬਾਵਾਵ
ਕਾਰੁ ਕਚਿ ਮਧਿ ਆਨ ਕਾਰਜੁ ਦੀਆ ਗਗਨ ਪਤਿਰ ਕਚਿ ਗਗਨ ਕਾਰਜੁ ਦੀ
ਆਰਵਿ ਸਿਕਰੀ ਕਚਿ ਸਿਉ ਸਿਰਗ ਬਿਅਹੋ ਗਤਿ ਕਚਿ ਪਤਾਲ ਕਾਰਜੁ ਦੀ
ਆਨਉ ਜੁਗਾਏਹੋ ਵਰਤਾਗ ਵਰਤਿ ਆਹੋ ਵਕਾਰੀ ਵਾਸਨਾ ਉਪਰਿ ਮੇਰਾ
ਸੁਧਿ ਆਨ ਬਾਵਹੀਤ ਮਾਤਾ ਬੀਸਿਨ ਪਤਿਰਿ ਤਾ ਬਾਤਿਨ ਤੇ ਵਾਵਾ ਪੈਦ
ਭਉਆ। ੧੦। ਦਸਵੀ ਜੁਗਤਿ ਹਿਤਵਾਸ ਆਸਣੁ ਉਰਤਾ ਉਮਨਾ
ਧਿਆਨ ਪਉਣ ਵਾਸਿ ਮੁਕਤਿ ਪਗਹਿਤੀ ਤਜੈ ਉਕੇ ਹੋ ਸੇ ਜੀਉ ਜੇਤ ਪਰ
ਬੁਧ ਬੇਹਿਤ ਸਿਗਾ ਬੇਹਿਤ ਤੁਧਾਤਾਨ ਉ ਜੁਗਾਹਿਤ ਉਪਰ ਰਹਿਆ ਬਾ

6
6

0
0
6

ਹਿਤੁਕਦਰਤਿਨਾਨਕਤੁਥਾਉਪਰਆਸਣੁਮੇਰਾਥਾਪਿਅਨਥਾਹਿਤਾ
 ਸਾਮਤਾਈਹਿਤੁਥਿਧਾਧਤਾਥਾਤਿਸਤੇਗਾਧੈਦਾਭਉਆਤਾਨਉ
 ਆਜੁਗਾਵਿਚਹਾਗਧੈਦਾਕੀਤਾਤਾਵਹਵਹਹੋਆ॥ ੧੧॥ ਯਾਰ
 ਈਜੁਗਤਿਗੁਪਤੁਹੈਗਿਆਨਮਤਿਧਿਆਨੁਗਗਨਗਰਜੈਮੁਕਤਿਗਰ
 ਮਾਧਿਜੀਆਨਮਤਿਨਿਧਨਾਮੁਅਗਰਗਰਵਸਿਤਿਪਤਤਾਨਾਮੈਓਜੁਗ
 ਗਗਨਪੁਰੀਗੋਰਿਆਥਾਏਕੁਦਰਤਿਗਗਨਜੈਥਾਸਤੁਥਾਨਾਨਕਉਪ
 ਰਆਸਣੁਮੇਰਾਥਾਗਰਜਿਨਿਮਾਨਤਾਈਧਿਤਾਬਰਨਾਏਜੈਤਿਥਾਤਿ
 ਸੁਤੇਗਾਗਧੈਦਾਭਉਆਹੈ॥ ਤਦਅਗਾਜੁਹੀਜਪੀਦਾਥਾਅਭੈਤਾ
 ਮੁਖੁਗਹੈਉਆਨਥਾਸਤਾਈਜੁਗਵਰਤੇਹੈਨਾਪਰਨਾਮੁਖੁਗਨਥਾਹੋ
 ਉਆਪਰੁਠਚਵੇਉਹਵੇ ੧ ੨॥ ਬਾਰਵੀਜੁਗਤਿਰਵਸਿੰਆਸਣੁਪੁ
 ਰਬਲਾਧਿਆਨੁਰੁਪਮਨਮੁਕਤਿਰੁਪਾਵਲੀਜੀਅਪੁਗਾਸੀਮਤਿਸ
 ਚਿਆਤਿਨਕਚਿਨਾਮੁਪ੍ਰਾਪਤਿਭਉਆਹੈ॥ ਅਖਰਚਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਰੀ
 ਤੇਏਨਅਖਗਕਾਜਨਮਥਾਰੁਪਤਥਾਅਗਰੁਤਥਾਜੀਉਸੁਪਰਤੀ
 ਮਾਹੁਹੈਸੁਦਰਸਪਰਤੀਖੈਜੈਗਾਸੁਪਾਵੈਗਾ॥ ਇਕਸਚਿਦਚਿਤਅਖ
 ਜੁਗਵਰਤਾਗਏਹੋਵਰਤਿਆਹੈ॥ ਏਸੁਵਿਚਿਏਹੁਨਾਮੁਪੈਦਾਕੀਤਾ
 ਹੋਤਾਵਾਹਗੁਰੂਉਨਕਾਨਾਉਰਖਿਆਹੈ॥ ੮੪ ॥ ਚਚਿਗਾਸੀਜੁ
 ਗਤੀ॥ ੮੪॥ ਚਚਿਗਾਸੀਆਸਣੁ॥ ੫੨॥ ਬਵਿਜਹਧਿਆਨਥਾ
 ਵਨਾ॥ ੫੨॥ ਬਾਵਨਮੁਕਤੀਤਿਨਾਕਾਜੁਮਹੁਹੈਸੁਪ੍ਰਮਜੁਗਤਿਹੋਅ
 ਸਣੁਸਿਧਮਤਿਧਿਆਨਸਹਜਸਿਵਮੁਕਤਾਸੁਣਨਾਕਏਹੁਮੈਤੇਰੇ
 ਧੰਬਨੁਬਖਸੀਹੈਏਸੁਪ੍ਰਬਥਿਥੈਸਾਧਨਾਨਾਹਿਤਪਸਆਨਾਹੀਸਹ
 ਜੈਹੀਦਰਸਨਹੋਦਾਹੈ॥ ਏਹੁਪ੍ਰਮੁਕਤਿਸਭਤੇਓਹੀਹੈਸੋਮੈਤੇਰੇਧੰਬ
 ਬਖਸੀਹੈਜੈਕੋਈਵਾਹਗੁਰੂਕਹੈਗਾਤਿਸੁਕੋਮੈਲੁਕਛੁਨਾਹੋਉਹੀ
 ਤਿਸਕੋਜਮਕੀਤਲਬਥਿਨਾਹੋਉਹੀਮੇਰਾਬਚਨਹੋਹੀ॥ ੧॥
 ਸਲੋਕ॥ ਸਿਨਾਵਾਹਿਗੁਰੂਨਿਰਬਾਣਿਹੈਜਧਿਆਹੋਉਆਪੁਨੀਤ
 ਤਿਸੈਪਗਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜੁਪਰੋਬਿਹੋਗਮਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਅਖਿ
 ਜੀ॥ ਵਾਵੈਵਸਿਲੋਕਰਿਜੀਆਮੈਮ੍ਹਿਤਨਾਮੁਤਿਸੇਹੀਧੀਆ॥ ਤਾ
 ਹੋਹਿਤੁਕਰਨਾਕਾਕੀਆਮੈਮ੍ਹਿਤਨਾਮੁਹੋਤਨਹੀਥੀਆ॥ ਗਰੋਗਿ
 ਆਨਕੀਯੋਮਨਮਾਹੀ॥ ਜੈਚੀਨਹਿਸੁਰੁਰਮਹਿਨਾਹੀ॥ ਚਾਰੋਰਿਗਿ
 ਬਹੁਤਅਕਾਰਾਨਾਨਕਜਪਜਪਤਾਉਤਰਹਿਗੇਧਾਗ॥ ੧॥ ਫੇਰ

6

ਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਸਚੇਧਾਤਿਸਾਹਿਧਾਰਕਿਤੁਬਿਧਿਤੁ
 ਗੀਦਹੈਵਾਹਗੁਰੁਆਖਿਐਧਾਹਿਉਤਗੀਦਹੈਕਿਕਰਣੀਕ
 ਰੈਕੋਧਾਰਉਤਗੀਦਹੈ। ਤਾਨਿਰਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਸੇ
 ਵਕਾਇਹੁਵਾਹਗੁਰੁਮੈਤੁਧੁਕਉਮੰਤ੍ਰਦੀਆਹੈਗਿ। ਜੇਵਾਹਗੁਰੁਕ
 ਹੈਗਾਸੇਸਨਮਖਾਸਿਖਿਹੈਵੈਗਾ। ਖੁਆਹੀਕੋਈਜਨਮੁਹੈਵੈਗਾ
 ਤਿਜਨਮੁਉਸਕਾਵਟਿਆਤੇਰੇਪੰਥਸੇਆਇਆਸੁਧਾਕਪਵਿਤ੍ਰ
 ਭਉਆਪਰਧਰਮਗਾਇਤੇਆਰੇ। ਤੁਆਪਣੀਆਪਸਮਾਲਲੇਖੀ
 ਉਹਜੀਤਤੇਰੇਵਸਿਹੈਏ। ਹੈਤੁਜਾਤਾਖੁਆਹੀਅਲੇਖਕਰਖਆ
 ਹੀਲੇਖਵਿਚਰਖਾ। ਉਨਾਦਾਸੇਦੀਤੁਹੈਉਆਸੁਣਨਾਨਕਅਹੈ
 ਜੇਗੀਆਕਾਪੰਥਚਲਿਆਉਨਾਕਾਮੰਤ੍ਰਮੁਦ੍ਰਾਸੇਕੀਬਿਕੁਤ
 ਹੈ। ਉਹੁਜੇਅਦੇਸਗੁਰੁਕਹੈਰੈ। ਸੁਜਗੀਹੈਵਹਿਰੇਉਨਕਾਭੀ
 ਜਨਮੁਵਟਿਆਜਾਤਿਸਫਾਤਿਉਨਾਦੀਭੀਰਹਗਾ। ਜੇਗੀਲਗੇ
 ਸਦਵਣਿਉਹੋਰਖਕੇਪੰਥਸਹਿਆਏ। ਉਹੁਭੀਅਲੇਖਕੁਏ
 ਸੀਸਾਰਬਿਖੈਕੁਟਿਬਤੇਰਹਿਤੁਕੁਏ। ਉਹਹੀਨਿਰਮਲੁਜੇਗਾ
 ਕਮਾਵਹੋਤੇਆਰੈ। ਛੁਟਹਿਗਾ। ਨਾਹੀਤਾਧਰਮਗਾਇਤਲਬਕ
 ਹੈਗਾ। ਤਾਫੇਰਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਿਸਾਹਿਜੇ
 ਗੀਆਕਾਪੰਥਤੇਆਇਆ। ਉਹੁਜਗਧਰਮਗਾਇਕੀਕਲਾਹੈ
 ਠਹੇਸੁਇਨੇਕਾਕਉਣਗਾਣੁਅਭਿਗੁਣੁਕੀਤਿਉਹੋਤੇਨਿਰਬਾਣਿ
 ਉਦਿਆਨਮਹਿਰਹਤੇਬੰਕਦਮੂਲੁਅਹਾਰੁਕਰਤੇਏਉਹੁਕਿਆਤ
 ਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਸੇਵਕਪੰਥਤੇਬਚਹਿਹੈ। ਪਰ
 ਪੰਥਸੇਤੇਰਾਪੰਥਉਤਮੁਹੈਨਿਰਵੈਰਮਤਿਹੈਸਹਜਪੰਥਤੇਰੇਪੰਥੁ
 ਤੇਰੇਪੰਥਕਾਨਾਉਹੈ। ਅਭਿਰਜੇਪੰਥਹੈਨਸੁਅਜੇਕੁਆਰੇਹੈਨਤੇਰ
 ਤੇਰਵਾਪਥਹੈਤੇਰੇਪੰਥਸੇਉਹਪੰਥਰਲਹਿਗੇ। ਤੇਥੀਆਹੀਐ
 ਗੇ। ਜੇਤੇਰੀਬਾਣੀਸਾਥਉਨਕੀਬਾਣੀਰਲੇਗੀਜੇਤੇਰੇਗਰਬ
 ਚਜੈਗੀ। ਸੁਪਵਿਤ੍ਰਹੈਵੈਗੀਜਿਸਵਿਚਿਤੇਰਾਭੋਗਪਜੈਗਾਸੁਸ
 ਭਪੁਨੀਤਹੈਵੈਗਾ। ਉਹਬਾਣੀਤੇਥਾਉਪਾਏਹੈ। ਤੈਪਾਰਭੀਲ
 ਏਹੈ। ਪਰਬਾਰਹਿਬਿਪਾਰਉਤਰਹੈਗਾ। ਜਾਤੇਰਾਸਬਦਿਅ
 ਗਧਹਿਰੇਜਾਤੇਰਾਨਾਮਜਪਹਰੇਤੇਰੇਨਾਮਕੀਰਸਨਾਉਪਹਿਮੁ
 ਹਰਿਹੈਵੈਗੀ। ਛੁਪਾਏਵੈਗੀਉਹਦਰਗਾਹਿਖਲਾਸਹੈਵਨਿਗੇ।

6

ਤਾ ਅਗੇ ਬੋਲ ਦਿਉ ਆ॥ ੧॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਬਾਹਰਿ ਧੰਧਾ
 ਆਵਹ ਸਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਜਪਹਿ ਨਾਮਾ॥ ਨਾਮ ਜਪਹਿ ਨਿਤ ਨੇ
 ਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਬ ਭਉਹ ਧਾਰ ਪਾਇ ਤੁਟੈ ਮਨ ਕੋ ਭੀਤਾ॥ ੧॥ ਧ
 ਭਿੰਨੀ॥ ਬਾਹਰਿ ਧੰਧਾ ਨਿਤ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ॥ ਲਾਗਹਿ ਚਰਨ
 ਜਗਤਿ ਕਸਾਇਹਿ॥ ॥ ਧਵਦੁ ਅਗਲੁ ਮੰਦਿ ਕਰਹਿ
 ਮਰਿਗੁ॥ ਮਨ ਉਲਟਾਇ ਚੜ੍ਹਹਿ॥ ਗਤਿ ਤਉ ਮਨ ਜਾਇ॥ ਸ
 ਹ ਜਪਹਿ ਪਾਵਹਿ ਜੀ ਮਣ ਮਹਾਦਿਕੀ॥ ਆਸੀ ਮਦਵਹਿ॥ ਭ੍ਰ
 ਮ ਜਾਇ ਮਨ ਆਠਹਿ॥ ਗ੍ਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਤਿਨ ਮ ਕਤਾ ਪ
 ਟੀ॥ ੨॥ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹਾ॥ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦਿਉ ਜਿਤੁ ਮੁਕਤਿ ਪਾਇ॥ ਤੀਜਾ ਅਪੁਣੇ ਚਿ
 ਤ ਸਰੁ ਕੋਈ ਲਗਾਏ॥ ਸੇਵਾ ਨ ਸਰੁ ਕੋ ਸੇਵਾ ਲਗਾਏ॥ ਤੇ ਜੀ ਸਰੁ
 ਕੋਈ ਕਹਾਏ॥ ਜੁਪ ਰਸ ਸਰ ਮੰਗੇ॥ ਤੇ ਜੀ ਉਕਤ ਟੀਤੀ ਰਬ
 ਧਾਵਦੇ ਹਨਿ॥ ਟੀਕੁ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਪੁਜ ਦੇਹਨਿ॥ ਟੀਕੁ ਬੇ ਸ
 ਨੋ ਖਟ ਕਰ ਮੀਧਨਿ॥ ਟੀਕੁ ਅਰਗ ਪਾਵ ਤੇ ਹਨਿ॥ ਟੀਕੁ ਜਿ ਕਰ
 ਕਰ ਦੇਹਨਿ॥ ॥ ਟੀਕੁ ਲੋਕ ਲੋਗ ਰਚ ਛਾਇ ਦੇਹਨਿ॥
 ਟੀਕੁ ਨਾਹ ਦੀਰੁ ਗਤਿ ਉਲਟੀ ਕਰ ਦੇਹਨਾ॥ ਤਾ ਕਦ ਰਤੁ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ॥ ਟੀਕੁ ਨਾਜੀ ਆਈ ਮ ਕਤਿ ਕੀਕੁ
 ਹੈ॥ ਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆਸੁ ਦਿਨਾ ਨਕ ਕੁਦ ਹਤਿ ਮੈ ਤੋ ਕਰਮਾ ਤੇਰ
 ਹਤੁ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਹੋਰ ਮੈ ਸਰੁ ਕਰਮਾ ਵਿਚਰ ਖੀਰੇ॥ ਜੇ ਤਈ ਤੀਰ
 ਥੀ ਪਾਵ ਦੇਹਨਿ॥ ਸੇ ਮੀਨ ਕਾ ਜਨ ਮ ਪਾਵਹਿ॥ ਚਿਨ ਕਉ ਪਾਨੀ
 ਕੀ ਹੀ ਸੀਤ ਲਾਏ॥ ਚਿਨ ਪਾਨੀ ਨਹੋ ਟੀਕੇ ਪਾਨ ਤ ਜਹਿ॥ ਬਿਨ ਪਾਨੀ
 ਉਹ ਜੀ ਵਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਛੁ ਤੀਰ ਥਾਫਿ ਰਿਆ ਪਨਾਹੀ॥ ਤੀਰ ਥ
 ਇ ਸਕੇ ਰਿਹਾ ਬਿਖੈ ਜੇ ਪਰ ਸੁਆਰ ਥ ਕਰੈ॥ ਕਿਸੇ ਸਾਧ ਕੇ ਮੁਖ ਪਾ
 ਵੈ॥ ਤਾ ਉਹਿ ਜੁਨੀ ਤੇ ਬਚੈ॥ ਅਠਿ ਸਠਿ ਕਾ ਪਰਮ ਉਸਕਿ ਉਹਾਹੀ
 ਗਾਥਾ ਆਵੈ॥ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਉਹ
 ਕੇ ਗਾਲ ਕਉ ਦਿਉ ਕੇ ਖਾਵਿ ਚਹੈ ਨ ਕਿ ਬਾਹਰ ਹੈ ਨਾ॥ ਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆ
 ਸੁ ਦਿਨਾ ਨਕ ਕੁਦ ਹਤਿ ਨਾਨਕ ਕੇ ਖੈ ਸਕੇ ਗਾਲ ਨਹਿ॥ ਇਸ ਕਾਰਿ
 ਜਕੁ ਮੈ ਖਲਾਸ ਕੀਆ ਹੈ॥ ਇਹ ਗੁਨੀ ਅਭਿਹੈ ਨਾ॥ ਟੀਕੁ ਬੇਨਾ ਮਿਲੇ

6
 6
 9
 9

੭

ਚਿਤਾ ਦੁ ਯੋਧਾਇ ਜਾਇ ਲਾਇਆ ਏ ਸੁਕਰ ਕੋ ਗਨੀਆ ਉਪੈ ਨ
 ਸੁਕਰ ਚਿਤਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਕੀ ਗਲ ਕਵਹੁ ਪੈ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਅਰਥਾ
 ਸਕੀਤੀ ਮਿਹਰ ਵਾਨ ਜੀ ਜੇਹੁ ਕਮਹੋ ਵੈ ਤਾ ਆਖਾ ਜੇ ਜੀਵ ਸਤੁ ਦਿ
 ਸਮਾਵਈ ਹੈ ਸੁਆਖਾ ਗਾ ਤਾ ਹੁਕਮਹੋਇ ਆ ਜੁਆਖਾ ਤਾ ਬਾ
 ਬੇ ਹਥ ਜੇ ਜੁ ਅਰਥਾ ਸਕੀਤੀ ਆਖ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿ ਕੀ ਗਲ
 ਸੇਨ ਦਰ ਆਵੇ ਦੇਹ ਨਿਜਿ ਕੈ ਪਰ ਆਵੇ ਕਚਿ ਨਹੀ ॥ ਕਰ ਜੁ ਕੋਈ
 ਦੇ ਤਾਨਾ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਮੰਗਣੇ ਚੜ੍ਹ ਸਕਤੇ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅੰਦਰ ਚਿਹੀ ਕੋ ਬਿ
 ਥੈ ਜਹੀ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਭੁਖ ਨਿਗ ਅੰਦਰਿ ਹੀ ਕਬੁਲ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਜੀ ਸਚੇ
 ਪਾਤਿ ਸਾਹਿ ਚਿਹੀ ਕੀ ਗਲ ਨ ਦਰ ਆਵੇ ਦੇਹ ਨਿ ॥ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲ
 ਆਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਨਾਨ ਕਵਹੁ ਵਾਹੁ ਏਹੁ ਮਤੁ ਤੁਕਰਿ ਮਸਗ ਪੁਰੀਤੇ
 ਗਾ ਬਾਨ ਅਮਰੁ ਹੋਗਾ ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਹਿਰਦਾ ਨਿ
 ਤਲ ਵੈ ਨੀਵ ਸਤੁ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਭੇਟ ਕੋ ਰਖੀ ਮੈ ॥ ਜਾ ਬਾਬਾ ਇਸਦ
 ਕਰ ਕੈ ਡਿਠਾ ਦੇਹੀ ਤਾ ਖਸਮ ਸਕੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਖਸਮ ਕਾ ਪੈਤ ਨੁਮ
 ਨੁਪਨੁ ਸਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹੈ ॥ ਏ ਅਸਾਨ ਪੁਜੀ ਮਿਲੀ ਹੋਹੀ ॥ ਜਦ ਕਦ
 ਵਸਤੁ ਖਸਮ ਕੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਦੇਖੈ ਚੇਤਨ ਹੋਇ ਕੋਇ ਹੁ ਸਿਮਰ
 ਕੈ ਸੇਵਾ ਅਸਾਨ ਲਾਗਾ ਹੈ ਇਹੁ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ਮੈ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਸਟਾਰ
 ਤੀ ਸਿਮਰਨ ਕੀਆ ॥ ਅਛਾਈ ਇਕ ਸਵਾਸ ਵਾਟ ਕਪੀਤ ਕਦਾਈ
 ਆ ॥ ਅਛਾਈ ਬਿਸਵੇਸੁ ਹਬਤਿ ॥ ਏਹ ਬਾਬੇ ਪਰਦਖ ਛਾਟੇ ਇਕ
 ਰਹਬ ਜੇ ਜੁ ਕਰ ਲੈ ਖਲਾ ਹੋਇ ਆ ਜੀ ॥ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿ ਏਹੁ ਵਤੁ ਤੇਹੀ
 ਹੋਰੁ ਕਵਹੁ ਪੈਨ ਹੀ ॥ ਜੇ ਤੈਨ ਦੇਇ ਕੋ ਗਨੀ ਕਰੀ ਮੈ ॥ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲ
 ਆਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਨਾਨ ਕਵਹੁ ਵਾਹੁ ॥ ਸਾਰੇ ਜਗ ਵਿਚ ਚਿਏਹੁ ਵਸਤੁ ਮੈ
 ਕਿਨੈ ਵਿਖਾਲੀ ਨਾਹੀ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭੁਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਏਸੁ ਦਾਮੁ ਲੁਅਸਾਤੇ
 ਹੋਯਾ ਨਾਹੀ ॥ ਏਹੁ ਅਮੋਲ ਕੁਹੈ ਏਸੁ ਦੇਤੁ ॥ ਲਿਪਕਤੀ ਮ
 ਕਾ ਸੁਨਾਹੀ ਪੁਰੀ ਆਈ ਪੋਲੇ ਅਪਤਾਲ ਨਹੀ ॥ ਤਾ ਏਹੁ ਵਸਤੁ ਸ
 ਚਿਸਤੇ ਚਿਹੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਸਚੈ ਕਹਿ ਆਜਿ ਅਸਾਨਿ ਅਹੁ ਸਿਰਹੁ ਭਾਰੁ
 ਉਤਾਰਣੁ ਜੋਗਾ ਸੇਵ ਕਿਧੈ ਦਾ ਰੁਇਆ ਹੈ ॥ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲ
 ਆਖੁ ਸੀ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਉਪਾਹਿ ਬਖਸਿ ਕੀਤੀ ਨਾਮ ਕੀ
 ਕੋਟ ਜੀ ਖੋਲ ਮਿਲੀ ਦਾਨ ਕੀ ਕੋਟ ਜੀ ਖੋਲ ਮਿਲੀ ਸੇਵਾ ਪੁਜਾਧੁ
 ਮਭਾਉਦਾਇ ਆਮੁ ਹਬਤਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨਾ ਏਸਨਾਨੇ ਮਕੀ ਅਕੋਟ

੭

ਜੀਆਖੋਲਮਿਲੀਆਆਬਾਬੈਨਾਨਕਕੈਹਵਾਲੇਕੀਤੀਆਜਿਉਤੇਰੇ
 ਆਤਮੇਵਿਚਹੈਤਿਵੈਬਤਲਾਊ। ਤਾਏਨਾਦੇਉਧਰਿਮੁਹਰਛਾਪਕੀਤੀ
 ਬਾਬੈਕੀਹੋਈ। ਜਾਹੁਕਮਹੋਊਆਜਾਏਹਵਸਤੁਤਜਾਣਤੇਰੇਹਵਾਲੇ
 ਕੀਤੀਆ। ਤਾਬਾਬੈਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਸਨੇਤਗਹੁ
 ਕਮਹੋਊਆਸੁਣਿਨਾਨਕਹੁਣਅਸਾਤੈਕਿਆਪੁਛਦਾਹੈ। ਅਸਾਓ
 ਪਰਕਛਹਰਿਆਨਾਹੀਅਸੀਮਤਾਹਿਦੇਹੋਗਾ। ਏਹਮਤਾਹਿਤੇਗੋਰੇ
 ਜਿਉਤਾਵੈਤਿਉਤਧਅਸਾਤਿਅਹੁਸਿਰਹੁਗੁਰਉਤਾਰਿਆਹੈ। ਤੁਜਾਣ
 ਤਾਏਰਬਾਬੈਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਤੇਗਾਹਖਆਵਦਾਕਿ
 ਛੁਨਾਹੀ। ਤੁਮਤਾਹਿਦੇਊਕੈਪੋਹਿਅਲੇੜਦਾਹੈ। ਅਜੀਤੇਗੁਰਦਾ
 ਸਾਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਭਰਮਾਊਦਾਹੈ। ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕ
 ਹਉਜੁਦਾਏਕੈਪੋਹਿਲੈਦਾਹੈ। ਕਿਤਿਵਿਧਿਘੋਲੈਦਾਹੈਸੇਤੁਦਸਾ। ਤਾ
 ਬਾਬੈਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਤੇਏਕੈਮਨਵਧਾਊਦਾਹੈ
 ਏਹਅਗਲਾਜਾਣਦਾਹੈਜੇਵਸਤਿਮੇਰੀਏਸਦਾਮਨਵਧਦਾਹੈ। ਤੁਘੋਰ
 ਲੈਦਾਹੈ। ਮੈਨਤੇਗੀਗਲਹਥਿਨਹੀਆਵਈ। ਤਾਹੁਕਮਹੋਊਆਵਾ
 ਹੁਦਾਹੁਨਾਨਕਵਹੁਦਾਹੈ। ਤੇਰੀਉਚੀਮਤਿਹੈ। ਏਹਚੇਰੀਮੋਰੇਵਿਚਸੀਸੇ
 ਤੁਧਪਾਈਹੈ। ਪਰਏਹਵਸਤਮੈਤੁਧਨੇਨਿਹਚਲਦਿਤੀ। ਤਾਬਾਬਾਹਥ
 ਜੇੜਕਯੋਗੀਧਊਆ। ਜੇਵਾਹੁਦਾਹੁਤੇਗਾਬੋਲਣਾਸਤਿਹੈ। ਹੁਣਿਅਸੀ
 ਨਾਮਜਪੀਅਹਿਗੇ। ਅਸਾਤੀਨਿਸਾਹੋਈ। ਤਾਹੁਕਮਹੋਊਆਨਾਨਕਤੁ
 ਕਓਣਨਾਮਜਪਹਿਗਾ। ਤਾਬਾਬੈਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਜਿਉਹੁਕਮਹੋਵੈਤਿਉਨਾਮਜਪੀ। ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਸੁਣਦਾਸ
 ਜੀਤੁਸੀਸਬਦਵਿਚਦੁਹਨਾਮਜਪਹੈ। ਤਾਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਸਬਦਅਤੇ
 ਨਾਮੁਏਕਠਾਕੀਤਾ। ਹਲਾਊਕੈਫੇਰਬਾਬੈਸਬਦਿਕੀਤਾਪਹਿਲੇਧਿਆਨ
 ਨਿਰਬਾਣੁਬਾਣੀਹੋਈ। ਏਸਵਿਚਏਨਾਮੁਦੇਸੁਣਨਓਮਬਈਹੋਈ।
 ਏਸਵਿਚਨਾਮਸਤਨੇਈਅੰਦਰਿਸੀਸਾਰਿਗਲਤਾਨਿਹੋਊਗਾਊਆ।
 ਹੋਸੁਣਿਨਾਨਕਕੁਦਰਤਨਾਨਕਾਜਤੇਰੇਸਬਦਕੀਨਿਦਾਕਰਹਰੇਓ
 ਹਕਹਹਿਗੇਜੇਬਾਬੈਕੀਬਾਣੀਨਾਹੀਕਿਸੀਅਚਿਰਦੀਹੈ। ਕਿਆਜਾਈ
 ਬਾਬਾਅਗਮਹੋਗਈਹੋਕਿਵਣਿਤਿਏਪਸਰਿਆਹੈ। ਏਉਆਖਨਕੇ
 ਨਾਹੀਬਾਣੀਓਮੈਦੀਹੋਗੀ। ਏਤਨੀਬਾਣਿਕਹਿਸਕਹਰੇਨਾਹੀ। ਸੇਜਨ
 ਭੁਤਿਭੁਜਕਾਧਾਵਹਿਗੇ। ਸੇਸਿਰਵਾੜਿਕਗੀਅਹਿਗੇਅਸੀਖਵਾਹੀ
 ਕਈਅਹਿਗੇ। ਅਸੀਖਵਾਹੀਆਜਲਾਈਅਹਿਗੇ। ਅਜੇਉਨਈ

੭

੭

੭

੭

ਗਾਤਿਤੋਵੈਗੀਨਾਹੀ॥ ਜਾਉਨਾਦਮਹਿਕਾਲਾਕੀਜੋਤਾਬਹੁਜਾਨਿ
ਕਸਹਿਗੇਇਹੁਮਨਿੰਦਸੀਸਾਰਿਬਿਖੈਨਿੰਦਕਾਦੀਹੋਵੈਗੀਤੋਜੀਮਿ
ਹਰਦਾਨਜੋਸਿਖਾਸੀਤਾਸਵਾਦੈਸਵਾਫੇਰਸਮਾਦਿਬਾਹੀਹੋਈਹੋ॥
ਏਸੁਦਿਚਨਾਮੁਰਤੀਆਸਤਿ॥ ਫੇਰਸਚਿਯਾਉਬਾਣੀਹੋਈਇਸਦਿ
ਚਨਾਮੁਸੁਦੁਇਮਾ ਸੇਫੇਰਬਿਹਿਗਮਬਾਣੀਹੋਈਏਸੁ
ਵਿਚਅਤੇਲਹਾ॥ ਵਿਸਵੇਮਾਸੇਕਿਆਸੀ॥ ੮੧॥ ਵੇਰੁਵਸੁ
੧੦॥ ਵਿਸਵੇ॥ ਮਾਸੇਯਾਰਹਿ॥ ੧੧॥ ਸਕਬਤਿਬਾਣੀਕਾਜੇਜਕ
ਰਕਰਲਿਖਆਹੈਏਤਨਾਮੁਏਸੁਬਾਣੀਵਿਚਿਹੈ॥ ਤਿਸੁਦਿਚਹੁ
ਸਵਾਰਤੀਨਾਮੁਸਰੁਸਾਰੇਸੰਸਾਰਵਿਚਿਨਾਮੁਵਰਤਿਆਹੋਰੁਅ
ਮਾਣੁਹੈ॥ ਅਜੈਵਗਤਿਆਨਾਹੀਹਿਰਦਾਜੈਸੇਉਹੋਮੇਤੇਰੋਹਵਲੈ
ਕੀਤਾਹੈ॥ ਸੇਤੁਧਸਬਦਿਵਿਚਰਖਣਾਪਰਉਕੁਸਬਦਿਗੁਰੁਜ
ਏਉਕੁਸਬਦੁਧਗਾਸੁਹੈਉਕੁਵਿਖਾਲਿਚਿਨਾਹੀ॥ ਉਕਰੇਕਰਮਕੇ
ਈਪਗਾਇਆਏਖਹਿਗੇਨਾਹੀਸੁਮਹਲਕਾਬੰਕੁਕਰੀਅਹਿਗੇਅ
ਗਣਤਗਾਰਿਉਨਿਕੇਸਿਰਉਪਰਪਵੈਗਾਬੋਲਣਮਿਲੈਗਾਨਾਹੀ
ਜੋਕਰਮਕਮਾਵਏਖਉਹੁਣੇਗਾਰੁਚਿਨਾਦਉਨਾਦੈਸਿਰਜਾਉ
ਪਉਆ॥ ਤੈਨਾਨਕਜੋਤਿਠਾਅਤਿਠੁਕਰਹਿਗੇਸਉਤਰੁਜਮਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੈਚੰਦਨਸਰੂਪੀਹੋਵਹਿਗੇ॥ ਤੈਸਾਤਸਾਧਸਰੂਪੀਹੋਵ
ਹਿਗੇਬੋਲਣਹੋਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੁਸੁਯਵਣਾ
ਫਲੁਲਾਗਾਹਗਾਹਿਰਗੀਭੀਗਾ॥ ਚੰਦਨਸਰੂਪੀਨਾਨਕਾਜੋਨਮਨਿ
ਤੋਗੋਧੀਗਾ॥ ੧॥ ਪਚਿੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਿਅਨਿਰਮਲਕਰਜਾ
ਣਹਾਮਨਮਹਿਸਿਮਰਹੁਸਬਦਿਪਛਾਣਹਾ॥ ਸਚੁਧਿਆਨੁਨਿਰਮ
ਲਕਰਕਰਮਾ॥ ਏਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਸੁਧਰਮਾ॥ ਸੇਵਾਧੂਸੁਜ
ਸਾਧਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਿਗੇਅਦਿਸਦਿਕਰਹਗੇਆਪਣੀਨੋਈਕੋਈ
ਕਰਮਏਖਿਆਹੋਗਾਨਾਹੀਪਗਾਇਆਕਹਿਆਮੰਨਹਿਗੇ॥ ਸੋਜ
ਨਮਸੋਤਜਮਹਿਮਾਣੈਤਿਸਕਾਦੀਵਹੋਵਹਿਗੇਉਨਕੇਮੁਖਅਗਨ
ਜਲਾਇਅਹਿਗੀਉਨਕੇਬੋਲਣਮਿਲੈਗਾਨਾਹੀਉਤਨਾਨਕਸੁਣ
ਚੰਦਨਾਜੋਹੋਦਾਹੈਸੁਹੋਰਨਾਵਸਤੁਦਾਹੋਦਾਹੈ॥ ਕਿਛੁਦੀਵੇਕਾਚਾ
ਦਨਾਨਹੀਚਿਹਜੁਉਸਕੇਮੁਖਅਗਨਬਲਦੀਹੈਉਸਕੋਤਿਸਿਜਾਉ
ਮਿਲਦੀਹੈ॥ ਅਗਨਕਾਜੀਉਪਵਣੁਹੈਦੀਵੇਕਾਜੀਉਤੇਲੁਹੈ॥
ਮੁਖਬਾਤੀਉਹੁਏਬਸਤੁਕੀਹਿਕਮਤਕਰਕੇਉਸਦੀਵੇਕਾਮੁਖ

9

9

ਜਲਾਈਐਐਨਾਨਿੰਦਕਾਈਉਮਨਿੰਦਹੈਗੀਦਰਗਾਹਿਦਿਉ
 ਹੋਨਿੰਦਾਜੁਕਰਹਿਓਦਿਸਦਿਦਾਨੁਕਰਿਜਾਨਪੁ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰੇਨਾ
 ਮਥਖਾਨੋ॥ਹੋਇਚੇਤਨਸਹਿਜਿਘਰਿਗੁਰੂਜਪਹੁਬਿਹਗਮਨਾਮ
 ਨਾਨਕਨਿਸਤਰੇ॥ ੨੩॥ਫੇਰਬਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਖਤ
 ਸਾਹੁਏਹੁਜੇਤਈਤੀਰਬੀਰਮਿਦੇਸੇਤਿਨਾਉਤੇਏਡਾਬਿਸਥਾਰਹੋਇ
 ਆ॥ਤੈਜੀਜੇਗਕੁਰਪਾਹੁਪੁਜਦੇਹਨਿਤਿਨਾਦਾਰੀਹਵਾਲਹੋਵੇਗਾ॥
 ਜੁਓਹਕਰਦੇਹਨਿਘਰਮੇਸਰਇਨਹੀਮਹਿਓ॥ਉਹੁਚਿਰਥੈਜਾਣਦਿਆਨ
 ਹੀਤਾਹੁਕਮੁਹੋਇਆਸੁਣਨਾਨਕਦਾਸਜੀਉਨਾਬੁਧਿਭਲੀਫਲੀਫੁਜੀ
 ਹੀ॥ਪਰੁਖਬਰਚੇਤਾਕੁਛਨਾਹੀ॥ਚਿਨਆਇਕਥਾਪਕਜੀਹੋ॥
 ਨਮੁਨਾਬਰਨਚਿਹਨੇਮੋਗਤਾਕੁਛਨਾਘ॥ਤਾਂਕਹਿਦੇਖੇਜੁਇਸੀ
 ਪਾਹੁਨਕੀਰਉਸਹੋਦਾਹੋ॥ਪਰੁਖਜੁਕਦਾਸੁਆਇਆਉਐਅ
 ਨਹੀ॥ਜਲਮਈਥੀਤਾਮੈਉਹਾਰਹਿਆਗਾਅਬਉਹਾਨਹੀਉਨ
 ਕਚਿਭੀਕਿਛੁਯਾਥਆਵੈ॥ਥੇਉਤਰਉਸਪੁਜਹਿ॥ਫੇਰਬਾਥੇਅ
 ਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਖਾਤਿਸਹਿਉਹਰਉਸਕਚਿਣਹੀ॥ਤਾਨਿਰ
 ਕਾਰਿਥੇਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਉਹਰਓਸਸਹਲਹੋਤੈਸਕਤਿਭਿਓ॥
 ਜੇਕੋਈਕੁਰੇਠਾਕੁਰਤਾਪੁਜੀਐਜਾਨੁਰਜੇਹਿਆਹੋਈਹੋ॥ਠਾਕੁ
 ਰਮੁਖਤੇਥੇਲਤਾਨਹੀ॥ਕਿਛੁਠਾਕੁਰਮੁਖਤੇਮੰਗਦਨਾਹੀ॥
 ਠਾਕੁਰਕੇਅਗਾਰੁਨਾਹੀਕਿਛੁਖਧਆਨਾਹੀਅਪਣੀਅਪਣੀ
 ਦੇਹਕੀਖਬਰਨਹੀਖੁਆਹੀਮਾਰਗਮਹਿਪੁਜਿਆਹੋਇਉਚਿਸ
 ਕਚਿਹਿਰਖੁਸੇਗਕਿਛੁਨਹੀਜਾਐਸੀਮਨਿੰਦਹੈਤਾਠਾਕੁਰਪੁਜੀ
 ਅਹਿਤਾਕੁਛੁਯਾਥਆਵੈਠਾਕੁਰਤਾਅਨੇਥੇਲਤਹੋਪੁਜਨੇਹੀਵਾ
 ਲਾਥੇਲਤਾਹੋਇਉਹਿਰਖੁਸੇਗਮਹੋਜਾਉਪਾਹੁਨਹੀਜੇਸਾ
 ਹੋਇਹੋਤਾਕੁਛਪਾਵੈ॥ਜੇਅਹੀਕਾਰਿਕੁਰਕੁਰਠਾਕੁਰਕਚਿਪੁ
 ਜਿਹਰੇਮਨਮਹੋਇਬਧਾਵਸੋ॥ਸਿਸਾਰਈਸੇਭਾਦੇਵਾਸਤੈ
 ਠਾਕੁਰਪੁਜੇਘੰਟਾਟੁਰਝੁਨਕਾਵੈ॥ਤਿਸੁਕਚਿਜਾਮਪਾਹਿਣ
 ਕਾਮਿਲੈਗਾ॥ਕਿਆਜਾਣੁਐਜਿਧਾਰਸਕੀਗਤਿਕਹਿਣਹੋਵ
 ਹਿਗੀਜਾਉਹਕਿਸੀਦੁਆਰੈਠਾਕੁਰਕੀਬਨਾਉਪਉਤੀਲਾ
 ਈਐ॥ਤਾਕੋਈਸਾਧੁਸੇਤਉਸਪਰਧੈਰਧਰੈਤਾਉਸਕੀ
 ਗਤਿਭੁਈ॥ਪਰੁਕੈਸੀਧਾਹੁਣਤੇਕੋਕਰਹੋਵੈ॥ਉਸਕੋਕੁਉ

੭

੭

੭

ਪਰਕਿਸੀਸਾਧਕਾਧਗੁਲਾਰੋਤਾਮਾਟੀਹੋਈਉਸਮਾਟੀਕਓ
ਅਗਨਕਾਤਾਉਮਿਲੇਤਾਤਾਬਾਜਸਤੁਕਲੀਹੋਜਾਤੇਉਨਮਹਿਮ
ਨਮਿਲਹਿਕਾਸੀਧਿਤਲਕਰੀਐਜੇਧਿਤਲਕਓਅਸਿਖਵਰੀਤਾ
ਉਮਿਲਹਿਤਲੇਅਹਿਰਣਹੋਉਗੀਉਪਰਹੋਯੋਜਾਘਜੀਤਾਹੋਉਗ
ਬੋਲਤਾਹੋਘਜੀਤਾਹੋਅਵਾਜਕਰਤਾਹੋਉਸਕਉਸਜਾਉਮਿਲਦੀ
ਹੋਤਯਾਰਕਰਬੇਚੀਤਾਹੋਤਲੇਜਲਦੀਹੋਪਰਸੁਆਰਖਕੇਨ
ਮਿਤਉਸਕੀਦੇਹਜਲਾਈਦੀਹੋਉਹਆਧਅਗਰਕਰਦਾਨਾਹੀ
ਪਰਸੁਆਰਖਕੇਵਾਸਤੇਉਸਕੀਦੇਹਿਜਲਾਈਦੀਹੋਉਸਵਿਚ
ਅਗਰਪਕਦਾਹੋਤਿਸੁਵਿਚਹੁਜਾਣਿਕਿਸੀਸਾਧਿਕੇਮੁਖਿਪਵੈਤਾਉ
ਰਮਾਟੀਸੋਰਲੇਉਸਮਾਟੀਬੀਜਬੋਈਐਤਾਉਸਕਾਬਿਰਛਹੋਵੈਸੋ
ਬਿਰਖਕਾਟੀਐਚੀਰਦਚਿਕੀਬਨਾਉਧਰੇਜਾਸਾਧਉਸਧਿਉ
ਸਨਾਨਕਰੈਮਨਚਤਰਾਈਕਰੈਜੇਠਾਕਰਕਓਧੁਜੇਤਿਨਕਾਉਹੁਯੁਯ
ਹੋਵੈਗਾਨਵੀਜਨਮੀਜਾਉਕਿਛੁਮਨਖਰੀਆਸਰਖਹਿਰੇਤਾਫੇਰ
ਬਾਬੇਕਦਰਤਿਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਿਸਾਹਿਏਹੁਤਾਧਾਹੁਯੁਯ
ਫੁਵਾਲਿਐਏਸਿਰਹੋਈਤੇਜੇਜੀਦਰਗਾਭਵਾਨੀਦੀਪੁਜਾਕਰਦੇਹੋਸੋ
ਵਾਤੁਲਸੀਕੀਕਰਦੇਹੋਨਜਟਾਵਧਾਉਦੇਹੋਨਪੁਜਕਰਾਉਦੇਹੋਨਿਪਖਾ
ਨਾਲਾਸਿਰਵਾਲਖੁਧਾਉਦੇਹੋਨਜਿਕੁਰਕਰਦੇਹੋਨਜੀਸਚੇਧਾਤਸਾਹਿ
ਤਿਨਾਟਾਕੀਹਵਾਲਹੋਵੈਗਾਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਆਸੁਣਨਾਨਕਜੇਦਰ
ਗਾਭਵਾਨੀਪੁਜਦੇਹੋਨਿਸੁਜਨਮਾਉਸਤੀਕਾਧਾਵਹਿਰੇਕਿਤੁਕਰਕੇਦਰ
ਗਾਭੁਪਉਸਤੀਹੋਭਵਾਨੀਕਓਮਾਤਾਕਹੈਰੇਅਰੁਤੀਆਕੇਧਰਿਬ
ਸਾਵਹੋਰੀਆਰੁਪਸਿਸਾਰਬਿਖੈਸੋਸਰੁਦਰਗਾਕਓਮਾਤਾਕਹੈਤੋਹੁ
ਰਿਹਸਤਿਮਹਿਉਸਤੀਆਰਖਦੇਹੋਨਾਦਰਗਾਕਓਮਾਤਾਕਹੈਤੋਹੋ
ਰਿਹਸਤਿਮਹਿਉਦੀਆਰਖਦੇਹੋਨਾਦਰਗਾਕਓਮਾਤਾਕਹੈਤੋਹੋਨੀ
ਉਸਤੀਸਾਬੋਭੇਗਕਰਤੇਹੋਨਾਏਤੁਕਰਿਜਨਮਉਸਤੀਕਾਧਾਵਹਿ
ਗੇਜੇਉਸਕਾਰੁਦਰਗਾਹੀਬੀਜੇਸਰਬਤਤੀਆਕੇਦਰਗਾਹੀਕ
ਰਜਾਏਤਾਗਤਪਾਵਹਿਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਉਸਚੇਧਾਤਿ
ਸਾਹਿਤੁਲਸੀਧਵਿਤਕਰੀਤੀਹੋਸੋਗਲਪਾਉਤੀਹੋਜਿਧਵਿਤਹੋਈ
ਤਾਹੋਏਹੁਬਿਧਕਿਉਕਰਹੋਤਾਹੁਕਮਹੋਉਆਸੁਣਨਾਨਕਕਦਰਤ
ਤੁਲਸੀਧਵਿਤਹੋਵੈਉਜਰੁਜਮਹਿਕਖੀਹੋਅਨਬੋਲਤੋਹੋਅਪਣਾ

6

6

6

ਆਪੁ ਕਟਾਵਤੀ ਹੈ॥ ਆਪੁ ਕਟਾਵਤੀ ਹੈ॥ ਆਪੁ ਕਟਾਵਤੀ ਹੈ॥ ਆਪੁ ਕਟਾਵਤੀ ਹੈ॥
 ਲਉ ਸਕਥਿ ਸੋ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਲ ਕੋ ਹੋਵਹਿ॥ ਕਰਮ ਬਿਕਰ
 ਮੁਕਿ ਹੁ ਜਾਨਹਿ ਨਾਹੀ ਬਾਲ ਸੁਖੀ ਹੋਵਹਿ॥ ਕਿਨੀ ਤੁਲਸੀ ਸੋ ਪਾਵ
 ਹਿ ਸੋ ਪਰਨਿੰਦਿ ਆਸੁ ਨਹਿ ਨਾਹੀ॥ ਗਲ ਮੋ ਕੰਠੀ ਤੁਲਸੀ ਕੀ ਸੋ ਬਿਪਰ
 ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਨਿਮਿਤ ਸੀ ਸੁਦੇਵਹਿ ਅਪੁਣਾ ਗਲਾ ਅਗੇ ਗਧਹਿ ਅਗ
 ਲੇ ਛਤਾਉ ਲੇਹਿ ਜਾਐ ਸੇ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੁਲਸੀ ਗਲ ਪਾਵਹਿ॥ ਓ
 ਸਕਾਮ ਗਤ ਮੁਹਿ ਹੈ ਤੁਲਸੀ ਕੀ ਮਾਲਾ ਗਲੇ ਪਾਵਤੈ ਹੈ ਅਰੁ ਕਰਮ ਬੇ
 ਕਰਮ ਕਮਾਵਤੈ ਹੈ ਪਰਨਿੰਦ ਆਕਰਤੈ ਹੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਮਾਵਤੈ ਹੈ ਨਿਤੀ
 ਆਕਾਸੀ ਗਕਰਤੈ ਹੈ ਨਿਤਿ ਕਥਿ ਤੁਲਸੀ ਸਰਪੁ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ੩੬੦॥
 ॥ ਤੀਨ ਸੈਸਠ ਜੋ ਜਨਾਭੈ ਜਲੁ ਹੈ ਰਕਤਿ ਅਰੁ ਪੁਥਿ ਸੋ ਭਰਿਆ ਹੈ ਤਿ
 ਸੁਮਹਿ ਉਹੁ ਗਲੀ ਅਹਿ ਗੇਢੇ ਕੁਢੇ ਕੁਮਣ ਕਾਸਵਾਸਵਾ ਮਣਕਾ ਕਰੀ
 ਐਗਾ॥ ਓਹੁ ਉਨ ਕੋ ਗਲੇ ਪਾਈ ਅਨਗੇ ਓਸੁ ਭੁਓ ਜਲ ਮਹਿ ਗਲੇ
 ਹੋਤੈ ਲਿਖਾਉ ਲੇ ਜਾਤੈ ਹੈ॥ ਤਾ ਉਨ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਗੀਤਾ ਹੀ॥ ਤਵਿ
 ਦੇਦ ਬੋ ਮਰਨਗੇ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਉ ਪਾਤਿਸਾਹਿ
 ਮੇਰਾ ਬੀ ਜੀਉ ਹੋਇ ਆਸੀ ਜੋ ਮਾਲਾ ਗਲ ਪਾਈ ਐ ਪਰਮ ਹਰਵਾਨ ਮੇ
 ਰੈ ਜੀਅ ਭੁਓ ਪਾਇਆ॥ ਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆਨਾਨਕ ਅਸਾ ਤੇ ਰੇ ਗਲ ਮਾਲ
 ਪਾਈ ਐ॥ ਓਹੁ ਮਣਕੇ ਅਮੋਲ ਕਹੈ ਨਿਉਨਾ ਦੀ ਮਿਤ ਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣ
 ਦਾਏ ਨ ਦੀ ਮਿਤ ਤੁਝੀ ਕਥਿ ਆਈ ਹੈ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
 ਜੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਓਹੁ ਮਨ ਕੇ ਕਥਿ ਤੈਨੁ ਮੁਝੁ ਕਥਿ ਬਤਾਈ ਅਨਿ॥
 ਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਸੋ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਸਹਿ ਸੁਨਾਮ
 ਕੇ ਮਣਕੇ ਪੈਨਾ॥ ਸੁਰਤਿ ਕਸਤੁ ਹੈ ਤਤ ਕਸਾਗਾ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬਧ ਰੋਤੈ ਹੈ
 ॥ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਉਨ ਕੋ ਓਪਰ ਮੈ ਰੁਖਿ ਆਹੈ ਕੋਈ ਏਸੁ ਮਾਲਾ ਕੋ ਜਪੈ ਗ
 ਤਿਸ ਕਥਿ ਮੈ ਅਪਣੈ ਪਾਸ ਰਖਾ ਗਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜੇ ਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਟਾਗਾ
 ਤਿਸ ਕੋ ਦਰਸਨ ਸਿਸਾਹਿ ਤਰੈ ਗਾ ਅਗੇ ਬੋਲਣਾ ਸੋਲਕਾ॥ ੧॥
 ਮਾਲਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਜੋ ਜਪ ਜਾਣੈ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲਿ
 ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਪਿ ਆਨਾ ਬਿਹੰਗਮ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਹਿ ਸੁਨਾਮ
 ਕੀ ਮਾਲਾ ਪਾਵਹੁ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਿਫ ਤਿਸ ਨਿ ਮਾਹਿ ਬਸਾਵਹੁ॥ ਹੋਇ
 ਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਅਲੇਖਾ॥ ਸੁਰਤਿ ਪਛਾਣਹੁ ਰਾਖੁ ਏਤਾ ਪ੍ਰੇਮ

6

6

6

6

0

0

ਇਸਮਾਰਲੇਤਤਪਰੇਵਗਾਇਰਮਤਿਦੁਬਧਾਮਨਤੇਖੋਵਹਿਸਮਭਕੀ
 ਰੇਨਹੋਇਰਹੁਨਿਰਜੀਤਾਨਾਨਕਇਹਮਾਲਾਪਰਹੁਨਿਤਨੀਤਾ
 ੨॥ ਤਾਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਹੁਮਸੀਮਲਾ
 ਸੁੰਦਾਪਾਊਤਰਦੇਨਾਹੀਅਸਾਨੁਉਹਵਸਤਿਦਿਓਜਿਤੁਅਸੀ
 ਸਿਖੇਹੋਵਹਿਫੇਰਨਿਰੋਕਾਰਿਬੋਲੁਆਨਾਨਕਦਾਸਜੀਸਿਖੀਦੁਰ
 ਪੈਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈਪਰਤਿਨਭਉਕੀਸਿਖੀਜਗਮੈਹੈਇਕੁਤੇਸਿਖੀਕੀ
 ਛਾਇਆਹੈਨਇਕਨਾਕਉਸਿਖੀਕਾਮੁਸਕੁਆਇਆਹੈਇਕਨਾਸਿ
 ਖੀਕਾਫਲੁਖਾਧਾਹੈਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿਹਰਵਾਨਿ
 ਛਾਇਆਕਿਉਕਰਿਹੈਮੁਸਕੁਕਿਉਕਰਿਹੈਫਲਕਿਕੁਖਾਧਾਹੈ
 ਤਾਨਿਰੋਕਾਰਿਬੋਲਿਅਸੁਣਨਾਨਕਦਾਸਜੀਚਲੁਏਹੁਵਸਤਵੇਖ
 ਆਵਹਿਤਾਨਿਰੋਕਾਰਿਤੈਬਾਬਾਸਿਗਤਿਦਿਚਆਇਸਿਖੀਕਾਮੈ
 ਤਵੇਖਣਲਗੇਚਲੇਚਲੇਇਕੁਤਨਗਰੀਆਏਏਤਨਗਰੀਆਇ
 ਕੋਪੁਛੁਣਾਕੀਤੀਜੇਕੋਈਏਤਨਗਰੀਕੋਈਸਿਖੁਕੀਹੈਤਾਕਿਨੇ
 ਆਖਆਜੁਹੈਨਾਖੀਦੇਤਾਨਿਰੋਕਾਰਿਤੈਕਦਰਤਿਓਤੇਰੇਰੇਆ
 ਏਚਿਨਾਪੈਰੀਪਓਣਾਆਇਕੁਹਿਆਤਾਅਰੋਤੇਉਹਸਿਖਾਵੇਧੁ
 ਵਿਗਾਏਚਿਤਸਾਇਤਚਿਨਾਤੇਹੋਇਆਇਚਿਨਾਹੀਜੀਬਹੁਤਾਤਾਨਿ
 ਰੋਕਾਰੁਤੈਬਾਬਾਬਹੁਏਰੇਵਾਲੇਸਿਖਪੈਗਨਹੋਇਗਏਅਜਿ
 ਕਿਉਬੈਰੇਤਾਬਾਬੇਨਹੁਕਮਹੋਇਆਕਿਛੁਪ੍ਰਗਾਸੁਕਰਿਬਾਬਾ
 ਸਾਖੀਲਗਾਕਰਣਚਿਤੁਤੇਵਾਲੇਬਾਬੇਦੇਮੁਹਵਲੁਲਗੇਵੇ
 ਘਟਿਉਨਾਕਹਿਆਕਿਛੁਕੁਲਾਜੇਗਬੇਲਦੇਹੋਨਿਚਿਨਾਨਸੀਤਲ
 ਈਆਵਣਿਲਗੀਜਿਉਧੁਪਤੇਮਨਖਛਾਇਆਬੈਠਤਾਹੋਹਿ
 ਤਿਉਚਿਨਕਉਤਚਿਸੀਰਹੋਇਆਇਆਚਿਨਾਜਾਤਾਕਿਛੁਕੁਲਾ
 ਜੇਗਬੇਲਦਾਹੋਤਾਚਿਨਾਪ੍ਰਸਾਦਕਾਅਗਰੁਕੀਤਾਚਾਰੇਘਰਿਸੇ
 ਚਓਹਾਘਗਤਿਨਾਨਕਹਿਆਕਿਸਿਖਆਏਹੋਨਿਕੁਟੀਥੋੜ
 ਥੋੜਾਇਕਠਾਕਰੈਕੋਲਿਆਵਹੁਤਾਇਕਠਾਕਰਕੋਆਇਰਖਿ
 ਆਅਰੋਜੀਮਿਹਰਵਾਨਇਹੁਤਸੀਮਹੁਪਾਇਚਿਤੁਤਾਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਾਵਦੇਹੀਚਿਨਿਚਲੇਤਾਚਿਨਾਸਿਖਾਤੇਹੋਇਆਇਆਨਾਹੀਜਿ
 ਚਾਰਕਦਮਅਰੋਰੇਜਾਹਿਏਨਾਸਿਖਾਧਾਸਹੁਖਸੀਲੈਕੋਤਾ
 ਨਿਰੋਕਾਰਿਬੋਲਿਆਏਨਾਨੁਸਿਖੀਕੀਛਾਇਆਵਰਤੀਹੈਮੁ

ਸਕੁ ਨਾਹੀਆਇਆ ਫੇਰ ਅਰੇ ਦਸਰੈ ਤੇਰੈ ਗਏ ਚਿਥੈ ਜਾਇ ਪੈਰੈ
 ਪੰਚਿ ਫੇਰਿਆ ਤਾ ਸਿਖ ਆਇ ਕੈ ਖਜੇ ਹੋਇ ਚਿਨਾ ਕਹਿ ਆਸਾਖ
 ਸਮਾਨਾ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ ਭੇਜੇ ਤਾ ਸੇਖਾ ਸੰਜਾਵਿ ਛਾਇ ਦਿਤਾਹ
 ਥਪਥਾ ਲੈ ਕੈ ਝੁਲ ਝੁਲੈ ਜੋ ਕਹੁ ਚਿਨਾ ਦੇਰੁ ਲੀਵ ਸਤੁ ਸੀ ਸੇਖੁ ਸਾਇ
 ਕਰਿ ਕੈ ਲੈ ਆਇ ਹਥ ਜੋ ਜੇਖ ਜੇ ਤੇਯੋ ਗਾਇ ਜੀਇ ਹੁਦਾਗੁਰੁ ਕਾਹੇ
 ਗਵਨੀ ਹਮਾਰੇ ਕੁਥਾਇ ਪਏ ਜੀਤਾ ਸਿਖਾ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਪਾਇ ਆਉਰਿ
 ਚਲੇ ਤਾ ਸਿਖ ਸਿਗਤੀ ਹਥ ਜੋ ਜੇਗਰੀ ਬਨਵਲ ਡੇਰਾ ਵਸਦੁ ਚੋ ਜੀ
 ਤਸਾਡਾ ਪੈਰ ਪਚਿਦਾਰਹੋ ਜੀ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲਿ ਦਸਕਦੁ ਮਅਦੋਰੇ ਗਿ
 ਆਹੁ ਥੋ ਜੇ ਜੇਖ ਜਾਗੁਇਆ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹੁ ਗੁਰਿ ਤਿਆਵੈ ਤਾਨਿਰਿ
 ਰਬੇ ਲਿਆ ਸੁਣਾਨ ਕਦਾ ਸਜੀ ਸਿਖੀ ਕਾਮ ਸਕੁਇ ਸਕੇ ਆਇ ਆਹੋ
 ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਿਖਾ ਕਿਤਾ ਬਿਧ ਹੋਇ
 ਦਾਹੋ ਤਾਨਿਰਿ ਕਾਰੁ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਦੇਵੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਇਕ ਤਨਗਰੀ ਆਇ
 ਸਿਖਾ ਦਾਡੇਰਾ ਪਛਾਇਆ ਚਿਹੁ ਸਿਖੁ ਨਿਰਧਨ ਸਾਧਾ ਪਰਲੋਕਾ ਦਸਿ
 ਆਜਾਹੁ ਗਾਇ ਜੇ ਫਲ ਸੇ ਸਿਖ ਪੈਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਆਇ ਚਿਹੁ ਸਿਖ ਸਿਖ
 ਏ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਏ ਆਏ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਡੇਰਾ ਤਸਾਡਾਹੋ ਤਾਏ ਹਥ
 ਹਗਾਏ ਚਿਹੁ ਸਿਖ ਦੇਵੇ ਬੇਟੇ ਬੇਟੇ ਅਰੁ ਇਕ ਬੇਟੀ ਬੀ ਸਿਖ ਦੇਵੇ ਤੇਰੈ ਤਾ
 ਕਲਾਪਰ ਬਤਿਗਾਰ ਕੀਹੁਇ ਏਕਾ ਬੇਟਾ ਮਰਗਾਇਆ ਤਾ ਸਿਖ ਸਿ
 ਖਈ ਕਹਿ ਆਕਿ ਆਕੀ ਐ ਤੇਰੈ ਤੇਰੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਲੈ ਜੇ ਹਮ
 ਰੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਬੇਟਾ ਤਾ ਬੇਟਾ ਮਰਗਾਇਆਹੋ ਜੇ ਬੇਟੇ ਦੇਖਿ ਆ
 ਲਪਚਿ ਦੇਹਾ ਤਾ ਸਿਖ ਭੁਖੇ ਰਹਿ ਦੇਹਾ ਜੇ ਬੇਟੇ ਦੇਖਿ ਆਲਪਚਿ ਦੇਹਾ
 ਹੀਤਾ ਸੀ ਸਾਰੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਗਾਧਰੁ ਸੀ ਸਾਰੁ ਕਾਈ ਕਥਿ ਗੀ ਸੀ ਸਾਰਿ
 ਕਾਨਿੰਦ ਕੁ ਸੀ ਸਾਰੁ ਹੀਵਿ ਚਹਿ ਜਾਗਾ ਪੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਸੁ ਹੁਲਿਆ ਥਾ
 ਚਿਨਾਹੀ ਤਾ ਬੇਟਾ ਚਿਨੀ ਪਾਇ ਚਿਛੋਰਿ ਆਸਿਖਾ ਦਾਫਿ ਕਰੁ ਪਾਇਆ
 ਚਿਸਨੇ ਹਥ ਕਿਛੁ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਕਰੀ ਐ ਤਾ ਬੇਟੀ ਬੀ ਤਿਸੁ ਕੇ ਬੇ
 ਚਣੇ ਲੇ ਚਲਿ ਆ ਜੋ ਕਿਛੁ ਯਖ ਆਵੈ ਤਾ ਸਿਖਾ ਕਾ ਆਗਲ ਯੇ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦੁ ਕਰੀ ਐ ਤਾ ਪਿਛੁ ਚਿਉ ਸਕੇ ਦੁ ਸਰੇ ਬੇਟੇ ਕਥਿ ਨਿਰਿ ਕਾਰ ਫਾਹਾਇ ਤਾ
 ਸਿਖ ਸਿਖ ਏ ਆਇ ਸਿਖਾ ਕਚਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੇ ਕਰਣੈ ਤਾ ਸਿਖਾ ਪੁਛਿ
 ਆਡੇਰੇ ਵਾਲੇ ਗਾਹੀ ਜੀ ਬਾਲ ਕਾ ਸਾਪਰੁ ਅਸਾ ਸਾਰਿਆਹੋ ਤਾ ਸਿ
 ਖ ਸਿਖ ਏ ਹਥ ਜੋ ਜੇਵਾ ਹੁਦਾਹੁ ਬਲ ਕਾ ਕਈ ਭੁਲਾ ਜੀਉ ਸਾਜੁ ਸਿ

6

ਖਾਇਆ ਹਥੁ ਏ ਸੁਦਾ ਚਲਾਇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ
 ਖਾਇਆ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ
 ਕੇ ਜਨਮ ਕੇ ਸਾਮਿ ਲੈ ॥ ਜਿਨਾ ਦੇ ਨਾਲਿ ਕੇ ਤੀਆ ਲਿਖ ਦੀਯੋ ॥
 ਓਹ ਸਿਖ ਕੀ ਅਨਿਤਾ ਸਿਖਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਗੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪ੍ਰਸ
 ਦੁਤ ਯਾਰਹੋ ਤਾ ਸਿਖਾ ਆਖਿ ਆਤੁ ਸਾਡਾ ਬੇਟੀ ਬੇਟਹੋ ਸੁਖੁ ਲਾਇ
 ਲੈ ਆਵਹਿ ॥ ਤਾ ਸਿਖ ਬੋਲੇ ਆਮਿ ਹਰਵਾਨ ਤੁਸੀ ਹੀ ਬੁਲਾਵਹੁ
 ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੁਹਕੁ ਮੁਹੇ ਏਹੇ ਆਨਾਨਕ ਏਨ ਕਠਿ ਓਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ
 ਤਾ ਬਾਬੇ ਬੁਲਾਏ ਓਹੇ ਹੁਬਾਲ ਕਿਓ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕਰਹੁ ॥ ਤਾ ਬਾਲ ਕੋ ਓ
 ਠਖ ਜੇਹੇ ਏਹੇ ਆਇ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਫਿਰ ਓਹੇ ਅਖਰਾ ਵਿਚਾਲਿ ਖੇਇ
 ਕੀ ਦਾਨ ਓਨਿ ਦੁਹਰ ਖਿਆ ॥ ਏਕੀ ਦਾਨ ਓਨਿ ਦੁਹਰ ਖਿਆ ॥ ਬਾ
 ਲ ਕੀ ਦਾਨ ਓਨਿ ਮਣੀ ਆਮੰਤੁ ਰਖਿਆ ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਦਿਹਿ ਲਿਖੇ ਸੀ
 ਸਾਰ ਓਨਾਨ ਅਗਧੁ ਫਲਗਾ ॥ ਏਹੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਚੈ ਤਾ ਸਿਖਾ ਹੋਈ ਐ
 ਸਬਦਿ ਨਾਲ ਰਲੀ ਐ ॥ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਆਨਾਨਕ ਸਿਖੀ ਕਾ ਫਲੁ
 ਏਹੇ ਹੋ ਸਿਖੁ ਸੇਹੇ ਦੇ ਜੇ ਅਜਰੁ ਜਚੈ ਡੁਠਾ ਅਡਿਕਰੇ ਸਚ ਬਕੀ ਰੇਹੁ
 ਹੋਵਹਿ ਕੁਟਿ ਬਵਿਚਰਹੈ ਸੁਰਦੀ ਗਰਮੀ ॥ ਏਕਰੇ ਗਰਹੈ ਸੁਖੁ ਰੇਤੁ ਲੇ
 ਕਓ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਤਾ ਬੋਲੁ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ ਏਹੇ
 ਖਰਨਿ ਖਿਵ ਏਹੁ ਏਹੁ ਜਿਹ ਬਾਮੰਤੀ ਆਮੰਤੁ ॥ ਏਹੁ ਤੇਵ ਸਿਆਵਹਿ ਨ
 ਨਕਾਤਾ ਪਰਪਾਈ ਐ ਕੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪਚਿਤੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਹੁ ਸੁਮਾਇ
 ਸੁਮਨ ਕਓ ਕਰ ਜਾਣਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਮਾਹਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਹਓ ਮੇ
 ਦੁਰਕਰਹੁ ਚਿਤ ਲਾਵਹੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਸੇਈ ਸੇਇ ਕਮਾਵਹੁ ॥
 ਬਚਨ ਸਪੁਰਨ ਮਨਮਾਹਿ ਪਿਆਵਹੁ ॥ ਕਰਮ ਬਿਕਰਮ ਪੇਖ ਦੁਰਸ
 ਵਹੁ ॥ ਸਿਰੀ ਸੁਤੀ ਇਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਚਿਨ ਮੇਚੇ ਰਕਾ
 ਯੇਹੇ ਹਗਾ ॥ ਸੀਰਾ ਰੇਖਾ ਦਮਗਲ ਯਗਾ ਮਮਨ ਪਿਜਰਮ
 ਹਿ ॥ ਬਸਹਿ ਸਦਾ ਅਨਿਦਘਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧਾ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਦੇਹਗਾ ॥ ਗੋਰੀ ਅੰਬੇਰੁ ਗਵਤੀ ਚਾਮੁਰੇ ਸੁਖੁ ਰੁਪਾ ॥ ਸੁਰਮ
 ਤੀਰਗਾ ਵਿਤ ਪ੍ਰਿਆ ਫਲ ਅਨਦਾਇ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥
 ਸੁਕਲ ਬਰਨ ਪਾਰਸ ਸੀਚ ਤੁਰਤੁ ਜਾਰਨ ਨਾਥਾ ॥ ਵਿਸਨਗ ਜਾਨ
 ਨਵ ਘਨ ਘਨ ਸੁਰਗ ਪਰਮ ਕਰਿ ਮਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰ
 ਥੁ ਤਿਆ ਪੁਰਖ ਕੇ ਲਛੁ ਨ ਕਹੈ ਬਨਾਇ ॥ ਸਾਮੰਦ੍ਰ ਕਾਰੇ ਖਜੇ ਓ

ਖਚੇਕਥਨਤਾਸਕੇਗਾਉ॥ ੪॥ ਆਇਦੇਦੁਸ੍ਰਬਗਯਜੇਸੁਖਾ
 ਤਰਪੁਰੇਏਕਾਨਮਸਕਾਰਤਿਹਚਗਕੋਬਰਨੇਰਖਖਬਕਾ॥ ੫
 ਧ੍ਰਿਕਮੇਆਯੁਥਿਚਾਰਕੈਧਾਛੇਲਛੁਏਖਾ॥ ਆਰਕੁਲਾਤੇਹੀ
 ਨੇਜੇਕੋਨਕਾਜਸੁਭਿਰੇਖਾ॥ ੬॥ ਬਾਮਗਾਗਲਛੁਨਕੋਜੇਖਤਕੇ
 ਚਿਤਜਾਨਾ॥ ਪੁਰਖਦਛੁਨੀਚਿਰਬਰਸਾਮੁਦਕਵਚਮਾਨਾ॥ ੭॥ ਲਛੁ
 ਨਪੁਰਖਨਕੇਧ੍ਰਿਕਮਪੁਰਬਾਰਧਕੇਮਾਹਿ॥ ਉਤਾਰਧਜੇਹਿਰਖਕੇ
 ਤ੍ਰਿਯਾਕੇਜਾਨਹੁਤਾਹਿ॥ ੮॥ ਧੰਚਅੰਗਦੀਰਘਸੁਖਦਿਚਤੁਰਸਦ
 ਪਛਾਨਾ॥ ਸੁਖਮਧੰਚਖਦਊਚਬਿਰਸਪਤਿਰਕਤਸੁਖਮਾਨਾ॥ ੯॥ ਤੀ
 ਨਅੰਗਿਵਿਸਤਾਰਯੁਤਤੀਨਕਹੇਗੀਭੀਗਾ॥ ਲਛੁਨਪੁਰਖਨਕੇਪ੍ਰਗ
 ਟਿਉਤਮਸੁਖਦਸਰੀਚਾ॥ ੧੦॥ ਭੁਜਾਨੇਤ੍ਰਕਚਿਏਪ੍ਰਗਟਿਜਾਨਨਾਸਕ
 ਜਾਨਿ॥ ਯੁਗਅਸਤਨਅੰਤਰਬਹੁਰਿਦੀਰਘਧੰਚਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੧੧॥ ਰੀ
 ਵਾਲਿਗਅਰੁਧ੍ਰਿਸਟਿਧਾਨੰਚਤੁਰਬਜੇਘਹਿਜਾਨਿ॥ ਏਜਿਹਪੁਰਖ
 ਹਰਸਟਤਾਪੁਜੇਯਗਤਿਅਮਾਨਿ॥ ੧੨॥ ਸੁਖਿਸਅੰਗਲਪਚਬਜਿਹ
 ਦਸਨਕੇਸਨੰਘਜੇਗਾ॥ ਤੁਚਾਧੰਚਅਤਿਕੁਸਲਤਿਹਚਿਰਜੀਵਨਸ
 ਖਰੇਗਾ॥ ੧੩॥ ਕੁਧਿਕੁਧਿਅਰੁਵਖਜਜਿਹਧਾਇਸਕੇਧਪਛੁਨ
 ਪੁਨਲਿਲਾਟਖਦਊਚਬਰਸੁਖਭੁਤਸੁਖਮਾਨਾ॥ ੧੪॥ ਧ੍ਰਾਣਪਾਦ
 ਤਲਨੇਤ੍ਰਾਤੇਨਖਤਾਲੁਜਿਹਲਾਲਾ॥ ਜਿਹਬਾਉਸਟਯੁਗਲਬਰਸਪ
 ਤਿਰਕਤਿਸੁਭਸਾਲਾ॥ ੧੫॥ ਅੰਤਹਿਕਰਣਅਰਸਬਦਪੁਨਿਨੰਤ
 ਤੀਨਗੀਭੀਗਾ॥ ਉਰਸਿਰਿਮਸਤਕਿਵਿਸਤ੍ਰਯੁਤਸੁਭਗਨਾਸਕਾਰੀਗਾ॥
 ੧੬॥ ਸੁਖਸਰੀਰਪੁਨਨਾਸਕਾਸੁੰਦਰਸੁਭਜਿਹਅੰਗਾ॥ ਚਛੁਸਨੇਪਤਿ
 ਰਮਲਹਿਏਜਾਨਹਿਸੁਖਦਪ੍ਰਸਿਰਾ॥ ੧੭॥ ਅਣਨੈਨਪੁਕੇਸਦਾਉਸ
 ਤ੍ਰੀਤ੍ਰਿਅੰਗਤੁਨਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਿਥਾਦਿਗਨਕੇਦਰਬੁਤਿਮਇਉਸਮਝੇਮਨਮਾ
 ਹਿ॥ ੧੮॥ ਭੁਜਾਪ੍ਰਲੰਬਅੰਦ੍ਰਯਪੁਨਿਤ੍ਰਿਯਾਗਤਿਨਾਹਿਨਮੀਤਾ॥ ਮਾ
 ਸਅਧਿਕਸੁਖਪੁਰਖਕੇਸਦਾਸਰਬਦਾਨੀਤਾ॥ ੧੯॥ ਚਿਰਵਿਸਾਲਪੁਨ
 ਧਾਨਿਕੇਰੇਰੇਗੀਜਾਨਹੁਤਾਸਾ॥ ਸਿਰਿਵਿਸਾਲਜਿਹਪੁਰਖਕੇਨਿਪਪੁਰ
 ਦਸੁਖਗਸਾ॥ ੨੦॥ ਕਟਿਵਿਸਾਲਤ੍ਰਿਆਪੁਤ੍ਰਬਹੁਪਾਦਜੁਵਿਸਤ੍ਰਿਤ
 ਜਾਨਾ॥ ਸਦਾਸਮਯਸਮਸੁਖਦਤਨਸਾਮੁਦਕਵਚਮਾਨਾ॥ ੨੧॥ ਕੇਮਲ
 ਦ੍ਰਿਗਸੰਭਾਗਯੁਤਦਸਨਤਬਾਸੁਖਭੇਗਾ॥ ਤੁਚਕੇਮਲਸੁਛਪਾਦਤ
 ਲਬਾਹਨਸੁਭਗਸੁਯੇਗਾ॥ ੨੨॥ ਕਰਮਗਹਿਤਕਰਿਕਾਰਿਨਜਿਹਪ
 ਦਕੇਮਲਸੁਖਰੂਪਾ॥ ਬਾਯਨਮਾਨਚਬਸਨਸੁਭਗਜੇਥਦਭੁਪਾ॥ ੨੩॥
 ਦੀਰਘਪਲਿੰਗਦਰਿਦਯੁਤਸੁਖਲਲਿੰਗਪੁਨੀਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਲਿੰ
 ਗਸੰਭਾਗਬਰਪਸਟਰੂਪਤੀਚੀਨਾ॥ ੨੪॥ ਕਨਿਸਟਅੰਗੁਲੀ

੭

੮

੯

ਮੁਲਤੇਰੇਖਤਜੀਜਾਤਿ॥ ਫਿਰੁ ਹੀਨਸਤਿ ਬਰਖਲਾਓਆਜੁ
ਰੋਕੀਦਿਸਯਾਤ॥ ੨੫॥ ਕਰਿਸਟਅੰਗੁਲੀਮੁਲਤੇਰੇਖਮਧਮਾਓ
ਗਾਗਾਹੁਤਿਫਿਰੁ ਨਮਧਕਲੁਖਸਟਆਜੁ ਬਰਸੇਗ॥ ੨੬॥
ਰੇਖਾਬਹੁਤਕਲੇਸਕਰਿਸੁਲਘਰੇਖਧਨਹੀਨਾ॥ ਰੇਖਚਤੁਸਟਇਸੁ
ਕੁਕਹੀਬਹੁਚਤੁਸਟਾਚੀਨ॥ ੨੭॥ ਕਰਅੰਗੁਸਟਕੋਓਰਮਹਿਯ
ਵਅਕਾਰਹਿਸਟਾਇ॥ ਕੁਖਭੋਜਸੁਕੁਰੇਗਬਹੁਨਰਆਜੁਰਸੁਖਪਾ
ਇ॥ ੨੮॥ ਅਨਾਮਕਧਰਬਓਲਘਕੁਰਿਜੋਕਰਿਸਟਲਗਜਾ
ਤਿ॥ ਬਹੁਰਿਅੰਗੁਨਾਤੇਅਧਕਸਤਿਆਜੁਰਹਿਸਟਾਤਿ॥ ੨੯॥
ਜੋਕਰਿਸਟਕਾਲਗਚਲੇਜੋਅਧਗਾਲਚਿਜੋਇ॥ ਅਸੀਨਵਤਿਨ
ਆਠਬਲਸਾਮੁਦ੍ਰਕਸਮਝਾਇ॥ ੩੦॥ ਜਿਹਲਿਲਾਰਮਾਹਿਦੇ
ਖੀਅਹਿਰੇਖਾਸੁਕੁਚਤਵਾਗਾਅਸੀਸਿਮਸਿਤਆਜੁਬਰਧੰਚਰੇਖਸ
ਓਧਾਇ॥ ੩੧॥ ਮਸਤਕਜਾਕੇਦੇਖੀਐਤੀਵਰੇਖਾਇਕੁੰਡਾ॥ ਸਾਠਬ
ਰਸਤਿਹਅਓਧਬਰਧਗਾਇਕੁੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ ੩੨॥ ਬੁਧਕੁਲੀ
ਜਿਹਪੁਰਖਕੀਜਸਨਿਮ੍ਰਤਿਵਿਕ੍ਰਾਤਿ॥ ਅਤਿਕੋਮਲਅਤਿਸੋਸੁਖੀ
ਅਲਪਆਜੁਹਿਸਟਾਤਿ॥ ੩੩॥ ਮਸਤਕਜਾਕੇਰੇਖਦਇਬੀਸਾ
ਬਿਬਤਿਹਆਉ॥ ਏਕਰੇਖਆਜੁਰਕਹੀਬਿਸਹੀਨਅਲਪਾਉ॥
੩੪॥ ਬਰੇਕਰਣਨਾਸਾਮਗਾਧਾਦਉਦਰਅਸਲੁਲਾਕਕਾਰੁ
ਜਾਦਿਜੋਨੇ੨ਸੁਕੁਦੀਰਘਜੀਵਨਮਲਾ॥ ੩੫॥ ਏਤਸ੍ਰੀਸ
ਮੁੰਦੀਕਕੇਪੁਰਖਲਛਨਨਾਮੁਧੋਖਸੇਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਏਹ
ਗਾ॥ ਆਗੇਲਛਨਅੰਗਕੇਕਹੇਪੁਰਖਪ੍ਰਤਜਾਨਾ॥ ਪਗਨਖ
ਲੇਸਕਿਰਹਤੋਸਾਮੁਦ੍ਰਕਵਚਮਾਨ॥ ੩੬॥ ਅਤਿਵਿਸਤੀ
ਗਇਧਾਦਤਿਲਪ੍ਰਸ਼੍ਰੇਦਹੀਨਕੁਸਲਾਇ॥ ਪਗਅੰਗਗੀਗਾ
ਗਚਿਮਿਲੀਸਕਲਆਜੁਸੁਖਪਾਇ॥ ੩੭॥ ਨਖਪ੍ਰਕਾਸਯੁ
ਤਿਸੀਹਤਾਚਰਣਸੁਖਦਧੁਨੇਲਾਲਾ॥ ਗਿਰਦਚਮਕਉਜਲ
ਸੁਕੁਗਮੋਨਰਪ੍ਰਿਥਵੀਪਾਲਾ॥ ੩੮॥ ਸੁਧਾਕਾਰਸੁਵਰ੍ਣ
ਖਸੁਵੈਤਫਟੇਸੁਖਹੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਸ਼੍ਰੇਦਸਹਿਤਰੁਖੇਕਠਿਨਪਦਗ
ਖਦਾਈਚੀਨਾ॥ ੩੯॥ ਪਗਅੰਗੁਸਟਵਿਸਤਚਯੁਤਦੁਖ
ਤਾਗਤਿਜਾਨਿ॥ ਬਹੁਕਲੇਸੁਕੁਤਿਅਤਿਵਿਪੁਲਮਾਰਗ
ਧਾਵਨਮਾਨ॥ ੪੦॥ ਨਖਉਚਤੀਖਨਅਸਿਤਤੇਨਰਸੁਖੀ
ਆਹੋਇ॥ ਸੁਦਰਤਾਮਰਸਰਤਕਨਖਗਜਾਜਾਨੇਸੋਇ॥ ੪੧॥
ਜਾਕੇਪਗਕੀਤਰਜਨੀਅੰਗੁਸਟਅਧਕਤਾਜਾਨਾ॥ ਬਹੁਇ

6

6

ਸਤੀਤੋਹੈ ਸਦਾ ਕੁਖ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਗ ਤਲ ਕ੍ਰਿਸ
 ਨ ਤਿਲ ਮਛਰੇ ਕੁ ਚਟ ਕਾਇ ॥ ਅੰਕ ਸੁਧ ਜਕੇ ਚਿਹਨ ਬਰ ਸੇਨੇਰ
 ਪਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੪੩ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਮਧ ਮਾ ਦੀ ਰਘ ਵਰੁ ਦਿ
 ਆਇ ॥ ਭਰ ਯਾਤਾ ਸਨ ਜੀਵਈ ਰੁਹ ਕੁਟੇ ਬਦੁ ਪਾਇ ॥ ੪੪ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਪਗ ਸੁ ਅਨਾਮਿ ਕਾ ਦੀ ਰਘ ਦੇਖੁ ਮੀਤਾ ॥ ਵਿਦਿ ਆਵਿ ਤ ਸੁਰੁ
 ਗ ਸੁਖ ਸਦਾ ਸਰ ਬਦਾਨੀਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸੋਚਿ ਹਰਿ ਏ ਅਨਾਮ ਕਾ
 ਪਗ ਤਿ ਆਰੇਹੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਯੁ ਸੇਵਨੀ ਅਤਿ ਕਰਨ ਭਰੇ ਗਤਿ
 ਹੋਇ ॥ ੪੬ ॥ ਲਾਬੀ ਜਾ ਸੁਕਨਿ ਸਟ ਕਾ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਤਿਹ ਜਾਨਾ ॥
 ਨਖ ਨ ਚਕੁ ਅਕਾਰ ਸੁਰੁ ਭੋਗ ਜੋਗ ਤਿਹ ਮਾਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਗ
 ਕੀ ਅੰਗੁ ਲੀਛੋ ਟੀ ਸੁਕ ਅਸਿਗਾ ॥ ਦਾ ਸੁਕ ਰਮਵਾ ਦਾ ਸਬਰ ਵਚ
 ਸਾਮੁੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ੪੮ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਾਮੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਪਾਦ ਗੁਲੀ
 ਲਖਣਿ ਦੁਤੀਯਿ ਆਇ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਨਖ ਸੈਤ ਅਭਾਗ ਫਟੇ ਬਿ
 ਕਟੇ ਅਰੁ ਵਰੁ ਅਮੰਗਲ ਰੂਪ ਵਿਯੋ ॥ ਤੇਨ ਰਦੁ ਖਵਿਖੇ ਮਥਨਾ
 ਮਧਾ ਗਤਿ ਦੇਸਟਿ ਸੁਗਾਇ ਪਲਾਨੇ ॥ ਕੁਨ ਖਕੁ ਸੁਦਰ ਜੇਹ ਰਚੇ ਬਿ
 ਪਿਤੇ ਨਰ ਬਾਸਨ ਮੰਜਰਿ **ਲਾਨੇ** ॥ ਕਾਮ ਸੁਰੁ ਭੋਗ ਤੇਹੀ ਸਦਾ
 ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਾਰੋ ਬਿਥਾ ਜਗ ਜਾਨੇ ॥ ੪੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਫਟ
 ਅਰੁ ਵਿਕਾਤ ਨਖ ਸੇਵ ਰਿਦੁ ਤਾ ਜਾਨਾ ॥ ਹਰ ਤਿਹੀ ਗਨ ਖਪੁਰ ਖ
 ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਮ ਤਿਹ ਮਾਨਿ ॥ ੫੦ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਾਨੁ ਸਮਰਿ ਹਰਿ
 ਖਤਾ ਹਿਜਾਨ ਨਰ ਨਾਹ ॥ ਵਰ ਫੁਤਾ ਮਰਵ ਤਨ ਖਪੁਰ ਖ ਗਕੁ ਮਜ
 ਨਹੁ ਤਾਹਿ ॥ ੫੧ ॥ ਬਰਤੁ ਲਨ ਖਐ ਸੁਰ ਜਯੁ ਤਪੁ ਸਟ ਹੋਇ ਪ
 ਨਵੇਤਾ ॥ ਸਿਰਗਿਯ ਤਾ ਮੁਵਤ ਨਖ ਪੁਰਖੁ ਸੋਭੁ ਪਤਿਗੁਨ ਵੇਤਾ ॥ ੫੨
 ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਮੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਗੋਬਿੰਦ ਖਲ ਖਯਣ ਵਰਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਸੁ ਜੇਘ ਧਨ ਵੇਤਨ ਰ ਸੁਖੀ ਚਤੁਰ ਗੁਨ ਵਾਨਾ ॥ ਮਿਰ
 ਗ ਸਾਰਖੀ ਜੇਘ ਜਿਹ ਸੇਰਾ ਜਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ੫੩ ॥ ਦੀਰਘ ਜੀ
 ਪਾਹੀਨ ਪਤਿ ਚਾਰਿ ਟੀ ਦੁਖ ਦੀਨਾ ॥ ਅਸਕੁਲ ਜੇਘ ਜਿਹ ਪੁਰਖ
 ਕੀ ਮਾਰਗਿ ਧਾਵਨ ਹੀਨਾ ॥ ੫੪ ॥ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦ ਆਪਰ ਜੇਘ ਨਰਪੁ
 ਰਖੁ ਪਤਿ ਕੀਰਤਿ ਸੁਰੁ ਜੋਗਾ ॥ ਰੇ ਮਹੀਨ ਜੇਘਾ ਜਿਸ ਹਿਦਰ ਬੁ
 ਤੇ ਫੁਟੁ ਖਰੇਗਾ ॥ ੫੫ ॥ ਸਿ ਆਲ ਜੇਘ ਨਰ ਕੇ ਸਦਾ ਬਿਤੁਨ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮੀਨ ਜੇਘ ਜਿਹ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸੁਖ ਧਨ ਵੇਤਾ ਸੋਇ ॥
 ੫੬ ॥ ਸੇਟੀ ਸੁਖ ਮਧਾ ਗਜਿ ਹਿ ਸ੍ਰਿਯਾ ਭੋਗ ਤਾ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਤਰ

ਜੀਘਨਰਗੁਰਗਥਿਨਗੁਰਵਾਹਤਾਮਾਨਾ ॥ ੫੭॥ ਕਾਕਜੀ
 ਘਨਰਦੁਖਸਹਿਤਭੋਜਨਸਿਮੈਰੋਇ ॥ ਓਲਕਜੀਘਨਰਤੀ
 ਆਥਿਨਜਨਮਦੁਖੀਹੈਸੋਇ ॥ ੫੮॥ ਏਤਸ੍ਰੀਸਾਮੁੰਦ੍ਰ
 ਕੇਰੇਖੇਜੀਘਲਖਣ ॥ ੧॥ ਅਭਿਲਾ ॥ ਏਕਰੋਮਾਜੀਹਮੰਗ
 ਸੁਗਜਾਮਾਨੀਐ ॥ ਦੁਇਕਚੋਜੇਇਕਠੇਰੁਪਤੀਕਚਿਜਾਨੀਐ ॥
 ਤੀਏਕੇਸਇਕਅੰਕਸੁਵਿਦਿਐਆਵਾਨਹੈ ॥ ਹੋਚਤੁਰਏਕਠੇ
 ਖਿਦਰਿਦ੍ਰਹਿਖਾਨੈ ॥ ੫੯॥ ਏਤਦੇਹਰੋਮਲਖਣ ॥ ਏਹ
 ਗਾਹਿਸਹਸਤਿਸਮਯਾਲਿਨਿਹੋਸੇਨਰਪਤਿਜਾਨਾ ॥ ਚਾਲਖਿ
 ਖਭਸੁਕਜੇਚਲੈਰੋਗਰੋਗਤਾਮਾਨੀ ॥ ੬੦॥ ਸਿੰਧਲਹਿਰਸਮ
 ਚਾਲਾਜੀਹਕਾਕਉਲੁਕਸਮਾਨਾ ॥ ਸੇਨਰਪਤਕਉਖੈਕਰੈਦੁਖਸੇ
 ਕਭੈਜਾਨੀ ॥ ੬੧॥ ਸੁਨਸੁਤਰਸਮਚਾਲਜਿਹਗੁਰਗੀਤ
 ਦੁਖਰੁਪਾ ॥ ਖਰਸੁਕਰਕੀਗਤਮਹਿਦਾਰਿਦ੍ਰੀਦੁਖਰੁਪਾ ॥ ੬੨॥
 ॥ ਏਤਸ੍ਰੀਸਾਮੁੰਦ੍ਰਕੇਗਤਿਲਖਣ ॥ ੧॥ ਏਹਗਾਲਿ
 ਗਦਖਣਾਵਰਤਜਿਹਪਤ੍ਰਵਾਨਹੈਸੋਇ ॥ ਲਿਖਲਿੰਗਮਧ
 ਦਰੁਸੁਰੁਬਹੁਸੁਖਭੋਗੈਸੋਇ ॥ ੬੩॥ ਅਸਥੁਲਲਿੰਗਦਹਿ
 ਦ੍ਰੁਗਤਿਅਤਿਦੁਖਵੈਤਾਜਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸਲਿੰਗਪਤੀਨਤਾਈਪ
 ਤਦੁਰਲਭੁਮਾਨਾ ॥ ੬੪॥ ਏਹਗੇ ॥ ਮੁਤਧਾਰਜਿਹਏਕਰਸ
 ਸੇਗਜਾਗੁਨਵਾਨਾ ॥ ਯੁਗਲਧਾਰਪਤਵਾਨਰਬਹੁਦਰਿਦ੍ਰ
 ਕੀਖਾਨੀ ॥ ੬੫॥ ਏਤਲਿੰਗਲਖਣ ॥ ੧॥ ਏਹਗੇ
 ਮੀਨਰੀਧਜਿਹਸੁਕਮਹਿਸੋਭਿਧਨੀਸੁਤਵਾਨਾ ॥ ਮਯਗਰਬ
 ਯੁਤਿਰੀਧਪ੍ਰਤਿਜਾਕੇਬੀਰਯਮਾਨਾ ॥ ੬੬॥ ਜਾਂਕੇਬੀ
 ਰਜਰੀਧਮਧਿਏਸਤੀਬਲਭੁਸੋਇ ॥ ਗਿਧਪਦਮਭੁਸੁਕੁ
 ਜਿਹਸੇਨਰਗਜਾਹੋਇ ॥ ੬੭॥ ਲਾਖਰੀਧਜਿਹਧਾਤਮ
 ਹਿਦਾਸੁਜਾਨੀਏਤਾਸਾ ॥ ਮਾਸਰੀਧਤਸਕਰਸਦਾਦੁਖਹੀਨ
 ਸੁਖਨਾਸਾ ॥ ੬੮॥ ਮੈਲਾਰਕਰੀਰੀਧਜਿਹਜਾਕੇਸੁਕਮ
 ਭੁਗਿ ॥ ਭਾਗਹੀਨਸੇਨਰਸਦਾਭੁਰਮਤਹਿਰੋਦਿਸਚਾਰਿ ॥
 ੬੯॥ ਖਾਰਗਾਧਜਿਹਧਾਤਮਹਿਦਾਰਿਦ੍ਰੀਤਿਹਜਾਨੀ ॥
 ਲਵਣਰੀਧਸੁਖਹੀਨਰਭੁਖਦੁਖਵਸਮਾਨਾ ॥ ੭੦॥ ਦੁ
 ਗਧਵਰਣਾਜਿਹਸੁਕਮਹੋਤਾਹਿਨਿਗਧਪਜਾਨਾ ॥ ਸਿਆ
 ਮਵਕਾਥੀਰਜਪਰਖਭੋਗਅਧਕਤਾਮਾਨੀ ॥ ੭੧॥

ਓਪਦਿਸਦੇਜੇਧਾਦਸਮਲਿੰਗਮਹੀਲਗਜਾਇਸੇ
 ਓਸਦਾਦੁਖਪਾਵਈਚਾਰਿਦੀਬਿਲਖਾਇ॥ ੭੨॥
 ਜੋਬੈਠੇਨਰਮਹੀਪਰਲਿੰਗਗੁਲਫੁਲਗਜਾਇ॥ ਸੇ
 ਨਰੁਸਦਿਐਸੁਰਜਯੁਤਿਸਕਲਅਵਧਸੁਖਪਾਇ॥
 ੭੩॥ ਸਿਹਬਿਅਘਰਸਮਲਿੰਗਜਿਹਸਦਾਸੁਖੀ
 ਸੇਜਾਨਿ॥ ਅਸੁਰਸਤਿਸਮਲਿੰਗਬਰੁਰੇਗਸੁਖੀਸੁਖ
 ਮਾਨਿ॥ ੭੪॥ ॥ ੧॥ ਓਤਿਸਾਮੁਦ੍ਰਕਸੁਕੁਲਿੰਗਲ
 ਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾਸਰੋਹਤੁਅਲਤਾਰਿਗਰੇਜਿਹਸਰੀ
 ਰਮੈਹੋਇ॥ ਸੇਧਨਵੇਤਾਦੁਸੁਰੁਤਰੇਗਵਾਨਨਰਸੇਇ॥
 ੭੫॥ ਘਲਵਸਮਾਜਿਹਸਘਨਬਰਲਾਲਕਤਿਕਰ
 ਜਾਨਿ॥ ਗਜਨਤੀਮਾਨੀਏਬਲੀਦੇਅਧਕਤਾਮਾਨਾ॥
 ੭੬॥ ਘਟਮਧਰੁਕੇਤੁਲਸੁਰੁਸ੍ਰੇਤਜਾਸੁਸਰੀਰ॥
 ਕੰਨਜਾਬਹੁਓਧਜੈਘਨੀਦੁਖੀਆਦਾਰੁਧੀਗਾ॥ ੭੭॥
 ਸਯਾਲਸੁਖਸਮਰੁਘਰਜਿਹੁਸੇਸੁਤਰਸਮਹੋਇ॥ ਸੇਨ
 ਰੁਦੁਖਪਾਵੈਸਦਾਧਨਹੀਨਾਗੁਨਖੋਇ॥ ੭੮॥ ਓਤ
 ਸਮੁਦ੍ਰਕੇਰੁਧਰਲਖਣਿ॥ ਦੇਹਗਾਵਿਸਤੀਰਣਿ
 ਕਟਿਅਤਿਸੁਖਦਕੇਮਲਕਰਨਸੁਹਾਇ॥ ਸੁਖਰੇਰੈਅ
 ਨੰਦਯੁਤਥਲਰੁਸਰੁਮਨਗਾਇ॥ ੭੯॥ ਮਾਸਹੀਨਕ
 ਟਜਾਸਨਰਆਸਨਖੀਨਅਜਾਗਾਦੁਖੀਸਦਾਬਿਲਖ
 ਤਮਨੁਸਾਂਤਰ ਹਿਤਕਰਿਆਰਿ॥ ੮੦॥ ਸਿਹਬਿਘੁ
 ਕਟਿਤੁਲਜਿਹਨਰਨਾਇਕਸੇਜਾਨਾ॥ ਸਰੈਗੁਲਰਧਿਕ
 ਰਮਜਿਹਗਾਗੀਤਤਿਹਮਾਨਿ॥ ੮੧॥ ਓਤਸ੍ਰੀ
 ਸਮੁਦ੍ਰੀਕੇਕਟਿਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾਮਿਰਗਸਮਜ
 ਕੇਓਦਰਬਰੁਧੀਨਕੀਰਤਿਸੁਖਜੇਗਾ॥ ਸਯਰਅੰਗਮੰ
 ਰੁਕਸਮਸੇਰੁਧਤਸੁਖਰੇਗਾ॥ ੮੨॥ ਬਿਅਘੁਓਦਰ
 ਨਰਗਜਧਤੀਸਰੁਸੁਖਰੇਰੈਸੇਇ॥ ਸਿਆਲਕੁਖਅ
 ਤਅਧਸਨਰਧਾਧਮਾਨਦੁਖਹੋਇ॥ ੮੩॥ ਸਿਹਉਦ
 ਰਧਰਧਾਨਜੁਤਬਹੁਸੁਖਸਦਾਸਰੀਗਾ॥ ਗਜਰੇਗਮ
 ਟਰਤਨਬਰੁਕੁਕੇਜਅਰੁਨੀਗਾ॥ ੮੪॥ ਓਤਉਦ
 ਰਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾਬਰਤੁਲਅਰੁਗੀਰੀਰ

6

ਬਰਨਾਤੁਪੁਰਖਜਿਹੋਇਸ਼ੀ। ਪੈਨਰੇ। ਇਸਰੀਬਹੁਸੇਰਤ
ਮਾਨਨਰੇਸੇਇਸ਼ੀ॥ ੮੫॥ ਚਿਤਿਤਿਦਿਰਲਾਨਾਤੁਜਿਹਸਟਾ
ਦੁਖੀਸੇਜਾਨਾ। ਪਨਪੀਨਾਸੁਖਰਹਿਤਨਰਪੇਸਪ੍ਰੀਤਕੀਰਸਾ॥
੮੬॥ ਇਤਨਾਭਿਲਖਣਾ॥ ੧। ਏਹਗਾ। ਭਿਓਕਰਿਨਾਪ
ਯੋਪਰਾਕੇਮਲਸਘਨਸੁਰਗਾ। ਸੇਨਸੇਬੁਨਚਤਰਬਰਸੁ
ਭਰਮੀਦੁਖਰੇਗਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਤਉਚਾਧ੍ਰਿਸਬਲਧ੍ਰਿਤਮ
ਸਪੀਨਦੁਖਫਾਸਾ। ਅਤਿਕੁਰੂਪਅਸਤਨਪੁਰਖਸੇਖਤੇਸ
ਦਾਨਿਗਸਾ॥ ੮੮॥ ਇਤਪੁਰਖਸੁਲਖਣੀ। ਏਹਗਾ॥
ਭਿਰਦਯਜਸੁਦਿਸਤਰਯਤਮਾਸੇਲਸਮਤਾਜਾਨਿ। ਸੇ
ਨਰਸਤਯਾਯੁਰਪ੍ਰੀਸੁਖੀਭੋਗਤਾਮਾਨਾ॥ ੮੯॥ ਭਿਰ
ਜਾਨਮਾਸਯੁਤੇਦ੍ਰਿਤਿਬਰਤਲਹੋਇਸ਼ੀ। ਅਤਿਸੁਛਮਕਟ
ਕੁਲਸਸੀਮਬਹੁਸੁਖਪਾਏਸੇਇਸ਼ੀ॥ ੯੦॥ ਇਤਪੁਰਖ
ਯਾਲਖਣੀ। ਏਹਗਾ। ਸਿਹਧ੍ਰਿਸਟਨਰਪਤੀਸੁਖਅਰੁਕੁ
ਟੇਬਜੁਤੇਰੇਗਾ। ਕੁਰਮਸਮਾਜਿਹਪੀਰਬਰਤਾਹਿਗਾਮਿਸੇ
ਗਾ॥ ੯੧॥ ਲਿਬਧ੍ਰਿਸਟਿਨਰਿਦੁਖੀਸਦਿਹੋਇਸ਼ੀਆਦਰ
ਤਾਸਾ। ਅਦਦੁਇਧਾਸਲੁਜਾਸਤਸੁਖਤੇਸਦਾਨਿਗਸਾ॥
੯੨॥ ਇਤਸਮੁੰਦ੍ਰਕੇਧ੍ਰਿਸਟਿਲਖਣੀ॥ ੯੩॥ ਭੁਜਪ੍ਰ
ਲਿਬਜਿਹਪੁਰਖਕੀਰਪਨਗੁਨਵੇਤਾਜਾਨਿ। ਹਾਜਰੇਗਾਸੁ
ਖਸਘਨਅਤਿਪ੍ਰਬਲਦ੍ਰਬਕੀਰਾਨਾ॥ ੯੪॥ ਪ੍ਰਫੁਲੁ
ਜਾਨਹਦੁਖੀਸਦੇਰੇਗਾਮਨਾਪੀਨਾ। ਦਾਸਕਰਮਧਲਘ
ਕੇਰੇਬਿਤਰਹਿਤਅਰੁਦੀਨਾ॥ ੯੫॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਮੁੰਦ੍ਰਕੇਰੁਜ
ਲਖਣੀ॥ ੧। ਏਹਗਾ। ਜਾਕੇਕਰਤਲਮੀਨਸਮਰੇਖਸਮੰਟੀ
ਹੋਇਸ਼ੀ। ਕਰਮਸਿਧਧਨਅਧਿਕਤਾਪਨਿਦਾਨਨਰੇਸੇਇਸ਼ੀ॥ ੯੬॥
ਰੇਖਤੇਗਾਜਸਮਕਰੀਜਾਕੇਰਸਤਮੰਭੁਗਿ। ਬਜਰਧਾਰਦਤ
ਚਿਹਨਿਕਰੀਬਨਜਲਾਰੁਸੁਖਸਾਗਿ॥ ੯੭॥ ਫਦਮਸਿਖਅ
ਕਾਰਸੁਭਜਾਕੇਕਰਤਲਮਾਗਿ। ਸੇਨਰਿਸਦਿਐਧ੍ਰਜਬਰ
ਬਹੁਸੇਵਕਨਗਾਗਿ॥ ੯੮॥ ਬਜ੍ਰਧ੍ਰਜਾਅਕਾਰਕਰਿਖਜ
ਗੇਰੇਖਸੁਭਹੋਇਸ਼ੀ। ਦਿਦਿਐਵੇਤਪ੍ਰਧਾਨਬਰਕੁਪਮਾਨਹੋਸੇਇਸ਼ੀ
੯੯॥ ਜਾਕੇਹੋਇਤਿਸੁਲਸਮਰੇਖਪਾਣਤਲਜਾਨਿ। ਸਰ

ਸ

ਧਰਮਾਦਿ ਜਪੁ ਜਗਤਿ ਸੁਕੁਰਗਮੀ ਸੋਮਾਨਾ ॥ ੯੯ ॥ ਚਿਤਮੇਲ
 ਅਰਥਾਦਿ ਕੇ ਪੁਨਰੁ ਆਕਾਗਾ ਜਾਕੇ ਕਰਤ ਲਛੁ ਰਬਰਿਸੇ
 ਗਾਜਾਬੀਚਾਰਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਅੰਕੁਸੁ ਕੁੰਡਲ ਚਕੁਰ ਜਿਹ ਕਰਮਧੋਰੁ
 ਭਿਅਦੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਸੁਕੁਰਗ ਜਾਕੇ ਹੋਇ ਸੋਇ ॥ ੨੦੧ ॥ ਬਿਖੁ
 ਖਜਗ ਆਕਾਰ ਬਹੁ ਜਿਹ ਕਰਿ ਮਧੇ ਜਾਨਿ ॥ ਨਿਪਾਸੀ ਰਜਪਤਿ ਪ੍ਰਗ
 ਠਿ ਮਹਾਧਨੀ ਸੋਮਾਨਾ ॥ ੨੦੨ ॥ ਜਿਹ ਨਹਿ ਕਰਿ ਜੁਕਤਿ ਸਦਕਾਤਾਹਿ
 ਮੁਲ ਸੁਕੁਰੇਖਾ ॥ ਉਰਧ ਚਲੈ ਪ੍ਰਸੇਦ ਲਹਿ ਸਤਿ ਆਕਾਰ ਤਿਹ ਦੇਖਾ ॥
 ੧੦੩ ॥ ਦੁਜੀ ਪਾਨ ਦੇਖਾ ਕਹੀਤੀ ਜੀ ਕੁਲ ਅਧਕਾਇ ॥ ਯਦਿ ਪੁਰ
 ਟੁਟੈ ਕਾਜ ਸੁਕੁਰੁ ਛਿਦ੍ਰੁ ਜੁਛੈ ਉਪਜਾਇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਮਇ ਬਧ ਅਗੇਰੇ
 ਖਜੇਤ ਜਿਉ ਤਰੇ ਜਾਤਿ ॥ ਸੁਰਦਰਤ ਨ ਕੇਲਾ ਕੁਤਿਹ ਸੀ ਸੋਭਾ ਅਰੁ
 ਕੁਤਿਹ ॥ ੧੦੫ ॥ ਜੇ ਅੰਗੁ ਸਦ ਲਗ ਰੇਖ ਸੁਕੁ ਪੁਰਣੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜਾਇ ॥
 ਸੋਭਿਤ ਰਜਨੀ ਕੇ ਚਲੈ ਦੁਹਗ ਜਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸੋਭਿ ਮਧਮਾ
 ਲਗ ਚਲੈ ਸੈ ਨਾਧ ਤਿਤਿਹਿ ਜਾਨਿ ॥ ਸੋਮਨਾਮ ਕਾ ਚਿਹ ਸੁਕੁ ਪੁਰਦਰਬ
 ਸੁਖਦਾਨਿ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸੁਖੀ ਸੁਕੁਰਾ ਸੋਜਾਨੀ ਐ ਰੇਖ ਕਰਿ ਸਦਾ ਜਾਇ
 ਸੋਭਿ ਪੁਰੁ ਚੈ ਮਧਮਾ ਰਜੇਤ ਕਨਕ ਪਤ ਪਾਇ ॥ ੧੦੮ ॥ ਕਰਿ ਸਦ ਅੰ
 ਗੁਲੀ ਮੁਲ ਤੇ ਰੇਖ ਅੰਚਤੀ ਜਾਤਿ ॥ ਮਇ ਆਵਹਿ ਤੇ ਜੇਤ੍ਰਿ ਆਬਹੁ ਭੇ
 ਰੇ ਹੋਇ ਨ ਸਾਂਤਿ ॥ ੧੦੯ ॥ ਉਚੀ ਰੇਖਾ ਕਰਿ ਬਿਖੈ ਤੀਨ ਅੰਗੁ ਗੀਮਾ
 ਬਹੁ ਭੇਰੇ ਗੁਰੇਰੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾ ਸੀਨਤਾ ਆਹਿ ॥ ੧੧੦ ॥ ਇਤਕੁ
 ਰਤੁ ਲਲਖਣਿ ॥ ੧੧੧ ॥ ਗੀਦਾ ਬਰਤੁ ਲਕੇ ਕੁਸਮ ਪੁਰਨ ਜਿ
 ਹਨ ਰਹੇਇ ॥ ਗਾਜਾ ਸੇਧ ਹਿਚਾਨ ਟੀਏ ਗਾਗਦਾਨ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ੧੧੨ ॥
 ਗੀਦਾ ਦੀਰਘ ਸੋਰਸਮ ਸੁਕੁ ਮਦਕੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਤੇਨ ਸੁਖਦਰ ਜਤਿ
 ਸਦਾ ਪਨਹੀਨਾ ਦੁਖਦਾਨਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਇਤਗੀਦਾ ਲਖਣਿ ਸਮਾ
 ਪਤਿ ॥ ਜਾਕੇ ਸੋਭੈ ਬਿਖੁ ਕੁਸਮ ਅਰਕਦਲੀ ਵਤ ਜਾਨਿ ॥ ਤੇ ਸੁਕੁ ਪੁ
 ਖਦੀ ਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੇ ਕੁਲ ਸੁਖਾਨ ਕੀਖਾਨਿ ॥ ੧੧੪ ॥ ਇਤ ਅਰਿਧੇ
 ਲਖਣਿ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਬਿੰਬਦ ਤਿ ਚਕੁਰ ਸਮ ਜਿਹ ਨਰ ਸੁਖ ਆਕਾਗਾ ਪ
 ਰਮ ਸੀਲ ਗੁਨ ਦੇਨ ਸੇਧਨੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੋ ਸਾਹਿ ॥ ੧੧੫ ॥ ਮ੍ਰਿਗਮੁ
 ਖਰ ਸਮ ਬਦਨ ਜਿਹ ਵਕੁਰੁ ਧੀਨ ਹੋ ਸੋਇ ॥ ਗਾਗੀਨ ਸਤੇ ਰਹਤ
 ਧੀਨਿ ਬਿਹੁਨ ਸੋਇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਮਹਯ ਸੁਖ ਅਤਿ ਲਿਖਦੁ
 ਗਾਗੀਨ ਨਰ ਜਾਨਾ ॥ ਬਦਨ ਕਠੋਰ ਬਹੁ ਚਿਹਨ ਅਤਿ ਪਰਮ ਰਹਿਤ
 ਸੋਮਾਨਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਜਾਕੇ ਸੁਖ ਦਰਪੇ ਲਅਤਿ ਪਦਮ ਪਦਮ

ਹੋਇ॥ ਭੋਗਵਾਨ ਨਰਚਤ੍ਰ ਸੋ ਬਿਦਿਆਧਰਿ ਹੋ ਸੋਇ॥ ੧੧੭॥ ਸਿ
 ਹ ਬਿਆਧਰ ਅਰੁ ਹਸਤ ਸਮਜਾ ਕੀ ਗਾਲ ਪਛਾਨਿ॥ ਕ੍ਰਿਕ ਭੋਗਵਾ
 ਨਿਦੁ ਬਸੁਖ ਪੁਤ੍ਰ ਵਾਨ ਸੋ ਜਾਨਿ॥ ੧੧੮॥ ਇਤ ਸੁਖ ਗਾਲ ਲੇਖਣਿ॥
 ਹਕਤ ਅਧਰ ਜਿਹ ਪੁਰਖ ਕੇ ਰਜਾ ਸੁਖੀ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਵਰ੍ਹੇ ਸਹਿ ਅਸਥੁਲ
 ਜਿਹ ਦੁਖ ਅਤਿ ਅੰਤ ਮਾਨਿ॥ ੧੧੯॥ ਯਸ ਪੁਰਖ ਦੇਸ ਸਹਿਤ ਜਿਹ ਸੋ
 ਨਰ ਅਧਰ ਪਤਿ ਜਾਨਿ॥ ਬਹੁਤ ਭੋਗ ਕੇ ਰੋਸ ਦਾ ਸਕਲ ਸੁਖ ਨ ਕੀਖਾਨਿ॥
 ੧੨੦॥ ਦੇਤ ਹੋਇ ਕਪਤਾਲ ਸਮਦੁਖ ਦਰਿ ਹੋ ਸੋਇ॥ ਖੁਧਾ ਤਿਖਾ
 ਆਰਤਿ ਸਦਾ ਸਰੁ ਸੁਖ ਨ ਹੋ ਸੋਇ॥ ੧੨੧॥ ਦੇਤ ਹਸਤ ਸਮਦੁਖ
 ਨਿਪੰਕਤਿ ਮਿਲਤੀ ਜਾਨਿ॥ ਭੋਗਵਾਨ ਨਰਚਤ੍ਰ ਅਤਿ ਮਹਾਧਰੀ ਬੁ
 ਧਵਾਨਿ॥ ੧੨੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਕਰਨ ਵਿਰਲੁ ਰੁਖੇ ਦਸ ਨੀਵ ਦਰਿ
 ਹੋਇ॥ ਭੋਗਵਾਨ ਸੁਖ ਰਹਿਤ ਸਦਾ ਆਰਥ ਲਾਭੁ ਸੋਇ॥ ੧੨੩॥
 ਦੇਤ ਜਾ ਸੁਖ ਤੀਸ ਸੁਖ ਸੋ ਨਰ ਨ ਰਪਤਿ ਜਾਨਿ॥ ਇਕ ਤੀਸ ਸੁਖ ਭੋਗ ਸ
 ਖੁਧੁਤ ਤੀਸੁ ਖੀਦੁ ਖਾਸਾ॥ ੧੨੪॥ ਦੇਤ ਲਖੁ ਇਸ ਮਾਧਤੀ॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜਿਹ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦਾਸੁ ਦੁਖੀ ਸੋ ਹੋਇ॥ ਸਾਮਕਸ
 ਨ ਸੁਖ ਨ ਰਪੁ ਗਾਇਯਾ ਪਕਾਰੈ ਸੋਇ॥ ੨੨੫॥ ਮੋਟੀ ਜਿਹ ਬਾਜਾ
 ਸੁਖ ਕੁਰਕੁ ਪਦਿ ਕੀ ਗਾਇ॥ ਮੈਤ ਜੀਉ ਨਰ ਸੋ ਚ ਬਿਨੁ ਸੁਖ ਪ੍ਰਿਠਮ
 ਲਤਾ ਸੋ॥ ੧੨੬॥ ਪਦਮ ਪਤ੍ਰ ਸਮਜੀਉ ਜਿਹ ਮਿਸਟ ਕੁਰਤਾ ਜਾ
 ਨਾ॥ ਲਾਲ ਚੰਗਾ ਜਿਹ ਬਾਧੁ ਰਖਿ ਬਿਦਿਆ ਲਛੁ ਪ੍ਰਸਾਨਾ॥ ੧੨੭॥
 ੧ ਇਤ ਜਿਹ ਬਾਲ ਖਣਿ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਾਲੁ ਜਿਹ ਪੁਰਖ ਕੇ ਕੁ
 ਲਨਾ ਸਕਤਿ ਹਜਾਨਾ॥ ਪਦਮ ਪਤ੍ਰ ਸਮਤਾਲ ਬਰੈ ਸੋ ਭੁਪਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ॥
 ੧੨੮॥ ਜਾ ਕੇ ਤਾਲੁ ਪੀਤ ਬਰਿ ਸੋ ਸੁਖ ਬਾਸੀ ਜਾਨਾ॥ ਨਰ ਨਾਇਕੁ ਭੋ
 ਗੀ ਬਹੁ ਰਿਸਾ ਮੁੰਦੁ ਕਵਚ ਮਾਨਾ॥ ੧੨੯॥ ਤਾਲੁ ਜਾ ਕੇ ਮੈਤ ਸੁਭਿ
 ਪਨੀ ਭੋਗ ਬਹੁਤਾ ਹੋ॥ ਲਾਲ ਤਾਲੁ ਜਿਹ ਪੁਰਖ ਕੇ ਬਹੁ ਪੀਨੁ ਸੁਖ ਕੇ
 ਮਾਨਿ॥ ੧੩੦॥ ਇਤ ਤਾਲਿ ਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਮੇਧ ਰਿਸੁ
 ਸੁਰ ਪਾਰਬੰਦ ਸੋ ਨਰ ਪਨੀ ਪਛਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਿਤੀਰ ਸੁਮਧ ਸਹਿ ਰਜ ਕੇ ਰੋਗ
 ਤਮਾਨਿ॥ ੧੩੧॥ ਸੁਰ ਜਾ ਕੀ ਸਮਕੁਲ ਕੇ ਕੁਰਾਹੈ ਤਿਨ ਹੋ ਸੋਇ॥
 ਸੁਖ ਬਾਸੀ ਅਹਿਨਿ ਸੋ ਰੋਗ ਨਰ ਅਧਰ ਪਤਿ ਸੋ ਹੋਇ॥ ੧੩੨॥ ਇਤ
 ਸੁਰ ਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਨਾਸਾ ਕੀ ਰਸ ਸੋ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ
 ਜੋਗਾ॥ ਦੀਰਘ ਨਾਸਾ ਕੁਰਾਹੈ ਤਸ ਦਾ ਸੁਖੀ ਜਸੁ ਰੋਗਾ॥ ੧੩੩॥
 ਹਰਿ ਮੂਨਾ ਸਕਾਜਾ ਸਕੀ ਪਰਮ ਸੀਲ ਸੋ ਜਾਨਾ॥ ਭੀਨ ਬੇਨੀ ਜਿਸੇ
 ਮਹਾ ਮੂਢੁ ਸੋ ਮਾਨਿ॥ ੧੩੪॥ ਹਸਤੀ ਸਮਜਿਹ ਨਾਸਕਾ ਪੁਸਟਿ

ਨਾਮਕਾਜਾਸਾ॥ ਮੁਕਬੇਨੀਜੋਪੁਰਖਬਰੁਸਕਲਜੀਵਸੁਖਬਾ
 ਸਾ॥ ੧੩੫॥ ਅਸਕੁਲਨਾਮਨਰਿਗੁਗਬਿਨਪਨੀਨਤਿਜ
 ਨਾ॥ ਵਰੁ ਨਾਮਕਾਹੀਨਸੁਖਸਾਮੁਦ੍ਰਵਦਚਮਾਨਾ॥ ੧੩੬॥ ਜਿਹ
 ਨਰਨੀਰੀਧਾਇਅਤਿਵਰੁਮਧਮੁਖਹੋਇ॥ ਤੇਨਰਦੁਖਹੀਮੈਰਹੋਏ
 ਰਮਸੀਲਕਥੋਇ॥ ੧੩੭॥ ਇਤਨਾਸਕਾਲਖਈ॥ ਦੇਹਗ
 ਲਾਲਆਖੋਸੇਪਨੀਨਗੁਬਿਧਚਨੈਨਅਤਿਕ੍ਰੋਧਾ॥ ਕੁਰਕਟਸਮਝਿਕਾ
 ਚਤੁਰਅਤਿਬਹੁਬਲਿਸਟਅਤਿਜੋਧਾ॥ ੧੩੮॥ ਮਿਰਗਾਦਿਗਸੇ
 ਨਰੁਧੀਨਨਰੁਸੁਕੁਲੋਚਨਤਿਹਜਾਨਿ॥ ਆਯੁਰਸੁਖਬਾਸੀਸਦਾਦੁਖ
 ਰਹਿਤਸੇਮਾਨਾ॥ ੧੩੯॥ ਜਿਯਨਰਹਿਸਬਿਲਾਰਸਮਝਿਗਮਯੁਰ
 ਸਮਜਾਗਿ॥ ਨਕੁਲਨੈਨਏਤੇਸਰੋਪੁਰਖੁਨੀਚਤਾਮਾਗਿ॥ ੧੪੦॥
 ॥ ਸੁਨਾਨੈਨਨਰਚੋਰਅਤਿਧਿਗਕੁਰਕਮੀਜਾਨਿ॥ ਬਿਖਰੁਨੈਨਸੁਕੁ
 ਪੁਰਖਕੇਦਰਬਧਾਨਸੁਖਮਾਨਾ॥ ੧੪੧॥ ਅਧਿਕੈਕਰੀਪੁਰਖ
 ਕੀਹੋਤਕਠਨਤਿਹਚੀਤਾ॥ ਅੰਤਹਿਕਰਇਵਿਖੇਪਯੁਤਿਨਗਕਿਸੀ
 ਕੇਮਿਤਾ॥ ੧੪੨॥ ਇਤਨੇਤਲਖਈ॥ ਦੇਹਗਾਹਰਸੁਕਰਣ
 ਸੁਖਭੋਗਜੁਤਮਧਮਲਿਬਧਛਾਨਾ॥ ਰਮਕਰਣਧੀਨਿਜੋਗਨਰਸ
 ਦਾਸੁਖਨਕੀਧਾਨਾ॥ ੧੪੩॥ ਇਤਕਰਣਲਖਈ॥ ਦੇਹਗਾਸੀ
 ਸਫੁਰੁਅਕਾਰਜਿਹਸੇਨਿਰਅਧਧਤਿਜਾਨਾ॥ ਦੀਰਧਸਿਹਜਿਹ
 ਪੁਰਖਕੇਦੁਖੀਯਾਯੁਤਿਹਮਾਨਿ॥ ੧੪੪॥ ਜਾਕੇਸਿਰਿਹੋਕੇ
 ਸਮਅਧਮਧਾਧਕਰਿਸੇਇ॥ ਤੀਨਕੇਇਸਿਰਿਅਤਿਕਠਿਨਮਹ
 ਧਾਤਕੀਹੋਇ॥ ੧੪੫॥ ਇਤਸੀਸਲਖਈ॥ ਦੇਹਗਾਜਾਕੀ
 ਬਿਬਭੁਮਧਬਰਏਕਰੇਮਿਸੁਕੁਹੋਇ॥ ਕਰਣਿਨਾਸਕਾਰੇਮਅ
 ਤਿਬਹੁਸੁਖਧਾਵੈਸੋਇ॥ ੧੪੬॥ ਜਾਕੀਯੁਗਭੋਹੋਮਿਲੀ
 ਸੋਫੁਲੋਵੈਤਾਜਾਨਿ॥ ਓਲਾਹਿਰਮਜਿਹਭੋਹੋਧਿਬਿਰੁਚਾਰੀ
 ਸੇਮਾਨਾ॥ ੧੪੭॥ ਸਫੁਰੁਮਕੇਮਲਰੇਮਬਹੁਜਿਹਅਬਰੁਮ
 ਹਿਦੇਖਾ॥ ਬਹੁਧੀਨਸੁਤਿਚਿਰਜੀਵਈਭਾਗਵਾਨਤਿਹਦੇਖਾ॥
 ੧੪੮॥ ਇਤਕੁਵਾਰੇਮਲਖਈ॥ ਅਰਧਚੰਦ੍ਰਅਕਾਰਸੁਕੁ
 ਜਿਹਲਿਲਾਇਮਹਿਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀਧਤਿਧੀਨਸੈਨਜੁਤਬਹੁਸੁ
 ਧਧਾਵੈਸੋਇ॥ ੧੪੯॥ ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਵਿਦਿਪਲਅਤਿਸੁ
 ਦਰਸੁਕੁਗਸੁਰੰਗਾ॥ ਵਿਦਆਧੀਨਸੁਖਸੇਅਧਕਿਅਤਮਹ
 ਧਸੁਭੰਗਿ॥ ੧੫੦॥ ਜਾਕੇਅਲਪਲਿਲਾਟਅਤਿਬਿ

6
 6
 6
 6
 6

ਬਅੰਗੁਲਪ੍ਰਮਾਣਾਅਤਿਸੈਦੁਖਿਤਕੋਸਟਾਆਯੁਧੀਨਤਿਤ
 ਜਾਨਾ॥ ੧੫੧॥ ਜੋਕੇਮਸਤਕੁਉਚਅਤਿਅਹਦੀਰਘਪੁਰਖਸੁ
 ਜਾਨਿ॥ ਮਹਾਪਤੀਬਹੁਆਰਜਾਨੇਗਰੇਗਤਾਮਾਨਿ॥ ੧੫੨॥
 ਜੋਕੇਮਸਤਕੁਅਤਿਕਠਨਵਿਖਮਕਰੁਪਾਹੇਭਿ॥ ਗੁਰਗੀਤਦੁਖਸ
 ਦਾਤਿਹਿਦਾਸੁਬੰਧਗਤਿਸੇਭਿ॥ ੧੫੩॥ ਜੋਕੇਬਜ੍ਜਤਿਸੁਲਸਮ
 ਰੇਖਾਹੇਭਿਲਿਲਾਗੁ॥ ਨਰੁਈਸਰਨਾਗੀਧ੍ਰੁਜਾਸੁਖਬਾਸੀਉਰਧਾ
 ਗ॥ ੧੫੪॥ ਰੇਖਾਧੰਚਲਿਲਾਰਜਿਹਿਸਿਥਤਿਸਚਿਤਿਅਭਿ॥
 ਚਤੁਰਰੇਖਅਸੀਕਹੀਤੀਨਸਸਟਿਦਿਖਰਚਿ॥ ੧੫੫॥ ਬਿਬਰੇਖ
 ਜਿਹਮਾਥਪਰਿਚਤੁਦਾਚਿਸਤਿਅਭਿ॥ ਏਕਰੇਖਬਿਸ੍ਰਤਿਕਹੀਤੀ
 ਨਰੇਖਅਲਪਾਭਿ॥ ੧੫੬॥ ਇਤਲਿਲਾਟੁਲਖਣਿ॥ ਦੋਹਰਾ ੧
 ਕੇਸਵਕੁਜਿਹਸੀਸਪਰਠਾਟੇਰੂਖੇਜਾਨਿ॥ ਅਤਿਕੁਚੇਬਿਬਰੇਖ
 ਚੇਰਖੁਪਾਤਰਿਮਾਨਿ॥ ੧੫੭॥ ਮਧਵਰਣਵਿਰਲਾਪਧੁਰੇਕ
 ਸਜਾਨਰਸੀਸਾ॥ ਕੇਸਲਕਾਲੇਮਧਪਸਮਸੇਸੁਖੀਆਜਨਈਸਾ॥
 ੧੫੮॥ ਅਤਿਸੁਛਮਕੇਸਲਸੁਖਦਿਸੁਰਪ੍ਰਗਟਿਸਹੀਗਾਸਮਾ
 ਪੁਰਖੁਸੇਜਾਨੀਐਗੁਣੇਨਿਰਮਲਚੀਗਾ॥ ੧੫੯॥ ਅਤਿਦੀਰਘ
 ਨਹਿਸਿਖਲਨਹਿਪੁਸਟਿਖੀਣਤਾਨਾਹਿ॥ ਬਹੁਸੁਰਗਉਤਮਪੁਰ
 ਖੁਰਣਜਾਨੀਐਤਾਹਿ॥ ੧੬੦॥ ਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਸੈਕਠਨਿ
 ਮਹਾਪਾਦਉਰਿਦੇਹਿ॥ ਅਤਿਕਠਰਆਗਰਦਲੇਜਾਨਤੁਰੇਗਮਏ
 ਗ॥ ੧੬੧॥ ਬਡਅਸਤਨਿਕੁਜਕੁਖਿਅਤਿਕੁਰੀਅੰਗਅਸੇਖਾ॥
 ਬਹੁਭੋਜਨਉਦਮਅਧਿਕਬ੍ਰਿਖਰੁਪੁਰਖਤਿਰਦੇਖਾ॥ ੧੬੨॥
 ੧ ਇਤਪੁਰਖਲਖਣਿ॥ ਅਖਏਸਤੀਅੰਗਲਖਣਿਬਰਨ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ ਪੁਰਖਦਾਹਨੀਚਿਰਸੁਰੁਬਾਮਨਾਰਬਰਜਾਨਾ॥
 ਦਰਸਪਰਸਨਸੁਖਦਿਅਤਿਤਿਲਕਸਮਕਸਮਾਨਿ॥ ੧੬੩॥ ਲ
 ਛੋਨੇਰਿਯਕੇਸੁਰੁਅਸੁਰੁਯਤਨਨਿਦੇਖੇਤਾਹਿ॥ ਨਿਦਤਿਉਤਮਸਮਸੁ
 ਕੇਗਹੇਅੰਗਪੁਨਿਬਾਹਿ॥ ੧੬੪॥ ਉਤਮਨਾਗੀਕਚਿਗਹੈਤਜੇਨਿਦ
 ਤਾਜਾਨਿ॥ ਜੇਕੁਲਬਾਲਾਅਤਿਚਤੁਰਮੁਰਖਤਿਆਗਿਪਛੁਨਾ॥
 ੧੬੫॥ ਬਾਧਵਯਤਸੁੰਦਰਸੁਘਰਿਕੁਲਉਜਲਬਰਨਾਗਾਕਿਨ
 ਆਸਾਸੁਰੁਗੁਰਹੈਸੋਉਸੁਖਿਆਗਾ॥ ੧੬੬॥ ਅਸਟਮਿਲਗਾਬਸਨ
 ਚੀਬਰਸਾਏਕਾਦਸਜੇਗਾ॥ ਤਾਦਤਿਕੇਸਾਗੀਕਹੀਨਹੀਜਾਨੈਸੁਖਤ
 ਗਾ॥ ੧੬੭॥ ਪੁਰਣਚੰਦ੍ਰਸਮਾਨਸੁਖਬਾਲਸੁਰਸਮਜੇਤਾ॥ ਬਿਸਾ

੦

੦

ਲਨੈਨਅਤਿਅਪਰਬਰਲਾਲਸੁਖੀਸਦੋਹਉ॥ ੧੬੯॥
 ਧ੍ਰਿਸਮਪਰੀਖਾਪਾਦਕਰਿਅੰਗੁਲਨਖਪਰਿਏਖਿ॥ ਪ੍ਰਾਣਕੇਖ
 ਜੇਘਨਪ੍ਰਗਟਿਕਟਿਅਰੁਨਾਉਦਸੇਖਾ॥ ੧੭੦॥ ਚਿਦਰਘਿਸਟ
 ਛਾਤੀਬਹੁਰਕੁਚਕੁਜਕਰਦਿਦਚਾਗਾ॥ ਵਖੁਯੀਸਿਰਿਅਰੇਕਸ
 ਪੁਨਿਸੁਭਾਉਲਾਗਿਚਿਤਧਾਗਿ॥ ੧੭੧॥ ਰੇਮਦਰਦਸੁਰਨਾਸ
 ਕਾਰੀਵਾਲੇਕੁਸੁਰਜਾਗਿ॥ ਏਸਉਅੰਗੁਵਿਚਾਰੇਕੈਪ੍ਰਤਤਬਿਜ
 ਹੈਤਾਗਿ॥ ੧੭੨॥ ਅੰਗੁਲਪਾਦਸਮਾਨਯਗਪ੍ਰਕਤਿਕੋਮਲੋ
 ਣਿ॥ ਭੁਮੁਚਿਹਨਲਾਗੇਜਬਾਰਕਤਿਸੁਖੀਤੀਯੋਸੇਣਿ॥ ੧੭੩॥
 ਪਗਅੰਸਟਰਕਤਜਿਹਸੇਪਤਿਆਉਸਮਾਗਿ॥ ਵਿਪਲਅੰਗੁ
 ਰੇਹੋਪਤੁਦਰਬੀਨਸੁਖਨਾਗਿ॥ ੧੭੪॥ ਅਪਕਅੰਗੁਠਾਪਾ
 ਦੇਕੋਵਿਪਲੁਥਾਟੁਲਾਨਾਗਿ॥ ਨਿਸਚੈਹੋਉਪਤਿਬ੍ਰਤਾਪਤਿਸੇਦਕ
 ਸਚਿਆਗੁ॥ ੧੭੫॥ ਓਚੀਪਗਰੀਧਿਸਟਿਸੁਰਕੋਮਲ
 ਸੁਖਉਪਜਾਗਿ॥ ਓਚਕੋਮਲਸਮਾਨਤੀਯਪ੍ਰਤਦਤੀਪੀ
 ਯਭਾਗਿ॥ ੧੭੬॥ ਸਸੀਧਦਮਸਮਧੁਜਾਸਮਛਰਦੁ
 ਸਤਿਅਕਾਗਾ॥ ਜਾਕੇਪਗਤਲਦੇਖੀਅੰਸੇਨਰਪਤਿਕੀਨਰ
 ॥ ੧੭੭॥ ਜਾਕੇਪਗਤਲਿਰੇਖਬਰਿਉਚੀਤਰਜਨਾ
 ਤਿ॥ ਪਤਿਕੋਸੀਧਰਮਿਲੇਸੇਰੁਗਤਿਪ੍ਰਿਯਾਹਰਿਖਾਤਿ॥
 ੧੭੮॥ ਜਾਕੇਪਗਪ੍ਰਸੇਦਨੀਲਿਧਅੰਗੁਠਾਜਾਗਿ॥ ਸੇਧ
 ਤਿਗਹਿਰਿਸਟਤਨੀਕੋਮਚਾਰਨਿਜਭਾਗਿ॥ ੧੭੯॥
 ਜਾਕੇਪਗਰੀਮਧਮਾਸਭੁਤਉਚੀਜਾਨਾ॥ ਦਸਟਸੀਲਸੁਰੁਪੀ
 ਨਤਾਸੇਤੀਅਦਰਜਤਮਾਨਾ॥ ੧੮੦॥ ਜਿਹਪ੍ਰਦਰਸੁ
 ਅਨਾਮਿਕਾਕਲਹਿਧਿਅੰਸੇਹੋਣਿ॥ ਭੁਮਨਪਰਸੇਮਧੁਪ
 ਗੁਬਿਬਪਤਿਕੋਰੋਸੇਣਿ॥ ੧੮੧॥ ਜਿਹਪਗਅੰਤ
 ਕਨਿਸਟਕਾਅਵਨੀਲਾਗੇਨਾਗਿ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਧਾਤੇਕੋਹਤਿਕਰੋਗਾਪੈ
 ਆਨਕੀਥਾਗਿ॥ ੧੮੨॥ ਲਾਗੇਧਗਿਤਲਿਪ੍ਰਿਥਵੀਪਰਿਸਮ
 ਅੰਗੁਲਸੁਰੁਨਾਗਿ॥ ਅਸਟਪ੍ਰਤਉਪਜੈਤਿਸੈਕੁਲਜਸਬਿਧੁਤਤਾਰ
 ੧੮੩॥ ਇਸਤੀਪਾਦਲਖਈ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਓਚੀਏਤੀਦਸਟਤਿ
 ਯਬਰਤੁਲਦਾਰਦਹੋਣਿ॥ ਲਾਬੀਕਲਹਿਕੋਲੋਸਕਰਿਸਮਸੁਖਪ
 ਦੈਸੇਣਿ॥ ੧੮੪॥ ਇਤਏਤੀਲਖਈ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਉਨਸਤ

9

6

⑥

⑥

ਵਿਖਮਾਗੁਤਫਜਿਹਕਲਹਿਧ੍ਰਿਯਾਸੇਥਾਂਮਾ॥ ਚਾਪਤਿਗੁਪ
ਫੁੰਨਾਰੀਸੁਰਗਸਦਾਸੁਖੀਪਤਿਧਾਂਮਾ॥ ੧੮੪॥ ਕਾਕਜੰਘ
ਅਸਭੁਲਪੁਨਿਜੰਘਰੋਮਤੇਹੀਨਾ॥ ਵਿਰਲਜੰਘਵਿਧੁਵਾਸਦਾਦੁਖੀ
ਦੀਨਤੇਦੀਨਾ॥ ੧੮੫॥ ਜਾਕੇਅਸਤਨਯਗਮਸਮਰੋਮਰਹਤਰਿਰ
ਜਾਸਾ॥ ਤੀਨਰੇਖਗੀਵਾਸੁਖਾਦਿਲਾਲਅਧਰਮੁਖਤਾਸਾ॥ ੧੮੬॥
ਜਿਹਰੁਗਸਮਾਧੂਸਟਸਮਾਕ੍ਰਿਸਨਸੁਕੋਮਲਜਾਨਾ॥ ਸੋਧਨਧਾਨਵੀਤੀ
ਸਦਾਪੁਤਵਤੀਸੇਮਾਨਾ॥ ੧੮੭॥ ਮਾਸਹੀਨਦੀਰਘਅਧਿਕਸੁਕ
ਪਗਜਿਹਦੇਖਾ॥ ਥਾਣਅਕਾਰਿਦਰਿਦੁਖਸਿਦੁਖੀਦੀਨਤਿਹਪੇਖਾ॥
੧੮੮॥ ਉਨਤਦਖਣਓਰਰੁਗਤੀਨਪੁਤ੍ਰਉਪਜਾਇ॥ ਬਾਂਸੇਉਚੀਯੋਨ
ਜਿਹਿਸੇਕੀਨਿਆਨਿਪਜਾਇ॥ ੧੮੯॥ ਜਿਹਰੁਗਪੀਪਰਧਰਣਵਤਿ
ਸਮਅੰਗੁਸਟਕੋਹੇਇ॥ ਸਾਕੀਨਿਯਾਸੁਖਰੁਪਇਜਿਹਪ੍ਰਾਪਤਿਸੁਰੋਸੇਇ॥
੧੯੦॥ ਕਛੁਪ੍ਰਿਸਟਗਜਪ੍ਰਿਸਟਸਮਰੋਮਸਿਥਲਰੁਗਮਾਹਿ॥ ਪਦਮ
ਪਤਸਮਵਿਸਾਤ੍ਰਿਤਾਸੁਖਦਾਰਾਨੀਐਤਾਹਿ॥ ੧੯੧॥ ਅਤਿਕੋਠਰਖਰ
ਰੋਮਹਿਰਾਦੀਰਘਸੁਕਅਸਾਗਾ॥ ਸਿਕਹਿਵਿਰਲਾਦੇਖੀਐਮਧਮਭੁਗਤ
ਹਨਾਹਿ॥ ੧੯੨॥ ਰਕਤਰੋਗਕੋਤਿਲੁਪ੍ਰਗਾਟਿਗੁਪਤਿਥਾਨਮਹਿਸੇਇ
ਅਥਵਾਦਖੁਣੁਗਾਪਰਸੇਨਾਰੀਸੁਰੋਹੇਇ॥ ੧੯੩॥ ਇਤਰੁਗਲ
ਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੋਹਗਾਧਾਨਗਿਧਅਰਨਿਮਧੁਨਿਜਿਹਸਗੀਰਮਹਿਜਾਨਾ॥
ਸੇਵਰਜਤਿਹੋਯਤਨਕਰਿਸੇਤੀਅਜੀਅਕੀਹਾਂਨਿ॥ ੧੯੪॥ ਛੀਰਰੀ
ਧਕੀਨਿਆਤਜੈਕਟਕਰੀਧਤਨਸੇਇ॥ ਰੁਪਰਗੀਧਤਜੈਬਾਲਾਰਹੋਦੁ
ਖਸੇਲੇਇ॥ ੧੯੫॥ ਗਉਮੁਤ੍ਰਸਮਗੀਬ੍ਰਹਮਾਧਬਹੁਗਰਤਾਲਾਦੁਸਟ
ਗੀਧਇਹਤਜੈਨਰਭਾਗੀਨਤਿਹੁਗਲਾ॥ ੧੯੬॥ ਤੁੰਬਪੁਸਪਸਮਗੀ
ਧਜਿਹਲਾਖਗੀਧਪੁਨਿਜਾਨਿ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਧਤਿਹੀਕਰਿਹਨੈਬਹੁਰਦੁਖੀਉ
ਨਮਾਨਿ॥ ੧੯੭॥ ਦੰਧਪੁਸਪਆਦਿਕਸੁਰਗਗੀਧਜਿਹਅੰਗਾਪਤਮਾ
ਇਸੁਅਨੁਸਾਰਿਣੀਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸੁਰੇਗਾ॥ ੧੯੮॥ ਰੀਧਛੰਦੁਰੀਅੰਗ
ਜਿਹਸੁਰਗੀਧਪੁਨਿਹੋਇ॥ ਉਗਰਗੀਧਏਠੀਤਜਹੁਵਰਜਤਹੋਤਿਆਸੇ
ਇ॥ ੧੯੯॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਮੁੰਦਰੀਥੇਇਸਤ੍ਰੀਸਿਧਲਖਣਿ॥ ੧॥
ਪ੍ਰਿਸਟਮਧਵਿਸਤਾਰਯੁਤਮਧਤੀਨਬੋਲਿਜਾਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਸੇਮਬਰੁਨਾਰਬ
ਰੁਰੁਰਤਪ੍ਰਿਅਸੇਮਾਂਨਾ॥ ੨੦੦॥ ਜਾਕੀਨਾਰਿਰੀਭੀਰਸੁਰਦਖਣਬਲ
ਜਿਹਹੋਇ॥ ਅਤਿਮਾਸਲਕੋਮਲਸੁਖਦਬਹੁਸੁਖਪਾਵੈਸੋਇ॥ ੨੦੧॥
ਨਾਰੁਤਲੇਤਿਲਮਸਕਸਮਕ੍ਰਿਕਸਮਾਜਿਹਰੋਗਾ॥ ਸਾਨਾਰੀਧਤਿਥ੍ਰਿਤ
ਸਦਾਤਜੈਨਪਤਿਤਿਹਸੇਰਿਗਾ॥ ੨੦੨॥ ਇਤਨਾਰੀਨਾਰੁਲਖਣਿ॥

ਦੇਹਗਾ॥ ਜਾਕੀ ਕੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ਕ ਸਮ ਮਧ ਵਲ ਕੁਖ ਜੋ ਨਾਰਿ॥ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ
 ਵ੍ਰਿਗ ਜਤਿ ਜਾ ਸਚਿ ਆਗ॥ ੨੦੩॥ ਜਾਕੇ ਅਸਤ ਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਜੁਗ ਮਧੀ
 ਨ ਉਚ ਜੁਗ ਮਾਸਾ॥ ਕੋ ਮਲ ਸੁਤੁ ਸੇਤਾ ਗ ਬਰਤੁ ਰਤਿ ਪ੍ਰਿਯਾ ਗੁਨ ਤਾਸਾ॥ ੨੦੪॥
 ਜਾਕੇ ਅਸਤ ਨ ਕਟਨ ਅਤਿ ਰੋਮ ਹੀਨ ਮਧ ਲਾਲਾ॥ ਹਸਤ ਨਾ ਸੁਭਿ
 ਵੇਦੀ ਪਜਿਹ ਸੁਖੀ ਗੁਗਤਿ ਹੁਕਾਲਾ॥ ੨੦੫॥ ਬਾਂਸ ਪਯੋ ਪਰਜਾ ਸੁਕੇ
 ਅਸਿਤ ਰਿਗਤਿ ਲਹੇ ਹਿ॥ ਤਥਾ ਕਿਠ ਅਰੁ ਕਰਣ ਮੈਤੀ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਰਿਆਸੇ
 ਹਿ॥ ੨੦੬॥ ਅਸਤ ਨ ਜਾਕੇ ਸਿਖਲ ਅਰੁ ਲਘੁ ਵੇਰ ਲੇ ਸੁਖ ਹੀਨਾ॥
 ਮਾਸ ਰਹਿਤ ਨ ਹਿਤੇ ਜ ਸੀ ਸੋ ਨਾਰੀ ਅਤਿ ਦੀਨਾ॥ ੨੦੭॥ ਇਤ ਨਾਰੀ
 ਅਸਤ ਨ ਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਗ੍ਰੀਵਾਲਾ ਬੀਜਾ ਸਕੀ ਚੰਡੀ ਤੋ ਕੇ
 ਜਾਨਿ॥ ਹਰਿ ਸਗੀ ਵਦਾਰਿ ਦ੍ਰੁਤੀ ਬੁਲਨਾ ਸਕੁ ਲਮਾਨਾ॥ ੨੦੮॥
 ਗ੍ਰੀਵਾ ਜਾਕੀ ਸਿਖ ਵਤਿ ਮਧੀ ਨ ਵੇਲੇ ਹਿ॥ ਭੂਕੇ ਦਖਣਿ ਚਿਰ ਸੁਤੁ ਗੁ
 ਗਵਾਨ ਤਿਆਸੇ ਹਿ॥ ੨੦੯॥ ਇਤ ਗ੍ਰੀਵਾਲਾ ਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥
 ਰਕਤ ਜੀਭ ਜਿਹ ਨਾਰੀ ਸੇ ਸੁਖ ਵੇਤੀ ਜਾਨਿ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਵੇਤੀ ਭੋਗੈ ਚਰਬ ਪਤ
 ਪ੍ਰਿਯਾ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨਾ॥ ੨੧੦॥ ਸੈਤ ਜਿਭੁ ਜਨਨਾ ਸੁਨੀ ਮਲ ਨ ਦਰ
 ਬਖੈ ਜਾਨਾ॥ ਸਯਾ ਮਰਸ ਨ ਤੀਯਾ ਕਲਹਿ ਯੁਤ ਬਿਸਛੋ ਦਨੀ ਮਾਨਾ॥
 ੨੧੧॥ ਇਤ ਜਿਹ ਬਾਲਾ ਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਤਾਲੁ ਜਾਕੇ ਸੈਤ ਅਤ
 ਪਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਨਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਾਲੁ ਦਾਰਿ ਦ੍ਰੁਤੀ ਸਕਲ ਆਯੁ ਦਖ ਆਰੁ
 ॥ ੨੧੨॥ ਨੀਲ ਤਾਲੁ ਤ੍ਰਿਯ ਮਧ ਮਾਧਿ ਤਿਧਿ ਆਗੀ ਸੋ ਜਾਨਾ॥ ਲਾਲ
 ਰੰਗ ਤਾਲੁ ਸੁਖ ਦਿਨਾਰ ਸੇਰੁ ਨਾ ਮਾਨਾ॥ ੨੧੩॥ ਵਿਖਮੁ ਦਸਨ ਵਿਰਲੇ
 ਦੁਖ ਦਮੋਂ ਉਚ ਸੁਖ ਹੀਨਾ॥ ਸੇਰੀ ਅਸਦਾ ਕਲੇ ਸੁਕਰਿ ਦੁਖੀ ਤਾਸ ਪਤ
 ਦੀਨਾ॥ ੨੧੪॥ ਜਾਕੇ ਲਘੁ ਸਮਦ ਸਨ ਬਰ ਸੈਦਿ ਸੁਖ ਦਸੇ ਮਾਨਾ॥
 ਨਾਰੀ ਪਤਿ ਬਿਸਕਰੈ ਸੁਤੁ ਗਨ ਰੂਪ ਨਿਧਾਨਾ॥ ੨੧੫॥ ਚਿਬਕ ਅਧ
 ਕਪਰਿ ਰੋਮ ਅਤਿ ਵਿਖਮ ਬੁਲ ਜਿਹ ਅੰਗਾ॥ ਸੇਤ੍ਰਿਯਾ ਪਤਿ ਨਾ ਸੈ ਪ੍ਰਥ
 ਮ ਕਰੈ ਆਨ ਕੇ ਸੀਗਾ॥ ੨੧੬॥ ਲਾਲ ਅਧਰ ਜਾਕੇ ਜੁਗ ਮਰੇ ਮਰੇ
 ਨ ਗੁਨ ਰਸ ਵੇਤਾ॥ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਸੁਕੁ ਕਰਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਤਿਹ ਕੀਤਾ॥ ੨
 ੧੭॥ ਇਤ ਅਧਰ ਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਦੀਰਘ ਜਾਕੀ ਨਾਸ
 ਕਾ ਅਗੁ ਕੋ ਪਨੀ ਜਾਨਾ॥ ਹੀਨ ਪ੍ਰਾਣਿ ਦਾ ਸੀ ਕਹੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕਾਰਜ ਮ
 ਨੀ॥ ੨੧੮॥ ਚਿਧਟਾ ਜਾਕੀ ਨਾਸ ਕਾ ਸਹਸਾ ਬਿਧ ਵੇਹੋ ਹਿ॥
 ਨਹਿ ਦੀਰਘ ਨਾਹਿ ਵਿਪੁਲ ਸਰਲ ਸੁਖੀ ਤਿਆਸੇ ਹਿ॥ ੨੧੯॥
 ਇਤ ਨਾਸਾਲਾ ਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਪਤਿ ਤੇਨ ਜਿਹ ਨਾਰੀ ਸੇ ਅ
 ਪ੍ਰਿਯ ਕਰਿ ਜਾਨਾ॥ ਦਸਦੁ ਭਾਉ ਮੈ ਰਹੈ ਸਦ ਬਹੁ ਰੇ ਨਿਜ ਪਤਿ ਗਨਾ॥

੨੨੦॥ ਦ੍ਰਿਗਕੈਕਰਿਜਿਹਨਾਰਿਕੇਚਤੁਰਚਪਲਮਤਿਹੋਇ॥ ਕੁਲ
 ਠਾਸਾਦਿਖਆਤਿਸਦਮਸਕੁਲਖਈਸੋਇ॥ ੨੨੧॥ ਇਤਨੈਲ
 ਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੁਖਪ੍ਰਸੰਨਜਿਹਨਾਰਿਕੇਚਤੁਰਚਪਲਮਤਿਹੋਇ॥
 ਤੁਰਤਾਰਿਹੋਸੇਣਾਇਕੇਮਚਾਰਮਨਭਾਇ॥ ੨੨੨॥ ਦੁਤੀਆਸਿਏ
 ਤੇਬਦਨਜਿਹਸਮਾਸਾਸੁਰੁਨਾਰਿ॥ ਦਿਸਤੀਗਣਿਕਰਿਅੰਗੁਲੀਲ
 ਛਬਿਧਪਤਿਆਗ॥ ੨੨੩॥ ਪੁਰਣਿਮਾਸਸਿਤੁਲਬਾਰਿਬਦਨਿ
 ਮੰਡਲਾਕਾਗਾਪੁਨਪ੍ਰਕਾਸਯੁਤਿਸੈਖਟੀਸਾਲਖਮੀਆਵਤਾਗ॥ ੨੨੪
 ਸੁੰਦਰਮੁਖਿਅਤਿਗੁਰੁਤਾਸਿਨੈਨਤਥਾਭਗਜਾਨ॥ ਹਸਤਪਾਦਸਮ
 ਜੇਘਬਰਰੇਮਰਹਿਤਸੁਰੁਮਾਨਿ॥ ੨੨੫॥ ਮਾਥਅੰਗੁਲੀਸਰਲਸੁ
 ਰੇਮਰਹਿਤਸੁਰੁਅੰਗਾ॥ ਨਿਰਮਲਸਮਬਰਦੇਹਜਿਹਆਯੁਸੁਖੀਪਤ
 ਸਿਰਿ॥ ੨੨੬॥ ਜਾਕੇਤੀਨਪ੍ਰਲੰਬਅਤਿਮਾਥਉਦਰਕੁਰੁਜਾਨਿ॥
 ਸੇਤੀਅਮਾਰੇਤੀਨਕਉਸੁਸਰਮਨੁਜਪਤਿਮਾਨਿ॥ ੨੨੭॥ ਮਾਥਸੁ
 ਰੁਕੇਹਤਿਕਰੈਉਦਰਦੇਵਰਪਾਤਾ॥ ਕੁਰਲਾਬੀਪਤਿਕਉਜੈਤਜੈਤੀ
 ਅਉਤਪਾਤਿ॥ ੨੨੮॥ ਇਤਲਿਲਾਟਿਲਖਣਿ॥ ੧ ਦੋਹਰਾ॥ ਅ
 ਸਕੁਲਕੇਸਪਤਿਹਤਿਕਰੈਦੀਰਘਪ੍ਰਕਉਦੇਇ॥ ਪਰਪਰਖੁਰਦਚ
 ਤੀਅਕਰੁਰਅਤਿਸਕਿਧਕੇਸਸੁਖਲੇਇ॥ ੨੨੯॥ ਹਿਸਮੇਘਵਤਸ
 ਬਦਨਿਹੋਧਿਧਕੇਕਲਾਜਾਨ॥ ਚਕੁਦਕਸਮਜਾਸੁਸੁਰੇਮਧੰਨਅਪ
 ਕਾਨ॥ ੨੩੦॥ ਤੀਖਨਸੁਰਗੀਰਿਜਿਹਮਘਰਸਬਦਤੀਆਜੇਇ
 ॥ ਆਠਪੁਰਉਪਜਾਵਈਧੰਨਧੀਨੀਸੁਖਹੋਇ॥ ੨੩੧॥ ਇਤਸੁਰਲ
 ਖਣਿ॥ ੧ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਇਤਜਾਕੇਕਾਨਬਰੁਸਮਕੇਮਲਯੁਗਦੇਖਾ॥
 ਭਵਾਧਨਖਆਕਾਗਜਿਹਸਾਸੇਭਾਗੀਧੇਖਿ॥ ੨੩੨॥ ਕਟਿਪ੍ਰਸੇਦ
 ਹੁਇਰੇਮਜਿਹਿਪਤਿਸੁਖਦਾਇਕਸੋਇ॥ ਨਾਰੁਭਿਤਿਸੁਤਿਨਾਸਨੀਕਬ
 ਹੁਸੁਖੀਨਹੋਇ॥ ੨੩੩॥ ਪ੍ਰਿਸਟਕੁਮਾਰੀਹੋਇਜਿਹਿਸੀਘ੍ਰਹੋਨੈ
 ਪਤਨਾ॥ ਸੇਬਰਜਤਿਸਭਿਬਿਧਕਹੀਪੁਰਖਹੀਨਦੁਖਿਆਗ॥ ੩॥
 ੩੪॥ ਪ੍ਰਿਸਟਿਬਤੀਸੇਤੀਬਹੁਰਿਭੁਮਰੀਜਾਕੀਦੇਖਿ॥ ਬਹੁਪੁਰ
 ਖਨਕੇਸੇਰਸੇਦਖੀਆਯੁਅਵੇਰਖਾ॥ ੩੨੫॥ ਇਤਕ੍ਰਿਮਚਲਖਣਿ
 ੧ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਿਹਨਾਰਕੀਜਾਘਮਹਿਰੇਮਕਪਲਹੁਇਤੀਨਾਮਖਬਾ
 ਕੇਅਤਿਸੀਘ੍ਰਤਾਤੁਰਤਕੁਖਤੀਚੀਨਾ॥ ੨੩੬॥ ਬਾਟਲੁਸੇਟੈਅੰਗ
 ਜਿਹਅਰੁਬਾਮਨਸਾਹੋਇ॥ ਸੁਨਸੁਰਸਮਰੇਮਤਾਦਾਸੁਭਾਵੈਸੋ
 ਇ॥ ੨੩੭॥ ਜਾਘਰੇਮਜਾਕੇਅਧਕਸਧੇਰੇਸੇਟੈਅੰਗਾਜਦਪ

ਨਿਪਕੁਲਮੈਜਨਮਤਉਦਾਸਕੋਸਿਗਾ॥ ੨੩੮॥ ਰੋਮਜੀਘਲਖ
 ਏ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜਾਸੁਹਿਦੇਮਹਿਲਾਉਤਿਲੁਲਾਉਤਿਰਕਤਪਛ
 ਨਾ॥ ਸਾਨਾਰੀਅਤਿਸੋਰੁਨਾਸੁਖੀਸੁਖਦਾਮਾਨਾ॥ ੨੩੯॥ ਰਕਤ
 ਲਾਛੁਨਾਉਰਬਿਖੇਪਤਿਵਸਵਤੀਜਾਨਿ॥ ਰੀਨਪੁਤਉਪਜਾਵਈ
 ਧੰਨਅਰੁਸਿਪਤਿਮਾਨਿ॥ ੨੪੦॥ ਜਿਹਤੀਯਵਾਸੇਕੁਚਬਿਖੇਕਿ
 ਸਨਰਗੁਤਿਲੁਦੇਖਾ॥ ਸੀਘ੍ਰੋਏਥਿਧਵਾਪ੍ਰਗਟਿਦੁਖਦਫਿੰਦੁਅ
 ਸੇਖਾ॥ ੨੪੧॥ ਉਤਤਿਲਾਲਛੁਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜਿਹਤੀਅ
 ਆਗਮਸੀਘ੍ਰਅਤਿਭੁਮਕੰਧਉਪਜਾਇ॥ ਮਹਾਵੈਰਦੁਖਧਾਰਕਰਨਿ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰਦਰਨਾਦਿਖਗੋਇ॥ ੨੪੨॥ ਕੰਧਤਤਨਮਾਰਗਚਲਤੁਖ
 ਰਖਰਬਰਚਲਲਚਾਇ॥ ਧਨਅਰੁਧਾਨਾਵਿਹੀਨਸੇਦੁਖਦਰਿਦੁਉ
 ਪਜਾਇ॥ ੨੪੩॥ ਕੋਮਲਜਾਕੇਅੰਗਬਰਨੈਨਮਿਰੀਸਮਜਾਨਾ
 ਮਿਰਗਉਦਰੀਗਤਿਹੋਸਵਤਿਗਜਨਾਰਸੁਖਮਾਨਾ॥ ੨੪੪॥ ਕਿ
 ਸਨਾਸਯਾਮਾਜੇਤੀਯਾਚੰਪਕਿਪ੍ਰਭਾਸਰੋਗਾਅਥਵਾਅਭਿਰੋਗੀ
 ਚਮਕਕੋਮਲੁਸੋਭਿਤਚੀਗਾ॥ ੨੪੫॥ ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਦੇਖੀਏ
 ਤਿਲਕਕ੍ਰਿਸਨਸੁਖਦਾਇ॥ ਧੰਚਪੁਤਉਪਜਾਵਈਧੰਨਅਰੁਧਾਨ
 ਬਛਾਇ॥ ੨੪੬॥ ਹਾਸਕਰਤਜਿਹਨਾਰਕੋਮਸਤਕਥਰਾਦਿਖ
 ਗਾਇ॥ ਬਹੁਬਾਯਨਅਤਿਕੋਰੁਜੁਤਗਜਤੀਆਸੁਖਧਾਇ॥ ੨੪੭॥
 ਉਤਮਕੋਜਾਸਿਨਾਰਕੋਲਖਣਪ੍ਰਗਟਿਦਿਖਾਇ॥ ਰਿਖਸਾਮੁੰਦ੍ਰਕਜਿ
 ਉਕਥੇਉਕਤਿਵਾਨਤਿਹਗਾਇ॥ ੨੪੮॥ ੧ਚੋਪਈ॥ ਉਰੁਧੀਨਪਿ
 ਨਜਿਹਗਾਗਾ॥ ਸਮਸਤਦਸਨਪ੍ਰਗਟਿਉਕਤੀਭਾ॥ ਪਦਮਾਵਤਜਿਹਤ
 ਨੇਤੈਅਵੈ॥ ਕਿਜਆਖਅਤਿਟੇਰੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਬਿਖਰੁਰਸੇਭਾਜਿਹਬਨੀ॥
 ਸਮਨਾਸਾਅਰੁਤੁਗਸਸੁਨੀ॥ ਗਜਪਰਿਸਮਜਿਹਗਵਨਬਿਰਗੇਜੇ
 ਦਖਣੁਦਰਤਨਾਭਛੁਬਛਾਜੇ॥ ੨੪੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਸੁਰਗਅੰਗ
 ਅਰੁਸੇਦਰਵੇਖਾ॥ ਬਿੰਬਅਸਤਨਕੋਮਲਸੁਰੁਰੇਖਾ॥ ਕੋਕਲਸਮਸੁ
 ਕੋਵੈਜਾਕੀ॥ ਚਾਰਕੋਸਭਵੈਅਤਿਬਾਕੀ॥ ਸੋਭਰਤਕੋਰਾਜਾਕੋਰੇ॥
 ਪੁਤਵਤੀਸੁਰਗਨਸਚਰੇ॥ ਸੋਭਤਿਤੀਯਾਨਿਚਪਤਿਕੀਨਾਰੀ॥ ਬਿਧੁ
 ਧੁੰਗਤਿਗੁਨਕੀਉਜਿਆਰੀ॥ ੨੫੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਆਰੋਨਾਜਿਅ
 ਸੋਭਨਾਲਖਨਖੜਸਜਾਨਾ॥ ਪਤਿਕੋਹਤਿਅਚਿਰਨਮਿਲੈਮਹਾਕੁਲਖ
 ਏਮਾਨਾ॥ ੨੫੧॥ ਚਚਿਪਈ॥ ਧਿੰਗਦਿਰੀਅਰੁਕੁਪਰੀਰਨੀ॥ ਖ
 ਰਬਰਸੁਰਜਿਹਵਾਕਕੰਤਨੀ॥ ਮੋਟੀਜੀਘਧਾਦਅਤੁਰੀ॥ ਉਗਧਿ

ਕੇਸਮਯਾਦੁਖਿਆਰੀ॥ ਰੂਪੀਆਂਖਿਵਕੁਸੀਬੀਨੀ॥ ਵਿਰਲੇਦਸਨ
 ਬੀਕਮਖਛੀਨੀ॥ ਗਲੁਕ੍ਰਿਸਨਅਧਰਮੁਖਸਾਂਮਾ॥ ਜੁਕਅੰਗਮ
 ਸਤਿਯੁਗਬਾਂਮਿ॥ ੨੫੨॥ ਜਿਹਥਾਸਿਆਮਵਿਖਮਕੁਚੇ
 ਚੁ॥ ਅਤਬਾਂਮਨਅਤਿਦੀਰਘਸੇਉ॥ ਲਛੁਨਇਹਜਾਕੇਮਧਜਾਨੇ
 ਕੋਨਿਆਵਰਨੀਯਸੇਜਾਨਹੁ॥ ਸੁਖਧੀਨਰਹਤਮਗਦੁਖਦਾਈ॥ ਦੁ
 ਸਟਸੀਲਤਾਸੇਅਧਿਕਾਈ॥ ਦੀਜੇਤਜਿਨਹਿਕੀਜਹਿਪ੍ਰੀਤਾ॥ ਸ
 ਕੁਲਅਯਰਦੁਖਸਿਬਰਨੀਤਾ॥ ੨੫੩॥ ਇਤਇਸਰੀਣਾ
 ਖੇਜਸਕੁਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਾਕੇਪਾਇਤਲੇਰੇਖਾਂਮਦਰਤੇ
 ਗਣਿਹੋਇ॥ ਜਦਪਦਾਸਕੁਲੇਜਨਮਗਜਨਾਰਸੁਹੋਇ॥ ੨੫੪॥
 ਅੰਕਸੁਕੁੰਡਲਚਕ੍ਰਕੇਜਿਹਕਰਮਹਿਅੰਕਾਰਾ॥ ਪੁਤ੍ਰਅਸਟਉਪਜਾ
 ਟੁਈਸੋਗਜਾਕੀਨਾਰਿ॥ ੨੫੫॥ ਜਾਕੇਕਰਤਲਰੇਖਸੁਭਮੋਹਛਰ
 ਵਤਹੋਇ॥ ਬਹੁਈਸ੍ਵਰਜਅਨਿਦਜੁਤਨਿਪਨਾਰੀਹੋਸੋਇ॥ ੨੫੬॥
 ਚਕ੍ਰਦਮਮੰਡਲਬਹੁਰਿਪੂਰਨਕੁੰਕੁਮਕਾਰਾ॥ ਜਾਕੇਕਰਤਲਰੇਖ
 ਇਸੋਗਜਾਕੀਨਾਰਿ॥ ੨੫੭॥ ਬਿਰਤਾਜਾਕੀਸੇਖਲਾਨਕੁਮ
 ਰਲਾਕਾਰਾ॥ ਸਾਕਲਿਆਨੀਅਤਿਸੁਖੀਪਾਵੈਨਿਪਤਿਕੁਤਾ॥ ੨੫੮
 ਕੁਵਾਮਧਮਆਖਧਰਿਮਸਕੁੰਡਲਅਕਾਰਿ॥ ਜਚਿਬਾਂਮੇਦਿਗਤਚਿ
 ਸੁਖੀਦਾਹਨੇਨਿਪਕੀਨਾਰਿ॥ ੨੫੯॥ ਕਨਕਵਰਨਜਿਹਰੋਮਤਨ
 ਨਾਰਤੀਨਬਲਹੋਇ॥ ਸਾਮਤਨਿਪਕੇਪਾਵਟੁਈਪਰਮਸੁਖੀਕੀਸੋਇ॥
 ੨੬੦॥ ਇਤਗਜਨਾਰੀਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਧ੍ਰਿਦਯਕੇਸ
 ਅਰੁਦਸਨਪੁਨਿਦਿਗਅਰੁਅਧਰਬਖਾਨਾ॥ ਜਾਕੇਹੋਸੇਨੇਦਤਸੁਖੀ
 ਸਰਬਦਾਮਾਨ॥ ੨੬੧॥ ਅਲਪਰਮਜਿਹਤਨਬਿਖੋਖੀਨਸੁਵੈ
 ਦਜਿਹਅੰਗਾਨਿੰਦ੍ਰਾਭੇਜਨਤੁਛਜਿਹਸੁਖੀਹੋਤਪਰਸਿਗਾ॥ ੨੬੨॥
 ਹੋਮਹੀਨਸਭਿਗਾਤਜਿਹਕੇਮਲਅੰਗਸੁਜਾਨਾ॥ ਉਤਮਲਛੁਨਕ
 ਤਹੋਸਾਮੁਦਕਬਖਾਨਾ॥ ੨੬੩॥ ਜਿਹਥਾਜਾਕੇਲਾਲਬਰਨੇਨ
 ਮਿਰੀਵਤਜੇਸਾ॥ ਸਿਦਰਅੰਗਸਨਿਗਧਅਤਿਭਾਰਾਵਾਨਗੁਨਤਾਸੁ
 ॥ ੨੬੪॥ ਕ੍ਰਿਸਨਉਦਰਅਰੁਸਿਆਮਵਿਗਰਜਵਤਗਮ
 ਨਸੁਹਾਈ॥ ਇਹਛੁਨਉਤਮਰੀਯਾਕਹੀਸਮੁਦਕਕੁਭਾਈ॥ ੨੬੫॥
 ਇਤਇਸਰੀਉਤਮਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿ
 ਲਘੁਕਰਨਅਧਕਧੀਨਤਿਸਜਾਨਾ॥ ਅਤਿਸੁਖਮਕ੍ਰਿਸਨਅਧਿਕ
 ਰੇਸੁਵੈਰਿਕ੍ਰਿਤਮਾਨਾ॥ ੨੬੬॥ ਵਿਕਟਿਆਗਗੀਤਾਰਕੀਪਾਦਖ
 ਨਤਾਹੋਇ॥ ਪਤਿਵੈਰਨਸੋਗਾਮਨੀਬਹੁਰਿਸੀਲਕਓਖੋਇ॥ ੨੬੭
 ਲੇਖਅਧਰਜਿਹਥਾਕ੍ਰਿਸਨਪਿੰਗਆਖਦਿਖਗਾਈ॥ ਖਰਬਰ

ਸਰਜਹਿ ਨਾਰੀ ਮਾਸ ਦ ਸਮਧ ਤਿਥਾਇ ॥ ੨੬੦ ॥ ਅਧਰਿ
 ਰੋਮ ਨਿਹ ਜਾਘ ਧਰਿ ਰੋਮ ਪੈ ਯਹ ਮਾਹਿ ॥ ਅਧਰ ਯੁਗ ਮਧ
 ਰ ਰੋਮ ਨਿਹਿ ਸੀਘਰ ਭਉ ਤੀਨਾਹਿ ॥ ੨੬੧ ॥ ਮਾਦੁਲ
 ਮੋਟੇ ਗਧ ਨਿਹਿ ਅਸਤ ਨਿਲਾ ਬੋਹੇਇ ॥ ਯਦਾ ਤਦਾ ਸੀਏ ਹਥਿ
 ਕਰੈ ਏਤੀ ਪਤਿ ਮੇਹ ॥ ੨੬੨ ॥ ਕਰਿ ਅੰਗੁਰੀ ਸੇਟੀ ਅਧਰ ਬ
 ਰੀ ਨਾਸ ਸੁਖ ਜਾਨਿ ॥ ਗੁਰੀ ਨਖ ਅਰਕੇ ਸੁਖ ਨਿਮਗਾਇ ਪੀਤੀ ਜ
 ਮਾਨਿ ॥ ੨੬੩ ॥ ਲਿਬ ਚਿਦਰ ਅਸੁਖ ਲਸਿ ਰਿਕਤਿ ਪਤਿ
 ਸੈਨਾ ਅਤਿ ਚਿਧਾਇ ਯੇ ਦਰਬ ਪਾਨਿ ਅਚਿਰ ਸੇ ਸੁਖ ਚੇਨਾ ॥
 ੨੬੪ ॥ ਅਤਿ ਏਰਘ ਅਤਲ ਹੁਤਿ ਯਾ ਅਤਿ ਖੁਲੀ ਅਤਿ
 ਖੀਨਾ ਅਤਿ ਗੁਰੀ ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਸਤ ਤੇ ਏਖਾਟਿ ਦੁਰਕੁਰੀ ਚੀਨਾ ॥ ੨੬
 ੫ ॥ ਧਗ ਅੰਗੁਰੇ ਕਨਿ ਸਦਕਾ ਪੁਨਿ ਮਨਾ ਮਕਾ ਜਾਨਾ ਪੁਰ ਮਨ
 ਪਰ ਸੈ ਮਧ ਪਗ ਬਾਲੁ ਯਾਹੁ ਤਮਾਨਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ਨਈਨ ਮ
 ਨਿਹ ਨਾਰਕ ਫਲੁ ਨਾਮਾ ਜੇਨਾ ਗਾਏ ਵੀ ਅੰਬੇ ਨਾਮੁ ਨਿਹਿ ਸੀਘਰ
 ਹੋਕਾ ਗਾ ॥ ੨੬੭ ॥ ਤੀਰਥ ਸਮਨਿਹ ਨਾਰਕ ਨਾਮੁ ਬਿਛੁੜਤ ਹੋਇ
 ਤਕੇ ਸੁਖ ਨਹਿ ਦੇਖੀਏ ਸੀਘਰ ਰੁਤ ਕੋਧੇਇ ॥ ੨੬੮ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿ
 ਤਾ ਦੇਵਰ ਸਸੁਰ ਪਤਿਗੁਤਾ ਸੁਤ ਜਾਨਾ ਅਪਲੁ ਛੁਨਾ ਸਰੁ ਕਥਿ ਜੇਨੁ
 ਤੀਧਿ ਬਮਧੁ ਛੁਨਾ ॥ ੨੬੯ ॥ ਏਖ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਯਾ ਬਾਦੀ ਪਤਿ ਅ
 ਨੁਸਾਰੀ ਮਾਨਿ ॥ ਸਮੇ ਚਤੁਰ ਪਤਿ ਸੁਖ ਕੋਰੇ ਸੇਕਲਿ ਆਈ ਜਾਨਿ ॥ ੨੭੦ ॥
 ਮਧ ਮਦੁ ਜਾਨੇ ਨਾਰਕੀ ਪੈ ਛਾਕ ਹੀਏ ਤਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰੀਜਾ ਸੁਖ ਪਾ
 ਵਈ ਬਿਰਧਾ ਬਾਤਿ ਸੁਖਾਹਿ ॥ ੨੭੧ ॥ ਕੋਮਾਗੀ ਕੋਲ ਸਬਰ ਖਤਿ
 ਸਤਿ ਜੋ ਬਨ ਜਾਣਾ ਪੰਛ ਪਚਾਸ ਸਮਧ ਦੁਜਤਾ ਪਰਿ ਬਿਰਧਾ ਮਾਨਾ ॥
 ੨੭੨ ॥ ਏਖ ਮਨ ਪੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰ ਨ ਕਹੀ ਸਿਖ ਨਿਹ ਸਤਿ ਦੇਖਾ ਪਤਿ ਜੁ
 ਤੀ ਅਨ ਸਾਰੇ ਚਿਤ੍ਰ ਮਜਾਨ ਹੁਕੇ ॥ ੨੭੩ ॥ ਸੁਰੁ ਕੇ ਸਾਧ ਦਮਨ ਕਹੀ
 ਸੁਲ ਪਹੁ ਸਤਿ ਜਾਨਿ ॥ ਏਰਘ ਕੁਚੁ ਹਸਤ ਨਿਬਨੀ ਵਕੁ ਚਿਤ੍ਰ ਏਮਾ
 ਨਾ ॥ ੨੭੪ ॥ ਚਕੁ ਦਾਕ ਅਸਤ ਨ ਜਗਲ ਨਾਸਾ ਬਿਬ ਕਪੋਲਾ ਹਰਿ
 ਨਾਖੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਪਦ ਮਨਿ ਜਾਨ ਹੁਕੇ ॥ ੨੭੫ ॥ ਬਿਬ ਕੁਚੁ ਜਾ
 ਕੇ ਵਕੁ ਅਤਿ ਤਨੁ ਅਸੁਖ ਲਾਪਾਗਾ ਹਸਤ ਨ ਅਧਮ ਕੋਰੇ ਰਵੁ ਪਦੁ ਸਪ
 ਤਰਤਾ ਸੁਖ ਗਾਗਾ ॥ ੨੭੬ ॥ ਏਰਘ ਅਸਤ ਨ ਸਕੁਲ ਏਰਘ ਚਿ
 ਦਰ ਕੋਰੇ ਗਾ ਸਿਖ ਨਿਰਿ ਅਲੋਲ ਪਾ ਅਧਰ ਕਾ ਅਚਾਰੁ ਸੁਘੋਗਾ ॥ ੨੭੭ ॥
 ਸਮ ਅਸਤ ਨ ਦ੍ਰਿਗੁ ਹਰੁ ਦ੍ਰਿਤਿ ਮਧਰ ਦਾਕ ਸੁਖ ਗਾਸਾ ॥ ਨਾਰਚਿਤ੍ਰ
 ਏਮਧ ਤਨੁ ਪਤਾ ਹਿਤ ਸਦ ਸੁਖ ਬਾਸਾ ॥ ੨੭੮ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਸੁਰੁ ਗ

9

ਅਤਿਪਦਮਨੀਉਚਹਸਤਨੀਜਾਨਾਦਸਨੀਦੀਰਘਸਿਖਨੀਸ
ਮਸਿਤਚਿਤ੍ਰਈਮਾਨਾ॥ ੨੮੭॥ ਪਦਮਗੋਪਸੇਪਦਮਨੀਹਸਤਨ
ਮਧਗੋਪਹੋਇ॥ ਖਾਰਗੋਪਤਨਸਿਖਨੀਘਛਚਿਤ੍ਰਈਸੇਇ॥ ੨੮੮
ਪਦਮਨੀਜਾਨੇਹਿਸਸਰਿਗਾਨਿਚਿਤ੍ਰਈਦੇਖਾ॥ ਰੁੜ੍ਹਸਬਦਸਹਸਤ
ਨੀਕੰਕਸਿਖਨੀਘੋਖਾ॥ ੨੮੯॥ ਚੈਪਈ॥ ਘੋਕਜਆਸਨਪਦਮ
ਮਨਗਾਈ॥ ਬੇਦਦਾਰਿਸਿਖਨਸੁਖਪਾਈ॥ ਪਾਦਕੰਧਹਸਤਨਰਤਸੇਨੇ
ਨਾਗਰਆਸਨਾਚਿਤ੍ਰਨਗੋਨੇ॥ ੨੯੦॥ ਮੁਖਸੇਰਗੁਅਤਿਪਦਮਨੀਜਾਨੇ
ਹਿਦਯਸੇਰਗੁਹਸਤਿਨਕਰਿਮਾਨੇ॥ ਗਾਥਸੁਗੋਪਚਿਤ੍ਰਈਕਹੀ॥ ਪਾਦ
ਸੁਗੋਪਚਿਤ੍ਰਈਸਿਖਨੀਲਹੀ॥ ੨੯੧॥ ਕੇਸਕਗਲਹਸਤਨੀਹੋ
ਈ॥ ਲਾਬੇਕੇਸਸਿਖਨੀਸੇਹੋ॥ ਸੁਖਮਕੇਸਚਿਤ੍ਰਣਪਤਿਸੇਹੋ॥ ਵਕ੍ਰਕੇਸ
ਪਦਮਨੀਮਾਨੇਕੇਹੋ॥ ੨੯੨॥ ਚੈਪਈ॥ ਬਾਛਾਘੋਮਪਦਮਨੀਜਾਨੇ
ਦਬਲਾਲਸਾਹਸਤਨਮਾਨੇ॥ ਚਿਤ੍ਰਣਮਾਨਚਹੈਮਨਮਾਹੀ॥ ਸਿਖਨ
ਬਾਛਾਕਲਹਿਸਦਾਹੀ॥ ੨੯੩॥ ਗਿਆਤਜੇਗਲਛਨਕਹੈਸੁਰੁ
ਅਪਕਾਰੀਜਾਨਾ॥ ਕੁਲਯਸੁਲਛਸੁਬਿਧਤਿਸੁਸਮਝੈਪ੍ਰਗਯਾਦਨ
੨੯੪॥ ਚੈਹਗਾ॥ ਰੁਤਾਪਦਮਨੇਕੇਸਸਾਘੋਮਅਧਕਦੁਹਅੰਗ
ਉਤਮਅਤਿਸਿਜੇਗਥਰਿਸੁਰੁਨਾਕਪਤਿਸਿਗਾ॥ ੨੯੫॥ ਬਿਖਰੁਹ
ਸਤਨੀਤਮਿਲਤਹੀਮਨੇਹੈ॥ ਉਅਨੰਦਾਪਤਿਜੁਵਤੀਸਹਜੇਮਿਲੈਭਾ
ਗਜਾਇਦੁਖਦੇਦਾ॥ ੨੯੬॥ ਚਿਤ੍ਰਣਕੇਸੁਰੁਹਣਪਤਿਸੁਖੀਆਵ
ਚਿਤਚੈਨਾ॥ ਸਿਖਨਕੇਰੁਤਾਹੈਬਹੁਬਿਲਾਸੇਦ੍ਰਿੜਮੈਨਾ॥ ੨੯੭॥
ਮੈਨਚੈਨਸੁਖਦੈਨਕੇਬਨੀਉਚਹਤਿਜਾਸਾ॥ ਸੁਰੁਲਛਨਤਿਆਪਤਿਸੁ
ਹਤਿਦੈਵਨੈਤਸੁਖਥਾਸਾ॥ ੨੯੮॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀਚਾਰਦੇਵਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਿਪੁਰਣਿਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡਥਸੈਪੁਰਕੰਸੀ॥ ਆਤਮਏਕਸਦਾਘ
ਨਅਨਿਦੈਜੇਤਸਰੁਪਅਰੁਪਅਨਾਸੀ॥ ਪੁਰਿਰੁਰਅਵਨੀਦਸਚਾਰਿਅ
ਨਾਹਦਕੇਵਲਸੁਧੰਧ੍ਰਕਸੀ॥ ਰਿਜਸੇਆਦਾਬਿਰਜਤਿਹੈਸਿਰਬਾਰਹੀ
ਬਾਰਬਿਨੈਸੁਖਥਾਸੀ॥ ੨੯੯॥ ਚੈਹਗਾ॥ ਬਾਰਬਾਰਗੁਰਚਰ
ਨਪਰਿਨਮੇਨਮੇਬਹੁਬਾਗਾਜਿਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਜਾਨਿਯੋਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰੀਖ
ਬਿਚਾਰਿ॥ ੩੦੦॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਆਤਮਗੰਧਸੇਘਟਿਕੋਪਟਿਕਾ
ਗਨਕਾਕਜਰੁਪਅਗਾਸੀ॥ ਗ੍ਰਿਥਸਾਮੰਦ੍ਰਕਥਾਕੁਖਚੇਕਵਿਤਾਪਿਖਯਾ
ਹਿਕੋਗੋਜਿਨਹਾਸੀ॥ ਬ੍ਰਾਤਬਰੋਜਸੁਰੰਮੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਤਾਸਕੋਹੋਤਿਸੁਰੁ
ਖਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਅਨਿਦਮੇਘਸਦਾਗੁਰਨਾਨੇਕਤਾਕੁਲਦੀਨਬਿਨੈਸੁਖ
ਥਾਸੀ॥ ੩੦੧॥ ਚੈਹਗਾ॥ ਸਿਬਤਿਬਿਕ੍ਰਮਾਅਸਟਦਸਸਤਚ
ਤਵਅਰੁਪਾਂਚਾ॥ ਆਸੁਨਦੇਵੀਗਤਨਵਸਿਪੁਰਨਸੁਰੁਸਿਚਾ॥ ੩੦੨॥

9

੨੮੪
ਯਿ:

ਇਤਿਤਿਤੀਆਕਥਾਵਿਕ੍ਰਮਸਮੂਹੀਧਨੀਕਥਾਸਿਪੁਰਣੀ॥ ੧॥
 ਦੇਹਗਾਅਵਰਿਸਮੁਗੀਥਾਪਨਾਕਰਿਚਿਮਹੁਰਤਅਭਿਗਾਸਿੰਘਾ
 ਸਨਕੇਚਨਨਕੇਰਾਜਾਮਾਏਭਿਭੁਜਾ॥ ੧॥ ਚਥਿਧੰਧੀ॥ ਚਨਨਸਿੰਘਾਸ
 ਨਗਜਾਮਾਏ॥ ਚਥਿਧੰਧੀਪਤਰੀਬੇਲਸੁਨਾਏ॥ ਗਜਾਮਤਿਸਿੰਘਾਸ
 ਨਚਨੀਏ॥ ਜਥਿਵਿਕ੍ਰਮਸਮਕਰਨੀਕਰੀਏ॥ ਧੁਛਤਭੇਜੁਸੁਨਹੁਗੀਪ
 ਤਰੀ॥ ਤੁਕਹਿਏਦੁਲਕਤੇਓਤਰੀ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਕੀਕਰਨੀਸੇਕਰੀਏ॥ ਨ
 ਤਥਿਸਮਭਿਮਸਟਿਕਰਿਰਹੀਏ॥ ੧॥ ਧੁਤਰੀਵਚਨਾਸੁਨੀਏਭੇ
 ਜੁਹਮਾਗੇਥੈਨਾ॥ ਅਥਮੈਕਰੇਜੇਦੇਖਿਓਨਾ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਸਮਸੁਕਤਏਕ੍ਰ
 ਕੀਜੈ॥ ਤਬਹਿਸਿੰਘਾਸਨਪਰਿਪਗਦੀਜੈ॥ ਸੁਨੇਰੁਜਵਿਕ੍ਰਮਏਓ
 ਕੀਨਾ॥ ਸੇਥੁਤਗਾਏਓਜੇਦਿਨਕਹਿਦੀਨਾ॥ ਬਿਧੁਓਪਕੇਕੇਰਥੈਗਾਏ
 ਓ॥ ਕਰਹੁਜਗਾਜਿਓਥੇਦਬਤਾਏਓ॥ ਤੇਖਿਓਓਦਪਜਗਜਬਕੀ
 ਨਾ॥ ਚਾਰਚਤਨਮਾਗਕਰਿਦੀਨਾ॥ ਤਿਨਮੈਏਕਲੀਏਏਕਛੁਡੈ॥ ਤਿ
 ਓਅਤਿਧੰਧੀਓਦਧਿਮਨਿਥਾਏ॥ ਧੁਰੀਅਵਤੀਬਿਕ੍ਰਮਗਜਾਅਤ
 ਓਦਾਰਿਵਿਧਨਨਿਪੁਸਾਜਾ॥ ੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਓਦਮਥੇਲਧੀਜਸ
 ਦਾਬੁਧਪ੍ਰਕ੍ਰਮਹੋਏ॥ ਦਾਤਾਗਾਨਗਾਹਕਸਦਾਐਸਾਗਜਾਕੇਏ॥
 ੩॥ ਚੰਧੰਧੀ॥ ਦੇਵਸਗਾਏਏਸਰੁਤਬਹੀ॥ ਬਲਿਹਵਿਧਿਅਦੀਜੇ
 ਓਨਿਜਬਹੀ॥ ਗੁਰੀਚਕ੍ਰਸੁਦਰਸਨਕੇਸੇ॥ ਕੀਏਪੁਨਜਾਵਤਮਿਟਿਜੈਸੇ॥
 ਗਜਾਕਹਤਿਏਹੀਮਨਆਵਤਾਲਛਨਏਸਥਿਤਕਤਹੁਪਾਵਤਾਐਸੀ
 ਓਦਲਲਛਕਗਾਵੈ॥ ਕਬਹੁਆਵੇਕਬਹੁਜਾਵੈ॥ ਮਮਘਰਿਸਦਾਸਿਧ
 ਦਾਹੋਏ॥ ਗਜਤਿਲਕਜਾਨੇਸਭਕੇਏ॥ ਲਛਮੀਕੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾਏ
 ਆਵਤਕਹਤੇਕਹਸਮਾਏ॥ ਧਨਧਨਕੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾਵਤਾ॥ ਬਰਖ
 ਕਹਕਹਤੇਆਵਤਾ॥ ਏਸਥਿਰਲਛਹੋਏਏਜਾਨਿਓ॥ ਏਕਦਰਿਦੀ
 ਏਕਧੀਨਮਾਨਿਓ॥ ਏਧੁਤਛਿਸਭਕੇਏਸਿਜਾਨੇ॥ ਆਵਤਜਾਤਾਧੀਰ
 ਜਮਾਨੇ॥ ਲਛਚੰਦਕੀਏਕਗਤਿਮਾਨਹੁ॥ ਕਬਹਿਘਟਤਕਬਧੁਰਗਜਾ
 ਨਹੁ॥ ਬਿਰਕਬਹੁਕਬਹੁਜੈਜਾਵਤਾ॥ ਏਹਥਿਧਿਗਜਨਿਧਟਜਨਿਓ॥ ਦਾਨ
 ਮਹੇਤਸਵਕੀਮਤਿਗਨੀ॥ ਪਾਤ੍ਰਦਾਨਯਥਾਤਿਚਿਤਦੇਤਾ॥ ਧੁਨਮਹੇਤ
 ਸੁਹਚਿਚਿਸੁਖਤਾ॥ ੪॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਦੁਰਬਲਦੀਨਅਨਾਖਸਭੁਆਹਿਧ
 ੨ਸੁਪਾਤਾ॥ ਜੇਏਛਾਕਰਿਸਾਂਗਹੀਸੇਧਾਵਹਿਸੁਖਮਾਤਾ॥ ੫॥ ਚੰਧੰਧੀ
 ਏਕਰਤਨਮਾਗਹਿਸੇਓਦੇਵਹਿ॥ ਦੂਬੁਧਹੁਤਮਾਗਹਿਸੇਓਲੇਵਹਿ॥
 ਦੇਹਿਦੁਸੇਰਖਟਿਰਸੇਭੁਜਨਾ॥ ਜੇਅਥੁਤਚਾਹੇਅਤਿਹਿਮਨਾ॥ ਦੇਹਤੀਸਰ
 ਸੇਸੁਨਲੀਜੈ॥ ਅਤਿਚਤੁਰਗਨਿਸੇਨਾਕੀਜੈ॥ ਚਿਓਥੇਤੇਸੁਖਨਬਹੁਪਾ

ਵੇ।। ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਚਹੁ ਤੇ ਬਨਿਆਵੇ।। ਏਹ ਸਾਮੁੰਦ੍ਰ ਗਜੇ ਕੇ ਦੋ।।
 ਹੋ।। ਏਹ ਰਖਤਿ ਵਿਕ੍ਰਮ ਚਿਤਿ ਲਏ।। ਤਬ ਹਿਮੰਤ ਸਵਪਨ ਤਉ
 ਚਿ।। ਅਤਿ ਹਰਖ ਤਰਜਾ ਪਹਿਗਾਇ।। ਏਕੈ ਨਗਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਧਾ
 ਰਿਚਿ।। ਬ੍ਰਹਮਨ ਬਿਦਾ ਕਰਤ ਮਨ ਪਾਰਿਚਿ।। ਗਜੇ ਕਹਿਯੋ ਸੋਨੇ ਪੂਰੁ
 ਮੇਰੇ।। ਚਾਰ ਰਤਨ ਆਗੇ ਹੋਤੇਰੇ।। ਇਨ ਮੈ ਤੇ ਜਾਨਹੁ ਸੇਈ ਲੀਜੋ।।
 ਅਪੁਨੇ ਮਨ ਭਾਇਆ ਸੁਕੀਜੋ।। ਸੁਨ ਗਜਾ ਜੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾ ਜਬ ਆਇ
 ਚਿ।। ਨਖੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁਤ ਪਾਸਿ ਬੈਠਾਇ।। ਸੁਨੇ ਸੁਭੇ ਇਕ ਬਾਤੁ ਹਮਾਰੀ
 ਚਾਰ ਰਤਨ ਚਾਰੇ ਗੁਨ ਭਾਰੀ।। ਵਹ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਗਜੇ ਕੇ ਦੀਨੇ।। ਹੋਇ ਚਿਤਿ
 ਹਰਖਿ ਗਾਇ ਤਬ ਲੀਨੇ।। ਮੇਰੇ ਗਾਇ ਕਹਿਯੋ ਇਕ ਲੀਜੋ।। ਜਿਯ ਪਰ
 ਇਛੁ ਸੇਈ ਕੀਜੋ।। ਮੈਤੁ ਮਪੁਛੁ ਤਉ ਤਹੀ ਆਇ।। ਜੋ ਗੁਨ ਚਿਨ੍ਰੇ ਬ
 ਲ ਸੁਨਾਇ।। ਕਵਨ ਰਤਨੁ ਸਤ ਅਬ ਲੀਜੋ।। ਜੋ ਮਨ ਹੋਇ ਸੋਈ ਕਹਿਯੋ
 ਜੋ।। ੬।। ਵੇਹ ਗਾ।। ਸੁਨੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹੀ ਰਤਨ ਚੁਨਿ ਲੇਹਿ।। ਸੇ
 ਨਾਹੁ ਇਚੁ ਤੇਰੀ ਗਾਨੀ ਮੁਝ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮਏਗਾ।। ੭।। ਚੋਪਈ।। ਪਿਤਾ ਕੋ ਹੋਯਾ ਤੇ
 ਪੁਨ ਹੋਈ।। ਸੁਨ ਸੁਤ ਰਤਨ ਲੀਜੋ ਏ ਸੋਈ।। ਤਿਹੀ ਆਕਹੈ ਰਤਨ ਵਹਿ ਲੀ
 ਜੋ।। ਖਟਿਰ ਸਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੇਜਨ ਕੀਜੋ।। ਨਖਾ ਕਹਤ ਰਤਨ ਵਹਿ ਲੀਜੋ।। ਤੁਖ
 ਨ ਬਰਨ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕੀਜੋ।। ਇਹੀ ਸੁਨ ਤਿਹਿ ਜਫੇ ਰਤ ਬ ਆਇ।। ਗ
 ਜੇ ਕੋ ਬਿਰਤਿ ਤ ਸੁਨਾਇ।। ਸੁਨੇ ਗਾਇ ਜਬ ਮੇਘ ਰਿਗਾਇ।। ਪੁਛੁ ਤਿਹ
 ਤਿਉ ਪਦੁ ਹੁਕਾਇ।। ਮਮ ਸੁਤੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨ ਖਾਹਮਾਰੀ।। ਚਾਰੇ ਅਵਰ ਅਵ
 ਰ ਮਤ ਪਾਗੀ।। ਅਪੁਨੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਖ ਕੋ ਮਾਨਹਿ।। ਕਹਾਨ ਏ ਕਵਾਏ ਕਨ ਜਾਨਹਿ
 ਤਾਂ ਤੇ ਮੈ ਕਹੁ ਗਾਇਨ ਆਵੈ।। ਕਰਹੁ ਨ ਰਿਦ ਜੇ ਚਿਤੁ ਮਗਾਵੈ।। ੮।। ਵੇਹ ਗਾ।।
 ਸੁਨੇ ਦੇਵ ਗਾਜਾ ਕਹਤਿ ਰਤਨ ਲੀਜੇ ਚਾਰਿ।। ਜਿਉ ਮਾਗਹਿ ਤਿਉ ਦੀਜੀ
 ਅਹਿ ਆਵਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਨਿ ਵਾਰਿ।। ੯।। ਚੋਪਈ।। ਗਜੇ ਦੀਨੇ ਰਤਨ ਉਠਾ
 ਏ।। ਭੇ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪਹਿ ਬੈਠੇ ਆਇ।। ਨਖੁ ਸੁਤੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੇ ਕਹਿ ਦੀਨੇ।। ਅ
 ਤਿ ਅਨੰਦ ਹਰਖ ਤਿ ਸੁਰ ਦੀਨੇ।। ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਵ ਗਜੇ ਕਹਿ ਚਿ।। ਬਡੇ ਅਨ
 ਗਹਿ ਹਮ ਸਿਰਿ ਪਹਿ ਚਿ।। ਬ੍ਰਹਮਨ ਹਮ ਪੁਰੁ ਇਚਿ ਦਇਆਲਾ।। ਬਹੁ ਕੋ
 ਪਾਕੀ ਨੀਨੰਦ ਲਾਲਾ।। ਐਸੇ ਵਿਕ੍ਰਮ ਸਮ ਕੇ ਚਿਹੋਈ।। ਇਸ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਬੈ
 ਠੇ ਸੇਈ।। ਤੈ ਸੁਕੁ ਤਿਐ ਸੋ ਕੇ ਚਿ ਕੀਨੇ।। ਚਚਿ ਬੀ ਪੁਤਰੀ ਇਉ ਕਹਿ ਦੀਨੇ।।
 ਵਿਕ੍ਰਮ ਬਾਤ ਸਹਨ ਸੁਨਿ ਮਾਨੀ।। ਗਿਗਾ ਗਮਾਇ ਹਕ ਬਾਬ ਖਾਨੀ।।
 ੧੦।। ਇਤ ਚਚਿ ਬੀ ਕਥਾ ਵਿਕ੍ਰਮ ਸਕ ਬਿਪਨੀ ਸਿਪੁਰਈ।। ੧।। ੧।।
 ੧।। ਵੇਹ ਗਾ।। ਅਚਿਰ ਮਹੁ ਰਤਨੁ ਜ ਜੀ ਪੁਛੁ ਯੋ ਬਿਪੁ ਬੁਲਾਇ।।
 ਸਿੰਘਾਨ ਕੇਚ ਜਨ ਕੇ ਤਤ ਪਰ ਗਏ ਆਇ।। ੧।। ਵੇਹ ਗਾ।। ਪੁਤ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

Samant

ਗੀ ਬੋਲੀ ਸੋਲਈ ਸੁਨਹੁ ਕੋ ਜ ਦੇ ਕਾਂਨਿ॥ ਮਤੁ ਸਿੰਘਾ ਸਨਪਗਾਧਰ
 ਹੁਤਾਰੇ ਤੋ ਕੋਆਨਾ॥ ੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਜਚਿ ਵਿਕ੍ਰਮ ਸਮਕਰਨੀ ਕਰੀ
 ਚੈ॥ ਤਬਹਿ ਸਿੰਘਾ ਸਨਪਗਾਧਰੀ ਧ੍ਰੇ॥ ੧॥ ਗਾਜਾਵਚਨਾ॥ ਵਿਕ੍ਰ
 ਮਕੀ ਚਿ ਸੋਮੇਹਿ ਸੁਨਾਵਹੁ॥ ਬੇਰ ਬੇਰ ਮੇਹ ਫਿਰਧਗਾਵਹੁ॥ ਪੁਤਗੀਵ
 ਚਨਾ॥ ਜੇਮੇਹਿ ਪੁਛਹੁ ਕੋ ਜ ਵਿਚ ਛੁਣਾ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਜੀ ਕੇ ਸੁਨੀਅਹੁ ਛੁ
 ਨਾ॥ ਜੇਜੇ ਸੁਕ੍ਰਤ ਵਿਕ੍ਰਮਕੇ॥ ਸਰਗੁਨੀ ਮਨਾਇ ਖਿਯੋ ਬਨਿਯੋ॥ ੩॥
 ਚੌਪਈ॥ ਨਰਵਿਕ੍ਰਮ ਕੇ ਬਾਗਮਹਿ ਖੀਰ ਸਰੋਵਰ ਆਹਿ॥ ਖਰ
 ਮਿਰਾ ਬਹੁ ਕੀਜਾ ਕਰਹਿ ਦੇਵ ਸਗਾਹੇਤਾਹਿ॥ ੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ
 ਤੇਰੀ ਮਹਿ ਉਸਤ ਕਰੀ॥ ਸੁਅਰਗ ਪੁਰੀ ਤੇ ਉਤਮਧਰੀ॥ ਖੀਰ ਸਰੋ
 ਵਰ ਉਤਮ ਬਾਗਿ॥ ਖੀਰਹਿ ਤਸਦਾ ਅਨੁਗਾਗਾ॥ ਸਰੁ ਸਰੋਵਰ
 ਪਤਮਾਨ ਸਰੋਵਰਾਹਿ ਸਚ ਕੋਰ ਮੈ ਉਰਗ ਰਜੁ ਪਗਾ॥ ਸਰੁ ਸੁਖ ਕਰਤ
 ਰਹਤ ਤਿਹ ਚਿਰਾ॥ ਹਰਿਜ ਸੁਸਦਾ ਬਖਾਨਹਿ ਕੋਗਾਹਿ ਸਹਿ ਸਨੀਮਨ
 ਹਿ ਬਿਚਾਰਿ ਚਿ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਦੇਖਨ ਮਨ ਪਾਰਿ ਚਿ॥ ਚਿਤਤ ਉਤਤ ਇੰਦ੍ਰ
 ਪੁਰਿ ਆਏ॥ ਦੇਖਿ ਸਰੁ ਚਿਤਿ ਅਤਿ ਹਰਖਾਏ॥ ਮਾਤ ਲੋਕ ਉਪਥਨ
 ਸੁਨਿ ਪਾਏ॥ ਚਿਤ ਹਰਖ ਤਿ ਦੇਖਨ ਉਠ ਪਾਏ॥ ਚਿਤਰੇ ਆਇ ਸਰੋਵਰ ਜ
 ਗਾ॥ ਖੀਰਨੀਰ ਸਮ ਦੇਖਿ ਚਿਤਗਾ॥ ੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਦੇਖ ਸਰੋਵਰ ਦੁਪ
 ਕੋ ਫਲ ਫਲ ਨੇ ਸੇਬਾਗਾ॥ ਅਤਿ ਹਰਖ ਤਿ ਬੈਠੇ ਤਹ ਬਢਿਯੋ ਚਿਤ
 ਅਨੁਗਾਗਾ॥ ੬॥ ਮਾਲੀ ਦੇਖ ਹਰਖ ਚਿਤਰੁ ਚਿ॥ ਹਰ ਬਗਾਇਗਾ
 ਜਾਪਹਿ ਗਾਇਗਾ॥ ਸੁਨੀਏ ਵਿਕ੍ਰਮ ਗਾਇਨ ਰੇਸਾ॥ ਤੇਹ ਸਗਾਹੇ ਸੁਰਨਰ ਸੇ
 ਸਾ॥ ਤੇਸਹਿ ਸਨੀ ਚਿਤਰੇ ਆਇ॥ ਬੈਠੇ ਸਰੋਵਰ ਕੇਤ ਚਾਇ॥ ਗਜੇਸੁ
 ਕਤਾ ਫਲੁ ਬਹੁ ਲੀਨੇ॥ ਦੇਹੁ ਅਗਰੁ ਬੇਰਿ ਪਠਿ ਦੀਨੇ॥ ਖਾਇ ਅਘਾ
 ਇ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ਚਿ॥ ਵਿਕ੍ਰਮ ਰੁਪੁ ਲੇ ਮਨਗਾਇ ਚਿ॥ ਹਿਸਨ ਸ
 ਰੋਵਰ ਚਿਤਨਿ ਗਾਇ ਚਿ॥ ਦੇਖੈ ਮੁਸਕਰੈ ਬਹੁ ਬਲੁ ਗਾਇ ਚਿ॥ ਤਬ ਪਤ
 ਸੇਕਹਿਯੋ ਇਨ ਕਾਛਹੁ॥ ਰੁਬਤ ਜੀ ਚਿ ਬੁਲਿ ਬ ਅਛਾਤਹੁ॥ ਹਿਸਕ
 ਹਿਚਿ ਸੁਨਹੋ ਅਬਨਾਰੀ॥ ਇਹ ਸਰੁ ਦਸਇਨ ਕੇ ਅਧਕਾਰੀ॥ ਰੁਬਤ ਰੁਬ
 ਤਹੀ ਮਹਿ ਜਾਵੈ॥ ਜੇਕਾਛੇ ਤਿਹ ਦੁਖ ਉਪਜਾਵੈ॥ ੭॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਾਰਾ
 ਮੁਸਦੇ ਨੇ ਦਸਇ ਇਨ ਤੇ ਭੁਲੇ ਨਹਿ॥ ਕਿਤੁ ਘਨੀ ਸੋਰੁ ਲਾਕਰਿ ਅ
 ਤੇ ਪਛੁਤਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਾਤੇ ਉਸਕੇ ਰੁਬਨ ਦੀਜੈ॥ ਨਿਸੁਨੇ
 ਸੋਉਪ ਕਾਰਨ ਕੀਜੈ॥ ੯॥ ਸਰਪ ਕੁਰਖ ਲਕੁਰ ਸਰਪ ਕੁਰਖ ਲਹ
 ਤਰਗਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੇ ਦਸਾਮਿਤੇ ਸਰਪ ਰਖ ਲੇ ਕੇਨ ਪ੍ਰਸਾਮਿ॥ ੧੦॥

9

ਤਤੇਦੁਸਟਿਦੁਰਤੇਤਜੀਏ॥ਹੁਇਦਿਆਲਚਿਤੋਗੋਬਿੰਦੁਜੀਏ॥
 ਤਬਾਫਿਚਿਤਿਗੀਆਬੋਲਸਨਾਹਿਓ॥ਤੈਪੁਰਖਾਮੈਸੇਮਨਗਾਹਿਓ॥
 ਧਰਮਕਰਤਦੁਖਉਪਜੇਕੋਈ॥ਸੁਖਸਮਾਨਿਕਰਿਜਾਨਹੁਸੇਈ॥ਜਿਸ
 ਨਦੁਇਆਧਰਮਚਿਤਧਰੇ॥ਜਾਹਿਸੁਮਰਗਜੇਇਸਿਥਿਤਮਗੇਕਾ
 ਹੁਹੁਇਸੈਦੁਇਆਚਿਤਧਰੇ॥ਦੁਖਸੈਕਟਤੇਮਤੁਤਮਰਗੇਈ॥੧੧॥
 ਤਿਗੀਆਕਹਿਯੋਸੁਮਾਨਿਓਕਾਹਿਓ॥ਚਿਮੁਸਸੁਗਾਹਿ॥ਕੰਧਤਲੇ
 ਟਤਧਰਨਿਧਰਿਸੇਦੁਖਕਹਿਚਿਨਜਾਹਿ॥੧੨॥ਚੋਪਈ॥ਹਿਸਹਿਸ
 ਨੀਦੁਇਯਾਬਿਚਾਰੀ॥ਕਾਹਿਓਚਿਮੁਸਜਮਗਾਵਿਕਾਰੀ॥ਕਪਤਿਏ
 ਖਬਗਲਮਹਿਲੀਨੋ॥ਦੁਇਆਜਾਨਹੋਸਨਾਹਿਉਕੀਨੋ॥ਉਤ
 ਰਿਚਿਸੀਤਸਥਲਤਨਾਗਿਓ॥ਤਬਹੀਧੰਖਨਕਟਨਲਾਗਿ
 ਓ॥ਧੰਖਕਾਟਿਸਕੁਟੀਏਗਿਗਈ॥ਉਤਨਸਤਿਹੀਸਨਗਤਿ
 ਪਾਈ॥ਲਜਤਰੁਈਨਉਦੇਦੇਖੋ॥ਕੁਹਿਓਮਗਦੁਖਅਪਨ
 ਲੇਖੋ॥ਤਬਹੁਇਦੁਖੀਰਹੈਨਤਹਿਲਗੇ॥ਧੰਖਹੈਨਕੋਚਿਤਮ
 ਨਗੇਗੇ॥ਵਿਕ੍ਰਮਗਾਹਿਤਹਾਨਿਤੁਮਾਏ॥ਮੁਕਤਾਫਲਤਿਹਆ
 ਨਚਗਾਏ॥ਬਹੁਤੇਰਛਕਪਾਸਿਬੈਰਾਏ॥ਮਰੁਕੋਚਿਉਨਕੋਆ
 ਹਿੰਦੁਆਏ॥ਚਿਪਜੇਧੰਖਮਾਸਖਟਕੁਏ॥ਚਲੇ॥ਉਕੇਸਨਮ
 ਖਗਾਏ॥ਆਗਿਅਕਰਹੁਬਤਨਕੋਜਾਵਹੁ॥ਸਕੁਕਟਬਕਾਦ
 ਰਸਨਪਾਵਹਿ॥੧੩॥ਦੇਹਗਾਗਜਾਤੋਆਗਿਆਲਈ
 ਚਲੇਉਂਦੁਪੁਰਿਚਿਰਿ॥ਚਿਰਜੀਵਗਜਾਸਦਾਬਿਦਾਕਰੀਕ
 ਰਜੇਗਾ॥੧੪॥ਚੋਪਈ॥ਚਲੇਉਂਦੁਪੁਰਿਆਹਿਤੁਲਾਨੋ॥
 ਮਿਲੇਸਕੁਨਸੋਚਿਤਹਰਖਾਨੋ॥ਨਿਸਦਿਨਗਜਕੋਗਨਗਾਵ
 ਹਿ॥ਵਿਕ੍ਰਮਕਹਿਤਨਿਨੈਕਅਧਾਵਹਿ॥ਪਿਸਨੁਏਕੁਗਜਾਪ
 ਹਿਗਾਹਿਯੋ॥ਸਮਾਜਾਨਿਉਉਗਾਖਤਿਉਯੋ॥ਸੁਨਿਗਜਾ
 ਉਪਜੀਮਨਮੇਗੇ॥ਧੰਖੀਬਸਤਿਸਦਾਪੁਰਤੇਗੇ॥ਉਸਤਤਵਿ
 ਕ੍ਰਮਕੀਨਿਤਗਾਵਹਿ॥ਤੇਰੇਪੁਰਮਹਿਅਤਿਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਤੇ
 ਕੋਤਜਹਿਅਵਰਕੋਗਾਵਹਿ॥ਗਜਾਜੀਤਹਿਓਤਨਲਿਆਵ
 ਹਿ॥ਗਜੇਜੀਚਿਤਕੋਧਉਗਾਹਿਓ॥ਬਿਦਸਾਲਧੰਖੀਬੈ
 ਠਾਹਿਓ॥ਤੁਵਿਕ੍ਰਮਕੀਉਸਤਤਕਰਹੀ॥ਬਿਦਸਾਲਮੈਮੈਸੇ
 ਮਰਹੀ॥ਤੇਚਿਵਿਕ੍ਰਮਜਚਿਤਹਿਛੁਡਾਏ॥ਕੇਵਹਆਏਕੋਹਮਰ
 ਜਾਏ॥ਸੁਨਤਿਹਸੇਨੀਚਕ੍ਰਤਰੁਈ॥ਦੁਖਤਿਹੋਇਵਿਕ੍ਰਮਪ

6

ਹਿਗਈ॥ ਫਿਰਿ ਸਰਵਰਧਰਿ ਬੈਠੀ ਜਾਇ॥ ਮਾਲੀ ਫਿਰਿ ਤਿਨਿ
 ਗਈ ਆਇ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿ ਚਿਗ ਜਾਕੀ ਚਿਗਿ॥ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਦਇਕ
 ਰਜੇਗਿ॥ ਸੁਨਹੁ ਗਾਇ ਜੀ ਬਾਤਿ ਹਮਾਰੀ॥ ਵਹੀ ਹੋ ਸਨੀ ਦੁਖੀ ਨਿਗਰੀ
 ਏਕਾਕੀ ਕਛੁ ਖਾਇ ਨ ਬੋਲੈ॥ ਦੁਖ ਤਰੁਣੀ ਕਦਲੀ ਜਿਉ ਤੋਲੈ॥ ਗ
 ਜਾ ਸੁਨਤ ਬਾਗ ਮਹ ਆਇ॥ ਕਹੈ ਹੋ ਸਨੀ ਕਿਆ ਦੁਖ ਪਾਇ॥
 ਰਾਜਾ ਹਮਾਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰ ਗਏ॥ ਤੁਮ ਜ ਸੁਨਿ ਸਦਿ ਨ ਗੁਣ ਤਰੁਣੀ॥ ਕ
 ਹੂਪਿ ਸਨ ਕਰੀ ਦੁ ਸਟਾਈ॥ ਫਿੰਦ੍ਰ ਗ ਜਾ ਕੇ ਬਾਤ ਜਾਨਈ॥ ਤੇਰੇ ਪੁ
 ਰ ਮਹਿ ਪੰਥੀ ਰਹਿਤੀ॥ ਨਿਸਦਿ ਨੇਜ ਸੁਵਿਕ੍ਰ ਮਕਾ ਕਹਿਤੀ॥ ਤਿਨ ਕਾ
 ਕਰਾ ਮਾਨਿ ਉਨਿ ਲੀਨਾ॥ ਹਿਸਓ ਠਾਇ ਬਿਦਮ ਹਿਦੀਨਾ॥ ਪੈ ਕੋ ਉਦਿ
 ਕ੍ਰਮ ਤੋਹਿ ਛੁਡਾਵੈ॥ ਐ ਸੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਦੁਖ ਉਪਜਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਜਾਨ
 ਹੁਤਿ ਉਓ ਸਹਿ ਛੁਡਾਵਹੁ॥ ਸਿਕਟ ਤਜਿ ਹਮਰੇ ਸਿਰ ਆਵਹੁ॥ ਸੁਨ
 ਹੁੰ ਸਨੀ ਹਿਸਓ ਹਠਾਉ॥ ਕਹੈ ਫਿੰਦ੍ਰ ਪੁਰ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਜਾਉ॥ ੧੫॥
 ॥ ਦੇਹ ਗਾ॥ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮਹਿ ਹਮ ਬ ਸਹਿ ਫਿੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਅਤਿ ਦੁਗਾ ਕਿ
 ਹ ਬਿਧਿ ਤਿਹ ਪੁਰ ਜਾਈ॥ ਏਨ ਕੋ ਉਮੰਤੁ ਨ ਮਗਾ॥ ੧੬॥ ਦੇਹ ਗਾ ਹਿ
 ਸਨੀ ਵਚਾ॥ ਤੁਮ ਹਿ ਚੜਾਵਹੁ ਪੰਥ ਪਰਿ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਤ ਕਾਲਾ ਹਿਸ
 ਮਗ ਦੁਖ ਪਾਵਈ॥ ਬੈਠੈ ਬੰਦੀ ਸਾਲੀ॥ ੧੭॥ ਜੰਪੰਥ ਪਰਿ ਮੋਹਿ
 ਚੜਾਵਹੁ॥ ਮਤੁੰਗ ਰਿਤੁ ਰਿਕੈ ਜਾਵਹੁ॥ ਕਹੁ ॥ ਸੁਨ ਗਾ ਜਹਿ
 ਮਹਿ ਸਕ ਗਾਵਹੁ॥ ਮਿਖਿ ਆਵਚਨ ਨ ਗੁਣਿ ਸੁਣਵਹਿ॥ ਹਮ ਪੰਥ
 ਨ ਬਲਏ ਤਾਪ ਰਹੀ॥ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਖੰਡ ਖੰਡਾਗਿ ਰਕਰਗੀ॥ ਤਬ ਹਿ
 ਸਨੀ ਬਹੁ ਪੀਰ ਜਾਈਨਾ॥ ਵਿਕ੍ਰਮ ਮਨ ਚਲਏ ਕੋਕੀ ਨਾਗ ਜਾਪ
 ਥਨ ਪਰ ਬੈਠਾਇ॥ ਬਿਲ ਮਨ ਭਾਇੰਦ੍ਰ ਚਿੰਦ੍ਰ ਪੁਰਿ ਆਇ॥ ਫਿੰ
 ਦ੍ਰ ਗਾਇ ਕੋ ਅਨੁਚਰੁ ਭਾਇੰਦ੍ਰ॥ ਦਫਤਰ ਪਰਵਹਿ ਦਿਨ ਲਿਖ ਲਾਇ
 ਓ॥ ਬਹੁ ਤਰੁਣ ਕਾਰਿ ਗਾਇ ਗੀ ਭਾਇੰਦ੍ਰ॥ ਫਿੰਦ੍ਰ ਗਾਇ ਕੋ ਮਨਿ ਬ
 ਹੁ ਭਾਇੰਦ੍ਰ॥ ਗਜਾ ਕਹੈ ਦੁਆਰਿ ਹੋ ਕੋਈ॥ ਤਬ ਹੀ ਵਿਕ੍ਰਮ ਸਾਮੁ
 ਖਹੈਈ॥ ੧੮॥ ਦੇਹ ਗਾ॥ ਵਰਿ ਬੁਹਰ ਜੇ ਕਹਿ ਓਮਾਰੁ ਸੇ ਦੇਵੁ
 ਤੇਗਿ॥ ਪੰਥੀ ਛਾਤੁ ਪੁਬਿ ਦੇਤੈ ਤਓ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਮੋਹਿ॥ ੧੯॥
 ਗਜੇ ਪੰਥੀ ਤਬ ਹਿ ਛੁਡਾਇ॥ ਤਬ ਸਕ ਬਿਧੀ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਯੋ॥ ਵਿਕ੍ਰਮ ਤਬ ਅਪਨੇ ਪਰਿ ਆਇਯੋ॥ ਹਿਸ ਹੋ ਸਨੀ ਕੋ ਸੁਖ ਪਾ
 ਏਯੋ॥ ਪਾਛੇ ਗਜੇ ਹੋ ਸੁਖ ਲਾਏ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਤ ਚਰ ਆਇ ਛੁਡਾਏ॥
 ਵਿਕ੍ਰਮ ਗਾਇ ਤਿਹ ਗਾ ਕਗਾ॥ ਸੇ ਪੁਰ ਕਹੈ ਬਸਤਿ ਹੋ ਜਗਾ॥ ਹਿਸ ਹੋ

ਸਹੀਸਨੀ ਤਬਉਓਕਹੈ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਨਗਰਉਜੈਨੀਰਹੈ॥ ਏਹੀਵਿਕ੍ਰਮਜਿਹ
 ਹਮੈਛੁਡਾਇਓ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਕਰਨਕੋਆਇਓ॥ ਅਨਚਰਹੋਇਰਿਝਾ
 ਇਯੋਤੰਗੀ॥ ਮਾਰਿਓਇਹੀਛੁਡਾਇਯੋਮੋਗੀ॥ ਹਮਕੁਏਥਿਕ੍ਰਮਜੀਕੋਚਰੇ
 ਪਰਉਪਕਾਰਿਕੀਯੋਸਿਰਤੇਗਾ॥ ਤਿਰੀਆਦਉਪਕਾਰਚੜਾਇਓ॥ ਤਾਹੀਥਿ
 ਕ੍ਰਮਹਮਛੁਡਾਇਓ॥ ਤਿਰੀਆਕਦਨਕਹੈਮਤਕੋਈ॥ ਤਿਸਕੀਥਾਤਿਸੁਨਹੁ
 ਸਰਿਲੋਈ॥ ਇਕਤਿਰੀਆਅਰੁਚਤੁਰਸਰੁਪਾ॥ ਨੇਤ੍ਰਕਦਲਮੁਖਕਦਲਅ
 ਨਪਾ॥ ਤਾਕੇਸੰਮਓਰਥਸੀਨਹੋਈ॥ ਐਸੀਤ੍ਰਿਆਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ ਸਿਵਪੁਜਾ
 ਕੋਰਿਸੀਸਚੜਾਵੈ॥ ਤਬਵਹਿਪੁਰਖਾਤਾਕੋਪਾਵੈ॥ ਚਿਤਿਤਿਰੀਆਪ੍ਰਭੁਐ
 ਸੇਲੀਨੋ॥ ਚਚਿਦਹਿਹਾਥਕੁੰਤਇਕੁਕੀਨੋ॥ ਤਾਮਹਿਅਗਨਪ੍ਰਚੰਤ
 ਜਲਾਈ॥ ਏਹੀਥਾਤਿਕਹਿਪ੍ਰਗਟਿਸੁਣਾਈ॥ ਜੇਇਸਅਗਨਿਥੀਚਚ
 ਲਿਆਵੈ॥ ਸੇਪੁਰਖਾਇਹਤਿਰੀਆਪਾਵੈ॥ ਕੇਤੇਗਜੇਚਲਿਚਲਿਆਵੈ
 ਅਗਨਿਦੇਖਰੁਰੁਰਫਿਰਿਜਾਵੈ॥ ਅਗਨਪਰੇਜੀਵਨਹੀਹੋਵੈ॥ ਕੇਤਿ
 ਰੀਆਲਗਿਆਪਹਿਕੋਵੈ॥ ੨੦॥ ਏਹਗਾਅਤਿਓਸਤਤਗਾਥੈਸਕ
 ਲਐਸੀਤ੍ਰਿਆਸਰੁਪਾ॥ ਤਾਕੇਗੁਨਸੁਨਿਉਰਭ੍ਰਿਚਿਨਾਮਹਿੰਦ੍ਰਜਿਹਰੁਪਾ
 ੨੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਾਕੇਗੁਨਸੁਨਿਉਦੁਲੁਗੋਨੋ॥ ਕਾਮਥਿਥਾਤੇਅਤਿਬ
 ਓਗੋਨੋ॥ ਕਿਹਿਥਿਥਿਥੈਤਿਰੀਆਕੋਪਾਵੈ॥ ਅਗਨਪਰੇਤੋਜਰਮਰਜਾਵੈ॥
 ਤਿਹਬਿਨਮਿਲੇਨਜੀਵਨਹੋਈ॥ ਹਰਿਬਿਨਇਹਦੁਖਕਹੁਕੋਖੋਵੈ॥ ਵਿ
 ਕ੍ਰਮਸੈਨਥਾਤਿਸੁਨਪਾਈ॥ ਇਸਤਿਰੀਆਸਰੁਸਿਸਟਿਕੁਮਾਈ॥ ਸੁਨਹੁਸ
 ਰੁਪਰੁਪਚਲਆਵਹਿ॥ ਅਗਨਿਕੁੰਤਦੇਖੈਫਿਰਿਜਾਵਹਿ॥ ਅਗਨਪਰ
 ਜੀਵਨਹੀਹੋਵੈ॥ ਕੇਤਿਰੀਆਲਗਆਪਹਿਕੋਵੈ॥ ੧ ਏਹਗਾਅ
 ਤਿਓਸਤਿਤਗਾਥੈਸਕਲਿਐਸੀਤਿਰੀਆਸਰੁਪਾ॥ ਤਾਕੇਗੁਨਿਸੁਨਿ
 ਉਰਭ੍ਰਿਚਿਨਾਮਹਿੰਦ੍ਰਜਿਹਰੁਪਾ॥ ੨੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਾਕੇਗੁਨਸੁਨਿ
 ਇੰਦੁਲੁਗੋਨੋ॥ ਕਾਮਥਿਥਾਤੇਅਤਿਬਓਗੋਨੋ॥ ਕਿਹਿਥਿਥਿਥੈਤਿਰੀ
 ਕੋਪਾਵੈ॥ ਅਗਨਪਰੇਤੋਜਰਿਮਰਿਜਾਵੈ॥ ਤਿਹਿਬਿਨਮਿਲੇਨਜੀਵ
 ਨਹੋਵੈ॥ ਹਰਿਬਿਨਇਹਦੁਖਕਹੁਕੋਖੋਵੈ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਸੈਨਥਾਤਿਸੁਨਿਪਾਇ
 ਇਸਿਤਿਰੀਆਸਰੁਸਿਸਟਿਕੁਮਾਈ॥ ਸੁਨਹਿਸਰੁਪਰੁਪਚਲਿਆ
 ਵਹਿ॥ ਅਗਨਕੁੰਤਦੇਖੈਫਿਰਿਜਾਵਹਿ॥ ਅਗਨਪਰਤਦੈਹੀਜਰਜਾ
 ਵੈ॥ ਫਿਰਸਿਦਰਕੋਦੇਖਨਪਾਵੈ॥ ਤਾਤੇਰੁਹਿਸਰੁਫਿਰਜਾਵੈ॥ ਫਿਰਿ
 ਰਹੇਤੋਓਸਪੰਥਨਆਵੈ॥ ਰਾਜਾਇੰਦ੍ਰਚਿਤਤਰੁਰਹੋ॥ ਮਨਕੋਥਿਥਾ
 ਨਕਾਹੁਕੋਹੈ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਕਹਿਚਿਸੁਨੇਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਆਗਿਆਕਰੇਨਿਹਾ
 ਰੇਨਾਹੀ॥ ਏਕਬਰਤਿਸਕਦਰਸਾਇਓ॥ ਕ੍ਰਿਸਾਨਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਆਹਿ

ਕੇਲਿਆਇਚਿ॥ਤਬਨਿਪਕਹਿਚਿਪ੍ਰਤਿਗਿਆਕੀਜੇ॥ਤਿਗੀਆ
 ਲਿਆਵਤੁਤੇਮਹਿਦੀਜੇ॥ ੨੨॥ਚਲਿਓਦਿਕ੍ਰਮਚਕ੍ਰਵੇਮਨਮ
 ਹਿਜਪਤਿਗੁਪਾਲਾ॥ਜਗਤਿਗੀਆਪਾਵਕਜੇਲਤਆਇਰਾ
 ਇਓਤਤਕਾਲਾ॥ ੨੩॥ਕਿਸਨਪਤਿਪਾਵਕਪਹਿਓ॥ਰਿਦੈ
 ਧਰਮਇਕੁਰੇਮਨਜਰਿਓ॥ਉਠਤਿਆਸਨਮਖਦਾਇਕਹਿਜੇਗੇ॥ਮੰਦ
 ਸੀਤੁਮਸੁਆਮੀਮੇਰੇ॥ਕਰਗੁਬਿਆਹੁਅਥੇਸੰਗਮੇਰੇ॥ਮੈਅਬਯਾਧਿ
 ਬਿਕਾਨੀਤੇਰੇ॥ਕਰਗਹਿਦਿਕ੍ਰਮਲੇਤੋਹਗਾਇਓ॥ਉਦਗਾਇਕਸਨ
 ਮੁਖਭੁਇਓ॥ਉਦਕਹੈਤਿਗੀਆਮਹਿਦੀਜੇ॥ਉਹਓਪਕਾਰਿਬੜੇ
 ਅਬਕੀਜੇ॥ਤਬਦਿਕ੍ਰਮਜੀਤਿਗੀਆਈਨੀ॥ਕੁਇਯੋਅਨੰਦਇੰਦ੍ਰਜ
 ਬਲੀਨੀ॥ ੨੪॥ਦੇਹਗਾਏਤਿਗੀਆਬਿਕ੍ਰਮਚਲੇਆਏਅ
 ਪੁਨੇਗੇਹਿ॥ਪਰਕਾਰਜਕੇਗੰਮਜੀਗਜੇਧਾਰੀਏਹੇ॥ ੧॥ਚੋਪਈ॥
 ਧੀਨਧੀਨਗਜਾਦਕ੍ਰਵੈਇੰਦ੍ਰਕੁਤਗੁਨਿਤੇਹਿ॥ਪਰਦੁਖਖੰਡਾਦਿਕ੍ਰ
 ਮਾਸਾਚੇਮੋਹਿ॥ ੨੬॥ਦੇਹਗਾਜਬਐਸੇਸੁਕੁਤਕਰਗੁਤਬਇ
 ਹਗਏਪਾਓ॥ਕਵਿਕਹਿਗੀਗਾਗੰਮਜੀਧੀਨਧੀਨਾਦਿਕ੍ਰਮਗਾਓ॥
 ਇਤਦਿਕ੍ਰਮਸਨਬੰਧਨੀਬੋਜਸਕਥਾਸਿਪੁਰਨੀ॥ ੧॥ ਇਤਦਿ
 ਕ੍ਰਮਸਨਬੰਧਨੀਕਥਾਤੇਰਵੀ॥ ੧॥ਚੋਪਈ॥ਗਾਇਮਹੁਤਅਓ
 ਰਗਨਾਇਓ॥ਕਰਿਮਨਹਰਖਬਹੁਜਿਤਹਆਇਓ॥ਚਹੇਚੜ੍ਹੇਸਿੰਘਾ
 ਸਨਅਬਯੀ॥ਪੁਤਰੀਏਕਪੁਕਾਰਿਓਤਬਯੀ॥ਤਓਪਗਗਾਇਸਿੰਘਸਨ
 ਦੀਜੇ॥ਜੋਦਿਕ੍ਰਮਸਮਕਰਨੀਕੀਜੇ॥ਪੁਤਰੀਸੁਨੇਰੇਜਇਓਕਹੈ॥ਦਿਕ੍ਰਮ
 ਕਹੈਕਓਭੁਤਗਹੈ॥ਤਾਰੀਕਰਨੀਕਹੈਓਮੋਹੀ॥ਮਨਬਦਕ੍ਰਮਹਓਪੁ
 ਛੋਤੇਹਿ॥ ੧॥ਦੇਹਗਾ॥ਪੁਤਰੀਬੋਲੀਚੋਪਈਸੁਨੇਰੇਜੁਚਿਤੁਲਾਇਓ॥
 ਬਿਕ੍ਰਮਕੀਕਰਨੀਬਹੁਤਮੋਪੈਕਹੀਨਜਾਇ॥ ੨॥ਚੋਪਈ॥ਸੁਨੇਰਾ
 ਇਓਕਕਥਾਬਖਾਨੇ॥ਤੁਮਫੁਨਿਚਿਤਏਕਹੁਇਜਾਨੇ॥ਇਕਕਿਦਰਮੈਨ
 ਗਰਅਨੁਪਾ॥ਅਨੁਰਦਾਤਾਗਜਾਤਹਿਭੁਪਾ॥ਤਾਰੀਸੁਤਾਅਬੋਲਾਨਾਮ
 ਦੇਖਿਰੁਪੁਲਜਾਤੇਹੁਇਜਾਮਾ॥ਤਿਹਪ੍ਰਣਮਨਮੈਨਿਹਚੈਕੀਨੇ॥ਮਨਸਾ
 ਵਾਚਾਕਰਿਗਹਿਲੀਨੇ॥ਜੋਕੋਈਪੁਰਖਬੋਲਾਵੇਮੋਹੀ॥ਤੋਕੋਬੋਰਬਰ
 ਨਕੋਹੋਈ॥ਵਾਵਾਬਾਪਿਕੋਓਨਰੁਆਵੇ॥ਨਿਸਜਾਚੈਨਹੀਤਿਸੈਬੋਲਾਵੇ
 ਤੋਕੋਚੇਗਕਰਿਤਜਿਦੇਵੇ॥ਅਚਿਰਆਇਭੀਵਹਿਦਰੁਸੇਵੇ॥ਜਿਓਪਤਿ
 ਗਜੇਤਿਪਰਿਜਰਹੀ॥ਸੁਨਤਸਰੁਪਬਹੁਤਜਨਮਰਹੀ॥ਕਰਿਸਿੰਗਾਰ
 ਵਹਿਦੀਪੁਜਗਵੇ॥ਸਨਮੁਖਪੁਰਖਆਨਿਬੋਲਾਵੇ॥ਜਤਨੁਕਰੈਕਹੁਇ
 ਸਹਿਬੁਲਾਇਓ॥ਇਯੋਜਾਨੈਸੁੰਦਰਮਤਿਪਾਇਓ॥ਵਹਿਅਬੋਲਮੁਖ
 ਬੋਲੇਨਾਹੀ॥ਯਾਰੇਪੁਰਖੁਸਮਸ੍ਰਮਨਮਾਹੀ॥ਦਾਸੁਕਹੈਤਿਸਪਾਪਿਲਗ

ਹੋ॥ ਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ਜਾਨੇ ਤਹਿ ਜਾਵੇ॥ ਤਸਕਰੁ ਏਕੁ ਧਨ ਆਤਿ ਜਨਾਮਾ॥ ਨਗਰ ਚਿ
 ਜੈ ਨੀਤ ਕੇ ਪਾਸਾ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਸਚੇਰੀ ਕੋ ਨਿਕਸਿਓ॥ ਦੇਖਿ ਓਇ ਆਨ ਓ ਜਾ
 ਗਥਿ ਗਸਿਓ॥ ਦੇਖਿ ਓ ਜਾਗ ਪਾਛੇ ਗਏ॥ ਸੁਆਨਿ ਨਿਗਥਿ ਅਤਿ ਬਿਸਮੈ
 ਭਉ ਓ॥ ਲੀਏ ਮਿਸਾਲ ਸੁਨ ਕਹਿ ਜਾਵਤਾ॥ ਪਾਛੇ ਲਾਗਾ ਧਨ ਆਖਤਾ॥
 ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕੰਦਰ ਮਹਕੁ ਕਰ ਚਲਿਐ ਮੁਖ ਮਹਿ ਲੀਏ ਮਿਸਾਲਾ॥ ਤਿਹ
 ਪਾਛੇ ਧਨ ਆਗਾਏ॥ ਯੇ ਦੇਖਿ ਯੇ ਨਗਰ ਬਿਸਾਲਾ॥ ੧ ਚੌਪਈ॥ ਨਗਰ ਆ
 ਭਿਧਨ ਆਜਬ ਆਏ॥ ਗਟ ਬਜਾਰ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਭਾਉ ਓ॥ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿ
 ਤਲੀਓ ਕਠ ਚਿਰਿ॥ ਦਾਸੀ ਫਿਰਤ ਗਈ ਤਿਹ ਓਗਾ ਦੇਖਿ ਚਿਧਨ ਆਮਗਾ
 ਸਰੂਪਾ॥ ਜਾਨਿ ਓਏ ਹਿਕੋ ਓਓ ਤਮ ਭੂਪਾ॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਕਵਨ ਪੁਰਿ ਬਾਸੀ
 ਹਮ ਤੁਲਤ ਗਨੀ ਕੀਟਾ ਸੀ॥ ਓਏ ਚਲੀਏ ਅਬ ਸੀਹਾ ਹਮਾਰੇ॥ ਸੇਕ ਛੁਪਾਵ
 ਹੁਭਾਗ ਤਿਹਾਰੇ॥ ਧਨ ਆਚਲ ਤਿਹਾਏ ਓਓ ਚਿਹਾਰੀ ਗਨੀ ਜੀ ਬੈਠੀ ਜਿ
 ਹਠ ਓਗਾ॥ ਸੁਨਿ ਰੇ ਪੁਰਖਾ ਬਾਤਿ ਹਮਾਰੀ॥ ਏਹੀ ਪੁਤਿਗ ਆਗਨੀ ਪਾਗੀ
 ਚਾਰਿ ਬਾਰਿ ਨਿਸਮੇ ਹਿ ਬੁਲਾਵੇ॥ ਪਹਰ ਪਹਰ ਮੈ ਜੈ ਬਨ ਆਵੇ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਬ
 ਰੇਓ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨਾ॥ ਏਹ ਬਿਤ ਤੁਤੋ ਕੋ ਕਹਿ ਦੀਨੇ॥ ਜੇਨ ਰੁਮੇ ਹਿ ਬੁਲਾਵੇ ਨਾ
 ਹੀ॥ ਕਰੇ ਤਿਸੇ ਆਵੇ ਮਨ ਮਾਧੀ॥ ਧਨ ਆਜਾਗੁ ਤਕਰਿ ਮਨ ਚੈਨਾ॥ ਇਕ ਤ
 ਦੁਗਤਿ ਬੋਲਤਿ ਮੁਖ ਬੈਨਾ॥ ਕਹਿ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ਬਨਾਵੇ॥ ਗਨੀ ਕੋ ਮ
 ਨ ਏਕਾ ਆਵੇ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਕਹਤਿ ਕਹਤਿ ਜਬ ਗਾਰਿ ਓ॥ ਗਨੀ ਜੀਤਾਏ
 ਹੀ ਪੁਕਾਰਿ ਓ॥ ਬਾਧਿ ਪਿਛ ਓੜੀ ਅਪਬ ਸਿਕੀਨੇ॥ ਮਾਰਿ ਪਛਾਰਿ ਤਾਰ
 ਤਬ ਦੀਨੇ॥ ਗਜੇ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬਾਹਿ ਸਵਾਰਿ ਓ॥ ਧਨ ਆਆਨਿ ਤਹੀ ਚਿਨਤਾ
 ਰਿਓ॥ ੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਹੀਨ ਦੇਹਿ ਸਿਭਾਗਿ ਬਿਸਮੈ॥ ਓਏ ਪਰਿ ਓਤ ਹੀ॥
 ਗਾਹ ਸੰਦਰਿ ਨਾਹਿ ਓਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਾਟੇ ਚਿਹਨਾ॥ ੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਜਾਗ
 ਓਰੈ ਨੈਨ ਮਤ ਵਾਰੇ॥ ਪਰਿ ਓ ਬਿਹਾਲ ਨ ਆਪੁ ਸਿਭਾਰੇ॥ ਬਿਧ ਸੰਜੇ ਗਥਿ
 ਰੂਮ ਤਹਿ ਗਏ॥ ਦੇਖਿ ਪੁਰਖਿ ਕੋ ਬਿਸਮੈ ਭਾਉ ਓ॥ ਗਜਾਤਿ ਸੇਕ ਪੁਛ
 ਨੇ ਲਾਗੇ॥ ਕਹੇ ਕਵਨ ਦੁਖ ਸੇ ਅਨੁਗਾਰੇ॥ ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਬਿਕ੍ਰਮ ਮਤਿ ਭੁੰਗੀ
 ਮੋਕੇ ਵੇਦਨ ਮਹਾ ਦੁਖਾਰੀ॥ ਇਕ ਕੰਦਰ ਮਹਿ ਨਗਰ ਅਨੁਪਾ॥ ਤਮ ਹਗਨੀ ਮਾ
 ਹ ਸਰੂਪਾ॥ ਤਿਹ ਦੇਖੇ ਮਨ ਤਿਹ ਬਸਿ ਭਉਯੋ॥ ਸੁਨਿ ਗੰਜਾ ਚਿਤਿ ਏਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਲ
 ਓ॥ ਚਾਰਿ ਬਾਰਿ ਨਿਸਚਿ ਸਹਿ ਬੁਲਾਵੇ॥ ਸੇ ਪੁਰਖਾ ਵਹਿ ਨਾਰੀ ਪਾਵਹਿ
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਤਨ ਕੀਏ ਨਿਸੁ ਸਾਗੀ॥ ਕੀਏ ਉਪਾਓ ਨ ਬੋਲਤ ਨਾਰੀ॥ ਮੁਰ
 ਛ ਕੀਏ ਗਾਰਿ ਮਹਿ ਦੀਨੇ॥ ਸੁਧਿਨ ਹੀ ਪਰਤਿ ਕਹਾ ਕਛ ਕੀਨੇ॥ ਪਰਦੇਖ
 ਖੰਡਨ ਬਿਕ੍ਰਮ ਗਜਾ॥ ਹਮ ਰੇ ਦੁਖ ਕੀ ਤੋ ਕੋ ਲਾਜਾ॥ ਜੈਵਹਿ ਪਾਵੇ ਤੇ ਮੈਜੀ

ਹੋ। ਨਾ ਤਰਿਘੋ ਲਹਲਾਹ ਲਪੀਹੋ। ਗਾਜਾ ਸਨਤ ਅਨਮਨਾ ਕੁਝਿ
ਚੀ। ਕਹੁ ਪੀਰਧਨ ਖੇਰ ਚਿਟਿ ਚਿ। ਚਿਠਿ ਚਲੁ ਰਾਗ ਬਤਾਵੇ ਮੇਰੀ
ਮਨ ਚਰਨਾਗਿ ਮਿਲਾਵੇ ਤੇਰੀ। ੭॥ ਏਹ ਗਾ। ਚਿਠਿ ਧਨ ਆਗੇ
ਚਲਿ ਚਿ ਸਿਰਾਗਾ ਜਾਜੀ ਕੀਨਾ। ਜਹਿ ਕੁਕਰ ਨਿਸਿਧੇ ਖਿਚਿ ਜਾਨਿ
ਹੀ ਮਗੁ ਲੀਨਾ। ੮॥ ਏਹ ਪਈ। ਅਬ ਏਚਿ ਸੁਗਨਿ ਸਜ ਬਰਈ। ਏ
ਖਿਚਿ ਸੁਆਨਿ ਗੋਲ ਤਬ ਲਈ। ਚਾਰ ਬੀਰ ਬਿਰੂ ਮਿਸਿ ਗਈ
ਨੋ। ਜਾਇ ਪ੍ਰਏ ਸਨਗਰ ਮਹਿ ਕੀਨੋ। ਧਨ ਆਕੁ ਦੁਗਾਇ ਬਠਾਇ ਚਿ
ਗਾਜਾ ਗਾਨੀ ਧਾਸਿ ਮਿਧਾਇ ਚਿ। ਏਉ ਪ੍ਰੀਤ ਕਮ ਹੁਲ ਮੈ ਕੀਨੋ। ਏਕ
ਗਾਨੀ ਗਾਜਾ ਕੇ ਦੀਨੋ। ਤਬ ਗਾਜੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੀ। ਏਹੀ ਜੁਗਤਿ ਗ
ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਾਹੀ। ਚਾਰਿ ਬੀਰ ਚੰਚਿ ਰਧਾਏ। ਪਰਧ ਪਰਧ ਮੈ ਗਾਇ
ਬੁਲਾਏ। ੯॥ ਏਹ ਗਾ। ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਬਿਰੂ ਮਹਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰੀਤ
ਕਾਇਕ ਗਾਗਾ। ਚਾਰਿ ਬੀਰ ਸਿਰਾਗਾਇ ਕੈ ਬੈਠੇ ਠਠ ਚਿਰ ਸੀਤਾ। ੧੦॥
ਏਹ ਪਈ। ਬਿਰੂ ਮਦ ਚਨਾ। ਸੁਨੋ ਏਹ ਪ੍ਰਧਾਤਿ ਗਮਾਗੀ। ਮਗ
ਗਰਬ ਸੈ ਬੈਠੀ ਨਾਗੀ। ਮਦ ਮਤ ਫਾਰੀ ਬੋਲ ਤਨਾਹੀ। ਰੁਪਰਾਗ ਬਰ
ਖਤਿ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਧਮਤ ਮਥਾਤਿ ਕਰੈ ਹਿਨਿ ਸਿਧੀ ਤੇ। ਮੈ ਤੁਮ ਪੁਛੇ ਸੁਨ
ਸੁਖ ਜੀਅ ਤੇ। ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਭਿ ਬਿਧਿ ਕਹੀਏ। ਗਾਨੀ ਕੋ ਫੁਲ
ਕੈ ਸੇਰ ਹੀਏ। ਏਹ ਪ੍ਰਧ ਚਨਾ। ਤੁਕੋ ਏਹ ਗਾਧਾ ਪਰ ਚਿਧ ਕਾਹੀ। ਤੈ
ਬਿਧਿ ਪੁਛੀ ਆਜੁ ਗਮਾਗੀ। ਸੁਨਿ ਗਾਜਾ ਜਿਓ ਗਮਦ ਖਪਾਏ। ਏਨਿ
ਧਾਧ ਨਿਹਮ ਬਹੁ ਤੁਧ ਖਾਏ। ਰਹਤਿ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸਰਵ ਗਮਾਗੀ।
ਸੀਤ ਲਗਹਿ ਤਸਦਾ ਦੁਖ ਨਾਹੀ। ਏਨਿ ਗਾਨੀ ਗਮ ਖੇਦ ਸੰਗਾਏ। ਕੁ
ਟਕੁ ਲਾਲ ਖਤੀ ਰਚਿ ਆਏ। ਚਕੁ ਚੜਾਇ ਤੇਰ ਦਮ ਬਿਕੀਨੋ। ਮੁਖ ਏ
ਫੁਕਾਰਿ ਏਹੁ ਦੁਖ ਦੀਨਾ। ਧੁਪ ਗਾਧਿ ਏਨ ਏਇ ਸੁਕਾਇ ਚਿ। ਏਹ
ਅਗਨ ਮਹਿ ਧਾਇ ਪਕਾਇ ਏਹ ਆਠਿ ਧਾਰਿ ਆਏ ਮਹਿ ਜਰਿ ਚਿ।
ਸੁਨਿ ਗਾਜਾ ਏਹਿ ਦੁਖ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਿ। ਫਿਰਿ ਏਹਿ ਸਗਨੀ ਸੇਲ ਸੰਗਾ
ਏਹੋ ਯੋ। ਏਕ ਦਿਵਸਿ ਜਲਿ ਸਾ ਬਿਰੁਗਾਇ ਯੋ। ਸੀਤ ਲਗੇ ਏਹੁ ਤੁਸ
ਖਤੁ ਏਹਿ ਚਿ। ਸੁਨਿ ਗਾਜਾ ਜੀਅ ਬਦ ਖਨ ਏਹੋ। ਤੇਲੁ ਧਾਇ ਮਾਧਿ ਬਾ
ਤੀਧ ਗੀ। ਆਗਿ ਲਗਾਈ ਤਬ ਦਹਿ ਜਗੀ। ਚਾਰ ਧਾਰਿ ਮੁਖਿ ਸ
ਹਿ ਜਗਾਏ। ਏਸ ਧਾਧਨ ਤੇ ਏਹ ਬਨਿ ਆਏ। ੧੧॥ ਏਹ ਗਾ। ਅ
ਤਿਗ ਮਾਨ ਜੋ ਬਨ ਬੁਰੀ ਬੈਠੀ ਕੀਏ ਸਿਗਾਗਾ। ਏਨਿ ਦੁਖ ਅਤਿ
ਮੋਕੇ ਦੀਯੋ ਗਾਜਾ ਕਰ ਰੁਬੀ ਚਾਰਿ। ੧੨॥ ਗਾਨੀ ਦਚਨਾ। ਏਕੁ
ਕਕਰਿ ਅਬ ਹੀ ਗਾਗੇ। ਕਰਿ ਗਹਿਲੇ ਹੁਚਿ ਧਰਨ ਪਰਿ ਮਾਗੇ। ਸ

ਰੇਨਤੁਭੁਬਿਨ੍ਹੋਇਅਪੀਗਾਤਾਂਤੇਉਤਨਗਭੁਮਾਗਾਗਾਜੇਤੋਕ
 ਨਗਾਰੇਮਾਰਿਯੋਗਾਨੀਬੋਲੀਊਪ੍ਰੀਧਕਾਰਿਯੋਧਹਿਲੇਧਹਿਰ
 ਭੁਲਾਈਗਾਨੀ॥ ਦੁਸਰੇਜਾਮਗਾਊਏਹਨਾਨੀ॥ १३॥ ਗਜਾਵਚਨਾ॥
 ਸਰੁਸਿੰਗਾਰਧਤਿਗਾਰਕਯਾਵੇ॥ ਤੁਭਿਬਿਨ੍ਹਨਾਰਿਨਸੇਭਾਧਾਵੇ॥ ਤੁਮਧ
 ਧਸੁਤੁਸੇਭਾਅਤਿਆਗਗਾ॥ ਮਾਤਸੀਧਪਿਤਾਹੈਸਾਗਗਾਗਾਨੀਮੇ
 ਕੇਓਰਧਾਰਿਰਹੇ॥ ਅਪਨੇਜੀਅਕੀਸਭਿਧਿਧਿਕੋ॥ १४॥ ਗਰਵਚਨਾ॥
 ਤੁਕੋਈਸੁਕੁਤੀਉਤਮਗਜਾਧਰਕਾਰਜਕੋਬਿਧਨਾਸਾਜਾਤੋਬਿ
 ਧਿਧਿਪੁਛੈਆਜੁਮਾਰੀ॥ ਤੁਕੋਈਗਜਾਧਰਉਧਕਾਰੀ॥ १५॥ ਮਸਮੁ
 ਦ੍ਰਤੇਉਤਪਤਿਭੁਏ॥ ਮੇਲਮਹਿਗੇਨਾਗੀਲਏ॥ ਸੁਆਤਬੁਦਤੇਜਨਮੁ
 ਹਮਾਰਾ॥ ਸੁਨਗਜਾਜਿਉਕੁਊਓਧਸਾਗਾ॥ १६॥ ਏਹਗਾਸੁਆ
 ਤਬੁਦਬਰਘਾਉਈਸੀਪਲਈਮਖਮਾਗਿ॥ ਤਿਸਤੇਹਮਉਤਪਤਿਭੁ
 ਏਵਹਦਿਨਬਿਸਰਤਿਨਾਹਿ॥ १७॥ ਚੋਧਈ॥ ਸੁਨਗਜਾਹਮਸੇਤੀਭੁਏ
 ਲੇਵਨਜਾਰੇਪੁਰਮਹਿਗਏ॥ ਊਸਿਗਨੀਤਬੋਮੇਲਿਸੰਗਏ॥ ਮੇਲ
 ਮਹਿਗੇਲੇਮਨਭਾਏ॥ ਜੀਤਚਛਾਊਛੇਦਉਰਕੀਨੇ॥ ਸੁਨਗਜਾਏਨਏਹ
 ਦੁਖਦੀਨੇ॥ ਤਾਗਮੇਲੁਗਾਰਿਤਬਕਰਿਓ॥ ਸੁਨਗਜਾਗਾਨੀਉਰਧਾਰਿ
 ਓ॥ ਹਮਕੇਸੁਖਏਹਸੇਭਾਧਾਵੇ॥ ਸੁਨਿਗਜਾਏਹਿਉਬਿਧਨਿਆਵੇ॥ ਏ
 ਨਕੋਧਹਿਰੇਜਗਤਿਦਿਖਾਵੇ॥ ਸਰੁਕਉਉਸਤਤਿਕਰਕੇਜਾਵੇ॥ ਤਿਸਕੋ
 ਸੇਵੇਹਮਤਜਿਦੇਵੇ॥ ਧ੍ਰਾਤਭੁਏਫਿਰਿਗਲਮਹਿਲੇਵੇ॥ ਐਸੀਨਿਰਦੈਅ
 ਨਲਜਗਾਨੀ॥ ਏਨਕੇਮਨਕੀਜਾਤਿਨਜਾਨੀ॥ १੮॥ ਏਹਗਾਹਮਕੇ
 ਅੰਗੀਆਧਰਿਧਰੇਕੁਚਕੋਧਰਸੁਨਹੋਊ॥ ਐਸੀਨਿਰਦੈਅਤਿਤ੍ਰਿਅ
 ਕਿਆਸੁਖਧਾਵੇਕੋਊ॥ १੯॥ ਚੋਧਈ॥ ਗਾਨੀਵਚਨਾ॥ ਰੇਕੇ
 ਕਰਅਥਅਸੇਮਾਰੇ॥ ਏਕੁਏਕੁਦਾਣਾਕਰਿਕਰਿਤਾਰੇ॥ ਅਨਗਨਤੀਮੇ
 ਦੁਬਲਗਾਊਓ॥ ਭੁਊਓਸਰੁਧਥਹੁਤਮਨਿਭਾਊਓ॥ ਅਜਹੁਚਾਹਿ
 ਨਉਤਰੀਮੇਰੀ॥ ਏਸਤੇਸਹੋਕਯਾਵਤਿਤੇਰੀ॥ ਏਤਨਾਗਾਨੀਬੋਲਸ
 ਨਾਊਯੋ॥ ਗਜੇਤਬਹਿਨਿਸਾਨਬਜਾਊਯੋ॥ ਦੁਸਰੀਬਿਰੀਆਗਨੀ
 ਬੋਲੀ॥ ਗਰਿਓਜਾਨੀਕਦਰਜਿਉਤੋਲੀ॥ ਤਬਹੀਜਾਮਤੀਸਰਾਭੁਊ
 ਓ॥ ਬਿਭੁਨੀਗਰਿਗਊਤਬਕਰਿਓ॥ ਸੁਨਗੇਬਿਭੁਕੋਹੋਬਿਧਿਮੋਕੋ॥
 ਮਹਾਦੁਖੀਅਤਿਦੇਖਤਿਤੇਕੋ॥ ਅਤਮਕਰਹਿਬਾਤਿਸਿਸਿਜਾਵੇ॥
 ਏਸਗਨੀਕੋਬੋਲਨਹੀਭਾਵੇ॥ ਬਿਭੁਵਚਨਾ॥ ਸੁਨਿਗਜਾਤੁਉਤ
 ਮਕੋਈ॥ ਧਰਦੁਖਤੇਦੁਖਤੇਕੋਹੋਈ॥ ਜੇਹਿਬਿਧਆਵਨਿਭੁਏਯੋ

9

ਹਮਾਰੇ॥ ਸੁਨਿਗਾਜਾਤੁ ਮਰਿਏ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਹਮ ਬਨਿਹਰਿ ਤੇ ਸੁ
 ਤੇ ਭੇਛਾ ਪਤ੍ਰ ਪੁਰ ਪਛਲ ਸੁਖ ਸੁਖੇ॥ ੯੩॥ ਸੁਨਾਰੀ ਹਮ ਕੇ
 ਸੁਨਿ ਪਾਇਯੋ॥ ਬਾਣੀ ਦੇਖ ਨ ਕਾਜ ਪੈਯੋ॥ ਅਰਜ ਤੁਲਿ
 ਬਾਣੀ ਗਨਿ ਲੀਨੇ॥ ਗਨੀ ਜੁ ਆਗੇ ਕਹਿ ਦੀਨੇ॥ ਗਨੀ ਸੁਨ ਤੁਥ
 ਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਇਯੋ॥ ਪਠੇ ਕੁਰਾਨੇ ਮੇਰਿ ਕਹਾਇਯੋ॥ ੯੪॥ ਸੁ
 ਰਗਾ॥ ਨਾਟਿ ਕੀਯੋ ਮੇਰੁ ਅੰਗ ਅੰਗ ਦੇਹ ਤੁਭੁਇ ਚਿ॥ ਕਛੁ ਕ
 ਰਮ ਕੀ ਚੁਕਿ ਤੁਥਾ ਸਿਧ ਪੁਰਜੇ ਕੀਏ॥ ੯੫॥ ਚਿ॥ ਕਛੁ ਕੜੀ
 ਆ ਕਛੁ ਦੋਸੈ ਕਰੇ॥ ਕਛੁ ਦਰ ਮਾਲ ਬਨਾਇਯੋ॥ ਤੁਥਾ ਛੀ
 ਲ ਸਭੁ ਬੀਚ ਸਵਾਰਿ ਚਿ॥ ਭੀਤੁ ਨਾਮ ਪਰ ਬੀਚ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਯੋ॥ ਸਿ
 ਰ ਪਾਰਿ ਗਾਰਿ ਅੰਧਾਰ ਤਿਭਾਗੀ॥ ਸਕਿ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸੁਖੁ ਇਹ ਨਾਗੀ॥ ਇ
 ਸਿ ਪਾਪਾ ਤੇ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇਯੋ॥ ਕਬਹਿ ਨ ਮੇਰੇ ਗਥ ਛੁਗਾਇਯੋ॥
 ਐਸੀ ਨਿਰਦੈ ਅਦੇਖੀ ਗਨੀ॥ ਐਸੇ ਅਚਿਰ ਨ ਕੇ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਗਨੀ ਵ
 ਚਨਾ॥ ਰੇਜ ਜਗਾਸਟ ਤੁਹਿ ਅਬਹਿਜ ਲਾਓ॥ ਰੁਸਮ ਕਰੇ ਜਲ ਮਾਹਿ ਬ
 ਧਾਇਯੋ॥ ਕੋਏ ਤੇ ਮਹਿ ਲਗਿ ਰਧੇ॥ ਇਸੇ ਤਤੁ ਬਿਨੁ ਪਲ ਕੁਨ ਸ
 ਗੇ॥ ਤੀਸਰੀ ਬੇਰਿ ਬੋਲਿ ਯੋਗੀ॥ ਗਜੇ ਜੀਤਿ ਆਪੁ ਨੀਜ ਸੀ॥ ੯੬॥
 ਸੋਰਗਾ॥ ਨਿਓਤਿ ਸਾਨਾ ਗਇ ਤੇ ਕਨਿ ਸੁਨਾਇਯੋ ਸੁਨ ਕੇ ਬੋਲੀ ਸ
 ਹਜ ਸੁਭਾਇ ਗਨੀ ਬਾਗੀ ਤੀਸਰੀ॥ ੨੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਤੀਨ ਜਾਮਜ
 ਮਨ ਕੇ ਗਏ॥ ਸਾਵਧਾਨਿ ਗਜਾਤ ਬੁਝੇ॥ ਚਉਥਾ ਪਹਿਰੇ ਨ ਕੇ ਜਾ
 ਰਿ ਚਿ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਗਜਾਤੁ ਇਹਾਇਯੋ॥ ਗਜਾ ਵਚਨਾ॥ ਅਰੇ ਪ੍ਰਜੇ ਕ
 ਬਾਤਿ ਸੁਨਿ ਲੀਜੋ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸਹਜੇ ਬਾਤਿ ਕਛੁ ਕੀਜੋ॥ ਸੁਖ ਰੇ ਸਾਟਿ
 ਸੋਈ ਤੇਰੇ ਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਤੁ ਕੁਏ ਕੀਜੇ ਸੁਖ ਚੈਨਾ॥ ਕਹੁ ਕੋਹਿ ਬਿਧਿ ਗਨੀ ਪਹਿ
 ਆਏ॥ ਮੈ ਸਕਿ ਅੰਗਿ ਤਿਹ ਰੇ ਕੁਏ॥ ਪ੍ਰਜੇ ਕਵਚਨਾ॥ ਕੈ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬਿਕ੍ਰ
 ਮ ਸਮਗਾਜਾ॥ ਜਿਉ ਹਨ ਮਾਨਿਸੀ ਆਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਐਸੇ ਮੈ ਨਿਰਖ ਚਿ ਮੁਖ
 ਤੇਗਾ॥ ਤੈ ਸੁਜਾਨਿ ਦੁਖਿ ਨੀਰਖਿ ਚਿ ਮੇਗਾ॥ ਅਬ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਕਿ ਸੁਨਿ ਲੀ
 ਜੋ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੇ ਜਾਨੇ ਸੋਈ ਕੀਜੋ॥ ਹਮ ਚੇਤ ਕੇ ਬਿਛੁਰ ਕਾਵਹਿ॥ ਜਗਹ
 ਇਤਹ ਮੇਰਾ ਪਾਵੈ॥ ਸਿਹਾ ਹਮਾਰੇ ਕਾਸਟਿ ਆਵੈ॥ ਚਿਦ ਨਹੇ ਇਸ ਬਾਸਿ
 ਕਹਾਵੈ॥ ਹਮ ਕੇ ਕਾਟਿ ਪ੍ਰਜੇ ਕ ਬਨਾਇਯੋ॥ ਕੀਯੋ ਖਗਾਇ ਬਹੁਤ ਦੁਖ
 ਪਾਇਯੋ॥ ਬਹੁ ਚਿ ਤਹਿ ਸਲਾਸ ਕੀਯੋ॥ ਅਗੁਨ ਸੁਪੇ ਤਰੇ ਗ ਕੇ ਦੀਨੇ॥
 ਪਾਵੈ ਪਾਈ ਤਿਨ ਭਿਨ ਕੀਨੇ॥ ਛੇਦ ਬਨਾਏ ਬਹੁ ਦੁਖ ਦੀਨੇ॥ ਪਾਈ ਚੋ ਕ
 ਪ੍ਰਜੇ ਕ ਬਨਾਇਯੋ॥ ਲੇਨਿ ਵਾਚਿ ਓਨਿ ਮਨਿ ਬਹੁ ਭਾਇਯੋ॥ ਛਾਤੀ ਪਰ

ਚੜ੍ਹਿ ਬੈਠੀ ਗਈ॥ ਇਸੇ ਪਾਧਿ ਨ ਕਛੁ ਪੀਰ ਜਾਨੀ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਦੇ
 ਅਕੇ ਬਸਿ ਪਰਿਓ॥ ਦੁਖ ਸਿਤਾ ਪੁਲੋ ਸਿਰਿ ਪਰਿਧਾਰਿਯੋ॥ ਛਾਤੀ ਤੇ ਨ
 ਹੀ ਉਤਰਿਯੋ॥ ਇਕ ਪੁਲਾਗ ਜਾ ਚਲਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਬਲੁ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਨ
 ਦੁਖ ਤੋ ਹਿ ਸੁਨਾਇਯੋ॥ ਇਸੇ ਪਾਧਿ ਤੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਏਯੋ॥ ਗਨੀ ਦ
 ਚਨਾ॥ ਰੇ ਕਾਸਟਿ ਅਥ ਪਾਵ ਕਰੋਗੇ॥ ਤੇਲ ਮਿਲਾਇ ਪਲ ਕਮਹਿ ਜਾਗੇ॥
 ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਇ ਤੁਮ ਸੇ ਕਰਿ ਕਰਿਯੋ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਬਲੁ ਅਪਨੇ ਤੇ ਸਰਿਯੋ॥ ਗਨੀ
 ਬੋਲੀ ਚਉ ਬੋਗਾ॥ ਗਜੇਤ ਬਲ ਬਜਾਇਯੋ ਫੇਗਾ॥ ਗਨੀ ਜੀਤਿ ਚਲਿ
 ਚਿਲੇਗਾ ਜਾ॥ ਵਿਰਮ ਕੀ ਨੈਹੈ ਪਰ ਕਾਜਾ॥ ਗਨੀ ਤ ਬਧਨ ਖਾਕੇ ਦਈ॥
 ਤੀਨ ਲੋਕ ਮੈ ਉਸਤਿ ਤੁਧੀ॥ ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇ ਐਸੀ ਕਰਕੀ ਕਰੇ
 ਸੋਇ ਹਰਾਖ ਪਾਉ॥ ਰੋਜ ਸੁਨਤਿ ਫਿਰ ਪਰਿਗਾਇਯੋ ਸੇ ਚਤ ਅਚਿਰ
 ਉਪਾਉ॥ ੧੮॥ ਇਤ ਵਿਰਮ ਸਨ ਬੀਪ ਨੀ ਕਥਾ ਚਰਿਦ ਵੀ ਸਿਪਰ
 ਨੀ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਇ ਆਏ ਤ ਬਸਿ ਤੁਰਤ ਫੁਲੀ ਸਰੁ
 ਬਨ ਗਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੇ ਬਿਰਹ ਦੁਖ ਮੇਧੈ ਸਹਿਓ ਨ ਜਾਇ॥
 ੧॥ ਫੁਲਾ॥ ਆਇ ਆਏ ਤ ਬਸਿ ਤੁਰਤ ਸੁਹਾਗਾ॥ ਮੈ ਪਰਨਾਹੀ
 ਸੋ ਪ੍ਰਾਨ ਧਿਆਗਾ॥ ਬਿਰਹ ਦੁਖਾ ਦਾਇਹੁ ਬੈਰੀ ਗੁਰਾ॥ ਦਰਸਨ
 ਦੇਹੈ ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਯਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਹੀਨਾ॥ ਚੜ੍ਹ ਚੜ੍ਹ ਫੁਲੇ ਸਰੁ
 ਲਬਨ ਸਰੁ ਜਗਤਿ ਪਾਇਯੋ ਜੈਨਾ॥ ਬਿਨ ਗੰਮ ਲਛਮੀ ਜਾਨਕੀ
 ਤੁਰਨੀਰ ਆਇਯੋ ਨੈਨਾ॥ ਕੋਕੇ ਕਹੇ ਇਸ ਬਿਰਹਿ ਕੀ॥ ਬਿਛੁਰੇ ਜੁ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਧੂਨਾ॥ ਦੁਖ ਦੁਰ ਮੇਰੇ ਕਰੈ ਪਰਨ ਹੀਰ ਪੁਕੁਲ ਗੁਨ
 ਅਥ ਪਵਨ ਮਾਤਿ ਸੀਤਲ ਕਿਉ ਰਹੇ ਬਨ ਰਘੁ ਬੀਰਾ॥ ਸਿਰ
 ਨਹੀ ਵਾਸੁ ਬਿਛਾਵਨੇ ਕਿਸ ਬਿਧ ਧਰੇ ਮਨ ਪੀਰਾ॥ ਕਿਆ ਦੇਸੈ
 ਜੈ ਮਾਤ ਕੋ ਜੇ ਸੁ ਬਾਤਿ ਮਾਨੀ ਸਿਖੀ॥ ਸੋਈ ਆਇਹੁ ਮਰੇ ਸਿਰਾਬ
 ਨੀ ਜੋ ਕਰਮ ਹਮਰੇ ਲਿਖੀ॥ ਕੋਕਲ ਤਾ ਬੋਲ ਸੀਤਾ ਵਤੀ ਕੇ ਸੁ
 ਸੀਤਾ ਵਹਿ ਫੁਲਾ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਬਿਨ ਮੇਰੀ ਗਈਗੇ
 ਤਿਮਿਤ ਭੁਲਾ॥ ਪਰ ਪਰਿਅਨੇ ਦਬ ਪਾਵਨੇ ਸਰੁ ਲੋਗ ਪੇਲਤ
 ਫਾਗ॥ ਬਿਨ ਗੰਮ ਲਛਮੀ ਜਾਨਕੀ ਉਠਿ ਗਏ ਮੇਰੇ ਗੁਰਾ॥ ਕੋ
 ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿ ਜਾਇ ਸੁਨਾਵਈ ਮੇਰੇ ਬਿਰਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਪੀਰਾ॥ ਕਹ
 ਦਾਸ ਤੇ ਮੈ ਤਜਤੋ ਪਰਵਸ ਕਰੇ ਰਸ ਗੀਰਾ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਪਾਵਨ ਮਾਸ ਬੈਸਾਖ ਮੇ ਤੀਰ ਬਨਾਵਤ ਲੋਗਾ॥ ਭਰ ਬਦਖੀ

ਰਘੁਬੀਰਗੀਤ ਜਾਹਿ ਬਿਰਹੁ ਕੋ ਸੇਗਾ॥ ੧॥ ਭੁਲਾ ਰਿਗ ਬਿਰ
 ਹੁਦਾ ਮੈਨੇ ਲਗਾ ਭਾਗੀ॥ ਆਖਾ ਕੇਨ ਕਈ ਵੈਦ ਨ ਕਾਰੀ॥ ਬਿਰਹੁ ਤੁਸ
 ਤੇ ਕੋਈ ਬਰਛੀ ਮਾਰੀ॥ ਵੈਦ ਨ ਜਾਣੈ ਦਾਸੀ ਗਾਮ ਮਗਾਰੀ॥ ੨॥ ਮਹੀਨ
 ਆਇ ਆਖੈ ਸਾਖ ਸੁਹਾਵੇ ਨ ਮੇਰੇ ਦੇਹਿ ਦੁਖਾ ਸਿਓ ਰੁਚਿਰਿ॥ ਬਿਨ ਗਾਮ ਲ
 ਛ ਮਨ ਜਾਨ ਕੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਿਕਟਿ ਮੈ ਪਾਰਿਓ॥ ਲਛ ਮਦੁ ਲਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਗਾਏ ਉਠਿ ਬਨਿ ਦੁਗਿ॥ ਸੀਤਾ ਗਈ ਮਨਿ ਬੇਖ ਧਰਮੇਰੀ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵ
 ਨ ਮੁਗਾ ਮੁਹਿ ਮਾਤ ਦੀ ਸੈਨਾ ਗਨੀ॥ ਬਿਖੁ ਕੁਟਲ ਤਾ ਕੀ ਭੁਗੀ॥ ਰਘੁਬੀਰ ਕੇ
 ਬਨ ਗਵਨ ਕੀ ਬਿਧ ਜਾਹ ਕਾਂਧੈ ਕਰੀ॥ ਮੈ ਆਪ ਕਪਟੀ ਕੁਟਲ ਕਾਇਰ
 ਮੁੜ ਮੰਦ ਮਲੀਨਾ॥ ਜਾਂ ਕੇਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਬਨ ਚਲੇ ਕਰ ਸਕਲ ਕੁਲ ਕੇ ਦੀਨਾ॥
 ਕਤ ਜਨਮ ਕਾ ਕੋਹੀ ਯਲੀ ਚਿਛੁ ਨ ਜਨਮ ਤੇ ਨਹਿ ਮਰੀ॥ ਰਘੁਬੀਰ ਕੇ ਬ
 ਨ ਬਾਸ ਕਹਿਤੀ ਜੀ ਭੁਕਾਹਿ ਨ ਜਗੀ॥ ਬਿਧ ਪੰਥ ਮੇਰੇ ਜੋਰ ਚੈ ਮੈ ਉਤ ਪਰੇ
 ਤਿਹ ਦੇਸਾ ਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗਾਮ ਲਛ ਮਨ ਸਹਤ ਕਰਨ ਕਲੇਸਾ॥ ਮੁਹ
 ਭਾਗੀਨ ਅਧੀਨ ਕੀ ਬਿਧ ਕਹਾ ਐਸੀ ਬਨੀ॥ ਕਹਿ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਬਿਰਹੁ
 ਕੇ ਦੁਖੀ ਜਾਇ ਕਾਪਹਿ ਗਨੀ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇਠ ਤਪੀ ਸਭੁ ਮੇਦਨੀ ਤ
 ਤੇ ਨੀਵਣ ਤ੍ਰਿਣੀ ਗਾਤ ਪਤ ਭਉਯੋ ਹਿਯਾ ਭਰਤ ਕਾ ਜੁ ਬਿਛੁੜੇ ਸੀ
 ਪੁਬੀਰਾ॥ ੧॥ ਭੁਲਾ ਜੇਠ ਮਹੀਨਾ ਮੈਨੇ ਭਾਗੀ ਚੜ੍ਹਿਆ॥ ਰਿਗ ਬਿ
 ਰਹੁਦਾ ਮੈ ਤੇ ਅੰਦਰ ਵੜ੍ਹਿਆ॥ ਮਾਸ ਸਰੀਰ ਹੁਵੈ ਦਾਈ ਨੁੜ੍ਹਿਆ॥
 ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗਯੋਤਾ ਤਨ ਮਨ ਹਰਿਆ॥ ੨॥ ਮਹੀਨਾ॥ ਭੁਤ ਜੇਠ ਮ
 ਵਨੀ ਸਭੁ ਤਪੀ ਅਰੁ ਤਪਿਯੋ ਸਕਲ ਅਕਾਸਾ॥ ਬਿਨ ਗਾਮ ਲਛ ਮ
 ਨ ਜਾਨ ਕੀ ਮੇਰੇ ਭਉਯੋ ਜੀਉ ਉਦਾਸਾ॥ ਸਿਰਿ ਛੁੜੁ ਛਾਇ ਆ ਕੇ ਨ
 ਹੀਯੋ ਰੇ ਨਹੀ ਪਦ ਤ੍ਰਾਇ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਚਲਹਿ ਰੇ ਚਨ ਕੇ ਮਲ ਅਵਨ
 ਕਰਨ ਪਯਾਨੀ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਦੇਖੀ ਨਾ ਸੁਣੀ ਸੇ ਬਣੀ ਮੇ ਬਹੀ ਆਜਾ ਸਾ
 ਹਿ ਬਚੇ ਬਨ ਬਾਸ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਰੇ ਪ੍ਰਧਿਰ ਗਜਾ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਧ ਦਾਰ
 ਏ ਪਵਨ ਤੀਛੁ ਨ ਜਲੇ ਬਨ ਕੇ ਪਾਤਿ॥ ਕੈ ਸੇ ਸਹੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਚ
 ਰਨ ਕੇ ਮਲ ਗਾਤਿ॥ ਕਰ ਕੇ ਬਿਛੁਰਿ ਨਾ ਸਾਖਰੀ ਕੁਸਧਾਤ ਸੁਕੇਤਾ
 ਲਿ॥ ਕੈ ਸੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਅਵਨ ਦੇ ਉਤੁਈ ਆਸਿਰ ਕੁਮਾਰਾ॥ ਨਹੀ ਭਰ ਬ
 ਸ ਮੇਰੇ ਪਾਤ ਕਾ ਅਧ ਅਵਗੁਨ ਕੀ ਧਾਨਾ॥ ਜੇਹੇ ਤਰਧ ਪਤਿ ਬ
 ਨ ਚਲੇ ਕਹਿ ਦਾਸ ਸੁਜ ਸਬ ਧਾਨਾ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੜ੍ਹ ਪਾ
 ਜ਼ ਬੁਝੀ ਮੈਨੇ ਦੇ ਦੇਖ ਅਧਾਗਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਨਾ ਕਰਤ ਰਹਤ ਅਵਧ
 ਅਧਾਗਾ॥ ੪॥ ਮਹੀਨਾ॥ ਗੜ੍ਹ ਪਾਜ਼ ਭੀ ਦੇਵੇ ਭਲੇ ਗੇ॥ ਸੇਕਿਉ

੧੧

ਬੀਤਨ ਮੇਰੇ ਗਮ ਨੇ ਰੋਇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦਸਾਈ ਦੇਗੇ। ਮੈਂ ਚਾਸ
ਤਿਹਾਗਾ ਮੈਂ ਨਿਮਿਲੇ ਸਦੇਗੇ। ੩। ਮਹੀਨਾ। ਹਾਹਾ ਮਹੀਨ
ਹਾਜ਼ਦਾਧੰ ਛੀਨ ਆਵੈ ਕੋਇ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਨ ਫਿਰੀ ਮੀਨ ਜਿ
ਉਕਥੀ ਮਿਲਹਿ ਭੁਝੀ ਆਇ। ਉਧੀ ਸੁਧ ਪਰਗਵਨੀ
ਸਰਤ ਪੀਚ ਸਦਿ ਸਪਦਨ। ਸ੍ਰੀ ਗਮ ਲਛਮੀ ਜਾਨਕੀ
ਬਾਨਕੀ ਯੋਗੀਨੀ ਗਵਨ। ਬਿਧਿ ਕੇ ਬਰਾਮੈ ਰਿਆਰੀ ਆਜਿ
ਸਿਲਿਖਿ ਆਬਿਰਹੁ ਅਪਾਲਾ। ਭਾਈ ਭੁਰਖੁਰੀ ਜੋ ਲਿਖਿ ਜ
ਮੇਰੇ ਦਨ ਮੇਰੇ ਨਾਗਿ। ਛੁਟ ਪਰਯੋਦ ਸਰਬ ਹੋ ਜਤਨ ਗਏ
ਉਚਰਗਾ ਗਧ ਸਨੇਹਿ। ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰੇ ਨੀਚਨ ਤਜਤੋ ਰਘੁਬੀਰ ਬੇ
ਮੁਖ ਦੇਹਿ। ਅੰਤਰ ਜਲਾਵਹਿ ਬਿਰਹਿ ਦਖ ਬਾਹੁ ਜਲਾਵਹਿ
ਮਾਮੇਰੀ ਕਵਨ ਜਾਨੈ ਜੀਯਕੀ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗਮਾਵੈ ਗੀਤ
ਐਸੀ ਕੋ ਕਰੈ ਜੋ ਕੀਯੋ ਮੇਰੀ ਮਾਇ। ਦਸ ਰਬ ਚਲਾਏ ਜੇ ਸਰਗ
ਕਚਿ ਰਘੁਬੀਰ ਬਾਹਿਧ ਗਾਇ। ਮੁਹਮੀ ਦਸ ਮਸਰੇ ਬੀਯੋ ਮੇਰੀ
ਬਰੀ ਕੀਨੀ ਗਾਇ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਰਸਨ ਦੀਜੀ ਐਸੁ ਹਿਦਾਸ ਅਧ
ਨੇ ਜਾਨਾ। ੪। ਦੋਹਰਾ। ਸਾਦਨ ਦੀਘਟਿ ਸਾਦਨੀ ਸਾਮਲ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ
ਬੀਰਾ ਕਰਿਨ ਸਹੈ ਰਘੁਬੀਰ ਬਿਨੁ ਜਾਹਿ ਬਿਰਹੁ ਕਾਤੀਗਾ। ੫।
ਦੋਹਰਾ। ਸਾਦਨ ਦੇ ਮਿਹਕਾਈ ਛੁਹ ਬਰਲਾਈ। ਘਰੇ ਸਿਧਾਏ ਸ੍ਰੀ
ਰਘੁਬੀਰ ਗਾਈ। ਸੁਧਾਨੁ ਚੀਏ ਲਛਮੀ ਗਾਈ। ਹੋਰ ਕਿਆ ਜਾਵੈ
ਕੋਈ ਰਧ ਗਾਈ। ੨। ਮਹੀਨਾ। ਘਟਿ ਦੇਖ ਸਾਦਨ ਮਾਸਕੀ ਮੇਰੇ
ਕਰਤ ਬਰਖਰ ਦੇਹਿ। ਕਿਸ ਬਿਧ ਰਹੈ ਰੇ ਗਮ ਬਿਨੁ ਉਚਰਹੁ ਆ
ਇਯੋ ਮੇਰਾ। ਬਿਨੁ ਗਮ ਲਛਮੀ ਅਕੇ ਦੇਖੀਏ ਨਗਰ ਮਸਾਨਾ।
ਨਗਰ ਜੇਤ ਕਬ ਸਤਿਹੈ ਸਰਤੁ ਤਪ੍ਰੀਤਿ ਮਸਾਨਾ। ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਦੀ
ਸੈ ਜੋ ਗਾਨੀ ਜਿਨ ਕੀਯੋ ਐਸਾ ਕਾਮਾ। ਪਰਗਾਧੁ ਰਖ ਅਗਾਗਰ
ਬਨਿ ਪਠੇ ਲਛਮੀ ਗਮਾ। ਜਲ ਪਾਰ ਪਾਰਾਧ ਜਗਰੀ ਜਨ ਬਦ ਬਾ
ਨ ਸਮਾਨਾ। ਬਿਨੁ ਲੀਰ ਗਵੈ ਚਮਕ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਰਖਰ ਦੇਹਾ।
ਇਕ ਸੀਯ ਸਹਿਤ ਰਗ ਕਲੀਫੁ ਨ ਏਕ ਲੀਕਿਉ ਬਨ ਰਹੈ। ਦੁਖ ਦੀ
ਯੋ ਬਿਧ ਦਾਰਇ ਮਗ ਅਬ ਭਰਖ ਬਿਨੁ ਜਹਿ ਕੋ ਸਹੈ। ੫। ਦੋਹਰਾ
ਭਾਵੈ ਮਗ ਭਾਵੈ ਭਾਵੈ ਭਾਵੈ ਭਾਵੈ ਭਾਵੈ ਭਾਵੈ। ਪ੍ਰਾਨੁ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ
ਧਕੁ ਬਿਨੁ ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਗਾਈ। ੧। ਦੋਹਰਾ। ਭਾਵੈ ਨਾਗ ਬਿਰਹੁ
ਦਾ ਕਜ ਕੋ। ਤੇਰਾ ਮਰੇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਬਜ ਕੋ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਗਾਨ ਬਿ

੦

੦

੦

੦

੦

੦

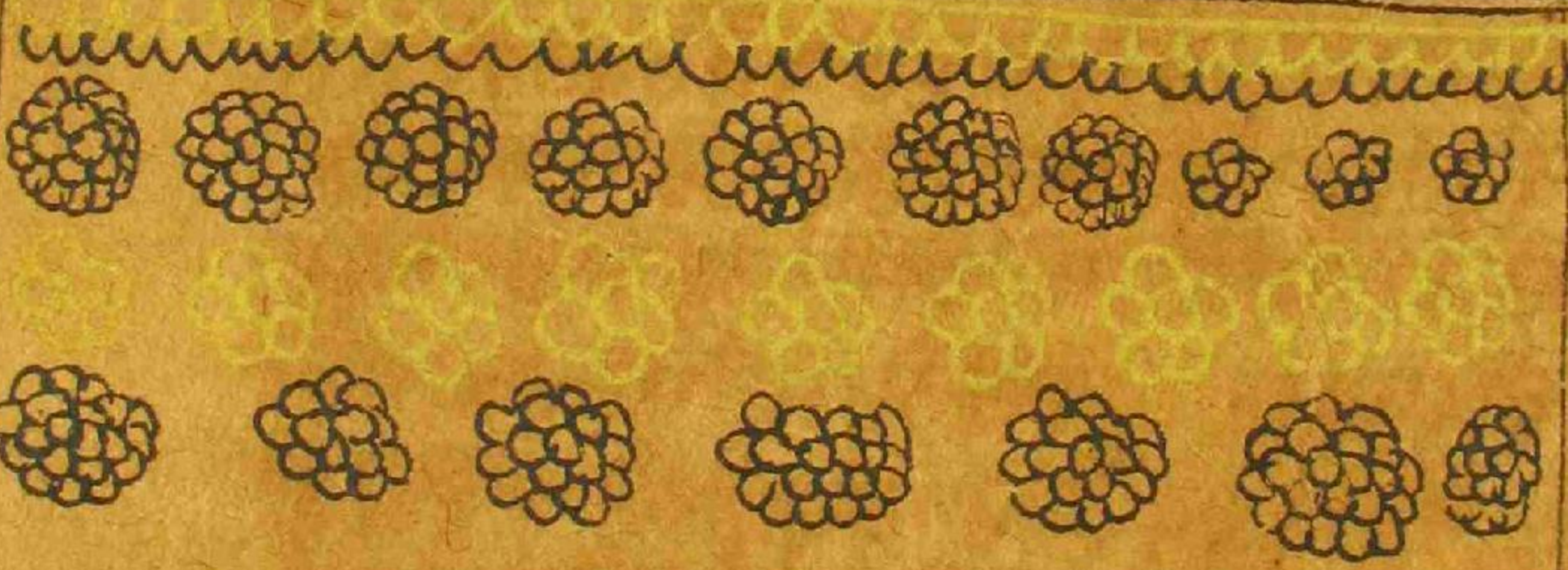
ਰਹੁਦੀਰੁ ਨ ਕੋਏ ਦੁਕਿ ਆਕਰਸੀ ਕੋਈ ਨਾਜੀ ਫੜ ਕੇ॥ ੧ ਮਹੀ
 ਨਾ॥ ਭਾਉ ਰਿਭਾ ਨ ਕਰੁ ਤਜਿ ਉਸ ਰੁਏ ਖੀਏ ਦਿਨ ਰੈ ਨਾ॥ ਦਿਨ ਕੋਲ
 ਗਤਿ ਨਹਿ ਭੁਖ ਸੋਧਿ ਨਹੀਂ ਨੀਦ ਆਵ ਤੈ ਨਾ॥ ਧਾਇ ਨਿਧਿ ਆਏ ਪੂਰੁ
 ਚਲੇ ਮੈ ਕਰੁ ਹੁਸੇ ਵਕਰਾ ਜਾ॥ ਮੇਰੇ ਨ ਸਮ ਸਰਪਾਤ ਕੀ ਕੋਈ ਮੁਜ਼ ਨਿਪ
 ਤ ਨਿਲਾਜਾ॥ ਜਿਹ ਲੋਕ ਜਾਏ ਕੁਟਲ ਕਾਇਰ ਮੁੜ ਬੇਮੁਖ ਰਾਂਝਾ ਤਾ
 ਰੇ ਨ ਕੋ ਨੈਨ ਤਜੈ ਨੈਨ ਤਜੈ ਹੈ ਸੀ ਸਾ ਕੋ ਸੀ ਸਤ ਨੈਨ ਤਾ ਤਜੈ ਬਿਛੁਰੇ
 ਜੁ ਸੀ ਜਗਦੀਸਾ॥ ਤਨ ਕਿਉਂ ਨ ਜਰ ਕਰ ਰੁਸ ਮਹੇ ਇਕਿ ਉਤ ਸਮਹੇ
 ਇਨ ਛਾਗਾ ਕਿਉਂ ਛਾਹ ਉਤ ਜਾਏ ਨਹੀਂ ਲਾਗੇ ਜੁ ਬਿਰਹ ਆਗਾ
 ਮੁਹ ਬਿਰਹਿ ਸੀ ਲਪੁ ਬੀਰ ਕੇ ਲਾਗੇ ਨ ਰੁਖ ਧਿ ਆਸਾ॥ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਦਰਸਨ ਦੀਜੀਯੈ ਮਹਿ ਜਾਨ ਅਪਨੇ ਦਾਸਾ॥ ੬॥ ਦੋਹਰਾ ਅਸੁ
 ਧਿਤ ਰਾਮ ਗਾਧੀ ਐਏ ਵੀਰੋ ਇਉਂ ਦਿਆਲਾ॥ ਮਿਲਹਿ ਰੁਖ ਕੋ ਰੰਗ
 ਮਧੁਰ ਲਛਮ ਨ ਸਹਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੭॥ ਛੋਲਾ ਅਸੁ ਸਰੁਦੀ
 ਆਸ ਪੁਜਾਏ॥ ਜਾਣਾ ਤਜੈ ਰਾਂਝਾ ਮਿਲਾਏ॥ ਬਿਰਹ ਅਗਨ ਦਾ
 ਤਾਪੁ ਮਿਟਾਏ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਹੋ ਮੈਂ ਰੈ ਨੈਨ ਰਿਹਾਏ॥ ੮॥ ਮਹੀ ਨਾ ਅ
 ਸੁ ਮਹੀ ਨੈਧਿ ਤਰ ਪੁਜਾ ਕਰਤ ਸਰੁ ਸੇ ਸਾਰਿ॥ ਕੋਈ ਪੁਜ ਦੇਵੀ ਰੁਗਾਵ
 ਤੀ ਪਾਵਤ ਮਨੇ ਰੰਝ ਚਾਗਾ ਜਬ ਮਿਲਹਿ ਹਮ ਕੋ ਰੰਗ ਮਲ ਲਛਮ ਨ ਸੀ
 ਆਕੁ ਸਲ ਸਸੇਤਾ॥ ਤਬ ਜਾਨੈ ਜੁ ਭੁਏ ਪਿਤਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
 ਕੇਤਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਰੁਵਾਨੀ ਜਗਤਿ ਗਨੀ ਅੰਬ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਇਾ॥ ਤੁਛ ਰ
 ਕੰ ਚਨੋ ਕੋ ਚੜਾਵ ਉਮਿ ਲੈ ਜਚਿ ਰਖੁ ਗਾਇ॥ ਨਵ ਦਿਨ ਤਮਾਰੇ ਬ੍ਰਿਤ ਕ
 ਰੇ ਕਰ ਧਰਨ ਉਪਰ ਸੇਨਾ॥ ਜਬ ਮਿਲਹਿ ਹਮ ਕੋ ਸੀ ਯਲ ਲਛਮ ਨਹ
 ਮ ਸਭਿ ਸੁਖ ਦੇਨਾ॥ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਵੀ ਜਗਤ ਜਨਨੀ ਮੋਹਿ ਤੇ ਗੀਅ
 ਸਾ ਰਖੁ ਬੀਰ ਬਨ ਤੇ ਜਬ ਫਿਰਹਿ ਹਮ ਕੋ ਜਾਨ ਅਪਨੇ ਦਾਸਾ॥
 ੭॥ ੧ ਦੋਹਰਾ ਕਾਤ ਕਪਰ ਮਪੁ ਨੀਤ ਕੀ ਜੇਹ ਰਖ ਦੇ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ
 ਬਿਨਾ ਭੁਜਨ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੁ ਹੀ ਬਿਪਰੀਤਾ॥ ੧॥ ਛੋ
 ਲਾ॥ ਕਾਤ ਕਰੇ ਦਿਨ ਪਰਮ ਸੁਭਾਏ॥ ਧੁਪ ਨ ਸੀਤ ਬਹੁਤ ਮਨ
 ਭਾਏ॥ ਧ੍ਰਾਨ ਧਿ ਆਰੇ ਉਠ ਪਰੇ ਸਿਧਾਏ॥ ਮੈ ਤਨ ਮਨ ਦੇਵ ਕੋ
 ਉਘਾਨ ਮਿਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਹੀ ਨਾ॥ ਕਾਤ ਕਸੁ ਗਵਨ ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਕੁ
 ਰਤ ਜਪੁ ਤਪਨੇ ਮਾ॥ ਬਿਨ ਰਾਂਝ ਮਲ ਲਛਮ ਨ ਜਾਨ ਕੀ ਮੇਰੇ ਕਬਹੂ ਨਾਹੀ
 ਖੇਮਾ ਕਿਉਂ ਕਰਤ ਮਜਨ ਸਰਦ ਸਜਨ ਦੇ ਤਬ ਹੁ ਬਿਧਿ
 ਦਾਨਾ॥ ਕੋ ਉਕਰਤਿ ਰਖੁ ਬੀਰਿ ਚਰਨ ਪੁਜਾਹਿ ਦੇਧਾਰ ਧਿ ਜਾਨਾ॥
 ਨਿਜ ਭਰਮ ਤਿਆਗਿ ਉਦਿਆਨ ਮਾਰਗ ਉਦੇਹੁ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ॥

ਮੇਰੀ ਕਰਹੁ ਸੇਵਾ ਮਿਲਹੁ ਦੇਵਾ ਮਿਲਹੁ ਲਛਮ ਨਗਮਾ ਕਾ ਕੋ ਕਹੇ
 ਰੀ ਕਵਨ ਜਾਨੈ ਬਿਰਹਿ ਲਾਈ ਸਾਂਗਿ ਮਤਿ ਸੁਖ ਹਮਾਰੇ ਮਿਰਾ ਵਿਚਾਰ
 ਰਾਗ ਹੁਗਏ ਕੁਗਾ ਮੇਰੀ ਮਾਉ ਭਈ ਕਿਰਤ ਨਾਹਤ ਕੀ ਯੋ ਸਗਲਾ ਗਾਉ
 ਮੁਹਿ ਸੋਰਨ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਮੇਰੇ ਨਉ ॥ ੮ ॥ ਦੇਹਗਾ ਮਘਰ
 ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਬਿਰਹੁ ਕੇ ਸਾਗਰ ਭਉ ਯੇ ਅਪਾਗਾ ਭਰ ਬਦੀ ਨ ਬਿਆਕੁਲ ਭਉ
 ਯੋ ਕਿਉ ਕਰਚਿ ਤਰੇ ਪਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਫੁਲਾ ਮਘਰ ਬਿਰਹੁ ਸਮੁੰਦ ਚਿਛੁ
 ਲੋਏ ਖਤਿ ਰੀਗਾ ਜੀਉ ਗਈ ਹਲੇ ਪੀਰ ਜੁ ਬੇੜੀ ਤਿਥੇ ਕਿਉ ਕਰਚੇ ਲਾ
 ਪਤੁ ਸੁਭੇ ਹੁਇ ਦੁਖ ਮਲੇ ॥ ੨ ॥ ਮਹੀਨਾ ਮਿਰਾ ਸਰਨ ਆਉ ਮਿਰਾ ਵਿਚਾ
 ਰੇ ਕਹੇ ਕੋ ਕੇ ਜਾਇ ਨਿਸਪਰਤ ਜਾਤਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਰਹਤ ਕਿਉ ਰਘੁ ਗਾਉ
 ਕਰਿ ਕੁਟੀ ਬਨ ਮੈ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕੈ ਸੇਜ ਲਾਵਹ ਆਗਾ ਪੰਥੀ ਨ ਆਵੈ ਪੰਥ ਮੈ ਸੁਭਰਬ
 ਹੀ ਯਕੇ ਕੁਗਾ ਸਈ ਯਾਗਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸਿਰ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਗਘ ਸੀਲ ਸੋਨਾਗ
 ਇਉ ਸਿਰ ਲਛਮ ਸਿਰਾ ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਚਿਧੰਨੁ ਸੁਖ ਰੇ ਗਾ ਤਾ ਪਿਤਾ ਹੁਪ੍ਰ
 ਪ੍ਰੇ ਮਰਾਖ ਸਿਧਾ ਰਿਚਿ ਸੁਰ ਪਾਸਾ ਇਕ ਬਾਦ ਜਨਿ ਚਿਰੁ ਰਬ ਜਗ ਆਉ ਯੋ
 ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕਾਮਾ ਆਵਤ ਨ ਕੋਈ ਸਿਧੇ ਸਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਅਬ ਐਧ ਜਾਤ ਬਿਧਤਾ ਕੁਹ
 ਦ ਸਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਬਿਰਹਿ ਛਿਨ ਛਿਨਿ ਕੁਲ ਪਸਮ ਜਗ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹਗਾ ਪੰਥ
 ਤੇ ਕੇ ਸੁਭ ਜਗ ਤਿ ਕੋਤੁ ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨ ਸੇਕਾ ਦੇਖ ਨ ਕਾਂਹੁ ਅਵਗੇ ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਨਹੁ
 ਮੈ ਦੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਫੁਲਾ ਪੋਹ ਮਹੀਨਾ ਸੁਭ ਜਗ ਪੰਥ ਮੇਰੀ ਗੋਨ ਬੀਤੈ ਸਪ੍ਰਭੁ
 ਕੇ ਚੋਖੇ ॥ ਦਿਨ ਭੀ ਪਚਿਣੇ ਮੇਰੇ ਸਿਟ ਨਨ ਪੋਖੇ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗਘ ਤਾਤਨ ਮਨ ਚੋਖੇ ॥
 ੧ ॥ ਮਹੀਨਾ ਚੜ੍ਹ ਪੇ ਸਤੇ ਕੇ ਸਕਲ ਜਗ ਸੁਭ ਪਾਨ ਪਾਨ ਸੁਹਾਤਿ ਬਿਨੁ ਗਮਲ
 ਛਮਨ ਭਰਬ ਕੇ ਪਲੁ ਜਗ ਸਮਾਨ ਬਿਧਾਤਿ ਰਜਨੀ ਅੰਧਾਰੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਦੇਖ
 ਮਨ ਬਿਲ ਪਾਤਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਸੇ ਬਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਹਿਤ ਸੇਕ ਸੇਤਾ ਪਾ ਚਿਰਗ
 ਖਆ ਸਾ ਅਵਧ ਕੀ ਤਨ ਰਹੇ ਪ੍ਰਾਨ ਚਿਦਾ ਸਾਨ ਹੀ ਤੋ ਕਬ ਕੇ ਗਏ ਹੁਤੇ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ
 ਪਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਹਗਾ ਮਘ ਬਿਰਹੁ ਕੇ ਦਾਘ ਕੇ ਸੁਫਨ ਬੁਝਾਉ ਯੋ ਆਪਨਾ
 ਸਿਪਤਿ ਪਾਈ ਸਗਨ ਕੀ ਭਈ ਬਿਪਤਿ ਕੀ ਗਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਫੁਲਾ ਮਘ ਮਹੀਨੇ ਮੇਰੇ
 ਨਾ ਪਾਇਆ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗਘ ਕਹੀ ਆਨਿ ਸੁਨਾਇਆ ਕਾਗ ਬੁਲੇ ਦਾਜੁ ਨੇੜੇ
 ਆਇਆ ਮਿਲੇ ਸਦੇ ਲੇ ਮੈ ਸੁਭ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਹੀਨਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਮਘ
 ਪਾਵਨ ਦੇਖ ਦਾਵਨ ਚੈਨ ਦਿਨ ਬਿਲ ਪਾਤਾ ਗਏ ਸੋਇ ਤਿਨ ਤਵ ਛੁਹਿ ਸਾਖਰ ਭੁ
 ਇਯੋ ਸੁਫਨ ਰਤਾ ਕਹਤ ਕੋ ਚਿਦਿ ਜਕ ਪਲ ਮਰਤ ਪੀਰ ਪਰਹਿਤਾ ਤਾਤੁ ਹਮਿ
 ਲਹਿ ਛਗਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੀਯ ਸਿਰਾ ਦੇਉ ਕ੍ਰਾਂਤਾ ਸੁਨ ਚਿਠੇ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮੇਦ ਪੂਰਨਿ
 ਕਹਿਤ ਸੁਭ ਹਿਸੁਨਾਤਿ ਫਰਕੀ ਭੁਜਾ ਚਖਦਾ ਹਨੀ ਸੁਭ ਅੰਗ ਸਗਨ ਜਾਤਾ ਚਿ
 ਇਠਾ ਤੇ ਪੰਥ ਮੇਰੇ ਬਨ ਅਵਰ ਦੇਖ ਨ ਲਾਗਾ ਅਬ ਕਹਤ ਕੋ ਚਿਰ ਪ੍ਰਬੀਰ ਆਉ
 ਯੋ ਭਉ ਯੋ ਮਨੁ ਅਨੁਗਾਗਿ ਰਘੁ ਬੀਰ ਬਿਰਹਿ ਸਮੁੰਦ ਮੈ ਬ੍ਰਤ ਤਤੁ ਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰਾ
 ਨਾ ਪਹੁਤੇ ਤਗ ਜਸਮਾਨ ਹੁਇ ਦਿਨ ਰੁਪ ਸ੍ਰੀ ਹਿਨੁ ਮਾਨਿ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥

ਫਗਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਭਿਲੇ ਗਾਇਤਰੀ
 ਸੋਪਤਿਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਾਇਤਰੀ ਜੋ ਰੋਗ ਚਿੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਫੇਲਾ ਫਗਾਨ
 ਫਗਾਨ ਲੀਲਾ ਦਾਰੀ ॥ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਏ ਗਈ ॥ ਫੇਲਾ
 ਲੇਖੈ ਤਨੁ ਵੇਦਾਦਾਰੀ ॥ ਕਰਨ ਕੀਚੈ ਮੈ ਸਗਨ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮਹੀਨਾ ਫਾ
 ਗਾਨ ਸੁਯੋਏ ਫਗਾਨ ਸੁਧਦਈ ਸ੍ਰੀ ਹਿਨ ਮਾਨ ॥ ਚਿਠ ਚਲੇ ਆਗਮ ਗਾਮਿ
 ਲਾਕੇ ਕਰ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ਪਾਨ ॥ ਦੇਖ ਤੈਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਉਪਰ ਕਰਤਾ
 ਤਿਹਾਰਿ ਦਿਆਲਾ ॥ ਕੁਰ ਅੰਕਲਾਇਓ ਸੁਖ ਬਹਾਇਓ ਜੋਗਈ ਬਿਖਰ
 ਥੋਸਾਲਾ ॥ ਚਿਰ ਲਾਇਓ ਛੋੜਿਓ ਬਹੁਤ ਲਗ ਕਰ ਦੇ ਰਹਿ ਨਿਖੀਤ
 ਜਲ ਕਰੈ ਲੋਚਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਰਿ ਦਰਸ ਲਧੁ ਤਮੀਤਾ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨੰਦ ਬ
 ਪਾਵੇ ਕੋਏ ਅਵਧ ਮੰਗਲ ਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲ ਗਮ ਲਛਮੀ ਜਾਨ ਕੀਰ
 ਏਯੋ ਕੁਰ ਬ੍ਰੇਸੁ ਬਭਾਰਾ ॥ ਜੋ ਬਰਤ ਗਾਵੈ ਜੋ ਸੁਨਾਵੈ ਪੁਜ ਮਾਰੀ
 ਆਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਰਸਨ ਦੀਜੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਬੁਧ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਦਾਸਾ
 ॥ ॥ ॥ ਗਮ ॥ ॥ ਫਗਾਨ ਗਾਅ ਤਵੇਲੇ ਗਮ ਸਹਾਈ ॥

੭

ਗ	ਮ	ਲ	ਛ	ਮ	ਨ	ਭ	ਰ	ਖ	
ਸ	ੜ	ਘ	ਨ	ਰ	ਨ	ਵ	ਤ	ਲ	
ਉ	ਕ	ਸ	ਦ	ਸ	ਰ	ਖ	ਜ	ਨ	
ਕ	ਸੀ	ਤਾ	ਵੈ	ਧ	ਤੀ	ਧਾ	ਰ	ਥ	ਤੀ

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰੇਵਾਚਾ ਸ੍ਰੀਗਮਜੀ॥ ਅਬਲਵ
 ਕੁਸਪ੍ਰਾਕੁਸਬਰਨਤੇ॥ ਕ੍ਰਿਤਸਾਹਿਬਦਾਸਜੀਕੀ॥
 ਛੁਧੋ॥ ਧ੍ਰਿਸਮਬੰਦਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਤਤਿਧਾਵਨਸੁਖ
 ਸਾਗਗਾ॥ ਦੁਤੀਆਬੰਦਗੁਰੇਵਕ੍ਰਿਪਾਜਹਿਜਤਿ
 ਰਤਨਾਗਗਾ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਬੰਦਸਬਸਿਤੋਨਿਤਮੋਤਾਰਪ
 ਰਹਗਾ॥ ਸਕਲਜਗਤਿਕੀਜਾਨਿਗਿਗਾਧਗਧਰਥਿ
 ਜੋਰਕੁਗਾ॥ ਬਿਧਿਹਰਿਹਰਿਗਣਪਤਿਬਿਧੁਅਮੁਰ
 ਕੇਬੰਦੋਚਰਨਾ॥ ਬਿਮਲਬੁਧਬਰੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਪਚਯੋਦਾ
 ਸਸਾਹਿਬਸਰਨਾ॥ ੧॥ ਛੁਧੋ॥ ਚਰਨਸਰਨਭਵਹਰ
 ਨਦੀਨਬੰਦਸੁਖਦਾਇਕਾ॥ ਪਤਤਪਵਿਤ੍ਰਹਿਕਰਤ
 ਸਕਲਥਾਤਾਪੁਰੁਲਾਇਕਾ॥ ਤੁਮਸਰਅਵਰਥਿਦਾ
 ਹਤੀਨਭਵਨਨੋਮੋਨਾਹੀ॥ ਭਗਤਿਦਾਨਜਨਕਰਹਇਹੋ
 ਲੋਚਾਮਨਮਾਹੀ॥ ਮਨਮਨਸਾਕਛੁਕਰਤਹੋਕੀਰਕਰ
 ਣਾਪੁਰਨਕਰਹਾ॥ ਜੈਭੁਗਵਿਤਅਨੰਤਪ੍ਰਭਸੇਵਕਮਸ
 ਤਕਧਰਹਾ॥ ਅੰਧਗਰਤਮਹਿਪਰਤਹਾਥਗਹਿਲੇਹੁ
 ਪਤਤਿਨਰਿ॥ ਸਾਧਜਨਾਪ੍ਰਬੀਨਤੁਮਕਰਹੁਓਰਿਨਿ
 ਰਵਾਹਿਜਨਿ॥ ੨॥ ਕਬਿਤੇ॥ ਜੋਓਜੋਓਸਰਨਆਏ
 ਸੋਓਜੋਓਦਰਸਪਾਏਮਹਾ॥ ਬੀਖਮਾਮਾਨ੍ਹਿਆਸੇਛਿਨ
 ਮੈਤੋਰਤਹੋ॥ ਬੋਰੋਓਪਕਾਰੀਜਿਹਪ੍ਰਮੁਖੀਤਧਿਆਰੀ
 ਸਿਤਕਾਜਕਰਬੋਕਥਿਲਮਨਧਰਤਹੋ॥ ਆਤਮ
 ਸੁਖਦਾਈਧ੍ਰਾਨਪਿਰਕੋਸਗਾਈਸੁਹਧਾਧੀਗਤਿ
 ਪਾਈਤੁਅੰਜਰਜਰਤਹੋ॥ ਅਨਭੋਕੋਦਾਤਾਸੁਖਸੁ
 ਗਰਮੋਜਾਤਾਤੇਹਨਾਮਨਗਾਇਣਪਗਾਇਣਕਰਤਹੋ
 ੩॥ ਛੁਧੋ॥ ਅਧਮਉਧਾਰਨਹਾਰਿਬਿਧਤਿਧ
 ਭਨਦਸਰਬਸੁਆਨਰਕਨਿਵਾਰਨਨਾਮਪ੍ਰਗਟ
 ਅਵਤਾਰਕੀਯੋਭੁਆ॥ ਰੁਵਭੋਜਨਰਪੁਬੀਰਧੀ

੭

ਰਜਨਕਰਗੁਰਿਆਰਗਿਆ ਅੰਧਗਰਤਮਹਿਪਰਤਿਤਪ
 ਯਗਰੇਲੁਪਤਿਤਨਗਿਆਸਾਧਜਨਾਧੁਬੀਨਤਮਕਰਗੁ
 ਚਿਰਨਿਪਵਹਿਜਨਿ। ਪੁਰਨਕਰਪੁਸਿਗਯਹਿਇਹੁ
 ਚਾਰਿਨਿਸਪਾਤਮਨਾ॥ ੪ ॥ ਸਵੈਯਾਸੀਗਰਦੇਵਕ
 ਰੇਕਰਣਾਕਛਮਾਂਗਰਹੋਤਮਤੇਕਚਿਜੋਗੀ। ਬੁਧਪੁਰਾ
 ਸਕਰੇਗਵਿਸੀਤਬੁਧਰਨੋਹਿਮਨੋਰਥਮੇਗੀ। ਸੁਤੇਮ
 ਅਪ੍ਰਾਕਮਕਯੋਥਰਨੋਯਹਿਰੀਥਥਰੇਕਵਕੀਮਤਥਰੇ
 ਸਾਹਿਬੇਦਾਸਸਹਾਇਕਰੇਪ੍ਰਭਾਨਪਰੇਸਰਨਾਗਤ
 ਤੇਗੀ॥ ੫॥ ਸੋਰਠਾ। ਲਵਕੁਸਕਥਾਧੁਸਿਗਅਲ
 ਪਬੁਧਥਰਨਤਸਕਵ॥ ਅਦੁਰਅਰਥਨਰੋਗਾਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਹਿਰਥੁਬੀਮੋਇ॥ ੬॥ ਸੋਰਠਾ। ਰਥੁਥਰਪਰ
 ਮਉਦਾਰਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਰਣਾਇਤਨਾ। ਤਨਕਨਲਾਵਤ
 ਥਾਰਮੇਖਦੇਨਦੇਦੁਖਰਤਾ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ। ਲਿਕ
 ਕੇਗਜਕੀਯੋਤਪਯਾਵਨਸੇਬੁਧਵਿਤਸੁਤੇਤਮਗਾਈ॥
 ਥਾਰਿਦਸੇਸਿਰਕਾਟਿਦੀਏਦਸਸਿਕਰਕੋਤਿਨਰੇਟਚਜ
 ਈ॥ ਤੋਨਪ੍ਰਸਿਨਰੁਯੋਤਿਹਿਏਸਸੁਅੰਰਰੁਏ। ਤੇਹਤੇ
 ਕਠਨਾਈ॥ ਕਾਟਿਰਗਯੋਤਿਹਿਤਤਕਰੀਸਿਵਕੋਗਨ
 ਤਾਹਿਸੇਗਾਇਸਨਾਈ॥ ੮॥ ਸਵੈਯਾ। ਜੇਤੁਥਨਾ
 ਏਕੇਗਗਕਰੇਤਬਹੀਤਿਹਸਿਰਪ੍ਰਸਿਨਰੁਏਯੋਸੁ
 ਸੁਵਏਤੇਸਹਯੋਜਥਹੀਬੁਧਰੇਤਬਹੀਤਿਹਲਿਕਰੇ
 ਗਜਦਯੋ। ਪਰਿਥੈਠਗਹਿਜਨਹੇਸਿਵਕਰੀਜਥਰੁ
 ਰਪਰੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਪਯੋ। ਨਹਿਗਮਸਮਾਂਨਿਉਦਾ
 ਰਿਕੇਉਪਦਗਵਨਕੇਤਤਕਾਲਲੋਯੋ॥ ੯॥ ਕ
 ਥਿਤਾ। ਅੰਸੇਪ੍ਰਭੁਤਿਅਗਿਆਨਿਕਾਂਗੁਰੀਜੁਆ
 ਸਕਰੇਤਾਕੇਸਮਾਂਨਕੇਉਮੁਰਥਨਜਾਨੀਏ॥ ਜਾਂਕੇ
 ਪਾਇਪਰਤਗਜਥਾਇਯੋਹੋਥਿਭੀਥਨਜੁਦੇਵਨਕੇ
 ਦੇਵਤਾਹਿਨੀਕੇਪਹਿਚਾਨੀਏ॥ ਥਰੇਏਉਦਾਰਥਾ
 ਰਲਾਵੈਨਮੁਕਤਦੇਤਜਾਕੇਨਾਂਮਲੇਤਹੋਤਪਾਪਨ
 ਕੀਗਾਨੀਏ॥ ਤਾਸੇਕਰਿਦ੍ਰੀਤਚੀਤਕੀਜੇਰਥੁਬੀ

ॐ

ਰਹੁ ਕੋਵ ਕੇ ਸਮਾਂ ਨਗਰ ਦੇਵ ਰਿਦ ਆਨੀਏ ।
 ੧੦) ਕਥਿਤੁ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੁਧ ਹੋਤ ਹੈ ਉਜ
 ਗਰਜ ਬਰਿ ਮਰ ਅਗ ਆਨ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਿਨਾ
 ਸਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਤਹੁ ਅਧਕ ਬਣੈ ॥
 ਰਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਰਿਦਿ ਗਿਆਨ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੋ ॥ ਗੁਰ
 ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਬ ਜਾਹਿ ਜਰ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤੇ ਦੇਨ ਭੈ ਨਹੀ ਹੁਲਾਸੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪ
 ਦ ਪਾਈ ਅਤਿ ਹੈ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਗਮ
 ਹੈ ॥ ੧੧) ਕਥਿਤੁ ॥ ਅੰਸ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਸੁ
 ਫਲ ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਪਦ ਗਾਮੈ ਕੁ ਵਰਗ ਮਦਾਸੁ ਹੈ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਜੋ ਆਵੈ ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਿਛਲੁ ਪਾਵੈ ਨਿਤ ਆਨ ਕੇ
 ਨਾਮੋ ਨੇਏ ਕਤਾ ਹੀ ਕੀ ਆਸ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਮ ਦੀਨਾ
 ਕੋ ਹੋਤ ਮਾਨ ਤਾ ਸੇ ਕਰਿ ਜੇਰ ਕਰਿ ਤਹਿ ਹੈ ਅਰਦਾਸੁ ਹੈ ॥
 ਦਾਨ ਦੀ ਜੋਗ ਮਾਮਕਾ ਮਕੀ ਜੋ ਬਿਖਮ ਅਤਿ ਸੇਵ ਕਮਾ
 ਬਏ ਕਸਾਹਿ ਬਕੇਦਾਸੁ ਹੈ ॥ ੧੨) ਦੇਹ ਗਾਹ
 ਮਾਤਾ ਤਕੀ ਬਾਤਿ ਸਾਨਿਕ ਵਿਉਪ ਜਿਨੇ ਚਿਤ ਚਾਉ ॥ ਅ
 ਸੁ ਮੇਧੁ ਮਹਿ ਸੁਦਨ ਕੇ ਬਿਪ੍ਰਨਿਕੀ ਨੇ ਉਲਟਾਉ ॥ ੧੩) ॥
 ੧੪) ਦੇਹ ਗਾਹ ਜਥਾ ਬੁਧ ਬਰਨਾ ਕਰੇ ਸੁਨਹੁ ਸਿਤ ਦੇ
 ਕੰਨਾ ॥ ਨਹਿ ਬਿਦ ਆ ਅਭਿਆਸ ਨਹਿ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕਿ
 ਪਾਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ੧੪) ਸੋਰਠਾ ਪਰਯੋਸਿ ਪ੍ਰਮੇਦਾਸੁ ਹੈ
 ਮਚਰਨ ਕੀਨਾ ਉਕਾਰਿ ॥ ਕਰਹਿ ਨ ਕਵਿਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਨਾ ਬਿਰਦ ਸੇਭਾ ਗੰਧੋ ॥ ੧੫) ਸੋਰਠਾ ਬਰਨੇ ਅ
 ਦਿਭੁ ਤਿਛੈ ਦੇਸੁ ਨੇਪੈ ਪਈ ਦੇਹ ਗਾਹਿ ਰਖ ਪ੍ਰਕੁਲ ਕੇ ਬੇ
 ਦ ਕਰਹੁ ਉਗਿਰਿ ਬਾਹੁ ਜਾਨਿ ॥ ੧੬) ਸੋਰਠਾ ਜੀ
 ਤੇ ਅਸਰ ਅਪਾਰਿ ਕੀ ਚੋਬਤੀ ਪਨ ਲੇ ਕਪਤਿ ॥ ਤ
 ਬ ਪ੍ਰਬੁ ਕਰੁਣਾ ਪਾਰਿ ਹਨੁ ਲਖਨ ਸੀਯ ਪਹਿ ਪਠਿ
 ਯੋ ॥ ੧੭) ਛੁਧਾ ਅਸਰ ਜੀਤ ਨਿਹੰਦੀ ਤ ਅਮ
 ਰ ਨਿਜੁ ਵਨ ਬਿਦਾ ਕੀ ਆਹੰਨੁ ਲਖਨ ਬਨ ਪੁਰ
 ਜਗਾ ਬੀਰ ਹਤ ਸਤੀ ਸੀਆ ਕਰੇ ਪਰ ਕਮਾਧਾਏ
 ਸੀ ਸਚਰਨ ਪਰਧਾਰਯੋ ॥ ਚਲਹੁ ਮਾਤਿ ਅਰ

ਤਾਤਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤੁਝੁ ਹਿਰਿ ਕਾਰਿ ਚਿ॥ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਤਾ
 ਤਰ ਜਾਨਿ ਕਾ ਕਵਨੁ ਚੁਕਸੇ ਸੇਧੀ॥ ਅਤਿ ਤੁਰਪਤਿ
 ਜੀਅ ਸੇਕ ਬਹੁ ਆਪਨੋ ਆਵਨੁ ਕਿਤ ਕਰੀ॥ ੧੮॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ੧॥ ਜਾਇ ਸੀ ਆਪੁ ਰੁਪਾਇ ਪਰੀ ਮੁਖ
 ਤੇ ਤਬ ਗੰਧ ਪਦ ਬਾਤਿ ਚਿਚਾਰੀ॥ ਪਾਵ ਕੁੰਡਿ ਪੂਛੇ
 ਸੁਕਰੇ ਬਿਹਨਾ ਹਿਕਰੀ ਸਿਰ ਚੁਪਰ ਪਾਗੀ॥ ਜਾਤਹੀ
 ਪਾਇ ਪਰੀਤ ਜਿ ਸੇਕ ਨਿਸੇਕ ਸੁਜੇ ਜਾਨ ਰੋਯੋ ਮੰਤ੍ਰ
 ਗੀ॥ ਵਾਰ ਕੀ ਪਾਰ ਭਟੀ ਛੁਟ ਮੈ ਸਤਿ ਸੀਲ ਕੀ ਸੀ
 ਵਰਮਾ ਅਵਤਾਰੀ॥ ੧੯॥ ਅਭਿਲਾਨਿ ਕਸਮ
 ਗਨ ਤੇ ਸੀ ਅਚਰਨ ਸਿਰੁ ਨਾਇ ਚਿ॥ ਜਨ ਕਸਤੁ ਤਬ ਆ
 ਦੁਨੀ ਕੋ ਪਾਇਯੋ॥ ਅਤਰ ਜਾਮੀ ਗਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਪਾਮੋ॥
 ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੇ ਕਾਜ ਕਰ ਯੋਇ ਪੁਕਾਮੋ॥ ੨੦॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ਜੀਤ ਨਿਸਾ ਚਰੰਗ ਮਛਿਰੇ ਅਰੁ ਰਾਜੁ ਬਿਭੀ ਬਿਨ ਕੁ
 ਪੁਰੁ ਟੀਨੋ॥ ਗੰਧ ਨ ਮਾਰਿ ਨ ਚੀਤ ਕੀ ਟਿ ਸੁਰ ਪੁਕਾਸੀ ਅ
 ਮ ਨੇਰ ਬਕੀਨੋ॥ ਅਗਦ ਨੀਲ ਸੁਰੀ ਵਹੁਨ ਕੋ ਪਾਮੋ ਰਾਮ
 ਨੇ ਕਬ ਭੋਜ ਸੁਲੀਨੋ॥ ਅਧਰਾ ਏਰ ਪੁਬੀਰੋ ਜਥੇ ਤਬ ਮ
 ਗਲ ਚਾਰ ਭੁਇਯੋ ਪੁਰਤੀਨੋ॥ ੨੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀਰ
 ਪੁਬੀਰ ਮਿਲੇ ਗੁਰੋ ਰੋਤਿ ਹਿਯੋ ਪਤਿ ਹੀ ਚਰਨੀ ਲਪਟ
 ਏ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਥੈ ਰਿਖ ਜੀ ਰੁਜ ਸੇਗ ਹਿਕੋ ਟਿ ਕੰਠ
 ਲਗਾਏ॥ ਪੁਛੁ ਸਿਧੇ ਸਸਥੈ ਮੁਖੁ ਸੰਤ ਬਕਰੀ ਮੰਦ
 ਰ ਮੈ ਪੁਰੁ ਆਏ॥ ਪਾਇ ਪਰੈ ਰੁਚੈ ਸੰਤ ਬਮਾਤ ਕੋ ਆਨੰਦ
 ਆਜੁਨ ਅੰਕ ਸਮਾਏ॥ ੨੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹੋਇ ਬਿੰਦੁ
 ਤਿਹਿ ਤੇਰ ਪੁਨਾਖ ਸੁਮੰਦਰ ਮਾਤ ਸਮਿਤੁ ਰਾਮਾਏ॥
 ਸੇਵਤ ਸੇਰਾ ਸੀ ਆਲਪੁ ਬੀਰ ਸੇਜਾਇ ਤਿਹੁ ਪਗਸੀ
 ਸਛੁ ਗਏ॥ ਕੋਟ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਹਿਤ ਸੇਮ ਨਿਛੁਲ ਗਏ
 ਨਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ॥ ਦਾਨ ਦਯੋ ਜੁ ਹੁਤੋ ਪਰਿ ਮੈ ਤੇਰ ਮਾਨ
 ਹਰੇ ਕਪਦਾਰੰ ਪਾਏ॥ ੨੩॥ ਬਿਸਨ ਪੁਦਾ॥ ੧॥
 ਤਥੈ ਜਗਤ ਭੋਇ ਇਕ ਰਿਬੁ ਰਹਿ ਰਜਾਨਾ ਕੇ ਭੁਖ
 ਆਯੋ॥ ਅਸਰ ਕਤਿ ਜੀਤ ਨਿਹਈ ਤਸਬ ਸੁਰ ਕੀ ਏ
 ਭਵਨ ਦਸ ਚੜ੍ਹਾ ਸੁਜਾਇ ਛੁਛਾਇਯੋ॥ ਪਾਇ ਰਪੁਰ

6
 6

ਓਲਘੁਕਾਰੀ ਅਸਿਰਾ ਲੈ ਮਾਤ ਕੋ ਸਲਾਸ
 ਦਾਨ ਆਏ ॥ ਧਰਯੋ ਪਗ ਮਾਥਰ ਘੁਨਾ ਥਲੁ
 ਮਨ ਸੀ ਮਾਹਰ ਘੁਹਿ ਤਾ ਸੁਹਿ ਦੇ ਲਗਾਏ ॥ ਕੁ
 ਤ ਬਖਸੀ ਸਜਗ ਦੀ ਸਕੇ ਸੀ ਸਪਰਿਵਾਰ ਕੁ ਰਿਏ
 ਤ ਬਹੁ ਦਾਨ ਮਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੁਹਿ ਟੀ ਸੁਰ ਸਨੀ ਸ
 ਪ੍ਰਗਟ ਯੋ ਅਵਧੂ ਕੁ ਟੀ ਪ੍ਰਗਮਾਹਿ ਗਹਿਰ ਹਿ ਵਪ
 ਟੀ ॥ ਬਰਤ ਤ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਪਾਇ ਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇ ਸ
 ਤ੍ਰਘਨ ਸਹਤਿ ਆਤਿ ਹਰਖ ਹੀ ਆ ॥ ਲੀਏ ਓਰ
 ਲਾਇ ਹਰਖ ਪ੍ਰਗਾਇ ਅਪਨੇ ਅਨੁਜੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁ
 ਮੁਟੁ ਰਕੀ ਆ ॥ ਮਿਲੈ ਸਬ ਬੀਰ ਬਹੁ ਭੀਰ ਲਗਾਨ
 ਕਰੀ ਗਜ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਮ ਚਰਨ ਪਾਹ ਯੋ ॥ ਬੈਰਧਰ ਜੇ
 ਕਨਿਹ ਸਕ ਅਰਿ ਮਾਰਿ ਕੈ ਗਾਨ ਕੁਲ ਮਾਹਿ ਸੁਖ
 ਜਗਤ ਤਾਰ ਯੋ ॥ ਜਾਸ ਪਗ ਪੁਰ ਸਸ ਸੁਰ ਬਾਹੁ ਸ
 ਦਾਸੇ ਸਸੁਰ ਟੀ ਸਨਾਹਿ ਪਾਏ ਪਾਏ ॥ ਦਾਸ ਕੋ ਪਾ
 ਰਘੁਨਾ ਧਰਾਹਿ ਲੀਜੀ ਏ ਪਤਿ ਤਿਓ ਪਰ ਸੁਨਿ ਸਰਨ
 ਆਇਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਬੈਰੇ ਸਿਘ ਸਨ ਅਘਨਾ ਸਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸਿਤਹੇ ਤਮਾਨੁ ਕਰੇ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹ ਯੋ ॥
 ਕੀਨੋ ਪਰ ਸੁਾਰਥ ਜਥਾਰਥੁ ਨਿਪਗਵਨ ਜੁਸੁ ਲੁਸਨ
 ਮਵਾਕੋ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਬੀਚਾਰ ਯੋ ॥ ਜਾਕੇ ਦਰਸੁ ਦੁਕਲੁ
 ਮੁਨ ਪਯਾਨੁ ਪੁਲਗਾਵਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਨ ਕਾ ਦਕਸਿਵਰੁ
 ਜਤ ਪਚਹਾਰੇ ॥ ਬੈਰੇ ਬਰਿਗਾਹੀ ਅਨੁਗਾਹੀ ਪਚਿ
 ਚਗਨ ਨਕੇ ਆਪਰੁ ਯੋ ਮੁਕਤਿ ਅੰਕਲ ਗਾਨਿ ਸਤਾਰਿ
 ਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਨਰੇ ਸ ਆਏ ਹਰਿ
 ਦਰਸਨ ਕੇ ਕੇਦਰਾ ਕਰਾਖ ਸੇਥੈ ਸੀ ਸਚਨ ਪਾਰ ਹੀ ॥
 ਹਮ ਤੇ ਅਨਾਥਨਾ ਬਹੁ ਸਗੀਰੇ ਸਗਨ ਪਰੇ ਜਾਨਹਿ ਤਿਯੋ
 ਗਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਖ ਤੇ ਉਚਾਰੀ ॥ ਦਇਯਾ ਕੇ ਸਹੁ ਪ੍ਰਗਮ

ਪਾਸਮੋਖਮੁਕਤਿਹੀਕੋਏਕਥਾਰਨਾਮਭਵਪਾਰਤੇਉ
 ਤਾਰਹੀ॥ਹੀਰਚੀਰਦੀਨੇਥਿਦਾਕੀਨੇਪਾਇਪਰੇਸਥ
 ਪਰਮਨਯਾਉਕੀਜਗਮਕਹੈਥਾਰਥਾਰਹੀ॥੨੬॥
 ॥ਕਥਿਤੁ॥ਧਿਯਮਪ੍ਰਜਾਆਇਪਾਇਲਾਗੀਰਘ
 ਕੀਸਗਇਥਹੁਰੈਅਨੰਤਜੁਕੇਚਰਨਸਿਰੁਨਾਇਯੈ॥
 ਪੁਰੁਯੋਰਘਪਨਾਥਤੁਮੈਕੁਰਥਹੁਕੇਗਜਮਾਹਿਪਾਛੇ
 ਹਮਾਰੇਲੋਕਾਨੀਕੇਸੁਖਪਾਇਯੈ॥ਜੋਗਤਿਨਗਥ
 ਥਾਤਕਹੀਜਗਤਾਤਜੁਮੈਕੋਟਕਸਟਸਾਥਨਾਥਸ
 ਮੋਥੀਤਾਇਯੈ॥ਬੀਰੋਕਥਿਥੁਲਾਇਨਿਕਟਅਪ
 ਨੇਥੈਠਾਇਕਹਿਯੋਰਥਤੁਅਨਾਥਾਇਨੈਕਾਹੋਕੋਦੁਖ
 ਇਯੈ॥੨੭॥ਕਥਿਤੁ॥ਤਥੈਰੁਰਥਗਾਇਸਮਤੁ
 ਏਕਹੀਥਾਤਸਥੈਤੁਮਗੇਥੈਛੋਹਮਹਿਕੁਰੀਦੁਖਦੀ
 ਨੈ॥ਮੋਹਸੁਧਨਾਹਿਰਹੀਇਨਹੁਤੋਆਇਕਹੀਓਲ
 ਟੋਮੋਹਦੇਤਆਪਸੁਧੋਰੁਰਲੀਨੈ॥ਐਸੇਦੁਖਦੀਨ
 ਮੋਹਿਸੁਵਨਸੁਨਯੋਨਾਥਤੋਹਜੈਸੇਇਨਕਹਿਯੋਹਮਤੇ
 ਸੇਹੀਕੀਨੈ॥ਬੋਲੇਤਥਗਮਕਾਹੇਮਿਥਿਆਤੁਮਕ
 ਹੋਲੋਗਾਇਹਤੇਨਿਜਰੁਗਤੁਸਥਥਾਤੇਪ੍ਰਥੀਨੈ॥
 ੨੮॥ਛੁਪਾ॥ਗੁਇਰੁਗਤਿਸਮਰੁਰਤੇਤੀਨਭਵ
 ਨਨਮੈਨਾਹੀ॥ਤਜਤਗਜਥਨਗਵਨਸੁਨਤੁਪਹੁਥ
 ਮਹਿਪਾਹੀ॥ਸਿਤਤਥਿਨਾਇਨੇਸਤਿਆਗਕੋਕਰਤ
 ਸਿੰਘਾਸਨਾਏਖਤਪੋਧਨਕਰਤਭੂਮਪਾਰਿਕੀਨ
 ਆਸਨਾ॥ਕ੍ਰੋਧਹੋਇਰਘਥਿਸਮਣਪ੍ਰਜਾਸਗਪਤ
 ਬਹੀਦਯੋ॥ਸਦਾਭੂਪਨਿਦਾਕਰਹੁਇਪੈਰੇਗਤੁਮ
 ਮੁਖਭੁਯੋ॥੨੯॥ਸਵੈਯਾ॥ਆਨੰਦਆਜੁਰੁ
 ਏਯੈਪੁਰਮੈਥਹੁਗਮਕੇਗਜਮਹਾਸੁਖਪਾਯੋ॥
 ਆਪਿਓਪਾਪਿਥਿਨਾਸਕੀਚਿਸੁਖਸਾਂਤਿਸਰੋਵ
 ਰਮੈਜਗਨਾਯੋ॥ਸਿੰਘਅਜਾਥਨਕੇਲਕੇਲੈਅਹ
 ਮੋਰਨਹੋਤੁਦਯੈਪ੍ਰਤੁਭਾਯੋ॥ਗਜਸਤਮਸਦੁ

ਫਿਰ ਭੁਵਨ ਆਏ ਸਾਤ ਮਾਸ ਕੇ ਗਰਭ ਤ ਥ ਭੁਯੋ ਸੀ
 ਆ। ਰਿਪਾਗ ਮ ਕੀਰ ਮਾਂ ਜ ਥ ਅਧ ਕ ਦੇ ਧੀ ਗ ਥ
 ਜੋ ਰਿਕੋ ਨਾ ਬਿ ਸੋ ਪੁ ਜਿਨ ਕੀ ਆ। ਤੀ ਰਗੀ ਚਾ ਰਿ
 ਖਾ। ਰਿ ਜੋ ਬ ਸਤ ਜੋ ਤੀ ਸੇ ਵ ਕੋ ਥੁ ਨ ਜਾਇ ਜੋ
 ਪਠੇ ਧੀ ਆ। ੩੯ ॥ ਸੁ ਲੁਣਾ। ਕੋ ਰੋ ਪੁ ਨਿ ਅਰੁ
 ਦਾਨ ਤਟ ਗੀ ਗਾਂ ਮੈ ਤਹ = ਰਿਪਾਨ ਕੀ ਨਾ ਰਿ ਕੋ ਮ
 ਤਿ ਮਨਾਉ। ਅਨੰ ਬ ਸਨ ਥ ਹੁ ਦੇ ਓ ਤਿ ਹੋ ਤੇ ਖ ਕੀ ਜੋ ਬ
 ਹੁ ਰ ਸਮੈ ਪਰ ਸੁ ਤ ਫਿਰ ਭੁਵਨ ਆਉ। ਕਵੁ ਨਾ ਹਿ
 ਉਤਰ ਤੇ ਥੇ ਗਾਂ ਮ ਦੀ ਨਾ ਜੀ ਅ ਕ ਰ ਤ ਓ ਪ ਚਾਰ ਅ
 ਪ ਸਗ ਨ ਪਾਉ। ਗਾਂ ਬੁਧ ਥ ਜੋ ਗ ਸੀ ਅ ਰਿ ਦੇ ਪੈ ਠੇ
 ਤਿ ਆਗ ਰਜ ਸੁ ਖ ਕੁ ਹਤ ਪ ਓ ਥੁ ਨ ਸਿ ਧਾਉ। ੪੦
 ਸੁ ਲੁਣਾ। ਦੁ ਖ ਤ ਹੀ ਕੁ ਪਾ ਥ ਕੁ ਦਿ ਵ ਸ ਬੀ ਤ ਜੋ
 ਸੁ ਪ ਨ ਸ ਕੁ ਤ ਤ ਥ ਰੇ ਨ ਮੈ ਥ ਹੁ ਰ ਧਾਯੋ। ਹੁ ਦ ਨ ਕ ਰ ਤ
 ਤੋ ਨ ਬਿ ਕ ਲ ਥ ਨ ਮਾ ਹਿ ਸੀ ਤ ਲ ਖ ਨ ਤ ਜ ਤ ਓ ਦਿ ਆ
 ਨ ਫਿਰ ਭੁਵਨ ਆਉ ਯੋ। ਗਾਂ ਮ ਰ ਮਾ ਅ ਵ ਤਾਰ ਦੇ ਉ
 ਸਿ ਸਟ ਕ ਰ ਤਾ ਤਿ ਨ ਹੁ ਕੁ ਰ ਮ ਕੀ ਰੇ ਖ ਕੋ ਨ ਹਿ ਮਿ ਧਾਯੋ
 ਹੋ ਨਾ ਰ ਬ ਲ ਵਾਨ ਨ ਹੀ ਟ ਰ ਤ ਟਾ ਗੀ ਸੀ ਅ ਸ ਥ ਖ
 ਨਾ ਰ ਕੋ ਜਿ ਹ ਭੁ ਵਾਯੋ। ੪੧ ॥ ਸੁ ਲੁਣਾ। ਇਕ ਦਿ
 ਵ ਸ ਜ ਰ ਤਾ ਤ ਮ ਨ ਚੰ ਪ ਆਈ ਪੁ ਰੀ ਲੇ ਓ ਮੁ ਵ ਲੋ
 ਫਿਰ ਰੇ ਨ ਸਾ ਗੀ। ਖ ਜ ਗ ਚ ਮ ਰ ਰ ਘੁ ਨਾ ਥ ਜੀ ਗ ਥ
 ਲੀ ਨੋ ਅ ਵ ਰ ਦੁ ਤ ਇ ਕ ਸਾ ਥ ਲੀ ਨੋ ਹ ਕ ਗੀ। ਨ ਗ ਰ
 ਪੇ ਖਿ ਜੋ ਸ ਗ ਲ ਅ ਨਿ ਦ ਹੁ ਮੈ ਸੇ ਰ ਸ ਨੋ ਕ ਹੁ ਹੋ ਤ ਹੁ
 ਮ ਹਾ ਭਾ ਗੀ। ਗ ਵ ਨ ਕ ਰ ਤ ਰੁ ਘੁ ਥੀ ਰੋ ਤਿ ਹ ਦੁ ਅ ਰ
 ਆਏ ਗਈ ਹੁ ਤੀ ਪਿ ਵ ਸ ਲੋ ਰ ਰ ਜ ਤ ਨ ਚੀ। ੪੨ ॥
 ਸੁ ਲੁਣਾ। ਸਾ ਸੁ ਨ ਨ ਦ ਪੁ ਨਿ ਤਾ ਹਿ ਮ ਨਾਉ ਲਿ ਅਉ
 ਰੋ ਜ ਕ ਕੋ ਪੈ ਨਿ ਗਾਂ ਖਿ ਹੋ ਯਾ ਹਿ ਤੀ ਆ। ਤਿ ਆਗ ਦੁ
 ਰ ਜੋ ਨਾ ਰਿ ਪ ਰ ਭੁ ਵਾ ਜਾ ਵੇ ਤ ਹਿ ਕ ਲੈ ਆ ਦ ਹੁ ਕੋ ਓ ਮ
 ਜੁ ਪੀ ਆ। ਕ ਰੋ ਲੋ ਹੀ ਆਗਿ ਆ ਕੀ ਤ ਆ ਪ ਨੋ ਕੋ ਅ

† ਲੁ

ਰੀਕਾਰਨਾਹੀਉਚਤਫਿਰਤਾਸਕੀਆਗਾਈਥ
 ਮਜਧਾਮਫਿਰਥਹੁਰਲਿਅਵੈਬ੍ਰਿਸਟਿਥਧਾਤਿ
 ਹਜਾਨੀਏਅੰਧੁਹੀਆ॥ ੪੩ ॥ ਛੁਪਾਨਰਜਕ
 ਕਰਤਮਤਿਕੋਪਸਿਖਰਸੁਰਤਹਾਧਕਾਰਤਾ॥ ਥ
 ਰਜਥਕਯੋਪਰਵਾਰਿਨਾਹਿਵਹੁਰੇਖਾਨੀਬਾਰਤਾ॥
 ਮੁਖਹੁਥਕਤਿਯਤਿਬਾਤਿਨਾਹਿਹੋਰਧਪਤਿਜੇ
 ਜੋ॥ ਜੋਅਜੁਗਤਿਤਿਹਕਰੀਨੀਚਕੋਕਰਤਨਅੰਸੋ॥
 ਪਤਿਆਗਿਆਲੋਪਤਿਕਰੀਬਸੀਨਿਸਾਚਰਤੁਵ
 ਨਤੀਆ॥ ਥਹੁਗਲਿਅਾਇਯੋਜੁਧਕਰਕਵਨਕਾ
 ਮਰਧੁਥਰਿਕੀਆ॥ ੪੪ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਥਯਾਕੁਲਿ
 ਹੋਇਤਬੈਛਿਨਸੈਥਹੁਰੇਲਧੁਥੀਰਤਹਾਹੀਧਾਯੋ
 ਰੇਖਕਰੀਚਹੁਚਿਰਤਿਸੈਤਥਦੁਰਹੀਤੇਧਗਿਸੀਸੁਧਿ
 ਵਾਇਯੋ॥ ਜੋ॥ ਬੋਧਲੋਕੋਥੀਚਪਰੇਤਨਛਾਰਚੋਰੁ
 ਕਹਿਕੈਜੁਸਿਯਾਯੋ॥ ਕਾਰੀਮਿਟਾਇਕੋਭੀਖਦਈਤਿ
 ਹਤੇਰਧੁਥੀਰਇਤੋਦੁਖਧਾਯੋ॥ ੪੫ ॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਨਾਹਿਰਹੀਧੀਅਕੀਹਟਕੀਸਥਲੋਗਕਹੀਤਿਪਨੈ
 ਕਨਮਾਨੀ॥ ਗੀਨਕੀਯੋਥਨਸਿਗਗਈਮਿਗਕੋਚਨਕੋ
 ਤਹਾਏਖੁਤੁਲਾਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਰਧੁਥੀਰਥਧਾਇਹਿਕੋਕ
 ਰਿਅਾਨਿਦੀਯੋਪਨਥਾਨਿਏਆਨੀ॥ ਨਾਰਿਕਹੀ
 ਸਿਰਧਾਰਿਲਈਕਛੁਨਾਹਿਥਥੇਕਕੀਚਿਅਤਿ
 ਗਯਾਨੀ॥ ੪੬ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਏਉਤਪਾਤਕੀ
 ਯੋਜਿਹਨਾਰਸੁਗਾਮਤਿਸੈਥਹੁਰੇਰਿਹਲਾਇਯੋ
 ਥਾਮਨਿਸਾਚਰਧਾਮਰਹੀਰਿਹਸੈਧੁਰੁਜੀਥਹੁ
 ਹੇਤੁਥੁਛਾਇਯੋ॥ ਲੋਗਨਲਾਜਨਨੋਕਕਰੀਮਹੁ
 ਗਜਕੀਯੋਅਪਨੋਮਨਿਭਾਇਯੋ॥ ਮੋਹਅਨਧੁਤ
 ਹੇਤੁਹੀਅਥਨਾਰਿਤਜੀਨਹਲੋਕਹਸਾਇਯੋ॥
 ੪੭ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਅਚਰਅਨੋਕਕਰੀਤਿਹਥਾ

ਤਸੁ ਮੈਨ ਕਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਰੇ ॥ ਸੁਵਨ ਸੁਨੀ ਰਘੂ
 ਨਾ ਬੁਝ ਬੈਤ ਬਹੀ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ ਕੋਪ ਭਰੇ ॥ ਰਿਸ ਕੋ
 ਘੁਬੀਰ ਚਲ ਯੇ ਰਿਹ ਕੋ ਜਬ ਨਿੰਦ ਸੁਨੀ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ਰਯੋ ॥ ਸੀਘ੍ਰ ਤਜੀ ਸੀ ਅਕੋ ਅਬਹੀ ਜੀ ਅਮੇ ਜਗਤ
 ਬਿਚਾਰੁ ਕਰਯੋ ॥ ੪ ॥ ਛੁਪਾ ਜਾਤਿ ਭਵਨ ਰਘੂ
 ਸਦੁ ਤਪਥਯੋ ਤਤ ਕਾਲਹਿ ॥ ਲਖ ਨਭੁਰਤ ਮਮ ਬੀਰ
 ਲੇਤੁ ਆਵਹੁ ਦਰਿ ਹਾਲਹਿ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੇਈ ਦਲ
 ਯੋ ਜਾਤਹੀ ਸੀ ਸਨਿ ਵਾਇਯੋ ॥ ਚਲਹੁ ਤਹਾਂ ਦੇ ਭ੍ਰਾਤ
 ਤੁਮਹਿ ਜਗਤ ਤ ਬੁਲਾਇਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਕਵਨ ਤਤ ਛੇਨ
 ਕਰੀ ਦੋਰ ਚਰਨ ਪਰਸਿ ਰਧੁ ਰਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਗਏ ਤੁ
 ਏਕ ਵਨ ਕਾਜ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤ ਕਰਯੋ ॥ ੪੯ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥
 ਕਹਿਯੋ ਜਗਤ ਤ ਬਾਤਿ ਸੁਨੀਏ ਹਮਾਰੇ ਕ੍ਰਾਂਤ ਸਿਤਾ
 ਕੰਦ ਸਨਹੁ ਤੇ ਬੇਗਹੀ ਨਿਕਾਲੀਏ ॥ ਨਿੰਦ ਸੁਨੀ ਕ੍ਰਾਂਤ
 ਮਾਨ ਲੀਜਹ ਮਾਰੀ ਕਹੀ ਤੁਮ ਤੇ ਸਿਆਨੋ ਤਾਤੁ ਹਿਰ
 ਦੇ ਬਚਾਰੀਏ ॥ ਰਜ ਕ ਕੋਰਹਿ ਨਿਸਚਰ ਚਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤ
 ਏਹ ਨਿਕਸ ਜਾਇ ਨਾਰਤਹਿ ਭਵਨ ਮੈਨ ਬਾਚੀਏ ॥
 ਜਾਤੇ ਜਸੁ ਹੋਇ ਪਾਨਿ ਲਾਭੁ ਹੁਕ ਦੇ ਕੋ ਮੀਤ ਨੀ ਚੋਕ
 ਰਿਆ ਪੁਨੇ ਮੁਖੀ ਕੋ ਕੋ ਨਿਹਾਰੀਏ ॥ ੫੦ ॥ ਕਥਿ
 ਤੁ ॥ ਬਹੁਰੇ ਰਘੂ ਬੀਰ ਜੂਕ ਬੀਰ ਕਹਿਯੋ ਹਾਥ ਜੋਰ
 ਰਜ ਕ ਪ੍ਰਕੀਥਾਤ ਨਾਥ ਮਨ ਮੈਨ ਪਾਰੀਏ ॥ ਵੇਤ
 ਮਤਿ ਪੀਨ ਦੀਨ ਨੀ ਚ ਛੀਨ ਬਿਸ ਜਾ ਕੋਤ ਕੀ ਕੋਨ ਮਾ
 ਨ ਬਾਤਿ ਹਿਰਏ ਬਿਚਾਰੀਏ ॥ ਸਕੂ ਸਿਵ ਬਦਨ ਚਾ
 ਰੀ ਜਨ ਕ ਜਾਮੈ ਕਹੈ ਦੇਖ ਵਾਕੋ ਕਯੋ ਮਾਨ ਸੀ ਅ
 ਰੁਹਿ ਤੇ ਨਿਕਾਰੀਏ ॥ ਨਾਤੇ ਜਗਤ ਤ ਮੇਰ ਮਾਤ
 ਕੋ ਨਈ ਸੇਵ ਕਰਹੁ ਨਿਪਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰੋਖ ਤੇ ਨਿਵਾ
 ਰੀਏ ॥ ੫੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਕਹੀ ਭੁਰਵੇਤ ਬਾ

ਤਸੁਨੀਏ ਅਨੰਤ ਕ੍ਰਾਂਤ ਮੈ ਤੇਜੀ ਅਜਾ ਨੇ ਸੀ ਅੰਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤ
 ਹੁਤੁ ਹੋ। ਲੋਗ ਲਾਜ ਕਾਜ ਹੋ ਤੇ ਜਨ ਕ੍ਰਾਂਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਬਨ
 ਨਿੰਦਕ ਰਹਿ ਲੋਗ ਮੇਰੀ ਹੀ ਮਰੇ ਦੁਹਤੁ ਹੋ। ਮਧਯੋਗ ਹੁਤੁ
 ਵਾਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿ ਬਿਸੇਖ ਕ੍ਰਾਂਤ ਮੈ ਸੋ ਦੁਖ ਬੀਰ ਰਧ ਬੀਰ ਰਾ
 ਸਹਤੁ ਹੋ। ਜਾਤੇ ਅਜ ਸੁਹੇ ਇਤਾਹਿ ਦੀ ਜੈ ਤਜਿ ਬਿਲੇ
 ਬੁਛਾਰੁ ਸੁਨੇ ਲਛਮਨ ਜਗਤ ਭਯੋ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹੋ। ੫੨॥
 ਕਬਿਤਾ ਕਹੀ ਬਾਤ ਨਾ ਬਸੀ ਸਧਾ ਗੇ ਸੇਵਕ ਸਬ ਜਾ
 ਤੇ ਹੋਇ ਅਜ ਸੁਤ ਜਿ ਦੀ ਜੈ ਤਿਹ ਬਾਮਨ ਕੋ। ਸੀ ਅਕ੍ਰੇਪੁ
 ਸਾਦਿ ਜ ਸੁਭ ਯੋ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਮਾਹਿ ਯੋ ਨਿਸਚਰ
 ਚਲ ਨੁਕੀਨ ਦਾਸ ਤਾਮ ਕੋ। ਵਾਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਜ ਪਾਯੋ
 ਬਿਭੀਛ ਨਜੁਰਾ ਵਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਅਸਰ ਗਏ ਨਿਜ ਪਾਮ ਕੋ।
 ਸੀਲ ਸਤਿ ਪਾਨ ਪਹੁਚਾਨਿ ਲੀਜੈ ਹਿਏ ਮਾਹਿ ਸੁਕੁ ਤਕੀ ਸੀ
 ਵਰਮਾ ਬੀਰ ਕ੍ਰਾਂਤ ਰਾਮ ਕੋ। ੫੩॥ ਛਪਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪਾਮ ਸ੍ਰੀਗਾਮ ਇਹੈ ਇਛਾ ਉਪਜੀ ਜੀਆ। ਕਹੀ ਕ੍ਰਾਂਤੁ ਸੇ
 ਬਾਤਿ ਜਾਹੁ ਬਨ ਲੇਤ ਸੀ ਪ੍ਰਸੀਆ। ਜਾਤੇ ਅਪਜੇ ਸੁਹ
 ਇਤਾਹਿ ਤਜੀ ਪ੍ਰੇਤ ਤਕਾਲ ਕਾ। ਸੁਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਤ ਕ੍ਰਾਂਤ
 ਨਾਹਿ ਜਾਨਤੁ ਮਥਾਲ ਕਾ। ਲੁਪਕ੍ਰਾਂਤ ਹਮਰੇ ਬਚਨ ਕ੍ਰੇਪੁ
 ਰਯੋ ਰਧ ਪਾਤ ਬਾ। ਪਾਤ ਕ੍ਰਾਂਤ ਨਿਜ ਗਾ ਬਰਨ ਜੈ ਨਪ
 ਰੇ ਸੀਆ ਬਨਹਿ ਅਬਾ। ੫੪॥ ਅਜਲਿ। ਕਵਨ ਕੀ
 ਟਹ ਮਲੋਗ ਲੇਖ ਆਇ ਸੁਕਰਹਿ। ਚਿਰ ਜੀਵ ਪੁਜਗ
 ਤਾਰ ਮਾਤ ਸਿਗਾਹਮ ਮਰਹਿ। ਰਾਜ ਕਰਹੁ ਤਮ ਅਵਧਿ
 ਸੀਆ ਲੇਜਾਹ ਬਨਾ। ਕਚਿਨ ਰਚਯੋ ਬਿਧ ਆਜੁ ਸੁਫੇਰ
 ਪ੍ਰਭ ਬਚਨ। ੫੫॥ ਅਜਲਾ। ਕੀਨੋ ਰਧ ਕਪਲਾਨਿ
 ਲਪਾਯੋ ਸੀਅਰ ਵਨਾ। ਚਲ ਪੁਮਾਤ ਜਗਤ ਤਤੁ ਪਰਵ
 ਤਤੇ ਹਿਬਨਾ। ਹਰਖ ਹੋਇ ਅਤਰ ਮਾਜੀ ਅਸੁਖ ਪਾ
 ਇਯੋ। ਬਿਨ ਚਿਹਮਾਰਿ ਮਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਝ ਹਿਪਗਾਇ

ਯੋ॥ ੫੬॥ ਅਜਿਲਾ ਲਗੀ ਓਠਾ ਵਨ ਸੀਰਾਸ
 ਮਰੀਦਾ ਨਹਿਤਾਲ ਖਨ ਕਹਿ ਯੋ ਕਰਿ ਜੋਗਨਾ
 ਇਸੁ ਜਗਤਿ ਪਤਿ॥ ਜੋ ਕਹੀ ਏਤੁ ਮਮਾਤਤ ਹਾਧੁ
 ਚਾਹੈ॥ ਅਥ ਚਲੀਏ ਤਤ ਕਾਲ ਖਨ ਹਿਲੈ ਜਾਇ
 ਏ॥ ੫੭॥ ਅਜਿਲਾ ਕਛੁ ਨ ਓਠਾ ਵਨ ਦੇ ਤਉ ਤਾਹੁ
 ਲਾਮਰਿ ਕਹਤਿ॥ ਸੀਅਗ ਏਹੁ ਮੁਰਸ਼ਾਇ ਅਸੁਆਇ
 ਗਏਗਤਿ॥ ਪੁਤ ਕਮਲ ਜਿਸ ਬੰਦ ਨਗੁਇਯੋ ਕਮਲਾ
 ਇਅਤਿ॥ ਲਖਨ ਕਹਿਯੋ ਸੀਅਮਾਤ ਸਕ ਬਸਿਤਾ
 ਤਕਿਤਾ॥ ੫੮॥ ਛਪਾ ਕਹਤ ਜਨ ਕਜਾਲ ਖਨ ਮਲ
 ਨ ਮੁਖ ਭੁਇਯੋ ਤਤ ਕਤਾ॥ ਅਵਗਨ ਚਾਰੇ ਕਪਤ ਬ
 ਦਨ ਤਿਹ ਹੋਤ ਸੇਕਵਤਾ॥ ਮਿਥਲ ਸਾਂਖ ਜੋ ਭਰਤੁ ਦ
 ਰਬ ਹਿਤ ਕਪਟ ਪਰਤੀਆ॥ ਗੋਬ੍ਰਹਮਨ ਦੁਖ ਦੇਤ
 ਮਿਤ ਸੀ ਜਹਿ ਪ੍ਰਧੰ ਚਕੀਆ॥ ਜੁਆਰਤ ਮਦ ਪਾਨ
 ਪੁਰਖੁ ਪਰਤੀਅਹਿਤ ਚਿਤ ਅਤ ਭਰਤਿ॥ ਮਲਨ ਬ
 ਦਨ ਦੇਤਾ ਤਿਤਿ ਹੋਜੇ ਨਹਿ ਇਹ ਦੁਖਨ ਕਰਤਾ॥ ੫੯
 ॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਸੁਨਹੁ ਮਾਤ ਜਗਤਾਤ ਜੀਅ ਕਹਯੋ ਅ
 ਸੇ ਸੋ ਅਥਾ ਮਤ ਓਗਾ ਪਰਿਲੇ ਸੁਧਾਰੇ॥ ਸੋ ਹਸਨ ਤਿ
 ਹੀ ਸੇ ਕਚਿਤ ਅਧਕਿ ਪੈਰ ਯੋ ਪ੍ਰਾਣੁ ਤਜਤ ਹੀ ਦੇਹ ਤੇਰੁ
 ਇਯੋ ਨਿਅਗੇ॥ ਬਦਨ ਕ੍ਰਾਤੀ ਇਹ ਦੁਖ ਤੇ ਮਲਨ ਹੋਇ
 ਦੁਖ ਹੋਇ ਜਨ ਕਜਾ ਅਧਕ ਭਾਰੇ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮੈ
 ਨਾਹਿ ਕੇ ਬਚਨ ਮੈ ਟੋਕਵਨ ਕੀਟਾ ਮਜੀਤ ਜੀ ਇਹ ਬਿ
 ਚਾਰੇ॥ ੬੦ ॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਸੁਨਹੁ ਤਾਤ ਇਹ ਬਾਤ
 ਪਹਿਚਾਨ ਲੀਜੋ ਜੋਗਾਰ ਬਲਿਵਾਨ ਨਹਿ ਟਰਕਟਾ
 ਗੇ॥ ਵੈਰ ਭੁਭਿਰ ਘਨਾ ਬਕੇ ਨੈ ਕੁਨਾ ਹੀ ਗਾਮ ਕਹਿਯੋ
 ਬਨ ਜਾਹਿ ਮੋਹ ਸੀ ਸਧਾਰੇ॥ ਤਤ ਕਾਲ ਹੀ ਸਾਸਕੇ
 ਤਵਨ ਆਈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਕੇ ਬਾਤਿ ਮੁਖ ਤੇ ਚਿਚਾਰੇ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹ ਬਨ ਬਾਸਕੀ ਕਰੀਆ ਗਿਆਹੀ ਏਗਾਖੀ
 ਯੋ ਨਾਹਿ ਦੀਜੈ ਬਿਸਾਰੇ॥ ੬੧ ॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਬਾ
 ਤ ਸੁਨਤਿ ਹੀ ਮਾਤ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਈ ਕ ਛੁਨਾਹਿ ਬਸਾ

ਤਿਥੇ ਗਘ ਲੀਜੋਗਾਨੀਰਦੇ ਬਿਧ ਕੋਇ ਜਬ
 ਨਮੋਏ ਸੋਕੁਤਿਯੋ ਮਨਮਾਹਿਅਥ ਕਹਾਕੀਜੋ ॥ ੪
 ਨਨਕਰਤਉਪਚਾਰਿਜੀਅਮਾਹਿਸੋਕਵਨਜਿਹਦੇਖ
 ਸੀਅਥਾਮਥਨਥਾਸਈਜੋ ॥ ਕਾਲਥਿਅਲਗੁਸ
 ਯੋਜਗਤਜਾਨੀਏਜੀਕਰਮਹੇਖਤੇਨਾਹਿਕੁਪੁਛੁਟੀ ॥ ੫
 ਜੋ ॥ ੬੨ ॥ ਫੁਲਫੁਲਾਚਰਨਲਾਗਕੇਸੀਅਜਥਾਥਿਛਾ
 ਮਾਗੀਮਾਤੋਹੋਇਤਥਿਕਲਿਤਥਏਹਚਿਚਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਧਾਮਸ੍ਰੀਗੰਮਜੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਤਾਵੈਰੁਕੀਏਤੇਜਾਹਿਸ
 ਥਜਗਤਗੁਯੀ ॥ ਕਵਨਕਹੈਜਗਤਤਸੇਥਾਤਮੇਸੀ
 ਨੀਚਰਜਕਕਹੀਮਨਮਾਹਿਧਾਰੀ ॥ ਪਾਇਲਾਗਕੇਜਨਕ
 ਜਾਗਵਨਕੀਨੋਹੋਨਗਰਥਲਿਵਾਨਨਹਿਟਰਤਟਾਰੀ ॥
 ੬੩ ॥ ਫੁਲਧਾਤਜਤਤੁਵਨਕਰਿਗਵਨਰਥਹਿਚਨੁਚ
 ਲੀਸੋਕਵਤਿਅਉਦਨਕਰਤਿਸਥਲੇਗਕਹਾਯਹਕੀਯੋਜ
 ਗਤਿਪਤਿਅਰਜਕਥਚਨਜੀਅਧਾਰਿਨਾਰਿਪ੍ਰਭਥਨਹਿ
 ਪਠਾਯੋ ॥ ਰਿਦੇਨਕੀਓਥਿਥੇਕਸਤੀਸੀਅਦੇਖਲਗਾਏ
 ਯੋ ॥ ਚਕ੍ਰਿਮਦਰਦੇਖੈਸਕਲਹੀਅਤਰਲੇਗਨਗਯੋ ॥
 ਚਿੰਤਾਤਰੁਥਿਹਥਲਕੁਏਰਥਿਅਦਿਸਟਿਜਥਹੀਗੁਏ
 ਯੋ ॥ ੬੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਚਿਤਮਹਾਪੁਰਲੇਗਨਕੇਸਥਮੀ
 ਜਤਹਾਥਮਹਾਪਦੁਤਾਏ ॥ ਲੇਤਉਸਾਸਪੁਨੈਸਿਰਕੇਮਿ
 ਲਾਘਾਪਸੇਥਹੁਮਤਕਰਾਹੀ ॥ ਸੀਅਸਤੋਥਨਥਾਸਈ
 ਯੋਯਹਿਗੰਮਥਿਚਾਰਕੀਓਕਛੁਨਾਹੀ ॥ ਨੀਚਕਹੀਰਿਦ
 ਪਾਰਿਲਟੀਪ੍ਰਭਥਿਅਨਥਥੇਕਦਰਯੋਮਨਮਾਹੀ ॥
 ੬੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਏਥਿਲਲਲਤਰੋਹੋਇਤਹੀਰਥਯਾਕ
 ਅਨੰਤਪਸਯੋਥਨਮੋ ॥ ਜਗਾਸੁਨਿਅਰਿਨਿਉਜਾਗਮ ॥
 ਤਟਰੇਗਉਲਗਾਰਾਏਛਿਨੋਮੋ ॥ ਉਤਰੇਸੀਆਮਾਤਿ
 ਛਨਿੰਦਕਹਯੋ ॥ ਤਥਸੋਕੁਤਿਯੋਸੀਆਕੇਮਨਮੋ ॥ ੬
 ਮਦੇਖਿਅਪਾਰਿਰਸਾਰੁਪੀਤਿਹਥਯਾਕੁਲਧ੍ਰਾਨ
 ਤਏਤਨਮੋ ॥ ੬੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੋਕੁਤਯੋਸੀਅਕੇ
 ਮਨਮੋਥਨਦੇਖਯਯਾਨਮਹਾਰੁਪਾਨੀ ॥ ਸਿੰਘਥਿਅ

੭

ਪ੍ਰਥਮਾ ਲਤਾ ਪਸੁ ਪੇਖ ਅਨੇ ਕਹੀਏ ਸੁਕਚਾਨੀ॥ ਤ
ਤਤ ਜੋਇ ਹੋਰ ਬੁਧੀ ਤੁਮ ਜਾਨ ਪ੍ਰਥੀਨ ਬਡੇ ਸੁਗਗਿਅ
ਨੀ॥ ਧਿਆਸੁ ਰੁਏ ਤਹਾ ਹੀ ਚਲੀਏ ਹੋਰ ਜਿਹ ਕੂਪ ਸੁਰ
ਵਰਿਆਨੀ॥ ੬੭॥ ਸਵੈ ਯੁਗਤ ਬਹੀ ਸੀ ਅਮਾਤ ਰਿਸ
ਤਤ ਏ ਸੁਤ ਅਨ ਕਹਾ ਹਮ ਕੇ ਪਹੁ ਚਾਯੋ॥ ਬਨ ਦੇਖ ਮ
ਹਾਤਰ ਲਾਗਤ ਹੋ ਜਲੁ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਸੁਪਨੇ ਨਹੀ ਪਾਇਯੋ॥
ਕੋਹ ਰਿਸਿਆ ਲਭੁ ਯਿਹਾ ਜਗਤ ਹਮਾਨਿ ਨਿਵਾਸੁ ਏ ਯੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਇਯੋ॥ ਏਹ ਤਜੇ ਛੁਟੇ ਦੁਖ ਤੇਤ ਬਜਾਨ ਕੀਮ
ਤ ਏਹੋ ਠਹਿਰਾਇਯੋ॥ ੬੮॥ ਛੁਪਾ ਦੁਖ ਤ ਬਚਨ ਸੀ
ਅਮਾਤ ਲਖਨੇ ਸੇਕਹ ਤੇ ਸੇਕਵਤਿ॥ ਮਹਾ ਸਘਨ ਬਨ ਮ
ਹਾ ਸਲਲਨ ਹਿਦਿ ਸਟਿ ਪਰਤ ਕਤਾ॥ ਲੇਡਾਰ ਯੋਤਿਹ
ਠਵਰ ਤਿਸ ਮਹਿ ਜਿਸੇ ਨਿਸ ਅੰਧ ਯਾਹੀ॥ ਪੇਖ ਡਰਤ ਮਮ
ਪ੍ਰਾਨ ਰਮਾਇ ਮਕਹ ਤ ਉਚਾਹੀ॥ ਤ ਬਲ ਛੁ ਮਨ ਬਿਨ
ਤੀ ਕਰੀਹਾ ਖਜੇਰ ਪਾਇਨ ਪਰਤਾ॥ ਨੀਰ ਲਿਆਵਤ ਹਰਿ
ਅਬਹਿ ਲੇਤ ਕ੍ਰਮ ਡਲ ਕਰ ਪਰਤਾ॥ ੬੯॥ ਕਬਿਤਾ
ਲੇਤ ਨੀਰ ਭਾਜਨ ਚਲ ਯੋਹੋ ਅਨਿਤ ਜਬ ਜਨ ਕਜਾ ਜੀ ਕਹ
ਯੋਹੋ ਇਕੇਲੀ ਮਨ ਡਰਹੀ॥ ਸਿੰਘ ਮਿਰਗ ਦੇਖ ਪ੍ਰਾਇ ਜਾਤ
ਹੋਨਿ ਕਲ ਸੇਰੇ ਸੁਨਹੁ ਤਾ ਤੇਤ ਬਿਨ ਹੋ ਪੀਰ ਜੁਨ ਪਰਹੀ॥
ਜੇਰ ਕਚਿ ਕਹੀ ਤੇਹ ਸੇਕ ਕੋ ਨਿਵਾਰ ਮਾਤ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਹਿ
ਕੋਤ ਤੇ ਸਮਾਨ ਕਹਿਹੀ॥ ਏਕ ਪਲ ਕਮਾਹਿ ਨੀਰੁ ਲਾਵ
ਤੇਹ ਤਾਤ ਕਾਲ ਗਯਾਨ ਰਿਦ ਪਾਰਿ ਅਬਰਖ ਪਰਿਹ
ਰਿਹੀ॥ ੭੦॥ ਕਬਿਤਾ ਲੇਤ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਡਲ ਚਲ ਯੋਹੋ
ਅਨਿਤ ਜਬ ਸੀ ਅਜੀ ਅਸੇ ਕਮਾਨ ਚਿਤ ਕਰਤ ਮਨ ਮੈ॥
ਨਿਕਸਤਿ ਪੀਅਹੀ ਨਤੀ ਅਮਿਲੀ ਹੋਨ ਗਰਮਾਹਿ ਬਹੁ
ਹੋ ਜਲ ਗਾਗ ਰਿਗੀ ਹੋ ਪਰਨ ਮੈ॥ ਭਾਜਨ ਤੇਰਹਿ
ਯੋ ਜਲ ਭੁਭਾਇ ਚਿਹੈ ਉਪਰ ਮਹਿ ਬਾਏ ਮਿਰਗ ਰਵਨ
ਖਰਬੋਲ ਯੋਦ ਖਨ ਮੈ॥ ਸਯਾਰ ਕਰਤ ਸੇਰ ਭੋਰ ਏਤ
ਅਪਸਗਾਨ ਭੁਏ ਤ ਉਪਤਿ ਭਾਤ ਛਾਡਿ ਚਲ ਯੋਹੋ ਬਨ
ਮੈ॥ ੭੧॥ ਛੁਪਾ ਲਖਨ ਗਇਯੋ ਤੇਰ ਗਾਗ ਸੀ ਅਤ
ਰਧ ਰਿਸੁ ਰਛਾਨੀ॥ ਮਹਾ ਸਘਨ ਬਨ ਨਿਰਖਿ ਸੀ ਅ

ਜੀਅਮਨਿਸੁਕਚਾਨੀ॥ਮ੍ਰਿਤੁਨਤੁਲਤਨਬਰਨਦੇ॥
 ਸੁਪਸਕਲਾਬਿਸਾਰੀ॥ਤਿਹਅਵਸਰਿਲੇਸਲਲ
 ਆਇਦੇਖੀਮਹਿਤਾਰੀ॥ਨੀਰਕੁਮੰਡਲਬਿਕਛਪ
 ਹਿਰਬੁਧਾਕੁਯੋਨਹਿਸੁਪਕਰੀ॥ਹਿਨਹਾਰਬਲਵਾਨ
 ਅਤਿਕਾਂਹੁਤੇਨਾਹਤਟਰੀ॥੭੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਪੰਨ
 ਪ੍ਰਚੰਦਚਲਯੋਜਬਹੀਤਬਭਾਜਨੀਰਗਿਰਯੋਪਰ
 ਨੀ॥ਜਬਛੀਟਪਰੀਤਿਹੀਅਜਬੈਸੁਪਹੋਤਕੁਈਤ
 ਬਹੀਤਰਨੀ॥ਨੈਨਚੁਘਾਰਤਿਹੀਜਨਨੀਜਗਚਿਤ
 ਕਰੀਪ੍ਰਭੁਕੀਘਰਨੀ॥ਰਬਅੰਰਅਨੇਤਨਿਹਾਰਰੀ
 ਤਨਸੇਕਮਹਾਮਨਸੈਜਰਨੀ॥੭੩॥ਸਵੈਯਾ॥
 ਪੇਖਰਹੀਚਹੰਚਿਰਸੀਆਰਬਅੰਰਅਨੇਤਨੈਨੀ
 ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ਖਾਇਤਵਾਰਿਗਿਰੀਧਰਨੀਜਿਮਥ
 ਰਜਬਾਰਬਿਹੀਨਬਿਚਾਰਯੋ॥ਹੋਤਮਲੀਨੁਤੁਈ
 ਏਨਮੈਛਥਪੋਖਤੁਖਾਰਿਜੈਸੇਬਨਜਾਰਯੋ॥
 ਜਗਮਾਤਰਿਸਾਤੁਰਈਤਬਹੀਧਰਿਤੋਮੁਭਿਕੁਕ
 ਤਿਨਾਹਿਸਿਭਾਰਿਯੋ॥੭੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਕਰਿਜੈ
 ਰਕਹੀਤਬਹੀਧਰਨੀਸੁਖਹੋਇਸੁਤਾਅਬਚਿਤਨ
 ਕੀਜੈ॥ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਾਜਿਹਨਾਮਲੀ
 ਏਸਬਹੀਦਖਛੀਜੈ॥ਭਾਂਚਿਥਕੋਧਨਹੀਪ੍ਰਭੁਕੇਜੀ
 ਅਧਾਰਿਬਿਬੇਕਸੁਧਾਰਸੁਪੀਜੈ॥ਇਹਪਰਬਪ
 ਕੀਯੋਜਨਨੀਕੁਛਗੋਆਨੋਬਿਚਾਰਕੋਪੀਰਧਰੀ
 ਜੈ॥੭੫॥ਸਵੈਯਾ॥ਕੁਛਪੀਰਧਰੀਸੀਅਮਾਤ
 ਤਬੈਜਬਏਉਪਦੇਸੁਕੀਯੋਧਰਨੀ॥ਤੁਮਗਿਆਨ
 ਗੋਮਨਰੇਖਤਜੋਜਗਧਾਯਤਿਹੋਮੁਪਨੀਕਰਨੀ
 ਵਹੁਪਾਵਨਗਮਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਾਇਹੋਵਨਹਾਰਿ
 ਨਹੀਦਰਨੀ॥ਤੁਮਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਸੋਪ੍ਰੀਤਕੋਰੋਮ
 ਨਧਿਆਨਧਰੇਪ੍ਰਭੁਕੀਚਰਨੀ॥੭੬॥ਛੁਪਾ॥
 ਧੀਰਧਰਨਬਹੁਦਈਜਨਕਜਾਤੋਖਤਯੋਮਨਾ॥ਗੋ
 ਗਾਤਇਪ੍ਰਭੁਪਠਯੋਕਰੀਮੁਹਿਬਿਨਦਕ੍ਰਿਪਾਘ

ਨਾਮੋ ਹਕੀਮ ਪੁਰੁ ਕਹੀ ਸੀਅ ਜੀਅ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇ
 ਯੋ। ਜੋਨਹਾਰਿ ਬਲਵਾਨ ਤਹਿਨਹਿ ਜਾਤਿ ਮਿਟਾਇ
 ਯੋ। ਗੰਮਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰੈ ਇਹ ਬਿਚਾਰਿ ਰਿਦਧਾ
 ਰਿਯੋ। ਪਸੁਪੰਖੀ ਬਹੁ ਦੁਖ ਮਤਗਾਨੀ ਕੈ ਨੈਨਿ ਗਾਰਿਯੋ
 ੭੭। ਛਪਾ। ਨਿਰਖ ਸੁਕੁ ਗਵਨ ਬਸੀਅ ਜੀਅ ਕਛੁ
 ਧੀਰਧਰਿਯੋ ਤਬਾ। ਗੰਮਨਾਮ ਹਿਤ ਕੀਚਿ ਗਯਾਨ ਭੁ
 ਪਜਿਚਿ ਰਿਦਮਹਿ ਜਬਾ। ਦੁਖ ਅਪਾਰਿਤਿ ਹਠ ਦਰਨਿ
 ਮਚਿਦਨ ਸੀਫ ਲਜਹਿ। ਬਦਪੀਪਲ ਅਖੜੇ ਟਿਲ
 ਵੇਗਲਾਚੀ ਚਪਕਤਹਿ। ਸਲਤਮਾ ਲਕਦਿ ਬਬਹੁ
 ਸਿਬਲ ਅੰਬ ਖਜਰ ਅਤਿ। ਤਮ ਅਮਾਵ ਸਰੈ ਨਜਿਮ
 ਪਸੁਪੰਖੀ ਰਹੁ ਬਹੁ ਬਸਤਿ। ੭੮। ਸਵੈਯਾ। ਸਿੰਘ
 ਬਿਐਧੁ ਸਿਆ। ਚਿਤਹਾ ਪਸੁਪੰਖੀ ਅਨੇ ਕਰਹੈ ਤਿਹ
 ਮਾਹੀ। ਕੋਲ ਕਿਗਤ ਕਰਿਗਾ ਜਗਾ। ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖ ਨਕੀਗਾ
 ਨਤੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਮੇਰਦ ਕੋਰ ਕਯੋ ਤਪੈ ਸੁਖ ਸਾਰਕ
 ਹੋ ਸੁਭਾਯੋ ਗਫਿਗਾਹੀ। ਕੋਕਲ ਕਾਕ ਬਿਹਿਚਾਰੈ ਸੁਖ
 ਹੋਤ ਸੀਅ ਸੁਭਾਯੋ ਨਕਹਾਹੀ। ੭੯। ਸਵੈਯਾ। ਪਸ
 ਪੰਖੀ ਤਹਾ ਮਿਲ ਸੇਵ ਕਰੈ ਕਛੁ ਤੇਖਰੁ ਇਯੋ ਸੀਅ ਮਾਤੁ
 ਤਥੋ। ਬਹੁ ਪੰਖ ਭਗਾਇ ਕਰੈ ਬਰਖਾ ਪਰਿਛਾਇ ਕਰੈ
 ਹੁਇ ਪੁਜ ਬੈ। ਫਲ ਬੀਨ ਪਰੈ ਤਿਹ ਹੋਇ ਛੁਪਾਨਹਿ
 ਨੈਨ ਅਗੋ ਚਰਹੈ ਇਕ ਬੈ। ਇਕ ਪੀਯ ਬਿਯੋਗ ਰਹੈ ਜੀ
 ਅਮੰਦੁਖ ਅੰਗ ਦੁਖੈ ਛੁਨ ਮਾਹਿ ਸਬੈ। ੮੦। ਕਬਿਤੁ
 ੭। ਜੋਨਹਾਰਿ ਸੀਸਧਰਿ ਗੰਮਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤ ਕਹੀ ਜਨਕ ਜਾ
 ਪ੍ਰਥੀ ਨਜਾ ਪੁਕਰਤ ਜਗਦੀਸ ਕੋ। ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਅਨਾਥ ਨਾਥ
 ਬੈਰਨਾਹਿ ਕਾਂਹੁ ਸਾਥ ਬਿਧਨਾਥ ਲਿਵਾਨਿ ਟਰਤਿ ਨਾਹ
 ਲੇਖ ਸੀਸ ਕੋ। ਅੰਗ ਕਛੁ ਚਿਤਨਾਹਿ ਸੇਕ ਕਰਤ ਰਿ
 ਦੇ ਮਾਹਿ ਬਾਛੁ ਕਲਿ ਜਾਨੈ ਦੇਹਿ ਗਰੁ ਜਗਤ ਟੀਸ
 ਕੋ। ਚਰਨ ਰਪੁ ਥੀਰੁ ਜੀ ਬਿਖਾਸ ਬਥਾ ਦਤ ਜੇ
 ਸਾਹਿਹ ਹਿਨਾਮ ਕਾਮ ਛੇਰਦ ਸਥੀਸ ਕੋ। ੮੧। ਸ
 ਵੈਯਾ। ਗੰਮਨਾਮ ਸੇਧੀ ਤਕਹੀ ਸੀਅ ਕਾਮ ਬਿਸਾ
 ਰਦੀਏ ਸੁਭਾਯੋ। ਪਸੁਪੰਖੀ ਤਹਾ ਮਿਲ ਸੇਵ ਕਰੈ ਕਛੁ

ਅਨਿਦਮਾਨੁ ਭਈ ਤਬ ਯੀ ॥ ਜਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਘਵੀ ਰਤੇ ਜੋ
 ਬਿਛੁਰੇ ਸੁਖ ਹੋਇ ਨ ਹੀਤਿ ਨ ਕੇਕ ਬਯੀ ॥ ਨਿਸਪ੍ਰਾਭ
 ਮਨੋਰਥ ਜੀ ਅਗੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਉਡ ਕੇ ਅਥ
 ਯੀ ॥ ੮੨ ॥ ਛੁਪਾਏ ਕੋਇ ਦਸ ਸੀ ਅਮਾਤ ਬਿਰ
 ਹ ਬਸ ਭਈ ਬਿਕਲ ਤਨਾ ਕਰਤ ਅਧਕ ਬਿਰਲਾਪ
 ਸੁਨਤ ਨਹਿ ਧੀਰ ਧਰਤ ਮਨਾ ॥ ਘਲ ਛੁ ਮਨ ਹੰਗਮ
 ਉਲਟਿ ਮੁਖ ਰਟਤ ਸੇਕ ਚਿਤਾ ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਰਿਖ ਬਾ
 ਲ ਪਠ ਜੇ ਬਨ ਕੇ ਦਮੁ ਲਹਿਤਾ ॥ ਦੁਖ ਤਬ ਚਨ ਤੀ ਅ
 ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿਤ ਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਉ ਯੇ ਸਿਖ ਮੰਨਿ ਰਾਘੁ
 ਬਿਸਨ ਕੀ ਬਾਮਨ ਹਿ ਮਨ ਬਿਚਾਰ ਤਿਹ ਸੀ ਸਪੁ
 ਨਿ ॥ ੮੩ ॥ ਕੁੰਡੁਲੀ ਆਤ ਹਿ ਬਾਲ ਕ੍ਰਪਾ ਪਤਿ
 ਭਉ ਯੇ ਦੁਖ ਤਨ ਹਾਸੀ ਅਮਾਤਾ ॥ ਹਾਥ ਜੇ ਰਬਿਨ
 ਤੀ ਕਰੀ ਬਾਲ ਮੀ ਕਰਿ ਖੜਾ ਤਾ ॥ ਬਾਲ ਮੀ ਕ
 ਰਿਖ ਤਾਤ ਬਾਤ ਕਰ ਬਿਨ ਵਉ ਚਾਰੀ ॥ ਕਵਨ ਕਲ
 ਏਹ ਯਾਇ ਪਾਇ ਪਾਰ ਜੇ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਕਵਨ ਛੁਤ
 ਤੁਮਗਾਯੇ ਸੁਨ ਉਦਮਾਨ ਮਹਾ ਜਹਿ ॥ ਦੁਖ ਤਨ ਹਾਸੀ ॥ ੮੪ ॥ ਸਵੈ
 ਅਮਾਤੁ ਉਯੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਾਲ ਕ੍ਰਤਾ ॥ ੮੪ ॥ ਸਵੈ
 ਯਾ ॥ ਕਰ ਜੇ ਰਕ ਹੀ ਬਿਨ ਤੀ ਸੀ ਅਕੋਰਿ ਖ ਬਾਲ
 ਤ ਬੈਯ ਹਿ ਗਾਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ਤਨਿ ਕਚਿਨ ਗਾਇ ਯੇ
 ਏਹ ਠਚਿਰਤ ਮੈ ਕਿਯੁ ਦੁਖ ਤਨ ਤੇ ਬਨ ਬਾਸ ਪਠਾਈ ॥
 ਪੁਨਿ ਨਾਮ ਕੋ ਅਪੁਨਾ ਹਮ ਕੋ ਪੁਨ ਨਾਹਿ ਕੋ ਨਾਮਿ ਕ
 ਰੇ ਸਮਾਈ ॥ ਤਜ ਸਿਕਨਿ ਸਿਕ ਕਹੇ ਜਨ ਨੀ ਪਦਨ
 ਹਿ ਕੋਰੇ ਤੁਹਿ ਗਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ੮੫ ॥ ਸਵੈ ਯਾ ਸਿਸ
 ਬਾਤ ਸਬੈ ਜਾ ਬਮਾਤ ਸੁਨੀ ਤਬ ਹੀ ਤਿਹ ਕੋ ਬਿਧਿ ਕਾ
 ਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ਐਧਰ ਹੋ ਸੀ ਅਨਾਮ ਕੋ ਪੈ ਜਗਨਾਥ
 ਕੁਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਘੁ ਗਈ ॥ ਸਾਬ ਅਨਿਤ ਦੀ ਯੋਧਮ
 ਰੇਤਿ ਹਿ ਏਹ ਕਰੀ ਬਨ ਬਾਸ ਪਠਾਈ ॥ ਨਾਹਿ ਦੁਖ
 ਉਕੀਚਿ ਜਨ ਨੀ ਤਮ ਕੋਰੇ ਤੁਸੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥

੮੬) ਸਵੈਯਾ ਸੁਹਿਬਾਤ ਕਹੀ ਸਬ ਹੀ ਤੁਮ
ਕੈ ਕਹੁ ਨਾਹਿ ਦੁਗਓ ਕੀਯੋ ਮਾਨੈ ॥ ਰਿਖ ਕੈ ਨ
ਕੈ ਤਾ ਤੁ ਸੁਬਾਤ ਕਹੈ ਕਿਹ ਕਾਜ ਪਠੈ ਤੁ ਮਕੈ
ਬਨ ਮੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਮਕੈ ਹੋ ਨਿਜ ਠਾਉ ਕਹੈ ਕਹੁ ਨਾਹਿ
ਸੈ ਕੈ ਚ ਕਹੈ ਤਨ ਮੈ ॥ ਤੁ ਮਧੀ ਹਧੈ ਰੇ ਸੀ ਅਸਾਤ
ਅਥੈ ਸਬ ਤੇ ਹਿ ਸੁਨਾਵਤ ਹੋਇ ਨ ਮੈ ॥ ੮੭) ਛਿ
ਧਾ ਸੁਨ ਹੁ ਮਾਤ ਸਬ ਬਾਤਿ ਸਿਖ ਯਹ ਮਥਾ ਲਖੀ
ਕਮਨੀ ॥ ਚਲਿ ਆਯੋ ਇਹ ਠਾਵ ਦੁਖ ਤਬ ਦੁਖ ਤੇ ਹਿ
ਸੁਦਨ ਸੁਨੀ ॥ ਕਿਦਮੁ ਲਹਿ ਤੁ ਪਠੈ ਚਹ ਹਿ ॥
ਗਾਤ ਮਾਹੀ ॥ ਚਰਨ ਰਹਿਯੋ ਲਪਟਾਇ ਜਾਨ ਨ ਚ
ਲੀਏ ਅਥ ਤਹੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਨ ਉਦਿ ਆਨ ਯਹਿ ਰਹੈ ਕੈ
ਇਹ ਠਾਵ ਰਹਿ ॥ ਤਹਾਧੈ ਧਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਅਨਕ
ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਰਹਤ ਜਗ ॥ ੮੮) ਸਵੈਯਾ ਬਾਲਕ
ਹੀ ਕਰ ਜੋ ਰਤ ਬੈਰਿਖ ਆਸੁ ਮਕੈ ਚਲੀਏ ਮਹਿਤਾ
ਗੀ ॥ ਜਲ ਪਾਵਨ ਲੇਗਾ ਤਹਾ ਮਚੀਏ ਜਗਾ ਸੇਵਕ
ਰੈ ਮੁਨਿ ਕੀ ਸਬ ਨਾਗੀ ॥ ਠੰਢ ਬਚਿਤ ਅਨੁਪਮ ਗਾਤ
ਹਾ ਸੀ ਤਲ ਮੰਦ ਸੁਰੀਧ ਬਿਯਾਗੀ ॥ ਸੈ ਕਤ ਜੋ ਰ
ਪੁਖੀ ਰਹੁ ਜੋ ਸਿ ਸਬਾਤ ਤਬੈ ਇਹੁ ਗਾਤ ਉਚਾਰੀ
੮੯) ਸਵੈਯਾ ਸੀ ਅਸਾਤ ਕਹੀ ਸਿ ਸਕੈ ਤਬ
ਹੀ ਸਤ ਜਾਹੁ ਤਹਾ ਰਿਖ ਪਾਹਿ ਅਥੈ ॥ ਤੁ ਮਜਾਇ
ਪੁਨਾ ਮਕੈ ਰੇ ਮਲੀ ਸਮਝਾਇ ਕਹੈ ਤਿਹ ਬਾਤ ਸੋਥੈ
ਪਾਇ ਪਾਇ ਚਲਿਯੋ ਰਿਖ ਆਸੁ ਮਕੈ ਰਾਗੀ ਤਿ
ਕਹੀ ਸਮਝਾਇ ਤਬੈ ॥ ਬਨ ਮਾਹਿਰ ਮਾਦੁਖ ਪਾਵ
ਤਹੈ ਨਹਿ ਸੈ ਕਨਿ ਵਾਰਤ ਮਾਤ ਕਬੈ ॥ ੯੦) ਸ
ਵੈਯਾ ਜਗਤਾਤ ਚਿ ਬਨ ਬਾਸ ਸੀ ਅਤ ਜਿ

ਤਾਹਿ ਅਨਿਤਗਾਇਯੋ ਬਨ ਮੈ॥ ਚਲਿਤਾਹਿ ਪ੍ਰ
 ਥੇ ਪਕਰੇ ਰਿਖ ਜੀ ਨਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਹਿ ਤਿਹੈ ਛਿਨ
 ਮੈ॥ ਤਜਗ ਮਾਮਗ ਮਤੁ ਇਯੋ ਕਿਹ ਕੇਤੁ ਮਆਇ
 ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਮਨ ਮੈ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸੁਨ ਬਾਲ ਜਥੇ
 ਤਿਹ ਬਿਆਕੁਲ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਤਨ ਮੈ॥ ੯੧॥ ਸਵੈਯੰ
 ॥ ਬਾਤਿ ਸੁਨੀ ਰਿਖ ਗਾਇ ਰਹਿਯੋ ਚਕਰ ਰ ਕੇ ਸੇਰਾ ਲੀਯੋ ॥ ੯੨॥
 ਏਤਹਿ ਆਇਯੋ ਪਾਇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਸ ਜਾਇ ਕਰੀ ਸੀ ਅਪ
 ਇਨ ਚੁਪ ਰਿਸੀ ਸਫੁਹਾਇਯੋ ਭੇਟ ਪਰੀ ॥ ਨ ਬਾਤਿ
 ਕਹੀ ਬਰਿਤਾਗ ਭਉ ਮੁਖ ਮਾਤ ਦਿਖਾਯੋ ਚਲੀਯੋ ਮੁ
 ਹਿਯਾ ਮਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੋਹ ਮਤਾਰਨ ਕੇ ਜਗਨਾਥ ਪਠਾ
 ਇਯੋ॥ ੯੩॥ ਕਿਹੁ ਲੀਆ ਕਾਰਨ ਕਿਹੁ ਆਵਨ
 ਭਇਯੋ ਕਹੁ ਬ੍ਰਿਤਿ ਤਮੁ ਮੁਮਾਤਾ ਸੇ ਕਤ ਜਹੁ ਰਘੁ ਪਤ
 ਰੁ ਜਹੁ ਹੁਇ ਸਰੁਕੁ ਸਲਾਤਾ ॥ ਏਹੈ ਸਰੁਕੁ ਸਲਾਤ
 ਰਾਮ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਤ ਕੀਜੈ ॥ ਹੇ ਨਗਰ ਬਲਵਾਨ ਕੁਵਨ
 ਸਿਰ ਦੇ ਸਧਰੀ ਜੈ ॥ ਧੁਨ ਪਠਯੋ ਇਹ ਕਾਜ ਪਤਿ ਤਲੇ
 ਗਨ ਨਿਸਤਾ ਕਨਾ ॥ ਕਹੁ ਬ੍ਰਿਤਿ ਤਮੁ ਮੁਮਾਤ ਭਯੋ ਆਵਨ
 ਕਿਹੁ ਕਾਰਨਾ ॥ ੯੪॥ ਛੁਪਾ ਸੁਨਹੁ ਤਾਤ ਮਹਿ ਬਾਤ
 ਸਕਲ ਸਮਝੁ ਇਕ ਹੋਤੁ ਭ੍ਰਿ ॥ ਰਜ ਕਬ ਚਨ ਜੀਅ
 ਪਾਰਿ ਗਮ ਬਨ ਬਾਸ ਦੀਯੋ ਮੁਝਿ ॥ ਲਛਮਨ ਦੀ
 ਨੇ ਸੇਰਾ ਤਾਹਿ ਮਹਿ ਪਠਯੋ ਸਲ ਲਿਹਿਤਾ ॥ ਤਜਤੁ
 ਵਨ ਸੇਰਾਇਯੋ ਦੁਖ ਤਿਹੈ ਮੁਰਛਿ ਪਰੀਛਿਤਾ ॥ ਇਹ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਵਨ ਭੁਇਯੋ ਸੁਨਹੁ ਪਤਾ ਬਿਰਤਿ ਤਸਥਾ ॥
 ਕਪਤ ਬਚਨ ਗਦ ਗਦ ਭੁਇਯੋ ਬਿਕਲ ਹੋਇ ਪਰਿਹਿ
 ਰੀਤ ਬਾ ॥ ੯੫॥ ਛੁਪਾ ਬਿਕਲ ਬਦਨ ਸੀ ਅਏ
 ਅਤ ਬਹਿ ਮੁਨਿ ਭਯੋ ਸੇ ਕਵਤਿ ॥ ਤੀ ਅਬਾਇ ਬਿਲ

ਲਾਹਿਯਾਇ ਚਾਪੈ ਜਲ ਸਿੰਚਤਾ ਜਤਨ ਕਰਤੁ ਏ
ਰਕਾਲਤ ਬਹਿਤਿ ਨ ਚੈਤਨ ਕੀਨੀ ॥ ਗਾਥ ਜੋਰ
ਕਰ ਬਿਨ ਵਤਾਹਿ ਬਹੁ ਪੀਰ ਜਦੀਨੀ ॥ ਏਹੈ ਪੈਰੰਗ
ਮਕਿ ਪਾਲਤੁ ਭ੍ਰਿਚਿਤ ਨਿਵਾਰਹੁ ਮਾਤ ਚਿੰਤਾ
ਲੋਗੋ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਕਰਨ ਹਿਤ ਗੰਗਾ ਤਟ ਪੂਰੁ ਪਠ
ਯੋਇਤੀ ॥ ੯ ॥ ਛਾਛ ਧਾਅ ਅਧ ਕ ਬਿਨ ਵਹਿ ਧ ਕਰੀ
ਕਛੁਤ ਬਧੀਰ ਪਰੀਸੀਆ ਮਮ ਮਾਸੁ ਮਚ ਲਿਮਾ
ਤੋ ਸੇਕੋ ਸਕੁਤ ਜਹੁ ਪਰ ਬਹੀਆ ॥ ਜਨ ਕਾ ਪਿਤਾ ਸੁਮ ਜਾਨਿ ਕ੍ਰਿ
ਧਾ ਕਰਿ ਚਲਹੁ ਸੇਵਿ ਮੁਕ੍ਤਿ ॥ ਤਨ ਕ ਸਿਕਨ ਹਿਕਰ ਸੇਹਿ ਸ੍ਰੀ
ਗੰਮ ਚੈਦਤੁ ਭ੍ਰਿ ॥ ਬਹੁਤ ਦੀਨਤਾ ਮੁਨਿ ਕਰੀ ਨਾਹ ਬਾਲ ਧਾਇ
ਨਪਰਤਾ ॥ ਤਬ ਹਿਜਨ ਕਜਾ ਸੇਕ ਹਿਤਿ ਰਿਖਿ ਕੁਟੀ ਅਕੇ ਪਰਾ
ਧਰਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਛਾਛ ਧਾਅ ਬਾਲ ਸੀ ਕਰਿ ਧ ਕੁਵਾ ॥ ਵਨ ਕ
ਰਿਸੀ ਅਗਈ ਜਬਾਨ ਹਿਤੀ ਤਤ ਪਰਾ ਧਰਤ ਕਰਤੁ ॥ ਧਾਏ
ਅਰੇ ॥ ਤਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਾਮ ਕਛੁ ਕੁਪੀਰ ਜੁਚਿਤ ਪਰਯੋ ॥
ਰਾਮ ਚਰਨ ਹਿਤੁ ਪਾਰਿਤ ਬਹਿ ਹਿਤ ਅਸੁਮ ਕਰਿਯੋ ॥ ਕਰਨ ਕ
ਰਾਮ ਕੀਰੇ ਪੁ ਅਤਿ ਸੇਕਾਹੁ ਤੇਟਰਤਨ ਹਿ ॥ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਬ ਸਿਰ
ਧਰਤ ਕਵਨ ਕੀਟ ਸਬੋਲੋ ਗਯਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਏਤ
ਸ੍ਰੀ ਸੀਅਮ ਆਗਮ ਨਿਬਾਲ ਸੀਕ ਅਸਥਾਨਿ ਪ੍ਰਥਮ ਅੰਕ ਸਮੁ
ਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੰਡੁ ਲੀਆ ॥ ਦਰਸਨ ਦਰਲੈ ਤਜਨ ਕਜਾ ਧ
ਜਤ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ॥ ਗੰਗਾ ਤਟਿ ਆਗਮ ਸੁਨਤਿ ਰਿਖ ਨਿਬਣ
ਯੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਰਿਖਨ ਬਛਿਯੋ ਅਹਿਲਾਦ ਸਗਲੀਨੇ ਸੁਤਨਾਰੀ
ਬਾਲ ਸੀ ਕਰਿ ਧ ਕੁਵਨ ਸਕਲ ਆਏ ਹਿਤ ਪਾਗੀ ॥ ਭੇਟ ਏਤ ਮੁਨਿ
ਬਚਗਨ ਸੀਅਹਿਤ ਪਰਿਧਰ ਸਨਾ ॥ ਯੋ ਜਤ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ਜਨ
ਕਜਾ ਦਰਲੈ ਤਦਰਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਆਵ ਤੇਰਿ ਕ੍ਰਾਂਸ੍ਰੁਰ
ਸਬ ਜਨ ਕਜਾ ਕੇਦਰ ਸੋਹਤ ਜੇ ਜੇ ਤਟੀ ਗੰਗਾ ਤਟ ਅੰਗੁ ਤੇ ਬੰਨ
ਮੈ ॥ ਬੰਨ ਓਕਰਤ ਪਰਤ ਪਾਇ ਕਹੈ ਸੀਅਮਾਤ ਜੁਕੇ ਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤ
ਕਰਹੁ ਮਾਤ ਚਲੀ ਏਤ ਵਨ ਮੈ ॥ ਭਾਗ ਓਦੇ ਕੁਏ ਦਰਸ ਪਾਯੋ ਰਘ
ਬੀਰਹੁ ਕੋਕੀਨੋ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਸੁ ਲੋਗਨ ਕੋਛਿਨ ਮੈ ॥ ਗੰਮ ਰਮਾ ਕੁੰਦ
ਨਹਿ ਹੁੰਦੈ ਸੇਜਾਨੋ ਸਬ ਬਿਦਾਹੋਤ ਸਦਨ ਚਲੇ ਹਰਖ ਹੋਤਿ ਮਨ ਮੈ ॥
੨ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਭੇਟ ਗਕਰਾ ਪੁਮ ਨਿਚਲੇ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਕੇ ਬਿਨੋ ਕ
ਰਿ ॥ ਗੰਮ ਜੋਰ ਚਰਨ ਸਿਰਨਾਯੋ ॥ ਜਪਤ ਪਸਿ ਜਮ ਸਕੁ ਸਫ

ਲੁਭਏ ਆਜੁ ਮਾਤ ਕੀ ਨੋਕਿ ਤਾਰ ਧੁਤ ਮਦਰ ਸੁਦਿ ਪ
 ਗਯੋ ॥ ੧ ॥ ਸਮੁਰ ਮਾਭੇ ਦੁਨਾਹਿ ਕੀਨ ਚੀਚਾਰੁ ਯੋਏ ਅ
 ਕੋਧਿ ਅਸਰਿ ਦੇ ਮਾਹਿ ਨੀਕੇ ਰਹਿ ਗਯੋ ॥ ਦੀਨ ਬਨ
 ਗਮ ਦੇ ਦ ਪਤਿ ਤਨਿ ਸਤਾ ਹਨ ਕੋ ਜਨ ਕਾ ਕੋ ਰਿਖਿ
 ਮੁਨਿ ਬਦਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਕਥਿਤਾ ਤਖਹਿ
 ਸੀ ਅਮਾਤ ਬਾਤ ਨਿਸ ਦੇ ਬਚਾਰੀ ਯਹੁ ਜੁਨਾਹਿ
 ਪ੍ਰਬਲ ਸੁਰੇਟਾ ਗੀ ਨਾਟਰ ਤੋ ॥ ਏਏ ਪ੍ਰਣ ਕੀਨ ਪ੍ਰਾਤ
 ਕਾਲ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਗਮਨਾ ਮਸਿ ਮਰਨ ਮਨ ਚਰਨਨ
 ਪਰਤਿ ॥ ੩ ॥ ਰਮਾ ਏਏ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਨਤ ਸੀ ਅ
 ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਮਧ ਆਨ ਏ ਕਥਾਰ ਭੁਜਨ ਕਰ ਤੋ ॥ ਰਮ
 ਬਠਿਤਾ ਗਨ ਅਨਗ ਗਨ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕੀ ਏਏ ਜੀ
 ਅਜਾਨੀ ਹਰਿ ਕੀਨ ਚਰਤੋ ॥ ੪ ॥ ਕਥਿਤਾ ਅੰਸੇ
 ਧੂਤ ਸਾਥ ਜਬ ਥੀ ਤੇ ਦਿਨ ਕੇਤ ਕਤ ਬਏ ਕਦਿ ਵਸ ਬਾ
 ਲ ਮੀ ਕਹਾ ਬਜੇ ਰਿਕ ਹਯੋ ॥ ਰਹਨੇ ਕੀ ਠਠਿ ਰਨਾਹਿ
 ਦਲੀ ਏ ਅਬ ਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸੇਕ ਤਜੇ ਚਰਨਾ
 ਤਗਾਹਿ ਯੋ ॥ ਯਹਿ ਤੋ ਭਯਾਨ ਮਨ ਲੀਜੇ ਹਮਾਰੀ ਕਹਿ
 ਸਿੰਘਾ ਬਿਆਘੁ ਦੇ ਅਸੇ ਹਿਯੇ ਅਰੇ ਦੁਖ ਦਹਿ ਯੋ ॥
 ਭੀਤ ਰਮ ਅਰੁ ਬਾਹਿਰਿ ਸਬ ਮੇਹਿ ਹੈ ਸਮਾਨ ਏ ਕੁਧੁ ਭਕੀ
 ਰਜਾ ਏ ਮਾਨ ਮਾਥੇ ਅਬ ਸਹਿ ਯੋ ॥ ੫ ॥ ਕ੍ਰਿਡ ਲੀ
 ਆਨ ਅੰਤਰ ਬਾਹਿਰਿ ਮੁਹਿ ਕੁਸਲ ਸੁਨਾਹੁ ਜਬਾਰੁ
 ਬੈਨਾ ਜਨ ਕਰੁ ਵਨ ਅਰੁ ਗਮ ਰਿਹੁ ਤਨ ਕਰੁ ਏਯੋ
 ਨਹਿ ਚੈਨਾ ਤਨ ਕਰੁ ਏਯੋ ਨਹਿ ਚੈਨਾ ਮੈਨ ਪਰਾ ਭੀਤ
 ਰ ਪਰਹਿ ॥ ਥੀਤਾ ਵਤ ਚਿਕਾਲ ਏ ਤਹਿ ਸਿਕਾਮ
 ਨਿਕਰਿ ॥ ਜਬ ਕੋ ਕੀਯੋ ਬਿਆਹੁ ਨਾਹਿ ਸੁਖ ਜੀਆ
 ਏ ਕਦੇ ਤਗਾ ਸੁਨਾਹੁ ਜਬਾਰੁ ਬੈਨ ਕੁਸਲ ਮੁਹਿ ਬ
 ਹਰਿ ਅੰਤਰ ॥ ੬ ॥ ਫੁਲ ਫਾਗਾ ਬਜੇ ਰਕੈ ਰਿਖਨ
 ਏਹ ਬਿਨ ਵਕੀਨੀ ਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸੋਕਨ ਵਾਹੀ ਏ
 ਜੀ ॥ ਜਨ ਕਰੁ ਵਨ ਸਮ ਜਾਨੀ ਏ ਕੁਟੀ ਮੇਰੀ ਰੋਖਤਿ
 ਆਗ ਕੇ ਚਰਨ ਤਹਿ ਪਾਹੀ ਏ ਜੀ ॥ ਵੈਰੁ ਭਾਉ ਰਘੁਨਾ
 ਥਕੇ ਤਨ ਕਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਿ ਆਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਚ

ਗੀਏ ਜੀ॥ ਤਜਹੁ ਚਿਤ ਨਿਹ ਚਿਤ ਬਿਸਮਕੀ
 ਜੈਗਮਨਾਮ ਮਨਮਾਹਿ ਸਿਤਾ ਗੀਏ ਜੀ॥ ੭੭॥ ਝੁ
 ਲਣਾ॥ ਤਾਤੁ ਮੇਸਥਥਾਤੁ ਹੈ ਕਹੀ ਸਾਈ ਕਵਨ
 ਭਾਂਤਿ ਅਖਸੈ ਕਰਿ ਆਗਿ ਕੀਜੈ॥ ਗਮਦਿ ਦ
 ਰੁਤਤਾਰ ਅਵਤਾਰ ਕਰਤਾ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਲੀਏ ਕੇ
 ਪਾਪ ਛੀਜੈ॥ ਗਜਾ ਜਨ ਕਬਿ ਦੇਹ ਸੇਧਿ ਤਾਮੇ ਗ
 ਕੋਤਾ ਹਿ ਕੇ ਪਟ ਤਰੈ ਕਵਨ ਦੀਜੈ॥ ਤੈਏ ਤਾਪ ਸਿ
 ਸਾਰ ਕੇ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਮੋਹਿ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ਜਨਮਿ ਟੇ
 ਜੈ॥ ੮੧॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਤਗਾਰਿ ਖਗਜ ਸਿਰਤਾ ਜਸ
 ਬਸਨ ਕੇ ਚਰਨ ਸੇਵਤ ਜਨ ਕਰ ਗਾਇ ਮਾਨੇ॥ ਬਿ
 ਆਹਿ ਸੇਧ ਸਾਗੁ ਲੀਭਾਤੀ ਕੋ ਗਮ ਚਿਦ ਗਾਰਿ
 ਦੇਵ ਜਿਹ ਜਗਤਿ ਜਾਨੇ॥ ਸਾਦਧਾਨ ਰਿਹੁ ਆਨਤਿ
 ਹਥਾਨ ਨਵ ਏਕ ਥੇ ਕੀਏ ਜੈ ਸੇਹੋਤ ਥਾਨੇ॥ ਕਰਨ
 ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ਹਿਟਰਤ ਚੀਸੀ ਅਮਾਤ ਹਿਠ ਬ
 ਤ ਮੁਖ ਤੇ ਬਖਾਨੇ॥ ੮੫॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਬਾਲਮੀਕਿ ਤਬ
 ਬੇਨਤੀ ਬਹੁ ਰਿਕੀਨੀ ਨਾਰ ਬਾਲ ਸੀ ਅਮਾਤ ਕੇ ਚਰਨ
 ਲਾਗੇ॥ ਮਾਨ ਲੀਜੀਏ ਬਾਤ ਕੁਸਲਾਤ ਹੁਵੈ ਸਮਾਪਾ
 ਏਕੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਤਿਜਾਗੇ॥ ਗਮਦੀ ਯੋਥ ਨਰਿ
 ਗਤਤੁ ਮੁਕੁੰਦ ਜੈਯੋ ਗਾਗਾਏ ਹੈ ਮੋਹਿ ਕਵ ਪੁਨਜਾ
 ਗੇ॥ ਪੁਤ ਹੋਇ ਹੈ ਤਹਿ ਬਲਵਤੁ ਗਾਗੇ ਮੋਰ ਜਾਹਿ ਸ
 ਮਾਨਨ ਹਿ ਸੁਰ ਆਗੇ॥ ੯੦॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਲੀਆ॥ ਬਾਲਕ
 ਹੁਇ ਹੈ ਤੁਝੁ ਕੁਵਨ ਜਿਹ ਤੈਲੋ ਕਧੁ ਤਾਪਾ ਗਮ ਚਰਨ
 ਹਿਰਦੇ ਪਰਹੁਤ ਜਹੁ ਸੇਕੁ ਸਿਤਾਪਾ॥ ਤਜਹੁ ਸੇਕੁ ਸਿਤਾ
 ਪੁਆਪਤੁ ਮਹਿ ਦੇ ਬਿਚਾਰਗੁ॥ ਹੋਨ ਹਾਰ ਬਲਵਾਨਿ
 ਮਾਤ ਅਖਰੇਖ ਨਿਵਾਰਗੁ॥ ਬਿਨਤੀ ਗਮ ਗੀਮਾਨ
 ਚਲਹੁ ਬੀਤਰਤ ਕਾਲਕਾ॥ ਜਿਹ ਤੈਲੋ ਕਧੁ ਤਾਪੁ ਕੁਵ
 ਨਤੁ ਤਿਹੋ ਹੋਇ ਹੈ ਬਾਲਕਾ॥ ੯੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੁਨਨਾ ਰਿਕ
 ਯੀ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਹੁ ਲੈਤਿ ਹੋਕੁ ਕਵੁ ਰਾਸਟੀਆ॥

ਹੁਇਹੈਗਰਭਗੰਨਪਸਰੁਰਤੇਇਹੁਠੈਰਕੁਯਾ
 ਨਕਿਹਾਰਜੀਆ॥ਤਬਨਹਿਥਸਾਇਚਲੈਹਮ
 ਰੇਸੀਅਜੀਅਤਿਥੈਥਿਸਵਾਸਥੀਆ॥ਤਤਕਾ
 ਲਗਾਈਤਬਰੀਤਰਮੈਰਿਖਬਾਮਜਥੈਪਰਬਧ
 ਕੀਆ॥੧੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਜਬਰੀਤਰਸੀਅਗ
 ਈਕੁਟੀਆਤਬਹੀਮਨਮੀਤ੍ਰਇਹੈਠਹਰਾਇਯੋ॥
 ਗਮਕੇਨਾਮਸੇਪ੍ਰੀਤਕਰੀਜੀਅਤੇਤਬਰੇਕਰਮਾ
 ਥਿਸਗਾਇਯੋ॥ਰਿਖਤਗਰਿਤਹਾਸੁਥਸੇਵਕਰੇ
 ਸੀਅਥਾਇਜਥੈਤਬਹੀਤਿਹਥਾਇਯੋ॥ਲਗਾ
 ਪ੍ਰਸੰਨਕੁਏਸਬਹੀਮੁਨਿਆਸੁਮਮਾਹਿਸੀਅਪ
 ਰਾਪਾਇਯੋ॥੧੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਪ੍ਰਾਤਕਰੈਇਸ
 ਨਾਨਸੀਆਪੁਨਿਗਮਧਿਆਨਧਰੇਮਨਮਾਹਿ॥
 ਰੇਜਨਏਕਕਰੈਦਿਨਮੈਥਹਰੇਜਲਧਾਨਕਰੇ
 ਕਛਨੋਹੀ॥ਚਰਕਾਲਥਿਤੀਤਰੁਇਥਿਥਿਥਿ
 ਤਟਰੀਗਸਥੈਮੁਨਿਸੇਵਕਰਾਹੀ॥ਇਹਭਾਂਤਿਰੁਣੀ
 ਜਗਕੀਜਨਨੀਜਗਮੁਰਖਲੋਗਕਰਾਥਿਲ
 ਲਾਹੀ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਦੁਖਅੰਗਨਹੀਸੀ
 ਅਮਾਤਕਛੁਇਕਨਾਹਿਥਿਯੇਗਰਹਯੇਥਨੇਮੋ॥
 ਦਿਨਰੈਨਸੰਦਾਧੀਯਧਿਅਨਥਿਥੈਤਿਹਨਾਹ
 ਥਸਾਂਤਿਮਿਲੈਛੁਨਮੈ॥ਸੁਖਹੋਇਕੁਹਾਰਘ
 ਥੀਰਥਿਨਾਤਿਹਥਿਅਕੁਲਪ੍ਰਾਨਭੁਏਤਨੈ
 ਦੁਖਹੋਤਅਨੇਕਪ੍ਰਭੁਥਿਛੁਰੇਥਪਵਿਤਥਿਥੈ
 ਕਕਰੇਮਨਮੋ॥੧੫॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਸੀਆਤੇ
 ਸਿਸੁਓਤਪੁਤਿਭੁਇਯੋਜਥਥੀਤੇਨਵਮਾਸਾ॥
 ਸੁਭਨਛੁੜਅਸੁਨੀਜਗਦਿਨਮਣਕੀਯੇਪ੍ਰ
 ਗਾਸ॥ਦਿਨਮਣਕੀਯੇਪ੍ਰਗਾਸਕ੍ਰਾਂਤਸੰਦਰ
 ਓਜਿਆਹੀ॥ਅਦਿਭੁਤਿਥਾਲਕਰੁਪੰਨਿਰ

9
 9

ਘਰ ਰਖੀ ਮਹਿਤਾਗੀ॥ ਰੈਨਿ ਸਮੈ ਸੁਤਿ ਦੇਖਿ ਚਿਤ ਸਖ
 ਬਿਨ ਸੀਜੀ ਅਤੇ॥ ਜਬ ਥੀ ਤੇਨ ਵਸਾ ਸੁਭੇ ਚਿਤ ਪਤਿ
 ਸਿ ਸੁਸੀ ਅਤੇ॥ ੧॥ ਅਝਿਲਾ॥ ਬਾਲ ਸੀ ਕਕੀ ਨਾਹਿ
 ਕਹਿ ਯੋਹੈ ਜਾਇ ਕੈ॥ ਸੀ ਆ ਕੇ ਜਾਮ ਯੇ ਪੁਤ ਬਿਲੇ ਕਹੁ
 ਆਇ ਕੈ॥ ਜਾਤਿ ਪਾਰਿ ਕੁਮਾਰੀ ਸੀ ਸਮੁਨਿ ਨਾਇ ਯੋ॥
 ਪੇਖ ਰਮਾ ਕੇ ਪੁਤ ਅਤ ਹਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਯੋ॥ ੧੨॥ ਅਝਿਲ
 ਟਈ ਬਧਾਇ ਸੀ ਅਰਿਖੀ ਸਰਧਾਇ ਕੈ॥ ਅਥ ਕੀ ਜੈ ਕੁ
 ਛੁਟਾ ਨਹ ਰਖ ਭੁਪ ਜਾਇ ਕੈ॥ ਦੀ ਜੈ ਰਾਮ ਅਸਥਾਨ ਟੈ
 ਹੀ ਸੀ ਕਲ ਪਕਰਿ॥ ਜਥਾ ਸਕਤ ਕੇ ਦਾਨ ਅਥੈ ਮਨ ਮਨ
 ਸਾਧਿ॥ ੧੩॥ ਅਝਿਲਾ॥ ਦਸ ਸਹੇ ਸੁਰੀ ਦਾਨ ਹੀਰ
 ਅਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ॥ ਕਿਚ ਨ ਦੇਹੈ ਜਾਇ ਰੁਵਨੇ ਨਿਜ ਦਿਜਨ
 ਕਹੁ॥ ਗਮਾ ਨਸਾਵਤ ਅੰਗ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ਯੋ॥ ਤਿ
 ਹ ਅਵਸਰ ਰਿਖ ਗਰੁ॥ ਰਹਾ ਚਲਿ ਆਇ ਯੋ॥ ੧੪॥
 ਅਝਿਲਾ॥ ਮੁਖ ਮੁਨੀ ਸਦੇ ਉਥੇ ਰਹਾਨ ਵਾਨ ਹੋ॥ ਸੁਰਿ
 ਸਾਸਤ ਜਥ ਬਾਰ ਸਕਲ ਰਿਖ ਜਾਨ ਹੋ॥ ਲਗਨ ਕਾਇ
 ਲਵ ਨਾਮ ਤੁਥੈ ਤਿਹ ਰਾਖ ਯੋ॥ ਹੂੰ ਹੂੰ ਗੰਮ ਸਮਾਨਿ ਬਚਨ
 ਤਬ ਭਾਖ ਯੋ॥ ੨੦॥ ਅਝਿਲਾ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰਿ ਮੁਨਿ ਵ
 ਰ ਸਕਲ ਚਲਿ ਆਇ ਰਿਖ ਪੰਮਾ॥ ਦੇਤ ਵ ਪਾਇ ਜਨ ਕੁਲ
 ਸਿਸਪ ਗਕਰਤ ਪੁਨਾਮਾ॥ ਸਿਸਪ ਗਕਰਤ ਪੁਨਾਮਾ
 ਮ ਸਮਥਾ ਲਿਨਿ ਹਾਰਿ ਯੋ॥ ਸਫਲ ਰੁਯੋਤ ਪਾਏ ਮੁਨ
 ਨਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰਿ ਯੋ॥ ਸਥਨ ਕਹੁ ਯੋ ਚਿਰ ਜੀਵ ਸੀ
 ਅਸੁਤ ਰਿਖ ਪੇਖ ਯੋ ਜਹਿ॥ ਚਲ ਆਇ ਰਿਖ ਪੰਮਾ ਸਕ
 ਲ ਮੁਨਿ ਵਰਿ ਅਵਸਰਤ ਹਿ॥ ੨੧॥ ਛੁਪਾ॥ ਚਰਨ ਪ
 ਰਸ ਸੀ ਅਤਾਤੁ ਚਲੇ ਮੁਨਿ ਆਸ ਮਕੇ ਜਥਾ॥ ਕਰਤ ਪਰਸ
 ਪਰਥਾਤਿ ਸਫਲ ਰੁਯੋਤ ਪੁਤ ਪੰਥਤਿ ਸਥਾ॥ ਦਰਸ ਜੋ
 ਸੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਰਿਖੁ ਨ ਮਨਿ ਟਿਹ ਰਹੈ ਰਾਣੀ॥ ਮਨ ਬਚ ਕੁ
 ਮਜੀ ਅਜਾਨਿ ਸਤ ਮਰੁ॥ ਤਿਹ ਪੁਗਾਣੀ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸਿਧਿ
 ਸਥਾਨ ਹੀ ਪਿਚਿਤ ਪੰਥ ਜਾਤੁ ਉਸਤਤ ਕਰਤਾ ਗੰਮ

੭

੦

ਰੂਪ ਸਥਾਨਾਤ ਸਿਸੁ ਪਾਨਾ ਹਿਰਦੇ ਮਾਨਿਵ ਰਿ
 ਪਰਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਹਰਖ ਹੋਤ ਸੀਆ ਮਾਤਾ
 ਰਖ ਸੁਤ ਚਿਤ ਦੁਹੀ ਸਥਾ ॥ ਅਟੁਤ ਬਾਲ ਸਰੂ
 ਪਥਰਨ ਕਹੁ ਬੁਧ ਅਲਪ ਕਥਾ ॥ ਨਿਕਰ ਨਿਸ
 ਰਜਨੀ ਸਦਿਵ ਸਦਿਨ ਮਾਇਛੁ ਬੁਛਾ ਜਤਾ ॥ ਨਹਿ
 ਮਾਵਤ ਸੀਅ ਅੰਗ ਜਾਹਿ ਸਿਸੁ ਰੋਦ ਬਿਰਾਜਤਾ ॥
 ਕੇਰ ਲਗਾਵਤਿ ਕਵਨ ਹਿਸੀ ਅੰਭੁ ਮਤਤਿ ਸਹਿਕ
 ਪੇਲਹਿਤਾ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨਿ ਜਨ ਕਜਾਤ ਜਤਿ ਸੇ
 ਕ ਸਿਤਾ ਪਚਿਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਅਤਿ ਬਚਿਤ
 ਸੁਖ ਬਰਨ ਪੇਖ ਸੁਰਨ ਰਮਣ ਸੋਹਤਾ ॥ ਰਿਖ ਆਸੁ ਮ
 ਮਹਿਰ ਹਤਿ ਯੋਛੁ ਪਲਨੇਵ ਹੁ ਸੇਵਤਾ ॥ ਮੰਜਨ ਕਰਿ
 ਸੀਅ ਮਾਤ ਪ੍ਰਾਤ ਸਿਮਰਨ ਚਿਤ ਲਾਵਤਾ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਸੁਖ ਬਾਂਸ ਗੰਗਾ ਸੁਤ ਕੇਰ ਲਗਾਵਤਾ ॥ ਬਾਲ ਮ
 ਕ ਸੁਤਤੀ ਅਸਕਲ ਅੰਕਨ ਮਾਵਤ ਹਰਖ ਮਹਿ ॥
 ਬਿਸਨ ਪਾਸ ਸਮਕੁਟੀ ਯਹਿਰ ਮਾਂਗਾ ਮਸੁਤ ਚਕ
 ਜਹਿ ॥ ੨੪ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਰਈਸੁ ਦਤਿ ਮਨ ਸੀਅ
 ਜੀਅ ਕਛੁ ਪੀਰ ਪੁਰਯੋਤ ਬਾ ॥ ਹੋਤ ਜਨ ਕਜਾ ਹਰ
 ਖ ਕਰਤ ਬਾਲ ਕਕੋਤ ਕਜ ਬਾ ॥ ਰਿਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਤ
 ਹੋਤ ਪੇਖ ਬਾਲ ਕਾਇਰੁ ਤਿਛੁ ਬਾ ॥ ਨਾਰ ਬਾਲ ਸ
 ਵਪਾਨਟ ਰਤਨ ਹਿਕਤ ਹਿਉਤ ਹਿਉਤਿ ॥ ਕੁਸਕੇ
 ਜਨ ਮਥਿਤਿਤੁ ਅਬੁਸੁਨ ਹੁਸਕਲ ਬੁਧਵਿਤ ਜਨਾ ॥
 ਅਸੁ ਮੇਧ ਮਹਿ ਜਿਸੁਨ ਯੋਤਿ ਮਹਿ ਸੁਨਾਵਤੁ ਮ
 ਹਿਰੁਨਿ ॥ ੨੫ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥ ਅਵਸਰ ਇਕ ਸੀ
 ਅਜੀਅ ਰਈਸੁ ਸਤਲੇ ਉਪ ਪਾਗਿ ॥ ਮਲਨ ਕੇ
 ਏ ਬਾਲ ਕਸਕਲ ਜਾਉ ਕਤ ਹਤ ਬਾਗਾ ਜਾਉ ਕ
 ਤ ਹਤ ਬਾਗਿ ਬਾਲ ਪਾਲਨ ਮਹਿਤਾਰਯੋ ॥ ਜਾਕੇ
 ਰਛੁਆ ਕਰਹੁ ਰਿਖ ਹੁਪਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਤਾ ਰਿਯੋ ॥
 ਬਾਲ ਕਤੁ ਮਹੀ ਸਰਨ ਪਿਤਾਯੋ ਕਰਤ ਰਿਖੀ ਸੁਰ

ਬਸਤ੍ਰੇ ਓਪਖਾਹਿਰੁ ਟੀਸੀ ਅਜੀ ਅਇਕ ਅਵ
 ਸਗਾ ੨੬॥ ਕਾਬਿਤਾ॥ ਤਬਹਿ ਸੀ ਅਮਾਤਤਾ ਤੁਰੁ
 ਰਯੋਹਿ ਤੇ ਲਮਾਹਿ ਬਾਲਮੀਕ ਜਕੇ ਬਦਨ ਕਹਿੰ
 ਹੈ ਸੁਨਾਇ ਕੋ॥ ਯਾਕੀ ਸਪਲੀ ਜੈ ਤਾਤ ਕੀ ਜੈ ਹਮਰਾ
 ਗੀ ਕਹੀ ਜੈ ਲੋਰਟ ਗੀ ਗਾਮਾਹਿ ਆਵਤ ਹੈ ਨਾਇ ਕੋ॥
 ਬਸਤ੍ਰ ਮਲੀਨ ਰੁਏ ਯਾਕੇ ਪਖਾਰਤਿ ਹੀਲਿ ਆਵਤ
 ਹੈ ਤਾਤ ਕਾਲ ਛਿਨ ਹੀ ਮੈ ਪਾਇ ਕੋ॥ ਪਾਲਨ ਮਹਿ ਬਾਲ
 ਪਿਤਾ ਯਾਕੀ ਸਹਾਇ ਕੀ ਜੈ ਰਹੀ ਓ ਨਿਹਾਰਤ ਨਹਿੰ
 ਜੈ ਰੁਲਾਇ ਕੋ॥ ੨੭॥ ਕਾਬਿਤਾ॥ ਰਿਖ ਕੋ ਸੁਤ ਸਚਿ
 ਪਸੀ ਅਮਾਈ ਸਰੋਵਰ ਮਾਹਿ ਤਹਾਏ ਕਮਰ ਕਟੀ ਨਿ
 ਹਾਰੀ ਹੈ ਬਨ ਮੈ॥ ਪੇਖਤ ਹੀ ਵਾਕੇ ਤਿਹ ਮਨ ਮੈ ਬਿਚਾਰ
 ਕੀਨੇ ਮੇਤੇ ਮਤ ਨੀਕੀ ਪੁਤਲਾਇ ਹੀ ਤਨ ਮੈ॥ ਕਧੀ
 ਯਹਿ ਤਾਤ ਹੁਕੈ ਨੈ ਕਹੀ ਨਤਿ ਆਗਤਿ ਹੈ ਏਤੈ ਪਸੁ ਜਨ
 ਮਹਮਾਸੇ ਚਕਰਤ ਮਨ ਮੈ॥ ਰਿਖ ਕੀ ਸਮਾਧ ਲਾਹੈ ਰੁ
 ਗੇ ਬਾਲ ਲੇਤ ਮਿਰਗ ਮੇਰੇ ਨਾ ਬਜਾਇ ਕਛੁ ਚਿਲਟੀ ਛਿ
 ਗਛਿ ਨ ਮੈ॥ ੨੮॥ ਕਾਬਿਤਾ॥ ਬਹੁ ਹੋ ਸੀ ਅਮਾਤ ਬਾਤ
 ਜੀ ਅਮੈ ਬਿਚਾਰਿਤ ਹੀ ਆਈ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਕੇ ਤਸ ਕਾਲ
 ਪਾਇ ਕੋ॥ ਆਗੇ ਰਖੀ ਸਰਜੁ ਰੁਏ ਹੈ ਪਿਆਨ ਮਾਹਿ ਆ
 ਵਤ ਹੀ ਪੁਤਤਾਹਿ ਲੀਨੇ ਹੈ ਓਠਾਇ ਕੋ॥ ਤਾਤ ਚਿਰ ਲਾਇ
 ਪਾਇ ਬਹੁ ਹੋਤ ਇਗਾਮਾਹਿ ਬਸਤ੍ਰ ਪਖਾਰੇ ਹੈ ਹਰ ਕੁ
 ਓਪਜਾਇ ਕੋ॥ ੨੯॥ ਕਾਬਿਤਾ॥ ਛੁਟ ਕੀ ਸਮਾਧ ਤੇ ਬਾਲ ਕ ਨਿਨਿ
 ਹਾਰਿ ਓ ਰਿਖ ਮੀ ਜਤ ਹੈ ਹਾਥ ਬਾਤ ਕਰਤ ਦੁਖ ਪਾਇ
 ਕੋ॥ ੩੦॥ ਕਾਬਿਤਾ॥ ਗਮ ਕੇ ਬਿਛੋਰੇ ਦੁਖ ਪਾਤ ਹੈ
 ਅਪਕਸੀ ਅਸੁ ਤੇ ਕੇ ਸਿਤਾਧ ਮੇਹ ਸਾਧ ਦੇਤ ਆਇ ਕੋ॥
 ਸੇਵ ਕੁਲਾਇ ਰਿਖ ਗਾਇ ਤਬੇ ਕਹੀ ਬਾਤਿ ਕੀ ਜੈ ਯਹਿ
 ਕਾਮ ਕੁਸਲ ਜਾਵਹੁ ਅਬ ਪਾਇ ਕੋ॥ ਜਾਤਤਾ ਤਕਾਲ
 ਬਾਲ ਲਾਯਾਏ ਪਾਸ ਪਾਵਨ ਜਬ ਮਾਨ ਸਕੇ ਪੁਤਰਾ
 ਰਿਖ ਕੀਨੇ ਹੈ ਬਨਾਇ ਕੋ॥ ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਆਇ ਰਿਖੀ ਸੁ

ਰਮੁਨਾਮਾਸੁਮਮਹਿਤਸੇਸਬੁਥਤਤਾਹਿਕਪੀਸਮਸੁ
 ਏਕੈ॥ ੩੦॥ ਕਿਡਲੀਆ॥ ਤਿਹਅਵਸਰਿਮੁਨਵਰਸ
 ਕਲਚਲਿਅਏਰਿਖਧਾਮਾ॥ ਬੇਦਮਤਰਿਦਰਨਲਗ
 ਧਰਤਧਿਆਨਪਗਗਮਾ॥ ਧਰਤਧਿਆਨਪਗਗਮ
 ਮਧਪੁਤਲਾਵਹੁਗਥਯੋ॥ ਨੈਨਮਦਸੁਤਿਧਯੁਤਏ
 ਨਵਸ੍ਰੀਪਤਿਧਿਭਾਥਯੋ॥ ਸਿਸ੍ਰੀਜੈਰੁਗਵਾਨਮਾਨੁ
 ਬਿਨਤੀਹਮਹੀਏਗਾ॥ ਚਲਿਅਏਰਿਖਧਾਮਸਕ
 ਲਮੁਨਿਵਰਅਵਸਰਿਤਿਯ॥ ੩੧॥ ਏਵਾ॥ ਗਥ
 ਜੇਰਕੈਰਿਖਪਤਪੁਰੁਧਾਏਬਿਨਤੀਕਰੀਗਥੀਏਲਾ
 ਜਅਥਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੈ॥ ਸਾਲਸਵਧਾਨਕਰਮਾਨਹਮ
 ਹੀਕਰੀਜੈਨਕੀਕ੍ਰਿਪਤੇਗਥਲੀਜੈ॥ ਤਥਹਿਰਧੁਥ
 ਰਤਿਹਧੀਰਛਿਨਮੇਹਰੀਧਾਸਤੇਮਨੁਜਕੇਦੇਹਿਧਾ
 ਰਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਧਨਗਮਸਬਕਾਮਧੁਤਨਕਰਤਹਰੀ
 ਸਿਕਟਜਿਸਹਿਧੁਰੁਸਿਭਾਰਿਯੋ॥ ਰੁਪਅਵਰੁਤਮੁ
 ਪਾਕਹਾਕਥਕੁਰਨਹੇਬੇਦਕੀਸਕਤਸਿਸਪ੍ਰਗਏਕੀਨਾ
 ਤਾਹਿਸਮਨਾਹਿਜਗਮਾਹਿਸਦਚਕੇਭੁਰਿਖਨਸਖ
 ਯਾਤਰਧੁਨਾਧਚੀਨਾ॥ ਤਜਤਮੁਨਿਸੋਕਸਬਲਕ
 ਮਨਹਰਧਹੇਏਕਾਲਹਿਡੋਲਮਹਿਤਬੁਹਿਤਾਰਿ
 ਯੋ॥ ਚਲੇਸਬਧਾਮਸੁਤਗਮਧਗਧਰਸਕਸਿਨ
 ਨਅਨੰਦਤਬਰਿਦੇਧਾਰਿਯੋ॥ ਚਰਣਸਿਸਪ੍ਰਗੇਸਕ
 ਰਿਦਰਸਮਨਿਹਰਧੁਅਤਿਸੋਕਸਿਤਾਪਤਜਿਭਵ
 ਨਆਏ॥ ਕਹਤਅਲਦਾਸਪ੍ਰਤਪਾਸਏਹਦਾਸਕ
 ਦਾਨਦੀਜੈਸਿਤਰੇਨਧਾਏ॥ ੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਾ
 ਲਹਿਡੋਲਕੇਮਾਹਿਧਰਯੋਰਿਖਅਨੰਦਮਾਨਫੁਲਾ
 ਵਤਹੇ॥ ਚਿਤਬੀਚਧੁਸਿਨੁਭਯੋਮਨਜੀਜਿਸਰੋਕਮ
 ਹਾਨਿਧਧਾਵਤਹੇ॥ ਸੇਚਸੋਕੀਚਦੁਗੀਛਿਨਮੇ

6

6

6

ਸੁਤ ਬਾ ਮਨਿ ਅੰਕ ਸਮਵਤਹੈ॥ ਤਿਹ ਅੰਧ
ਰਚੀ ਰਪ ਖਾਰਤਹੈ ਸੁਤਹੈ ਦਲੀਏ ਸੀਅ ਆਵ
ਤਹੈ॥ ੩੩॥ ਸਿਸੁ ਬੰਦੀ ਹਿੰਡ ਲਨਿ ਹਾਰਤ
ਹੈ ਸੀਅ ਪੁਛੁ ਰਹੈ ਰਿਖੁ ਤੇਤ ਬਹੀ॥ ਦੁਹਿ ਕਠਿ ਨਕੋ
ਤਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੀਏ ਮਹਿ ਖਾਤ ਬਤਾਇ ਕਹੈ ਸਬਹੀ
ਮਨਤਾਹਿ ਤਥੈ ਸਮਝਾਇ ਕਹੀ ਸੁਤ ਛਾਤੁ ਗਈ ਹਮ
ਧੋ ਜਬਹੀ॥ ਮੇਰਿ ਧਿਆਨ ਲਗੇ ਤੁਮ ਲੇਤਹਾ
ਈ ਸੁਧਨਾਹਿ ਭਈ ਮੁਝਿ ਕੋ ਕਥਹੀ॥ ੩੪॥ ਸਦੈ ਯ
ਸੁਤ ਲੇਤ ਜਥੈ ਤਟਗੇ ਗਗਈ ਤੁਮ ਮਾਨਿ ਦਸੇਤ ਬ
ਚੀ ਰਪ ਖਾਰਿਯੋ॥ ਧਿਆਨ ਛੁਟੈ ਸੁਧ ਮੇਰਿ ਭਈ
ਦੁਖ ਜੀਅ ਭਾਇਯੋ ਨਹਿ ਬਾਲੁ ਨਹਿ ਹਾਰਿਯੋ॥ ਚਿਤਤਾ
ਸਮਝਾ ਰਪ ਯੇਤੁ ਮਤੇਤ ਬਹੀ ਮਨ ਮੇਰਿ ਹਮ ਤੁਬੀ
ਚਾਰਿ ਚਾਪਾਵ ਨਘਾ ਸੁਮ ਗਾਵਤਿ ਹੀਤਿ ਹਕੇ ਪੁਤਲ
ਨਿਜ ਗਾਥ ਸਵਾਰਿਯੋ॥ ੩੫॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ਚਿਖ ਆ
ਸੂਮ ਮਾਹਿ ਬੁਲਾਇ ਸਬੈਤ ਬਹੀ ਮਿਲ ਬੇਦ ਭਿਯਾਹਿ
ਕਾਰਿਯੋ॥ ਕਾਰਿ ਜੋਗਤਿ ਹੀ ਮੁਰਦਾ ਸਕਰੀ ਰਪੁ ਬੀਰਹੀ
ਕੋਰਿ ਦਧਿ ਆਨ ਪਰਿਯੋ॥ ਲੇਚਨ ਮੀਚ ਕਰੀ ਬੀਨ ਤੀਰ
ਪੁਬੀਰਤ ਬੈਸਨ ਸੋਕ ਪਰਿਯੋ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧੀ ਨਦਇ
ਆਲ ਪੂਰੁ ਤਿਛਤੈ ਸੁਤਤੈ ਹਿਪੁ ਕਾ ਸਕਰਿਯੋ॥ ੩੬॥
ਕੁੰਤਲੀ ਮਾ॥ ਬਾਲ ਕਯਹਿ ਤੁਮ ਰੇ ਸੁਤ ਲਵਤ ਅਤਿ ਬ
ਲਵਾਨ॥ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਉਤਪਤਿ ਭੁਇਯੋ ਪੈਰੈ ਗਮ ਸਮਾਨ॥
ਪੈਰੈ ਗਮ ਸਮਾਨ ਜਾਨ ਲੀਜੈ ਮਨਿ ਅੰਤਹਿ॥ ਮਗ ਪ੍ਰਾਕ੍ਸ
ਵਾਨਿ ਪੀਠ ਨਹਿ ਦੇਇ ਕਦਿ ਤਗ॥ ਲੀਜੈ ਕੋ ਠਲ ਗਾਇ ਕਰ
ਹੁ ਜਾ ਕੀ ਪੂਤ ਪਾਲ ਕਾ॥ ਲਵਤੈ ਅਤਿ ਬਲਿ ਦਾਨਿ ਸੁਤਤੁ
ਮਰੇ ਯਹਿ ਬਾਲ ਕਾ॥ ੩੭॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਕਿਰਲਾ ਗ੍ਰਿਲ
ਨੇ ਸੀ ਆਹ ਰਪ ਸੇਤੀ ਚਿਤ ਭੁਇਯੋ ਅਨਿਦ ਅਤਿ ਮਗ
ਭਾਗੀ॥ ਦੇਉ ਬਾਲ ਸਮ ਜਾਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਲਾਗੀ ਕਰਨਿ
ਰੂਪਾ ਕਰਿ ਗਮ ਜੀ ਬਿਪਤਿ ਟਾਗੀ॥ ਬਾਲ ਮੀਕੁ ਪੁਲਾ
ਸਪਾਰਿ ਪਾਇ ਸੇਰੀ ਗਾਥ ਜੋ ਰਕੇ ਸੀ ਆਸੇ ਇਹ ਚਾਗੀ॥

੭

੭

੭

ਸੁਹਰਕੀਜੀਏਦਨਮਨਸਾਹਿਮਨਸਾਪੁਰਤਦੀਜੀਏ
 ਜਾਇਮੰਦਰਮੁਗਗੀ॥ ੩੮॥ ਫੁਲਨਾਅਧਕਦ
 ਨਸੀਅਮਾਤਤਬੁਧਰਕੀਨਾਤ = ਹਾਕੀਯੋਸੇਕਲਪ
 ਤਬਹਿਦੇਮਾਧੀ॥ ਕਛੁਗਮਾਮਨਸਾਹਿਏਹਠਾਇਮ
 ਨਸਾਕੇਗੀਏਭਿਗੀਜਾਏਹਿਜਿਜੁਵਨਤਾਹੀ॥ ਰਿਦੇਦਾ
 ਨਅਨਗਨਤਸੀਅਮਾਤਧਰਯੋ ਕਰਤਗਮਕੇਸਦਨ
 ਪਰਿਵਾਹਿਨਾਹੀ॥ ਨਾਮਕਰਨਕੇਤਹਾਰਿਖਸਕਲਆ
 ਏਪੇਖੁਪੁਰਖੁਬੀਰਮਨਚਰਨਪਾਹੀ॥ ੩੯॥ ਫੁ
 ਲਨਾ॥ ਸਕਲਰਿਖਨਤਹਥੇਦਕੋਪਾਠਕੀਨੋਲਗਨਸੇ
 ਧਕੋਤਿਨਪੁਕਸਨਾਮਗਾਖੀ॥ ਭਯੋਕੁਸਾਤੇਸਕਤਿਏਹਸੁ
 ਤਨਾਹੀਕੀਹੋਇਗਮਸਮਾਨਤਬਸੁਨਨਤਾਖੀ॥ ਤੀਨਕੁ
 ਵਨਸੇਯਾਹਿਜਸੁਹੋਇਗਾਗੀਸਤਮਾਨਸੀਅਮਾਤਕੁਰਾ
 ਵਾਨਸਾਖੀ॥ ਰਮਾਂਬਹੁਤਦਿਤਮਾਹਿਤਬਹੁਲਖਪੁਈ
 ਜਥੇਰਿਖਨਏਹਚਾਤਿਤਿਹਪਾਹਿਆਖੀ॥ ੪੦॥
 ਫੁਲਣਾ॥ ਸੀਅਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਤਪਾਲਕੀਨੀਮਾਤਕੁ
 ਏਈਅਤਪੁਰਖਾਚਿਤਚੇਭਿਪਲਾਗੀ॥ ਰਮਾਂਗਮਕੀ
 ਕਥਾਨਿਤਸੁਵਨਪਾਰੈਤਹਾਅਵਰਸਬਸੇਦਮਨਤੇਤਿ
 ਆਗੀ॥ ਪ੍ਰਾਤਕਰੋਏਸਨਾਨਕੁਗਵਾਨਸਿਮਰੈਸਦਾਕੁ
 ਤਸਵਧਾਨਦਿਨਰੈਨਜਾਗੀ॥ ਬਰਖਸਾਂਤਕੇਥਾਲਜ
 ਬਪਾਲਕੀਨੇਤਥੇਚਿਤਜੀਅਮਾਤਕੀਸਕਲਗਾਹੀ॥
 ੪੧॥ ਕੋਰਲੀਆ॥ ਤਿਹਿਅਵਸਰਿਥਾਲਕੇਦੇਭਿਖੇਲ
 ਤੇਬੁਰਿਖਦੁਆਗਿ॥ ਥਾਲਮੀਕਚਿਤਮਹਿਕੁਏਕਰਮ
 ਕੀਜੀਅਹਿਸਾਗਾਕਰਮਕੀਜੀਅਹਿਸਾਰਿਤਬਹਿਰਿਖ
 ਗਰਗਥਲਾਇਯੋ॥ ਸੇਰਕੁਰਿਖਅਤਿਹਰਪਗਜਾਹਿ
 ਖਤਹਿਚਲਿਆਇਯੋ॥ ਅਚਮੁਣੀਸਰਮਨਕੁਏ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਸੁਨਯੋਜਿਯਾਖੇਲਤੇਬੁਰਿਖਦੁਆਰਿਦੇਭਿਖ
 ਲਕਅਵਸਰਤਿਹਾ॥ ੪੨॥ ਅਜਿਯਾਥਾਲਮੀਕੁਕੁ
 ਰਜੇਰਸੀਆਸੇਕਹਿਯੋਤਬਾ॥ ਜੇਕੁਏਹੋਥਾਲਕੀ
 ਜੀਅਹਿਕਰਮਅਥਾਕੀਜੇਅਥਕਛੁਦਨਹਰਖਭਿਖ

ਜਾਇਕੈ॥ ਮਨਮਾਹਿਕਰਿਸਿਕਲਪੁਦੇਹੁਰਿਹਜ
ਇਕੈ॥ ੪੩॥ ਅਜਿਲਾ॥ ਚਾਨ੍ਹੀਯੋਅਨਗਨਤ
ਜੀਅਸੁਖਪਾਇਯੋ॥ ਰਮਾਨਮਾਵਤਅੰਕਰਿਖਰਾ
ਖਸੁਨਾਇਯੋ॥ ਹੀਰਚੀਰਰਥਅਸ੍ਰਦੀਏਮਨਮਨ
ਸਿਕਰਿਗਾਦਿਜਨਕਹਿਯੋਸੀਅਮਾਤਦੇਓਗੀਜਾ
ਇਘਰਿ॥ ੪੪॥ ਅਜਿਲਾ॥ ਬੇਦੀਰਿਖਨਬਨਾ
ਇਥਾਲਗਫੇਤਗਾ॥ ਮਨਨਬੇਦਪੰਨਿਕਰੀਧੀਤ
ਹਿਤਚਿਤਮੰਗਾ॥ ਸਿਸੁਫੇਰੇਤਹਿਦੇਇਥੇਦਬਿਧ
ਸਕੁਕਰੀ॥ ਗਗਹਿਜਨੇਓਪਾਇਸੀਸਚਦੀਧਰੀ
੪੫॥ ਅਜਿਲਾ॥ ਕਦਹਿਕਛੇਟੀਬਾਂਧਗਾਥਲ
ਕਟੀਦਟੀ॥ ਦੇਤਿਬਧਾਈਲੋਗਸੀਅਹਰਖੁਤ
ਕੁਈ॥ ਚਾਨ੍ਹਦਛਨਾਦੇਇਦਿਜਨਬਿਦਆਕੀਅ
॥ ਦੇਤਿਅਸੀਜਾਰਿਖਨਪਯਾਨਤਬਕੀਆ॥ ੪੬॥
ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਬਾਲਕਰਿਖੀਅਨਪੁਰਿਗਪਰੇ
ਸਥਾਹਨਕਰੀਅਸੀਸਾ॥ ਬਹੁਤਆਰਜਾਹੋਇਤੁ
ਮਅਰਕੀਰਤਜਗਬੀਸਾ॥ ਅਰਕੀਰਤਜਗਬੀਸ
ਮੁਨਨਿਅਤਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਗਜਤੰਜੁਤਮਹੋਇ
ਸੁਖਹੋਮਹਿਤਾਰੀ॥ ਅਚਲਹੋਇਤੁਮਕੁਰਾਤਮਾ
ਤੋਪਿਤੋਦਿਜਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ॥ ਸਥਾਹਨਕਰੀਅਸੀਸ
ਪਰੇਰਿਖੀਅਨਪਰਿਬਾਲਕਾ॥ ੪੭॥ ਛੁਪਾ॥ ਏ
ਕਾਦਿਵਸਸੀਅਮਾਤਸੇਕਿਵਤੁਕੁਈ॥ ਬਿਰਹਬਸਾ॥
ਤਨਬਿਅਕੁਲਦੁਤਮਲਨਮਨੇਸਸਿਲੀਨਗਹਿਰਾ
ਸਾ॥ ਮਹਾਸੇਚੀਅਕੁਰਤਬਦਨਛਬਿਅਤਿਕੁਮ
ਲਾਨੀ॥ ਗਮਬਿਰਹਿਰਿਦਦਹਯੋਦੁਖਤਬਚਕਹਤ
ਰਸਾਨੀ॥ ਤਿਹਅਵਸਰਬਾਲਕਦੇਓਖੇਲਤਅ
ਏਭਵਨਮਹਿ॥ ਪੇਖਜਨਕਜਾਕੀਦਸਾਮਹਾਕਸਟਿ
ਚਿਤਬਾਲਕਹਿ॥ ੪੮॥ ਛੁਪਾ॥ ਪੇਖਸੁਕਵਤਮਾ
ਤਬਾਲਤਿਹਕੁਹਤਜੇਰਕਰਾਕਵਨਚਿਤਜੀਅ
ਤੋਰਕਹੋਅਬਮਹਿਪਰਸਪਗਾਤਬਹਜਨਕਜਾ

ਕਹਤਗੰਮਜੀਪਿਤਾਤੁਮਾਗਾ॥ਰਜਕਬਚਨਜੀ
 ਅਧਾਰਿਦੀਯੋਮੁਹਿਨਗਰਨਿਕਾਰਗਾ॥ਤਾਹਿਬਿਰ
 ਹਿਤਨਦੁਖਤਿਅਤਿਕਹਤਿਜਥਾਰਥਬਾਤਤੁਭੁ॥
 ਨਿਰਦੁਖਨਮੁਹਿਬਨਪਠਯੋਯਹਿਚਿਤਾਨਿਸਪ੍ਰਾਤ
 ਮਭਿ॥ ੪ ੯ ॥ ਛੁਪਾਨਿਪਦਸਰਬਸਤਚਾ
 ਰਗਜਹੈਕਰਤਅਵਧਮਹਿ॥ਰਘੁਬਿਸੀਅਤਿ
 ਸੁਭਟਅਵਰਸਮਤੀਨਭਵਨਹਿ॥ਲਘਨਸਰ
 ਘਨਕੁਰਥਸਬਨਥਤਿਗੰਮਚੈਦਤਹਿ॥ਧਰਮ
 ਨਿਆਉਨਿਤਕਰਤਪਾਪਨਹਿਪਰਸਕਰਤਅਹ॥
 ਅਵਗਤਿਅਲਖਅਪ੍ਰਾਹਿਅਤਿਨਿਗੰਮਕਹਤ
 ਨਿਤਨੇਤਜਹਿ॥ਸੋਹਮਰੇਕੁਰਤਾਹਿਪ੍ਰਭਤਨਬਿ
 ਆਕੁਲਬਿਰਹਿਤਿਹ॥ ੫੦ ॥ ਛੁਪਾ॥ਬਾਲਕਰ
 ਤਪੁਰਥੋਪਮਾਤਤੁਮਸੋਕਨਿਵਾਰਗਾ॥ਤਜਹੁਜੀਅ
 ਤੇਰੇਖਗੰਮਚਰਨਚਿਤਪਾਰਹੰ॥ਬਜਨਕਰ
 ਤਜਗਦੀਸਮਕਲਕਸਮਲਤਨਾਸਹਿ॥ਸੁਤੀ
 ਸੁਖਨਕੀਘਾਨਗੰਮਸਿਮਰਨਸੁਤਗੁਖਹਿ॥ਸੋਸ
 ਰੀਰਕੀਪ੍ਰਾਦਭੁਦਭੁਰੇ॥ਬਿਨਕੋਛਟਤਨਹਿ॥ਅ
 ਨਿਹੋਨੀਹੋਵਤਿਨਹੀਹੋਨਗਰਨਹਿਟਰਤਨਹਿ॥
 ੫੧॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਅਤਿਪ੍ਰਸਿਨਚਿਤਜਨਕਜਾ
 ਸੁਤਨਕਹਿਯੋਮਤਿਸਾਗਾ॥ਸਾਚੁਕਹਤਮਮਧੁਤ
 ਯਹਿਟਰਤਨਹੋਵਨਗਾਗਾਟਰਤਨਹੋਵਨਗਾਰਿ
 ਸਾਗਾਸਿਮਰਨਜਗਜਾਨਤਾ॥ਕਰੀਗੰਮਸੁਧੀਤ
 ਰਮਾਂਸਥਬਿਧਿਪਹਿਚਾਨਤਾ॥ਧੀਰਧਰਯੋਸੀ
 ਅਮਾਤਪਿਨਯਹਿਬਾਲਬਿਮਲਮਤਿ॥ਸੁਨਤਕ
 ਹਯੋਮਤਿਸਾਰਜਨਕੰਜਾਧੁਸਿਨਅਤਿ॥ਚੈਤਾ॥
 ੫੨॥ਕਥਿਤਾ॥ਏਕਦਿਵਸਬਾਲਮੀਕਖੁਲਤ
 ਨਿਗਾਰੇਸਿਸਦੁਆਰੇਪਾਰਿਮਾਨੇਸਸਿਸਰਤੇਚਿ॥੦
 ਹੇਯੋ॥ਪੇਖਤੋਹੀਤਾਹਿਮਨਿਮਨਿਸੇਧੁਸਿਨਭਉ
 ਯੋਗੰਮਰਮਾਂਧੁਤਏਤੋਜਧਾਮਗਾਭਾਰੇਯੋ॥ਤੀ

ਨੋਲੋਕਮਾਹਿਨਾਹਿਯਾਂਕੇਸਮਸੇਰੋਕਉਥਿਦਿਆ
 ਪਜੋਵੇਸੀਅਪੁਤਮੇਹਿਪਿਆਰੇਹੈ॥ ਜਗਰੁਏਥ
 ਲਕਾਂਮਕੀਜੈਤਾਤਕਾਲਯਾਹਿਜਨਕਜਾਮੇਥ
 ਚਨਜਾਇਰਿਖਜੀਉਚਾਰੇਹੈ॥ ੫੩॥ ਕਥਿਤਾ
 ਤਬੁਹਿਸੀਅਮਾਹਿਹਰਖਾਇਕਹਿਯੋਰਿਖਜੀਸੇ
 ਏਤਦੋਊਥਾਲੀਪਤਾਸੇਵਕਤੁਮਾਰੇਹੈ॥ ਜਾਨੇਜ
 ਯੇਤਾਤਅਥਯਾਕੇਪ੍ਰਬੀਨਕੀਜੈਸਰਨਪੈਤੁਮਾਰੀ
 ਅਰੁਤਮਹੀਪ੍ਰਤਿਆਰੇਹੈ॥ ਜਨਕਜਾਅਪੀਨਹੋਇ
 ਰਿਖਜੀਸੇਕਹਤਥੈਨਹੁਜੈਕ੍ਰਿਪਾਲਪਿਤਾਥਾਲਕ
 ਬਿਚਾਰੇਹੈ॥ ਬਸਨਪਹਰਾਇਏਕਦੇਤਕੇਸਨਾਇਮਾ
 ਤਤਿਲਕਦੇਤਕਾਲਰਿਖਚਰਨਆਨਿਤਾਰੇਹੈ॥
 ੫੪॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਰਿਖਥਰਕ੍ਰਿਪਾਲਕੁਏਪਾਟੀਲਿ
 ਖਿਦੀਨੀਤਬਪਿਥਮੇਹਰਿਜੇਸਹੀਕੀਬਿੰਦਿਆ
 ਜਗਸਾਰਿਹੈ॥ ਸੀਖਹਿਦੋਊਥਾਲਕਅਤਿਹੀਪ੍ਰਸਿਨ
 ਹੋਇਜੀਅਮੇਯਹਿਜਾਨੇਗਾਂਸਨਾਮਤੇਓਧਾਰਿਹੈ॥
 ਬਹੁਰਚਾਰਿਥੇਦਖਟਸਾਸਰਅਹੁਸਿਮ੍ਹਤਸਥਅ
 ਸਟਦਸਪੁਰਾਨਿਤਾਹਿਲਾਗਤਨਥਾਰੇਹੈ॥ ਸੁਨਿ
 ਵਰਅਤਹਰਖਹੋਤਥਾਲਕਕੀਸੁਰਤਿਪੋਖਿਜਾਨ
 ਤਯਹਿਆਰੇਸਿਖੇਮਨਮੈਬਿਚਾਰੀਹੈ॥ ੫੫॥ ਕ
 ਥਿਤਾ॥ ਤਰਪਣਗਾਇਤੀਬਿਸਰਜਨਅਵਾਹਿ
 ਫੁਨਿਸਿਧਯਾਅਰੁਮਾਹਿਅਕੇਰਚਨਕੋਓਪਾਓਹੈ॥
 ਸ੍ਰੇਸਟਿਜੇਗ੍ਰਿਥਜੇਤੋਰੁਚਿਕਰਿਪਜਾਵਤਿਰਿਖ
 ਜੀਅਮੈਯਹਿਕਹਤਿਥਾਲਅਚਰਜਸੁਭਾਉਹੈ॥
 ਬਹੁਰੇਰਿਖੀਸੁਰਕੇਸਨਮੈਹੁਲਾਸਥਾਇਯੇਜਤਕ
 ਅਰੁਆਰੀਸਕਉਦੀਨੋਪਰਭਾਉਹੈ॥ ਜੇਤਕਜਗ
 ਥਿਦਿਆਸਿਸਸੀਖੇਪ੍ਰਸਿਨਹੋਇਅਤਿਹੀਚਿਤਦੋ
 ਪਤਾਹਿਪ੍ਰਿਦਮਹਿਚਾਉਹੈ॥ ੫੬॥ ਕੁੰਡਲੀਅ

ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਸੀ ਆਸ ਤਨ ਪਰਿ ਮਨ ਵਰਤੁ ਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਾ ਦੇਉ ਇਹਿ ਬਿਦਿਆ ਸਸਤ੍ਰ ਕੋ ਲਾਜ ਪਤ੍ਰ ਯਹੁ ਬਾ
 ਲਾ ਗਾਜ ਪਤ੍ਰ ਇਹਿ ਬਾਲਿ ਇਨ੍ਹਿ ਚਹੈ ਏ ਬਿਦਿਆ ਸ
 ਥਾ ਜਾ ਬਹੁ ਬਨ ਹਿ ਕਛ ਕਰਨ ਕਾਮ ਆਵਤੁ ਸਿਖ ਯਾਤੁ ਬ
 ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਤ ਹਰਖ ਕਰੀ ਕਰੁਣਾ ਰਿਖ ਬਹਿ ਇਹਾ
 ਮੁਨਿ ਵਰਤੁ ਇਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਤ ਨਿਸੀ ਅਪਰਿ ਅਵਸਰਿ
 ਤਹਿ ॥ ੫੭ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗੋ ਇਹੁ ਸਿਨ ਤਬ ਹਿ ਲਿਖ ਜੈ
 ਤਹਿ ਸਸਤ੍ਰ ਨ ਕੀਸਰੁ ਪਾਤਿ ਸਿਖੀ ਈ ॥ ਬਾਨ ਕਾਮਾਨ ਗ
 ਦਾ ਬਰਹੀ ਕਰਿ ਛਾਲਿ ਦਈ ਸੁਖੁ ਚੋਟ ਬਗਾਈ ॥ ਕੰਡ
 ਕਰੈ ਸਹਿ ਆਵਤੁ ਹੀ ਪੁਨ ਬਾਨ ਮੈ ਬਾਨਿ ਕੇ ਦੇਤ ਪਸਾਈ
 ਮੇਘ ਕੋ ਬਾਨਿ ਉਡਾਵਨ ਕਰਿ ਵਹੁ ਬਾਨਿ ਸਮੀਰ ਕਰਿ ਦੇ
 ਤ ਪਠਾਈ ॥ ੫੮ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਰੁ ਤੇ ਮਨਿ ਬਾਰ
 ਲਹੈ ਸਿ ਸਪੇਖ ਤਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੈ ॥ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਅਨਿ
 ਦਤੁ ਹੋਇ ਰਿਖੀ ਤਿਨ ਕੋ ਫਿਰ ਅੰਗ ਪ੍ਰਬੁਧ ਕਰੈ ॥ ਤਿਹ
 ਗਾਨ ਫਾਸਿ ਸਿਖਾਵਤੁ ਹੀ ਜਲ ਬਾਨ ਦੀ ਜੇ ਸਬ ਸੇ ਕਰ
 ਹੈ ॥ ਪੁਨ ਪਾਹੁ ਨ ਬਾਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਯੋ ਅਗਨੀ ਜਿਹ ਮੰਤ੍ਰ
 ਬ ਸੇਖੁ ਜਹੈ ॥ ੫੯ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗੁ ਬਹੁ ਰੇਤ ਰਵਾ ਰਿਛੁ
 ਗੀਲ ਰਿਹੈ ਬਿਪ੍ਰ ਅੰਗ ਅਨੇ ਕਰਿ ਰਿਖੀ ਸਿਖ ਗਈ ॥ ਮਸ
 ਟ ਜੁ ਪ੍ਰਕਰੈ ਅਤੁ ਹੀ ਅਰੁ ਲਾਤਨ ਸਾਖ ਲਹੈ ਅਤਿ ਕੁ
 ਈ ॥ ਫਿਰ ਫੈਟ ਕੁਟਾਰਨ ਸੇ ਲਹਿਹੈ ਅਸ ਫੇਰ ਤੇ
 ਸੁਭ ਤੇ ਅਧਕਾਈ ॥ ਗਾਨ ਕੇ ਅਸਵਾਰਿ ਪ੍ਰਬੀਨੁ
 ਏ ਰਿਖ ਜੀ ਜੀ ਅਤੇ ਸਰੁ ਸੇ ਚੀਮਾ ਟਾਈ ॥ ੬੦ ॥
 ਸਵੈ ਯਾਗੁ ਗੁਨ ਅਭਿਰਾਮ ਨੇ ਕਪਲੇ ਤਿਨ ਮੇਤਿ ਹਕਾਅ
 ਬਕ ਉਨੁ ਸਮਾਰੁ ਕਰੈ ॥ ਕਵੇਤ ਮਤਿ ਹੀਨ ਕਹਾ ਬਹਨੈ ਅ
 ਤਿ ਰਿਖੁ ਬੁਝੈ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਜੁਹੈ ॥ ਸਿਸੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸ
 ਥੈ ਬਿਪ੍ਰ ਮੇਤ ਬਾਨਿ ਦਸੇ ਗੁਰ ਪਾਇ ਪਰੈ ॥ ਰਿਖੁ ਹੋ
 ਇਹੁ ਸਿਨ ਅਸੀ ਸਕਰੀ ਰਣਹੋਇ ਬਿਜੈ ਦੁਖ ਰਾਮ ਹ

6

0

ਰੈ॥ ੬੧॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਲੀਆ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨਿ ਵਰੁ
 ਇਯੋ ਬਾਲ ਕਪੋਖ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਦਈ ਬਧਾਈ ਸੀਅ
 ਕੋਰ ਖਰੁਈ ਸਤਿ ਚੀਨਾ॥ ਹਰਖੁ ਭਈ ਸਤ ਚੀਨਾ
 ਤਨਹਿ ਅੰਕਸਮਾਵੈ॥ ਚਰਖ ਪਰਤ ਮਨ ਰੋਗਾਇ ਤਾਹਿ
 ਰਿਖ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਬਰਖਾਇ ਕਾਦ ਸਬੁ ਏਤੈ ਹਿਸ
 ਤਮਾਥਿ ਮਲਮਤਿ॥ ਬਾਲ ਕਪੋਖ ਪ੍ਰਬੀਨ ਭਈਯੋ
 ਮਨਿ ਵਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਤਿ॥ ੬੨॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਲ
 ਵਕੁ ਸਥਿਤਿ ਆਪ੍ਰਬੀਨ ਅਮਰ ਬਰਖਾਇ ਕਾਦ ਸ
 ਦੁਰੀਆ ਅੰਕਸਮਾਪੁਰੀ॥ ੨॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਸੀਅ
 ਮਾਇ ਚਿਤ ਮਾਹਿ ਅਤਿ ਹਰਖੁ ਭਈ ਤਾਹਿ ਸੇਕ ਸਿਤ
 ਪ ਅਥ ਸਕਲ ਭਾਗੇ॥ ਬਾਲ ਭਈ ਤਿਹ ਚੁਆਨ ਬਲ
 ਵਾਨ ਭਾਗੀ ਸੇਵਾ ਤਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇਕ ਹਨ ਲਾਗੇ॥ ਆਰਿ
 ਜਾਮਿਤਿ ਹਿਧਿ ਆਨ ਪਗਰਾਂ ਮਹਿਰ ਦੇ ਰਹਤ ਸਦਾ ਸ
 ਵਧਾਨਿ ਦਿਨ ਰੈਨ ਜਾਗੇ॥ ਤਹ ਰੋਰ ਰਘੁ ਗਾਇ ਬਨ ਮਾ
 ਹਿ ਚਿਤਾ ਬੁਢੀ ਕਹਤੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਆਗੇ॥ ੧॥
 ਫੁਲਣਾ॥ ਸਕਲ ਬੀਰ ਰਘੁ ਬੀਰਾਇ ਕੋਠੈ ਰਿਕੀਨੇ ਤਾ
 ਹਿਯੋ ਏ ਮਨ ਦੁਖ ਤਿਯੋ ਬਿਧਿ ਚਿਦਾਗੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰ
 ਸੁਦ ਸਬਦ ਨ ਮਹਿ ਹਨ ਨ ਕੀਨੇ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹਤਿ ਆਦੇ
 ਘਮ ਗੰਭੀਰੇ॥ ਹਰ ਚਿ ਸੀਅ ਸਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਮਾਹਿ ਮਨ
 ਕਰਤ ਪੁਤ ਪਰਤਾ ਪ੍ਰਜੀ ਅਗੰਮ ਧਾਰੀ॥ ਹਰ ਬ੍ਰਹਮਾਤ
 ਅਰ ਕਪੋਖ ਕੇਵਲ ਕੀ ਜੈ ਜਗਤ ਤਾਤ ਇਹ ਬਾਤ ਹਿਰ
 ਦੇ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਤਥੈ ਰਘੁ ਗਾਇ ਰਸ
 ਧਾਇ ਪਾਇ ਨ ਪਰਯੋਕੈ ਮਹਿਤਾਤ ਜਿਹ ਦੇਖ ਛੀਜੈ॥
 ਮਹਿ ਪਚਿਤ ਪੁਲ ਸਤ ਕੋਧਾ ਤਿਕੀਨੇ ਸੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਤ
 ਆਪਿ ਬੀਦਾ ਰਿਲੀਜੈ॥ ਸੁਨੇ ਦਿ ਜਨ ਹਰਿ ਆਮਰ
 ਪਾਪ ਭਾਰੀ ਕਵਨ ਪੁਨਿ ਤੇਟ ਰੈ ਕਹੁ ਹਮੈ ਦੀਜੈ॥ ਕੋ
 ਸਕਲ ਸਮਾਇ ਮਨ ਗਾਇ ਅਥ ਮਯਾ ਕਰਿ ਸਰਨਿ
 ਹਮ ਤੇ ਹਿਯੁ ਭਕ੍ਤਿ ਪਾਕੀਜੈ॥ ੩॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਹੇ

ਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਕਹਤਿਰਘੁਬਿਸਮਾਇਪੁਨਤੇ
 ਅਪਨਕੋਨਾਸੁਹੈਵੈ। ਤੁਸੈਅਪਧੁਬੀਨਨਹਿਹੀ
 ਨਬਲਕਿਸੀਤੋਕਰਹੁਕ੍ਰਿਤਅਸੁਸੇਬਪਾਪਕੋਵੈ॥
 ਅੰਗਸੇਵਤੁਮਕਾਂਤਸਾਵਧਾਨਨਿਸਦਿਨਸਦਾਕਹ
 ਹੁਸੇਕਰੀਹੁਬਚਹਿਦੈਪੁਵੈ॥ ਥੇਗਕਰਹੁਹੈਜਗੁਸ
 ਬਪਾਪਦੁਖਪਾਰਿਹੈਹੈਉਨਿਹਚਿਤਨਿਜਧਾਮ
 ਸੇਵੈ॥ ੪॥ ਕਿਨੁਲੀਆ॥ ਗੁਰਆਉਸਮਾਥੇਧ
 ਹੀਕੀਨੋਜਗਅਰਿਗੁਆਸੁਸੰਗਾਉਯੋਤਬਹਿ
 ਪੂਰੁਬੋਲਲੀਯੋਬਿਧਸਿਭਾ॥ ਬੋਲਲੀਯੋਬਿਧਿ
 ਸਿਭੁਬਯਾਸਮਨਿਤਹਿਚਲਿਆਉਯੋ॥ ਸਪਤਿਹਿ
 ਖੀਦੁਰਤਹਾਅਵਰਹਿਖਰਾਜਸੁਗਾਉਯੋ॥ ਮਨਦ
 ਰਸਕਲਉਕਤਅਵਰਗੁਰਸਹਤਸਬੈਸੁਗਾਕੀ
 ਨੋਜਗਅਰਿਗੁਧਰੀਮਾਥੇਆਉਸੁਗਰ॥ ੫॥ ਸ
 ਵੈਯਾ॥ ਜਗਅਰਿਗੁਕੀਯੋਪੂਰੁਜੋਤਬਹਿਰਿਖਜੀ
 ਇਹਬਾਤਿਉਚਾਰੀ॥ ਅੰਚਰੁਸਿਗਬਪੋਕਿਹਕੇਅਬ
 ਤੋਚਹੀਏਸੀਅਬਾਮਬਿਚਾਰੀ॥ ਪੁਨਫਲੈਤਬਹੀ
 ਮਖਕੇਜਬਹੋਉਗਮਾਫਿਗਬਾਮਪਿਆਰੀ॥ ਏਪ
 ਰਬੇਪਕੀਯੋਰਿਖਜੀਰਘੁਨਾਥਕਛਚਿਤਅੰਗ
 ਧਾਰੀ॥ ੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਬਿਰਕਹੀਗੁਰਕੇ
 ਨਹਿਲਯਾਵਤਿਹੋਗਿਹਿਮਾਹਿਸੀਆ॥ ਤੁਮਆਪ
 ਮਗਪਰਬੀਨਪੂਰੁਮਨਤੇਤਿਹਕੇਸਹਿਤਿਆਗਕੀ
 ਆ॥ ਅਬਅੰਗਕਛਉਪਚਾਰਕਰੇਨਹਿਬਯਾਹਤਿ
 ਤੋਅਬਿਆਨਿਤੀਅੰਗਬਚਏਰਘੁਨਾਥਕਹਿਯੋਜਬ
 ਹੀਤਬਹੀਸੁਖਲੋਕਅਨਾਥਬੀਆ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਸੁਖਲੋਕਤਬੈਚਿਤਚਿਤਬਛੀਸੀਅਨਾਮਲੀਯੋਰਿ
 ਖਜੀਜਬਹੀ॥ ਬਹਿਲੋਚਨਨੀਰਚਲਯੋਤਿਹਕੇਕਛ
 ਨਾਹਿਬਸਾਤਿਮਿਲੈਅਬਹੀ॥ ਰਘੁਬੀਰਰਜਾਉ

6

7

ਸਮੇਟਿ ਸਕੇ ਬਿਧਾਨਾ ਹਿਰਦਿ ਯੋਜਨਾ ਸੇਕ
 ਬਾਹੀ ॥ ਤਹਿ ਕਿਚਨ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਚਿ ਕੋਇ ਹਿਰ
 ਗਾਮ ਬਨਾਇ ॥ ਯਹੀ ਤ ਬਾਹੀ ॥ ੮ ॥
 ਸਦੇ ਯਾ ਕਿਚਨ ਕੀ ਸੀ ਆ ਬਾਮ ਕਰੀ ਰਿਖ
 ਜੀਤਿ ਹਮ ਚਲੁ ਗਾਠ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ਆਨ ਤਰਿ ਹ
 ਮ ਪੁਜ ਕਰੀ ਮਨ ਬੇਦਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਾਹਿ ਚੰਦਾ ॥ ੯ ॥
 ਭੀ ॥ ਦਾਨਦੀ ਜਿਹ ਰਖਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬ ਜੋਧ ਲੀ
 ਏ ਤਿਹ ਭਾਇ ਹਿਕਾਰੀ ॥ ਸੇਨ ਪਤੀ ਲਘੁ ਸੀਰ
 ਕੀ ਯੋਜਿ ਹਨਾਮ ਅਨਿਤ ਮਹਾ ਬਲਿ ਕਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥
 ॥ ਕੇਤੁ ਲੀਆ ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰਿ ਮੁਨਿ ਵਰਿ ਸ
 ਕਲ ਕੀਨੇ ਸੁਤਨ ਚਿਚਾਗਾ ॥ ਅਸੁ ਪਤਿ ਸਦਾ ਤ
 ਹਿਰੁ ਈ ਕਰਤ ਲੋਗਾ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਕਰਤ ਲੋਗਾ ਜੈਕ ॥
 ਰਥੇਦ ਬਿਧਾਨਾ ਮਕਰਤ ਸਥਾ ਲਘੁ ਨ ਮਤੁ ਪ
 ਨ ਸਹਿਤ ਸਿਰਾ ਸੈਨਾ ਦੀ ਨੀਤ ਬਾਹਿ ਛੋਰ ਯੋਤ
 ਤ ਕਾਲ ਚਲੇ ਆਗਿ ਆ ਕੀਨੀ ਜਿਹ ਕੀਨੇ ਸੁਤ
 ਨ ਚਿਚਾ ਰਿਸ ਕਲ ਮੁਨ ਵਰਿ ਅਵਸਰਿ ਤਿਹਿ ॥
 ੧੦ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਅਸੁ ਪਤਿ ਸਦਾ ਕਰਤ ਚਰਚ
 ਕੁਕ ਸਚੇਦਨ ਤਨਾ ਮੁਕਟਿ ਬਾਹਿ ਪੈਰੁ ਲਾਜ ਚਤ
 ਕੇਚਨ ਹੀਰ ਨ ਮਣਾ ॥ ਤਿਹ ਪਰਲ ਖਯੋ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਜਗਾ ਪੈ ਕਰਤ ਜਗਾ ਤਿਪਤਿ ॥ ਬਿਸ ਬੀਜ ਰਘੁ ਨ
 ਬਕਰਾ ਕਵਿ ਬਰਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਿਕ
 ਸਨ ਕਾਇ ਸਿਵ ਬੇਦ ਕਹਤਿ ਨਿਤ ਨੇਤ ਜਿਹਿ ॥
 ਕਵਨ ਕੀਟ ਮਤ ਹੀ ਨਹ ਮਸੇਖਨ ਸਕਤ ਗਾਨ ਕਹ
 ਤਤਿਹ ॥ ੧੧ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਹਤ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਲਿਖ ਯੋਜਿ ਮਸੁਕਟਿ ਪਤਿ ਤਿਹ ॥ ਯਹਿ ਤੁਰੰਗ

9

੦

ਸ੍ਰੀਗੰਗਮਹਾਂਤੋਨਿਸਚਰਗਾਵਨਜਿਗਾਗਾਜ
 ਕਰਤਪੁਰਮਵਧਧਰਮਨਿਧਿਏਸਰਬੰਤ
 ਨਾਲਧਨਸਰਧਨਬੀਰਸੈਨਧਤਿਅਰੁਦ
 ਲੁਕੰਦਨਾਜੇਤੁਰੇਗਾਬਾਧਹਿਨਿਧਿਤਿਜੀਤਹ
 ਤਿਹਸਿਗਾਮਕਰਿਗਾਬਸੈਸੁਖੀਨਿਜਭਵਨ
 ਮਹਿਚਰਨਯਹੈਕਛੁਕੇਟਧਰਾ॥ ੧੨॥ ਛੁ
 ਧਾਅਸ੍ਰੁਸੁਇਛੁਤਚਲਿਯੋਸਕਲਸੈਨਧਾ
 ਛੇਤਿਗਾਦਛਨਦਿਸਹੈਛੇਯੋਬਾਧਨਹਿਸਕ
 ਤਨਿਧਿਤਿਕਿਗਾਬਾਧੇਧਰਬਗਵਨਬਾਜਨਹਿ
 ਕਿਨਅਟਕਾਇਓਯਛੁਮਦਿਸਕੀਚਿਰਕੁਧਿਯੋ
 ਧਾਧਤਿਧਰੁਭਾਯੋਓਤਹਦਿਸਕੇਨਿਧਿਤਿਤਿ
 ਪਕੇਟਗਾਧਤਿਨੀਮਲੇਸਥਾਗਾਰਥਭੁਏਯੋ
 ਮਨਸਰਧਨਜੀਤਲਏਦਿਸਚਾਰਤਥਾ॥ ੧੩॥
 ਛੁਧਾਅਸ੍ਰੁਦਿਰਤਿਦਿਸਚਾਰਨਿਕਦਿ
 ਨਿਜਦੇਸਗਾਇਯੋਜਥਾਲਛਮਨਿਮਨਿਅਭਿਮੰ
 ਨੇਸੇਹਿਸਮਜੇਧਨਾਹਿਅਥਾਅਧਚਲਿਯੋਸਿ
 ਜਭਵਨਬਾਜਸੇਗਾਯਹਿਯੋਸਰਧਨਾਨਿਧਿਤਿ
 ਨਾਹਿਏਯੋਰਿਬਸਤਤਧਸੀਸਥਾਇਯਥਨਾ
 ਗਵਨਕਰਤਿਥਨਧਸਯੋਧਾਛੇਲਾਯੋਜਾਇਯ
 ਨੀਤਧਾਜਾਇਧਾਧਤਿਭੁਏਯੋਥਾਲਮੀਕਰਿਥ
 ਕਟੀਜਾਹਿ॥ ੧੪॥ ਕੇਤੁਲੀਆਤਿਹਅਵਸਰ
 ਰਿਥਭਵਨਨਹਿਥਲਧਾਹਿਗਾਇਯੋਧਾਇਯਾਥ
 ਯਕੁਸਕਿਹਕਾਰਜਮਟਕਯੋਲਵਧੇਲਤਸੀ
 ਯਥਾਲਾਲਵਧੇਲਤਸੇਯਥਾਲਿਤਾਹਿਸੁਭ

ਅਸ੍ਰੁਨਿ ਹਾਰਿਯੋ॥ ਅਤਿ ਬਚਿਤ੍ਰਤਿ ਪਖਰਨ
 ਮੇਹ ਬਾਲਿਕਤ ਬਡਾ ਰਿਯੋ॥ ਸੇਤਰੀ ਗੋਰੇ ਦੇਹ
 ਕੇਹਨ ਕਾਰੇ ਸੁਦਰ ਜਿਹਾ॥ ਬਲਪਹਿਰਾਇ ਸੁ
 ਪਯਾਲ ਭਵਨ ਨਹਿ ਰਿਖ ਅਵ ਸਚਿਤ੍ਰਤਿ॥ ਅਪ
 ਕਥਿਤਾ॥ ਪੰਚਕਲਿ ਜਾਨ ਪੋਗ ਗੋਰਾ ਜਿਹ
 ਦੇਹ ਗੋਰਾ ਕਾਰੇ ਤਿਹ ਕਰਨ ਬਾਲ ਪੇਖਤ ਲੁਕਾਇਯੋ
 ਲਾਥੇ ਅਤਿ ਬਾਲ ਭਾਲ ਕੀਚਨ ਕੋ ਸੁਕਟ ਬਾਧੇ ਯੋ
 ਰਾਨ ਗਾਥ ਤਤਾ ਹਿਚਿਤ ਕੇਚ ਗਾਇਯੋ॥ ਦੋਰਤਿ
 ਪੀਜਾਇਯਾਇ ਪਕਰਯੋ ਤਿਹ ਕੋ ਸਨਤੇ ਮਾਥੇ ਕੋ ਲਿਖੇ
 ਬਾਚਹਿਰ ਦੇ ਲਗਾਇਯੋ॥ ਮਖ ਕਰਤ ਰਘੁ ਗਾਇ
 ਐ ਸਹਾਇ ਸਿਗਲ ਛੁਮਨੇ ਅਵਧੀ ਕੋਰਾ ਜਾ ਬਾਲ
 ਸੁਨਤਿ ਕੋਧ ਆਇਯੋ॥ ੧੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਜਿਤੋ ਹੋਇ
 ਨਿਥਲ ਨਿਪੁ ਭੇਟ ਗਾਥ ਦਰਨ ਪਰੇਤਾ ਸਿਨ ਕੋਰੇ ਕਛੁ ਮ
 ਨਤੋ ਜੋ ਆਨ ਕੋ॥ ਅਵਰ ਜੋ ਕਦਾ ਚ ਕੋਥਿ ਬਾਪੁ ਯਾ ਅਸ
 ਪੁਕੇਵਾ ਕੋਰਾ ਮਜੀਤ ਬੁਧ ਕਰਹਿ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ॥ ਬਾਦ
 ਤਾਰਿ ਸਾਨੇ ਮਾਨੇ ਲਾਗੀ ਲਵ ਅੰਗ ਆਗੇਤ ਰਵਰ ਸੇ
 ਬਾਧੇ ਯੋਧ ਕਰਯੋ ਪਾਨ ਬਾਨ ਕੋ॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਸਤ ਯਹ
 ਅਬਹੀ ਸਿੰਘਾਤਿ ਹੋ ਸਬਹਨ ਕੋ ਜੀਤ ਆਜੁ ਪਗਤਿ
 ਹੋ ਸਸਾਨ ਕੋ॥ ੧੭॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਨਿਹਦੁ ਖਨ ਮਹਿਤਾਰਿ
 ਮੇਹ ਦੀਨੇ ਦੁਕਭਾਗੀ ਬਾਤੁ ਹੀ ਯੋਗ ਬਿਚਾਰੀ ਤਤਰ
 ਯਾਨ ਕੋ ਨਗਾਹਿਯੋ॥ ਭਵਨ ਤੇ ਨਿਕਾਰੀ ਆਨ ਬਨੁ
 ਮੇਡਾਰੀ ਗਮਾਕੀ ਨੀਦੁ ਖਾਰੀਤਾਹਿ ਕੀਯੋ ਆਪਦ ਹੋ
 ਯੋ॥ ਸਬਹੀ ਬਗਾਰੀਏ ਕ੍ਰਿਆ ਪਨਾ ਸਵਾਰੀ ਯਾ ਸੋਕ
 ਜੈ ਅਬਕਾਰੀ ਹੋਰ ਨੈਕ ਹੁੰਨਾਰਹਿਯੋ॥ ਸਤ ਯਾਹਿ
 ਭਾਰੀ ਸਿਸੁ ਹਿਰਦੇ ਬਿਦਾਰੀ ਅਬਦੀ ਜਹਿ ਬਿਡਾਰੀ
 ਹਾਥ ਪਨੁ ਬਾਨ ਗਾਹਿਯੋ॥ ੧੮॥ ਕਥਿਤਾ॥
 ਦਸਰ ਯਕ ਧੁਤ ਪਿਤਾ ਹਮਰੇ ਹੋਗਾ ਮਚੇਦ ਅਵਧੀ
 ਕੋਰਾ ਜਾ ਅਵੁਦਾ ਕੋ ਮੁਹਿ ਗਾਇਯੋ॥ ਹਮਰੀ ਮਹ

ਤਾਹੀਏ ਘੋਲ ਗਾਇਓ ਜੇਤਿ ਹਵਾ ਕੇ ਬਿਲੋ ਗਤਾਹ
 ਸਕਲ ਦੇਹਿ ਗਾਇਓ ਜੇਹੋ ਥਾਸੁ ਸੁਖ ਮਲੀਨ ਗੀਤ ਕੁ
 ਤਾਹਿ ਸਕਲ ਅੰਗ ਮਾਨਿਓ ਮੋਹਿਤਾ ਤਥਾ ਤਨੀਚ
 ਜਾਤਿ ਕਹਿਓ ਜੇਹੋ ਮਾਤ ਦੁਖ ਨਉ ਭਗ ਬਿਦਾਰੇ
 ਅਥ ਸੈਨਾਤ ਹਿਯੇ ਰਯੋ ਮਨ ਬਾਲ ਜਗਤਾਤ ਯੁ
 ਚਹਿਓ ਜੇਹੋ ॥ ੧੯ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਪਿ ਤਜਗਮ
 ਨਮਨ ਸਾਕਲੀ ਹਰੇ ਸੀ ਅਸਿਤਾ ਪਾਗਰ ਬਮਿਟਾ ਵੇਕੁ
 ਤਕਧ ਕਰੇ ਧੁਤ ਪਰਤਾ ਪਾਕਰ ਰੁਪੁ ਤਪਰਤਾ ਪਇ
 ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਹਿ ਆਈ ਸਾਭਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਅਪ
 ਲੋਕ ਰਹੇ ਰਘੁ ਗਣੀ ॥ ਫੇਰਈ ਜੇ ਮਨ ਬਾਲ ਲਰ
 ਹਿਤਿ ਹਯ ਹਿਤਿ ਪ੍ਰਜੀਤਿ ਤਾਹਰੇ ਸੀ ਅਸਿਤਾ ਪਕਰੀ
 ਮਨ ਸਾਜਗ ਪਤਿ ॥ ੨੦ ॥ ਫੁਲ ਫੁਲ ਬਾਲ ਪਕਰਿ
 ਪੈਨ ਬੰਨ ਸਾਵਧਾਨ ਆਪੋ ਨਹ ਰਬ ਲਿਵਾਨ ਹਿਟ
 ਰਤ ਟਾਹੀ ॥ ਕੀਯੋ ਪਨ ਠਟਿ ਕਾਰਿ ਕਰ ਕ੍ਰਪਾ ਮਨ ਮੇ ਮਹ
 ਸੁਨ ਤਬ ਚਨ ਬਿਅਕਲ ਕੁਈ ਬਿਸੁ ਸਾਗੀ ਅਸੁ ਪਕ
 ਰਤਿ ਹਥਿ ਛਕੇ ਸਾਥ ਬੰਨ ਆਪ ਜੁਧ ਕੀਤਾ ਹਿਕੀਨੀ
 ਤਯਾਹਿ ॥ ਬਿਹਰ ਗਮ ਸੈਨਾਤ ਹਾ ਅਪਕ ਆਈ ਧੋਖ
 ਬਾਲ ਚਿਤ ਕੁਇਓ ਅਤਿ ਕ੍ਰਪਤਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਫੁਲ
 ਫੁਲ ਦੁਤ ਫੁਲ ਦੇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਇ ਲਛਮਨ ਕਹੀ ਅਸੁ
 ਰਿਖ ਬਾਲ ਫੁਲਾਇ ਲੀਨਾ ਆਪ ਪਕਰਿ ਹਥਿ ਜਾਰ
 ਤਯਾਰ ਵਹੁਲ ਰਨ ਕੇ ਜੁਧ ਕਾਤਾਹਿ ਮਨ ਮਤਾ ਕੀਨਾ
 ਲੋਕ ਰਹੇ ਰੁਪਾਇ ਵਹੁਰ ਰਤਨ ਹਿਕੀਨੀ ਤੇ ਧੋਖ ਆ
 ਏ ਸੁ ਤੇ ਭਾਖੀਨਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਆਪ ਪਰਿਥੀਨ ਨਹਿ ਤੇਨ
 ਬਲ ਕਿਸੀ ਤਿਕਹੀ ਬਹੁ ਬਾਤ ਜੇਦਿ ਸਟ ਚੀਨਾ ॥ ੨੨ ॥
 ਫੁਲ ਫੁਲ ਬਾਤ ਸੁਨਤਿ ਅਨੰਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚਿਤ ਵਨ
 ਗੀਤ ਹੀ ਕੋਗ ਜਜੋ ਅਸੁ ਬਾਧੈ ॥ ਤਪੀਰ ਹਤ ਬਨ ਮਾਹ
 ਸੈਨਾ ਹਿਯੇ ਪਕਰੇ ਤਕਰਤੋ ਚੇਤ ਸੇ ਚਕ ਬੈਰਨਾਧੈ ॥ ਕਿਸੀ
 ਬਾਲ ਅਗਯਾਨ ਅਜਾਨ ਹੋਯ ਹਿਕੀਨੀ ਤੇ ਹੋਗਾ ਸਮਹਿ
 ਕਰਤਗਾਧੈ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਸੈਨਾ ਹਿਕੀਨੀ ਜਨਨੀ ਜਨਨੀ

6

ਪੇਖਰਾਘਰਿਸਸਰਕੈਨਸਾਧੈ॥ ੨੩॥ ਭੁਲਣਾ॥
 ਖਲਲਪੁਖੀਰਕੈਬਾਤਲਛਮਾਨਕਰੀਜਾਹੁਸੁਧ
 ਲੇਹੁਸਿਸਕੈਨਕਾਈ॥ ਯਹਿਠਵਰਰਿਖਪੁਤਰਜਪੁ
 ਤਨਾਹਿਨਿਬਸਤਪਛਕਰਿਤਹਿਕੀਜੇਲਗਾਈ॥
 ਤਬੁਹਮਹਰਿਅਮੰਗਦੋਖਭਾਗੀਵਾਰਘਰਕੋਪਕ
 ਰਮਾਹਿਦੇਇਆਈ॥ ਐਤਖਟਚਾਰਿਤਿਹਸਿਰਸੈ
 ਨਾਦੋਈਬਾਲਪਰਸਤਪਾਨਕਰੀਧਾਈ॥ ੨੪॥
 ਕੁੰਡਲੀਆਸੈਨਾਲੀਨੀਸਿਰਥਹੁਕੁਪਯੋਸਤਪਾਨ
 ਗਾਈ॥ ਸੀਅਸੁਤਲੀਨੋਘੋਰਤਿਹਜਿਮਥੇਲੀਦੁਮ
 ਛਾਈ॥ ਸਿਮਥੇਲੀਦੁਮਛਾਇਬਾਲਸਿਉਬਚਨਉ
 ਚਾਰਿਯੋ॥ ਚੇਬਨਚਰਅਗਯਾਨਆਪੁਕਤਨਾਹਿਸਿ
 ਭਾਰਿਯੋ॥ ਕੁੰਭਿਥਾਧਯੋਸੇਹਅਸੁਕਹੁਸਦੁਹਮਸੈ
 ਵੈਨਾ॥ ਕੁਪਯੋਸਤਪਾਨਗਾਇਸਿਰਥਹੁਲੀਨੀਸੈਨਾ॥
 ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾਰਗਵਾਰਨਗਰਕਰੋਤਜਅਸੁ
 ਭਜੋਰਨਤੇਅਬਹੀ॥ ਜੀਅਮਾਹਿਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਪੇਖਪ
 ਰੀਸਿਸੁਜਾਨਤਜਯੋਰਨਤੇਅਬਹੀ॥ ਕਛੁਬਾਲਕ
 ਥੇਲਨਹੀਯਹਿਤੇਤਮਨਾਹਿਲਰਯੋਰਨਮੈਕਬਹੀ
 ਯਹਿਲੋਹੇਕੀਅੰਚਬੁਰੀਸਥਤੇਮੁਖਸੁਕਤਥਾਂਨਿ
 ਛੋਟੈਜਬਹੀ॥ ੨੬॥ ਸਵਯੈਯਾ॥ ਹਾਂਸਕਰੈਸਥ
 ਸੁੰਗਹਸੈਕਛੁਬਾਲਹੈਨਹਿਹਿਤਭਲਾਈ॥ ਤਾਹਿ
 ਚਿਆਨਤਜੋਤਮਕੈਰਿਖਤਾਤੁਹਤੇਕਛੁਨਾਹਿਥ
 ਰਾਈ॥ ਆਤਮਪਾਤਕੋਰਕਤੋਕੇਮਾਨਗਯਾਨਥਿਚ
 ਰਤਜੋਜਤਤਾਈ॥ ਲੋਗਹਸੈਸਥਹੀਤਮਕੈਸਹਿਥਾ
 ਲਕਆਪਿਲੀਯੋਸਰਵਾਈ॥ ੨੭॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਬਡਿਆਪਨਸੈਸਮਜੋਕਰਹੈਜਗਨਿੰਦਤਹਿਸ
 ਥਤਾਹਿਲਗਾਈ॥ ਕਾਲਚਰਯੋਸਿਰਥਾਲਤਮ
 ਯਹਿਸੋਇਰਹਿਯੋਕਤਿਸਿੰਘਜਗਾਈ॥ ਤਿਹਅੰ

6

ਰਮਨੇਕਕਹੀਥੀਆਸਿਸੁਕੇਜੀਅਮੈਕਛੁਨੈਕੁਨ
 ਆਈ॥ ਪਿਤੁਬ੍ਰਾਤਮੈਭਾਖਕਯੋਲਰਕੇਕਤਕੋਕਰ
 ਹੋਮੁਖਆਪਬਡਾਈ॥ ੨੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਪਿਨਥਾ
 ਨਈਯੋਕਰਮੈਲਰਕੋਤਿਨਤਾਤਕੋਕਤਮੈਥਾਤਿ
 ਉਚਾਗੀ॥ ਤੁਮਜੇਪਕਜੁਖਅਕਤਰੁਏਕਤਛੋਰ
 ਤਹੋਅਖਸਿੰਘਗਵਾਜੀ॥ ਪ੍ਰਾਨਸੈਪ੍ਰੀਤਨਹੀਤੁਮ
 ਕੋਹਮਕੋਹਰਸਿਗਕਰਕਤਗਾਰੀ॥ ਲਾਖਸਿਆਰ
 ਤੁਹੋਪਲਮੈਮਿਗਗਾਜਨਥੈਥਨਦੇਤਦਘਾਈ॥
 ੨੯॥ ਕੁੰਡਲੀਆਥਨਮਹਿਜੇਪਕਸਕਲਮਿ
 ਲਤਥਹਕਰਤਦਹੁਸੇਗਾ॥ ਪੇਖਸਿੰਘਤਾਜੈਸਥੈ
 ਜਿਸਭਾਜਤਤੋਥੇਗਾ॥ ਜਿਸਭਾਜਤਤੋਕੋਰਨਿਰਖ
 ਤਹਿਜਾਇਸਥੈਨਸਿ॥ ਤਿਸਤੁਮਭਏਇਕਤਥਾਤ
 ਇਹਕਹੀਥਾਲਹਸਾ॥ ਅਨਕਥਸਤਥਨਸਿਆਰ
 ਸਿੰਘਇਕਸਮਝੁਮਨਮਹਿ॥ ਤਥਹਿਕਰਤਦਹੁ
 ਸੇਰੁਸਕਲਮਿਲਜੇਪਕਥਨਮਹਿ॥ ੩੦॥ ਛਪਾ
 ॥ ਤਥੈਥਾਲਹਸਕਹੀਥੈਸਜਾਨਹੁਛਰੀਮੁਝਿਆ
 ਸੁਗਹਿਯੋਤਥਮੇਹਿਸਾਦੁਅਥਕਹੋਸਕਲਤੁਝਿ
 ਨਹਸਗਾਇਕੋਉਗਾਜਥਾਜਥਾਧਿਯੋਮਹਿਅਪ
 ਥਲਾ॥ ਕਰਦੇਖਹੁਸਿਗਮਸਹਜਸਜੁਆਏਹੋਚ
 ਲਿ॥ ਜੁਪਸਮੈਦਿਖੁਗਾਉਗਾਕੋਦਿਜਸੁਤਿਕੋਛ
 ਰੁਪਤਿ॥ ਕੀਯੋਪਨਖਟਿਕਾਹਿਸਿਸੁਸੁਨਤਲੋਕ
 ਤੈਸੋਕਦਨ॥ ੩੧॥ ਛਪਾ॥ ਸੁਨਤਧਨਖਕੀਧੁ
 ਨਕਲੋਗਾਕੋਕੇਧਉਠੇਤਥਾ॥ ਦਰਯੋਸੇਸਿਜੀਅਰੁ
 ਰਤਿਧਰਨਚਹਕੋਧਤਿਹੋਸਥਾ॥ ਤੁਲਯੋਕੁਮੇਰਸੁ
 ਮੇਰਸਕੁਨੁਭਯੋਥਿਕਲਤਨਾ॥ ਸਾਗਰਸਪਤਿ
 ਥਿਯਲੇਖਾਨੁਪਨਗਾਹਿਯੋਥਾਲਕਨਾ॥ ਦੇਖੁਯੋ
 ਸੁਨਯੋਨਕਥਾਹੋਹਮਸਿਖਰਧਨਖਟਿਕਾਰਧੁ
 ਨਾਧੇਖਧਾਕੁਮਥਾਲਤਨਚਕੁਤਭਏਸੁਰ

ਅਸੁਰਮੁਨਾ ੩੨॥ ਛੁਪਾ ਸੁਨਤਧਨਪਟੇਕਾਰ
 ਕ੍ਰੋਧਅਤਿਭਯੋਸਤ੍ਰਘਨਾਧੇਖਧ੍ਰੁਕਮਬਾਲਲੇਗ
 ਸਬਕਰਤਾਚੇਤਮਨਾਤੀਨਬਾਂਨਤਿਹਕਛੁਬਾਲਤ
 ਨਕੀਏਧ੍ਰੁਗਲਨਾਛੁਟਤਭੁਏਅਨਗਨਤਕਵਨਤਿ
 ਹਕ੍ਰੋਧਚਿਚਾਰਨਾਸੱਰਪਿਜਰਗਤੁਸਮਤਗਾਘੇਰ
 ਲੀਯੋਤਿਹਬਾਲਕਨੀਨਿਰਭ੍ਰੇਸਿਸੁਗਛੁਤਗਚਿਧਕ
 ਰੁਵਨਹਬਾਲਮਨਾ ੩੩॥ ਛੁਪਾਲਵਕ੍ਰੋਧਯੋਸਮਮ
 ਹਿਧਧਪਿਜਰਤਨਜਰਿਬਗਿਗਨਤਿਜਨਮਬਲੀਯੋ
 ਧਨਧਗਹਿਬਾਂਨਬਾਲਬਗਾਚਾਰਬਾਂਨਸਿਸੁਕਾਛੁਕੀਏ
 ਤਿਹਚਿਰਧਗਨਾਗਨਛੋਹਿਯੋਤਤਕਾਲਏਕਮਰ
 ਕੀਯੋਨਿਵਾਰਨਾਰਬਸੁਰਧਰਨਟੁਤੀਅਸਰਤਿਤੀਅ
 ਬਿਦਾਰੇਕੁਕੁਗਨਾਚਤੁਰਥਸੈਨਾਸਕਲਧਨਸੇਚਿਥ
 ਚਤਜੇਜਾਤਭਜਾ ੩੪॥ ਕਿਤੁਲੀਆਬਾਲਕਭਉ
 ਯੋਅਨੰਦਮਹਿਸਰਪਿਜਰਕੇਫੇਗਾਰਣਮਹਿਗਰਜ
 ਤਿਸਿੰਘਜਿਮਈਯੋਸਬਨਮੁਖਸਗਾਈਯੋਸਬਨਿਮ
 ਯਸੋਰਬਾਲਕੀਯੋਧ੍ਰੁਕਮਭਾਂਗੀਯੋਯੋਧਾਇਕਸਹਤ
 ਸਕਲਤਿਹਸੈਨਸਿੰਘਯੋਗੀਫਿਰਤਬਾਂਨਪਿਨਲੀਯੋਨੇ
 ਕੁਮਨਕਰਤਨਮਾਲਕਾਸਰਪਿਜਰਕੇਫੇਰਕੁਏਯੋ
 ਅਨੰਦਮਹਿਬਾਲਕਾ ੩੫॥ ਕਾਬਿਤਾਸੈਨਾਨਿਗਰ
 ਸੋਕਭਾਰੀਜੀਅਸਤ੍ਰਘਨਮਨਮੈਬਿਚਾਰੀਯੋਸੋਕਰ
 ਅਬਕੀਜੀਐਯਹਿਤੋਗਵਾਗਮਤੋਗਾਰਹੁੰਤੋਟਰਤ
 ਨਾਹਿਕੀਜੇਅਬਜਧਅਵਰਸਿਕਾਤਜਿਦੀਜੀਐਯ
 ਕਾਛੇਦਸਬਾਂਨਤਾਂਨਮਾਰੇਤਿਹਕ੍ਰੋਧਹੋਇਤਾਕੀਕਛੁ
 ਭਿਧਮਾਅਬਸੁਵਨਪਾਲਲੀਜੀਐਕਟੇਕੀਨਿਅ
 ਟੀਵਹਿਲਾਰੋਹੋਬਾਲਕਕੇਸੁਵਨਭਉਯੋਤਾਹਿਅੰਗ
 ਨੇਕਹੁੰਨਾਛੀਜੀਐ ੩੬॥ ਕਾਬਿਤਾਕ੍ਰੋਧਯੋਲਛੁ
 ਸੁਰਬਾਂਨਿਕਾਛਿਯੋਇਕੁਤਰਕਸੇਤਤਾਨਕੇਕਮਾਨ
 ਚੋਰਸਤ੍ਰਘਨਪਗਯੋਹੋਲਾਗਤੁਹੀਵਾਰੋਲੇਚੁਲ
 ਯੋਦਿਸਾਦਛਨਕੇਸਾਨੇਬਧੁਲੇਸੇਬਿਛੁਪਾਤਮਾ

ਅਧਕ ਕੋਧ ਕਰਿ ਸਤ੍ਰਘਨ ਥਾਨ ਮਾਰਿਯੋ ਨਿਕ ਸਗੋਯੇ
ਉਗਮਾਹਿ ਸੇਵਾਰ ਪਾਗੀ॥ ਮਿਰਤੁ ਰਹਿਯੋ ਜਬ ਥਾਲ
ਤਬ ਹਰਖ ਹੁਏ ਹੋਨ ਗਾਰਿ ਬਿਦਿਵਾਂ ਨਹਿ ਦਰਤਦਾਗੀ॥
੪੧॥ ਫੁਲ ਫੁੱਲੀ ਚਿਅ ਸੁਮਕਤਾ ਏ ਮਾਨਿਦ ਸੇਤੀ
ਦਲਨ ਲਗੇ ਤਬ ਬਾਤ ਮੁਖ ਤੋ ਉਚਾਗੀ॥ ਸੂਰਨਾਹਿ ਜ
ਗਮਾਹਿ ਸਮਯਾਹਿ ਕਉ ਜੋਧ ਬਰੇ ਰੂਪਾਲ ਥਾਮਹਾਗਾ
ਗੀ॥ ਲਖਨ ਚਲੇ ਪਰ ਅਵ ਪ੍ਰਥਮ ਲਹੁ ਆਗਹਿ ਜੋ
ਸਤ੍ਰਘਨ ਥਾਤਿ ਹਿਏ ਬਿਚਾਗੀ॥ ਤਾਤ ਕੁੰਤੁ ਯਾ ਥਾਲ
ਕੇ ਅਵਰ ਆਵੈ ਕੋਹਿ ਤਿਅ ਯੋਗਾਗੇ ਸੇ ਸੇ ਕੇ ਸੇ ਘਾਗੀ॥
੪੨॥ ਫੁਲ ਫੁੱਲੀ ਰਹਿਯੋ ਤਿਹ ਥਾਨਿ ਗਹਿ ਥਾਨ ਤਹਿ ਸ
ਤ੍ਰਘਨ ਸੋਹਾ ਬਲਿਵਾਂ ਪ੍ਰਥਮਾਹਿ ਪ੍ਰਥਮਾਹਿ ਤਹਾ ਜਾਏ ਸੇ
ਆਮਾਏ ਕੇ ਬਰਿਕਾਹੁ ਕਰੀ ਹਨ ਜੋਗਨ ਮਾਹਿ ਲਵ
ਤਾਤ ਸੁਗਾਲਗੀ ਕਰਨ ਬਿਰਲਾ ਪਸਿਤਾ ਪਮਤਿ
ਜਨ ਕੋ ਜਾ ਅਧਕ ਤਨ ਮਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਬਿਸਰਾਹਾ ਤਾਹਿ
ਸੇ ਸੇ ਕੁਸ ਆਏ ਸੁਨਿ ਬਾਤ ਬਿਸਮਯੋ ਮਹਾ ਮਾਤ ਕੇ
ਧੇਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਫੁੱਲਾ॥ ੪੩॥ ਫੁਲ ਫੁੱਲੀ ਬਾਤ ਸੁਨਤ
ਸੀ ਅਮਾਤ ਮੁਰਹੁ ਏ ਪਰੀ ਪਰੀ ਪੁਤ ਸਮਾਨ ਨਹਿ
ਅਵਰ ਹਿ ਆਗਾਹਿ ਏ ਪੀਰਤ ਨਿਬੰਧ ਲਸਿਭਾਰਨਾ
ਹੀਤ ਜਤ ਦੇਹਿ ਸਮਾਮਿਤ ਤਿਹ ਪਧਾਗਾ॥ ਅਧਕ ਕ
ਸਟਤਾ ਸਕਲ ਕੀ ਸੁਰਤ ਰੁਲੀ ਥਾਨ ਮਹਿ ਕਾਲਾ
ਯੋ ਉਰਵਾਰ ਪਾਗਾ॥ ਧੇਖ ਥਾਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾ
ਰਕੀ ਨੇ ਮਾਤ ਤੇ ਥਕੇ ਸਤ੍ਰਕੀ ਜੋ ਸੇ ਘਾਗਾ॥ ੪੪॥
ਕੰਡ ਲੀਆ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਕੁਸਚਿਤ ਵਨ ਕਰੀ ਬਨੀ
ਕਰਨ ਸਬ ਬਾਤਿ॥ ਜਨ ਮਹਿ ਲਵ ਮੁਰਹੁ ਤਰਾਏ
ਦੁਖ ਤਿਬਿਕਲ ਸੁਨ ਮਾਤਾ॥ ਦੁਖ ਤਿਬਿਕਲ ਸੁਨ ਮਾ

9

6

ਤਸਕਲ ਅਬਕਰੀ ਨੀ ਬਿਧਾ ਪ੍ਰਥਮ ਤੇ
 ਕਰਜਨ ਨਬਹੁ ਚਿਰਨ ਜਾਇ ਕਰੀ ਸਿਧਾ ॥
 ਲਗਾ ਰਿਯੋ ਮੁਖ ਮਾਰਿ ਧਾਇ ਆਇ ਸੀ ਅਤਨ ਮਹ
 ॥ ਬਨੀ ਕਰਨ ਸਬ ਬਾਤਿ ਕਰੀ ਚਿਤ ਸੁਨ ਕੁ ਸੰਮਹ
 ॥ ੪੫ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗੈ ਤਨ ਸੀ ਅਰੁ ਈਤ ਬਹੀ
 ਸਿਸੁ ਨੀ ਚ ਜਬੈ ਮੁਖ ਸੈਤ ਬਡਾ ਰਿਯੋ ਚਾਪ ਕੈ
 ਪਾਇ ਉਠਾਇ ਏਈ ਸੁਪਹੇਤ ਨੂਈ ਜਬ ਨੈਨ ਚਿ
 ਧਾਰਿਯੋ ॥ ਜੇ ਹਕੈ ਗਾਥ ਕਰੀ ਬਿਨ ਤੀ ਕਹੁ ਬਿ
 ਆਨ ਗਹੈ ਬੁਢ ਬਾਲ ਚਿ ਚਾਰਿਯੋ ॥ ਸੇਕ ਤੇ ਜੇਰ
 ਪੁਬੀ ਹਰੁ ਜੇ ਬਿਧ ਰੇਖ ਮਹਾ ਬਲ ਵਾਨ ਬਿਚਾ
 ਰਿਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗੈ ਤਮ ਸਹਤ ਜੇ ਜੀ ਅੰ
 ਜਨੀ ਇਹੋ ਵਨ ਹਾਰ ਮਹਾ ਬਲ ਵਾਨੀ ॥ ਸੁ
 ਤੇਤ ਸੇਤਾ ਪਮਹਤੁ ਮਕੈ ਕਹੁ ਨਹਿ ਬਸਾ ਤੇ
 ਗਹੈ ਅਬ ਗਿਆਨੀ ॥ ਚਿਤ ਗਹੈ ਜਮਹਿ ਕਹੈ
 ਕਿਹਕੈ ਸੁਨਿ ਗਾਤ ਕੀ ਬਾਤਿ ਸੁਦਹਿ ਜਗਨੀ ॥
 ਏਹੁ ਬਿਧਾ ਮੁਢਿ ਮਾਤਿ ਅਬੈ ਤੇ ਜੇ ਸੇਚ ਸੁਕੈ ਚ
 ਹਿਹੋ ਪ੍ਰਿਸਿ ਆਨੀ ॥ ੪੭ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗੈ ਹੋਇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਹੈ ਮੁਢਿ ਕੋਰਨ ਜਾਇ ਜਗਲ ਵਡਾ
 ਤੇ ਖਾਗੈ ॥ ਸੁਪੁਲੇਹੁ ਤਹਾ ਅਬ ਜਾਇ ਤਿਸੈ
 ਹੋਘਾਤ ਪਰਿਯੋ ਕਿਹੁ ਯੇ ਸੁਰ ਛਾਗੈ ॥ ਤਨ ਆ
 ਗਲ ਤਹੀ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬੁਤੀ ਆਤਮ ਦੇਹੁ ਬਿਧਾ
 ਅਚਿ ਜਾਇ ਸਘਾਗੈ ॥ ਹੋਵਨ ਹਾਰਿ ਸੁਹੋਇਰ
 ਹੋਤਮ ਮਹਿ ਤੇਜ ਚਿਤ ਗਯਾਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੪੮

੭

ਸਵੈਯਾਸੋਕਕਲੈਤਿਹਕੀਜਨੀਸੁਤਜਾਇ
 ਤਬੈਰਨਤੇਮੁਖਸੋਰੈ। ਜਗਹੋਇਅਕੀਰਤਿ
 ਕਾਨਸੁਨੈਜਬਤਾਤਜਿਸੈਕਛੁਕਾਹੁਕੋਰੇ। ਜਮ
 ਖੇਲਸੁਨੈਮਦਪਾਨਕਲੈਜਿਹਮਸੁਪਿਤਾਦੁਖਹੋਤਕੋਰੇ
 ਹੈ। ਕੁਸਏਜੇਪ੍ਰਥੇਪਕੀਯੇਸੀਆਕੋਤਬਪੀਰਜਤਾਹਿ
 ਕੁਇਯਕਛੁਕੋਰੇ॥ ੪੮॥ ਕੁਡਲੀਆ। ਦੀਜੈਆ
 ਗਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਇਨਿਗਾਰੇਕ੍ਰਾਤਾ। ਲੇਹੁਸਕਲ
 ਸਪ੍ਰਤਾਹਿਕੀਮੁਰਛਤਿਤੁਇਯੋਕਿਘਾਤਾ। ਮੁਰਛਤੁਰੁ
 ਹੋਯੋਕਿਘਾਤਜਾਇਤਿਹਨੈਨਿਗਾਰੇ। ਧ੍ਰਿਸਮਕਰੇ
 ਸਾਵਪਾਨਿਬਹੁਰਿ। ੪੯॥ ਹਿਸਤ੍ਰਸਿਘਰਾਕੈਸੋਕਤਜੇਤਮ
 ਮਾਤਮੇਹਿਕਰਣਾਅਖਕੀਜੈ। ਜਾਇਨਿਗਾਰੇਕ੍ਰਾਤੁਕ੍ਰਿਪ
 ਕਰਿਆਗਿਆਦੀਜੈ॥ ੫੦॥ ਛੁਧਾ। ਜਰਤਅਗਨ
 ਤਨਬਦਨਥਾਤਦਵਸੁਨਤਿਦੁਖਤਿਮਨਾ। ਨਹਿਸੁਹਾ
 ਤਿਜਗਪਾਨਿਜਾਤਅਰਜਨਨਕਰਤਰਨਾ। ਕਵਨਕੀਦ
 ਦਹੁਲੋਗਜਿਸਹਮੇਹਕ੍ਰਾਤਸਿਘਾਹਿਯੋ। ਸਕਲਪਰੇਜ
 ਮਧਾਂਸਦੁਖਤਹੋਇਬਦਨਉਚਾਹਿਯੋ। ਏਕਥਾਰਧੇਖ
 ਹੁਤਿਸੈਜਿਸਹਿਥਿਦਾਹਿਯੋਸੁਰਲਵਾ। ਤਜਿਥਿਥਿਥਿ
 ਮੁਹਿਥਿਦਾਕਰਿਚਰਨਪਰਤੋਹਮਮਾਤੁਤਵ॥ ੫੧॥ ਛੁ
 ਧਾ। ਸਥਨਹਨਨਗਨਕੋਰੇਜਾਹਿਸਪਤਿਸੋਪਾਇਆਲਜ
 ਥਾ। ਕਵਨਸਕਤਅਹਿਟੀਸਸਤ੍ਰਮੁਹਿਗਾਖਸਕੈਅਥਿ।
 ਕਾਗਦਿਜਿਸਨਭੁਟੋਰਪਰਨਦਿਜਗਗਨਪਠਾਵੈ। ਤੋਰੇ
 ਦਿਸਦਿਗਪਾਲਜਾਇਸਮਿਛੁਕਉਕੁਵੈ॥ ੫੨॥ ਮਈ
 ਸਅਰੁਸੋਕਰਜਮਕਵਨਸਕਤਯਹਿਛੁਤਪਤਿ। ਗਾਖ
 ਸਕੈਮੁਝਸਤ੍ਰਕੋਏਕਥਾਨਿਸਥਕਰੇਹਤਾ॥ ੫੩॥ ਛੁਧਾ।
 ਪੁਨਕਰਤਜੇਖਕਤਿਦੇਨਿਤਿਹਅਫਲਹੋਤਨਗਾਜਾਤ
 ਕਰਤਸਿਗਾਮਥਕਹਿਸੁਖਨਹਿਜੀਤਹਿਅਰਿ। ਤੋਕਰਿ
 ਹੋਥਕਥਾਦਕ੍ਰਾਤਦੁਖਦੇਹਿਜਰਤਅਥਾਉਤਰਪਰੀ
 ਤੁਜਮੇਹਿਦੁਨੁਕਰਿਕੁਸੁਭਾਖਯੋ। ਤਥਾਹੋਨਗਰਮਾ
 ਥੇਪਰਹੁਕਰਹੁਥਿਦਾਸੋਹਸੋਕਤਜਿ। ਅਵਰਸੋਚਮੇਮ

੭

ਨਮਧਕਤਾਂਤਿਸਤ੍ਰਮਤਿਜਾਹਿਭਜੀ॥ ੫੩॥ ਛਪਾ
 ਅਧਕਕਰਤਪਰਬਧਕਛਕਤਬਧੀਰਧਰਿਯੇਸੀ
 ਆਪੋਨਗਰਿਥਲਿਵਾਂਨਟਰਤਨਹਿਕੋਟਜਤਨਕੇ
 ਆ॥ ਜਿਹਿਥਿਧਿਥਿਧਨਾਰਚੀਹੋਇਰਿਦਮਹਿਧ
 ਹਿਚਾਨੀ॥ ਸਥਥਿਧਧਰਮਪ੍ਰਬੀਨਨਹਿਕਛਮਾ
 ਤਇਆਨੀ॥ ਕਰਮਰੇਖ ਸਰੁਤਕਰਨਜਤਨਕਰਤ
 ਵਹੁਨਹਿਟਰਤਾ॥ ਭਈਮਾਤੁਸਾਵਧਾਨਤਬਥੁਧਿ
 ਥਿਥੇਕਸਨਮੈਧਰਤਾ॥ ੫੪॥ ਕਿਰਲੀਆਮਾਤੁ
 ਮਝੁਆਇਸਕਰੇਹਰੇਮੋਹਿਤਨਤਾਪਾ॥ ਕਰਣਾਕੀਜੇ
 ਥਿਜੇਹੋਇਤਜਹੁਸੇਕਸਿਤਾਪਾਤਜਹੁਸੇਕਸਿਤਾਪ
 ਆਪਤੁਮਰਿਦੈਥੀਦਾਗਾ॥ ਹੋਨਗਰਬਲਵਾਨਿ
 ਸੀਸੇਮਾਥੇਧਰਧਾਰਗੁ॥ ਹੋਇਧਰਤਸੇਥਾਂਤਿਲਿ
 ਧਤਜੇਲਿਖਯੋਥਿਧਾਤਾ॥ ਹਰਹੁਮੋਹਿਤਨਤਾਪ
 ਕਰਹੁਆਇਸਮੁਝਿਮਾਤਾ॥ ੫੫॥ ਕਥਿਤਾਹੋਨ
 ਯਹਿਸੀਸਧਰਿਮਾਤਮੋਹਿਥਿਦਾਕਰਿਧਬੋਲਵਾ
 ਤਤਾਹਿਕਵਨਸਾਥਲਰਯੋ॥ ਮੁਹੁਤਭਇਯੋ
 ਕ੍ਰਿਧਾਤਬਨੀਕਰਨਸਕਲਥਾਤਵਕੇਸਿਤਾਇ
 ਮੋਹਿਦਹਿਅਧਕਜਰਯੋ॥ ਜਾਤਿਹੀਨਿਗਰੇਨ
 ਨਕਤਤੇਹਿਸਾਦੁਬੰਨਚੈਨਨਾਹਿਜੋਹਿਏਕਯੋ
 ਪ੍ਰਣਕਰਯੋ॥ ਸੈਨਸਿਧਾਰਿਅਰਿਸ੍ਵਤਕੇਕ੍ਰ
 ਤਕਰਿਤਾਮੈਧਾਰਧਨਮਨਮਨਿਸਾਧਰਯੋ
 ਹੋ॥ ੫੬॥ ਕਥਿਤਾਹੁਤੋਬਾਲਮੀਕਰਿਖਯੋ
 ਕਛਦੇਤਸਿਧਸੁਤੇਨਾਹਧਾਸਮਾਤਕਰੇਸੋਭਿਕ੍ਰ
 ਜੀਏ॥ ਵਾਕੀਅਸੀਸਲੇਤਿਸਕਲਸਤੈਧੋਤ
 ਵੈਤੋਪਯਾਲਥਾਤਮਨਥਿਚਾਰਿਲੀਜੀਏ॥
 ਏਕੇਕ੍ਰਿਪਾਲਾਤਿਲਕਦੀਜੇਅਥਭਾਲਮੋਹਿ
 ਹੋਤੋਅਵਾਰਤਿਨਕਆਇਸਕੇਦੀਜੀਏ॥
 ਹੋਨੀਰਿਦਮਹਿਧਛਨਦੀਜੇਥੇਰਿਧਨਧਥਾ
 ਨਤਾਤਕੇਨਿਹਾਰੇਜਾਇਮੁਹੁਤਿਕਿਛੀਜੀ

9

ਏ॥ ੫੩॥ ਕਬਿਤਾ ਜਨਕ ਜਾਬਿ ਚਾਲੀ ਹੋਨ ਗਗਿ ਸਮਿ
ਟਤਾ ਹਿਕੀ ਜੇਨ ਗਗੀ ਬਾਲੁ ਕਹੈ ਸੋਢੀ ਜੀਏ॥ ੫੪॥ ਪੁਨਖ
ਦੀਨੇ ਗਬ ਕੁਟਿ ਸਾਖਸੀ ਅਨਿ ਖੰਗ ਬਾਧੇ ਤਿਲ ਕਦੇ ਤਿ
ਭਾਲਿ ਕਹਿਯੋ ਸਤ੍ਰੀ ਤਲੀ ਜੀਏ॥ ਦੀਨੀ ਅਸੀ ਸਮਾਤਤਤ
ਤੋਹਿ ਬਿਜੇ ਹੋਇ ਲਗੀ ਯੋਨਿ ਸਿਕਪੀ ਠਕਨ ਮੈਨ ਦੀ ਜੀਏ॥ ੫
੬੫॥ ਤਿਮਨਾਇ ਪਾਇ ਲਾਗੇ ਤਬ ਮਾਤ ਕੇ ਰਿਖਤੀ ਅ
ਚਹਨ ਲਾਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀਏ॥ ੫੬॥ ਕਬਿਤਾ ਬਿਦ
ਕੀਨੇ ਸੀਅਤੀ ਅਚਿਖਨ ਕੀ ਅਸੀ ਸਦਈ ਸਬਹਨ ਕੇ ਚਕਨ
ਲਾਗਿ ਗਾਇ ਪਤਿਮਨਾਇ ਕੋ॥ ਤਹਾ ਕਹਿਯੋ ਸਤ੍ਰ ਪਨ ਬਾ
ਲ ਕੇ ਜੇਹੋ ਤਰ੍ਹੇ ਸੁਨਤਿ ਸਿਸੁ ਹਨਿ ਜੋ ਸੋ ਤੇ ਆਵਤਿ ਰਹਿ
ਧਾਇ ਕੋ॥ ਏਕੈ ਬਾਅਦ ਜਨਾਹ ਮਾਮੈ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ਤਹਿ ਅ
ਸੁਮ ਕਤਾਇ ਚਲਿਯੋ ਬਾਜੈ ਬਜਾਇ ਕੋ॥ ਜੋ ਜਨਾਇ ਕਗਾਇ
ਯੋ ਪਾਛੇ ਪਾਪਤਿ ਕੁਸਭਾਇ ਯੋਤਹਾ ਰਨ ਮੈ ਕੋ ਬਿਥਾਲਿ
ਆਇ ਬਲਿਯੋ ਹੋਰਿ ਸਾਇ ਕੋ॥ ੫੭॥ ਕੁੰਡਲੀਆ
ਤਾਖ ਯੋਤ ਬਕੁ ਸਕ੍ਰਪ ਹੋਇ ਕਗਾ ਜਾਂ ਉਰੇ ਭਾਗਿ॥ ਛਰੇ
ਧਰਮ ਲਜਾਇ ਕੋ ਮਾਰ ਚਲੈ ਰਨ ਤਿਆਗਾ॥ ਮਾਰਿ ਚਲੈ
ਰਨ ਤਿਆਗਿ ਤਬ ਹਿ ਸੁਰ ਸਿਖਰ ਪੁਕਾਰਿਯੋ॥ ਨਹਿ ਛਾ
ਰੇਗਾ ਤਹਿ ਜਾਇ ਮੁਝਿ ਕ੍ਰਾਂਤ ਸਿਧਾ ਰਿਯੋ॥ ਉਚ ਸਬਦਿ
ਸਿਸੁ ਕਹਿਯੋ ਸਤ੍ਰ ਪਨ ਸੁਵਨ ਨਗਾਖ ਯੋ॥ ਕ੍ਰਾਂਤ ਜਾਂ ਹੁਰੇ ਭਾ
ਗ ਕ੍ਰੋਧ ਪ੍ਰੈਤ ਬਕੁ ਸਕ੍ਰਾਖ ਯੋ॥ ੬੦॥ ਝੁਲਣਾ ਕ੍ਰੋਧ
ਹੋਇ ਤਬ ਬਾਲਾਇ ਹਬ ਚਨ ਭਾਖੀ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਮਾਰਨ ਤਿਆਗ
ਅਬ ਕਹਾਂ ਭਾਗੇ॥ ਛਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਗੀਤ ਨਹਿ ਨੈ ਕਕੀਨੀ ਬ
ਧਰਿ ਆਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦੀਨੇ ਤਿਆਗੇ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਤਿਹ ਗ
ਤ ਮੈ ਅਗਨ ਲਾਗੀ ਬਹੁਰ ਫਿਰਯੋ ਤਬ ਸਤ੍ਰ ਪਨ ਕ੍ਰੋਧ ਜ
ਗੇ॥ ਬਾਲ ਪਕਰ ਪਨ ਬਾਨ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਆਪਣੇ ਯੋਸੀ
ਤ ਸਰਤਾਹਿ ਤਨ ਕੇ ਪਲਾਗੇ॥ ੬੧॥ ਝੁਲਣਾ ਕੁਸਹਸ

ਕਤਤਬੁਸੀਤਸਹਿਸੈਨਮਾਰਿਯੋਕੇਪਉਠਤਨਥਿਕ
 ਲਰੁਏਲਕਸਾਗੀ। ਕਾਲਸਰਪਜਿਓਸਬਨਕੀਏ
 ਹਲਾਗਯੋਪਰਸਗਾਏਯੋਇਕਥਾਰਿਜੋਸੇਥਿਆਗੇ॥
 ਜੁਰਸੀਤਜਿਓਚਰਤਤਨਕੇਪਲਾਗੈਸਰਤਸਕਲਿ
 ਭੁਲੀਤਿਨਹਿਏਕਥਾਗੀ। ਏਕਥਾਲਕੇਰੂਪਭੁਮਾਨਿ
 ਹੁਏਗਿਰੇਗਥਹਥੀਯਾਰਿਸਬਸੁਪਥਿਸਾਗੀ॥ ੬
 ੨॥ ਫੁਲਣਾਅਸੁਕਰਕੁਰਾਜਥਿਖੁਤਤਨਕੇਪਲ
 ਗਯੋਭੁਏਥਿਕਲਤਿਹਦੇਹਕੀਸੁਪਥਿਸਾਗੀ। ਪੇਖ
 ਸਤ੍ਰਘਨਅਪਕਭੈਮਾਨਹੁਆਕੇਪਹੋਇਤਬਸੈਨਸਿ
 ਓਤਿਹਚਿਚਾਗੀ। ਲਰਹੁਸੋਕਤਜੇਥਾਲਕੇਹਨਨਕੀ
 ਜੋਗਥਜੇਰਕੇਕਹੀਤਿਨਥਾਤਿਸਾਗੀ। ਥਾਲਕਾਲ
 ਕੇਰੂਪਯਾਦਿਸਦਅਵੈਕੇਪਲਗਯੋਸਧਨਾਹਿਜੋਏ
 ਸਿਭਾਗੀ॥ ੬ ੩॥ ਫੁਲਣਾਅਪਕਰੇਖਮਾਨਮਾਤਿਤ
 ਥਕੀਓਸਤ੍ਰਘਨਾਨਰਖਸਬਸੈਨਭੇਦੁਖਤੁਗਾਗੀ।
 ਤਾਨਥਾਨਖਟਿਚਾਰਿਕੁਸਓਰਮਾਰੇਛੁਟਤੁਏਅਨਗ
 ਨਤਨਹਿਸਧਸਿਭਾਗੀ। ਮਹਾਘੋਰਥਿਕਗਲਸਰਿਤਾਹ
 ਛਾਡੇਕੀਓਕੇਪਤੁਨਤੁਪਤਜਿਸਅਗਨਜਾਗੀ॥ ਲ
 ਗੇਪੁਹਪਸਮਥਾਲਨਕਜਨਯੋਥਿਸਮਭਈਤਨਸ
 ਕਲਤਿਹਸੈਨਸਾਗੀ॥ ੬ ੪॥ ਕਿਤੁਲੀਆਮਨਮ
 ਹਿਕੇਪਯੋਸੀਅਸੁਤਹਨੇਥਾਨਤਬਚਾਥਿ॥ ਮਹਾਘੋਰ
 ਤੀਛੁਨਅਪਕਪਰਸਗਾਏਜਿਸਥਿਆਗੀ। ਪਰਸਗ
 ਏਜਿਸਥਾਰਿਘੋਰਿਏਕਥਾਨਸਤ੍ਰਘਨਾਸਰਪਿੰਜਰ
 ਚਹੁਓਰਿਮਧਸੇਅਤਹਿਦੁਖਤਮਨਾਨਿਕਸੁਨਪਾਵ
 ਤਨਹਿਪ੍ਰਾਨਥਿਆਕਲਿਤਿਹਤਨਮਹਿ॥ ਹਨੇਥਾਨਿ
 ਤਬਚਾਰਸੀਅਸੁਤਿਕੇਪਯੋਮਨਮਹਿ॥ ੬ ੫॥ ਸਵੈ
 ਯਾਸਰਦੁਸਰਜਾਏਪਕਯੋਰਨਸੈਤਿਹਸੁਗਰਿ
 ਅ

+ ਨਹਿ

ਗਾਇਦੀਏਯਰਨੀ॥ ਛੁਟਤੀ ਸਰਬਾਨਿਸਿ
 ਘਾਰਿਕੀਯੋਗਜਥਾਜਨਿਮਾਹਿਧਰੀਸਰਨੀ
 ੭॥ ਸਰਚਾਵਥਜਾਇਪਦਾਤਲਗਯੋਜਿਮਿ
 ਆਗਕਰੇਬਿਨਮੈਜਰਨੀ॥ ਅਥਥਾਲਪ੍ਰਕ੍ਰ
 ਮਕੀਉਪਮਾਮੁਖਤੇਨਹਿਜਾਤਿਕਛੁਥਰਨੀ॥
 ੬੬॥ ਸਦੈਯਾਮਨਮਾਹਿਬਿਚਾਰਿਕੀਯੋਕ੍ਰਮ
 ਜੀਯਹਿਜਪੁਕਰੇਮੁਭੁਸੈਮਦਮਾਤਾ॥ ਸੈਨਸਮੇਤ
 ਸਿਘਾਰਿਕਰੋਇਨਤੋਹਨਯੋਮਰੇਲਵਕੁਤਾ॥
 ਸ੍ਰੋਟਤਕੀਸਰਨਾਕਰਿਕੈਪਨਤਾਹਿਪਥਾਰਿਥਨੈ
 ਅਥਥਾਤਾ॥ ਚੀਲਨਮਾਸਕੋਤਛੁਕੈਰੇਮਾਨੇਗ
 ਨੇਭੈਰਵਕੈਕੁਸਰਗਤਾ॥ ੬੭॥ ਸਦੈਯਾਚਲਤ
 ਮੁਹਿਸਾਤਿਕਹੀਥਤੀਆਚਿਤਆਇਪਰੀਕੁ
 ਸਕੇਤਥਹੀ॥ ਅਰੁਭਾਤਸਿਘਾਰਿਕਰੇਰਨਮੈਮਨ
 ਹੋਇਪ੍ਰਸਿਨਹਮੈਅਥਹੀ॥ ਹੁੰਕੈਪਤੈਥੁਇਕਥਾਨ
 ਪਠਯੋਧਰਸਰਗਾਇਦੀਏਸਥਹੀ॥ ਜਿਮਪ
 ਚਿਨਪ੍ਰਚੰਤੁ॥ ਥਹੈਅਤਿਹੀਨਹਰੁਖਰੁਏਥਨਮੈ
 ਕਥਹੀ॥ ੬੮॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸਰਪੰਜਰਮਾਹਿਲ
 ਪੇਟਸਥੈਹਨਥਾਨਨਮੈਰਨਮਾਹਿਗਿਗਏ॥ ਭੁਜ
 ਜਾਵਨਕੋਨਹੀਠੈਰਰਹੀਪਨਸਤਤਥੈਮਨਮਾਹਿ
 ਰਿਸਾਏ॥ ਸੈਨਨਿਗਾਰਤਚਿਤਥੁਣੀ॥ ਤਿਹਆਗਿ
 ਬਿਨਾਸਥਅੰਗਜਗਏ॥ ਰਾਮਕੇਕੁਤਾਰਿਸਾਤਤ
 ਥੈਥਰਸੈਲਤਗਕੁਸਥਿਰਿਪਠਾਏ॥ ੬੯॥ ਕੀ
 ਤੇਥੁਆ॥ ਮਨਮਹਿਕੈਪਯੋਸਤਪਨਮਾਹਿਚਿ
 ਪਰਥਾਤਿਥਾਨੀ॥ ਮਾਘਰੀਤਥਰਪਾਕਰੀਮਹਾਦ
 ਖਤਿਰਿਸਮਾਨਾ॥ ਮਹਾਦਖਤਿਰਿਸਮਾਨਿਪੈਨਸ
 ਰਅਪਕਚਲਾਏ॥ ਘਰਹਿਥਾਲਪਰਜਾਇ

ਨੈਕੁ ਸਮੁਨਾਹਿ ਜਗਏ॥ ਸੈਲ ਲਗਹਿ ਇਹਿ ਤਿ
 ਤਕੁ ਸਮਹਿਤੁ ਮਾਰਤਤ ਨਾਮਾਹਿ॥ ਮਾਰਿਯੋ ਪਰਬ
 ਤ ਬਾਨ ਸਤ੍ਰਘਨ ਕ੍ਰੋਧ ਯੋ ਮਨ ਮਹਿ॥ ੭੦॥ ਛੁ
 ਪਾ॥ ਅਰੁ ਨੇਤ੍ਰਤ ਨਤ ਪਤਤਾ ਬ੍ਰਜਿ ਮਰੁਯੋ ਸਤ੍ਰ
 ਪਨਾਪਠਤ ਸੈਲ ਕ੍ਰੋਧ ਬਾਲ ਸੁੰਦ ਨਾਹਿਤਨ
 ਕਤਨਾ॥ ਜਿਮ ਬਰਖਾ ਰੇਤਹੇ ਮ ਬਾਨ ਤਿਸ ਪਰਹਿ
 ਬਾਲ ਪਗਿ॥ ਸਿਸੁ ਨਿਰੇਭੇ ਮਨਿ ਮਾਰਿ ਪੰਖ ਮਹਿ ਰਿਛ
 ਹਿ ਅਵਰਿਡਹਿ॥ ਹਨਤ ਬਾਨ ਨਿਸੀਕ ਵਹੁ ਕੁਸਾਰ
 ਟਤ ਸਰਘਾ ਸਚਿ ਮਾ॥ ਸੈਨ ਨਿਰਖ ਮਨ ਰੇਖ ਕਾਰਿ
 ਅਪਕ ਬਾਨ ਯਹਿ ਪਠਤ ਤਿਸਾ॥ ੭੧॥ ਛੁਪਾ॥
 ਅਤਿ ਪ੍ਰਸਿਦਿਤ ਬਾਲ ਸਕਲ ਸਰਬੰਗ ਕਰ
 ਹੀ॥ ਗੁਸੇ ਮਰਜਿ ਸ ਅਚਲ ਨੈਕ ਨਹਿ ਇਤ ਉਤ
 ਟਰਹੀ॥ ਸੈਲ ਪੁਰੁਸ ਸਮਲ ਗਹਿ ਪੰਖ ਅਤਿ ਦੁਖ
 ਤ ਸਤ੍ਰਘਨਾ॥ ਅਵਰ ਤੀਨ ਸਹਿ ਹਨੇਤਾ ਹਿ ਕਰ ਅ
 ਪਕ ਕ੍ਰੋਧ ਮਨਾ॥ ਕਾਟੇ ਨਿਅਈ ਦੁਭਹਿ ਤਿਹਤ ਨਕ
 ਨ ਸੁਮ ਕਛ ਬਾਲ ਤਨਾ॥ ਅਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਲਾਗਹਿ
 ਸਿਸੁ ਚਕਰੇ ਭੁਏਤ ਗਾ ਸਕਲ ਜਨਾ॥ ੭੨॥ ਛੁਪਾ
 ॥ ਤਪਤਤ ਕਾ ਜਿਮ ਬਾਲ ਬਹੁਰ ਸਰਤੀਨ ਪ
 ਠੇਤਿਗਾ॥ ਪੁਰਤ ਪਰਨ ਮੁਰਛਾਇ ਬਾਨ ਪੰਖ ਯੋ ਨੈਨ
 ਨਿਜਿਗਾ॥ ਕਟ ਜਤਨ ਕਰ ਅਪਾਸਤ੍ਰਘਨ ਕਿਵਹਿ
 ਬਚਾਇਯੋ॥ ਅਵਰ ਸੈਨ ਕਰ ਹਨ ਸਬਾ ਸਿਸੁ ਪ
 ਰਨਗਿ॥ ਗਾਇਯੋ॥ ਭਰਤ ਅਨ ਜਤ ਸਕ੍ਰੋਧ ਹੋ ਅ
 ਵਰ ਪਠੇਤਿ ਹੁਸਟ ਸਹਿ॥ ਛੁਟਤ ਭੁਏ ਮਨੋ ਕ੍ਰੋਧ
 ਟਿਲਾ ਗਾਤਿ ਅੰਤਨ ਸਕਹਿ ਕੋਗਾ॥ ੭੩॥ ਛੁਪਾ॥
 ਬਰਨ ਸਕਤਿ ਤਿਹ ਕਵਨਾ ਅਮਿਤ ਸਰਘ ਰਯੋ ਸ

ਤਪਨਾਸੀਆਸੁਤਕ੍ਰਪਤਕੁਯੇਪੇਖਤਿਹ
 ਮਹਾਦੁਖਤਮਨਾਚਕ੍ਰਲੇਤਕ੍ਰਹਿਥਾਲ
 ਪਾਸਾਜਿਮਕਟਤਸਕਲਸਹਿ। ਨਿਕਟ
 ਨਾਮਾਵਨਦੇਤਕ੍ਰਪਯੋਕ੍ਰਸਅਧਕ੍ਰਕ੍ਰਪਕ੍ਰ
 ਕ੍ਰਾਤਥੈਰਲੇਵਹੁਅਥੈਰਅਗਨਰਪੇਤਹਿ
 ਤਪਯੋਸਿਸਾਤਾਹਿਪਠੇਜਮਧਾਂਸਮਹਿ
 ਨਨਕੀਯੋਲਵਸੁਰਜਿਸਾ॥ ੭੪॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਅ
 ਮਨਮਹਿਕ੍ਰਪਯੋਕ੍ਰਾਤਲਵਖਟਸਹਿਪਠੇਰਿਸ
 ਈ। ਉਰਲਾਗੇਤਬਸਤ੍ਰਪਾਨਨਕੁਦਿਸਦੀਯੋ
 ਉਤ੍ਰਾਧ੍ਰਿ। ਨਕੁਦਿਸਦੀਯੋਉਤ੍ਰਾਧ੍ਰਿਮ੍ਰਿਤਕ੍ਰਜ
 ਬਤਧ੍ਰਿਯੋਸੁਰਬਗਿਯਾਦ੍ਰਹਤਨਕਰਿਤਾਹਿ
 ਬਹੁਰਪਟਕ੍ਰਯੋਤਿਹਧਰਪਗਿਲਵਅਰਕ੍ਰ
 ਨੇਗਨਿਥਾਲਨਹਿਮਾਵਤਤਨਮਹਿ। ਖਟਿ
 ਸਰਪਠੇਰਿਸਾਧ੍ਰਿਕ੍ਰਾਤਲਵਕ੍ਰਪਯੋਮਨਮਹਿ॥
 ੭੫॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਅਮਨਮਹਿਕ੍ਰਿਕ੍ਰਪਥਾਲਪ
 ਨਖਲੀਨੇਤਾਤਕਾਲਿਬਹੁਰਦਾਧ੍ਰਿਬਾਨਅਵ
 ਰਮਾਹੇਰਿਸਾਧ੍ਰਿਕ੍ਰੋ। ਪਰੇਦਥਿਰਸੇਨਮਾਹਿਵਾ
 ਤੇਕ੍ਰੋਥਿਬਚਤਨਾਹਿਰਹਤਕ੍ਰਪਯੋਪਪਰਿਯੋ
 ਪਰਨਮੁਰਦਾਧ੍ਰਿਕ੍ਰੋ। ਦੀਨੀਯਨਸਕਲਸੇਨ
 ਥਾਲਕ੍ਰਿਤਅਧਕ੍ਰਦੇਨਹੈਕ੍ਰੋਪਸੁਗਲਅਸ੍ਰ
 ਪਕ੍ਰਹਿਯੋਤਿਹਧਾਧ੍ਰਿਕ੍ਰੋ। ਤਰਵਰਸੇਥਾਧਿ
 ਯੋਥਾਜਿਫਿਰਤਿਆਪਿਕ੍ਰਾਤਕ੍ਰਜਮ੍ਰਿਤਕ੍ਰ
 ਪੇਖਿਦੁਖਤਿਸੁਰਰੇਵਤਿਥਿਲਲਾਧ੍ਰਿਕ੍ਰੋ॥
 ੭੬॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਅਮੁਰਦੁਤਲਵਪਰਿਯੋਜ
 ਹਾਤਹਾਜਾਧ੍ਰਿਗ੍ਰੋਕ੍ਰਸਪੇਖਕ੍ਰਾਤਦੁਖਤਿ
 ਸੁਰਮਨਿਮਹਿਰਿਸਾਧ੍ਰਿਯੋਯੋ। ਬਾਨਨਸੇਥ
 ਪ੍ਰਯੋਅੰਗਰਿਗਰੁਧ੍ਰਿਯੋਮ੍ਰਿਤਕ੍ਰਸਮਚਥ
 ਯੋਚਿਤਮਾਹਿਥਾਲਮੰਤ੍ਰਹਰਾਧ੍ਰਿਯੋਯੋ॥

ਲਿਖੀਤਥਪਤੀਯਾਸਥਥਤੀਆਪੁਰਹੁਤਹੁਕੇ
 ਚਹੀਅਤਿਹੇਸੁਪਾਮੇਹਿਥਾਨਤਹਿਪੁਰਹੇਯੋਯ
 ਪੁਰਹੇਸਰਹਿਏਦੁਮਾਲਤਾਤਕਾਲਲੀਨੀਸੁਪਦੇਖ
 ਯੋਪਜਸਕੁਅਮਯੋਕੁਸਜੀਸਗਾਇਯੋਯੋ॥੭
 ੭॥ਕਥਿਤਾ॥ਸੇਵਕਥਲਾਇਨਿਕਟਿਆਪਨਥੇ
 ਸਾਇਸਕੁਅਮਿਤੁਦੈਗਥਕਹਿਯੋਪਦਨਥੇਗਧ
 ਟੀਥਿ॥ਜਗਪੁਰਿਯੋਮਿਤਕਥਾਲਪੁਰਚਯੋਤਹ
 ਤਾਤਕਾਲਕਹਿਯੋਪੁਣਾਮਅਵਰੁਚਰਨਸੀਸਨਿ
 ਆਈਥਿ॥ਥਿਦਾਹੋਇਚਲਿਯੋਦੁਤਪੁਰਚਯੋਜਹ
 ਸੀਅਪੁਤਜਾਇਪਾਇਲਾਗਿਸਪਾਕਸਜੀਦਿਖ
 ਟੀਥਿ॥ਭੇਜਯੋਸਰਗਜਕਾਜਕੀਜੈਅਥਥਿਲ
 ਮਛਾਥਿਦੈਜੈਮੁਖਤਾਹਿਥੀਗਮਿਤਕੇਜੀਵਾਈ
 ਥਿ॥ ੨੮॥ਕਥਿਤਾ॥ਅਮਿਤਕੇਰਿਲੀਯੋਥਾ
 ਲਹਾਥਿਯੋਮੁਖਤਾਤਕਾਲਫਿਰਕੇਯੋਸਥਗਤ
 ਤਾਤਜਨਕਜਾਮਨਾਇਕੈ॥ਪ੍ਰਾਨਪਰਦੇਹਮਾਹਿ
 ਸਿਸੈਕਛਰਹਿਯੋਨਾਹਿਥਿਠਯੋਲਵਸੁਰਥਚਨਿ
 ਥੋਲਜਹੋਹਿਰਿਸਾਇਕੈ॥ਸਤ੍ਰਕਹਾਗਏਕਾਹਿ
 ਸੁਤੇਸਿਸੁਪਰਿਯੋਜਾਗਰੇਥੈਕਹਤਕਾਤਪੁਕ
 ਰੋਹੁਤਿਨਧਾਇਕੈ॥ਸਤ੍ਰਨਕੇਹਨਨਕੀਨੇਲੀਨੇਹੈਮ
 ਹਿਅਦੁਥਾਧਿਯੋਹੈਕਦੇਸਸਾਥਦੀਨੇਹੈਦਿਖਾਇ
 ਕੈ॥ ੩੯॥ ॥ਇਤਸ੍ਰੀਸਤ੍ਰਘਨਹਨ
 ਨਹਨਤ੍ਰਿਤੀਆਮੰਕਸਮਾਪਤਿ॥ ੩॥ਕ੍ਰਿਤੁਲੀ
 ਆ॥ਅਤਿਹਰਖਾਨੇਸੀਆਸਤਿਪਿਤਾਅਨੁਜ
 ਕਰਘਾਤਾ॥ਕਾਹੁਤੇਨਾਹਨਟਰਤਕਠਨਕਰਮ
 ਕੀਥਾਤਾ॥ਕਠਨਕਰਮਕੀਥਾਤਿਲਿਖਯੋਜਿਮ
 ਅੰਕਥਿਯਾਤਾ॥ਜੋਇਛਾਭਗਵਾਨਮਾਨਲੀਜੈ

ਪਰ

ਕੁਸਗਤਾ ਜੋਨਗਾਰਿ ਬਲਿਵਾਨ ਲਖੀਨਹਿ ਪਰਤ ੨੮
 ਥੀ ਸਨਗਤਿ। ਪਿਤਾਮਹ ਜਕਰਿ ਘਾਤਿ ਸੀਅ
 ਸਤਹਰਖਾਨੇਅਤਿ। ੧। ਝੁਲਣਾ। ਖੇਤਜੀਓ
 ਦੇਉ ਬੀਰਰਣਪੀਰਗਏ ਕਰਤ ਪਰਸਿਥਾਤਿਅ
 ਥਕੁਹਾਕੀਜੈ। ਬਾਲਪਕਰਪਨਬਾਨ ਸਾਵਧਾਨਹੁ
 ਆਕੇਉ ਅਵਰਆਵੇਤਾਹਿ ਮਾਰਿਦੀਜੈ। ਸੀਅ
 ਧੁਤਮਨਮਾਹਿਖੁ ਸਹਾਲਹੁਏ ਹਨਨਕੀਏ ਸਰੁਸ
 ਰਤਨ ਸੇਕਛੀਜੈ। ਹੇਤ ਸੁਧਾਥਿ ਪਰੀਤ ਬਿਨਾਸ
 ਕਾਲੇ ਜੋਨਗਾਰਿ ਬਲਿਵਾਨ ਨਿਚਿਤ ਜਾਨਲੀਜੈ।
 ੨। ਝੁਲਣਾ। ਗਏ ਕੁਗਰਨਤਿ ਮਾਗਿਥੇ ਮਧ
 ਜੇਈਨੋਗਰਜਾਇ ਮਧਸਾਲ ਕੇਦਰ ਸਦੀਨੋ। ਤੋਹ
 ਆਪਰਧੁ ਨਾਭਨਿਜਗਾਥਲੀਏ ਦੇਤੋ ਅਗਨਅ
 ਗਰਮਨ ਯਥਾਤੀਨੋ। ਬੇਦਪਜਤ ਚਿਖਾਥਿ ਮਾਸਿ
 ਬਸਿਸਟਿ ਸੇਤੀਤਾ ਅਵਰਮਨਿ ਅਨਕਅਨਗਤਿ
 ਦੀਨੋ। ਬਾਂਸਅੰਗਥਨਵਾਇਤਹਾਏ ਕਪਿਤਮਾਤਾ
 ਹਿੰਦੀਰਹਧੁ ਬੀਰਸਿਥੇਗਾਹਿ ਦੀਨੋ। ੩। ਝੁ
 ਲਣਾ। ਘਸਟਕੇਸਲੇਤਹਾ ਮਧਸਾਲ ਕੀਨੋਕ
 ਰਮਕੀਕਨਾਧਾਥੁ ਨਾਭਸੇਹੈ। ਸਹਿਸਾਸਟ
 ਅਸੀਹਇ ਜਨਿਤਨਿਵਤਾ ਬੇਦਪਜਤ ਕਰਿਪ੍ਰੀਤ
 ਮਨਲੇਤਸੇਹੈ। ਅਵਰਧਿਪ੍ਰਤਜਵਤਿਲਪਕੀਕੇਰ
 ਅਹੁਤੀਸਤੀਸਮਾਏ ਕਸਮ ਅਗਨਜੇਹੈ। ਏ
 ਦ੍ਰਅਹਿਸਰਸਕਲਿਤਿਹਰਵਰਅਏਪੇਖਦਰ
 ਸਸੀਗਾਮਅਤਿਹਰਖਹੈਹੈ। ੪। ਝੁਲਣਾ। ਤੀਜ
 ਏਕਨਰਿਨਾਰਿਏ ਕੁਰਹੁਏਤਹਾਹੁਤਜੈਕਰਮਤ

ਮਹਾਕਾਗਾ ਸੁਰਕੁਪੀਰ ਕੁਰ ਅਨਿਕਰਹਿਆ
 ਰਸਾਜੈ ਅਵਰ ਰਚਹਿ ਕੁਰੁ ਨਤਹਾ ਬਹੁ ਸਾਥਾ
 ਸੇਵਕਰਤ ਲਘੁ ਬੀਰ ਤਿਹਤੀ ਰਚੇ ਚਿਅਵਰਦਾ
 ਸਮਾਨਗਾਨਤ ਚਿਤੁ ਹੋਰ ਪਾਗਾ ਜਗਤੁ ਤਤਤੁ
 ਮਹਾ ਅਨਿਦ ਸੇਤੀ ਜੁ ਪਥਾਰਤਾ ਕਾਇਰੇਤ ਬ
 ਚਿਚਾਗਾ ਪਾਕਿਰੁ ਲੀਆ ਅਤੁ ਅਨਿਦ ਮਹ
 ਸਕਲਤ ਹਿਕਰੁ ਮਕਰਤ ਲਘੁ ਗਾਇਤਿਹ ਅ
 ਵਸਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਏਰ ਵਕਾਇਰ ਮਖਗਾਇ। ਬ
 ਵਕਾਇਰ ਮਖਗਾਇ ਜਾਤ ਹੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਇ। ਭਯੋ
 ਸੁਰਘਾਨ ਪਾਤਿ ਸੈਨਾਇ ਕੁ ਸਿਸੁ ਮੁਰਦੁ ਆਈ। ਕੀ
 ਯੇ ਸਬਾਨ ਕੋਨਾ ਸੁਸੁ ਵਨਦੈ ਸੁਨਹੁ ਜਗਤਿ ਪਤਿ।
 ਕਰ ਮਕਰਤ ਲਘੁ ਗਾਇ ਸਕਲਤ ਹਿਅਨਿਦ
 ਮਹਿਅਤਿ। ੬੦। ਸਦੈ ਯਾਗਾ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸਥੇ
 ਬਿਧਕੈ ਪ੍ਰਕੁਪੁ ਛੁਤਹੈ ਰਵਰੀ ਬਤੀਆ ਨਹਿ
 ਗਾਨਕੈ ਬਿਥਨ ਮੈਰਹਿ ਹੋ ਕਿਹ ਪਾਤ ਕੀ ਯੋਰਘ
 ਕੋਨਤੀਆ ਸਾਨਿ ਬਾਤ ਅਚਾਨਕ ਆਗਿ ਲਗੀ ਤਿਹ
 ਜਾਗਦਈ ਸਥਕੈ ਛੁਤੀਆ ਤਬ ਲਗਾ ਮਹਾ ਚਿਤ ਚਿਤ
 ਰਈ ਬਾਤਿ ਜੋ ਪ੍ਰਕੁਏ ਯੋਰ ਨਿਸੈ ਹਤੀਆ ੭੦। ਸਦੈ
 ਯਾਗਾ ਕਰਿ ਜੋਰਤ ਬੇਰਵਿ ਬਾਤਿ ਕਹੀ ਰਘੁਨਾਇਕ ਸਿਸ
 ਤੁਰਾਇ ਸੁਨਾਈ। ਇਕ ਬਾਲੁ ਤੁਰੇਗਾ ਹਿਯੋ ਪ੍ਰਿਥੁ ਮੈ
 ਤਿਹਿ ਤੁਤ ਕੁਲੀਗਾ ਕੁਮਾ ਸੁਚਾਈ। ਸਰਸੀ ਤਹਨਿਯੋ
 ਕਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਤਿਸੈ ਸਥਕੈ ਧਿਓਨੈ ਨਹਿ ਗਾਥ ਚਿਠਾਈ। ੮੦।
 ਸਦੈ ਯਾਗਾ ਤਿਹ ਬਾਪੁ ਤੁਰੇਗਾ ਮਕੋਤਰ ਸੇਧਨ ਬਾਨੁ ਲੀਏ
 ਸਾਵਧਾਨੁ ਯੋ। ਘਨ ਸਤੁ ਤਬੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਜੋਤਿਹ
 * ਬਾਲ ਪ੍ਰਾਕੁਮ ਕੀ ਚਿਧਾ ਸੁਖਨਾਨ ਜੋਤ ਕੁਛ ਅਬ
 ਗਾਈ।

ਬਾਲਕ ਕੇ ਪਠ ਬਾਨ ਦਯੋ ॥ ਤਬ ਫੁਲ ਸਮਾਜਿ ਲਗ
 ਯੋ ਸਿਸ ਕੇ ਕਹਿ ਰੇ ਅਤਿ ਸੇ ਸਰੁ ਬੈ ਚਲੁ ਯੋ ॥ ਸਰੁ
 ਘੇਰਿ ਲੀਯੋ ਪਾਨ ਸਤ ਜਥੈ ਬਲੁ ਲੇਗਨ ਕੇ ਸਬਦੁ
 ਯੋ ॥ ੮ ॥ ਸਵੈਯਾ ਜਾਪ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ
 ਪਾਨ ਸਤ ਤਥੈ ਮਾਮਾ ਹਿਰਿ ਸਾਧਿਯੋ ॥ ਬਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ਨ ਮਹਾਨ ਹਿ ਸਰ ਕੇ ਚਿੰਨ ਨੀ ਜਗ ਜਾਧਿਯੋ ॥ ਕੋਟਿ
 ਪਾਇਨ ਸੇ ਕਵਹੀਤੁ ਮਤਾਤ ਤਥੈ ਰਣ ਮਾਹਿਰਿ ਰਾਧਿ
 ਯੋ ॥ ਦੁਤ ਬਾਨਾਇ ਕਹੀ ਯਤੀ ਆਠ ਪਾਇ ਕੇ ਸੀਤਿ ਨਿ
 ਰਾਖ ਸੁਨਾਧਿਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਕਿੰਤੁ ਲੀਯੋ ॥ ਮਾਰਿਯੋ ਬਾਲ
 ਕ ਸਤ ਪਾਨ ਅਨਿਦ ਓਗਨ ਸਮਾਤਿ ॥ ਲੀਯੋ ਅਸੁ ਮੁਕਤ ਓ
 ਜ ਬਹੀਏ ਬਚਾਰੀ ਬਾਤਾ ॥ ਹੀਏ ਬਚਾਰੀ ਬਾਤ ਬਾਲ ਕੀ ਮ
 ਤਿ ਕੋਓ ਆਵੈ ॥ ਮਨ ਮੇ ਕਰੈ ਗਿਲਾਨਿ ਤੇ ਜੇਗਨ ਛੁੜੁ ਜਾ
 ਵੈ ॥ ਤਹ ਰੀਯੋ ਬਿਸੁ ਮਾਧਿ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
 ਅਨਿਦ ਓਗਨ ਸਮਾਤਿ ਸਤ ਪਾਨ ਬਾਲ ਕ ਮਾਰਿਯੋ ॥ ੧੧ ॥
 ਛੁਪਾ ਅਪਕ ਅਵਧਤ ਹਿ ਕਹਰ ਬਹੁਰ ਚਲੁ ਯੋ ਸਤ
 ਪਾਨ ॥ ਜੋ ਸਿਸ ਕੇ ਕੋਓ ਹੋਤ ਹਨਿ ਯੋ ਸੁਨਿ ਅਵਤਤਤ ਛਿ
 ਨਾ ॥ ਏਕੈ ਬਾਯੋ ਹਿ ਬਾਲ ਯੋ ਕਹਿ ਕਚ ਕੀ ਯੋ ਜਥਾ ॥ ਯੋ
 ਕੋ ਜੋ ਜਨ ਲੇਗਾ ਏਕੁ ਯੋ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਸਹੰਤ ਬਾ ॥ ਤਿ ਸਹਿ ਪ
 ਕਾਰਿਯੋ ਸਿਖਰੁ ਸਰ ਕਾ ਜਾਓ ਅਬ ਬਾਲ ਹਨਾ ਸੁਨ
 ਤ ਫਿਰ ਯੋਤ ਬਸਤ ਪਾਨ ਕੁਪ ਯੋ ਜੋ ਪਤਿ ਹ ਅਪਕ ਮਨਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਕੁਰਤ ਅਨ ਜ ਕੇ ਦੇਖ ਬਾਲ ਪਾਨ ਬਾਨ ਲੀ
 ਓ ਕਹਿ ॥ ਕੀ ਚਿ ਪਰ ਸਪਹੰ ਜ ਪਨਾਯਨ ਕੋ ਓਟਰਤ ਸਰ
 ਬਾਗਿ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁਲਹਤ ਕਵਨ ਓਪਾ ਅਬ ਕੀ ਜੋ
 ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਹਿ ਸਰ ਕਵਨ ਤਿਹ ਪਟਤੁ ਜਟੀ ਜੋ ॥ ਸਬ
 ਮੈਨਾ ਬਾਲ ਕਹਨ ॥ ਮੁਰਛਾਧਿਯੋ ਤਹਿ ਸਤ ਪਾਨ ॥ ਜੁ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਕਾਧਿ ਰਹ ਸਕਲ ਸੁਨਾਧਿਗ ਮਾਰਿਨਿ ॥ ੧੩
 ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਬਹੁ ਗਿਥਿ ਮੁਖੁ ਨਿਕਹਤ ਸਨਤ ਰਘੁ ਬੀਰ
 ਸੁਵਨ ਪਗਿ ॥ ਬਾਲ ਕੁਤੁ ਮਰੇ ਰੁਪ ਮਗ ਬਲਿਵੰਤ ਸਰ
 ਬਾਗਿ ॥ ਤੁਮ ਆਯੁ ਪਕਰਿਨਾ ਹਿ ਅਵਰਿ ਸਬ ਬਰਨ ਸਿ

ਆਮਘਨਾ ਕੋਊ ਨਸਮਕਰਿ ਸਕਤਿ ਸਰੁਟ ਅਤਿਸੋ
 ਚਪਰਤਮਨਾ ਜਿਸਹਿਉ ਠਾਠਿ ਚਿਹਾਥੁ ਤਿਹੋ ਸੋਊ ਸੁ
 ਰਪਛਤਾਤਮਤਿ। ਕਿਨਹੁ ਨਸਮਸਹਿਕਰਿ ਸਕੈ
 ਸਥਨਿਨਿਹੋਏ ਜਗਤਿਪਤਿ॥ ੧੪॥ ਛਪਾਸ
 ਕਲਥਾਤੁਕਹਿਉ ਟੀਤਿ ਨਹੁਸੁਨਲਗਚਿਤਮਤਿ॥
 ਮੰਤਰਜਾਂਸੀਗਮਤਥਹਿਉਹਕਹੋਜਗਤਿਪਤਿ॥
 ਕਰਮਕਿਕਨਾਗਾਥਜਪਅਥਚਿਤਮਕੋਕਰਤਲ
 ਘਨਜਗਤਾਤੁਜਾਹੁਅਥਮਾਗਯੋਤਕੋਸੁਨੀਅਤਿ
 ਬਾਲਪਾਕਮੀਪੁਛਲੇਹੁਕੁਲਨਾਮਤਿਗਾਅਸੁਛਰ
 ਪਤਿਹੋਹੋਗੀਹਨਨਕੀਯੋਘਨਸਰਜਿਗ॥ ੧੫॥ ਕੁੰਡਲ
 ਆਤਥਰਘਪਤਿਆਹਿਸੁਕਰੀਜਾਹੁਤਹਾਤਮ
 ਬੀਗਪਿਮਾਨਿਹਾਰੇਕਾਤਤਮਰਛਤਿਘਾਤਸਰੀ
 ਗਾਮਰਛਤਿਘਾਤਸਰੀਰਸਕਲਸੁਪਵਕੀਲੀਜੈ॥
 ਬਹੁਰੈਧੇਖਹੁਬਾਲਪੁਛਤਿਹਜਪਕਰੀਜੈ॥ ਕਵਨ
 ਨਾਮਕੁਲਮਾਤਤਾਤਿਕਿਹਸੁਵਨਪਾਰਸਥਾਜਾਹੁਤਹ
 ਤਮਬੀਰਕਰੀਆਹਿਸੁਰਘਪਤਿਤਥਾ॥ ੧੬॥ ਸਵੈ
 ਯਾਕਥਿਤਾਅਹਿਸੁਪੁਰਸੀਸਪਰਿਚਲਜੇਪੈਪੁਨਾ
 ਮਕਰਿਲਮਨਜਸਾਜਸੈਨਅਤਹਿਰਿਸਾਹਿਕੋਅਨਕ
 ਜੋਪਾਦਲੇਸੇਗੰਮਰਤਪਾਰੇਅਨੰਗਲਚਨਕੀਚਾਹਿਹੀ
 ਏਰੋਖਉਪਜਾਹਿਕੋਥਾਨੀਗਜਥੇਸਮਾਹਿਘਾਹਿਕ
 ਕੋਨਾਹਿਪਾਰਿਐਸੀਪੁਰਿਉਤੀਸੁਰਲੋਯੋਹੈਛਪਾਹਿ
 ਕੋਆਛੇਰਘਗਾਹਿਬੀਰਧੀਰਨੈਕਹੁਨਪਰਤਹੈਅਵ
 ਰਜੇਪੁਕੋਹੋਕਾਰਿਏਤਹੈਪਰਾਹਿਕੋ॥ ੧੭॥ ਕਥਿਤਾ
 ਗਥਜੇਰਲੇਗਨਰਘਨਾਥਹੁਸੇਕਹੀਥਾਤਏਤੀਪੁਰ
 ਸੈਨਪਠੇਤਹਾਕਵਨਕਾਜੇਗੋਥਸਹੈਰਿਖਪੁਤਕਿਸੇ
 ਬਾਲਕਅਗਯਾਨਤਾਸਿਹੈਕੋਅਜਾਨਿਪਕਰਥਾਪੁ
 ਤਮਥਾਜੇਗੋਹੈਹੈਕਵਾਚਿਤਬਾਲਮੀਕਜਕੇਸੁਤਮੰਤ
 ਨਕੀਸਕਤਿਸਾਬਹਨਜੇਸਰੁਸਮਾਜੇਗੋਕਹਤਰਘ
 ਬੀਰਬੀਰਮਨਸੈਬਿਚਾਰੇਤੁਨਾਹਨਦਿਜਤਾਤਿਜੇ

੭

ਨੋਕੀਨੋਅਕਾਜਹੈ॥ ੧੮॥ ਕਥਿਤਾਹੋਤਥਾਲਸੀਕ
 ਤਾਤਮਨਮੈਬਿਚਾਰੇਬਾਤਸੁਨਤਮਖਹੋਹਿਦੈਤੋਈਯਹ
 ਆਵੇਤਾ॥ ਧ੍ਰੁਬਮੈਹਮਪਠਯੋਤਰਿਖਜੀਗ੍ਰਹਿਹੁਤੇ
 ਨਾਹਿਬਲਪਹਿਧਾਇਯਾਲਤਹੋਜਗਹੋਕੁਰਾਵੇਤਾ॥ ਹ
 ਸੈਤਿਹਬੈਰਾਨਾਹਿਕੀਨੋਉਤਪਾਤਕਾਹਸਮਝੈਰਿਦਮਾਹਿ
 ਰਾਮਲੋਗਨਸੁਨਾਵੇਤਾ॥ ਗਯਯੋਬਹੁਕੁਭਿਕਛੁਬੁਗਯੁਲ
 ਗਯਯੋਨਾਹੋਹੋਤਰਿਖਪੁਤਦੈਤੋਸੁਨਤਿਜਗਪਾਵੇਤਾ॥
 ੧੯॥ ਕਥਿਤਾਸੈਨਾਚਲੀਥੇਸੁਮਾਰਿਯਾਯੋਨਾਹਿਜਾਤਿ
 ਪਾਰਯੋਜਸਥਰਖਪੁਏਸੁਰਮਗਥਾਕੇਹੈ॥ ਸਥਹਿਚ
 ਲੇਜੁਆਨਿਛੜੀਅਤਤੇਜਿਵਾਨਿਜੁਪਕੋਪ੍ਰਥੀਨਕੋਉ
 ਸਮਸਾਰਨਤਾਕੇਹੈ॥ ਪਹੁਚੇਰਨਠਾਵਰਤਗਗਜਾਕੇਕੁਦ
 ਰਬਲੀਸਿੰਦਰਸਰੁਪਪ੍ਰਿਯਮਾਤਪਿਤਾਵਾਕੇਹੈ॥ ਧ੍ਰੁਬੁਕੋ
 ਰਜਾਇਯਾਇਹਰੋਖਹੁਸੈਚਲੇਪਾਇਲਰਹਨਕੀਚਾ
 ਹਿਅਵਰਬਾਛਾਨਜਾਕੇਹੈ॥ ੨੦॥ ਕੁੰਡਲੀਆਾਰਨ
 ਮਹਿਸਥਪ੍ਰਾਪਤਿਰੁਏਦੈਯੋਇਸਥਤਥਾਲਾਚਕਤਰਹੋਤ
 ਹਨਿਰਖਮਨਾਦਿਸਟਿਪਰਤਸਮਕਾਲਾਦਿਸਟਪਰਤ
 ਸਮਕਾਲਥਾਲਸਿੰਦਰਿਅਦਿਭੁਤਿਛੁਬਿ॥ ਕੋਟਸਰਸ
 ਮਤੇਜਨਾਹਿਸਹਿਸਕਤਰਹੋਦਾਬਿ॥ ਪ੍ਰਥਪਸਤ੍ਰਪ੍ਰਥਪਾ
 ਤਸੋਚਉਪਜੀਅਤਿਮਨਮਹਿ॥ ਦੈਯੋਇਸਥਰਥਾਲ
 ਰੁਏਪ੍ਰਾਪਤਿਸਥਰੁਣਮਹਿ॥ ੨੧॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਕਲਤ
 ਪਰਸਪਰਿਬਾਤਿਮਿਲਕਾਤਦੈਉਨੋਰਖਸੈਨਅਤਿ
 ਪ੍ਰਥਲਮਨਮਾਹਿਧਾਰਿਯੋ॥ ਇਸਦਦਵਕੀਸੇਵਥਿਨੁ
 ਸਿਧਿਨਾਹਿਇਹੈਮੰਤ੍ਰਸਿਸਸਾਹੁਹਿਰਦੇਬਿਚਾਰਿਯੋ॥
 ਤਾਤਕਾਲਹੀਜਾਇਸਰਮਾਹਿਮਜੋਨਕੀਯੋਜੋਰਿਕਰ
 ਪ੍ਰਸਸੋਰਵਸਿਭਾਰਿਯੋ॥ ਕਰਹਾਥੇਜੋਰਨਮੋਹਿਯਮਤੇ
 ਹਸਰਨੀਪਰੇਹੋਹਿਅਪੀਨਯਹਿਬਚਉਚਾਰਿਯੋ॥ ੨੨
 ॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਥਾਲਸੁਰਗੁਰਵਿਤਕੋਮੰਤ੍ਰਕੀਨੋਦੈਉਕ
 ਰਤਤੰਤੰਭਿਤਹੀਏਪ੍ਰਾਤਧਾਰੀ॥ ਸਕਲਸ੍ਰਿਸਟਿਅਧਾ

ਰਕਰਿ ਤਾਰਤੁ ਹੀ ਤੇ ਹਿਜਾਨ ਸਮਰਥ ਅਥਿਥਿਨੇ ਜਾਗੀ॥
 ਇੰਦੁ ਆਇ ਸੁਤੁ ਦੇਵਤੁ ਮਸੇਵ ਮਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੇਤੇ ਤੇਜੁ ਪੈ
 ਮਹਾਂਗਾਰੀ॥ ਏਹਿ ਜਪਮਹਿ ਜੀਤਨਿ ਹੇ ਚੀਤਕੀ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾ
 ਰਿਕੈ ਲਾਜਗਥ ਯੋਗੁ ਮਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਫੁਲਫੁਲਾਨਾ ਮੇਅਧ
 ਕਅਨੀਤੋ ਮੇਧਕੇਤਰੇ ਅਸਟਚਾਰਥ ਸੋਧ ਸਥਜਗਤ
 ਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਚਰਚੁ ਗਵਾਨੇ ਕੇਨਾ ਮਲੀ ਜੇ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ
 ਕੁਲ ਖਰੈ ਨਾ ਸਜਾਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਿ ਦਿਵਾਤ ਕਰਿ ਦੇਵ ਕੇ ਜਾਪ ਕੇ
 ਜੇ ਹੋਇ ਸਿਧਗੁ ਮਾਹਿ ਤੇ ਤਨਕ ਨਾਹੀ॥ ਏਵ ਆਇ ਅਇਤੁ
 ਮਨਮਾਹਿ ਪਾਰੇ ਜੇ ਓਇ ਫੁਲ ਬਾਛੈ ਤਾ ਤਕਾਲ ਪਾਹੀ॥ ੨੪॥
 ਫੁਲਫੁਲਾਨਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਲ ਪੂਰਨਾ ਮਨੁ ਜੋਧ ਜਾਨ ਪਾਏ ਬਧੁ ਚ
 ਤਿਹਾਵੇ ਮਲੇ ਰਵਨਾ ਮਧਿਆਵੇ॥ ਕਰਨਗਾ ਸਕਰੇ ਜੇਰ
 ਜੇ ਚੀਤੁ ਗਾਥੇ ਭਾਨਿ ਰੁਗਤਿ ਤੇ ਤਾਤੁ ਤਤ ਕਾਲ ਪਾਵੇ॥ ਅ
 ਵਰੇ ਸਹਸਰ ਮਧਾਨਾ ਮਧੁਰ ਸਿੰਧ ਤੇਰੇ ਤਰਨ ਤੀਨ ਹੀ ਲੋਕੁ ਮੇ
 ਜ ਸੁਖ ਫਾਵੇ॥ ਦਿਵਸ ਮੇਧ ਹਿਸੇ ਮਰਤੇ ਸਿਧੁ ਹੋਵੇ ਸਤਿ
 ਨਾਮੁ ਜਾਪੈ ਸੋਧਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੇ॥ ੨੫॥ ਕਿਤੁ ਲੀਆ ਬਾਲ
 ਕ ਬਹੁ ਬਿਨਤਿ ਕਰਤੈ ਫੁਲ ਦੇ ਕਰਿ ਜੇਗਾ ਕਸੋਪ ਕੁਲ ਕੁ
 ਫਾ ਕਰਹੁ ਮਸਰਿ ਨਾਗਤਿ ਤੇਗਾ ਹਮ ਸਹਨਾਗਾ ਤੇ ਤੇਰੇ ਬਹੁ
 ਰਿਸਿ ਸੁਹਿ ਸੁਤਵ ਕਰਹੀ॥ ਯਹੀ ਦੁਆਦ ਸਵੈ ਨਾਮ ਸਕ
 ਲ ਪਾਤ ਕਰ ਜਗਿ ਹਰਹੀ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਬਿਸਨ ਸਥ
 ਕੇ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲ ਕਾਗਾ ਫੁਲ ਦੇ ਕਰਿ ਜੇਰ ਕਰਤਿ ਬਿਨਤਿ ਬਹੁ
 ਬਾਲ ਕਾ॥ ੨੬॥ ਸਵੈਯਾ ਬਾਲ ਕਰੀ ਰਵਧੇ ਬਿਨਤਿ
 ਤੁਮ ਹੀ ਜਗ ਕੇ ਪੁਰ ਬੇਸਰੁ ਆਸਾ॥ ਪੈਨ ਕੇ ਅਰਥੀ ਤੁਮ
 ਜਾਚਤਿ ਹੋ ਸੋਧਿ ਪਾਵਤ ਹੋ ਬਹੁ ਤੇਗ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ
 ਪੋਤ ਜਪੈ ਤੁਮ ਕਹੁ ਤਿਹ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਿਤਤ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
 ਫੁਲ ਦੇਵਨ ਹਾਰਿ ਤੁਹੀ ਜਗ ਕੇ ਇਹ ਜਾਨਿ ਕਰੀ ਤੁਮ ਸੇ
 ਅਰਦਾਸਾ॥ ੨੭॥ ਸਵੈਯਾ ਬਿਨਤਿ ਬਹੁ ਬਾਲਿਕ
 ਰੈਲ ਰਕੇਤਿ ਹਲੇ ਬਨ ਮੀਚ ਕੇ ਪਿਆਨ ਲਗਾਇ ਯੋਗ
 ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਯੋ ਤਿਹ ਸੁਰਜ ਕੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਹੀ ਇਤ ਬਧੇ

ਵਰਿਭਾਇਚਿ॥ ਗੁਨਪ੍ਰਸੰਨ ਕਏਅਤਹੀ ਪਰਿਮੁਰਤਵਿਤਤ
 ਹਜਰਲਿਆਇਯੋ॥ ਬਰਮਾਹਿਕਛੁਮਨਥਾਛੁਤਹੀਰਵਗਮ
 ਤਥੈਸਿਸੁਕੁਪਸੁਨਾ॥ ੨੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੇਹੁਬਿਜੈ
 ਰਨਕੀਹਮਕੋਕਰਿਜੋਰਤਥਾਤੁਕਹੈਲਕਕੇ॥ ਰਥਸਸੁਮਖਾਹ
 ਮਕੋਥਖਸੇਅਰੁਆਯੁਪਦੇਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੈ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇਇਯਸਿ
 ਨਅਸੀਸਕਰੇਦਲਦੇਹੁਬਿਟਾਰਮਾਏਅਰਿਕੈ॥ ਹੋਇਜੀਤ
 ਨਚੀਤਲਰੋਰਨਮੈਥਕੁਦੇਹੁਇਹੈਕਰਣਾਕਾਰੇਕੇ॥ ੨੧॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਤਥੈਰਵਿਜੀਰਥੁਥਾਲਕਕੋਕਰਿਪ੍ਰੀ
 ਤਦਇਯੋ॥ ਸਬਆਯੁਪਆਨਦੀਏਤਥਹੀਤਿਹਨਾਮਕ
 ਹੋਥਨਿਮੋਦਿਲਇਯੋ॥ ਹਵਥਾਨਦੀਯੇਜਲਥਾਨਾਸੇਪੁ
 ਨਿਧਾਹਨਦੇਤਪ੍ਰਸੰਨਕੁਇਯੋ॥ ਯਲਮੁਸਲਪਥਨਕੋਥਾ
 ਨਦੀਯੇਤਥੁਥਾਲਕਕੋਸਨਸੇਕਗਾਇਯੋ॥ ੨੨॥ ਕੁੰਡ
 ਲੀਆ॥ ਟੀਜੇਥਾਲਕਕਪੜਹੁਕਰਿਮੁਖਗੁਪੀਰਵਥਾ
 ਤਾ॥ ਬਿਜੈਹੋਇਹੁਮਰਨਬਿਥੈਕਰਹੁਸਤ੍ਰਦਲੁਘਾਤਾ॥ ਕ
 ਰਹੁਸਤ੍ਰਦਲੁਘਾਤਤਾਤੁਤਮਹੀਜੈਹੋਏ॥ ਸਾਚਿਰਦੇਤ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਕਹਿਯੋਅਰਿਛਿਨਮਹਿਥੇਏ॥ ਰਥਪਰਿਕੀ
 ਏਸਵਾਰਿਭਾਨਿਅਨੁਗ੍ਰਹਿਕੀਨੋ॥ ਮੁਖਗੁਪੀਰਵਥਾਤ
 ਖੜਕਿਕਰਿਸਾਲਕਦੀਨੋ॥ ੨੩॥ ਛੁਧਾ॥ ਹੋਇ
 ਪ੍ਰਸੰਨਰਵਿਦੇਵਕੁਇਯੋਅੰਤਗਧਿਆਨਜਥਾ॥ ਰਥਅ
 ਰੁੜਗਹਿਸਸਤ੍ਰਥਾਲਗਨਿਭੁਮਅਦਲਤਥਾ॥ ਇਹਦਿ
 ਸਤੇਰਵਪੀਰਥੀਕਲਛੁਮਨਅਨਗਨਦਲਾ॥ ਅਤਿਸਦਰ
 ਸਿਸਨਿਰਖਭੁਇਯੋਪ੍ਰਾਪਾਤੇਤਿਹਨਾਚਲਾ॥ ਤਿਹਪੁਛੁਤ
 ਲਛੁਮਨਸੁਭੁਟਿਕਵਨਨਾ॥ ਮਤਮਥਾਲਿਭੁਨੋ॥ ਕਹਹੁਸ

ਕਲਾਬਿਰਤਿਤਮਹਿਹਨਨਕੀਯੋਰਨਸਤਪਨਾ॥ ੩੨॥ ਛਪਾ
 ॥ ਮੁਸਕਬਾਲਕਨਕਹਿਯੋਸੁਨੇਅਬਸਕਲਸੁਰਬਰਿਗਲਵ
 ਕੁਸਜਾਨਹਨਾਮਲੇਹੁਬਿਧਸਥੈਸੁਦਨਧਰਿ॥ ਅਸੁਗਹਯੋ
 ਲਵਗੁਤਾਧ੍ਰੁਬਮਤਿਹਕਤਸਿਸੁਘਾਯੋ॥ ਲੀਓਅਸੁਮਕੁਤ
 ਏਕੀਓਅਪਨੇਤਰਆਇਯੋ॥ ਤੁਮਆਏਹੋਤੁਮਰਨਕੋਰਿਏ
 ਖਹੁਸੇਗਾਮਅਬਾਮਨਸਿਕੁਮਕਛੁਨਹਿਕਰਤੋਬਚਨਜਬਾਰ
 ਕੁਤਸਥਾ॥ ੩੩॥ ਛਪਾ॥ ਸੁਨਤੋਬਾਲਕਨਬਚਨਤਇਯੋਲ
 ਛਮਨਕੁਪਤਅਤਿ॥ ਰੇਬਾਨਿਦਰਿਅਗਆਨਿਚਜੋਸਿਕਕਾ
 ਲਤਮਹਿਰਿਤਾ॥ ਨਾਸਾਪਨੇਨਿਮਿਤਤੁਮਹਿਮ੍ਰਿਗਗਜਜਗ
 ਏਯੋ॥ ਮਨਬਦਕੁਮਜੀਅਜਾਨਿਮ੍ਰਿਤਨਿਸਚੈਤੁਮਆਇਯੋ॥
 ਮਿਲਜੀਪਕਸੁਰਿਦੁਲਕੋਤੁਮਹਿਓਯੋਮ੍ਰਿਤਹਿਤਾ॥ ਚਤੁਰ
 ਗਨਸੈਨਾਹਨੀਰੇਜਜੋਸੇਚਨਕੀਯੋਚਿਤਾ॥ ੩੪॥ ਛਪਾ॥
 ਬਹੁਰਕਹਤਕੁਸਬਚਨਮਿਥਆਤੁਮਕਾਹਿਬਖਾਨਗੁ॥ ਸਿ
 ਘਕੁਪਹਮਜਾਨਿਸਯਾਰਿਨਿਜਕੋਪਹਿਚਾਨਗੁ॥ ਜਿਪਕਕਾਏ
 ਰਾਮਨਕਏਕਮ੍ਰਿਗਗਜਬਸਤਿਬਨਾ॥ ਤਿਮਤੁਮਭਏਏਕ
 ਰਸਮਭਏਏਖਹੁਅਪਨੇਮਾਨਿ॥ ਤਬਲਗਜੇਪਕਜੇਧਅਤਿਕੋ
 ਹਰਿਦਿਸਦਨਪਰਤਜਬਾਏਕਸਿਘ੍ਰੀਗਲਜਸੁਨਿਲਜ
 ਤਿਹੋਰਨੇਜਾਤਸਥਾ॥ ੩੫॥ ਕਿਤੁਲੀਆ॥ ਅਤਿਲਛਮਨ
 ਕੋਪਯੋਤਥੈਸੈਨਾਕਹਤਿਰਿਸਾਏ॥ ਜੁਪਕਰਹੁਤਜਿਸਿਕਅ
 ਬਲੇਹੁਬਾਲਮੁਰਛਾਏ॥ ਲੇਹੁਬਾਲਮੁਰਛਾਇਲਰਹੁ
 ਤਜਿਸਿਕਸੁਰਬਰਿਗਸਕਲਲੋਕਸਾਵਧਾਨਕੁਏਤਬਧਨ
 ਖਬਾਨਿਛੋਰਿ॥ ਮਿਲਸਬਹਨਿਏਕਕਾਰਿਪਠਤਿਸਰਮਹ
 ਰੇਖਵਤਿ॥ ਸੈਨਾਕਹਤਿਰਿਸਾਏਤਬਹਿਕੋਪਯੋਲਛਮਨਿ
 ਅਤਿ॥ ੩੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਸੈਨਾਚਿਸਾਏਪਾਏਆਗਆਅ

ਨੇਤਰੁ ਕੀਚਲੇ ਸਬੁ ਧਾਇਗਾਹਿ ਆਯੁ ਪੁਲਕਨਕੀ ॥ ਤਬਕੁ
 ਸਗਾਇਕੁ ਧਾਇ ਅਪਨੇ ਸੇਕਹੀ ਬਾਤ ਦੇਖ ਤੇ ਬੀਰ ਜੁਪਾ
 ਏਹੈ ਕਰਨਕੀ ॥ ਯਾਕੇ ਜੁਮ ਪਾਸ ਸਿਰਾਮ ਕਰਿ ਪਠਹੁ ਤੁਅਕੁ
 ਰਿਹੈ ਬਿਸਾਮ ਸੇ ਜੀਤਯੋ ਅਹਨਕੀ ॥ ਥਾਲਤਾਤ ਕਾਲਾਧੀ
 ਆਰਗਹਿਲੀ ਨੇਕ ਰਿਰਥ ਅਰੁ ਜੁਗਇ ਯੇ ਏਯੋ ਹੁਤ ਜੋਤਿ
 ਰਨਕੀ ॥ ੩੧ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਇਹੁ ਦਿਸਤੈ ਯੋਧਾ ਬਾਲ ਦੇਰਿ ਸੇ
 ਨਤਾਤ ਕਾਲ ਸਬੁ ਹਨਇ ਕਰਹੈ ਇਬਾਨ ਤਿਹ ਚਲਾਏਹੈ ॥ ਕੀਨੇ
 ਅਛਾਇਨਿ ਬਾਨ ਸੇ ਸਰਲ ਵਸਾਨੇ ਪਾਸਾ ਵਨ ਸੇ ਬਰਖਾਨ
 ਕੋ ਆਏਹੈ ॥ ਲੀਯੋ ਯੋਧੈ ਰਿਸੀ ਅਸਤਿਤ ਇਯੋ ਲਵਰੇ ਖਵਤਿਤ
 ਹਕ ਸਤੇ ਚਾਰਿ ਸਰਕਾਇ ਸਿਸੁ ਪਠਾਏਹੈ ॥ ਹੋਰੇ ਰਥ ਧਾਇਕੁ
 ਉਤੇਹੈ ਅਕਾਸ ਚਿਰਿ ਬਿਹਬਲਿ ਕਰਿ ਸਰਸਕਲ ਪਰਿਧਾਰਿ
 ਰਿਹਾਏਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਲਵ ਸਰਲੇ ਤਖਤੁ ਰਾਧ
 ਰਯੋ ਕਦ ਕਮਾਹਿ ਰਹਤ ਕੋਏ ਜੋਧ ਸਤੇਈ ਨਹੈ ਬਦਾਰ ਕੋ ਜੋਸੇ
 ਬਨਕਾਨ ਨੇਕਾਇ ਤਕੁਗਾਹਨ ਸੇ ਹਥ ਅਸਵਾਰ ਸਬਦੀਨੇ ਸਿ
 ਸਮਾਰਕੀ ॥ ਸੁਣਤ ਕੀ ਸਰਤਾਤ ਹਿਚਲੀ ਜੋ ਸੇ ਬਰਖਾਇ ਤੁਖ
 ਹੀਜਾਤਿ ਸੇਨਾ ਕੂਪਯੋ ਲਛਮੀ ਨਿਹਾਰਕੀ ॥ ਲੇਤ ਧਨ ਬਾਨ ਬ
 ਲਿਵਾਨਿ ਚਲੁ ਜੋਹੁ ਪਰੇਤ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਪਟ ਸਰਬ ਸੁਤਿ ਆਏ ਸ
 ਲਿਧਾਰਿਕੀ ॥ ੩੩ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਪਟ ਸਰਬ ਕਓ
 ਚੰਦੁ ਬੁਨਿ ਮਹਾਂ ਸਰਤਾ ਕੇਟ ਸਪੁਤਨਾ ਮਵਾ ਕੇਸੁ ਨੀਜੀਏ ॥
 ਏਸੁ ਸੇਨਾ ਚੰਦ੍ਰ ਕੋਤ ਚੰਦ੍ਰ ਕੋਤ ਚੰਦ੍ਰ ਚਾਰ ਸਰਬ ਅਸਬੇਰ
 ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਤ ਜਾਨ ਲੀਜੀਏ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸੁਜਾਨ ਸੁਤਿ ਸਪਤਿ ਮਹੇ
 ਬਹੁਰੇ ਸੁਰ ਅਸਟਿ ਮੁਰਟ ਜੀਤ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਰੀਜੀਏ ॥ ਅਵ
 ਰਿਹਣ ਦਲ ਪਰਣ ਬਹੁਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ਦਸ ਕਹਤ ਭਏ ਲਛਮੀ ਨਕ
 ਆਇ ਸੁਹਮਦੀਜੀਏ ॥ ੪੦ ॥ ਕੰਡ ਲੀਆ ॥ ਅਬ ਹਮਕੇ

ਆਏ ਸੁਮਿਲੈ ਜੁ ਪਕਰਹਿ ਏਹੁ ਸਾਥਾ ਏਕ ਨਿਸਖ ਮਾ
ਜੀਤ ਸਿ ਸੁਪਕਰਿ ਏਹੁ ਤਮ ਸਾਥਾ ਪਕਰ ਏਹੁ ਤਮ
ਬਨੈ ਨਿ ਜੁ ਏਕ ਤਮ ਸਾਥਾ ਕਰਹੁ ਤਨ ਕਥਿ ਸੁਮਲਰ
ਹਿਹ ਮਤੁ ਮਰੇ ਦਾਸਾ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੁਮਕਰਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨਹਿ ਹੋਤ
ਦਾਸ ਜਥਾ ਜੁ ਏਕ ਰਿਹਿ ਏਹੁ ਸਾਥਿ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸੁਮਕਰੇ ਅ
ਥਾ ॥ ੪੧ ॥ ਫੂਲ ਦਾ ਲੇਤਹੁ ਕਮਦ ਸਜੁ ਆਨਗਹਿ ਬਾਨ
ਸਨਮੁਖ ਭੋਏ ਕਰਤ ਮਨਰੇ ਪਸਰਦ ਸਚਲਾਏ ਲਗੇ ਤਨ
ਬਾਲ ਤਤ ਕਾਲਿ ਸਰਿ ਲੇਓ ਡੇਗਗਨ ਰੁਰਮਾਇ ਪਰਪਰ
ਚਿਰਾਏ ਪਰਯੋਲ ਵਧਾਏ ਕੁਸਾਖਾਇ ਆਗੇ ਤਬੈ ਬ
ਹੁਰਿ ਸਿਰੁ ਰਮਨਿ ਅਤਿ ਰਿਸਾਏ ਤੀਨ ਬਾਨ ਕਰਿ ਤਾਂ ਨਿਲ
ਵਸੁਰ ਮਾਰੇ ਦਸੇ ਸੁਰਦ ਹਿਦਿ ਸਧਯਾਏ ॥ ੪੨ ॥ ਫੂਲ
ਫਾਪੇ ਪਗਿਰ ਤੇ ਦਸ ਬੀਰ ਰੁਣ ਪੀਰ ਲਛ ਮਨ ਕੁਧਯੋ
ਲੇਤ ਕਰਿ ਚਕੁ ਦਿਸ ਬਾਲ ਪਾਇਯੋ ਆਨ ਜਗਮ ਸਿਰਾਮ ਬਿ
ਧਿ ਸਕਲ ਜਾਨੈ ਕਰਤ ਰੇਖ ਲਵ ਚਿਰਤ ਵਹੀ ਚਲਾਇਯੋ ਤਾਤ
ਕਾਲ ਤਬ ਬਾਲ ਚਜ ਚਕੁ ਬੈਰੋ ਸੀ ਅਪੁਤਲ ਸੁਰਗਿ ਰਿਦ ਤ
ਗਾਇਯੋ ਲੇਤ ਭਿਓਂ ਯੋ ਕਰਿ ਜੇਰਿ ਨ ਰੁ ਚਿਰ ਰੁਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਰਗ
ਤਹਿ ਦਕੁ ਸਸਕਰਿ ਦਿਖਾਇਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਫੂਲ ਦਾ ਸਕਲ
ਦੇਵ ਅਸੇ ਬਾਨਿ ਛੁਨਾ ਮਾਹਿਯੇ ਪੇਅਸ ਦਿਸਾਠਿ ਤੋਰ ਬਨੈ ਨਤਿ ਹਨਿਹ
ਰੇ ਸਾਤ ਦੀਪ ਨਵ ਪੰਡਿਤ ਸਕੀਨੋ ਬਹੁਰ ਆਇਤ ਬਕੁ ਤਸੇ
ਬਦ ਚਿਚਾਰੇ ਸੇਨ ਅਧਕਰਨ ਮਾਹਿਮੁ ਹਿਹ ਨ ਕੀਨੀ ਪੇਖ ਸਿਕਲ
ਪੁਅ ਸਥਾਨ ਅਪਸਕਲ ਕਾਟੇ ਭਇਯੋ ਪੁਨਿ ਅਧਕੁ ਏਤਿ ਭੁ
ਇਕੁ ਸਸਕਰਿ ਤਨ ਕਸੁਮ ਨਾਹਿ ਕਢੁ ਤਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ੪੪ ॥

ਫੁਲ ਫਾਹਾ ਤਥੈ ਕੁਸੁਮਾਇ ਹਸਤਾਇ ਲਵ ਸੇਕਹਿ ਯੋਧੇ
 ਨਤੁ ਮਥੀਰਾਧਿ ਤਾਮਾਤ ਤੇਗਾ ਧੁਲੁ ਧੁਲੁ ਕਰਿ ਸੇਨਾਧੁ
 ਯਨ ਕੀਨੀ ਤਨ ਕਥੈ ਠਤ ਬੁਢਾਇ ਕੀਜੈ ਬਸੇਰਾ ਅਸੁਨਿਕ
 ਟੁਅਖੁ ਬੈਸਾ ਬਿਸਾਮ ਕੀਜੈ ਅਵਰਜੁ ਪਤਿਜਾਨੈ ਨਤੁ ਮਏਖੁ ਮੇ
 ਗੇ। ਹਰਤਿ ਲੋਕ ਪਾਹਿ ਲੋਕ ਫਿਨਾ ਮਾਹਿ ਤਿਜੈ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਮੇ
 ਤਸ ਬੀਨ ਬੇਰੇ। ੪੫॥ ਕਿਤੁ ਲੀਆ ਤਬ ਕੁਸੁਮ ਹਰ ਬਿ
 ਪਾਹਿ ਚੜ੍ਹਿ ਯੇਦੁ ਯੇਦੁ ਰਨ ਸਿਰਾਮਾ। ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਤਰ
 ਵਰਤ ਲੇਲੁ ਵਰੀਨੇ ਬਿਸਾਮਾ। ਲਵ ਕੀਨੇ ਬਿਸਾਮ ਕੁਸੁਮ ਧੁ
 ਨ ਬਾਨ ਲੀਚਿ ਰਗਾਧੇਖੁ ਅਨੁਜ ਸੀਗਾ ਮਕੁਪੁ ਯੇਤ ਬੁਧਾਧੁ
 ਕੁਸੁ ਰਬਾਹਿ ਸਾਤੁ ਸਾਨ ਕਰੁ ਰੋਖੁ ਪਟੈ ਤਿਹ ਬਾਲ ਚਿਰਾਖੁ
 ਚਲੇ ਕਰਨ ਸਿਰਾਮਾ ਚੜ੍ਹਿ ਯੇਗ ਵਰ ਪਾਹਿ ਕੁਸੁ ਤਬ। ੪
 ੬॥ ਸਵੈਯਾ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੀਰ ਕੁਪੁ ਯੇਤ ਬੀਰ ਕਰਿ
 ਰੋਖੁ ਤਿਸੈ ਸਾਰਿ ਸਾਤਿ ਚਲਾਏ। ਦੂਰ ਤਹੀ ਸਾਤਿ ਲਾਖੁ ਬੁਢੇ
 ਕੁਸੁ ਘੋਰ ਲੀਯੋ ਫਿਰ ਕੋਟਿ ਬਨਾਏ। ਗੰਗਾ ਧੁ ਪਾਹਿ ਬਾਲਿ
 ਰਿਸਾਨਿ ਭਉਯੋ ਕਰਿ ਕੁਪੁ ਤਬੈ ਜਗ ਬਾਨ ਪਰਾਏ। ਸਰ
 ਧਿ ਜਰਏ ਕੁਸਿਦੁ ਰੀਚਿ ਰਖਾਧੁ ਰਖਾਧੁ ਸਰਮਾਹਿ ਰਿਗ
 ਏ। ੪੭॥ ਸਵੈਯਾ ਰਘੁ ਤੇਰੇ ਸੁਰ ਬਾਹਿ ਲੀਯੋ ਤਬ
 ਧਾਇ ਕੋਟਿ ਅਨਿਤ ਸਿਰਾਗੀਯੋ। ਲੈਤ ਕੁਵੈ ਧੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਯੋ
 ਕੁਸੁ ਬਾਲ ਕਰਿ ਰਤ ਬੈਸਰੁ ਮਾਹਿਯੋ। ਜਾਤੁ ਲਗਾਯੋ ਸਿਸਰੇ
 ਜਬੀਰਿ ਹੁਧਾਨੁ ਧੁ ਲਸਿ ਜੇਇ ਬਿਰੁਹਿਯੋ। ਸੁਮਥਾ
 ਲਕੋਰਨ ਹਿੰਨ ਕੁਭਾਇ ਯੋਗੈ ਰੋਟੁ ਤਬੈ ਸਿਸੁ ਬਾਨ ਧੁ ਯੋਗੈ
 ੪੮॥ ਸਵੈਯਾ ਕਰਿ ਕੁਪੁ ਤਬੈ ਸਿਸੁ ਬਾਨਿ ਹਿੰਨ ਯੋਗੈ
 ਜਾਤੁ ਫਿਨਿ ਲਗਾਯੋ ਜਬੀਰਾ। ਤਬੈ ਧਾਇ ਤਵ ਰਿਗ

ਰਯੋ ਪਰਨੀ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ਸਦੇ ਤਉ ਠਯੋ ਤ ਬਹੀ॥ ਤਬ ਹੋਇ
 ਰਿਸਾ ਤਿਕੁ ਗੋਬਤੀ ਆਤਿ ਭੁਜੈ ਨਹੀਂ ਰਨ ਮੈ ਅਬਹੀ॥
 ਤਿਹਯੋ ਰਯ ਕੋ ਪ੍ਰਿਯੁ ਹੋਇ ਮਹਾ ਜਿਹਦੈ ਤ ਸਮੁਹ ਜਨ ਸ
 ਬਹੀ॥ ੪੯॥ ਸਵੈ ਯਾ॥ ਤਿਹਯੋ ਸਰਿਗਾ ਮਕੋ ਪਾਲ ਕੁਏ
 ਬਲੁ ਮੋਹਿ ਅਪਾਰਿਦੀ ਯੋਤ ਨ ਸੋ॥ ਯੁ ਭੁਪਾਵ ਕੋ ਭੁਪੁਰੀ
 ਚਿਹਮ ਕੋ ਦਲਿ ਕਾਨਨ ਦੈ ਤਰੁਏ ਗਨੇ ਮੋ॥ ਅਬਲ ਜਤ ਹੋਇ
 ਤਿਸੀ ਬਲਿ ਕੋ ਸਿਸ ਜਤਿ ਨ ਪ੍ਰਗਾਰਿ ਤੈਰਨ ਸੋ॥ ਪੀਨੁ ਬਾ
 ਨੁ ਸਿਭਾ ਰਿਲੀ ਯੋ ਕਰਿ ਮੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਤ ਸੁਰ ਕੁਏ ਜੋ ਮਨ ਮੋ॥
 ੫੦॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਲੀਆ॥ ਤਬ ਕ੍ਰੋਧ ਯੋ ਲਛਮਾ ਅਧ ਕਦੁਖ
 ਤਿਤੁ ਏਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਤਿਹ ਬਲਿ ਕੋ ਪ੍ਰਿਯੁ ਹੋਤੈ ਤੈਰਨ ਕ
 ਰੋ ਸਿਸ ਨਾਹਿ॥ ਹਨਿਨ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਸੁ ਨਾਹਿ ਰੋਖ ਕਰਿ ਪਨਾਖਿ
 ਲੀਯੋ ਕਰਿ॥ ਮਹਾ ਧ੍ਵਜ ਬਿਕਰਾ ਲਿਨਿ ਕਸਿ ਉਰਿ ਗੋਜੇ
 ਕਠਨ ਸਰਿ॥ ਧਰਿ ਚਿਥਾ ਲਿਮੁ ਰਛਾਇ ਉਠਿਯੋ ਪੁਨਿ ਕਰ
 ਸਿਭਾ ਰਿਅ ਬਿ॥ ਦੁਖ ਤਿਤੁ ਏਯੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧ ਕਲਛਮਾ
 ਕੋਧ ਯੋਤ ਬਾ॥ ੫੧॥ ਛੁਪਾ॥ ਚਿਤਿ ਤਿਥਾ ਲਤਤ ਕਾਲ
 ਤਬ ਹਿਧੀਨ ਬਾਨਿ ਲੀਯੋ ਕਰਿ॥ ਜੇ ਸੀ ਆਕੇ ਸਤ ਅਚਲ
 ਬਾਤਿ ਯਹਿ ਹਨ ਨ ਕਰੋ ਅਗਿ॥ ਨਾਮ ਜਨ ਕਜਾ ਲੇਤਤ ਬੈ
 ਸਿਸੁ ਸੁਰ ਮਾਹਿ ਯੋ ਕਸਾ॥ ਰਾਮ ਅਨੁਜ ਉਰਲ ਗਾਇਯੋ ਮਹਾ
 ਪੀੜ ਲੀਨੋ ਗੁਸਾ॥ ਸੁਰ ਛੁਤਿਹੁ ਏਯੋ ਪਰਿਧਿ ਪਰਿਧਿ ਯੋ ਲ
 ਛਮਾਨੁ ਸੁਪਨ ਹਤ ਕਤਾ॥ ਸਿਰ ਤਤੁ ਲਤਿਹੁ ਪੇਖ ਕੁਸਾ ਅ
 ਪਕਸੇ ਕੋ ਅਤਿ ਬਾਲ ਮਨ॥ ੫੨॥ ਛੁਪਾ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਾਤ
 ਰੁਖਾਲਾ ਗਾ ਕਰ ਬਨਿ ਕਟ ਗਾਇਯੋ ਤਹਿ॥ ਮਹਾ ਸੁਰ ਸੁਰ
 ਕ੍ਰੋਧ ਤੇਗਾਨ ਹਿਹ ਨ ਕਰਨ ਯਹਿ॥ ਦਇਯਾ ਧਰੀ ਉਰ ਬਾ

ਲਨੀਹਮੁਖਮਹਿਤਾਬਯੋਤਥਾਨਿਜਕਰਿਖੀਜਨਕਰਤ
 ਰੀਯੋਚੈਤਨਲਛਮਨਜਥਾਕੁਏਯੋਸਚੈਤਸਰੀਰਤਹਿਓ
 ਤਿਯੋਸੁਰਅਤਤਪਤਿਤਨਿਮੁਸਟਜੁਧਲਗੋਕਰਨੈਕਤ
 ਸਿਸਾਕਰਤਮਨਾ॥ ੫੩॥ ਛਧਾਥਾਬੁਰਧਕੁਰਪੈਨੁਬਾਨ
 ਦੋਭਿਸਾਵਪਾਨਿਤਏਰਨਾਕਰਤਪਰਸਪਰਿਜਪੈਨੈਕੁਰਹਿ
 ਸੋਚਪਰਤਮਨਿਤਬਲਛਮਨਤਿਹਕਾਲਿਕਛਕੁਰਿਦਰਿ
 ਆਨਿਬਿਚਾਰਿਯੋਲੇਤਜਨਕਜਾਨਾਮਥਾਲਿਸਾਰਿਮੁਏਪੁ
 ਯਾਰਿਯੋਤਿਹਸਾਰਿਮੁਏਮੁਰਛਤਿਕੀਯੋਹੋਰਿਕਦਾਚਿਤਤਤ
 ਸੀਆਗਰੁਸਹਤਬੀਜਨਕਜਾਨਥਰਘਪਤਿਬਨਥਾਸੁ
 ਦੀਆ॥ ੫੪॥ ਛਧਾਮਗਧਗਕਮਵੋਨਿਥਾਲਨਿਸਚੈਸੁ
 ਤਸੀਯਯਹਿਪੁੰਨਸੰਬੁਧਚਿਤਕਰਤਗਰੁਤਿਹਜਗਲਨਜ
 ਨਮਹਿਟਹਲਕਰਤਸੀਅਮਾਤਿਤਈਕੁਰਣਾਸਿਸੁਭਿਪਗਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਜਨਕਜਾਕਲੀਥਲੀਇਨਸਮਨਹਿਤਪਰਿਯੋਹਿਅ
 ਨਚਰਹੈਪੁਰਨਜਾਤਾਤੇਸਿਸਥਲਵਾਨਅਤਾਕਚਿਪੁਸਿਨਿ
 ਸੀਅਮਾਤਕੋਥਰੁਲੈਸੈਨਾਕਰਹਤਿ॥ ੫੫॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਆ
 ਜਥਹਮਪਰਿਕੁਰਣਾਕਲੀਪੁਤੀਦਾਨਵਹਨੇਅਧਾਰਿਤੀਨ
 ਲੋਕਜਿਯਥੇਦਸੇਗਵਨਕਰਯੋਸਿਧਾਰਿਗਾਵਨਕਰਿਯੋਸਿਧਾ
 ਹਅਵਰਮਘਵਾਜਿਤਮਾਚਿਯੋਕੁਰਕਰਨਥਧਕਰਤਿਅਸਰੁ
 ਕੁਲਕ੍ਰਿਤਜਮਜਾਰਿਯੋਸੀਅਪੁਸਾਦਿਸਥਦਵਮਕਤਿਪੈਰੁ
 ਵਨਗਏਤਥਾਦਾਨਵਯੋਅਧਾਰਿਪੁਤੀਕੁਰਣਾਗਮਪਰਜ
 ਥਾ॥ ੫੬॥ ਕਥਿਤੁਸਾਸਰੁਸੁਤਸਿਮਰਤਸਥਥਕਤਾਪੁਰਾ
 ਨਕਹੈਜਾਕੇਸੁਤਵੇਤਥਾਮਤਾਕੇਜੈਕਾਰਿਹੈਜਾਰੀਥਿਕੁਚਥ
 ਨਗ੍ਰਹਿਮਾਹਿਨਾਰਿਹੋਏਜਥਤਾਕੇਜਸੁਨਹਿਜੁਪਮਾਹਿਵਰੁ
 ਯਾਰਿਹੈਸੀਤਾਸਤਵੇਤੀਕੇਦੀਨੇਨਿਗਾਰਥਦਥਧੁਰੁਤਪਰਿ
 ਥੀਨਰਿਦੈਕੀਯੋਨਾਬਿਚਾਰਿਹੈਵਾਂਕੇਸਿਤਾਧਰਮੈਰਨਸੈਨ

ਬਿਜੈ ਹੋਤ ਬਾਲ ਕਪਹਿ ਕੁਰੁ ਫੁਲੀ ਮਮਾਤ ਕੀ ਮ
 ਪਾਰਿ ਹੈ ॥ ੫ ੨ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ ਬਾਲ ਕ
 ਤਤ ਕਾਲ ਕਸਰਿ ਮਾਰਿਯੋ ਕਸਪਾਵ ਕੋ ਕੰਧਾਰੀ ਸਿ
 ਸਮਰਜਤੋ ਪਾਇਯੋ ਹੈ ॥ ੫ ੩ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ ਸੇ ਨ ਮਾਰਿ
 ਵਾਂਤੋ ਕੋਇ ਬਚਤ ਨਾਹਿ ਰਹਤਿ ਜੇ ਭੈ ਸੁਰ ਤਾਹਿ
 ਬਿਨਸਿਯੋ ਨਗਾਇਯੋ ਹੈ ॥ ੫ ੪ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ
 ਕਲਛ ਮਨ ਮਾਰਿਯੋ ਯੋ ਜਥਾ ਜਲੁ ਬਾਨਿ ਤਾ
 ਹਿਰਿ ਸਕਰਿ ਚਲਾਇਯੋ ਹੈ ॥ ੫ ੫ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ
 ਬੈਠਾ ਯੋ ਕਸਪਾਵਿਯੋ ਮੇਧਾਰੁ ਕੰਧਾਰੀ ਬਾਲਿਨ
 ਕੁਇ ਸੁਭਿਤਾਇਯੋ ਹੈ ॥ ੫ ੬ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ
 ਮਨ ਕੋ ਮੇਧ ਬਾਨਿਯੋ ਭਤ ਕੁਸਰੀ ਨਿਜ ਬੁਧ ਅਗਨ ਬਾ
 ਨ ਮੈਨ ਮਰੁਤ ਸਮਕਰਿ ਰਾਹੀ ॥ ੫ ੭ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ
 ਤਹਿ ਪਾਇ ਕੁਜਰੇ ਅਪਾਰਿ ਸਸਰ ਅਸਰ ਜਰੇ ਜਰ
 ਤ ਅਸਰ ਜਰੇ ਮੇਧਾਰੀ ॥ ੫ ੮ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ
 ਨੇ ਕੇ ਅੰਗ ਜਰੇ ਪਾਵ ਕੋ ਕੇਤੇ ਜ ਮੈ ਨੇ ਕੇ ਕੁਸਿਰਾਹੀ
 ਹੈ ॥ ੫ ੯ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ ਨੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਜ ਮੈ ਨੇ ਕੇ ਕੁਸਿਰਾਹੀ
 ਲੀ ਸੁਪਸਾਤਿ ਮੈਨ ਜਾਧੁ ਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ੫ ੧੦ ॥
 ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ ਮਨ ਬਿਦਾਰੀ ਜੀਤ ਨਾਹ
 ਨਿਹ ਮਾਰੀ ਬਾਲ ਮੈਨ ਮੇਧਾਰੀ ਪਨ ਕਰਿ ਕੰਧਾਰੀ
 ਗ ਯੋ ਹੈ ॥ ੫ ੧੧ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ ਕਾਰੁ ਸੁਪਸਾਤਿ ਸਿਰਾਹੀ
 ਜਾਹਿ ਕੀਨੀ ਸਿਮਰੁ ਕੀ ਕ੍ਰਿਤਾ ਤਤੁ ਪਾਏ ਯੋ
 ਹੈ ॥ ੫ ੧੨ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕੰਧਾਰੀ ਮਾਤ ਤੋ ਬੀਹ ਮਾਰੀ ਸੀ ਅਕ

ਰੁਣਾਅਤਿਧਾਗੀਬੁਰਵਾਂਤੇਇਨਪਾਇਯੋਹੈ॥
 ਗਾਇਯੋਮਹਿਤਾਗੀਜੇਹੈਵੈਤਮਾਗੀਟਰਤਨਾਹਿ
 ਜੀਅਨਿਸਚੈਠਹਿਗਾਇਯੋਹੈ॥ ੬੦॥ ਕ੍ਰਿਤਲੀ
 ਆਤਬਕੇਪਯੋਬਾਲਕਅਪਕਮਾਹਿਯੋਥਾ
 ਨਹਿਸਾਇਆਬਾਲਮੀਕਹਿਰਿਗਾਤਿਕੇਸਤਵਾ
 ਮੈਠਹਿਗਾਇਆਸਤਵਾਮੈਠਹਿਗਾਇਬਾਲਸਰ
 ਤਬਹਿਚਲਾਇਯੋ॥ ਲਗਾਇਯੋਆਹਿਭਿਰ
 ਮਾਹਿਤਗਲਛਮਨਮਰਛਾਇਯੋ॥ ਹੋਇਥਿ
 ਕਲਧਾਰਿਪਹਿਯੋਲੋਗਾਗੁਰੇਪੁਰਕੇਸਥਾ॥ ਮੈ
 ਰਯੋਥਾਨਹਿਸਾਇਆਪਕਬਾਲਕਕੇਪਯੋਤਵਾ
 ॥ ੬੧॥ ੨੬੬॥ ਇਤਸ੍ਰੀਲਛਮਨਹਨਨ
 ਦਤੁਰਥੀਅੰਕਸਮਾਪਤਿ॥ ੪॥ ॥ ਫੁਲਣਾ॥
 ਬਾਲਹਨਨਪ੍ਰਿਤਭਾਤ ਅਤਿਹਰਖਜੁਏਕਰ
 ਤਪਰਸਪਰਿਖੇਲ ਮਿਲਤਗੰਗਾਇ॥ ਚੁਤਮ
 ਸ੍ਵਅਸਵਾਰਿਅਨੰਦਹੁਮੈਅਵਧਕਾਇਕੇਜਾਇ
 ਸਚਾਥਿਪਿਸੁਨਾਇ॥ ਜਗਕਰਤਰਘਗਾਇਮਖ
 ਸਾਲਨਾਏਤਹਾਜਾਤਹਨਬਿਮੁਖਅਤਿਪ੍ਰਮਾਪਾਇ॥
 ਲਖਨਭਯੋਹਨਪਾਤਿਤਿਹਜਾਇਗਾਏਸੈਨਸ
 ਕਲਦੁਹਬਾਲਹਨਮੈਗਿਗਾਇ॥ ੧॥ ਫੁਲਣਾ
 ॥ ਸਰਬਭੁਤਕੀਬਾਤਿਜਗਤਾਤਜਾਨੈਗਾਧਾਤਿ
 ਪ੍ਰਗਟਿਨਹਿਪ੍ਰਭਤੇਛਪੀਕਾਇ॥ ਕਵਨਥਾਖਾਜਿ
 ਹਕਾਤਿਮੋਹਹਨਨਕੀਨੋਬਾਤਜੁਪਕੀਮੋਹਿਟੀਜੈ
 ਥਤਾਇ॥ ਗਾਯੋਜੋਜਕੈਕਾਇਰਹੁਸਕਲ ਭਾਖਿ

ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਏ ਅਰਿ ਤੇ ਹਿ ਲਿਕੇ ਸਭਾਈ॥ ਥੈਰ ਲੀ
 ਯੇ ਦਸ ਬਦਨ ਕੇ ਬਾਤ ਮਾਂਹੇ ਸਕ ਲਥਾਤਿ ਰਘੁ
 ਨਾਥ ਕੇ ਕਹਿ ਸੁਨਾਈ॥ ੨॥ ਫੁਲ ਫਾਗਿ ਮਨ
 ਨਤ ਨਿਥਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ਲੀਜੈ ਅਸਤ ਸਸਤ ਕਛੁ ਤ
 ਹਿ ਕੋ ਲਗਤ ਨਾਹੀ॥ ਹੋਰਿ ਬੀਰ ਰਣ ਪੀਰ ਅਤਿ ਸ
 ਕੁਟਿ ਜੋ ਪੈਰ ਨ ਕੀਏ ਜੁਤ ਸੈਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਾਹੀ॥
 ਤੀਨ ਲੇਕ ਮਹਿ ਜੁਰ ਸਮਥਾਲ ਕੋਢੁ ਕਛੁ ਕੋਰੇ ਨਹਿ
 ਜਾਤਿ ਗੁਨਿ ਹਸੈ ਪਾਹੀ॥ ਅਚਲ ਮੰਗ ਜੇ ਉਤਰਾ
 ਸਾਵਧਾਨਿ ਟਾਢੇ ਤਨ ਕੁਝ ਏਯੋ ਸੁਮਨਾਹਿ ਕਛੁ ਏਯ
 ਤਾਈ॥ ੩॥ ਫੁਲ ਫਾਗਿ ਬਾਤ ਸੁਨਤ ਰਘੁ ਨਾਥ ਅ
 ਤਿ ਬਿਸਮਾਹੁਏ ਕੁਝ ਏਯੋ ਪਤ ਤਿਹ ਸਮੇ ਮਨ ਮੇਰਿ
 ਸਾਧੇ॥ ਲੋਗ ਕਰਤ ਬਿਲ ਲਾਪ ਪਛੁਤਾਪ ਭਾਰੀ
 ਕੁਰਤਗਾਉਤ ਬਰਗਮਲੀ ਨੇ ਬੁਲਏ ਏਯੋ ਉਤਰ ਪਰ
 ਕੁਜ ਦੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਇ ਗਾਖੀਲ ਪਨ ਸੁਤ ਪਨ ਬੀਰ
 ਗਨਿ ਥਾਲ ਪਾਏ॥ ਕਰਮ ਕੇ ਕਨਾ ਜਗ ਕੋ ਗਥ ਮੇਰ
 ਨਹਿ ਉਚਤ ਰਨ ਜੁਧ ਅਥ ਕੋਰੇ ਜਾਏ॥ ੪॥ ਕੁੰਡਲੀ
 ਆਰਘ੍ਧ ਪਤਿਤ ਬਰੁ ਖਿਯੋ ਬਦਨ ਜਗੋ ਆਹਿ
 ਕਿਹ ਕਾਮਾ॥ ਜਿਹਨ ਮਿਤ ਮਸਕਾਤ ਦੁਇ ਜੁਲਿ ਮੁਏ
 ਸਿਰਾਮਾ॥ ਜੁਫੁ ਮੁਏ ਸਿਰਾਮ ਗਮ ਹੋਇ ਦੁਖ ਤਿ
 ਪਕਾਰਿ ਯੋ॥ ਲੀਜੈ ਲਿਕ ਸਮਾਜਿ ਬਾਤਿ ਸੇਧੁ ਸਿਨਿ
 ਉਚਾਰਿ ਯੋ॥ ਪੁਛ ਲੇਹੁ ਤਿਯਾ ਸਿਥਾਲ ਕਰੀ ਚਿਨ
 ਹਨ ਹਤਿ॥ ਜਗ ਆਹਿ ਕਿਹ ਕਾਮ ਬਚਨ ਭਾਖਯੋ

ਤਬ ਰਘੁ ਪਤਿ॥ ੫॥ ਸਵੈਯਾ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਪਤਿ
 ਰਕਹੀ ਭਰਤੈ ਯਹਿ ਦੁ ਤ ਅਦਿ ਰੁਕੀ ਬਤੀਆ
 ॥ ਕਛੁ ਕਾਲ ਸਰੁਪ ਭੁਇਯੋ ਸਿ ਸਕੇ ਜਿਯਾ
 ਤ ਕੀਏ ਰਘੁ ਕੇਨ ਤੀਆ॥ ਸੁਨਿ ਮੋਹਿ ਅਚਾਨਕ
 ਆਗ ਲਗੀ ਤਿਹ ਜਾਰ ਦਈ ਸਬ ਕੀਛੁ ਤੀਆ ॥
 ॥ ਜਿਹ ਗਾਕ ਸਕੇਟ ਹਨੇਰ ਨ ਮੇ ਸੋਭਿ ਗੁਤ ਆਨਿ
 ਤੁਭੁਇਯੋ ਹਤੀਆ॥ ੬॥ ਸਵੈਯਾ ਬੀਰ ਬ
 ਲ ਬਤ ਜੇ ਸਬ ਹੀ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਅਥੈ ਰਣ ਰੁਮਨ
 ਹੰ॥ ਸਬ ਲਿਕ ਸਮਾਜ ਪਠੈ ਅਬ ਹੀ ਕਪੜੀ ਛਿ
 ਜਿ ਤੇ ਰਣ ਪੀਰ ਮੰਗਾ ਸੁਪੁਲੇਹੁ ਤੁਇ ਯਾ ਦੁਹੁ
 ਬੀਰ ਨ ਕੀ ਹਤਿ ਪਾਇ ਲਜੇ ਪਾਧਾਰ ਤਹੰ॥
 ਜੇਭੁ ਜਾਤਿ ਫਿਰਯੋ ਨਹਿ ਆਵ ਤਿਹੋ ਬਿਧਾ ਸਬ
 ਲਵਾਨਿ ਬਸਾਤਿ ਨਗਾ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ ਧ੍ਰ
 ਤ ਆਇ ਸਮਾਨ ਤਹੀ ਭਰਤੈ ਰਘੁ ਨਾਇਕ ਕੇ ਪ
 ਰਾ ਸੀ ਸਨਿਵਾਇਯੋ॥ ਜੁਧ ਸਮਾਜ ਕੀਯੋ ਜਬ
 ਹੀ ਕਪਟੀ ਸਤ ਬੈਜਗਤਾ ਤਬ ਲਾਇਯੋ॥ ਸਿ
 ਸਮਾਜ ਲੀਏ ਸਬ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੈਧੰ ਤਰੀਛੁ ਨ ਕੇਚ
 ਲਿ ਆਇਯੋ॥ ਨਲਿਨੀ ਲਹਿਨ ਸੁਤ ਬਾਲਤ
 ਬੈਧੁ ਭੁਧਾਇ ਸਰੋਜ ਛੁਏ ਸੁਖ ਪਾਇਯੋ॥ ੮॥
 ਸਵੈਯਾ ਭੁਟ ਆਇਯੋ ਕੁਤੁ ਭੁਏ ਜਬ ਹੀ ਤਬ
 ਰਾਮ ਕਹਿਯੋ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਤਹੰ॥ ਜਹੁ ਗੁਤ ਏਭੈ
 ਰਨ ਪੀਰ ਗਿਰੰਦੁ ਬਾਲ ਪ੍ਰਾਕੁ ਮਵਾਨ ਸੰ॥
 ॥ ਜਿਹ ਪਾਤਕੇ ਤੁਮ ਬਾਲ ਨ ਕੇ ਪਕਰੇ ਸਾਵ

ਧਾਨ ਸੁਹੇਰ ਜਗਾ ਸਿਸੁ ਪੇਖਨ ਕੀ ਮੁਹਿ ਚੋ
 ਪਬਛੀ ਸਬ ਲੋਗਨ ਸੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕਰਾ ॥ ੯ ॥
 ॥ ਕੁੰਤੁ ਲੀਆ ॥ ਜਗਾ ਪਾਲ ਕਰ ਆਇ ਸਕਰੀ
 ਚਲੇ ॥ ਕੁਰਤ ਦਲ ਜੋਗ ॥ ਕਪ ਪਤਿ ਅੰਗ
 ਦਨੀਲ ਨ ਲਹੈ ਨ ਸਹਤ ਸਿਰ ਮੋਗਾ ॥ ਚੰਨ ਸਹਤ
 ਸਿਰ ਮੋਰ ਛੀਛੁ ਪਤਿ ਜਾ ਮਹਾਂ ਨ ਛੁਨਾ ॥ ਚੁ
 ਚਿਰ ਸਬ ਕੋਧ ਮਯੋ ਪੂਰੁ ਅਨੁ ਜਮੁ ਕੁਟਿਹੈ
 ਨਿ ॥ ਚਰਨ ਪਰਤੁ ਸ੍ਰੀਗਮ ਸਕਲ ਗਵਨੇਤ
 ਤਕਾਲ ਕਾ ॥ ਚਲੇ ॥ ਕੁਰਤ ਦਲ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਆਇ ਸੁ ਜਗਾ ਪਾਲ ਕਾ ॥ ੧੦ ॥ ਛੁਪਾ
 ਚਲਿਯੋ ਕੁਰਤ ਦਲ ਜੋਗ ਰਿਗਤ ਦੁਖ ਅਤਿ
 ਚਿਸਾਇ ਮਨ ॥ ਹੋਰੋ ਪਾਇ ਕਧੁ ਬਲ ਸਿਰ
 ਸੈਨਾ ਤਿਹ ਅਨਗਾ ॥ ਰਹੀ ਪੁਰਾਨ ਕੁਪੁ ਰਿਦ੍ਹਿ
 ਸਟਿਨ ਹਿਧਰਤ ਸੁਰਤ ਕਾ ॥ ਹਿਮਰਤਿ ਪਰ
 ਤਿਤੁ ਪਾਚਿ ਜਾਤੁ ਰਹਿ ਤੇਜੁ ਜਿ ਸਹਿ ਦਥਾ ॥
 ਅਤਿ ਅਪਾਰਿਓ ਮਰੇ ਕਟਕੁ ਸੁਰ ਸਥੈ ਹਰਖ
 ਇਸਨਾ ॥ ਧਰਮ ਤਿਚਗਾ ਸੋਗ ॥ ਤਾਤ ਸਬ
 ਚਲੇ ॥ ਪਹਿਤੁ ਮਰਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਛੁਪਾ
 ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪੂਰੁ ਪਰ ਸਕੁਰਤ ਗਵ
 ਨ ਯੋਗ ਕੋਤ ਥਾ ਕਧ ਪਤਿ ਅੰਗ ਦਹਨੁ

੭

੦

ਨੀਲ ਨਲ ਚਲਤ ਤੇ ਸਥਾ ਅਵਰ ਮਾਨ ਕ ਕਪ
 ਜੁ ਬਰੀਛ ਪਤਿ ਦਲ ਯੇ ਮੁਦਤ ਮਨਾ ਬਾਨਿਯ
 ਲਵ ਰਵ ਕਿਨਰ ਗਾਨਿ ਕਤ ਸਕਤ ਸਕਤ
 ਕਵਨ ਗਾਨਾ ਤਹਾਰਤ ਧਾਪਤਿ ਰੁਧਿ
 ਯੇ ਜੁ ਪਕੀਯੇ ਜਾ ਬਾਲ ਕਨਾ ਕਹੁ ਬਿਕ
 ਲਲ ਛ ਮਨ ਪਰਿਯੇ ਕਹੁ ਮੁਰਹੁ ਸੰਤਪ
 ਨਾ ੧੨॥ ਛਪਾਨਿ ਰੱਖੁ ਚਮੁ ਸਥਾਨ
 ਕਰਤ ਤਾਨਤ ਪਤਿ ਚਿੰਤ ਜੁਤੀ ਗੰਮ ਅਨੁਸਮ
 ਤਦੁ ਪਤਿਤ ਬਹਿ ਬਚ ਕਰਤ ਕਾਲ ਪਤਾ
 ਰੇ ਬਾਨ ਚਰਿਅ ਗਿਆਨ ਕਰੀਤ ਮਯਾਨਿ
 ਅਜੁ ਗਤਿ ਕਤਿ॥ ਕਾਵਨ ਕਾਜ ਲੋਗਾਨੁ ਨਿ
 ਯੇ ਮੁਰਹੁ ਤਕੀਏ ਕਤਿ ਤਾਤਿ ਮਝਿਅ ਮਥ
 ਲੋਰਣ ਰਾਏ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨਨ ਸੋ ਨਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਤਤਿ॥
 ੧੩॥ ਛਪਾਨਾ ਬਹੁਰ ਕਰਤ ਬਚ ਕਰਯੇ ਸੋਨ
 ਪਤਲ ਰਹੁ ਸਿਕਤਾ॥ ਸੁਰੁਟਿ ਕੁਏ ਸਵਧਾਨਿਸ
 ਸਤ ਸੀਜੇ ਸਿਕਲ ਸਜਾ ਮੇਘ ਬੁੰਦ ਕੇਰਾਇਤ
 ਬਹਿ ਸਥਾਨਿ ਚਲਾਵਹਿ॥ ਲਗੇ ਪੁਰਿ ਪਸਮ
 ਤਾਹਿ ਨੈਕ ਸਮ ਬਾਲ ਨਧਾਵਹਿ॥ ਕੁਸ ਆਇਸ
 ਲਵੇ ਕੇਕੀ ਕਰਹੁ ਜੁਧਾਇ ਸੀਰਾ ਮਥਾ॥
 + ਚਿਤਤ ਦੁਨਿ ਸਿਕਲ ਸਮਧੋ ਸਿਸਨਿ ਰਕੁਦ
 ਸੀ ਆਸੁਤਾ +

ਪਰਯੋਸੈਨਮਹਿਗਦਾਗਹਿਯਨਨਕਰੀਸਿਸਸੈਨ
 ਸਥਾ॥ ੧੪॥ ਕਿੰਤਲੀਆਬਾਲਕਅਤਿਕ੍ਰੋਧਤ
 ਤੀਏਸੈਨਾਹਨੀਅਪਾਰਿਗਹੈਰਬਸੁਰਬਸਕਲਛਿੰਨ
 ਮਹਿਕੀਏਸਿੰਘਾਗਿਛਿਨਮੇਕੀਏਸਿੰਘਾਰਗਦਾਗਹਿਧ
 ਰਿਯੋਕਦਕਮਹਿਗਿਜਿਸਹਿਧੁਗਤਿਦੋਹੋਤਿਹਤਿਸੋਓ
 ਠਵਹਤਹਿਮਯੋਸਿਕਲਕ੍ਰਪਯੋਪ੍ਰਲੇਆਹਿਯੋਤਿਹਕਾਲ
 ਕਾਸੈਨਾਹਨੀਅਪਾਰਿਕ੍ਰੋਧੋਯੋਕ੍ਰਪਤਿਅਤਿਬਾਲਕ॥ ੧
 ੫॥ ਕਥਿਤੁਸੈਨਾਨਿਗਹਿਕੁਰਤਕ੍ਰਪਯੋਅਪਾਰਤਬਸਤ
 ਥਾਨਿਬਾਲਕਕੀਚਿਰਤਿਹਧਠਾਏਹੈ॥ ਛੁਟਤਹੀਸਾਤਿਲਾ
 ਖਭਏਤਿਹਅਵਸਰਿਸੈਮਾਨੇਚਹੁਓਰਸਰੰਧਿਜਰਬਠਾਏਹੈ॥
 ਥਾਨਨਗਜਿਬੀਚਘੇਰਿਲੀਨੇਤਥਸੀਅਪੁਤਧੋਖਤਿਕਸਰਾ
 ਹਿਅਧਕਮਨਮਹਿਰਿਸਾਏਹੈ॥ ਲੇਤਧੀਨਥਾਨਿਕਰਤਾਂਨਤਬ
 ਮਾਰਿਯੋਕੁਸਪਾਵਕਸਰਿਸਰਜਕੇਸਕਲਤਿਹਜਗਾਏਹੈ॥
 ੧੬॥ ਕਥਿਤੁਧਿਥਸੈਸਰੰਧਿਜਰਕੇਜਾਗਯੋਕੁਸਤਤਕਾ
 ਲਬਹੁਏਸਰੁਸੈਨਾਹੁਕੇਲੋਗਸਕਲਜਾਏਹੈ॥ ਕੇਓਕਦਗ
 ਧਰੁਏਕੇਓਭਾਗੇਧੁਰਅਵਧਹੋਕੇਕੇਓਮਯਸਾਲੇਜਾਤਰ
 ਮਧੋਧੁਕਾਰੇਹੈ॥ ਬਾਲਕਕੇਧ੍ਰਾਕ੍ਰਮਕਛੁਬਗਨਿਓਨਜਾਤ
 ਮੁਖਸੁਕੁਟਸੁਰਜੋਧੋਸਬਰਨਮੈਸਿੰਘਾਰੇਹੈ॥ ਕਛੁਕਲੋਕਸਿੰਘ
 ਜੁਧੋਕਰੇਤੋਹੁਰਤਗਾਇਥਿਹਬਲਿਬਚਨਜਾਏਹੈਦੁਤਹੁਓ
 ਚਾਰੇਹੈ॥ ੧੭॥ ਕਥਿਤੁਹਰਤਜੋਧਅਬਲੋਹੋਹਿਰੇਸਿੰ
 ਘਾਰੇਸਿਸਸਕਲਬਾਤਕਾਇਰਨਗਮਧੋਓਚਾਰੀਹੈ॥ ਧਰੁ
 ਏਧੁਰੁਅਵਰਸੈਨਥੇਮੁਖਜਨਕਹਤਥੈਨਸੁਤਤਰਘਨਾਥੁ
 ਸੈਨਆਰੇਤੋਧਾਰੀਹੈ॥ ਸੁਤਕੇਧੁਤਾਧੋਤਥੇਲਹੋਥਨਾਇਯੋ
 ਯਹਿਕ੍ਰਾਤਮਦਸੋਟੇਧੁਰਗਰਬਧੁਹਾਰੀਹੈ॥ ਹੀਛੁਅਵਰਬ

੭

੭

੨ ਸਬਕਰਤੇ ਅਰੁ ਮਾਂਗ ਅਪਕਰੀ ਤਯੇ ਦਸ ਬਦਨ ਸਕ
 ਲਨਿ ਸਦਰ ਸੇਘਾ ਗੀਯੋ ॥ ੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ਲੀਨੋ ਬਲਿਛੰ
 ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਨ ਬਿਧਨਾ ਮਜਾ ਕੋਈ ਨ ਕੇਨਾ ਬਧੁ ਭਗਰ ਬਧੁ
 ਗੀਯੋ ॥ ਹੁੰਦੈ ਅਸਕਤਿ ਸਬ ਠਾਢੇ ਬਲਿਹਾਰਤੁ ਗਾ ਬਾਲਨਿ
 ਪਾਰਿਕਰੁ ਟਾਰੁ ਪੁਨਾਖੁ ਆਪਾ ਗੀਯੋ ॥ ਸੀਤਾ ਸੀਤਾ ਘਰੇ ਸਤ
 ਨੈ ਕ੍ਰਿਪਤਾ ਪਿਕਰੋ ਐ ਸੇ ਹੀ ਇਹਾ ਕਹੁ ਮਨ ਮੈ ਬਿਚਾਰੀਯੋ ॥ ਮ
 ਰਕਟਿ ਅਧੀਨ ਬਲਿਹੀਨ ਤਾਂ ਕੋ ਕਹਾ ਬਿਸਿ ਸਕਤਿ ਤੇਜ ਅਪਨੇ
 ਹਿਰਲੀਨੇ ਮੁਗਾ ਗੀਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਲੀਆ ਤਬ ਰਘੁ ਪਤਿ
 ਬੋਲੇ ਬਹੁਰ ਸਕਲ ਜਨ ਕਜਾਰੋ ਕਾ ॥ ਨਿਰਦੁਖ ਨੈ ਕੇ ਬਾਪ
 ਠੇ ਯੋ ਅਧਕਰੀਯੋ ਹਮ ਦੇਖਾ ॥ ਅਧਕਰੀਯੋ ਹਮ ਦੇਖ ਰਿਜਾਨ
 ਮਨਿ ਮਹਿਨਿ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਸੀਆ ਸਤਿਵੀਤੀ ਨਹਿ ਤਾਹਿ ਮੁਹਿ
 ਭਵਨ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ॥ ਕਿਓ ਨਹੇ ਇਸ ਬਧਨਿ ਜਾਨਿ ਕੀਦੁ ਬਤਿ
 ਭਈ ਜਬਾ ॥ ਸਕਲ ਜਨ ਕਜਾਰੋ ਕ ਬਹੁਰ ਬੋਲੇ ਰਘੁ ਪਤਿ
 ਤਬਾ ॥ ੨੦ ॥ ਫੁਲਣਾ ਸੀਲ ਖਾਨਗਾ ਨਵਿਤਿ ਨਿਰਦੇਖ ਅ
 ਤਿਜਾਨ ਕੀਤਾਹਿ ਕੋ ਭਵਨ ਤੇ ਮੁਹਿ ਨਿਕਾਰਿਯੋ ॥ ਰਜਕ ਸਚਨ
 ਮਨ ਮਾਂਗਿ ਅਗਯਾਨ ਕੀਨੋ ਕਹੁ ਨਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ਰਿਦ ਮਾਹਿਯਰ
 ਯੋ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਪਰਗਤਾ ਅਗਨ ਤਹੂੰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੁੰਦੀ ਭਈ ਦੁਖ ਤਤਨ
 ਮਾਹਿ ਸਰੁ ਸੈਨ ਜਾਹਿਯੋ ਕੀਯੋ ਅਧਕਰੁ ਛੁਤਾ ਪੁਰ ਪੁਨਾਖ
 ਭਾਗੀ ਉਦ ਸਬਦ ਮਖਸਾਲ ਮਹਿ ਪੂਰੁ ਉਚਾਰਿਯੋ ॥ ੨੧ ॥
 ਫੁਲਣਾ ਬਾਂਸ ਅੰਗ ਕਰਿ ਕਪਟ ਕੀ ਸੀ ਅਪਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਜਰਾ
 ਮਹਿ ਕੂਰ ਕੀ ਪਦ ਰਗ ਖੀ ॥ ਗਮਾਂ ਹੋਤ ਸਦ ਪਾਂਤਿ ਮਖਗਾਂ
 ਨਾਹਨ ਕੋ ਬੈਜਿ ਹਧਤਿ ਬੂਤਿ ਤੈ ਟੀਲੋ ਕਸਾਖੀ ॥ ਰੋਕ ਜਾਨ ਕ
 ਜਾ ਜੋਗ ਮਹਿ ਬਿਘਨ ਕੀਨੋ ਕ੍ਰੋਧ ਤਾਹਿ ਰਣ ਮਾਹਿ ਸਰੁ ਸੈਨ
 ਨਾਖੀ ॥ ਲਖਨ ਸਤ੍ਰਘਨ ਕ੍ਰਾਂਤ ਰਨ ਪਾਤ ਹੁੰਦੇ ਜਗੋ ਆਇ

ਕਿਹਕਾਮਰਘਨਾਥਗੁਰੂ॥ ੨੨॥ ਫੁਲਣਾਸੇ
 ਜਨਪੁਕੇਹੇਤਮਹਿਜਗਕੀਨੋਤਇਯੋਅੰਜਸੁਤਿਯੋ
 ਗੋਮੇਮਗੁਰੂ॥ ਕਵਨਬਾਲਿਜਿਹਸਚਸਥਰਨ
 ਗਿਗਾਏਲੋਗਕਦੈਗੋਸੈਨਰਘੁਬੀਰਗੁਰੂ॥ ਸਕ
 ਲਤਾਪਸੀਤਾਪਯਾਜਨਕਜਾਕੋਬਿਨਾਦੇਖਸੀਅ
 ਥਾਮਰਿਹੁਤੇਨਿਕਾਰੀ॥ ਤਾਹਿਕੋਖਤੇਜਗਮਹਿ
 ਥੇਰਹੁਆਜਗਤਿਤਾਤਮੁਖਕਮਲਤੇਇਹਉਚਾ
 ਗੀ॥ ੨੩॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਸਚਤਮਾਨਮੰਤ੍ਰੀਜਗਤਿ
 ਥੀਜਹੀਕੋਤਾਹਿਬੋਲਰਘੁਬੀਰਬਚਇਹਸੁਨਾਇ
 ਯੋ॥ ਸਕਲਸੈਨਲੇਸਿਰਤਮਜਾਹੁਰਨਤਮਮਹਿਜ
 ਗਾਦਹੁਬਾਲਿਸਰੁਕਟਕਘਾਇਯੋ॥ ਤਿਨਨਲਨੀਲ
 ਸੁਗੰਧਅੰਗਾਦਕਹੋਲਕੋਕੋਜੋਰਅੰਬੁਕਰਿਪਗ
 ਏਯੋ॥ ਕੋਰੋਜਪਮਹਿਅਸੁਮਕਤਾਇਲੀਜੋਬੁਝ
 ਤੁਮੈਥਲੁਮੋਹਿਕਿਹਕਾਮਅਯੋਯੋ॥ ੨੪॥ ਕੁੰਡ
 ਲੀਆਰਘੁਪਤਿਮੰਤ੍ਰੀਸੋਕਰਿਯੋਯੋਕੁਠਹੁਕਧ
 ਗਜਾ॥ ਇਹਅਵਸਰਚੁਫੁਨਹੀਆਵਹੁਗੇਕਿਹਕਾ
 ਜਾ॥ ਆਵਹੁਗੇਕਿਹਕਾਜਬਾਜਮਖਰਨਮੁਕਤਾਵਹੁ॥
 ਜਾਂਮਵਿਤਯੋਵਿਤਬਾਲਿਸੁਤਿਨਲਸਮਝਾਵਹੁ॥
 ਕਹਾਪ੍ਰਾਕਮਗਾਇਯੋਬਾਲਦਹਿਸੈਨਕਰੀਪਤਾ॥
 ਸੋਕੁਠਹੁਕਧਗਜਕਚਿਜੋਮੰਤ੍ਰੀਸੋਰਘੁਪਤਿ॥
 ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਲੇਤਸਿਦੇਸਚਲਯੋਰਨਕੋਰਘ
 ਬੀਰਵਜੀਰਮਗਾਬਲਿਗੁਰੂ॥ ਸੈਨਅਪਾਰਪਠੀ

ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਪਰਿਆਇ ਸੁਖੀ ਸਕਰੀ ਅਸਵਾਰੀ। ਰਘੁਪਤ
ਇਕਥਾਇਨਮਾਥ ਪਾਰਿਯੋ ਸਬ ਸੁਰਪ੍ਰਸਿਨ ਚਲੇਹਿ
ਤਧਾਰੀ। ਹੋਤ ਬਿਦਾਰਨ ਚਿਰ ਰਾਏਂ ਤੇ ਹਜਾਇ ਤਹੁ
ਰਨ ਭੁ ਮਨਿਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਥਾ ਸਵੈ ਜਾ॥ ਤਿਹ ਅਸਰਮ
ਜਨ ਹੋਤਗਾਇਯੋ ਨਿਜ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ਤ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਤਾ॥
ਤਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਾਇਯੋ ਭੁਇਯੋ ਤ ਬਹੀ ਜਿਹ ਪਾਵ ਕਰਿਗਾ
ਵਹੈ ਸਰਤਾ॥ ਤਤ ਕਾਲ ਤਹਾਇ ਸਨਾਨ ਕੀਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
ਇਨ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਦੇ ਪਰਤਾ॥ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿਯੋ ਗੁਰ ਕੇ ਭੁਰ
ਤੈਵਹੁ ਸਿਕਾਇ ਮੇ ਸੁਖ ਕੋ ਰਤਤਾ॥ ੨੦॥ ਸਵੈ ਜਾ॥
ਨਿਤ ਕਰਮ ਕੀਏ ਸੁਖ ਹੀ ਭੁਭੇਤੈ ਜਲ ਮੈ ਤ ਬਹੀ ਪਨ ਬਾਨੁ
ਪਥਾਰਿਯੋ॥ ਅੰਧ ਕੇ ਪੁਨਿ ਇਕਤ ਕੀਏ ਬਿਧਿ ਸੇ ਸੁਰਿਅ
ਗਤ ਬੈਤਿਹ ਪਾਰਿਯੋ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਾਇਯੋ ਭੁਇਯੋ ਰਨ ਮੈ ਕਸ
ਬਾਨ ਤਹਾਕੁ ਸਚਿ ਰਧੁ ਗਾਰਿਯੋ॥ ਦ ਸੋ ਜੇ ਜਨ ਜਾਇ ਪ
ਕਾ ਬਨ ਮੈ ਨ ਭੁਭਿਤ ਬੈ ਰਖ ਬਾਲ ਸਿਧਾਰਯੋ॥ ੨੧॥
ਸਵੈ ਜਾ॥ ਤਤ ਕਾਲ ਬਿਬਾਲ ਫਿਰੇ ਰਨ ਕੋ ਹੋਇ ਰੇਖ
ਤ ਬੈਰੁ ਸਬਾਨ ਚਲਾਇਯੋ॥ ਸਰਤੀ ਪੁਨ ਧੋਰਿ ਕਰਾਲ ਮ
ਹੋਰ ਬਸਿ ਜਤਨ ਮਕੇ ਕਾ ਤਉ ਭੁਇਯੋ॥ ਜਿ ਜਨ ਬੀਸਹ
ਇਯੋ ਤ ਬਹੀ ਬਹੁ ਰੇਤਿਹ ਕਾਲ ਤਹਾ ਚਲਿ ਆਇਯੋ॥
ਬਾਲ ਪ੍ਰਾਕੁ ਮਪੈ ਬਤਹੀ ਭੁਰਤੈ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ ਰੇਖ ਬੁਝਾ
ਇਯੋ॥ ੨੨॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਬਾਲ ਕਪਰਤ ਪੁਛੁ ਜੇ
ਕੁਰਤ ਕਹੁ ਜੇ ਜਯਾਰ ਬਖਤਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬਿਸਕੁਲ ਕੋਹ
ਮੁਝਨਾ ਮਕਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਿ॥ ਨਾ ਮਕਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤ ਅਵ
ਰ ਬਿਦਯਾ ਗੁਰਗੁਰਾਯੁ॥ ਅਪਨ ਨਾਮ ਪੁਨ ਕਹੋਤਨ

ਕੁਮੰਤਮਤਿਗਘਗਾਅਤਿਪ੍ਰਸਿਨੋਇਥਾਲਤਬਹਿਬੋਲ
 ਯੇਤਤਕਾਲਕਾਕਹੁਜਥਾਰਥਥਾਨੁਤਰਤਪੁਰੁਯੇਪ੍ਰ
 ਤਥਾਲਕਾ॥ ੨੦॥ ਛੁਪਾਹੁਸਗਾਘਜੇਤਬਥਾਲਕੁਲ
 ਬਿਧਿਸਕਲਸੁਦਨਪਗਾਲਵਕੁਸਨਾਗੁਨਾਮਥਿਸਛੰਦੀ
 ਕੁਲਰਘੁਬਰਿ॥ ਪੁਤਜਨਕਜਾਨਾਨਿਸਿਖਯਹਿਥਾਲਮੀ
 ਕੁਮਨਿ॥ ਰਿਖਕਿਰਪਾਲਗੁਰਦੇਵਦਈਬਿਦਯਾਰੀਨੇਗੁਨਿ॥
 ਸਬਥਿਤੰਤਗਾਘਯੇਪ੍ਰਗਟਿਕਹੁਸੇਤਮਨਾਮਿਸਕੁਰਤਾ॥
 ਗਰੁਮੇਤਤਥੀਸੀਅਤਥਸੁਨਤੰਨਾਮਥਿਸਮਾਇਯੇਕੁਰ
 ਤਾ॥ ੨੧॥ ਛੁਪਾਥਦਨਥਾਲਕਨਿਸੁਨਤਿਤੁਲਤਮਾਕੁ
 ਰਤਚਿਤਅਤਿ॥ ਯਹਿਅਦਰਜਸਿਸਕੁਹਤਗਰੁਤਿਹ
 ਜੁਗਲਨਿਜਨਮਤਿ॥ ਹੋਥਨਦਰਅਗਾਯਾਥੇਸਥਿਚ
 ਕੋਰਤਬਿਜੈਹਿਤਾਸੁਸਤ੍ਰਜੁਧਾਥਿਧਿਸੇਖਥਣੀਮਨਮਹਿ
 ਥਹੁਅਹਿਕਿਤਾ॥ ਕੀਤਿਅਨੁਗ੍ਰਹਿਜਨਕਾਸੇਵਕਰੀਪ੍ਰਸਿਨ
 ਹੀਆਯਾਕੇਥਲਿਤਿਹਾਕੋਪਾਕੋਨਿਸਦੇਅਨਚਰਮਾਤਮ
 ਆ॥ ੨੨॥ ਛੁਪਾਭੁਰਤਕਰਤਮਨਰੇਖਥਹੁਰਥਚਕ
 ਹਤਥਾਲਪ੍ਰਾਤੀ॥ ਰੇਥਨਚਰਅਗਾਯਾਨਤਮਹਿਸਿਕੁਚ
 ਰਯੇਕਾਲਕਤਿ॥ ਮਿਥਯਾਥਕਤਕਤਥਾਤਨੀਚਹੈਓਛ
 ਕਹਾਵਤਿ॥ ਤੁਮਅਹੀਰਘਸੁਜਨਮਛੁਤਪਤਿਮ ॥ ਰੰਮ
 ਨਿਪਾਵਤਿ॥ ਥਚਕਰੇਰਭਾਧੰਭੁਰਤਅਥਹਿਕਰਤਹੇਤੁ
 ਮਹਿਹਤਿ॥ ਰਘੁਥਿਸਨਸਮਸਰਿਕਰਹੁਰੁਤਨਾਹਿਮਨ
 ਮੁਕੁਕਤਿ॥ ੨੩॥ ਛੁਪਾਤਥਕੁਸੈਕੋਪ੍ਰਯੇਅਧਕੁਤ
 ਰਤਿਅਥਆਪ੍ਰਸਿਤਾਰਹੁ॥ ਥਨਚਰਜੇਧਪ੍ਰਤਾਪਆਪ
 ਤੁਮਨੰਨਨਿਗਾਰਹੁ॥ ਧੰਦਥਾਨਕਰਿਤੰਨਥਾਲਤਤਕਾਥ
 ਪ੍ਰਗਾਰਤਿ॥ ਮਹਾਧੰਭਥਿਕਰਾਣਅੰਧਦਹਿਦਿਸਕੁਰ

੭

੭

ਭਾਰਤੀ। ਪੈਰੋਰ ਬਾਪਾਇਕ ਸਕਲ ਮੁਰਦੁ ਤਿਕਿਰਿ
 ਰੇ ਪਰਗਿਆਰੁ ਤਉ ਤਿਯੋ ਨ ਕੁਰ ਬਸੁ ਤਉ ਰਿਪਰਿ
 ਯੋ ਸਹਿ ਬਾਤਗਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਕਿਡਲੀਆ ਬਾਲਕਮ
 ਨ ਕੁਪਤ ਮਹਾਮਾਰੇ ਬਾਨਿ ਸਾਇ। ਰਬ ਸਿਜਤਿ ਤਿਹਿ
 ਕੁਰਤ ਕਦੀ ਨ ਗਗਨ ਤਿਡਾਇ। ਦੀਨੋ ਗਗਨ ਉਡਾਇ
 ਮਹਤਿ ਸੈਨਾ ਸਬ ਮਰਕਟੀ। ਪਰੇ ਪਰਨ ਮੁਰਦੁ ਏਧੀਰ
 ਨਹ ਪਰਤ ਕਉਰੁਟਾ। ਏਕ ਮਹਤਿ ਬਿਕਲ ਉਡਿਯੋ ਬ
 ਹੁਰੈ ਤਤ ਕਾਲਕਾ। ਮਾਰੇ ਬਾਨਿ ਸਾਇ ਮਹਾ ਕੁਪਤਿ
 ਮਨ ਬਾਲਕਾ ॥ ੩੫ ॥ ਕਬਿਤਾ ਬਹੁਰੈ ਸਿਧਾ ਰਿਤਾਤ
 ਕਾਲ ਉਡਿਯੋ ਕੁਰਤ ਗਾਇਲੇ ਤ ਕਰ ਕਵਿਤਾ ਅਧਕਮ
 ਨ ਮੈਰਿ ਸਾਇਯੋ ਹੈ। ਤਾ ਬੇਜਿ ਮਤ ਪਤਿ ਹੇਤ ਗਾਇ
 ਬਚ ਮਰਕਟਿ ਨ ਸੇਤ ਮਰੇ ਬੁਢਿ ਹਮਰੇ ਅਬ ਕਵਿਤਾ
 ਜਾਇਯੋ ਹੈ। ਮਮਰ ਹੁਮੈ ਬਾਲ ਨ ਦੁਹੁ ਸੈਨਾ ਸਬ
 ਕੀ ਨੀਹਤਿ ਤਾਖਰਿ ਰੇ। ਲੋਹ ਗਾਮ ਲੋਹਾਨੁ ਯਾਇ
 ਯੋ ਹੈ। ਅਪਜ ਸਤੇ ਮਰਨਾ ਬੀਚਿਤ ਮੈ ਬਿਚਾਰ ਲੀ
 ਜੈ ਕਪ ਪਤਿ ਕੇ ਲੋਹਾਨੁ ਕੇ ਰੇਖ ਹੁੰਦੁ ਨਾਇਯੋ ਹੈ ॥ ੩੬ ॥
 ਕਬਿਤਾ। ਸੁਨਤਿ ਕੁਰਤ ਬਾਤ ਗਾਤ ਲਾਗੀ ਜਨਾ
 ਗ ਕਪ ਜਾਗੇ ਸਬ ਜੇਧਾ ਮੰਗਰੇਖ ਉਪ ਜਾਇਯੋ ਹੈ।
 ਅਗਦਨ ਬਨੀਲ ਜਾਮਵਿਤ ਹੇਨੁ ਮਾਨ ਸਹਤਿ ਸਾਤਿ
 ਕਾ ਅੰਕਪ ਪਸਿ ਸਬ ਉਰੈ ਹੈ ਰਿਸਾਇਯੋ ਹੈ। ਚਲੇ ਸਰੁਪ
 ਇਨਾਇ ਸੀਸ ਕੁਰਤ ਗਾਇ ਹੁਕੇ ਤਰਵਰ ਪਗਾਰਿ
 ਬਾਲਿ ਆਵਤਿ ਉਡਾਇਯੋ ਹੈ। ਮਾਰਹਿ ਸਬ ਏਕ ਬਾਰਿ
 ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ ਰੇਖ ਪਾਹਿਤਾ ਲੁਥਿਯੋ ਸੈਲ ਕੁਪਅ

ਤਿਹੀਬਛਾਹਿਕੈ॥ ੩੭॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਬਾਨਰ
 ਅਪਾਰਿਕਰਿਲਿਆਵਤਿਧਰਾਰਿਤਹਾਸਬ
 ਹਉਕਬਾਰਮਾਨਮੇਘਬਰਸਾਇਯੋਹੈ॥ ਪੁਰ
 ਪਰੀਤਸੈਲਪਰਹਿਥਾਲਕਧਰਨਾਰਿਟਰਹਿ
 ਨਿਰਕੈਸਿਸੁਗਏਰਾਸਨੈਕਹੁਨਆਇਯੋਹੈ॥
 ਤਬਹੀਕਸਗਾਇਰਿਸਮਾਰਿਯੋਮਾਰਤਿਸਰਮ
 ਰਕਟੀਸਨਾਕੋਨਕੁਟਿਸਉਡਾਇਯੋਹੈ॥ ਬਾਤਰ
 ਬਲਯਾਰਿਸਬੈਪਰਨੀਪਰਿਡਰਿਸਰਏਕ
 ਰਏਮਿਤਦੇਹਏਕਨਕੋਘਾਇਯੋਹੈ॥ ੩੮॥
 ਕਥਿਤਾ॥ ਬਾਤਰਨਿਗਾਰਢਿਤਬਫੀਹੈਅ
 ਪਾਰਕੁਰਤਮਗਾਜੇਪਸਰੇਸਬਰਨਮੇਸਿ
 ਘਾਰੇਹੈ॥ ਪਵਨਕੋਕੁਮਾਰਿਜਾਕੇਖੁਲਕ
 ਨਪਾਰਿਕਛੁਦੇਣਾਗਿਰਲਛੁਮਨਹਿਤਕ
 ਰਿਧਗਿਜਿਹਪਾਰੇਹੈ॥ ਮਰਕਟਿਸਮਾਨਿ
 ਆਨਸੁਰਤੀਨਕੁਵਨਨਮੇਜਨਨੀਜਾਨੈਅਭਿ
 ਨਿਬ੍ਰਹਮਾਸਦਾਰੇਹੈ॥ ਤੇਤੇਸੁਬਧਾਰਧਰ
 ਟਰਤਨਾਹਿਜਨਗਾਰਬਿਧਨਾਕੇਅੰਕਧੂਬ
 ਲਿਕਾਹੁਨਨਿਵਾਰੇਹੈ॥ ੩੯॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਅ
 ਮਾਮਨਮਾਰਿਅਭਿਛਿਤਾਰੁਰਤਬਾਨਰਿਏ
 ਖਤਿਨਿਗਾਰਿਮਹਾਬਲੀਮਰਕਟਿਸੂਕ
 ਲਬਾਲਨਕਰੇਸਿਘਾਰਿਥਾਲਨਕਰੇ

ਸਿੰਘਾਰਿ ਗਾਰਿ ਸਰੁਪਰੇ ਰੂਮਗਾ ਮਾਰਤ ਸੁਤ ਬਲ
 ਲਵਾਨਿ ਸੁਰਜਿਹ ਸਮਾਨ ਹਰਿ ਰਵਨਾ ਜਾਮਵੇਤ
 ਕਪਸੇਨਿ ਰੁਏ ਮੁਰਦੁ ਤਿਤਿ ਹਰਨ ਮਹਿ ॥ ਬਾਹਰੁ
 ਖਤ ਨਿਗਾਰ ਰੁਰਤ ਚਿੰਤਾ ਅਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ॥ ੪੦ ॥
 ਸੁਲਣਾ ਗਾਮ ਅਨੁਜਾਇਤ ਚਿੰਤ ਅਤ ਕਰਤ ਠਾ
 ਠਾਤਾ ਹਿਸਮੈ ਰਘੁਨਾਥ ਕੇ ਸਦਵ ਆਇਚਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸ
 ਚੁਰਤਿ ਹਸੁਰ ਸੇਰਾ ਮਾਮਾ ਹਿਸੈ ਨ ਸਿਰਾ ਚ ਤੁਰੇ ਗਾਥਾ
 ਅਪਕਲਿ ਆਇਯੋ ॥ ਗਾਥਾ ਜੇ ਰਿਕੈ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਨਾਮ ਕੀ
 ਨ ਰੁਰਤ ਗਾਇ ਸੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਧਰੈ ਚਲਾਇਯੋ ॥ ਬਾਲ
 ਮਹਾ ਪ੍ਰਬੀਨਿ ਬਿਧਿ ਯੁਧੀ ਮੈ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਮੈ ਤੇਰ ਸਸ
 ਕਟ ਕਪਾਇਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਲਣਾ ਬਹੁਰ ਜੈ ਕਹਿ ਸ
 ਚਦ ਪੁਨਿ ਬਚਨ ਗਾਥੈ ਏਕੈ ਮੰਤ੍ਰੇ ਅਵਰਤ ਮਮਾ
 ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਬਾਲ ਮਹਾ ਬਲਿਵਾਨਿ ਰਣ ਪੀਰ ਗਾਰੀ
 ਅਚਲ ਪੇਖ ਜਿਉ ਮੋਹਿ ਲੇਖਨ ਨਿਗਾਰੋ ॥ ਬੋਲ ਪਰ
 ਯੇ ਪੁਰਹੁ ਤੁਤੇ ਅਪਸਰਾ ਕੇ ਮਦਨ ਬਾਨ ਅਤਿ ਪ੍ਰਬਲਿ
 ਸਿਸੁ ਮੋਹਤਾਰੋ ॥ ਬੋਗ ਕਰੇ ਯਹਿ ਕਾਮ ਸੇਰਾ ਮਹੁ ਤੇ ਬ
 ਚਨ ਮੋਹਿ ਸਬ ਸਾਚ ਜੀਯੁ ਮਾਹਿਯਾਰੋ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁ
 ਲਣਾ ਰੁਰਤ ਸਦਵ ਮਿਲ ਪੁਰਸ ਪਾਹਿ ਮੰਤ੍ਰਾ
 ਟਾਤ ਗਾਲਿ ਖਤ ਪਾਤੀ ਬਾਨ ਅਗੋਲਾਈ ॥ ਪਨ ਪਹਾ
 ਥਰ ਪ੍ਰਨਾਥ ਕੇ ਰੁਤ ਲੈਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਲਕਸ਼ ਰਿਤਾ ਹਿਈਨੇ
 ਚਲਾਈ ॥ ਪਾਰਿਯੋ ਜਾਇ ਪੁਰਹੁ ਤ ਕੇ ਨਗਰ ਮਾਹੀ
 ਤਗ ਜਾਤ ਹੀ ਬਾਨਿ ਅਤਿ ਰੁਚਿਯਾਈ ॥ ਜਬ ਹਿ

ਪੜਕਾ ਬਾਨ ਕੇ ਅਗੁ ਦੇਖੀ ਦੇਵਈ ਸਤ ਬਸ ਬਨ ਕੋ ਕ
 ਹਿ ਸੁਨਾਈ॥ ੪੩॥ ਫੁਲ ਫਾਗਾ ਬਿਸੁ ਪ੍ਰਯਾਗੁ ਤਮ ਕੁੰਦ
 ਨ ਬਿਸੁ ਮਕੀ ਜੈ ਰੁਰਤ ਮੋਹੀ ਮਾਂਗ ਹਮ ਤੇ ਪਰਾਈ॥
 ਸੁਰੁ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਬਹੁ ਰਿਯ ਹਿ ਕਾ ਮਕੀ ਨੇ ਰਾਂ ਮਗੁ ਤਕੈ ७
 ਚਰਿ ਅਪਸਰਿ ਚਲਾਈ॥ ਤਿਨ ਹੁ ਜਾਇ ਗਨੁ ਮਧੁ ਦੇ
 ਸਕੀ ਆਨੈ ਕਬਿ ਮਲਕ ਛਨਾਹਿ ਮਰਾ ਮਾਹਿਲਾ ਭੀ॥ ਗਾਥ
 ਜੋਰ ਕੇ ਜਾਤਿ ਪ੍ਰਯਾਗੁ ਕੈ ਨ ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ७
 ਸੀ ਬੁਲਾਈ॥ ੪੪॥ ਕੁੰਦੁ ਲੀਆ ਅਪਸਰਿ ਪਰੈ
 ਹੁ ਅਮਰ ਪਤਿ ਸਸਿ ਬਟ ਨੀ ਮ੍ਰਿਗ ਨੈ ਨਾ ਰੇ ਹਿਯ ਨਖੁ
 ਸਰਿ ਪਲਕ ਤਿਹ ਨਿਖਲ ਜਤ ਤਿਅ ਸੈਨਾ ਨਿਖਲ
 ਜਤ ਤਿਅ ਸੈਨ ਸੈਨ ਸੇ ਮਰ ਛਾਵ ਤਿਰਨਾ ਅਲੇ ਕੇ ਸਕ
 ਤਿ ਸਮਾਨਿ ਪੇਖਦੁ ਤਿਗਿਰ ਹਿਯ ਰਨ ਪਾਰਿ॥ ਸੁਰਨਰ
 ਅਹਿ ਜੁਦ ਤੀ ਅਕਰਤ ਕਹਵਾਤ ਨ ਸਮ ਸਗਾ ਸਸ
 ਬਟ ਨੀ ਮ੍ਰਿਗ ਨੈ ਨ ਅਮਰ ਪਤਿ ਪਰੈ ਨ ਅਪਸਰਾ॥ ੪੫॥
 ਸਵੈ ਯਾਗੁ ਰੋਹ ਕਮਾਨ ਸਮਾਨ ਤੀ ਆਸਰਿ ਤੀ ਪਇਤੈ ਤਿ
 ਹ ਕੈ ਪਲਕੈ॥ ਪਿਕ ਥੈ ਨ ਨਿਨੈ ਨਿਸਾਵ ਕਸੇ ਬਰ ਛੀ ਮਖ
 ਛੁਟ ਰਹੀ ਅਲਕੈ॥ ਨਵ ਸਾਤ ਸਿੰਘਾਰ ਸਜੇ ਰੁਦ ਸੇਦੁ ਤੁੰਦੇ
 ਹਿ ਮਨੋ ਦਪਲਾਇ ਮਕੈ॥ ਸਬ ਜੇ ਬਨ ਦਾਨ ਮਹਾਂ ਮਦ ਮੇਰੁ
 ਰਤੈ ਛਿਗਾ ਮਾਨਿ ਕੀ ਚਲਕੈ॥ ੪੬॥ ਸਵੈ ਯਾਗੁ ਆਉਸੁ
 ਤਹਿ ਕਰੀ ਰੁਰਤੈ ਸਿਸਕਾ ਮਕੈ ਬਾਨ ਨਿ ਸੇ ਰਿਛਾਇ
 ਪਾਇ ਨ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਤਰਨੀ ਤਹਿ ਬਾਲ ਨਕ ਸੁਰੁ ਰੁਪਇ
 ਪਾਇ॥ ਕੁਇਰ ਨ ਪੇਰ ਲੀਯੇ ਹੁਦ ਤੀ ਕਰ ਹਾਵਨੁ ਤਾਵਨ
 ਸੈਨ ਸੁਨਾਈ॥ ਚਿਤ ਬਣੀ ਸੀ ਅਤਾ ਤਨ ਕੋ ਤੀ ਅਨੈ ਨ ਨਿਗਰ

ਮਹਾਸਕਦਾਏ॥ ੪੭॥ ਸਵੈਯਾਥਾਲਬੀਚਾਰਿਕੀਯੋ
 ਮਨੋਮੋਕਿਵਕਾਮਕੇਥਾਂਨਤੇਥਚੀਏ॥ ਤੀਅਰੁਪਨੈਨਿਹਿ
 ਰਕਰਹਿਗੁਰਪਾਇਨਸੈਮਨਕੇਥਚੀਏ॥ ਯਹਿਅਨਿਏਧਾ
 ਵਨਛਾਡਿਤਕਸਾਂਨਸਾਂਪਨਕੇਥਧੁਹੋਸਚੀਏ॥ ਬਿਖੁਨਾਹ
 ਧੁਏਸਕਰੈਤਨਕੇਹਰਿਨਾਂਸੁਧਾਜਬਹੀਅਚੀਏ॥ ੪੮॥
 ਸਵੈਯਾਸਿਸਗਿਆਨਕੇਥਾਂਨਲੀਯੋਕਰਮੈਧੰਨਅਰੋ
 ਤਿਸਹਿਬਿਧਿਸੈਰਹਾਇਯੋ॥ ਰਿਦਧਿਆਨਧਰਿਯੋਗਰਮੁ
 ਰਤਿਕੋਤੀਅਚਿਰਤਬਹਿਕਸਥਾਨਚਲਾਇਯੋ॥ ਛੁਟਤਜਾ
 ਏਲਗਿਯੋਤੁਰੀਨਕੁਚਿਰਿਸਥੈਤਿਹਕਾਲਓਤੁਗੋਇਯੋ॥ ੪੯॥
 ਮਥਿਰਿਮਗਿਰੀਬਲੁਗਾਰਿਤਗੰਗੁਇਬਿਅਕੁਲਦੇਹਿਤੀ
 ਆਮੁਰਿਛਾਇਯੋ॥ ੫੦॥ ਕਿਤੁਲੀਆਅਪਸਰਸਬਪ
 ਰਪਰਿਗਿਰੀਤਨਕਨਹੀਸਿਭਾਗਿਅੰਗਅੰਗਸਬਹਨਿ
 ਭਏਪਰੀਸਕਲਬਲਿਗਾਨਿ॥ ਪਰੀਸਕਲਬਲਿਗਾਰਿਬੰਨ
 ਤਿਅੰਗਾਬਿਦਰਿਚਿ॥ ਕਾਹੁਕੇਕਰਕਟਿਤਿਕਿਸਹਿਪਗੁਸ
 ਰੁਕਟਿਡਾਰਿਚਿ॥ ਸੁਵਨਹੀਨਬਿਨਾਕਸਕਲਬਿਹਕਲਤਿ
 ਹਅਵਸਗਿ॥ ਤਨਕਨਿਹੀਸਿਭਾਗਿਗਿਰੀਧਰਪਰਸਬਅ
 ਪਸਗਿ॥ ੫੧॥ ਛਪਾਕਹੁੰਬਸਨਗਿਰਪਰੇਕਹੁੰਬੁਕੁਨ
 ਬਿਬਰੇਧਗਿ॥ ਏਹਿਦਿਸਗਾਇਪਲਾਇਅਪਸਰਾਥਾਲਕਕ
 ਰਗਾਕਾਮਕਟਕਕੇਜੀਤਥਾਲਅਨਿਦਰੁਇਯੋਜੀਆਥਨ॥
 ਥਨਮਹਿਕੁੰਬਜਾਕਰਤਿਅਧਕਮਨਿਹਰਖਤਾਤਸੀਆਕੁਰਤ
 ਤਹਿਯੋਕੁੰਬਤਹੀਏਥਾਲਅਚਲਪਥਿਭੁਮਰਨਾਸਰਿਕੁਵੇ
 ਰੁਤਿਅਗਿਓਰੁਰਤਪੁਨਰਚਮਰਲੀਨੇਦੁਖਤਮਨ॥ ੫੨॥
 ਛਪਾ॥ ਏਹਿਦਿਸਤੇਦੋਥਾਲਪਕਰਿਤਰਿਵਾਰਿਪਰੇਰਨਾ॥
 ਕਰਤਪਰਸਧਰਜੁਧੰਨਕਨਹਿਸੋਚਧਰਤਮਨਾਅਨਲਦਹ
 ਤਜਿਮਥਨਹਿਥਾਲਦੁਹਕਟਕਸਿਧਾਰਿਯੋ॥ ਪੈਰੋਧਾਇਕ

ਸਕਲਸਿਸਹੁਮਰਹੁਤਿਕਰਿਤਾਰਿਯੋਗਮ
 ਮਨੁਜੇ ਕ੍ਰਪਤਹੀਏਪੁਨੁਕਾਪੁਗਾਰਿਯੋਕੁਸਹਿ
 ਤਨਾਤਨਕਦਮਕਟਿਚਿਨਤਿਹਕ੍ਰਪਕੀਯੋਤਖਬ
 ਲਮਨਾ॥ ੫੨॥ ਛਪਾਤਖਕੁਸਮੀਏਰਿਸਾਏ
 ਕੁਗਤਿਪ੍ਰਤਖਚਨਉਚਾਰਿਯੋਕਾਕੁਜਾਹੁਮਖ
 ਕੁਛਾਸਿਮਰਸੀਅਖਜਗਾਪ੍ਰਗਾਰਿਯੋਅੰਤਤੀ
 ਖਟਤਹਵਾਰਿਕੁਰਤਮਰਹੁਤਿਕੀਯੋਤਤਹਿਨਾ
 ਪ੍ਰਾਨਕੀਏਬਿਨਾਸਜਨਕਜਾਭੈਰਾਖਯੋਮਨਾਖ
 ਹੁਰਪਰਯੋਕੁਸਕੁਟਕੁਮੈਸਕਲਸੈਨਸਿਸੁਹਤਕ
 ਰਤਾ॥ ਪੁਨਮਾਰਿਯੋਮੰਤੀਸਦੁਕੁਤਨਕਸੋਚਨਸਿਮ
 ਨਧਰਤਾ॥ ੫੩॥ ਛਪਾਮਰਕਟਕਟਕਨੀਤ
 ਰਥਾਲਮਨਕਰਤਰੋਖਅਤਿਪਾਰੇਦੈਰਸੀਅਕੋ
 ਰਸਕਲਬੰਤਰਕੀਨੇਤਾਕਾਂਗੁਬਾਲਸੁਤਬਿਕੁਲ
 ਸਿਸਹੁਮਰਹੁਤਿਕੀਨੇਅਗਿਕਪੁਗਿਰਯੋਸਰੀ
 ਦਕੁਨਲਨੀਲਪਾਰੇਪਗਿਬਹੁਰੋਹਨਨਕਰਿਗੇਛ
 ਪਤਿਗਹਿਓਏਕਸਬਪਦਨਸੁਤਾ॥ ਤਾਰਿਜੇਵਰੀ
 ਗੀਵਮਹਿਬਾਪਿਲੀਯੋਕਪਕ੍ਰਪਜਤਾ॥ ੫੪॥
 ਕੰਤੁਲੀਆਥਾਲਕਅਤਿਹਰੋਖਤਿਹੀਏਹਨਮਤਿ
 ਪਕਰਿਓਪਾਏ॥ ਤਾਰਿਜੇਵਰੀਗੀਵਮਹਿਜਿਵਦ੍ਰਿ
 ਦੁਰਥਪ੍ਰਗਾਏ॥ ਜਿਵਦ੍ਰਿਦੁਰਥਪ੍ਰਗਾਏਹੋਤੀ
 ਮੁਰਕੋਤਾਏਯੋਪੁਨਪੁਤਅਰੁਅਸ੍ਰਏਕਦੁਸਮੈ

ਅਟਕਾਇਯੋ ਕੋਮਲ ਕੇ ਲਾਥਿ ਛੁਤਾਇਯੋ ਅਚਲ
 ਤਿਹ ਕਾਲਕਾ ਹਮ ਮਤਿ ਪਕਰਿ ਚਿਧਾਇਯੋ ਅਤਿ
 ਹਰਿ ਅਤਿ ਬਾਲਕਾ ॥ ੫੫ ॥ ਕਬਿਤਾ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਅ
 ਚਰਜ ਕੀ ਯੋਥ ਲਯੋ ਜਨ ਮੇਜਾ ਨਿਧ ਜੇ ਮੁਨਿ ਰਿਖ ਕਰੁ
 ਟਾਕਰਿ ਸੇਸੈ ਨਿਵਾਰੀਏ ॥ ਕਿਮਲ ਤੁਰੰਗੁ ਅਚੰਬੁ ਸੁਨ
 ਭਇਯੋ ਮੋਰਿ ਪਵਨ ਪੁਤ ਅਚਿਤੁ ਰੰਗ ਬਲੁ ਕੋ ਨ ਪਾ
 ਰੀਏ ॥ ਕੈਸੇ ਰਨਤ ਜਿਥਿ ਰੋਪ ਜੇ ਪਹੁਤੇ ਮਰ ਕਟ ਸਬ
 ਗੰਦਾ ਹਤ ਕੀਨੇ ਜਿਨਿ ਸਿਮਰੁ ਤੇ ਹਾਰੀਏ ॥ ਕਹੇ ਸੁਨ
 ਗਾਇ ਸਮਝਾਇ ਮੁਹਿ ਸਕਲ ਥਿਧਿ ਰੁਇ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਖ ਸਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਉਚਾਰੀਏ ॥ ੫੬ ॥ ਕਬਿਤਾ ਕ
 ਰਿਯੋ ਮਨ ਗਾਇ ਬਾਤ ਸੁਨੀਏ ਜਨ ਮੇਜਾ ਨਿਧ ਕਪਾਤ
 ਬਲ ਹਾਰਿ ਯੋਜਿਹ ਕਹੇ ਸਮਝਾਇ ਕੈ ॥ ਵੈਰੋ ਰਘੁ
 ਗਾਇ ਜੁਕੇਤਾਤ ਸਿਸ ਸੰਦਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰਯੁਕੁ ਰੁਪ
 ਕਪਰੈ ਸੁਕਦਾਇ ਕੈ ॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਸਨ ਮਧ ਸੇ
 ਵਕਨ ਉਠਿ ਗਾਥ ਮਰ ਕਟਿ ਪਾਰਿ ਚਾਨੈ ਚਿਹ
 ਨਦ ਕ੍ਰਮ ਵਧ ਰਾਇ ਕੈ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਸਨ ਮਧ
 ਹੋਇ ਬਾਨੈ ਪ੍ਰਗਾਰਿ ਯੋਜਿਹ ਸੇਈ ਕਪ ਅਧ
 ਨੇਮ ਨਿਬਿਸ ਮਠਿ ਪਹੁਤਾਇ ਕੈ ॥ ੫੭ ॥
 ਕਬਿਤਾ ਗਰ ਬਤਿਥੈ ਮਰ ਕਟਿ ਜੋ ਪਾਤਿ ਹੁਇ
 ਗਨ ਮੇਹ ਮਰੇ ਸਮਾਨ ਅਵਰਿ ਜਨ ਨੀਨ ਜਾਇ ਮੈਰੇ ॥
 ਗੰਦਾ ਹਮ ਸਾਰਿ ਯੋਗਿਹ ਰੇ ਟਾਕਿ ਪਾਰਿ ਚਿ ਅਨ
 ਜਸੀਹ ਧੁਪ ਤਿਕੇ ਹਮ ਹੀਜੀ ਆਇਯੋ ॥ ਕੋ ਸਲ

ਕਪਰੈ
 ਵਕਨ ਉ
 ਨਦ ਕ੍ਰਮ
 ਹੋਇ ਬਾਨੈ
 ਨੇਮ ਨਿਬਿਸ

ਕਬਿਤਾ ਗਰ

ਤਨਜਾ ਅਹਿਕਿ ਤਕੇ ਹਰਾਹੈ ਕਪਨ ਤੇ ਅਪਨੇ ਬਲੁ ਸੀ
 ਪਤਿ ਦਿਨਾਇਓਹੈ ॥ ਹੋਇ ਅਸਕਤ ਦੀਨ ਬਲਿਹੀਨ ਕ
 ਰਿਤਹੈ ਸਬ ਯਾਤਹੈ ਨਵੇਤ ਸਹਤਿ ਬਨ ਚਰਹਹੈ ਓਹੈ
 ੫੮ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਹੁੰਦੇ ਤਬ ਹੁੰਦੇ ਸਿਤਾ ਰਿਚਿ ਹੈ ਰੁਤ ਆਇ
 ਮੁਕੁਤ ਨਿਗਾਹਿ ਸੈਨਾ ਅਤਹੀ ਅਕੁਲਾਇਓਹੈ ॥ ਕਹੁ
 ਕਰਿਹਤਿ ਲੋਗ ਦੀਨ ਤਿਨਹੁ ਕੇ ਸਿਰਾ ਦੀਨ ਕਰਗਾਹਿ ਕੁ
 ਵੇਤਿ ਬਾਨਿ ਬਾਲਨ ਪਾਹਿ ਆਇਓਹੈ ॥ ਪੇਖਤਿ ਹਥਾਸ
 ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਬ ਕਹਿਚਿ ਬਚੇਤੈ ਅਨਾਥ ਸਾਥ ਕਾਹੇ
 ਲਿਆਇਓਹੈ ॥ ਅਸੇ ਅਸਕਤ ਲੋਗ ਹਮ ਤੇ ਨੀਤ ਸੇ
 ਹਰਖਹੈ ਓਹ ਬਾਲਨ ਤਬ ਕਰਤੈ ਸੁਨਾਇਓਹੈ ॥ ੫੯ ॥
 ॥ ਕੀਤੁ ਲੀਆ ॥ ਬਾਲ ਕਤ ਬੇਲਿ ਬਿਗਾਸ ਸੁਨਹੁ ਪੁ
 ਤਗੈ ਮਹਿ ॥ ਅਸੁ ਪਵਨ ਸੁਤ ਸਹਤਿ ਅਬਲੇ ਚਲੀਜ
 ਹਿਜੇਹਿ ॥ ਲੇਚਲੀਜ ਹਿਜੇਹਿ ਮੇਹਿ ਦੁਸ ਸੇ ਅਟਕਾ
 ਓਹੈ ॥ ਤਿਹਲੀਜੇ ਸੁਕਤਾਇਹੁ ਪੈ ਬੇਨ ਹਮਹਿ
 ਗਿਗਾਇਓਹੈ ॥ ਹੋਹਨ ਮਤਿ ਸਮੇਤ ਜਾਇ ਫੋਰਹੁਤ
 ਤਕਾਲਕਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪੁਤਗੈ ਯਾਸੇਹਿ ਬਿਗਾਸ ਬੇ
 ਲਿਯੇਤ ਬ ਬਾਲਕਾ ॥ ੬੦ ॥ ਫੁਲਣਾ ॥ ਬਾਲ ਬ
 ਚਨ ਸੁਨ ਰੁਤ ਤਨ ਤੀਰ ਲਗਾ ਰੇਖਹੈ ਓਤਿਹ
 ਬਾਨ ਬਹੁਰੇ ਚਲਾਇਓਹੈ ॥ ਅਸੁਗ ਘੋਰ ਬਿਰਾਲ
 ਕਹਿਲੈ ਬਖਾਨਤਾਹਿ ਅਵਨ ਅ ਕਾਸਇਕ ਬਾ
 ਨ ਛਾਇਓਹੈ ॥ ਛੁਟਤਿ ਜਾਇ ਤਤਕਾਲ ਤਨ ਬਾਲ
 ਲਾਗੇ ਤਾਹਿ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਹ ਰੁਤਿ ਕਵ ਕਹਿ ਸੁਨਾਇਓਹੈ ॥
 ਹਿਤੁ ਪੁਰਖ ਕਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਹਤਿ ਮਤਿ ਸਿਸਹੁ ਨੇਕ

ਸਮਾਨਾਹਿਤਿਤਕਾਲਿਪਾਇਯੋ॥ ੬੧॥ ਫੁਲਣਾਫੁਲਰੇ
 ਤਸਰਪਕੁਰਿਕਰਿਮਾਹਿਬਾਰਕਟੁਕਸਾਂਤੁਕਰਧਗਨਿਪਰ
 ਰਾਰਤੇਯੋ॥ ਹੋਇਹਰਖਸਰਿਪੈਨਸੁਤਸੀਅਛਾਡੈਚਿਰਿਰਤ
 ਕੀਰੇਖਸੇਮਾਰਤੇਯੋ॥ ਰਹਤਿਲੋਗਸਥਸਿਸਹਮਰਛਾਇਤੁ
 ਹੇਮਨੋਅਨਲਤ੍ਰਿਵਬੁਨਹਿਜਿਮਜਾਰਤੇਯੋ॥ ਜਾਰਜਨਕਜਾ
 ਮਾਤਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗਥੇਸਮਾਹਿਮਾਹਿਸੋਕਥਹਿਨਿਗਰਤੇਯੋ॥
 ੬॥ ਫੁਲਣਾਨੀਲਬਾਂਨਤਬੁਰਤੁਹੋਇਰੇਖਛਾਡੈਯੋਤਾ
 ਹਅਵਨਕਾਸਕਰਿਅੰਧਰਾਰਿਯੋ॥ ਧੇਖਮਗਤਥਸੀਅਸੁਤ
 ਕ੍ਰੋਧਹੁਏਪਵਨਬਾਂਨਕਰਿਤੰਨਤੀਖਨਪ੍ਰਗਾਰਿਯੋ॥ ਸਕਲ
 ਲੋਗਨੁਚਿਰਿਬਹੁਰੇਪਛਾਏਨੀਲਬਾਂਨਕਤੇਜਛਿਨਮੈਨਿ
 ਵਾਰਿਯੋ॥ ਹੋਇਬਿਕਲਿਤਨਸੈਨਪਰਨੀਪਛਾਗੇਦੇਖਕੁਰ
 ਤਸਾਵਧਾਂਨਸਿਸੁਰੇਖਧਾਰਿਯੋ॥ ੬੩॥ ਫੁਲਣਾਨਾਮ
 ਜਨਕਜਾਲੇਤੁਕਸਬਾਂਨਛਾਡੈਯੋਕੁਰਤਿਉਤ੍ਰਿਯੋਨੁਚਿਰ
 ਨਹਿਸੁਧਸਿਭਾਗੀ॥ ਪਾਰਿਓਮੁਰਛੁਪਰਿਮਾਹਿਸੁਧਤਨਕਨਾ
 ਹੀਸਿਸਹੁਨਿਰਖਿਅਮੀਦਜੀਅਮਾਹਿਧਾਗੀ॥ ਹੋਇਅਸੁ
 ਅਸਵਾਰਿਬਨਕਰਹਿਕੀਜਾਲੇਤਲਕੁਟਹਨਵਿਤਤਨਕੇਧ
 ਹਾਰੀ॥ ਕਰਹਿਪੁਰਸਿਪਰਿਗਾਸਥਿਲਾਸਹੁਮੈਤਹਾਸੀਅ
 ਮਨਮਾਹਿਅਤਿਸੇਕਭਾਗੀ॥ ੬੪॥ ੩੬੩॥ ਇਤਸੁ
 ਇਤਕੁਰਥਥਧਹਿਪੰਚਮਅੰਕਸਮਾਪਤੀ॥ ੫॥ ਕਿ
 ਰੁਲੀਆ॥ ਮਨਮਹਿਸੇਚਤਜਨਕਜਾਰਦਨਕਰਤਹੁਇਦੀ
 ਨਾਅਤਿਥਿਅਕੁਲਤਨਕਸਟਵਤਿਬਾਰਜਥਾਗਿਥਿਗੀ
 ਨਾਬਾਰਜਥਾਗਿਥਿਗੀਨੀਜਲਸੀਨਹੇਤਦੁਖਾਚਿਤਵਤਾ
 ਤਸੀਅਮਾਂਤਭਇਯੋਤਿਹਿਪੀਤਬਰਨਮੁਖਾਕਰਯੋਸੇਕ

ਨਿਸਾਮੀਧਯੋਇਮਨਫੁਨਦੁਖਤਨਮਹਿ॥ ਰਦਨਕਰ
 ਤਹੁਇਦੀਨਜਨਕਜਾਸੇਦਤਮਨਮਹਿ॥ ੧॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਸੋਕਬਛਿਯੇਸੀਆਕੇਜੀਆਸੇਸੁਧਬਾਲਕਕੀਮੁਹਿਨੇ
 ਕਨਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਥਮੈਲਵਘਾਤੁਗਾਇਯੇਰਨਜੈਬਹੁਰੇਕੁਸ
 ਕੇਮੋਹਿਦੀਨਪਠਾਈ॥ ਦੋਮੈਹਿਏਕਨਆਇਮਿਲਯੇਕਰ
 ਮੀਜਤਮਾਤਮਹਾਬਿਲਖਾਈ॥ ਆਜੁਕੁਯੇਕਰਿਲਾ
 ਗਤਿਹੈਬਿਧਸਾਥੁਮੁਏਕਛੁਨਾਹਿਬਸਾਈ॥ ੨॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ਰਨਹੋਤਬਿਯੋਜਥਤਾਤਨਕੀਤਬਆਵਤਿਬੇਰਿ
 ਬਿਲਿਬਚੁਕਾਈ॥ ਜਾਨਤਹੋਉਤਪਾਤਕਛੁਕਰਸੇਦਸਕ
 ਚਸੀਆਮਰਛਾਈ॥ ਦਖਸੇਕਸਮੁਦ੍ਰਿਥੁਤਤਿਕੋਰਿ
 ਖਨਰਦਆਵਤਿਦੀਨਦਿਖਾਈ॥ ਧਰਿਧੀਰਗਮਾਮੁਨਿਪੁ
 ਏਪਰੀਤਿਹੋਸੇਬਤੀਆਸਥਤਾਖਿਸੁਨਾਈ॥ ੩॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ਕਰਿਜੋਗਤਿਮਾਤਕਰੀਬਿਨਤੀਰਿਖੁਜੀਮੁਫਿਕੋਸੁ
 ਤੁਸੈਨਕਹੋ॥ ਤਿਹਲੋਗਨਕੀਤਮਜਾਨਤਿਹੋਦਖਤਾਤਨਕੇ
 ਅਖਦੇਹਦੇਗੋ॥ ਲਵਘਾਤਿਸੁਨਿਯੋਦਿਤਦਿਤਮਹਾਂਬਹੁਰੇ
 ਕੁਸਕੀਸੁਪਨੈਕਨਹੋ॥ ਤੁਮਦੇਹੁਬਿਤਾਇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੋ
 ਨਿਧੁਬੁਤਤਿਭੈਅਖਲਿਬਚਹੋ॥ ੪॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮਾਤਸਿ
 ਉਥਾਤਕਹੀਰਿਖਜੀਸੁਪਾਅੰਨਿਦਸੇਰਨਤਾਤਤਮਾਗੇ॥ ਸੇ
 ਕਤਜੇਰਘਈਰਕੁਜੇਸਦਜਾਨਹਿਦੇਸਥਥਾਕਹਮਾਗੇ॥
 ਅਰਜੀਤਅਥੈਸਿਸੁਆਵਰਿਹੋਪ੍ਰਦਿਅਮਿਤੁਆਨਧਰ
 ਤਮਦਆਗੇ॥ ਪਾਇਧਰਿਯੇਸੀਆਕਤਬਹੀਨਕੁਕੇਮਗ
 ਮਹਿਰਿਖੁਜਾਜਸਿਧਾਗੇ॥ ੫॥ ਕੁਡਲੀਆਤਿਹਅਵ
 ਸਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਭਇਯੇਬਾਲਮੀਕਨਿਜਥਾਨਿ॥ ਸਿਯੁ

ਕਰਤ ਬਿਰਲਾਪ ਅਤਿ ਬਿਰਹਿ ਤਾ ਤਦੁ ਖਪ੍ਪਾਨਾ ॥ ਬਿ
 ਰਹਿ ਤਾ ਤਦੁ ਖਪ੍ਪਾਨਾ ਸਾਕੁ ਛੁਆਤ ਨ ਬਰਨੀ ॥ ਸੁਨਿ
 ਮੁਨਿ ਆਏ ਸਕਲ ਸੰਗ ਆਈ ਹਿਰਾਪ ਰਨੀ ॥ ਪਰਹਿ ਜਨ
 ਕ ਜਾਪਾਏ ਛਿਮਾ ਕੀਜੈ ਬਿਨ ਤੀਉ ॥ ਬਾਲ ਸੀ ਕਨਿ ਜਬ
 ਨ ਭਾਏ ਯੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਵਸਰ ਤਹਿ ॥ ੬ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਬਾਲ ਸੀ
 ਕ ਕਰਿ ਜੇਰ ਮਾਤ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀ ਤਬਾ ॥ ਚਿੰਤ ਨਿਵਾਰਹੁ ਜੀਅ
 ਕੁ ਸਲਕਰਹੈ ਰਘੁ ਬਰਿ ਸਬਾ ॥ ਬਹੁਰ ਜਨ ਕਜਾ ਕਹਿ ਜੋ ਅਸ
 ਭਨਾਰ ਦਕਹਿ ਬਤੀਆ ॥ ਜਲ ਸਜੀਵ ਕਾ ਸਨ ਤਜਹਤਿ ਪਾਵੈ
 ਕ ਬਿਨੁ ਛੁਤੀਆ ॥ ਜਹਾ ਹੋਤੀ ਸ੍ਰੋਤ ਕ ਕਉ ਤਹਿ ਚਹੀ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰ
 ਤ ਸਲਕਾ ॥ ਮਹਾਭਯੋ ਕਰਿ ਆਜੁ ਮੁਹਿ ਸੁਨਹੁ ਸੁਵਾਰਿ ਖਬਰ
 ਸਕਲਾ ॥ ੭ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ਪਾਤਲ ਦੁਸੁਨਿ ਬਹੁਰ ਕੁਸ
 ਮਹਿ ਪਠਿਯੋ ਰਨਾ ॥ ਦੇਸਹਿ ਪ੍ਰੇਕ ਨ ਫਿਰਿਯੋ ਬਿਰਥਾ ਦਾਰਨ ਦੁਖ
 ਯਹਿ ਤਨਾ ॥ ਬਿਜੈ ਕਰਤ ਸਿਸੁ ਜ ਬਹਿ ਸੁਦਨਿ ਆਵਤ ਤਤ ਕਾ
 ਲ ਕਾ ॥ ਕਤਿ ਬਿਲਿਖ ਕਰਿਹੋ ਕਸਟਿ ਨਿਸਚੈ ਤਨ ਬਾਲ ਕਾ ॥ ਬਚ
 ਨ ਕਹਤਿ ਗਦਗਦ ਅਧਕਾ ਬਿਰਥਾ ਲਹੈ ਪ੍ਰਿਧਿ ਰਿਹਾ ਪਰੀ ॥
 ਚਰਨ ਪਰਤ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤਿ ਬਹੁਰ ਰਿਖਾਨ ਚੈ ਤਨ ਕਰੀ ॥ ੮ ॥
 ਛੁਪਾ ॥ ਹੋ ਸੁਚੈ ਤਸੀਅਮਾਤ ਬਹੁਰਿ ਬਚ ਕਹਤ ਰਿਖਾਨ ਪਤਾ ॥
 ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਮੁਖ ਕਮਲ ਸੁਧਾਗਾ ਖਚਿ ਬਿਲਮਹੁ ਕਰਿ ॥ ਚਿਖਨ
 ਕਹਿ ਚਿਕਰਿ ਜੇਰਿ ਮਾਤ ਤੁਮ ਸੇਕ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਸੁਧਾ ਸਲਕਲ ਮ
 ਆਨਿ ਆਜੁ ਆਨੰਦ ਚਿਤ ਪਾਰਹੁ ॥ ਬਾਲ ਸੀ ਕਰਿ ਖਜਤ ਨ ਕਰਿ
 ਸੁਧਾ ਸੰਗਾ ਪ੍ਰਿਯੇ ਅਸਰ ਪੁਰਾ ॥ ਨਿਰਖ ਜਨ ਕਜਾ ਮੁਟ ਬੁਝਨ
 ਸਕਲ ਚਿੰਤ ਤਿਹਿ ਗਈ ਦਗ ॥ ੯ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਕਛੁ ਕਪੀਰ ਸੀ
 ਅਪਰੀ ਰਿਖੀ ਨਿਜ ਭਵਨ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਤਹੁ ਦੁਤ ਮਖ ਸਾਲ ਰੇ ਮ

ਪਹਿਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇਗਾ ਨਾਭ ਤਰਤਰਤਿ ਤਉ ਏਥੇ ਬਾਲ ਕੀਯੋ ਪ੍ਰਾ
 ਕ੍ਰਮਤਾਗੀ॥ ਥਾਂਤਰ ਸੇਨਾ ਸਕਲ ਸਿਸਹੁ ਮਰਛ ਤਿਕਰਿਤਾਰੀ॥ ਥ੍ਰੰ
 ਗੇਦ ਨੀਲ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਨ ਲਜਾ ਮਵਿਤ ਕਰਿਹ ਨਾਨਾ॥ ਥਾਂਪਲੀਯੋ
 ਸੁਤ ਪਵਨਾਂਤਿ ਹ ਯਹਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀਯੋ ਬਾਲ ਕਨਾ॥ ੧੦॥ ਕ੍ਰਿਤ
 ਲੀਆ॥ ਬਾਲ ਕਤੁ ਮਰੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਏਤੀ ਅਰਘ੍ਯਾ ਥਾ॥
 ਰਨ ਮਹਿ ਗਰਜ ਤਿਸੰਘ ਜਿ ਮਵੇ ਟੀਧਨ ਕੀ ਆਗਾ ਥਾ॥ ਛੇ
 ਟੀਧਨ ਕੀ ਆਗਾ ਥਾ ਸਾਥ ਨਾਹ ਕਛੁ ਸੇਨਾ॥ ਨਿਸਚੈ ਤੁਮਰੇ ਰੂ
 ਪ ਸਤਿ ਮਾਨ ਹੁਮਾਇ ਬੈਨਾ ਜੇ ਸਨਾ ਸੁਖ ਤਿਹਿ ਭਉ ਏਤਾ ਹਿਸਾ
 ਰਿਯੋ ਤਤਕਾਲ ਕਾ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਏਤੀ ਅਰਘ੍ਯਾ ਥਾ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ਰੂ
 ਤ ਬਾਲ ਕਾ॥ ੧੧॥ ਕ੍ਰਿਤਿ॥ ਸਦੁ ਭਨਾ ਮਮਤ੍ਰੀ ਇਕ ਨਿਕਟ
 ਹੁਤੇ ਰਘੁ ਬ੍ਰਿਕੇ ਗਥ ਜੇ ਰਨਾ ਥਹੁ ਸੇ ਬਚਨ ਤਿਹ ਸੁਨਾਇ ਚਿਹੈ॥
 ਗਾਰਭ ਸਹਿਤ ਹੁਤੀ ਸੀ ਅਜੀਅ ਮਹਿ ਬਿਚਾਰੇ ਰੂਪੁ ਜਬ ਹਿ
 ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਬਨ ਕੇ ਰਪ ਟਾਇ ਯੋਹੈ॥ ਜਨ ਕਜਾਂ ਕੇ ਤਾਤ ਬਾ
 ਤ ਨਿਸਚੈ ਪਹਿਚਾਨੀ ਹਮ ਹਿ ਬਿਦ੍ਯਾ ਗਾਰ ਕੀ ਨੇ ਕਰਿ ਦਾਸਿ ਧਾ
 ਏ ਯੋਹੈ॥ ਅੰ ਸੁਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ਬਲੁ ਭਾਰਿ ਸਿਸੁ ਯਾਂ ਤੇ ਅਬ ਕ੍ਰ
 ਪ ਧਾਰ ਬਾਲ ਨਰਨ ਕਟ ਕੇ ਤੇ ਰਪਾਇ ਯੋਹੈ॥ ੧੨॥
 ਕ੍ਰਿਤਿ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਰਿਪੁ ਸਦਨ ਕੇ ਰਨ ਮੈ ਪਛਾ ਰਿਚਿਤਿ ਹਜਾਂ
 ਕੇ ਸਮਾਂ ਜਿਯੋ ਪਜਨ ਨੀਨ ਜਾਇ ਯੋਹੈ॥ ਬਹੁਰੇ ਅਜੀਤ ਰਨ ਜੀ
 ਤਤਿ ਚਿਜਿ ਹਉ ਦ੍ਰਿੜੀਤ ਅੰ ਸੋ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੁਤ ਸੂਰ ਸਿਸੁ ਧਾ
 ਏ ਯੋਹੈ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਨਾ ਮਵਿਤ ਅੰਗ ਦੇ ਜੀਤੇ ਸਖ ਪਵਨ
 ਕੇ ਕੁਮਾਰਿ ਤਾਰਿ ਜੇਵਰੀ ਚਲਾਇ ਯੋਹੈ॥ ਅੰਗੁਰ ਤਰਗਾਇ ਰਾ
 ਇਤੁ ਮਰੇ ਅਤਿ ਸੁਭਾਇ ਸੂਰਜੁ ਪੈ ਕਰਿ ਬਾਲ ਨ ਦੁਹਰਨ ਮੈਰਿ

ਰਿਚਾਇਯੋਯੋ॥ ੧੩॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਕੀ ਬਾਤ ਜਗਤਤ
ਰਿਦਗਾਖੀਸ ਬਸੇਨਹੁਇਰੇਨਾਹਿਉਤਹੁਸੁਨਾਇਯੋਯੋ॥
ਤਿਆਗਿਓਜਉਤਿਲਪਿਤਹੁਮਕੀਸਮਗੀਸਬਤਰਕਰ
ਮਕਿਕਨਕਰਿਮਨਮੋਰਿਸਾਇਯੋਯੋ॥ ਕੀਨੋਸਮਾਜਗਜਬਾਜ
ਰਖੁਤਿਆਰਕੀਨੋਉਦਮਕਰਿਜੁਪੁਕੇਦੁਦਕੀਬਜਾਇਕੋ॥
ਚਲੇਰਘਗਾਇਅਨਕਬਾਜੇਬਜਾਓਇਪੁਰੁਸੈਨਾਅਧਾਰਿਸ
ਰਧੁਰੇਸੇਲਕਾਇਯੋਯੋ॥ ੧੪॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਆਏਰਨਭੁਮਗੋ
ਮਧੋਪੇਲੋਗਮੁਰਦੁਰਿਸਬਜਗਤਤਪਾਤਤਾਹਿਠਾਓਪਾਇ
ਧਾਰੇਯੋ॥ ਕਹੁਰਿਪਸੁਦਨਹੈਧਰਿਧਰਿਬਿਹਲਮਹਾਕਰੁਕੁਰੁ
ਲਛਮਨਰਨਬਿਹੋਬਲਨਿਹਾਰੇਯੋ॥ ਕਹੁਨਲਨੀਲਤਹਿਉ
ਪਰਮਹਿਬੀਆਕੁਲਅਤਿਜਾਮਵਿਤਮੰਗਦੁਕਪਤਿਸੋਸੋ
ਧਾਰੇਯੋ॥ ਅਸੁਅਸਵਾਰਿਬਾਲਖੇਲਤੋਜਪੁਰੁਮਤਰਵਰਕੇ
ਸਾਬਧਵਨਪੁਤਬਾਧਿਭਾਰੇਯੋ॥ ੧੫॥ ਕਿੰਤੋਲੋਆਰਘਪੁਤ
ਮਨਅਚਰਜਅਧਕਨਿਰਖਬਿਦੀਰਨੋਸੈਨਾਸਿਸਖੇਲਤਹੋ
ਰਖਮਹਿਕਹਤਗਮਤਿਹਬੈਨਾਕਹਤਗਮਤਿਹਬੈਕਵਨਾਇ
ਤਮਾਤਬਾਲਤੁਯਾ॥ ਬਿਸਰੋਕੁਲਕਵਨਸਕਲਬਿਤਿਤਕਹੋ
ਮੁਝਿ॥ ਬਿਦਆਗੁਰਤੁਮਕਵਨਜਾਹਿਪ੍ਰਬੀਨਕੀਏਅਤਿਅਤਿ
ਖਬਿਦੀਰਨੋਸੈਨਾਅਧਕਅਚਰਜਮਨਰਘਪਤਿ॥ ੧੬॥
ਤੂਲਣਾ॥ ਤਾਤਕਾਲਤਬਥਾਲਹੁਇਪ੍ਰਸਿਨਕੀਨਾਜਪੁਰੁਮਸੇ
ਪੁਛਨਾਉਚਤਨਾਹੀ॥ ਸਕਲੋਸਪਤੁਮਲੀਜੀਏਕਾਏਗੁ
ਤੋਜੀਨਪੇਖਯੋਹਮਹਿਕੋਸਮਰਮਾਹੀ॥ ਗਏਭਾਗਰਨਤਿਆ
ਗਤੁਮਲੇਤੁਆਏਨਾਮਰੋਤਸਕਰੇਯੋਤੋਹਿਧਾਹੀ॥ ਅਸੁ
ਲੀਯੋਹਿਰਮੋਹਸਥਸੈਨਮਾਰੀਤੁਮਹਿਜੁਧਾਥਿਅਚਿਰਕੋਛੁ

ਬਾਨਤਾਹੀ॥ ੧੭॥ ਫੁਲਣਾ ਸੁਖਤੁਤਗਾਂਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ
 ਸੁਆਮੀ ਗੰਮਲ ਪ੍ਰੇਖ ਜੰਗਲਿ ਜਹਿ ਸੀਯਤਾਤਾ ਛੇਤ੍ਰ ਪਰਮ
 ਕੀਰਤਿ ਮਨਮਾਹਿ ਜੰਗਲੀ ਆਜੁ ਜੁਧਾ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਬਨਤਥਾ
 ਤਾ ਲੇਤਹਾ ਬਧਿਨ ਬਾਨ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਰਖ ਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਤੇ ਨਤ ਪਤਗਾਤਾ ਪੇਖਿ ਏਉ ਅਬ ਬਾਲਕੀ ਸਸਤ੍ਰ ਬਿਦਯਾ
 ਇਹੈ ਜੰਗਲਿ ਵਾਨਸ ਬਤੇ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੧੮॥ ਫੁਲਣਾ
 ਮਹਾਘੋਰ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰਿ ਗੰਮਕਾਛੁ ਚਿਤਾਤ ਕਾਲਤਿ ਹਥਾਲ
 ਕੀਦਿ ਸਪ੍ਰਧਾਹਿ ਚਿਪੇਖ ਬਾਲ ਬਲਵਾਨਿ ਸਿਸਰੇਖ ਹੁੰਦੇ ਹਾ
 ਬਲੇਤਤਰੇ ਵਾਰਿ ਸੋਕਾਟਿ ਡਾਰਿਯੋ॥ ਤਾਹਿ ਬਾਨ ਬਿਸਥਾਨ ਕੇ
 ਕਾਨ ਪਾਰੇ ਕੋਸ ਸਾਠਿ ਅਰੁ ਚਾਰ ਮੈਤਾ ਬਿਧਾਹਿਯੋ॥ ਅਵਰ ਕੋਸ
 ਦਸ ਖਸਟਿ ਫਲਤੇ ਜਵਾਂ ਕੋ ਸੋਭਿ ਬਾਨ ਸੀਅਤਾਤ ਪਲਮੈ ਬਿ
 ਡਾਰਿਯੋ॥ ੧੯॥ ਫੁਲਣਾ ਗੰਮ ਸਰਗਰਲ ਕੋ ਜੋਵਾਂ ਕੋ
 ਤਾਤ ਕਾਲਤ ਬਾਲ ਸਰਸੁ ਪਾਮਾਗਾ ਬਹੁਰਿ ਅਗਨ ਸਰਿ
 ਨਾ ਬਕਰਿ ਰੋਖ ਛਾਡੈ ਸਲਲਿ ਬਾਨ ਸੀਅਤਾਤ ਤਾਹੀ ਪ੍ਰਹਾਰੈ॥
 ਮੇਘ ਬਾਂਨ ਰਘੁ ਬੀਰ ਜਬਹਿ ਚਲਾਵੈ ਪਵਨ ਬਾਂਨ ਸੇਤੇ ਜਵਾਂ ਕਾ
 ਨਿਵਾਰੈ॥ ਸੈਲ ਬਾਨ ਰਘੁ ਨਾ ਬਕਰਿ ਕੋ ਪਛੇਤ੍ਰ ਲੇਤਦ ਕ੍ਰਕਰਿ
 ਬਾਲਤਿ ਹਕਾਟਿ ਡਾਰੈ॥ ੨੦॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਲੀਆ ਸਰਰਘੁ ਬੇਰਿ ਮਾ
 ਰਤ ਸਿਸਹੁ ਮਹਾਰੋਖ ਜੀਅ ਪਾਗਾ ਪਰਸਕਰਤਾਹਿ ਤਾਕਤਾਨਿ
 ਜਿਸ ਬਾਰ ਜਕੇ ਬਾਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰ ਜਕੇ ਬਾਰ ਬਾਲਰਨ ਅਚਲ
 ਮੇਹ ਸਮਾ ਅਵਰ ਬਾਨ ਪੁਰੁਪਠਤਿ ਕੁਵਰ ਕਟਤ ਜਮੈ ਸਰਤਮਾ॥
 ਰੋਚ ਸੀਕਨਹਿ ਪਰਤ ਜੁਧਾ ਅਤਿ ਕਰਤ ਪਰਸਪਰਿ॥ ਮਹਾਰੋਖ ਜੀ
 ਅਪਾਰਿ ਸਿਸਹੁ ਮਾਰਤ ਰਘੁ ਬਰਿਸਰਿ॥ ੨੧॥ ਸਵੈਯਾ ਬਾਂ
 ਨ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨੇ ਸੁਮਨਾਹਿ ਕਛੁ ਸਿਸੁ ਕੇਤਨ ਮਾਹੀ॥ ਗੰਮ ਬਿ
 ਚਾਰ ਕੀਯੇਤ ਬਹਿਤਿ ਹੁਲੇਗਾਨ ਜੋਧਾਇਨੇ ਸਮਨਾਹੀ॥ ਲਾਇ

6

ਕਰਾਜਤੁਏਅਥਹੀ ਸੀਅਤਾਪਸੇਤਾਪਸਥੈਦੁਖਜਾਹੀ॥
 ਸਿਰਮਅੰਕਰਿਯੇਜੀਅਮੈਸੀਅਤੇਸੁਤਦੇਇਕੁਪੁਰਾ
 ਟਾਹੀ॥ ੨੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਇਕਥਾਲੁਤੁਏਯੇਸੀਅਤੇਪ੍ਰ
 ਥਮੈਰਿਖੁਦਸਰਥੇਦਨਤੇਪੁਰਾਟਾਹੀਯੋ॥ ਜਨਪ੍ਰਥੀਸ
 ਥੈਥਿਧਿਕੈਤਿਹਿਕਾਲਪੁਰੁਜੀਅਮਹਿਠਹਿਗਾਇਯੋ॥ ਪ੍ਰ
 ਥੁਤਿਹੈਸਿਸੁਤੇਬਤੀਆਗੁਰਨਾਵਕੁਹਿਜਿਨਿਤੇਪੁਰਾਇ
 ਯੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਾਤਕਨਾਮਕੋਹਮਸੇਕੁਲਥਿਸਕੋਹਪੁਰੁਗਾਥਿ
 ਸੁਨਾਇਯੋ॥ ੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਿਨਤਥੈਪੁਰੁਸੇਥ
 ਤੀਆਸਿਸਭਾਖਸਥੈਸਮਝਾਈ॥ ਥਾਲਮੀਕਰਿਖੀਗੁਕੋ
 ਹਮਹੋਕੁਟਾਕਰਿਕੋਰਣਰੀਤਿਖਾਈ॥ ਸੁਤਹੈਸੀਅਕੇਤਮ
 ਰੇਪੁਰੁਜੀਗਪ੍ਰਥਿਸਨਕੀਕੁਲਦੀਨਬਤਾਈ॥ ਰਾਮਥਿਚਾਰ
 ਕੀਯੋਮਨਮੈਕਤਕੋਇਨਸਿਰਾਕਰੀਲਗਾਈ॥ ੨੪॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ਥਾਲਕਨਾਮਕੋਹਿਯੇਸੀਅਕੇਪੁਰੁਪ੍ਰਮਪ੍ਰਵਾਹੁਛੁਟਯੇ
 ਤਥਹੀ॥ ਨੈਨਸਰੇਜਤੁਰੈਜਲਸਿਸੁਪੁਰੁਲਗਾਈਤਨਕੀਸਮ
 ਹੀ॥ ਸਤੁਥਿਯਾਪਗਾਇਯੋਤਥਦੇਹਥਿਥੈਸਿਸੁਨਾਮਲੀਯੇਜਨ
 ਨੀਜਥਹੀ॥ ਅਤਿਥਿਯਾਕੁਲਗਾਮਥਿਚਾਲਮਹਾਂਕਛੁਨਾਹਿ
 ਥਸਾਤਿਮਲੈਅਥਹੀ॥ ੨੫॥ ਕਿਤਲੀਆਮਨਮਹੱਸੋਚ
 ਤਜਗਾਤਿਪਤਿਕਰਿਹਮਕੀਯੋਥਿਰੋਧਾ॥ ਕ੍ਰਾਤਮੈਨਰਨਪਤਕੁ
 ਈਥਾਲਤਜਤਨਹਿਕੋਧਾ॥ ਥਾਲਤਜਤਨਹਿਕੋਧੋਜੇਧਥਲਿ
 ਵਾਨਸੁਰਅਤਿ॥ ਸੀਆਸਤਿਵੰਤੀਨਾਹਿਮੈਤਿਹਕਸਟਿਦੀ
 ਯੋਕਾਤਿ॥ ਕਿਥਨਹੋਇਮਖਯਾਨਜਨਕਜਾਥਿਯਾਕੁਲਥਨਮ
 ਹਿ॥ ਕਤਹਮਕੀਚਿਥਿਰੋਧਜਗਤਪਤਿਸੋਚਤਮਨਮਹਿ॥
 ੨੬॥ ਛੁਪਾ॥ ਸੀਅਸੁਤਰਿਦੇਥਿਚਾਰਤੁਗਾਤਿਸਥਨਾਮਥਿ

ਤਾਰਿਓ॥ ਅੰਬਰੀਕ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਆਦਿ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਚਾਰਿ
 ਚਿ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੀ ਰਾਤਿ ਸਕਤਿ ਕਰਿ ਸਿੰ ਸਹਸੰਗਾਈ॥
 ਬਿਧਿ ਸੰਕਰਿ ਅਭੁਤੰਤ ਅਭੁਤੰਤ ਸਰਿ ਕੋਰਹਿ ਗਈ॥ ਸੋਢਿ ਬੰਨ
 ਕਰਿ ਤਾਂ ਅਤਿ ਗਮਹਿ ਦੈ ਸਿੰ ਸਹਨਿ ਯੋਜ ਬਾ॥ ਭਗਤ ਭਾਓ
 ਕੇ ਬਾਂ ਨ ਸੋ ਗਮਹਿ ਰੇ ਹੋਇ ਮਰਛੁਤ ਬਾ॥ ੨੦॥ ਛੁਪਾਇ
 ਕ ਸੀ ਅਕੋਜੀ ਅਪ੍ਰੇਮ ਦੁਤੀ ਅਤਨਿ ਲਗਿ ਯੋਰੁ ਗਤ ਸਰਿ
 ॥ ਪ੍ਰੈ ਬਿਹ ਬਲਿ ਮਨ ਮਗਨ ਗਮ ਮੁਰਛਾਇ ਪਰੇ ਪਰਿ॥ ਤ ਬ ਬਾਲ
 ਕ ਮਨ ਮੁਦਤਿ ਸਨਿ ਕਟਿ ਤ ਤ ਕਾਲ ਗਏ ਪ੍ਰਭਾ॥ ਕਿੰਨ ਲੋਕ
 ਰਮ ਕਾਇ ਬਸਨ ਹਰਿ ਲੀਏ ਤਤ ਸਗੁ॥ ਭਰਤ ਸੰਤ ਪਨ ਲਖਨ
 ਸਨ ਭੁਖਨ ਬਸਤੁ ਚਿਤ ਰਲੀਆ॥ ਉਤਮ ਆਯੁ ਪਥੀਨ ਕਰਿ ਸ
 ਬਇ ਕੜ ਮਨਿ ਮਦਤਿ ਕੀਆ॥ ੨੧॥ ਛੁਪਾ॥ ਕੋਰਹਿ ਕੜ ਸਬ
 ਦ ਸਤ ਅਸੁ ਚਿ ਪਰਿ ਸਿੰ ਸੁਧਾਰਤਾ॥ ਚਲੇ ਭਵਨ ਮਨਿ ਮਦਿ ਤਪ
 ਦਨ ਸਤ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਰਤਾ॥ ਭਾਰਿ ਜੇਵ ਗੀ ਗੀ ਵ ਸੋਗ ਲੋਚਲ
 ਹਿੰਨ ਨ ਜਾ॥ ਪ੍ਰੈ ਤਰਹਿ ਅਸਵਾਰ ਹਰਖ ਅਤਿ ਭੋਏ ਬਾਲਤ
 ਬਾ॥ ਕੋਰਿ ਜੋਗਿ ਤਹਿ ਵਿਤਿ ਤ ਬ ਸਿੰ ਸਸਨ ਮੁਖ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤਿ॥
 ਸੀ ਅਪਹਿ ਮਹਿ ਲੇਜਾ ਹਮਤਿ ਤ ਮਦਰਨ ਮਸਤ ਕਧਰਤਾ॥ ੨੨॥
 ਛੁਪਾ॥ ਨਿਜ ਸੇਵ ਕ ਸੀ ਅਮਾਤ ਮਹਿ ਨਿਸਦੈ ਜੀ ਅਜਾਨੁ ਗਾਨਿ
 ਕ ਸਜਾਹਿ ਮਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਾਨ ਜਨ ਨੀ ਸਚੁ ਮਨੁ॥ ਤ ਜਹਿ ਜਨਕ
 ਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸੋਹਿ ਦੇਖਤ ਤਤ ਕਾਲਕਾ॥ ਸਤ ਬਚਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿ ਸਮ
 ਟੁਲੀ ਜੋਰ ਬਾਲਕਾ॥ ਕਹਤ ਬਾਲ ਤ ਬ ਪਰਸੰ ਪਰਿ ਚਾਤੁਰ
 ਮਰਕਟਿ ਬਿਮਲ ਮਤਾ॥ ਨਿਜ ਮੁਕਤਾ ਵਨ ਹੋਤ ਅਬੁਧ ਸੋ ਕੋਸ
 ਛਾਲਿ ਕਰਤਿ॥ ੨੩॥ ਕੁੰਤੁ ਛੁਪਾ॥ ਬਾਲ ਕੋਥ ਲੇ ਬਿਗ
 ਸਤ ਬਡ ਰਿਪਾਵਤਿ ਕਪਸੇ ਗਾਰੇ ਬਨ ਚਰਿ ਲੇਜਾ ਹਿਰੇ ਜ

ਨਕਸਤਾ ਪਹਿਤੋਹਿ ਜਨਕ ਸੁਤਾ ਪਹਿਤੋਹਿ ਮਥੈ ਪਹੁ
 ਚਾਵਹਿ ਤਤਹਿ ਨਾਹਿ ਸੇਛੁ ਲਖ ਲਕ ਪਟਕਰਤਿ
 ਨਹਿਤਰਤ ਮੁਜ਼ਮਤਾ ਲਕੁਟ ਪੁਗਾਰਤ ਮੰਗ ਦਲੇ ਸਿੰਘ
 ਸੁਤਤਤ ਕਾਲਕਾ ਭੁਰਿ ਪਵਤ ਕਪ ਮਹਿ ਬਿਗ ਸਥੈ
 ਤਥਾ ਲਕਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕਥਿਤਾ ਮਾਵਤਿ ਸੀ ਮਤਾਤਮ ०
 ਤਚਗਨ ਪਹਿਤਾਹਿ ਯੋ ਸਿਸੁ ਪੰਥਾਨ ਵੇਤਗ ਮਾਮਤਹਿ
 ਸੁਖ ਪਾਇਯੋਹਿ ਮੰਜਨੀ ਕੋ ਪੁਤ ਦੂਤ ਨੀ ਕੋ ਰਘੁ ਨਾਥ ਜੁ
 ਕੋ ਦੇਸਿ ਦੇਸੁ ਮੋ ਪਹਿ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋ ਪਠਾਇਯੋਹਿ ਸਿਕਟ ਕੋ ਸੇ
 ਮੇ ਮਾਇ ਮੋ ਕਥਿ ਸਥੈ ਤਮਤਿ ਲਿਕਾ ਬਨ ਮਾਹਿਗ ਮਮੁਦੁ
 ਕਾਇਆਇਯੋਹਿ ਕੋ ਭੁਲ ਮਰਿ ਮੁਕਟਿ ਬਿਲੇ ਕਥਿਤਿ ਹੋਰ
 ਪੁਪਤਿ ਕੇ ਜਨਕ ਜਾ ਬਿਚਾਰਤਿ ਮਨ ਕਾਰੇ ਯਹਿ ਲਿਖਾਇ
 ਯੋਹਿ ॥ ੩੨ ॥ ਕਥਿਤਾ ਜਨਕ ਸੁਤਾ ਹਨ ਮਤਿ ਲੀਨੋ ਤਥਾ
 ਕਟਿ ਬੋਲੇ ਤੇ ਪਟਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪੰਥੇ ਰਘੁ ਪਾਇਕੋ ਜਗਾ
 ਕਹਾ ਸਿਕਟਿ ਮੇ ਦੇ ਤਸੁ ਪਵਨ ਪੁਤ ਦੇਨ ਸਾਂਨੀ ਪਠਿ ਬਿਚ
 ਕੋ ਹੋ ਸਤਿਗੁਇਕੋ ਭੁਗਤਿ ਰਿਪੁ ਸੁਦਨ ਕੀਨੋ ਹੋਲਛ ਮਨਜੁ
 ਕੁਸਲ ਸੁਹਤਿ ਪਾਨ ਨਾਥ ਦੀਜੈ ਬਤਾਇਕੋ ਕਤਤ ਮਮੁਲੋ
 ਨ ਮੁਖ ਕੀਨੋ ਇਹ ਅਵਸਰਿ ਮੇਲਿ ਕਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਕੁ ਚਿਕਗਾ ਗਥੈ
 ਦੁਗਾਇਕੋ ॥ ੩੩ ॥ ਕਥਿਤਾ ਗਦਗਦ ਹੁਇ ਪਵਨ ਪੁਤ
 ਤਾਥੈ ਬਚ ਚਿੰਤਾ ਜਤ ਸੀਤਾ ਪੁਤਿ ਸਕਲ ਬਾਤ ਰਨ ਕੀ ਸੁਨ
 ਈਹੋ ॥ ਲਛਮਨ ਰਿਪੁ ਸੁਦਨ ਭੋਰਤ ਗਾਇਗਾ ਮਚਿਦ ਕੀਨੋ
 ਬਿਰਧ ਬਾਲ ਸਥੈ ਮੁਰੋਛਾਇਹੋ ਮੰਗਦ ਨ ਲੀਨੋ ਲਅਵ
 ਰਜਾ ਮਵੇਤ ਕਪਿ ਪਤ ਸੇ ਸਾਤ ਕਸ ਮੈਤਿ ਸਿਸੁ ਹੁਸੇਨ ਅਬਧ ०
 ਈਹੋ ॥ ਮਹਿ ਬਾਧਿ ਸਿਰਿ ਲੀਨਿ ਯਹਿ ਚਰਿਤ ਬਾਲ ਕੀਨ

ਪਦਨ ਕੇ ਕੁਮਾਰਿ ਥਾਤ ਸ ਥੈ ਸਮਝਾਇ ਹੈ॥ ੩੪॥
 ਕਥਿਤੁ॥ ਹਨ ਮਤਿ ਕੀ ਬਾਨੀ ਸਮਕਾਨੀ ਸੀ ਅਮਾਨੀ ਤ
 ਬ ਸੁਨਾਤਿ ਮੁਰਹਾਨੀ ਸੁਪਸਾਤਿ ਭੁਲਾ ਨੀ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਮ
 ਨ ਹਾਨੀ ਗਿਲਾਨੀ ਮਨ ਉਰਗਾਹੇ ਤਿ ਪਰਨ ਲਪਟਾਨੀ ਜਿ
 ਮਮੀ ਨ ਬਿਨ ਪਾਨੀ ਹੈ॥ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ਦਸਾ ਜਾਤ ਨ
 ਬਿਖਾਨੀ ਮਿਹਤ ਕਤੁਲ ਬਰਨ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਕੀ ਗਾਨੀ
 ਹੈ॥ ਬਾਲ ਕਭੈ ਏਯ ਮਾਨੀ ਪਾਉ ਚਾਪ ਤਿ ਨਿਜ ਪਾਨੀ ਪਾ
 ਨੀ ਮੁਖ ਰਾਗਤਿ ਪੁਨ ਮਾਤਾ ਜਗਾਨੀ ਹੈ॥ ੩੫॥ ਕੁੰਡਲ
 ਮਾਤਾ ਜਬ ਚੈ ਤੇ ਨ ਭੁਟੀ ਬੋਲੀ ਹੀ ਮੈਰਿ ਸਧਾਗਾ ਅਪਗ
 ਧੀਤੁ ਮਕਿ ਮਾਕੀ ਮਾਧਿਤ ਰਣ ਕਰਯੋ ਸਿੰਘਾਗਾ ਧਿਰ ਰ
 ਣ ਕਰਿ ਓ ਸਿੰਘਾਰ ਮਾਤਾ ਦਿ ਪਵਾਤੁ ਮਕੀਨੀ॥ ਮੁਖ ਦੇਖੇਤੁ
 ਮਪਾਧਿ ਕਵਨ ਸਿਖ ਤੇ ਕਉ ਦੀਨੀ॥ ਚਿਖਾਰ ਚਹੁ ਤਤਕਾ
 ਲ ਸੀਰ ਜਾਰਹੁ ਮੁਹਿ ਗਾਤਾ॥ ਬੋਲੀ ਹੀ ਮੈਰਿ ਸਧਾਰ ਭੁਟੀ
 ਚੈ ਤੇ ਨ ਜਬ ਮਾਤਾ॥ ੩੬॥ ਝੁਲਣਾ ਅਧਕ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾ
 ਥੀ ਮੈਰਿ ਮਾਗੇ ਬਿਨਾ ਦੇਖ ਰਘੁ ਨਾਥ ਬਨ ਕੇ ਪਠਾਇ ਓ॥ ਤਤ
 ਜਨ ਮਪੁਨ ਕਛੁ ਜੀ ਅਧੀਰ ਧਾਰੀ ਤਾਹੁ ਤੁ ਸੁਖ ਮੁਹਿ ਨੀ ਕੇ ਦਿ
 ਖਾਇ ਓ॥ ਅਨੈ ਜ ਸਹਿਤ ਧਿਤ ਜਾਇ ਰਣ ਹਨ ਨ ਕੀਨੇ ਅਸੁ ਜੀ
 ਤ ਜਗਾ ਮਾਹਿ ਸੁਕ੍ਰਿ ਤਕ ਮਾਇ ਓ॥ ਦੂਰ ਹੋਹੁ ਮੁਝਿ ਦਿਸਟ ਤੇ ਮ
 ਹਾ ਪਾਧੀ ਕਹੁੰ ਪਤਾ ਕੋ ਪੁਤ ਗੰਢਿ ਮਾਹਿ ਘਾਇ ਓ॥ ੩੭॥
 ਝੁਲਣਾ॥ ਕਰਤ ਸੇਵ ਧਿਤ ਮਾਤ ਕੀ ਪੁਤ ਨੀ ਕੇ ਸਫਲਿ ਹੋਤ
 ਤੇ ਹਿ ਜਨ ਮਯਾ ਜਗਤਿ ਮਾਹੀ॥ ਜਨ ਕ ਜਨ ਨ ਕੀ ਕਰਤ ਮ
 ਭੀਰਾ ਮਾਹਿ ਮਾਤਾ ਹਿਤ ਤਿ ਸਮਕੁਟ ਲਕੇ ਅਵਰਨਾਹੀ॥

ਹੋਤਮਹਾਹੁਤਿਆਤਾਹਿਦਰਸਦੇਖੈਸਕਲਲੋਕਪਰਲੇ
 ਕਰਿਹਅਧਮਕਹਾਹੀ। ਸੀਅਸੁਤਨਕੇਅਧਕਾਧਿਕਾਰਕੀ
 ਨੇਹੋਇਸੁਰਹੁਪੁਨਿਪਰੀਬਹੁਹੋਤਹਾਹੀ॥ ੩੮॥ ਫੁਲਣਾ
 ਸੀਅਕਰਤਥਿਰਲਾਪਸੀਤਾਪਭਾਰੀਬਾਲਭੁਏਜਨਦੁਖ
 ਤਿਅਤਿਸੇਕਸਾਹੀ॥ ਤਹਾਅਏਸੁਨਸਕਲਇਕਤਹੁਏਬਾ
 ਲਮੀਕਰਿਖਆਇਠਾਢੇਤਹਾਹੀ॥ ਮਨਨਾਰਿਸਥਾਅਏਸੀ
 ਅਚਰਨਲਾਲੀਬਿਨਵਕਰਤਕਰਿਜੋਰਨਹਿਬਰਨਜਾਹੀ॥
 ਸਕਲਕਰਤਪਰਬੋਧਤਿਹਲਗਤਿਐਸੇਸੇਅਨਲਪਰਾਧਿ
 ਤਤਿਹਕਾਲਪਾਹੀ॥ ੩੯॥ ਫੁਲਣਾਦੁਖਤਜਨਕਜਾਅਧ
 ਕਰਿਹਸਮੇਏਖੀਬਾਲਮੀਕਕਰਿਜੋਰਤਥਬਚਉਦਰੇ॥
 ਮਾਤਸੇਕਤਜਰਾਮਕੋਰਜਨਕੀਜੈਸਕਲਹੋਇਕਸੁਗਤਚਿ
 ਤਾਨਿਵਾਰੇ॥ ਸਲਲਜੀਵਕਾਸੀਚਤੁਮਤੇਰਖਾਏਚਿਬਦਨ
 ਸਾਚਰਿਖਨਾਰਦਹਿਜੀਅਧਾਰੇ॥ ਦਲੁਬੋਗਰਨਭੂਮਕੇ
 ਗਵਨਕੀਜੈਜਗਸਿਸਹੁਰਘਨਾਥਕੋਏਸੇਪਾਰੇ॥ ੪੦॥
 ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਤਥਸੀਅਕਛਪੀਰਜਪਰਿਚਿਨਾਰਦਬਚਨ
 ਚਿਤਾਗਾਬਾਲਮੀਕਅੰਮ੍ਰਿਤਸਲਲਲੇਆਏਚਿਤਤਕਾਗਾ
 ਲੇਆਏਚਿਤਤਕਾਰਜਨਕੇਜਾਕੇਕਰਿਦੀਨੇ॥ ਜੁਪਰੁਮਕੋਓ
 ਚਲਤਸਿਗਲਵਕੁਸਤਿਹਲੀਨੇ॥ ਰਿਖਘਰਨੀਤਹਿਚਲੀ
 ਸਾਥਮੁਨਿਵਰਿਗਵਨੇਸਥਾਨਾਰਦਬਚਨਚਿਤਾਰਪਰਿਹੁ
 ਧੀਰਜਕਛਸੀਅਤਬਾ॥ ੪੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸੀਅਮਾਤਚਲੀ
 ਰਨਭੂਮਜਗਾਰਿਖਕੀਘਰਨੀਤਿਹਸਿਗਸਿਧਾਰੀ॥ ਮਨੇਜਤ
 ਕੇਥੁੰਤਟਗਗਬਿਖੈਜਨਨੀਤਿਗਾਖਤਹੈਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਰਿਖ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਅਧਿਲੀਚਿਕਰਮੈਧੁਭਯਾਏਸਰੋਜਨਕੇਹਿਤਕਾ

ਗੀ॥ ਜਾਇ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੈਂ ਜਗਾਂਗ ਮਧਰੇ ਸੁਧ ਦੇ ਹਿਥਿ ਸਾ
 ਗੀ॥ ੪੨॥ ਸਦੈ ਜਾਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਬਾਨ ਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਹਉ ਬਿਅਕ
 ਲਾਨਾ ਬਜਾਗਾ ਮੁਹ ਛਾਏ॥ ਮੁਨਿ ਆਇ ਰਿਖੀ ਸੁਰਜੇ ਤਕ ਪੈਰਿ
 ਤ ਮੈ ਸਬ ਹੀ ਚਰਨੀ ਲਪਟਾਏ॥ ਸੀ ਅਮਾਤ ਸਮੇਂ ਤ ਜਿਤੀ ਤਰਨੀ
 ਜਗ ਪਾਵਨ ਪਾਇਨ ਸੀ ਸਫੁਹਾਏ॥ ਜਲ ਅੰਦਲ ਲੇਤ ਰਮਾਂਤ
 ਬਹੀ ਰਿਖ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇ ਤਿਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੪੩॥ ਸਦੈ ਜਾਗਾ
 ਲੇਤ ਸੁਧਾਰਿ ਖਜੀ ਕਰਿ ਮੈ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਮੁਖ ਮਾਰਿ ਦਇਓ॥
 ਬਹੁ ਰੈ ਤਿਹ ਭਾਇਨ ਬਕਤ ਮੈ ਹਿਤ ਮੈ ਰਿਖ ਜੀ ਜਲ ਦੇ ਤਿਭੂ ਚਿ
 ਪੁਨ ਸੀ ਚਤ ਮੈ ਨ ਸਮੁਹ ਜਗਾਂਗੁ ਚਮਾਥ ਰਿਖੀ ਸੁਰਗਾ ਬਲ ਚਿ
 ਰ ਪੁਨਾਥ ਸਮੇਤ ਉਠੈ ਸਬ ਹੀ ਤਿਹੁ ਲੋਗਾ ਕੇਤ ਬ ਸੋ ਕਰਾਇਓ॥
 ੪੪॥ ਸਦੈ ਜਾਗਾ ਅਨੁਜ ਮੈਂ ਨ ਉਠੈ ਸਬ ਹੀ ਰਪੁਨਾਥ ਬਿਲੋਕ ਮਹ
 ਸੁਖ ਪਾਇਓ॥ ਤਿਹ ਕਾਲ ਸੀ ਆਰਿਖ ਸਿਰਾਲੀ ਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਨ ਉ
 ਪਰਿ ਸੀ ਸਫੁ ਅਇਓ॥ ਲੇਤ ਮੁਨੀ ਸਰਬਾਲ ਨ ਕੋ ਪਿਤ ਕੇ ਪਗ ਥਾ
 ਰ ਜਮਾਥ ਨਿਦਾਇਓ॥ ਜਿਹ ਭਾਂਤਿ ਦੇਉ ਸਿਸੁ ਬੇਜਨ ਮੇ ਰਪੁ ਗਾਇ
 ਕੇ ਸੈ ਮੁਨਿ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਇਓ॥ ੪੫॥ ਕੋਤੁ ਲੀਆ ਜਬ ਮੁਨਿ ਵਰ
 ਲਵ ਕੁ ਸਜਨ ਮਾਥਿ ਪਿਦੀਨੀ ਸਮਝੁਇ॥ ਸਨਤਿ ਗੰਗਾ ਮਹਾਤਿਹ
 ਮੈ ਲੀਏ ਤਾਤ ਉਰ ਲਾਇ॥ ਲੀਏ ਤਾਤ ਉਰ ਲਾਇ ਬਹੁ ਰਿਲ ਪੁ
 ਥੀ ਗਮਿ ਲਾਏ॥ ਪਰੇ ਚਰਨ ਸਿਸੁ ਪਾਇ ਤਿਹੁ ਗਹਿ ਕੇ ਠਲ ਗਾ
 ਏ॥ ਸੈਨਾ ਨਾਇਕ ਜਿਤੇ ਮਿਲਤ ਬਾਲ ਨ ਸੈ ਹਿਤ ਸਥਾ॥ ਬਿਧਿ ਦੀਨੀ
 ਸਮਝਾਇ ਜਨ ਮਕੁ ਸਲਵ ਮੁਨਿ ਵਰਜਾ॥ ੪੬॥ ਦੁਪਾ ਬਹੁਰ
 ਬਿਨ ਵਿਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਮੁਨਿ ਵਰਤਿਹ ਅਵਸਰ॥ ਸੁਤ ਜਨ ਮਾਤਿ
 ਸੀ ਅਮਾਤਿ ਦਾਨ ਕੀਨੇ ਮਨੁ ਚ ਪਾਇ॥ ਗਰਗ ਕਹਿਓ ਜਿਹ ਭਾਂਤ

6

ਸੀਅਸਿਕਲਪਕੀਯੋਤਥਾਗੋਰੰਚਨਗਜਬਾਜਥਸਨਰਿ
 ਖਕੇਹੇਰੰਗਮਸਥਾਸੁਨਰਘੁਪਤਿਮਨਮੁਦਤਿਅਤਿਜਨਕਸੁ
 ਤਾਬਹੁਮਾਂਨਕੀਆਥਿਦਾਰੀਏਸੁਨਿਵਰਸਕਲਥਾਲਮੀਕ
 ਰਿਖਸੀਗਲੀਆ॥ ੪੭॥ ਛੁਪਾਚਲੇਰੰਗਮਪੁਰਿਅਵਧਰਿ
 ਖਨਿਨਿਜਭਵਨਗਵਨਕੀਆਮਗਮਦਤਿਮਨਨਾਥਨਿਰਖ
 ਸੁਭਕ੍ਰਾਤਤਾਤਸੀਆਚਹੁੰਓਰਸੁਤਕ੍ਰਾਂਤਿਸੁਧਰਘੁਬੀਰ
 ਬਿਗਾਜਤਿ॥ ਸਜਲਸਘਨਤਨਬੋਰਨਕੇਟਕੇਦ੍ਰਪਛਥੁ
 ਜਤਿ॥ ਮਰਕਟਿਸਥਹਰਖਤਿਥਦਨਚਰਨਪਰਤਮੁਭਿਕਮ
 ਲਗੁਇ॥ ਕਹਤਪਰਸਪਰਸਕਲਮਿਲਿਜੈਜੈਜੈਰਘੁਬਿਸ
 ਮਾਇ॥ ੪੮॥ ਛੁਪਾਜੈਜੈਜੈਸੁਰਕਰਤਪੁਰਪਥਰਖਾਉ
 ਮੁਦਤਿਓਰਿ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਪਵਨਸੁਭਕਹਿਤਨਿਰਖਦੁਖਜਾਹਿ
 ਸਕਲਦੁਗਾਕੀਨਗਵਨਰਘੁਨਾਥਸਾਥਸਾਨਜਸੁਤਸੇਹਤਾ
 ਮਗਲੋਗਨਨਿਜਪੇਖਿਬਚਨਦੁਤਿਕਿਲਥਿਖਜੈਹਤਾਪੁਰ
 ਪ੍ਰੇਸਕੀਨੋਜਥਹਿਨਗਰਲੋਗਮਨਿਹਰਖਅਤਿ॥ ਸਕਲਖੁ
 ਜਾਗੁਖਤਤਹਜੈਜੈਜੈਜੈਜਗਤਪਤਿ॥ ੪੯॥ ਛੁਪਾਚ
 ਰਨਪਰਸਰਘੁਬੀਰਪ੍ਰਜਾਜਨਦੇਤਥਪਾਈ॥ ਬਹੁਰਜਨਕ
 ਜਾਸਦਨਜਾਤਮਨਮੁਦਤਿਲੁਗਾਈ॥ ਭੇਟਧਰਤਪਗਪਰ
 ਤਕਰਤਸੁਰਿਸਿਖਰਸਥਦਤਥਾਜੈਜੈਜੈਜਗਜਨਕਰੁ
 ਤਮਨਹਰਖਮਗਨਸਥਾਅਤਅਨਿਦਪੁਰਅਵਧਮਹਿ
 ਪਗਪ੍ਰਜਤਿਸੀਆਤਾਤਸਭਾਚਲੇਭਵਨਨਿਜਕਹਤਿਸੁ
 ਖਜੈਜੈਜੈਜੈਜਗਤਿਪ੍ਰਭਾ॥ ੫੦॥ ਛੁਦਾਸੁਨਤਸਹਤ
 ਸੀਯਅਤਿਪ੍ਰਸਿਨਮਨਗਰਪਦਕਮਲਨਮਤਬਹੁਹਿਤ
 ਕਰਿ॥ ਅਭੁਸਤਆਸਿਖਦੈਬਸਿਸਟਤਬਸਿਸਥਦਨਨ
 ਪਰਕਰਸਰਸਿਜਪਗਾਕੈਸਲਯਾਇਮਾਤਸਥਦਰਸੀ

ਨਿਮਤ੍ਰਹੈ ਪਰਿਸੀ ਸਚਗੁਪਗਿ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰਿ ਸੁਖ
 ਕਵਿਕੇ ਮਕਹਿ ਸਕਤਿ ਤਬ ਸਥਾ ਸਥਾ ਦਰਹਿ ਜੋ ਤਿਉ ਵਨ
 ਭਾਗਿ॥ ੫੧॥ ਕਿੰਤੁ ਲੀਆ ਤਬ ਰਘੁ ਪਤਿ ਹਰਖ ਤਿਹ
 ਏਕੀ ਨੋ ਜਗ ਅਰਿਗੁ॥ ਅਸੁ ਸੰਗਾਇ ਜੋ ਤਗਾ ਹੀ ਬਲਪ
 ਠਿਯੋ ਬਿਧ ਸਿਭਾ ਬੋਲ ਪਠਿਯੋ ਬਿਧ ਸਿਭਾ ਅਵਰ ਰਿਖ
 ਸਕਲ ਬੁਝਾਏ॥ ਸਿਵ ਬਿਰਚ ਸਨਕਾ ਦਿਦਰ ਸੁਹਿਤ ਸ
 ਬ ਸੁਰ ਆਏ॥ ਮੁਨਿ ਜਪਾਏ ਸੁਨਤਿ ਗੰਮ ਪਠਾਏ ਅਨਿ
 ਚਰ ਜਥਾ॥ ਕੀਨੁ ਜਗ ਅਰਿਗੁ ਹੀ ਏਹ ਰਖਤ ਰਘੁ ਪਤਤ
 ਥਾ॥ ੫੨॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਸਾਨੁ ਜਸੁਤ ਸੀ ਅਸਾਥ ਆਏ ਮ
 ਖ ਸਾਲਾ ਥਾ ਮਾਥਾ ਰਾਖ ਪਾਏ ਨਗਰ ਕੋ ਕਨ ਬਿਧਾਇ ਚਿ
 ਹੋ॥ ਰਿਖ ਬਸਿ ਸਦਿ ਹਾਥ ਲੀਨ ਅੰਚਰ ਸੀ ਅਗਾਠਿ ਦੀਨ
 ਅਤਿ ਭੁਤ ਅਨੁਪ ਜਗ ਬਹੁ ਚੋਰ ਚਾਇ ਚਿਹੋ॥ ਬੀਰਨ ਸਮੇ
 ਤ ਰਘੁ ਬੀਰ ਮਹਾਂ ਮਦ ਤਉਰ ਚਰਨ ਦਿਜ ਪਖਾਰੇ ਤ
 ਮਨ ਅਨਿਦ ਬਛਾਇ ਚਿਹੋ॥ ਸੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਕਾ ਮਸੇਵ ਕ
 ਰਤ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੀ ਲੋਗਨ ਕਲਿਆਨ ਹੇਤ ਕਚਿਤ ਕਵਿ ਘਾਇ
 ਚਿਹੋ॥ ੫੩॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਅਸੁ ਲੇਤ ਆਏ ਤਗਾ ਸੁੰਦਰ ਸਥ
 ਸਾਲ ਜਗ ਚਰਚਤਿ ਸੁਗਾ ਪਰੁਪ ਅਦਿ ਭੁਤ ਬਨਾਇ ਚਿ
 ਕੋ॥ ਭੁਖਨ ਸੁਧਾਰ ਅੰਗ ਸੇਵਕ ਸੁਚ ਸਚ ਦੇ ਸਿਰਾ ਹਿਰਦੇ
 ਉਮਗ ਲੋਗ ਪੇਖਤ ਹੋ ਪਾਇ ਕੋ॥ ਰਛਕ ਸਥ ਬੀਰਤਾ ਤ
 ਪੁਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਦ ਤਿਗਾ ਤਦੀ ਨੀ ਪ੍ਰਦਛਨ ਮਨ ਅਨਿਦ ਬ
 ਛਾਇ ਕੋ॥ ਕੁੰਤ ਚਹੁ ਚਿਰਿ ਫੇਰਿ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਕਰਤਿ ਹੇਰਿ ਬਹੁ
 ਰੈ ਅਸਥਾਨ ਤਗਾ ਠਾਏ ਹੈ ਆਇ ਕੋ॥ ੫੩॥ ਕਥਿਤਾ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਰਘੁ ਗਾਇ ਸਿਧਿ ਬਿਜਨ ਕਰਾਇ ਤਗਾ ਦਿਜ ਬੁ

ਲਾਇਸਥੈਅਚਵੈਅਘਾਇਕੋ॥ ਥਹੁਰੈਪ੍ਰਕੁਤੇਟਿਏ
 ਤਾਚਿਤਹੁਮੈਅਪਕਹੇਤਹੈਗੇਰਕਏਕਏਕਅੰਥਰਥਨਾ
 ਏਕੋ॥ ਸੁਰਕੁਏਕੋਕੁਜਗੁਕਿਚਨਕੋਸਵਾਗੁਹੁਦਿਜਥਕ
 ਕੋਦੇਤਗਥਕੁਥਭਿਪਜਾਇਕੋ॥ ਦਛਨਾਜੇਸਥਨਲੀ
 ਨਤੋਅਸੀਰਥਾਦਿਕੀਨਜਗਕੇਤੁਰਗਪਾਸਗਾਏਰਿਖ
 ਜਾਇਕੋ॥ ੫੪॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਰਿਖਥਸਿਸਟਥਾਲਮੀਕ
 ਕਾਰਗਅਚਿਥਿਆਸਏਵਸਥਇਕਤਥੇਦਮੰਤਰਮੁਖਤੇ
 ਉਚਾਰਹੀ॥ ਸੁਰਗੁਰਪੁਨਿਸੁਕੁਤਗੰਠਾਏਮਖਸਾਲਿ
 ਜਗਅਛਤਨਿਜਗਥਲੇਤਹੰਤਨਪ੍ਰਗੰਠੀ॥ ਸੁਨਿਸੁ
 ਨਿਸੁਤਿਥਚਨਅਸੁਅਤਿਹੀਥਿਦੇਹੰਤਅਗਨਥਿਰਿ
 ਜਾਤਲੋਗਜੈਜੈਪ੍ਰਕਾਰਹੀ॥ ਪੁਨਰਿਥਿਥਥੇਦਕੀਨਫੋਰ
 ਯੋਹੈਥਾਰਿਥੀਜੈਜੈਜੈਦੇਵਪੁਰਪੁਰਿਥਿਥਿਤੇਡਾਰਹੀ॥
 ੫੫॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਭਬਰਪੁਪਤਿਹਰਖਰਿਹੀਏਪੁਨਿ
 ਕੀਨੋਇਸਨਾਨਾਕੀਏਸਕਲਪ੍ਰਸੰਨਰਿਖਕਰਤਦਾਂਥਹੁ
 ਮਨਾ॥ ਕਰਤਦਾਂਥਹੁਮਾਨਅਸੁਕ੍ਰਿਤਪੁਰਨਕੀਜੈ॥ ਕ
 ਹਤਗੰਮਮਹਿਕੰਮਕਰਹੁਪੈਦਹੁਦਮੁਖਦੀਜੈ॥ ਰਿਖਦਿ
 ਜਥੇਦਉਚਾਰਿਕੀਓਸਾਵਧਾਨਹੰਤਸਥਾਪੁਨਿਕੀਨੋ
 ਇਸਨਾਨਹੀਏਹਰਖਤਿਰਪੁਪਤਤਥਾ॥ ੫੬॥ ਭੁਲ
 ਣਾ॥ ਥਾਲਮੀਕਰਿਖਗਜਤਅਧਿਥੈਤੇਮੁਨਨਿਸੰਥਨ
 ਮਿਲਥੇਦਕੋਮੰਤਕੀਨਾ॥ ਅਸੁਭਟੀਮਨਸਾਤਿਅਨਿਦ
 ਭਾਰੀਅਗਨਕੁੰਡਕਚਲਿਓਮਾਹਰਖਭੀਨਾ॥ ਏਰਪੁ
 ਰਯੋਹੁਦਮਾਹਿਕਛੁਨਾਹਿਸਿਕਾਕਰਤਲੋਗਜੈਕਾਰ

ਪਸ
ਕੀ
ਜ
ਤ
ਮ

ਜਿਹਦਿਸਦਿਚੀਨੋਅੰਗੁਨੈਕਹੈਨਾਹਿਇਤਉਤਹਿਲਾਇ
ਚਾਥੈਸਹੋਇਸਾਵਧਾਨਿਤਿਹਰਛੁਲੀਨੋ॥ ੫੭॥ ਫੁਲ
ਣਾ॥ ਗੰਮਰੁਏਮਨਮਦਤਿਅਨਿਦਹੁਮੈਸਫਲਜਗੈਜੈ
ਕਾਰਿਤਿਹਲੇਕਮਾਗੋ॥ ਅਪਕਦੇਨਸੰਨਸੰਨਰਘੁਨਾਥਕੀ
ਨੇਹਰਖਹੋਇਸਥਲੇਗਨਿਜਸਦਨਜਾਗੀ॥ ਬਿਦਾਕੀਏਰਿ
ਖਦੇਵਾਦਿਜਭੁਪਜੇਤੇਅਨੁਜੁਸਹਿਤਜਗਤਾਤਮਨਿਪਾਇ
ਪਾਂਗੀ॥ ਰਾਜਗੀਤਕਰਿਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਭਸਕਲਕੀਨੀਬ੍ਰਿਸ਼ਮੁਅਵ
ਰਿਓਦਾਰਿਸਮਗੰਮਨਾਗੀ॥ ੫੮॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਹਿਰਦੀਰਪ੍ਰ
ਭਦੇਤਿਚਿਤਚਾਹਿਹੀਸੇਲੇਤਭੁਪਮਨੋਹਰਖਨਹਿਅੰਕਮਾਹਿ
॥ ਚਲੇਗੇਹਿਨਿਜਦੇਹਿਕੀਸੁਰੋਤਿਭੁਲੀਕਹਤਖਹੁਰਿਕਿਮ
ਥਕੇਦਰਸਪਾਗੀ॥ ਜਿਨਹੁਗੰਮਪਦਕੰਜਸੰਭੁਉਲਾ
ਭੁਭਤਿਹੋਤਿਮਕਰੇਦਨਿਹਿਆਨਜਾਗੀ॥ ਸਿਤਸਿਆ
ਮਨਗਿਆਨਿਕਰਿਸਮਫੁਦੇਖੋਦੇਹਿਪ੍ਰਾਨਬਿਨਕਹੋਕਿ
ਕਾਮਆਈ॥ ੫੯॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਦਿਸੋਟਿਰਘੁ
ਪਸਥਥਿਰਕੀਨੀਨ੍ਰਿਪਨਭਉਚਿਮਨਤੋਖਪ੍ਰਭਚਰਾਣ
ਗੋ॥ ਬਿਨਵਕਰਤਕਰਜੋਰਸੁਨਿਸੇਹਿਰਘੁਨਾਥਜੀਗ
ਖੀਯੇਹਮਹੋਕੋਪਾਇਆਗੇ॥ ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਅਤਿਚੀਤਤੁ
ਮਦੁਸਹੀਕੀਗਜਰੇਗਸਮਥਿਖੈਕਰਿਜਾਨਿਤਿਆਗੇ॥
ਥਹੁਰਕਹਤਰਘੁਥੀਰਸੁਨਥੀਰਮੇਰੇਕਰਹੁਪਾਮਥਿਸੁ
ਮਸੁਖਿਪੁਨਿਜਾਗੇ॥ ੬੦॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਤਬਪ੍ਰਭੁ
ਰਾਜਨਸੈਕਹਤਮੇਸਿਖਪਰਹੁਕਾਨਿ॥ ਧਰਮਨਿਅਚਿ
ਸਦਕੀਜੀਚਿਮਤਿਕਰੀਚਿਅਪਮਾਨਾ॥ ਮਤਿਕਰੀਚਿਅ

ਪਮਾਨ ਸਿਤ ਦੁਜਾ ਪੁਨ ਅਰਚਾ ॥ ਗੋ ਬ੍ਰਹਮ ਦਕੀ ਸੇਵ ਪ੍ਰੀਤ
 ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਚਾ ॥ ਰਹਤ ਲੋਕ ਪਰਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਜਾ ਹਿਰਾ
 ਜ ਸੁਖੀ ਸਥਾ ॥ ਮੋ ਸਿਖ ਪੁਰੁ ਕਾਨ ਕਹਤਿ ਗਾਨ ਸੇ ਪ੍ਰਭ
 ਤਥਾ ॥ ੬੧ ॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਮੰਜਨ ਪ੍ਰਾਤ ਕਰੈ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗੁਰ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੈ ਸਨਮਾਹਿਤ ਪਾਗੀ ॥ ਏਨਿ ਕਰੈ ਨਿਤ ਹੀ ਹਿਤ ਸੇਵਿ ਜਪਾ
 ਉਪਰੈ ਅਰੁ ਮਾਨਿ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਸੇਵ ਕਰੈ ਪਿਤੁ ਮਾਤ ਸਦਾ ਸਬਈ
 ਰਨ ਸੇ ਸਮੇਤ ਸਿਰਾਗੀ ॥ ਏਨਿ ਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਸਦਾ ਸਬਦੈ
 ਨ ਦੇਵ ਕੁੰਜੇ ਮੁਖ ਚਾਗੀ ॥ ੬੨ ॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਗਾਨ ਕੀ ਗੀਤ ਕਹੀ ਸਬ
 ਹੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਤਿਨ ਹੁਜੀ ਅਸਾਹਿ ਪਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਨ ਲਾਗਿ ਕ
 ਹੀ ਬਤੀਆ ॥ ਬਿਸਰੈ ਤੁਮਨਾਹਿ ਨ ਏਕ ਘਰੀ ॥ ਚਰਚਾ ਤੁਮਰੀ ਮ
 ਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿ ਸਿਰਾਤਿ ਕੋਗਹਿ ਪਾਇ ਪਗੀ ॥ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮਿਲੈ
 ਰਹਿਣਾ ਕਾ ॥ ਕੈਤੁ ਮਦੀ ਨ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਹੁਗੀ ॥ ੬੩ ॥ ਸਦੈ ਜਾ ॥
 ਗਾਨ ਕੀ ਸਿਰੀਸ ਨੀਤੀ ਸਨਿ ਕੋ ਰਘੁ ਬੀਰ ਪ੍ਰਸਿਨ੍ਹਿ ਏਤ ਬਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹ
 ਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਹੀ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਮਨ ਬਾਝੁ ਚਿਦਾਨ ਦੀਯੋ ਅਬਹੀ ॥ ਤੁਮ
 ਏਨ ਕੈਤ ਬੰਸੇ ਸੁਖ ਸੇਗਹਿ ਪਾਇ ਸਰੋਜ ਚਲੈ ਸਬਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸਹਿ
 ਬਿਨਾ ਸਤਿ ਪੈਛੈ ॥ ਮੇਰੇ ਵਿਗਾਮ ਚਿਦੈ ਰਦ ਸੇਜ ਬਹੀ ॥ ੬੪ ॥
 ਸਦੈ ਜਾ ॥ ਸਚੁ ਪਸਥੈ ਮਨਿ ਪਾਸ ਚਲੈ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਮਾਨਿ ਏਸ
 ਨਾਹੀ ॥ ਗਾਮ ਸਰੁ ਪਾਰਿ ਚਿਰਿਦ ਸੇਜਿ ਹਨਾ ਮਲੀ ਏਤੁ ਵਪਾਰੁ
 ਗਾ ॥ ਸਗੋ ਜਾਤ ਕੋ ਚੇਚਰ ਚਾਹਿ ਕੀ ਮੁਖ ਭਾਕ ਕਹਾ ਬਰਨੈ ਤਿਹ
 ਜਾ ॥ ਪ੍ਰਥੀ ਗਕ ਪਾਲ ਨਿਹਾਰ ਲੀਓ ਤਬ ਅਵਰ ਸੁਹਾਤਿ ਤਿ
 ਨਹੁਕ ॥ ਨਾਹੀ ॥ ੬੫ ॥ ਕੁੰਤੁ ਲੀਆ ॥ ਤਬ ਰਘੁ ਪਤਿ ਚਰਖਤਿ
 ਹੀਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨੋ ਪਾਰੇਵੇ ਸਾ ॥ ਰਿਖ ਸੁਰਦਿ ਜਰੁ ਪਤਿ ਸਕਲ ਗਵ
 ਨ ਕੀਯੋ ਨਿਜ ਦੇਸਾ ॥ ਗਵਨ ਕੀਯੋ ਨਿਜ ਦੇਸ ਗੋਮ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ਬਿਗ
 ਜਤਾ ॥ ਚਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠਿ ਕੋਟ ਕੋਟ ਪਦੁ ਮਲਾਜਤਿ ॥ ਅਨੇ
 ਦ ਚਿਰਾਸ ਮਾਤਿ ਕਰਤ ਜੋ ਕਲ ਲੋਗ ਸਥਾ ॥ ਪੁਰ ਕੀਨੋ ਪਰਵੇਸ
 ਹੀਏ ਹਰਖ ਤਿਰਘੁ ਪਤਿ ਤਥਾ ॥ ੬੬ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਲਵਕੁ ਸਕਥਾ

9

੭

The image shows a piece of aged, yellowish-brown paper with faint, illegible text impressions. The text is mirrored across the page, suggesting it might be a scan of a document with bleed-through or a very faded print. The paper shows signs of wear, including creases and discoloration.

